

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ * SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

BABA SALİM DİVANI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Elif Şebnem KOBYA

TEMMUZ – 2008

TRABZON

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ * SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

BABA SALİM DİVANI

Elif Şebnem KOBYA

Karadeniz Teknik Üniversitesi - Sosyal Bilimler Enstitüsü'nce

Bilim Uzmanı (Türk Dili ve Edebiyatı)

Unvanı Verilmesi İçin Kabul Edilen Tez'dir.

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 17.06.2008

Tezin Sözlü Savunma Tarihi : 04.07.2008

Tezin Danışmanı : Doç. Dr. Kemal ÜÇÜNCÜ

Jüri Üyesi : Prof. Dr. Ali ÇELİK

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Bilal KIRIMLI

Enstitü Müdürü : Prof. Dr. Osman PEHLİVAN

TEMMUZ - 2008

TRABZON

0. SUNUŞ

01. Ön Söz

Baba Salim, Trabzon'un son yüzyılda yetiştirdiği önemli şahsiyetlerden birisidir. Bu çalışmada, onun hayatı, edebî kişiliği ele alınmış, birçok kaynakta dağınık bir şekilde bulunan bütün şiirleri bir araya getirilerek "Baba Salim Divanı" oluşturulmuş ve şiirleri şekil, muhteva ve üslup özellikleri yönünden incelenmiştir.

Genel görünümüyle o, saz çalabildiği için âşık, şiirlerini çoğunlukla irticalen değil de yazarak meydana getirdiği için kalem şuarasına mensup bir halk şairidir. Şiirlerinin çoğunda millî birimimiz olan dörtlük ve millî veznimiz olan heceyi, beyit birimiyle yazdığı şiirlerinin bazılarında ise aruz veznini kullanmıştır. Şairin, gazel, kaside, semai şeklinde isimlendirdiği bu şiirler, söz konusu türlere uymadığı için çalışmada bu isimler kullanılmamış ve beyit sayıları on beşi geçmediği için de bunların tamamı gazel sayılarak ilk beyitlerinin ikinci mısraının son harfine göre tasnif edilmişlerdir. Beyit birimiyle yazdığı diğer şiirlerinin bazı mısralarının aruz kalıplarına uyması, ilk bakışta bunların da aruzla yazılmış olabileceği intibasını uyandırmışsa da, şiirlerin bütün beyitleri ölçü yönünden değerlendirildiğinde bunların aruzla değil, hece ölçüsüyle yazıldığı anlaşılmıştır. Hece vezniyle yazdığı şiirler, kullandığı birim esas alınarak Beyit Birimiyle Yazılanlar, Dörtlük Birimiyle Yazılanlar, Beşlik Birimiyle Yazılanlar ve Maniler şeklinde dört grupta toplanarak, kafiye harflerine göre tasnif edilmişlerdir. Dipnotlarda, şiirlerin yer aldığı kaynaklardan sadece en eski olanı gösterilmiştir.

Çalışmama çok önemli katkıları olan danışman hocam Doç. Dr. Kemal ÜÇÜNCÜ' ye, değerli hocalarım Prof. Dr. Ali ÇELİK'e, Prof. Dr. Ahmet DOĞAN'a, tezimde bulunması zor kaynakları sağlayan Ali Ziya ÖĞÜTÇEN ve ailesine, maddî ve manevî destekleriyle her zaman yanımda olan aileme sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Trabzon, Temmuz 2008

Elif Şebnem KOBYA

02. İçindekiler

	Sayfa Nr.
0. SUNUŞ.....	III
01. Ön Sözü.....	III
02. İçindekiler.....	IV
03. Özet.....	VIII
04. Summary.....	IX
05. Kısaltmalar Listesi.....	X
GİRİŞ.....	1-6

BİRİNCİ BÖLÜM

1. BABA SALİM ÖĞÜTÇEN'İN HAYATI.....	7-17
11. Memleketi ve Soyu.....	7
12. Tahsili.....	8
13. Çalışma Hayatı.....	9
14. Evliliği.....	11
15. Mahlas Alması.....	12
16. Mizacı.....	14
17. Vefat Yeri ve Tarihi.....	15
171. Vefat İlanı.....	16
172. Vefatı Ardından Söylenenler.....	17

İKİNCİ BÖLÜM

2. EDEBÎ VE FİKRİ YÖNÜ.....	18-34
21. Şiirlerindeki Temalar.....	18
211. Aşkla İlgili Şiirler.....	18
212. Karamsarlıkla İlgili Şiirler.....	19

213. Yoksullukla İlgili Şiirler	21
214. Yiyecekle İlgili Şiirler.....	21
215. Sağlıkla İlgili Şiirler.....	22
216. Ölümle İlgili Şiirler.....	22
217. Toplumsal Sıkıntılar.....	23
218. Mizahî Şiirler	25
219. İklimle İlgili Şiirler.....	26
220. Meyle İlgili Şiirler	26
221. Muhtelif Vesilelerin İlham Ettiği Şiirler.....	27
222. Millî Hassasiyetler.....	28
223. Ünlü Kişilerle İlgili Şiirler	30
224. Hamsiyle İlgili Şiirler	31
22. Etkilendiği Âşıklar	33

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. ŞİİRLERİN TEKNİK YAPISI.....	35-45
31. Vezin	35
311. Hece Vezni.....	35
312. Aruz Vezni	36
32. Birim	36
33. Durak.....	37
34. Kafiye.....	38
341. Yarım Kafiye.....	38
342. Tam Kafiye	39
343. Zengin Kafiye.....	40
344. Tunç Kafiye.....	41
35. Redif.....	42
351. Ek Redif	42
352. Ek Grubu Redif	42
353. Kelime Redif	42
354. Kelime Grubu Redif	43
355. Ek-Kelime Redif	43

36. Dil ve Üslup.....	43
37. Sözdizimsel Yapı	44

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

41. METNİN KURULMASINDA TAKİP EDİLEN YOL.....	46
42. ŞİİRLERİN ALINDIĞI KAYNAKLARIN TAVSİFİ	47-48
421. Nesip Yağmurdereli.....	47
422. Hamamizade İhsan	47
423. Dergi ve Gazeteler.....	47
4231. Halk Gazetesi.....	47
4232. Yenyol Gazetesi.....	47
4233. İnan Dergisi	48
4234. Akın Dergisi	48
43. SONUÇ.....	49-50
SÖZLÜK	51-54
YARARLANILAN KAYNAKLAR.....	55-62
BABA SALİM DİVANI	
1. METİN.....	64-816
11. Aruz Vezni ile Yazılan Şiirler	64
111. Gazeller.....	64
12. Hece Vezni ile Yazılan Şiirler	94
121. Beyit Birimiyle Yazılanlar.....	94
1211. 11 Heceliler	94
1212. 14 Heceliler	106
1213. 16 Heceliler	606
122. Dörtlük Birimiyle Yazılanlar	607
1221. 11 Heceliler	607
1222. 13 Heceliler	795
123. Beşlik Birimiyle Yazılanlar	796
1231. 14 Heceliler	796
1232. 16 Heceliler	807

124. Maniler.....	808
1241. 7 Heceliler	808

EKLER

ÖZ GEÇMİŞ

03. Özet

Bulunduğu stratejik konum itibarıyla tarihin her döneminde önemli bir ticaret merkezi ve liman kenti olan Trabzon, aynı zamanda bir kültür merkezi olarak öne çıkmaktadır. Trabzon, ön Türk tarihinden itibaren Türk ve Turanî kavimlerin geçiş ve iskân noktalarından biri olmuştur. Bu itibarla yörede Türk sözlü kültür geleneği çok eski ve köklü bir geçmişe sahiptir. Bu sözlü gelenek içerisinde Türk sözlü şiir geleneği <Türk halk şiiri> önemli bir yere sahiptir.

Trabzon'da birçok halk şairi yetişmiştir. Bu şairlerden biri olan Baba Salim Ögütçen, düzenli bir eğitim görmemiş, kendi kendini yetiştirmiş bir şairdir.

Çalışmamız giriş bölümüyle birlikte beş bölümden oluşmaktadır. Giriş bölümünde, Trabzon'un sosyo-kültürel tarihinden bahsedilmiş ve sözlü kültür geleneği içerisinde âşıkların Trabzon'da yetişme şartlarına yer verilmiştir. Birinci bölümde, şairin hayatı; ikinci bölümde, şairin edebî yönü üzerinde durulmuş, şiirlerdeki temalar incelenmiş; üçüncü bölümde, çalışmamızdaki şiirler yapı ve şekil bakımından incelenmiş, şairin hece vezniyle yazdığı şiirlerdeki kafiye çeşitleri, redifler, aruz vezniyle yazdığı şiirlerdeki aruz kalıpları bulunmuştur. Dördüncü bölümde ise, metin kısmı yer almaktadır. Bu bölümde şiirlere yer verilerek, sözlü kültür ortamında ve farklı zamanlardaki yayınlarda değişikliğe uğrayan şiirler belirlenip, birbirleriyle kıyaslanmıştır. Bu farklılıklar dipnotlarla gösterilmiştir.

Bu çalışmayla Türk halk şiiri geleneğine çok zengin bir repertuar kazandırmış olan Baba Salim'in şiirleri ilk defa bütüncül ve mukayeseli bir biçimde ortaya konulmuş ve bunların halk şiiri geleneğimizdeki yeri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

04. Summary

In respect to its strategical location, Trabzon is an important trade center in every period of the history and harbour city and also comes forward being a culture center. As of Turkish pre-history, Trabzon has been one of the crossing and settling points of Turk and Turani tribes. Taking this into consideration Turkish verbal cultural convention has an old and rooted past. Inside this verbal convention, Turkish verbal poem convention <Turkish folk poetry> has a significant place.

In Trabzon lots of Turkish folk literature has been raised. Baba Salim Ögütçen, one of these poets, is not regularly educated and of a self-trained poet.

Including the preface section, our study is made of 5 sections. In the preface section, social-cultural history of Trabzon has been mentioned and lovers' raising conditions in Trabzon has been discussed from the verbal culture convention point of view. In the first section, life of the poet, in second section poet's literary aspect has been emphasized, themes in his poems evaluated; in the third section poems in our study have been analyzed with respect to their shape and structure, rhyme varieties which written in syllabic meter, redifs, aruz patterns written in aruz meter have been exposed. In the fourth section, text fragment involves. In this section by discussing, poems are compared with each other by determining the poems which are subject to the variations in the verbal culture environment and publications at different times. These variations are shown by the annotations.

By means of this study, poems of Baba Salim who set forward a very rich repertory are presented complementarily and comparatively for the first time and their position in our Turkish oral cultural tradition is tried to put forward.

05. Kısaltmalar Listesi

- A.D : Akın Dergisi
Age. : Adı geçen eser
Agm. : Adı geçen makale
B.S.Ü.K : Baba Salim Üçüncü Kitap
B.S.D.K : Baba Salim Dördüncü Kitap
C. : Cilt
C.D.U : Cümle Dışı Unsur
Çev : Çeviren
D.T : Dolaylı Tümleç
G.G.T.Ş : Geçmişten Günümüze Türk Şairleri
H.D : Halk Dergisi
H.G : Halk Gazetesi
İ.D : İnan Dergisi
K.D : Kıyı Dergisi
N.Y : Nesip Yağmurdereli
s. : Sayfa
S : Sayı
Y. H : Yeni Halk
Y : Yüklem
Z.T : Zarf Tümleci

GİRİŞ

Trabzon adının kökeni üzerinde değişik görüşler ileri sürülmüştür. Bazı kaynaklarda aynı bilgilere rastlanmakla birlikte farklı görüşlerin yer aldığı kaynaklar da mevcuttur. Trabzon adı hem Dede Korkut Oğuz-namelelerinde hem de halk ağzında ve manilerde “Turabuzon” şeklinde görülür. Farısların kullandığı “tur” sözü “Türk” anlamındadır. Nitekim Firdevsi'nin “Şehnamesi”nde Türklerden Tur/Tuz adlarıyla bahsedilmektedir. Buna göre de “Tur-Ab-Zon” bileşik kelimesi “Türklerin Yurdu”, “Türkeli” anlamlarına gelmektedir ki, bu da şehri Orta Asya'dan göçen “Trab” ve benzeri Türk boylarının kurduğu ve adlandırdığı görüşünü desteklemektedir¹.

Eski Anadolu tarihî ile ilgili olarak yapılan çalışmalarda, şehir tarihî araştırmalarında ve dil incelemelerinde M.Ö. 2000'li yıllardan itibaren bölgede yaşayan kavimlerden bazılarının Türk olduğu söylenebilir. Bunları; Gaşkalar, İskitler, Kimmerler, Amazonlar, Driller, Hunlar, Kumanlar, Peçenekler, Akhunlar, Sabirler, Hazarlar, Bulgar Türkleri ve Oğuz Türkleri olarak sıralamak mümkündür.

Miletlilerden sonra, Anadolu ve Azerbaycan'da ilk bozkır kültürünü yaşayan ve “Proto-Türkler” olarak kabul edilen Kimmerlere rastlanır. Kimmerlerden sonra bölgede İran kaynaklarında Afrasyab, Türk kaynaklarında Alp Er Tunga olarak geçen kralları zamanında Anadolu'yu işgal eden İskitlere rastlanmaktadır.

---

¹Mahmut Ak, “İslam Coğrafyacılarına Göre Trabzon”, **Trabzon Tarihi Sempozyumu Bildirileri** (6-8 Kasım 1998), Trabzon, 2000, s.27-29.

1073-1074 yılları arasında Trabzon dolaylarında ve hatta Ege kıyılarında Türk gruplarına rastlanılmış, 1072'de bir ara Trabzon, Türklerin eline geçmiş 1075 yılında ise Theadore Gavras tarafından geri alınmıştır. 13.yy aynı zamanda Türklerin Karadeniz sahillerine yerleşmeye başladıkları yüzyıl olarak da dikkati çeker.

Selçuklular tarafından Samsun'un doğu kesimine bölgenin güvenliği için yerleştirilmiş olan Çepniler, Karadeniz sahil boyunca doğuya doğru ilerleyerek bu bölgenin Türkleşmesinde önemli rol oynamışlardır. Çepniler bazen tek başlarına bazen de diğer Türk boyları ile birlikte Trabzon'a akınlar yapmışlardır. 1279 yılında Sinop'a saldırıp Trabzon İmparatorluğu'nu mağlup etmişler, 1348 yılında Türkmen beylikleri ile Trabzon İmparatorluğu üzerine ortak bir saldırıları dahi gerçekleştirmişlerdir.

15. yy'a gelindiğinde Osmanlı Devleti, Anadolu'da pek çok yeri fethetmiş, Türkmen beylerinden aldığı topraklarla Trabzon hududuna kadar gelmişti. Osmanlılar, II. Murat Dönemi'nde, 1442'de hem karadan hem de denizden Trabzon üzerine kuvvet sevk etmiş, ancak Osmanlı donanması şiddetli fırtına yüzünden geri dönmek zorunda kalmıştır. Buna rağmen Trabzon İmparatoru 3.000 altın vergi vermeyi kabul etmiştir.

Fatih, önce Amasra, Kastamonu ve Sinop'u alıp kara yoluyla Trabzon'a yöneldi. Fatih, Trabzon'u fethedince burayı sancak haline getirerek idaresini donanma komutanlarından Kâzım Bey'e vermiştir. Yavuz Sultan Selim'in sancakbeyliği zamanında Trabzon, Şah İsmail'in propagandalarının hedefi olmuştu. Bu konuda merkezden gönderilen fermanlarda ciddi tedbirler alınması isteniyordu. Bu dönemde Trabzon'daki idareciler bir yandan da Gürcülerle uğraşıyor ve o bölgeye seferler yapıyorlardı.

Trabzon, 16. yy'da kara ve denizyolu ticaretinde önemli bir konuma sahip olmasının yanı sıra savaş malzemesi, iâşe ve asker sevkinde de önemli bir üs olmuştur.

Trabzon 17.yy. boyunca bütün Anadolu'yu etkisi altına alan Celâli İsyânları'ndan büyük ölçüde zarar görmüştür. Trabzon'un meşhur ailelerinden Murathanlılar dahi bir ara isyan edip Trabzon Valiliğini ele geçirmeyi başarmışlarsa da, Vezir-i Azam Kuyucu Murat Paşa tarafından imha edilmişlerdir (1608).

18. yüzyılın ikinci yarısında Rusya ile iki önemli savaş yapan Osmanlı Devleti, 1768-1774 savaşı sonucunda Küçük Kaynarca Antlaşması'nı imzalamış ve bu anlaşma ile Rusya Karadeniz ve Akdeniz'de kendi ticaret gemileriyle serbest ticaret yapabilme hakkını elde etmiş ve Karadeniz uluslararası ticarete açılmıştır. Trabzon, savaş bölgesine asker, para ve mühimmat naklinde üs görevi yapmış, sadece buradaki malzeme ve askerlerin gönderilmesi yeterli olmamış aynı zamanda İstanbul'dan gelen askeri malzemelerin Trabzon üzerinden nakledilmesi söz konusu olmuştu.

Tarihinin ilk dönemlerinden itibaren siyasi, sosyal, ekonomik ve askeri açıdan önemli bir yere sahip olan Trabzon 19. yüzyılda da içinde bulunduğu tüm olumsuzluklara rağmen bu önemini korumaya devam etmiştir.²

İkinci Meşrutiyet yıllarında, Trablusgarp ve Balkan savaşlarında yıkıma doğru giden Osmanlı imparatorluğu seferberlik ilan edip illerden yardım ve gönüllüler isteyince Trabzon da bu konuda fedakârca davranmıştır. Ruslar 1 Kasım 1914 tarihinde Türk hududunu aşarak ileri harekâta geçince, Trabzon için acılı günler başlamıştı. Trabzon ilk büyük darbeyi 23 parça Rus savaş gemisinin 17 Kasım 1914'te yaptığı bombardımanla yedi. İşgal nedeniyle halk Giresun, Ordu, Samsun illerine doğru göçtü. 1917'de Rusya'da Bolşevik İhtilali çıkınca Rus ordusunda büyük panik başladı. Osmanlı Devleti Brest-Litovsk Barışı ile doğudaki topraklarını istiladan kurtardı. 19 Mayıs 1919'da kurtuluş mücadelesi başlarken Trabzon'da üzerine düşen görevi eksiksiz yapmaya çalışmıştır.

İşgalden kurtarılan harabe halindeki şehirde salgın hastalıklar yaygın durumdaydı. Millî Mücadele yıllarında, Trabzon'da birçok miting düzenlenerek halkın zafer ve işgaller karşısında heyecanı dile getirildi. İlk miting 20 Ocak 1920 günü Meydanda yapıldı. Miting sonunda, yurdun haksız işgalinden dolayı, İtilaf Devletleri temsilcilerine protesto telgrafları gönderildi. Bu dönemde son miting, Büyük Taarruz'un kazanılması üzerine 13 Eylül 1922'de yapıldı. Vatanın kurtulmasında ve hürriyetine kavuşmasında, başlattığı mücadelelerle öncülük eden Trabzon, Cumhuriyet'ten sonra da aynı hizmet ve bağlılık anlayışını sürdürmüştür.

---

² Melek Öksüz, "Kuruluşundan 19. Yüzyıla Kadar Trabzon Tarihine Kısa Bir Bakış I", **Karadeniz Araştırmaları Dergisi**, Sayı:5, s.11-25.

Trabzon, İkinci Dünya Savaşı'nın tüm tehlikelerinden uzak bir şehir değildi. Türkiye'de birçok şehirde uygulanan sivil savunma tedbirlerinin benzerleri Trabzon'da da alındı.³

Trabzon şehrinin 19.yüzyılın ilk çeyreğindeki manzarasını göz önüne getirebilmek pek kolay değildir. Şehir hayatında önemli değişikliklerin yaşandığı çeyrek yüzyıllık bu dönem, günümüze ulaşabilen resimlerde apaçık görülmektedir. Bu resimlerde sadece fiziksel değişimi değil, şehrin tarihini, folklorunu, kıyafetlerini, adet ve geleneklerini, kısaca sosyal ve kültürel hayatı da görmek mümkündür. Ne var ki, bu resim ve fotoğrafların çoğu günümüze ulaşamamıştır.

Trabzon'da öncelikle Uzun Sokak ve Kunduracılar Caddesiyle, Birinci Dünya Savaşı döneminde açılan Maraş Caddesi göze çarpıyordu. Uzun Sokak, bugün olduğu gibi 1920'li yılların en işlek caddelerinden biriydi.

Rus işgali sırasında açılan Maraş Caddesi'ne bu ad Milli Mücadele döneminde verilmişti. Bu cadde, Trabzon'un en geniş ve en muntazam caddesiydi.

Trabzon'un çarşıları, Birinci Dünya Savaşı'ndan önceki eski canlılığını yitirmişlerdi. Trabzon sosyal hayatında bayram, düğün ve gece toplantıları ayrı bir öneme sahipti. Bayramlarda şehrin muhtelif yerlerinde mahallî kıyafetler içinde horonlar oynanırdı. Ramazan geceleri diğer aylara göre daha farklı geçmekteydi. Eski Ramazan gecelerine büyük bir özlem duyulmakla birlikte, 1920'li yıllarda bu aya mahsus tiyatro gösterileri ve müzik konserleri verildiğini ve kahvelerin daha fazla rağbet gördüğü bilinmektedir.

Millî Mücadele Dönemi ve Cumhuriyetin ilk yıllarında Trabzon'da birçok cemiyet kurulmuştur. Bunlardan bir kısmı, kurulduğu dönemin beklentilerine uygun çalışmalarda bulunduktan sonra kapanmış ya da yerini başka bir cemiyete bırakmıştır.

---

³ Hüseyin Albayrak, Trabzon Basın Tarihi I, Ankara, 1994 s.23,27.

Kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, Birinci Dünya Savaşı yıllarında Trabzon'da Türk Ocağı şubesinin mevcut olduğu anlaşılmaktadır. Rus işgaliyle birlikte faaliyetlerine ara vermek zorunda kalan Türk Ocağı, Millî Mücadelenin başlarında tekrar kuruldu.

İkinci Meşrutiyet Döneminde Trabzon'da birçok gazete ve dergi yayınlanmışsa da, bunların hemen hepsi Rus işgali sırasında kapanmıştı. Feyz, İkbâl, Tilki ve Şark gazeteleri bunlar arasında yer alıyordu. İşgal döneminde her yer gibi matbaalar da yağmalandığından, gazetelerin hemen hepsi kaybolmuştu.

Birinci Dünya Savaşı, bütün sanat alanlarında olduğu gibi tiyatrodâ da gerilemeye sebep oldu. Millî Mücadele'nin sonlarına doğru amatör çalışmalarla tiyatronun tekrar canlanmaya başladığı görülmektedir.

Millî Mücadele yıllarında, okul gecelerinde öğrenciler ve dernekler tarafından muhtelif piyesler sahnelenmişse de, Cumhuriyet Dönemine gelinceye kadar sürekli bir tiyatro faaliyetlerinden bahsetmek mümkün değildir.⁴

Avrasya eksenindeki geniş coğrafyada birçok büyük devlet kapsamlı bir kültür ve medeniyet inşa etmiş Türk milletinin bu büyük macerasının en erken dönemlerinden itibaren Trabzon ve yöresi Türk sözlü geleneğinde takip etmek mümkündür.

Türk sözlü kültür geleneği içerisinde önemli bir yer işgal eden Trabzon yöresi sözlü kültür geleneğini incelerken söz konusu olgunun gerçekleştiği tarihî, coğrafî ve sosyal zemini incelemek bir zaruret olarak belirir. Trabzon stratejik konumu ve 19.yüzyılın sonuna kadar işlek bir liman ve ticaret merkezi olması sebebiyle Türkiye'nin farklı bölgelerinden gezginci âşıkların uğrak yeri olmuştur. Trabzon ve yöresi ön Türk tarihinden itibaren farklı Türk boylarının yerleştiği bir bölge olagelmıştır. Bu sebeple Trabzon yöresi ağızlarında Eski Türkçe döneminden Kıpçak ve Oğuz Türkçelerinden önemli unsurlar yana bulunur.

---

⁴ Mesut Çapa, Rahmi Çiçek, Yirminci Yüzyıl Başlarında Trabzon'da Yaşam, Serander Yayınları, 2005, s.13,234.

Trabzon ve yöresinde kendine özgü bir halk edebiyatı vardır. Buna karşın köklü bir saz şiiri geleneğinden söz açmak güçtür. Bunun önemli nedenlerinden biri, coğrafi konum ve sosyo-coğrafya koşulları açısından yörenin gezgin saz şairlerinin yaşantı biçimine uygun düşmeşi olmalıdır. Gerek yerleşim biçimi, gerek arazinin engebeli ve hırçın görünüşü bu durumu etkilemiş görünmektedir. Ayrıca kentin yerleşik toplum kültürüne, yazılı kültüre dönük bir merkez olmasının etkisinden de söz edilebilir.

Son birkaç yüzyıldır, Trabzon göç edilen bir kent durumundadır. Bunun sonucu olarak kente başka yörelerden halk şairleri gelmiş, kahvelerde kendi geleneklerini sürdürmeye çalışmışlardır. Bunlardan kimileri burada uzun süre kaldığı halde âşık geleneği yine de Trabzon'da kök salamamıştır.

İrticalen söyleme gücü oldukça yüksek olan Doğu Karadeniz halkı, yaradılışı gereği sert, kısa, keskin ifadeler kullanmaya çok yatkındır. Üstelik bunlara önem vermez bir havası da vardır.

Şair görünmek gibi bir isteği yoktur genelde; sadece söyler, etkiler ve geçer gider. Buna karşın, saz çalmadan ya da kemençe eşliğinde irticalen söyleyen ve söyledikleri belleklerde kalan, tıpkı saz şairi gibi kendine “âşık” diyen kişilere rastlanmaktadır. Trabzon'da halk şiiri tarzında örnek vermiş pek çok şair vardır.

Trabzonlu halk şairi denince, belki de ilk akla gelen Baba Salim Öğütçen'dir. Halk edebiyatıyla çocukluktan beri içli dışı oluşu, onu gerçek saz şairlerine yaklaştırmaktadır. Buna karşın o da, hem heceyi ve halk edebiyatı biçimlerini, hem aruzu ve divan nazım biçimlerini kullanmıştır. Çeşitli işlerde çalışmış olan Baba Salim, şiirlerinde Trabzon'la ilgili çeşitli ayrıntılara yer vermesi bakımından da önemlidir.⁵

---

⁵ Raif Özben, Öner Ciravoğlu, “Trabzon'da Edebiyat, Edebiyatta Trabzon” **Yapı Kredi İl Yıllığı**, s.520,524.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. BABA SALİM ÖĞÜTÇEN'İN HAYATI

11. Memleketi ve Soyu

Tarihsel konumuyla, zengin kültür birikimiyle edebiyatımıza nice değerler kazandıran Trabzon toprağında yetişen Baba Salim, yöre halk şiirinin son ilmeğidir.⁶

Baba Salim'in asıl adı Mehmet Salim'dir. Soyadı kanunundan sonra da ÖĞÜTÇEN soyadını almıştır.⁷ 1887'de Akçaabat'ın ilçe olduğu yıl Trabzonlu Halk Şairi Baba Salim dünyaya geldi.⁸

Vâizoğlu Yüzbaşı Abdürrezzak Efendi'nin oğlu olan Baba Salim 15 Mart 1887'de (1304 R.) Trabzon'un Debbaghane (Tabakhâne) Mahallesinde doğdu. "Baba" ve bazen "Âşık" adlarıyla anılır.⁹

---

⁶ Ali Mustafa Topuz, "Baba Salim Öğütçen", **Kıyı**, Sayı:9, (Aralık 1986), s.8.

⁷ Mustafa Duman, "Trabzonlu Halk Şairi Baba Salim", **Hamsi Magazin**, Sayı:2, (Nisan 1990), s.16.

⁸ Mahmut Goloğlu, Trabzon Tarihi: Fetihten Kurtuluşa Kadar, Serander Yayınları, Ankara, 1975, s.211.

⁹ Murat Yüksel, Türk Edebiyatında Hamsi, Trabzon Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Trabzon, 1946, s.83.

12. Tahsili

Baba Salim beş altı yaşlarında iken mahalle mektebine devama başladı ve burada Fatma Hanım adlı bir muallimeden “Elifbe” yi ve Kur’an okumayı öğrendi.

Sonraları Hafız Mes’ut adlı diğer bir hocadan ilmihal, tecvit ve biraz da yazı öğrendi.

Hamamizade İhsan “**Hamsiname**” sinde Baba Salim’den bahsederken onun bu tahsil hayatı hakkında şunları söylemektedir:

“Tahsili dayısı Osman Efendi’den birkaç ay yazı meşk almaktan ibarettir. Yazısı mukatta‘ hurufa yakın ve kendisinin de güçlkle okuyabileceği şekildedir.

Yukarıda adı geçen Osman Efendi, Baba Salim’in dayısı olup Baba’nın az çok okuyup yazma öğrenmesinde ve bilhassa terbiyesi üzerinde büyük tesiri olmuştur.”¹⁰

Daha küçük yaşta iken, kafiyeli söz söylemeye meraklıydı. İyi bir eğitim görmemişti fakat, kuvvetli bir dünya ve insanlık görüşü vardı.

Baba Salim bu durumu şu şiirle dile getirir:

“Ne tarih okuduk, ne hendese,
Ne mekteb görmüşüz ne medrese,
Koyamaz kimse bizi kafese,
İyi kötüden seçenlerdeniz.”¹¹

Buradan otodidaktik bir şair olarak yetiştiğini anlıyoruz.

¹⁰ Nesip Yağmurdereli, Baba Salim Hayatı ve Şiirleri, Trabzon, 1946, s. 8.

¹¹ Hüseyin Albayrak, Trabzon Basın Tarihi I, TDV Yayınları, Ankara, 1994, s.318.

13. Çalışma Hayatı

Daha on beş yaşında iken çalışmaya başlamıştı. Seyyar satıcılık, ara sıra karnalcılık [Karnal (Trabzon ağzında) yarım daire şeklini gösteren ve sapından kola takılıp gezdirilen bir nevi sepet; Karnalcılık yapmak: içine eşya koyarak karnalla gezdirip satmak] yapar, bazen dondurma kutusu gezdirir satardı, o vakitten beri bellemeğe başladığı mani ve türküleri, gezdiği yerlerde, mesirelerde bazen şuna buna, kadınlara söylerdi. Kendisinin bağlama çalmakta mahareti vardır. Okuduğu şiirler gibi bunu da gelgeç “âşıklardan”, “saz şairlerinden” öğrenmişti.

İlk önce “Trabzon”da “Zağnos Caddesi”nde bir dükkân açarak alışverişe başladı. 1326’da yine burada ve iki defa “Kaleiçi Mahallesi”nde tuttuğu küçük fırınlarda çörek, kurabiye yapıp satmakla meşgul oldu.

“Cihan Harbi”nde asker olarak “Trabzon Menzil Fırınları” hizmetinde bulunmuştu. Trabzon’un işgali üzerine “Ordu kazası”na gitti. İhtisası olduğu için orada da bu hizmetle tavzif edildi. O sırada “Ordu”da gazın okkası dört yüz kuruşa çıkmıştı. Mum imal etmeye başladı, “Belediye”nin “Muhacir idaresi”nin “ekmek müteahhitliğinin”de bulundu.

Daima kendi emeğiyle geçinen “Salim Efendi” askerlikten terhis edilince düşmandan geri alınan memleketine geri dönmüştü. Bundan sonra muhtelif zamanlarda “Trabzon’un “Şark Meydanı”nda Tatlıcı, Şekerci, Helvacı, Kadayıfçı dükkânları açtı, yaptığı işlerin hep kendi elinin maharetiydi. Bin bir hünerli “Salim Baba” şeker kalıplarıyla çok güzel âlet ve hayvan resimleri döküyordu, bir aralık “Belediye dairesi” için -ramazana mahsus- fişekler imal etti.

Sonra “Sünha Caddesi” üzerinde yeni açılan fırında ekmekçilikle meşgul oldu, “Zağnos köprü başı”nda açtığı dükkânda meyve, şeker, kurabiye gibi şeyler satarak geçimini sağlamıştır. Derler ki müşterileri mahtut ve muayyendir. Bunlar dükkâna gelir “Baba”yı ortada göremeyince alacakları şeyi kendileri arar bulur, kendileri tartarak alır, parasını bırakıp giderler!¹²

Hemen hepsinde talihini denedikten sonra Zağnos'ta bir kahve açarak kahveciliğe başladı. İhtiyar halası, ağabeyisi tarafından kendisine emanet edilen küçük Salim'i yirmi yaşına kadar üzerine titreyerek büyüttü. Baba Salim bu suretle halasının dizi dibinde bütün halk hikâyelerini, âşık kitaplarını okudu.

Âşık Garip, Âşık Ömer, Kerem gibi halk hikâyelerini okuyor ve bunlara nazireler yazıyordu. Şiire karşı daha küçük yaştan derin bir alaka duymasına halasının büyük tesiri olmuştur.¹³

Baba Salim, son olarak asrî mezarlıkta memur olarak çalışmıştır. Şehrin dışında (Sülüklü) denilen bu geniş yerdeki mezarlıkta Baba'nın kendine mahsus bir dairesi vardır. Burada dünyadan, elini eteğini çekmiş fanilerin en son, fakat en vefalı âşinası işte:

Kıymeti dünyayı hiç alma yâda
İç bade sev güzel, meydan var iken! (Koşma 47)

diyen bu rint âşık Baba Salim'dir.

Seçilecek bu kadar meslek var iken bu mezarlık memurluğunu neden seçtiği kendisine sorulunca, Baba Salim:

-Artık dirilerden usandım, ölülerle kolay anlaşabiliyorum diyor ve şimdiki mesleğinden memnun olduğunu ilâve ediyor.

---

¹² İhsan Hamamizade, Baba Salim, İktisat Matbaası, İstanbul, 1930, s.3-4.

¹³ Nesip Yağmurdereli, “Trabzon Halkiyatı ve Baba Salim”, **İnan**, 1943, Sayı:5, (Mart 1943), s.30-31.

Fakat Baba, sırf maişet derdiyle katlandığı bu memuriyetinden hiç de memnun değildir. Buna zaten imkân yoktur. Servilerin uhreviliği, her gün biraz daha çoğalan mezarların taze fakat soğuk toprakları ve nihayet bu topraklarda bırakılan genç ölümler... Bir insanın olsa olsa ıstırabını arttırır.

Baba bütün bunlara “ Kaderim böyle imiş! diyip boyun bükmektedir.

Bizi bekçi etmiş bu yolda kader
Her zaman duyduğum gam ile keder

dedikten sonra teessürünün derecesini belirtmeye çalışmaktadır.

Benim çektiğimi çekemez dağlar
Her gün gönülcüğüm mahzun ruhum kan ağlar
Göz yaşım demadem durmayıp çağlar
Nillerden çok büyük pınarım beyim.¹⁴

14. Evliliği

Baba Salim’in beş kız çocuğu vardır. Erkek evlâdı dünyaya gelmemiştir. Baba aile ocağını tütürecek bir erkek evlâttan mahrum oluşunu şu iki mısradan ne kadar içli ve tabîî ifade etmektedir:

Gençliğinde ihtiyar oldun Baba bir yar için
Koltuğundan tutsa kaldırsa bir evlât olsa da¹⁵

Baba Salim Öğütçen’in 91 yaşındaki büyük kızı Fatma Fitnat Gazipaşa İlkokulunda okumuştur.¹⁶

---

¹⁴ Yağmurdereli, age., s.12.

¹⁵ Yağmurdereli, age., s.12.

¹⁶ 20 Ekim 2007’de Trabzon’da Abdurrahman Yunusoğlu ile araştırmacı tarafından yapılan sözlü görüşme notlarından alınmıştır.

15. Mahlas Alması

Âşık edebiyatı temsilcileri, mutlaka şiirlerinde kullandıkları bir isme sahiptirler. Mahlas olarak adlandırılan bu ikinci isim/takma isim, çeşitli yollarla edinilir. Bunlardan en yaygın âşık adayına ustası tarafından mahlas verilmesidir. Âşığın şiirinde mahlasını anması, gelenek temsilcileri ve halk arasında “tapşırma” olarak adlandırılmaktadır.¹⁷

Hayatında birçok işler yapmış ancak muvaffak olamayan Baba Salim mahlas almasını şöyle anlatır:

Gürledin başımda şimşekler çaktın,
Cehennemler gibi bağrımı yaktın,
Genç yaşımda bir de “Baba”lık taktın,
Sende hiç yok mudur nezaket felek?¹⁸

Felek, Babaya bütün ömrü boyunca en küçük bir yardımda bulunmuş değildir. Ona dünya malından bir han, bir dükkân, bir findıklık, hatta bir tek fındık fidanı bile vermemiştir. Üstelik ona, bir azizlik olsun diye, genç yaşında “Baba” lâkabını da takmıştır.

Halk şairimize verilen bu “Baba” sıfatının menşei şudur:

İstiklâl Harbi sıralarında, Büyük Taarruz başlamıştır. Bütün memleket bir kalp hâlinde süngülerimizin zaferini heyecanla beklemektedir.

O gün Trabzon Muallimler Birliğinde, ordu menfaatine bir müsamere verilmektedir. Mevzular hep eski kahramanlıklarımızdan seçilmiştir.

¹⁷ Öcal Oğuz, Türk Halk Edebiyatı El Kitabı, 4. Basım, Grafiker Yayıncılık, Ankara, 2006, s.193.

¹⁸ Cumhuriyet Odabaşıoğlu, Trabzon Doğu Karadeniz Gazete ve Mecmuaları (1869-1928), Trabzon, 1997, s.62.

Seyirciler öyle derin bir millî heyecan içindedir ki büyük salon alkış seslerinden çın çın ötmektedir. Bu sırada halk şairi Salim sahneye gelir; bütün bu heyecanların tesiriyle oracıkta hazırladığı uzun bir manzumeyi okur. Bu uzun manzume şu mısralarla başlamaktadır:

Ecdadının namı bugün dünyalara sığmaz,
Ceht eyle de kat sen de anın namına bir şan.
Ölmezsün ey kahraman ırkım ölmeyeceksin,
Dünyalar eğer baştan başa olsa da viran!

Baba Salim o gün bu mısraları otuz beş yaşın bütün kuvvetiyle öyle haykırarak, öyle heyecandan sarsılarak okuyor ki, koca bir şerefli mazi seyircilerin gözyaşları arasında yeniden yaşanmış oluyor.¹⁹

Bunun üzerine toplantıda bulunan Hacı Ahmet Efendi dinleyicilere:

“Salim Efendi bu manzumesi ile millî heyecanımızı yeniden taşırdı. Kendisine çok şeyler borçluyuz. Ben onu bugünden itibaren memleketin babası kabul ediyorum ve koşmalarında BABA ismini kullanmasını teklif ediyorum” der. İşte o günden sonra Mehmet Salim Efendi, BABA SALİM olur.²⁰

---

¹⁹ Yağmurdereli, age., s. 9-10.

²⁰ Mustafa Duman, “Trabzon Halk Şairleri”, **Kıyı**, Sayı:72, Trabzon, (Mart 1992), s.17.

16. Mizacı

Baba Salim Ögütçen'in mizahi yönü gelişmiştir. Bir gün evinde havai fişek patlatmış, bunun üzerine eve gelen polislerden kaçmıştır.

Rus Devlet Başkanı Stalin'e taşlamalarda bulunmuştur. Stalin, Baba Salim Ögütçen'in bu taşlamalarına karşılık ona "Çiftlik Horozu" demiştir.

Baba Salim, vapura binmekten çok korkardı. Bunun nedeni, vapurun batacağını düşünüp boğulmaktan çok korkmasıdır.²¹

Baba Salim saz çalmakta mahirdi. Bilhassa (Trabzon'un kolbastı türküsünü) söyler ve geçmişleri hatırlatarak ve kahramanlık menkıbelerini canlandırarak Kol Bastı havasını bağlamada çaldığı zaman bütün heyecanı ile etrafı kendine bağlardı.²² Meşhur halk şairimiz Baba Salim, sevdiği, takdir ettiği kimselerin isimlerini mısralarında zikretmekle, onlara şeref bahsettiğine inanır.

"Baba Salim" yazılarında, kendinden bahsetmekten çok hoşlanır ve ehemmiyet vererek bahseder.

Baba Salim gecesi yakında başlayacak,
Trabzon gençliğine bundan büyük şan düştü!

---

²¹ 20 Ekim 2007'de Trabzon'da Orhan Karlık ile araştırmacı tarafından yapılan sözlü görüşme notlarından alınmıştır.

²² Ömer Akbulut, Trabzon Meşhurları Bibliyografyası, Ticaret Odaları Matbaası, Ankara, 1979, s.28.

17. Vefat Yeri ve Tarihi

“ Baba Salim’in ölüm yeri ve yılı birçok kaynakta farklı şekillerde yer almaktadır. Baba Salim’in ölümünün üzerinden ancak 33 yıl geçmiş olmasına karşın bu belirsizlik neden?

Kanımızca, edebiyat tarihi ve biyografi yazarlığı ile uğraşanların eldeki bilgileri eleştiri süzgecinden geçirilmeden olduğu gibi almaları sonucu başkalarının yaptığı yanlışları sürdürmeleri bu durumu yaratmaktadır. Örneğin, **1973 İl Yıllığı**’nda, **Trabzon Meşhurları Bibliyografyası**’nda, **Çağımızın Halk Şairleri**’nde, Baba Salim’in ölüm tarihi verilmiyor. Murat Yüksel, **Türk Edebiyatında Hamsi** adlı derlemesinde, Baba Salim’in 1956’da Trabzon’da öldüğü yazılıdır. **Trabzon 87 Kültür- Sanat Yıllığı**’nda, Cumhur Odabaşoğlu ve Ali Mustafa’nın incelemelerinde Baba Salim’in ölüm tarihi 29 Aralık 1956 olarak verilmiştir. Arslan Pulathaneli’nin tarihler konusunda ne kadar titiz olduğunu bilenler bu tarihin doğru olduğunu kabul ederler.

Baba Salim’in ölüm yeri olarak yukarıda verilen kaynakların bir kısmı Trabzon’u göstermektedir. Trabzonlu Baba Salim’in Trabzon’da ölmesi gerekir gibi bir düşüncededirler. Oysa Baba Salim 1950’li yılların başında Eskişehir’e göç etmiş, orada yaşamış ve İstanbul’da ölmüştür.”²³

Ali Ziya Ögütçen’e göre, Baba Salim 1950’de Rus radyosu olan “Bizim Radyo”nun tehditlerine dayanamayıp Trabzon’dan ayrılarak Eskişehir’e gitmiş, İstanbul’da vefat etmiştir.²⁴

---

²³ Mustafa Duman, “ Baba Salim’in Ölüm Tarihi ve Eserleri Üzerine”, **Kıyı**, Sayı:47, Trabzon (Şubat 1990) s. 8.

²⁴ 14.09.2007 tarihinde Ali Ziya Ögütçen ile araştırmacı tarafından yapılan sözlü görüşmeden alınmıştır.

Baba Salim Ögütçen hakkında yazılan makaleleri değerlendirdikten sonra, bir yazısında onun İstanbul'da öldüğünü belirten Mustafa Dumanla görüşerek, Baba Salim'in ölümüyle ilgili bilgi aldım.

İstanbul'da yaptığım araştırmalarda Baba Salim Ögütçen'in İstanbul Kulaksız mezarlığında, Ada 1, 4258 mezar numarasına ait bir mezarda yattığı bilgisine ulaşılmıştır. Mustafa Vaiz ile aynı sırada defnedilmiş olan Baba Salim Ögütçen, defterde “Baba Salih Ögütçen” ismiyle kayıtlıdır.

Zindanarkası mezarlığında görevli mezar kazıcı Mehmet Yelek, Kulaksız Mezarlığı'nda 1960'tan sonrasının kayıtlı olduğunu, Baba Salim Ögütçen'in ölümünden 50-60 yıl geçtiği için üzerine yeni mezar konulduğunu belirtti.²⁵

Aşağıda, gazetede yayınlanan vefat ilanı verilmiştir:

171. Vefat İlanı

“Trabzon'un meşhur halk şairlerinden Hemşehrimiz Baba Salim Ögütçen Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Cenazesi 30 Aralık 1956 pazar günü Kasımpaşa camiinde öğle namazını mütakiben icra edilecek dini merasimden sonra Ok Meydanındaki aile kabristanına defnedilecektir. Sayın hemşehrilerimizin alakalarını rica ederiz. Trabzon Lisesinden Yetişenler Derneği.”²⁶

---

²⁵ 15 Ağustos 2007'de İstanbul'da mezar kazıcı Mehmet Yelek ile araştırmacı tarafından yapılan sözlü görüşme notlarından alınmıştır.

²⁶ Tezin sonundaki Ek 1'de yer almaktadır.

172. Vefatı Ardından Söylenenler

“Dokuz yüz elli yedi senesinin soğuk ve yağmurlu bir sabahı... Büyük ve ağır adımlarıyla, en sevdiğimiz varlıkları alıp giden ölüm, ezeli yolculuklarından birine daha çıkmaya hazırlanıyor. Trabzon sinesinde yetiştirdiği halk şairlerinden birini “BABA”sını kaybediyor bu sabah. Acı haber hepimizin içini üşütmüş, içten üşüyoruz, düşünüyoruz...

“Bir garip ölmüş diyenler”... hafızalardaki hayatiyeti devam edecek olan bir garip... Baba Salim, fakir esintiler içinde geçen, zaruretlerle dolu yaşayışına rağmen, üzüntülere göğüs germesini bilen insanların olgun neşesine sahipti. Hayatı derinliğine duyuyor, yaşıyordu. Bu duyuş mütevazî manzumelerinde, realist bir görüş ve mizahî bir hüviyete bürünerek kalıplaşmış bulunuyordu.

Baba Salim yıllarca felekten şikâyet etti. Göçmen kuşlar gibi bir şehirden öbürüne gitti geldi. Sonunda İstanbul’un fakir bir mezarlığında hayatının son ilmeğini düğümlemiş oldu. Tabutu ellerimizin üstünde acısı içimizdeydi.”²⁷

“Duyarlı yüreğiyle halkın içinden çıkıp gelen, kendi acılarının yanı sıra halkın acılarını, sorunlarını savaşlardan çıkar sağlayan vurguncuları, depremde ölen insanları, dünya savaşlarında yıkılan ocakları, ölen yakın dostlarını yaşadığı hayattan sorumlu bir şair kimliğiyle şiirlerine taşıyan Baba Salim, acının, sıkıntının, aşkın, güzelliğin, barışın dahası halkın şairi olarak 68 yıllık ömrünü şiire adayan Karadeniz yöresinin son usta halk şairlerinden biriydi. Ölümüyle birlikte Karadeniz kıyılarında halk şiirinin son ilmeği de koptu.”²⁸

²⁷ Gündoğdu Sanımer, “Baba Salim’in Ardından”, **Hamsi**, (1958), s.5.

²⁸ Ali Mustafa Topuz, “Baba Salim Öğütçen”, **Kıyı**, Trabzon (Aralık 1958), s.9.

İKİNCİ BÖLÜM

2. EDEBÎ VE FİKRİ YÖNÜ

21. Şiirlerindeki Temalar

211. Aşkla İlgili Şiirler

Baba Salim, koşmalarında, güzellere yer vermiştir.

Güzeller yoluna yandım kül oldum
Eridi kalbimin bütün yağları
Kadrimi bilmeze vardım kul oldum
Yüklendi sırtıma elem dağları (Dörtlüler 33)

* * *

Bir puse alınca alev dudaktan,
Amanım dostlarım yandım tutuştum
Sevdim de kokladım pembe yanaktan
Görün ki ne tatlı anlara düştüm (Dörtlüler 89)

* * *

Karşımda patladın bir şahap gibi
Gözümünden kalbime akdın güzel kız
Sevdan ateşiyle sen rübab gibi
Elemli bağrımı yakdın güzel kız (Dörtlüler 150)

Baba Salim'in aşktan, sevgilinin vefasızlığından, bilhassa kendisinin talihsizliğinden bahseden bir hayli koşması vardır. Bu koşmalarda ifade pürüzsüz ve akıcı, aşk samimi ve mübalağadan uzaktır.

Hayali gözümde kaşı karenin
 Devâsı var mıdır ah bu yarenin
 Bir melek simanın, bir mehparenin
 Yanarsın şem'ine pervane gönül (Dörtlüler 72)

Sevgilinin vefasızlığından bahseden şu dört mısradaki büyük bir ifade kudreti vardır.

Bivefa cânânım bir sitemkârdır
 Anınçin ettiğim hep ahu zardır
 Sade Mecnun'unmu Leylâsı vardır
 Ben de bir Leylânın divanesiyim (Dörtlüler 86)

Sevgiliden, sevgilinin vefasızlığından söz açan şiirlerinde yoğun bir lirizm görülür:

Oturduk dilberle bir gün diz dize
 Öpüştük seviştik sürdük yüz yüze
 Gönüller çalıcı yaman hırsıza
 Meyledip gönlümü çaldıracaktım (Dörtlüler 82)

212. Karamsarlıkla İlgili Şiirler

Gönlüne hitap ettiği bir diğer koşmada çektiği çileleri saymakta ve bu dünyada “bahtiyarım” diyebilecek bir kimsenin mevcut olmadığı kanaatine vararak teselli bulmaktadır.

Neden kederlisin ey gamlı gönül
 Şu kahbe dünyada gülen var mıdır
 Ne güller gülmüşdür ne dahi bülbül
 Bunun hikmetini bilen var mıdır (Dörtlüler 120)

Baba'nın birçok koşmasında Karacaoğlan'ın, Emrah'ın ve Dertli'nin akıcılığı vardır. Sevgisinde samimidir. Heyecanları tabiidir.

Gel beni sevindir kaşı siyahım
Yoksa semaları titretir ahım
Neden inliyorum, nedir günahım
Derdime sende bin derman variken (Dörtlüler 95)

Her halk şairi gibi zaman zaman bedbindir, artık mihnete tahammülü yoktur, ümitsizdir.

Kavuşmak muhaldır vuslatı yare
Ateşi aşkınla yandıkca yandım (Dörtlüler 23)
* * *
Hep bana vermişler dünya gamını
Başımı sevdaya saldım ağlarım (Dörtlüler 76)

Baba, maddî hayatının ıstıraplarını da şiirlerine katmıştır. Felek'e hitaben söylediği birkaç koşmada fakirliğinden, kimsenin kendisine yardım etmediğinden ve kötü talihinden şikâyet etmektedir.

İsterse yıllarca göz yaşın aksın
Ummaki taliin yüzüne baksın
İçinde yanacak ağlıyacaksın
Fakirlik denilen dehşetin Baba (Dörtlüler 4)

Şu iki mısra Baba'nın bütün ıstıraplarını hulâsa etmektedir:

Benim siyah bahtımı niçin felek parlatmaz
Köşkler verir âleme bana gamhane sanki (Beyitler 146)

213. Yoksullukla İlgili Şiirler

Baba Salim, yaşadığı çevrede ekonomik yönden sıkıntılı bir yaşamın içindedir. Hayalleri vardır. Şiirlerindeki temlerden bazılarında “yoksulluktan” uzaklaşarak “varlıklı olma umudu”na yer vermiştir.

Yine kubbe çatladı hamam düştü tas düştü!
 Talihsiz Trabzon’a yepyeni bir yas düştü!
 Fakir hastalarımız hastaneden kovuldu
 Parası olmayana sanmayın hılâs düştü! (Beyitler 582)

* * *

Memleketin diline bu günlerde yağ düştü.
 Altı yüzü geçince sırtımıza dağ düştü.
 Yine birçok fakırın üstü başı döküldü,
 Bakarım uşaklara şalvar düştü ağ düştü. (Beyitler 409)

* * *

Çorba yerine bize akşamdan da çay düştü.
 Züğürtlük büktü bizi belimizde yay düştü.
 Şu zalim felek beni hedef etti kendime,
 Parasızlık acısı sanmayın kolay düştü. (Beyitler 663)

214. Yiyeceklerle İlgili Şiirler

Baba Salim, şiirlerinde yiyecek temasını çok sık kullanmıştır. Hayat pahalılığı nedeniyle eskisi gibi yiyeceklerin alınmadığından bahsediyor.

Baklavalara, börekler, dolmalar, gayganalar
 Bir de kalkan balığı yanında tuzu gitti! (Beyitler 228)

Mandalinalar savdı merak eyleme sakın
Göreceksin ki Baba bir de portakal düştü.(Beyitler 471)

* * *

Bir yanda su böreği bir yanda da kadayıf
Baklavada ortada sanki altın taç düştü!

Baharatlı muhallebi, Gürcice, büf böreği
O çeşitli reçeller mideye ilâç düştü! (Beyitler 345)

215. Sağlıkla İlgili Şiirler

Sağlık ve sağlıkla ilgili mefhumlar genellikle bütün şairleri etkilemiştir. Hayatının belirli bir döneminde hastalığı bizzat tecrübe etmesi kaçınılmaz olan şairin, yaşadığı bu tecrübeyi görmezden gelmesi beklenemez.

Grip salgını yahu geçti faaliyete
Yakın tanıdıklardan bugün bir kaçı düştü! (Beyitler 416)

* * *

Daha bir iki üç gün soğuklar bastırınca
Kulaklar hep kızardı el dondu gerdan düştü! (Beyitler 536)

* * *

Lokman hekim ararsan işte Sürayya Erim,
Ona tedavi olan çelikten yüksek düştü. (Beyitler 462)

* * *

Grip hastalığından memleket peleş düştü!
Züğürtlükte bir yandan hastalığa eş düştü (Beyitler 601)

216. Ölümle İlgili Şiirler

Ölüm kaçınılmaz bir gerçek olarak insanları meşgul etmiştir. Ölüm ve mezarla ilgili duygular zamanla âşıklar aracılığıyla şiirlerde dile gelmeye başlamıştır.

Dedi eyvah Babamız terk-i diyar eyledi
Dedim yârânlarına bu işi bilmek düştü. (Beyitler 453)

* * *

Atatürk babamızın ölüm günü idi dün.
Bütün Türk milletine ah u feryat düştü.(Beyitler 350)

* * *

Bu kıymetli sözlere aldırış eyleyen yok
Ölsem de diyecekler Baba bunağı gitti! (Beyitler 161)

* * *

Hiç ölümden korkmayın cesur olun uşaklar
Bir gün de diyecekler Baba efendi gitti (Beyitler 202)

217. Toplumsal Sıkıntılar

Halkın içinden çıkıp gelen Baba Salim'in şiirlerinde halkçı bir tavır görülür. Toplumun yaşadığı acılar, sorunlar her zaman onun şiirlerinin çekim alanında olmuştur. 1939 yılında Erzincan depreminde halkın acısını şiirleriyle bölüşmüştür:

Üzerine gelen şu felaketi
Görmemişti hiçbir zaman Erzincan
Bir anda yok etti memleketi
Vermedi felek hiç aman Erzincan

Kalplerimiz sana ebedi sızlar
Nerede göğsünde salınan kızlar
Gelinler, kocalar, yiğit gürbüzler
Kalmadı birinden nişan Erzincan (Dörtlüler 90)

Baba, Erzincan felâketi için uzun destanlar yazmış, faciayı yanık mısralarla dile getirmiştir:

Şehit oldu gitti binlerce kişi
Kader böyle imiş inan Erzincan

Toplumsal olaylar Baba Salim'i hep ilgilendirmiştir. İkinci Dünya Savaşı yıllarında Türkiye'de türeyen vurguncuları da aynı halkçı tavırla şiirleriyle eleştirerek halkın yanında yer alan bir şair kimliğiyle karşımıza çıkar:

Dünyada her zaman harp olsa
dersin
Hem şeker gizlersin hem
gizlersin tuz
Bugün seksen dersin yarın
dersin yüz
Utan ey duygusuz ey soysuz
utan
Kendi vicdanından utan
Vurguncu (Dörtlüler 56)

Şark vilâyetlerimizdeki imar hareketleri Baba'nın destanlarına mevzu olmuş ve:

Ey aslan yuvası ey şanlı eller
Edemez olmuştur vafını diller
Ötecek bağında artık bülbüler
Açacak güllerin doğu elleri!.. (Dörtlüler 55)

gibi mısralarla (Doğu illeri)ni övmüştür.

Dönmüştün tamam bir harabezara
Açmışdı istibdat bağrında yara

mısralarıyla da bu memleketlerin eski halini anlatmaya çalışmıştır.

218. Mizahî Şiirler

Baba'nın muhtelif hâdise ve vakaları mevzu yaparak mizahî bir dille söylediği manzumeler de vardır. Bu manzumelerde Trabzon'da hususiyetleriyle tanınmış muhtelif meslek erbabının isimleri alınarak latifeler yapılmaktadır.

Baba'nın bu tarzdaki manzumeleri hiçbir zaman hiciv mahiyetini almamış ve bunlardan kimse gücenmemiştir. Esasen Baba "Hamamizade'nin" dediği gibi kendi halinde saf, temiz yürekli ve uysal bir adamdır.

Onu öyle tanıyanlar sözlerinden incinmezler. Zaten yazılarında kimsenin kalbini incitecek söz bulunmaz. Baba'nın mizahî manzumelerinde Hamamizade'nin ismi pek sık geçer. Baba bu hemşehrisine takılmada âdeti zevk duyar.

Gezermiş şimdi ağyarın kolunda bezmi ülfet
O şuhu mahitabanı kızar Hammami gördükce

Bezmi dansta görki üstada ne hal oldu bu şeb
Ol kadar danseylemiş ki bimecal oldu bu şeb (Gazel 7)

Meclisi mahbup sükût etmiş de uşşak ah eder
Sen de geç Hamamizade sohbeti cânânedan (Gazel 22)

Asri Baba'mıza bir güzel mahbub
Bilmemki Hamami ne der bu hâle (Dörtlüler 112)

Bu çeşit manzumelerinin birisine Baba "Yârânlarına" yılbaşı hediyeleri vermektedir.

Rıfkı kulaç beye bir yazıhane
Emsali gelmemiş ola cihana

Sükûti beyime bir altın hâme
Cemal Rıza beye seyahatname

Üstadım İhsan'a elmas bir masa
Üstüne koymalı zümrüden kasa (Dörtlüler 21)

Baba bu uzun manzumenin sonuna da kendisine uygun bulduğu hediyeyi koymuştur.

Yetmiş batman mum dik dertlerine yan
Ey Baba sana da efgânü nâle (Dörtlüler 21)

219. İklimle İlgili Şiirler

Baba Salim, özellikle “düştü” redifli şiirlerinde hava şartlarına geniş yer vermiştir. Hava şartlarının kötü oluşuna bağlı olarak yoksulluk teması bu şiirler üzerinden verilmiştir.

Elli altmış santim kar Trabzon'a az düştü!
On üç senedir ki kış beldemize yaz düştü! (Beyitler 670)

* * *

Bu yıl kış çorbasından her yere bir tas düştü!
Yirmi gündür güneş yok yüreklere pas düştü (Beyitler 577)

* * *

Kış Dedenin kahrına Artvin ve Van düştü!
Lâkin şimdi Dağlara yeşil bir kervan düştü!

Bahar kokusu geldi bülbüller haykırıyor
Sümbüller açmak üzere gülün rengi kan düştü! (Beyitler 178)

220. Meyle İlgili Şiirler

Beyitlerinde eski edebiyatın tasavvufu, harabatlığı, mey ve meyhane mazmunları canlandırılmıştır.

Ârif isen kesme payın meclisi meyhaneden
İçmesen mahrum kalırsın vuslatı cânânedan

Badede mâna nedir dersen anı uşşaka sor
Doldurur akdah demadem şişe-i mestaneden (Gazel 23)

gibi rindane olanları vardır.

221. Muhtelif Vesilelerin İlham Ettiği Şiirler

Baba'nın manzumelerinde, büyük, küçük, hemen her türlü hadisenin yeri vardır. Bunların içerisinde Trabzon'da "Bar'ın açıldığı gece" dansözlerden biri için söylenen:

Meftunum yüzünün pembe rengine
Aşkımın sandalı daldı engine
Ben senin sinene, sen benimkine
Çiçekler takalım çarliston kızı (Dörtlüler 35)

gibi, yahut "Yıldız" bahçesinin açılması münasebetiyle:

Ehli zevk merakla küşadın bekler
Cennetten nişandır Yıldız bahçesi
Gamları giderir, zevke zevk ekler
Billâhi yamandır Yıldız bahçesi (Dörtlüler 18)

gibi mısralarla başlayan koşmalar ve (Nureddin kardeşler) adlı bir tiyatro kumpanyasının Trabzon'da verdiği temsiller münasebetiyle:

Bırakmadın bizde elem ile gam
Sanatta yeni bir varlık yarattın
Cennette yaşarız sanki her akşam
Bütün derdimizi kökünden attın (Dörtlüler 108)

gibi mahallî olanlar vardır.

222. Millî Hassasiyetler

Baba'nın manzumelerinden bazıları millî günler için söylenen manzumelerdir. Bir Cumhuriyet bayramı yıl dönümü için söylenen uzun bir destana Baba şu mısralarla başlamaktadır:

Bu ne kutlu bayram ne muazzam gün
Bütün benliğine kavuştu millet
Zincirler içinde kıvrılırken dün
Cennete dönmüştür bu gün memleket (Dörtlüler 130)

Baba bu uzun destanında istibdadın bütün acılarını, harap bir memleketin ve muzdarip bir milletin halini tasvir ettikten sonra destanını:

Türklüğü çok şanlı yoldan yürüttün
Göz yaşlarımızı artık kuruttun
Taassubu yıktın, ezdin, çürüttün
Yüzbinlerce yaşa sen Cumhuriyet (Dörtlüler 130)

mısralarıyla bitirmektedir.

Baba'nın Cumhuriyetin ilân olunduğu gün söylediği şu semaisi onun en güzel eserlerinden biridir.

Bugün bir idi ekberdir, bugün bir idi millettir
Bugün hep nura müstağrak vatan gülzarı Cennettir
Bugün duydukların ey kahraman millet meserrettir
Senin efkârın ey Gazi bütün nuru hakikatdır
Senin şahsındaki kudret cihan fevkinde kudrettir

Hatay'ın ana vatana ilhakından kısa bir zaman önce Baba, bu güzel memleket parçası için:

Nur gibi parlasın zümrüt dağların
 Kalmasın kalbinde hüznün Antakya
 Binbir yemiş versin yeşil bağların
 Türkün olacaksın bir gün Antakya (Dörtlüler 11)

diyerek millî heyecana tercüman olmak istemiştir. Keza (10 Temmuz Bayramı) için de:

Bu gün sardı vatan âfakını envarı hürriyet
 Bu gün kahroldu istibdat, halas oldu bütün millet

Bugün el Gazi-i satvetnisarın nurudur ol nur
 O nurun sayebanında vatan olmaktadır Cennet (Gazel 35)

gibi mısralarla da (Hürriyet bayramı)nı canlandırmaya çalışmaktadır.

Baba'nın her çeşit hâdiseleri mevzu yapan uzun destanları vardır. Bunların içerisinde, bilhassa İstiklâl Savaşı sıralarında, söylenmiş olan (Zafer Destan)ı millî heyecanın ve millî kinin bir halk şairinin mısralarında canlandırılmış olması bakımından mühimdir.

Baba 25 kıtalık bu uzun destanında harbin iki büyük kahramanından şu mısralarla bahsetmektedir:

Mustafa Kemal Paşa Hakkın aslanı
 Nur ile doludur cismile canı
 Parladi göğsünde zafer nişanı
 Yaşasın Türklerin Başkumandanı

Sevgili kumandan ol İsmet Paşa
 Düşmanın na'şini hep sardı taşa
 Yaşa ey kahraman sen binler yaşa
 Kır bu alçakları verme amanı

Baba Salim'in en güzel destanları Cumhuriyet bayramlarının yıl dönümleri münasebetiyle yazdığı (Cumhuriyet destanları) dır. Bu destanlarda bütün hâdiseler olduğu gibi gösterilmiştir. Dil pürüzsüz ve samimidir.

“Yüzbinlerce yaşa sen Cumhuriyet!” temennisiyle biten uzun bir Cumhuriyet destanında Baba Salim, Millî Şef için:

Düşmanları yendin vatandan attın
Fabrikalar kurdun yurdu nurlattın
Vatanı çelikle ördün donattın
Büyükdür millete ettiğin hizmet (Dörtlüler 130)

diyor. Tarihin nankör olmadığını, millet ve memleket için yapılan fedakârlıkları unutmadığını anlatan şu mısrada ne büyük ifade kudreti var:

Tarih de seninle övünür elbet! (Dörtlüler 130)

223. Ünlü Kişilerle İlgili Şiirler

Baba Salim, şiirlerinde ünlü kişilere de yer vermiştir.

Vücutlarımıza zindelik verdin,
Gösterdin her işte kudret Menderes.

Dermanı sen oldun her türlü derdin,
Sana hoş geldin der Millet Menderes* (Beyitler 3)

* * *

Ey büyük Atatürk çok büyük rehber
Seninçin mateme gark oldu beşer (Beyitler 2)

---

* (1899-1961) Adnan Menderes 1950-1960 yılları arasında Türkiye’de başbakan olarak görev yapmıştır.

224. Hamsiyle İlgili Şiirler

Trabzon şairlerinin eserlerinde hamsi baş mevzulardandır. Baba Salim'in de en muvaffak olmuş sayılan koşmaları hamsiye ait olanlardır.

Bir yıl görünmezsen artar kederim
 Yetiş imdadıma imanım hamsi
 Yüzünü görünce bayram ederim
 Sen olursun benim kurbanım hamsi (Dörtlüler 48)

Mısralarıyla başlayan meşhur koşmada şair hamsiyi görmediği zaman (maraza) uğrayacağını, içinin yanıp tutuşacağını, dumanının âsumana çıkacağını anlatmakta ve bu suretle hamsiye verilen ehemmiyeti tebarüz ettirmeye çalışmaktadır.

Hamsinin en güzel tasviri yine bu koşmalardadır. Bu (inci gözlünün) gümüşten belini, billûr gerdanını, hatta kuyruğunun tellerini Baba'nın koşmalarında zevkle seyretmek mümkündür.

Baba'nın koşmalarında hamsiye serzenişler vardır.

Nedir biz seninle kalmışız derde
 Bu yıl da gülmedi yüzümüz hamsi

mısralarıyla başlayan bir koşmada onun yıllardan beri hep ince ve az çıktığından şikâyet etmede ve (koca bir memleketin hep ona kul olduğunu) anlatmaktadır.

Koca bir memleket hep sana kuldur
 Bir kere göründün dediler boldur
 İnsaf et, gel artık küpleri doldur
 Ne tarlamız kaldı, ne öküzümüz (Dörtlüler 53)

Bir diğer koşmada Baba, hamsinin değerini anlatmaktadır.

Her yanda çok büyük bir kıymetin var
Tavuğun budundan iyi etin var
Emsali bulunmaz bir lezzetin var
Cennetden mi çıktı soyun ey hamsi (Dörtlüler 52)

Hamsinin bazı yıllar az çıkmasından Őikyetidir:

Günde bir batmancık adam başına
ıkmasa murada ermesin hamsi (Dörtlüler 44)

Hamsi, Baba Salim'in koşmalarında bütün tazeliği ve canlılığı ile yaşamaktadır.

Duyarlı yüreğiyle halkın içinden çıkıp gelen, kendi acılarının yanı sıra halkın acılarını, sorunlarını savaşlardan çıkar sağlayan vurguncuları, depremde ölen insanları, dünya savaşlarında yıkılan ocakları, ölen yakın dostlarını, yaşadığı hayattan sorumlu bir Şair kimliğiyle Şiirlerine taşıyan Baba Salim, acının, sıkıntının, aşkın, güzelliğin, barışın temsilcisi olmuştur.

22. Etkilendiği Âşıklar

Baba Salim, fakir esintiler içinde geçen, zaruretlerle dolu yaşayışına rağmen, üzüntülere göğüs germesini bilen insanların olgun neşesine sahipti. Hayatı derinliğine duyuyor, yaşıyordu. Bu duyuş mütevazi manzumelerinde, realist bir görüş ve mizahî bir hüviyete bürünerek kalıplaşmış bulunuyordu.

İnsan çocukluğunda düşe kalka büyüyor; ne yazık ki, hayatımızın sonunda düştüğümüz karanlıklardan haber verecek bir ses çıkmıyor.

Baba Salim yıllarca felekten şikâyet etti. Göçmen kuşlar gibi bir şehirden öbürüne gitti geldi. Şeyh Galip'ten sonra “düştü” redifini kullanmak, Baba Salime düşmüş gibiydi.²⁹

“Düşmek” kelimesi, şiirlerimizde öteden beri kullanılagelen özelliklere bağlı olarak, hayatın farklı alanlarını değişik kelime dizgeleriyle ifade etmede, saçaklanan bir anlamlar dünyası sunmaktadır. Edebiyatımızda “düşüş”, her ne kadar bazı kullanımlarda olumlu/yapıcı anlam değerleri ile görünse de, bize hemen tamamen olumsuz/yıkıcı bir anlamlar dizgesi sunar.

Baba Salim Öğütçen de *Şeyh Galip* gibi “düştü” redifli şiirlerinde şikâyet zinciri içindedir. Baba Salim, bu şiirlerinde toplumda gördüğü eksiklikleri, karşılaştığı sıkıntıları mizahi bir dille ifade etmektedir.

“Düşmek”, çoğu zaman parçalanmanın, kopmanın, uzaklaşmanın, kırılmanın nedeni olmuş; bazen bu hallerin bilincini hissettirmiş ve her şeyden önemlisi insanlara düşüşünü hatırlatarak, tekrar çıkışının yollarını göstermiştir.³⁰

²⁹ Gündoğdu Sanımer, “Baba Salim’in Ardından”, **Hamsi**, (1958), s.5.

³⁰ Ali Yıldırım, “Düşmek İmajı ve Şeyh Galib’in Düşüşü”, **Bilig**, Sayı:42, (2007), s.213,223.

Baba Salim Öğütçen, Şeyh Galip'in yanı sıra Trabzonlu şairlerden de etkilenmiştir. Aruz ve hece vezniyle şiirler yazmış olan *Hafız Zühü*'nün "Hamsi Destanı" adlı şiiri çok tanınmıştır.

Dinle ey birader bu dâsitanı
Anla nedir "hamsi" olan mübarek

On dört türlü taamını yaparlar
Şimdi olur sana ayan mübarek ³¹

mısralarıyla başlayan şiirde olduğu gibi Baba Salim de "hamsi" mazmununa şiirlerinde yer vermektedir.

Trabzon'a gelen halk şairleri, Trabzon'da yetişen halk şairleri zaman zaman kendi aralarında atışmalar yapmışlardır. Baba Salim ile Rizeli halk şairi *Kitoğlu Mehmet*'in atışmalarında tespit edilen bir parça şöyledir:

Mehmet Efendi - Ananuz at mi idi
Benzeyisun katıra

Baba Salim - Sizde kısrak yok midur
Çekeyim bu aygıra

Mehmet Efendi - Buranın hanımları
Acaba kaç mangıra ³²

³¹ Mustafa Duman, Trabzon Halk Şairleri, Anadolu Sanat Yayınları, İstanbul, 1995, s.35.

³² Turgut Günay, "Doğu Karadeniz Bölge'sinde Atma Türkü Geleneği", **I.Uluslararası Türk Folklor Kongresi Bildirileri**, II. Cilt, Ankara, 1976, s.82.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. ŞİİRLERİN TEKNİK YAPISI

31. Vezin

311. Hece Vezni

Hece vezni, Türk Edebiyatı'nın millî nazım ölçüsüdür. İslâm Medeniyeti'ne girmeden önce hemen hemen bütün Türk şairleri şiirlerinde hece veznini kullanırlardı. Hece vezni Türkçe'nin yapısından ortaya çıkmış bir vezindir. Bu vezinde esas olan hecelerin uzunluğu veya kısalığı değil, mısralardaki sayısal eşitliğidir.

Baba Salim, manileri yedili hece vezniyle yazmıştır. [4+3].

Hergün başına konduk
Donduk Allahım donduk
Bu yıl balık yemeden
Martı kuşuna döndük (Maniler 21)

Destanları ve koşmaları on birli hece vezniyle yazmıştır. [6+5].

Biz Türküz düşmana dönmeyiz arka
Nasılki bir zaman yürüdük şarka
Garpda da düşmanı çekeriz çarka
Kalırsın o zaman memnun Antakya (Dörtlüler 11)

XX. yüzyılın halk şairlerinden olan Baba Salim Ögütçen, şiirlerinin çoğunu hece vezni ile yazmıştır. "Düştü" redifli şiirlerini on dörtlü hece vezniyle yazmıştır. [7+7].

Başbakanın sözleri ruhlara ilâç düştü.
Tenvir etti milleti başımıza taç düştü.

312. Aruz Vezni

Aruz, Arapça bir kelimedir ve “Çadırın ortasına dikilen direk” anlamına gelir. Bir edebiyat terimi olarak “hecelerin uzunluk ve kısalıkları temeline dayanan nazım ölçüsü” demektir.

Aruz ölçüsü ilk olarak Arap edebiyatında kullanılmıştır. Daha sonra İran Edebiyatı’na geçen bu ölçü, XI. yüzyıldan itibaren Türk şairlerince de uygulanmaya başlanmıştır.

Baba Salim, şiirlerinde hem divan edebiyatı nazım şekillerine hem de halk edebiyatı nazım şekillerine yer vermiştir.

Mahvolursun sevdiğim elbette ahımdan benim
Mecnun oldum korkmadın zalim günahımdan benim
* * *
Aymısın yıldızmısın hûrimisin ah sevdiğim
Öyle vermiş ki güzellik sana Allah sevdiğim
* * *
Arif isen kesme payın meclisi meyhaneden
İçmesen mahrum kalırsın vuslatı cânânedan

32. Birim

Nazım şekillerinde ölçü olarak kullanılan parçaya birim denir. Şiir, mısralardan oluşur. Mısraların kuruluşu nazım birimini meydana getirir. İslamiyet öncesi Türk edebiyatında bir ölünün ardından duyulan acıyı anlatmak için söylenen *sagu* isimli şiirler ve aşk, doğa sevgisi, kahramanlık temalı *koşuk* ismi verilen şiirlerde nazım birimi dördlüktür.

İslamiyet etkisinde gelişen Türk halk edebiyatında dördlük nazım birimi kullanılmaya devam edilmiştir. Millî edebiyat döneminde ve Cumhuriyet’in ilk 10-15 yılında da dördlük kullanılmıştır. Dördlük, bir geleneğin devamıdır.

Süngünün önünde kimse duramaz
 Vermezsin düşmana aman Mehmetcik
 Hiç bir ordu sana tuzak kuramaz
 Aslanlardan daha yaman Mehmetcik (Dörtlüler 68)

* * *

Nedendir elimden hiç kurtulmazsın
 Dönersin her zaman hicrana gönül
 Bi vefa yarından vefa bulmazsın
 Olursun aşk ile divane gönül (Dörtlüler 72)

33. Durak

Hece ölçüsünde dizenin belli bölüm yerlerine durak denir. Sözcükler bölünerek durak yapılamaz, durak ancak, kulakta uyumlu bir izlenim bırakan anlamlı söz öbekleri arasında olur. Sözün akışına göre durak gerekli ve doğal olmalıdır.

Hece ölçüsünün kalıplarındaki durak sayısı en az iki en çok beş olabilir. Hece kalıpları içinde en çok kullanılmış olanlar, yedililer, sekizliler, onbirliler ve ondörtlülerdir.

Dağda kaval dinlerim
 Eve gelir inlerim
 Ekiz senin uğrana
 Feda olsun binlerim (Maniler 23) [4+3]

* * *

Ola bırak şakayı
 Durma üzdür takayı
 Hamsi, burun başında
 Şimşek gibi çakayı (Maniler 13) [4+3]

* * *

Öyle bürünmüşüm gama kedere
 Şadan olsam da hiç olmasam da hiç
 Akar göz yaşlarım manendi dere
 Umman olsam da hiç olmasam da hiç (Maniler 14) [6+5]

* * *

Neşeler alırdın neşe saçardın
Gezerdin her zaman hûban içinde
Çiçekler koklardın çiçek açardın
Bülbüller arardın viran içinde (Dörtlüler 17) [6+5]

* * *

Bizim taksimimize ne kötü bir an düştü!
Ne kötü zaman düştü ne kötü zaman düştü! (Beyitler 525) [7+7]

* * *

Kahpe dünyanın neden bilmem ki tadı kalktı!
Ortadan eğlencenin ezvakın adı kalktı! (Beyitler 21) [7+7]

34. Kafiye

Baba Salim Öğütçen şiirlerinde, Türk edebiyatında kullanılan kafiye çeşitlerinin çoğunu kullanmıştır. Şiirlerde kullanılan kafiyeleri şu şekilde sıralayabiliriz:

341. Yarım Kafiye

Tek ses benzeşmesine dayanan kafiyeye yarım kafiye denir. Baba Salim Öğütçen'in şiirlerinde yarım kafiye diğer kafiye çeşitlerine göre daha az görülmektedir.

Müttefik ordulara yeniden gayret düştü.
Amerika tokatı bu sefer çok sert düştü (Beyitler 658)

* * *

Meydan yine o meydan kuru bir sevinç düştü
Vaadlar bollamıştı sonu yine hiç düştü (Beyitler 347)

* * *

Berlin toplantısına çok büyük ümit düştü.
Ateşli yüreklere serin bir yoğurt düştü (Beyitler 659)

* * *

Komünistin bağına bambaşka bir dert düştü.

Balkanlarda Ruslara çok büyük gayret düştü (Dörtlüler 652)

* * *

Meğer Erzurumdaymış kış buraya ters düştü!

İki günün içinde bütün millet pes düştü! (Dörtlüler 586)

342. Tam Kafiye

Baba Salim Öğütçen, şiirlerinde iki ses benzeşmesine dayanan tam kafiyei kullanmıştır.

Yerim kese **dar** iken

Dağın başı **kar** iken

Züğürtlükten korkmam ki

Bir küp hamsim **var** iken (Maniler 26)

* * *

Kâinata sanmayın tatlı heyecan düştü!

Neşe yerine bu yıl yüreklere **kan** düştü! (Dörtlüler 517)

* * *

Havalar soğutunca zan etmeyin **kar** düştü.

Ne vakitki kar düştü, keseler hep **dar** düştü, (Dörtlüler 555)

* * *

Kimi tuttu yükünü kimisi **bitap** düştü!

Sekiz yıldır dünyaya büyük bir **dolap** düştü! (Dörtlüler 544)

* * *

Nedendir elimden hiç **kurtulmazsın**

Dönersin her zaman hicrana gönül

Bi vefa yarından vefa **bulmazsın**

Olursun aşk ile divane gönül (Dörtlüler 72)

* * *

Goncamin aşkıyle yandım tutuştum

Ruhuma bir **imdat** eyleyen var mı

Görünki ne müthiş ateşe düştüm
Benim gibi feryat eyleyen var mı (Dörtlüler 32)

343. Zengin Kafiye

İkiden fazla sesin benzeşmesiyle oluşan kafiye zengin kafiye denir. Divanında, zengin kafiyeyle meydana gelen şiirlere rastlamaktayız.

Büyük Türk'ün bugün en büyük **günü**
Bugün benliğine kavuştu millet
Maziye bıraktık kapkara **dünü**
Ağlar iken güldü bütün memleket (Dörtlüler 132)

* * *

Bahçeye ekim **darı**
Yağar dağların **karı**
Tamam yedi senedir
Gyap ettim nazlı **yarı** (Maniler 7)

* * *

İki gündür havalar ne kadar **güzel** düştü!
Bundan sonra kırlarda şarkı ve **gazel** düştü!(Beyitler 480)

* * *

Şu dünya işlerinin uyacak **çağı** gitti!
İyi günler beklemeden yüreğin **yağı** gitti! (Beyitler 164)

* * *

Arapla Yahudinin gözünün **yaşı** gitti!
Benziyor bu zümrenin artık savaşı gitti! (Beyitler 195)

344. Tunç Kafiye

Kafiyedeki kelimelerden birinin, diğeri içinde aynen bulunmasıyla oluşan kafiyelere tunç kafiye denir. Baba Salim Öğütçen, zengin kafiyenin daha kuvvetlisi olan tunç kafiyeyi şiirlerinde sık kullanmıştır.

Bugün şen Trabzona coşkun heyecan düştü.

Sanki sönük ruhlara yepyeni bi can düştü. (Beyitler 501)

* * *

Kimi balığa düştü kimisi ete düştü!

Zengin zevke sefaya züğürt illete düştü! (Beyitler 388)

* * *

Sade sen değil Baba bütün kâinat düştü!

Bakın komünistlere ne kadar inat düştü! (Beyitler 628)

* * *

Bugün geçinen kimse emin olki er düştü!

Birçok züğürt kimsenin dizlerinden fer düştü! (Beyitler 568)

* * *

Elli altmış santim kar Trabzona az düştü!

On üç senedirki kış beldemize yaz düştü! (Beyitler 670)

* * *

Kış devam etmektedir hiç sanmayın yaz geldi!

Dört aydırki soğuklar benziyorki az geldi! (Beyitler 145)

* * *

Müjde olsun uşaklar çarşıya Kabak düştü.

Kimi doldurup yiyor kiminde bak düştü (Beyitler 436)

* * *

Kimi balığa düştü kimisi ete düştü.

Trabzonlularında çoğu gurbete düştü (Beyitler 386)

35. Redif

Şiirde kafiyeden sonra gelen yapı ve anlam bakımından benzerlik taşıyan eklere, kelimelere veya kelime gruplarına redif denir.

Baba Salim Öğütçen, şiirlerinde rediflere bolca yer vermiştir. Redif çeşitlerinin tamamını şairin şiirlerinde bulabiliyoruz.

351. Ek Redif

Bu topraklar mukaddestir tegafül kılma hürmette

Bu hake yüz süren elbet keder görmez kıyamette

Tevazule kadem baski geçer arşı necabette

* * *

İstemem ayrılmak asla küşe i meyhaneden

Bak ne mikroplar nümayan olmada kerhaneden (Gazel 22)

352. Ek Grubu Redif

Otuz otuzbeş yıl neşriyat yapıdın

Matbuat işinde sen bir kitapdın (Beyitler 5)

* * *

Mevti sundu güyaki verdi felek dermanını

Mevlâ yoldaş eylesin her an sana imanını (Gazel 11)

353. Kelime Redif

Bir güzellik eylemişki halikım ihsan sana

Allah Allah âşık olmaz mi bütün insan sana (Gazel 6)

* * *

Rahatım yok nazeninim görmesem bir dem seni

Derdime derman mı etmiş Halikım bilmem seni (Gazel 14)

354. Kelime Grubu Redif

Bütün millet sana âşık acap cânan **mısın hamsi**
 Seni ekleyeyen doymaz veyahut can **mısın hamsi** (Gazel 34)
 * * *
 Halime vakıf olanlar cümle kan **ağlar bana**
 Terkeder lezzeti dehri nice can **ağlar bana** (Gazel 8)

355. Ek-Kelime Redif

Gel yeter nazlı melek servi revanım **ağlama**
 Alemler taciz eder ahu figanım **ağlama** (Gazel 4)
 * * *
 Her günüm gamla dolu her gecen hicrandır **bana**
 Sensiz ey servi hıraman dünya zındandır **bana** (Gazel 5)

36. Dil ve Üslup

Hem divan hem de halk şiiri tarzında şiirler yazan Baba Salim Öğütçen'in dili özellikle divan şiiri tarzında yazdığı şiirlerde biraz daha ağırdır.

Arif isen kesme payın meclisi meyhaneden
 İçmesen mahrum kalırsın vuslatı cânânedan (Gazel 23)
 * * *
 Hamsinin rûyun görenler zanneder mirati var
 Ekledince lokmayı cennet gibi lezzatı var (Gazel 28)

Baba Salim'in hece vezniyle yazdığı şiirlerinde daha sade bir dil kullandığı görülmektedir.

Kömürsüzlük çok fena yine kar dağa düştü.

Bir çuval kömür alan elbette ağa düştü. (Dörtlüler 255)

* * *

Sanma ki devrimizin lüks eşyası kalktı!

Bayanların elması, gümüşten tası kalktı! (Dörtlüler 104)

Şiirlerinde mahallî söyleyişlere de yer verilmiştir.

Bu ne idi birlenbir havadan sıcak düştü.

Korkum bu ki felekten bu kible kaçak düştü.(Dörtlüler 437)

* * *

Zakudanın batmanı üç yüz elliye imiş,

Desene ağzımıza hazır dolmuş kaz düştü (Dörtlüler 664)

* * *

Havalar laklak düştü, işlerde laklak düştü!

Şimdide ortalığa yeni furfulak düştü! (Dörtlüler 443)

* * *

Artık hiç kıymeti yok eşek kaçtı nal düştü!

Tayyare meydanımız yakında yapılacak (Dörtlüler 463)

37. Sözdizimsel Yapı

Şiir dili kuruluş ve kullanım açısından nesir dilinden ayrılır. Amacı genellikle bilgi vermeden ziyade dinleyende/okuyanda duysal bir yaşantı ve estetik bir haz uyandırması olması itibarıyla anlam ve iletişim imkânlarını zorlayan yenileyen bir türdür. Modern dilbilimciler iletişim olayını “göstergeler aracılığı ile oluşan bir göndericinin ve alıcının bulunduğu” bir şifre çözme eylemi olarak tanımlamaktadır. Baba Salim Ögütçen’in şiirlerini cümle yapısı bakımından inceleyeceğiz.

Kış Dedenin kahrına Artvin ve Van düştü!

D.T   Ö   Y

Lâkin şimdi Dağlara yeşil bir kervan düştü! (Beyitler 539)

C.D.U Z.T D.T   Ö   Y

Kilo beşyüz olunca yağın manâsı kalktı!

Z.T   Ö   Y

Züğürtlük âleminin ete teması kalktı (Beyitler 98)

Ö   Y

Yaz gelince güz düştü güz gelince yaz düştü,

Z.T   Ö   Y   Z.T   Ö   Y

Kristal bahçesine tiyatro ve saz düştü (Beyitler 668)

D.T   Ö   Y

Bu sene beldemize cennet havası düştü!

Z.T   D.T   Ö   Y

Mide mahkemesine açlık dâvası düştü! (Beyitler 425)

D.T   Ö   Y

Örneklerde de görüldüğü gibi Baba Salim, cümle kuruluşlarında Türkçe'nin genel söz dizim kurallarının dışına pek çıkmaz. Çoğunlukla kurallı cümleleri tercih eder.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

41. METNİN KURULMASINDA TAKİP EDİLEN YOL

Metnin içerisinde yer alan şiirler şekle göre sınıflandırılmıştır. Aynı şekil yapısındaki şiirler birbiriyle kıyaslanarak aralarındaki farklılıklar dipnotlarla açıklanmıştır.

Örnek;

1-8b Zamanenun güzeli gelmez imane saki: 7b Zamanenin mahbubu gelmez imane saki
// N.Y

1-9a gitsek kemerkaya'ya: insek Kemer kayaya // N.Y

1-10a Sersek yine bir hasır kursak yine bir meclis: Sersek bir ufak hasır kursak tamam
meçlisi // N.Y

1-10b Katre katre badeyi tökse fincane saki: Ufak ufak rakıyı dökse fincana saki //
N.Y

1-11a böyle güzel meclise: bu ahenkli meclise // N.Y

1-11b Hey hey diye nareler dolsa cihane saki: Narei heyheyimiz tutsa cihanı saki // N.Y

Metin kısmından alınan bu örnek şiirdeki 1-9a, 1. şiirin 9. mısrasında geçen “gitsek kemerkaya'ya” kısmı, N.Y olarak kısaltılmış Nesip Yağmurdereli'nin kitabında “insek Kemer kayaya” şeklinde geçmektedir.

Metinde geçen silik ve yırtık yerler ..... işareti ile doldurulmuştur.

Metinde geçen şiirler, şairin kullandığı dil özelliklerine bağlı kalınarak yazılmıştır.

42. ŞİİRLERİN ALINDIĞI KAYNAKLARIN TAVSİFİ

421. Nesip Yağmurdereli

Nesip Yağmurdereli'nin, "Baba Salim Hayatı ve Şiirleri" isimli kitabı Baba Salim'in hayatını ve şiirlerini bir araya toplarken Trabzon'un zengin halkiyâtına da yer vermiştir. Kitap 202 sf'dan oluşmaktadır.

422. Hamamizade İhsan

Baba Salim'den bahseden ilk matbu yazıyı Hamamizade İhsan'ın Hamsinâmesinde görmekteyiz. Hamsinâme, 109 sf'dan oluşmaktadır.

423. Dergi ve Gazeteler

4231. Halk Gazetesi

Halk Gazetesi, 1923'te yayımlanmıştır. "Güzel Trabzon"un kapanışından sonra, onun devamı olarak, Ali Becil tarafından çıkarılmıştır. İlk olarak iki günde bir, 7. sayıdan sonra günlük gazete olarak çıkmıştır. 1942-1957 yılları arasındaki gazetelerden tezimizde yararlanılmıştır.

4232. Yenyol Gazetesi

Bekir Sükûti'nin 1924'te çıkardığı Yenyol Gazetesi, Cumhuriyet'in ilanından sonra çıkan ilk gazetedir. Sahibinin aynı adla Giresun'da çıkardığı gazetenin devamıdır. Bekir Sükûti, Serasi Matbaası'nı satın alıp Yeni Yol Matbaası'na çevirmiştir. Gazete de burada basılmaya başlanmıştır. 1946 ve 1948 yıllarında yayınlanmış gazetelerdeki şiirlerden yararlanılmıştır.

4233. İnan Dergisi

Trabzon halkevi tarafından iki ayda bir çıkarılan bu mecmuada zaman zaman Baba Salim'den bahseden yazılar görülmektedir.

4234. Akın Dergisi

1932'de Trabzon gençleri tarafından 15 günde bir çıkarılan Akın adlı dergide Baba Salim'in şiiri yer almaktadır.

43. SONUÇ

İnsanlar arasındaki ilişkilere değişik açılardan bakan dil ile kültür olaylarının keşitikleri en verimli kavşak, sözlü kültür ürünlerinin ortaya çıktığı alanlardır. Bu genellikle "halk edebiyatı" adını alır ve halk edebiyatı da içinde çeşitli anlatı türlerini barındırır.

Folklorumuzun bir dalı olan halk edebiyatı içindeki ürünlerin genellikle yaratıcısı, sahibi belli değildir. Bu ürün vaktiyle herhangi biri tarafından söylenmiş veya ilk kez uygulanmışsa da, zamanla bu kişinin adı-sanı unutulmuştur. Halk bu ürünü dilden dile, kulaktan kulağa yüzlerce yıl aktarmış, aslına sadık kalarak atasından-anasından dinlediği gibi kendi çocuklarına da bu mirası devretmiştir. Atasözleri, fıkralar, hikâyeler, masallar, bilmece, efsaneler düz yazı örnekleri olarak halk edebiyatında yer alırken; mâniler, türküler, destanlar manzum örnekler olarak kendilerini korumuşlardır.

Halk edebiyatının başka bir kolu da ilk söyleyeni belli olan edebî ürünlerdir. Genellikle "âşık" adı verilen kişiler tarafından dile getirildikleri için, bunlarla ilgili dala "âşık edebiyatı" veya "halk şiiri" de denmektedir. Bu daldaki eserleri diğer türlerden ayırmak için diğerlerine de "anonim halk şiiri" adı verilmektedir.

Her iki dalda da ilk kez ortaya konup, dile getirilen edebî ürün, dilden dile geçerken birtakım yeni eklemelerle, farklı motiflerle zenginleştirilir. Bazen de içindeki kelime, yer ve kişi adları çıkarılır veya değiştirilir. Zamanla ve yöreye bağlı olarak bu tür değişiklikler, o edebî ürünün değişik coğrafyalarda farklı anlatıları biçiminde karşımıza çıkar. Varyant adıyla bilinen dil ve kültür zenginliği, o edebî ürüne kattığı renkleri de ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bir edebî ürünü, değişik bölgelerde farklı metinler olarak buluruz.

Tezimizde araştırmalarımız sonucunda bir araya topladığımız şiirlerin birbirleriyle kıyaslandığında, aralarında farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Çalışmamızda bu farklılıklar izlenen metotla dipnotlar halinde gösterilmiştir. Sözlü kültür ortamında, şiirlerin değişik varyantlarına rastlamak bu açıdan doğaldır.

Sanat ürünleri, toplumun yapısından soyutlanamaz. Bunlar, toplumsal ilişkilerden doğan olgulardır. Sanat ürünlerini yaratan âşıkları daha iyi değerlendirebilmek için onların hangi toplumsal koşullarda, hangi çevrelerde yetiştiklerini, yetişme biçimlerini bilmek gerekir. Bu nedenle âşıkların yetiştiği sosyal çevreler, son derece önemlidir. Hem âşığı hem de eserlerini anlayabilmek için onu yaratan toplumsal çevrenin maddi ve manevi bütün koşullarını göz önünde tutmak gerekir.

Âşıkların yetiştiği ortamı tanımadan yargılara varmak güçtür. Bu nedenle âşığı yaratan ortamı bütünüyle öğrenmek zorunluluğu vardır. Âşıklarla ilgili geniş fikir edinebilmek için bunların hangi sosyal çevrelerde, ne gibi sosyal şartlar altında yetiştiklerini, mesleki yetişme biçimlerini, edebi eğitimlerini nasıl edindiklerini bilmek gerekir. Âşığın yetiştiği çevre; âşığın kimliği, kültürü, nasıl bir değerler bütünlüğü taşıdığı konusunda bilgi verir.

Çalışmamızın konusu olan Baba Salim Ögütçen'in içinde bulunduğu sosyo-kültürel hayatı incelediğimizde, fazla bir eğitim almamış olmasına rağmen kendisini yetiştirmiş olduğunu görmekteyiz. Otodidaktik bir şair olmasına rağmen şiirlerinde söylemek istediklerini anlaşılır biçimde ifade ettiği sonucunu çıkarabiliriz.

Baba Salim, şiirlerinde yaşadığı dönemin bütün sosyal siyasal ve kültürel olaylarına değinmiştir. Bu yönüyle şiirleri, sözlü tarih kaynağı olarak da değerlendirilebilir.

Şiirlerinde yazılı kültür ortamından beslenerek yer yer mahallî ağız özelliklerini kullanmıştır. Aruz vezninde çok başarılı sayılamayacağını ama hece vezninde çok güçlü örnekler ortaya koyduğunu söyleyebiliriz. Türk sözlü şiir geleneğinin geleneksel tema ve söyleyiş kalıplarını başarıyla kullanarak gelenekle sağlam bir bağ kurmuştur.

Bu çalışmayla Türk halk şiiri geleneğinde çok zengin bir repertuar ortaya koymuş olan Baba Salim'in şiirleri ilk defa bütüncül ve mukayeseli bir biçimde ortaya konulmuş ve halk şiiri geleneğimizdeki yeri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

SÖZLÜK

- ab** : (F.i) 1.Su 2.Göz yaşı
- abât** : (f.s.) 1.Mamur, şen, bayındır 2. f.e. çokluk bildirir
- amade** : (f.s.) Hazır, hazırlanmış
- ahval** : (a.i. hal'in cemi) oluşlar bulunuşlar durumlar
- ah u zar** : (f.b.i.) ağlayıp inleme
- bâde** : (f.i.) 1. şarap, içki 2.mec. aşk Allah sevgisi 3. halk hikayelerinde Hızırın kahramanlara ve bazı saz şairlerine rüyalarında sunduğu içki
- bigâne** : (f.b.s.) 1.kayıtsız ilgisiz 2.yabancı 3. tas. Dünya ile ilişkisini kesmiş olan
- cibal** : (a.i. cebelin cemi) dağlar
- cidal** : (a.i.) 1.karşılıklı kavga savaş 2. zorlu hararetli konuşma
- cühela** : (a.s. cahil'in cemi) bilgisizler bilmezler
- cehd eylemek** : 1. çalışma çabalama
- caht eylemek** : Bile bile inkar etme
- çehre** : (f.i.)1.yüz, surat 2. surat asma 3.şekil
- dehr** : (a.i.c. dühur) 1.dünya 2. zaman, devir
- dimağ** : (a.i.c. edmiga) 1. beyin 2. akıl ,şuur
- dilber** : (f.b.s.) 1.gönlü alıp götürən, güzel 2.kız adı
- eflâk** : (a.i.c. felek'in cemi) 1. semalar, felekler, gökler, küreler, zamanlar
2. bahtlar, talihler, kaderler
- ervah** : (a.i. ruh'un cemi) canlar, hayatın cevherleri
- encam** : (a.i.) nihayet son
- ezvak** : (a.i. zevk'in cemi) tatlar, neşeler, lezzetler, hazlar
- elhak** : (a.zf.) hakikaten, doğrusu, doğrusu ya
- felek** : 1. gökyüzü, sema 2.alem, dünya 3. talih, baht, kader 4. yuvarlak kütük,
- figan** : (f.i.) ıztırap ile bağırıp çağırma, inleme
- gübar** : (a.i.)1. toz 2. bir yazı sitali
- heder** : (a.i.) boşa gitme, yok yere giden şey
- hıyaban** :(f.i.)1. iki tarafı ağaçlı yol, bulvar 2.Tahranda meşhur bir cadde

hilâş	: (f.i) kavga, gürültü, şamata
hisar	: (a.i. hasr'dan) 1.kuşatma etrafını alma 2. kale etrafı istihkamlı kale, bent 3. müz. Türk müziğinin en eski makamlarından biri
inhisar	: (a.i. hasr'dan) 1.bir şeyi, bir maddeyi, bir işi başkası yapmamak üzere yalnız bir kişiye, bir müesseseye verme 2. tekel
intizam	: (a.i.nizam'dan) nizamlı, tertipli, düzgün olma, düzgünlük
inhidam	: (a.i. hedm'den) yıkılma, harap ve viran olma
istirahat	: (a.i. rahat'dan) rahat etme, dinlenme
işmar	: kaş, göz işareti
iftihar	: (a.i. fahr'den) 1. öğünme, koltuk kabarma 2. şeref, şan
inkiyade	: (a.i kayd ve kıyadet'den) boyun eğme, kendini teslim etme
imtizaç	: (a.i.c. mezc'den) 1. karışabilme 2.birini tutma uygunluk 3.iyi geçinme uyuşma 4. kim. kaynaşma
iltimas	: (a.i.lems'den) 1.kayıрма 2. arka, kayırıcı 3. yapılmasını isteme
inkişaf	: (a.i. keşf'den) 1.açılma 2.meydana çıkma 3.tas.manevi bir sırrın veya halin görülmesi 4. mat. açınım
inhiraf	: (a.i.c.) 1.münharif olma, dönme sapma 2. doğru yoldan çıkma 3.değişme bozulma 4.kırıklık 5. astr. Açılım 6. fiz. Sapma 7. kırılma, gücenme
irşad	: (a.i. rüşd'den) 1.doğru yolu gösterme, uyarma 2.tas. irfan sahibi birinin, bir kimseye tarikatı ve tanrı yolunu göstermesi
ihtilaf	: (a.i. hilafet'den) ayrılık, uymayıp, uymama, anlaşmazlık, aykırılık
istibdat	: (a.i.) 1. keyfi idare sistemi 2. idarede tazyik, baskı
intizar	: (a.i. nazar'dan) 1.bekleme, beklenilme 2. gözleme gözlenilme
kıbal	: (a.i.) 1.karşılaştırma 2. hareket, davranış şekli
keşte-i ümit	: ümit gemisi
maraz	: (a.i.c. emraz) hastalık mec. Dert, bela, dayanılması güç durum
mefnun	: (a.i. fitne'den) 1. fitneye düşmüş, sihirlenmiş 2. gönül vermiş, tutkun, vurgun 3. hayran olmuş, şaşmış
mebzül	: (a.s. bezl'den) ibzal olunmuş, bol, çok
müyesser	: (a.s. yüs'r'den) kolayı bulunup yapılan, kolay gelen, kolaylıkla olan
mihman	: (f.i.) misafir konuk
müntehad	: nihayet bulmuş, sona ermiş, bitmiş
münhedim	: (a.s. hedm'den) inhidameden, yıkılan, yıkılmış, harabolmuş

- mezad** : (a.i.) arttırma ile yapılan satış
- mel'un** : (a.s.) 1.lanetlenmiş 2. tardolunmuş, kovulmuş 3.herkesin lanet ve nefret ettiği kimse
- mülevves** : (a.s. levs'den) 1. telvis edilmiş, kirli, pis 2. intizamsız, karışık
- mefkûre** : (o.i.) ülkü
- muhtekir** : (a.s.) ihtikar yapan, yolsuz kazanç elde eden, vurguncu, istifçi
- mükâfat** : (a.i. kifayet'den) 1.beraberlik 2. bir hizmet ve iyiliğe karşı edilen iyilik 3. çalışkan talebeye hocasının verdiği takdir beğenme kağıdı
- müteessir** : (a.s. esr'den) 1. teessüre kapılan, hüznü, kederli, üzüntülü 2. birinin acısıyla acılanan 3.pisk. duygulanmış
- müşkülât** : güçlükler, zorluklar
- muteber** : (a.s. ubur'dan) 1. itibarlı, hatırı sayılır, saygın 2. inanılır, güvenilir 3. yürürlükte olan, geçer 4. kadın adı
- mihnet** : (a.i.c.) 1. zahmet, eziyet 2. gam, keder, sıkıntı,dert 3. bela, musibet
- neval** : (a.i.) 1. talih, kısmet 2. bahşış, bağış
- nikap** : (a.i.) 1. peçe, yüz örtüsü
- perveran** : (f.s. perver'in cemi) 1. besleyenler, yetiştirenleri koruyanlar, terbiye edenler 2.seçenler alanlar 3.sevenler
- pervane** : (f.i.) 1. geceleri ışığın etrafında dönen küçük kelebek 2. fırıldak 3. çark 4. haberci, kılavuz
- perhiz** : (f.i.) 1. perhiz 2. dince yasak edilen şeylerden tamamıyla uzak kalma 3. incitici sözlerden kaçınma
- pürmelâl** : (f.a.b.s.) gamlı, kederli, sıkıntılı, üzüntülü
- rihlet** : (a.i.)1. göç, göç etme 2. ölme
- rana** : (a.s.) 1. güzel, latif hoş görünen 2. kadın adı
- sefine** : (a.i.) gemi, vapur
- şaduman** : (f.s.) sevinçli, mutlu
- teverrüm** : (a.i. verem'den) verem olma, vereme tutulma
- turâb** : (a.i.c.) toprak
- tetkik etmek** : (a.i. dikkat'den) dikkatle araştırma, inceden inceye yoklama, inceleme
- terakki** : (a.i. raky'den) 1.yukarı kalkma, yükselme 2. ilerleme
- virane** : (f.i.) yıkılmış veya pek harabolmuş yer yapı

- yâdigar** : (f.b.s.) bir kimseyi veya nesneyi hatırlatacak şey andaç mec.
Sevilmeyen şey
- zail olmak** : (a.s. zevl'den) 1.sona ermek, devamlı olmamak, 2. geçen, geçmiş olmak
- zevat** : (a.i. zât'ın c.) kişiler, şahıslar, kimseler.
- zıkr eylemek** : 1. anmak, anılmak 2. bildirmek bildirilmek

YARARLANILAN KAYNAKLAR

a. Kitaplar

- AKBULUT, Ömer : Trabzon Meşhurları Bibliyografyası, Ankara, 1970.
- ALBAYRAK, Hüseyin : Trabzon Basın Tarihi I, Ankara, 1994.
- ARTUN, Erman : Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2001.
- ÇAPA, Mesut, ÇİÇEK Rahmi: Yirminci Yüzyıl Başlarında Trabzon'da Yaşam, Serander Yayınları, 2005.
- ÇAPA, Mesut : Pontus Meselesi, Serander Yayınları, Trabzon, 2001.
- DİLÇİN, Cem : Türk Şiir Bilgisi, 7. Baskı, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2004.
- DOĞAN, Ahmet : Salih Baba, Akçağ Yayınları, Ankara, 2002.
- DUMAN, Mustafa : Trabzon Halk Şairleri, Anadolu Sanat Yayınları, İstanbul, 1995.
- DUMAN, Mustafa, KAYAOĞLU Gündoğdu, BAHÇEKAPILI Alaattin : Trabzon 87 Kültür ve Sanat Yıllığı, İstanbul, 1987.
- GOLOĞLU, Mahmut : Trabzon Tarihi, Kalite Yayınları, Ankara, 1975.

- GÜLENSOY, Tuncer : Türkçe El Kitabı, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2000.
- HALUK, İpekten : Eski Türk Edebiyatı, Dergah Yayınları, İstanbul, 2001.
- İHSAN, Hamamizade : Baba Salim, İktisat Matbaası, İstanbul, 1930.
- _____ : Hamsiname, 2.Baskı, İstanbul, 1972.
- _____ : Hamsiname, 1.Baskı, İstanbul, 1928.
- ODABAŞIOĞLU, Cumhuri : Trabzon Doğu Karadeniz Gazete ve Mecmuaları, 1869-1928, Trabzon,1997.
- OĞUZ, M. Öcal : Türk Halk Edebiyatı, 4.Baskı, Grafiker Yayınları, Ankara, 2006.
- ÖĞÜTÇEN, Baba Salim : Divan-ı Baba Salim (Dördüncü Kitap), Güzeliş Matbaası, Eskişehir,1952.
- _____ : Baba Salim Divanı (Üçüncü Kitap), İstikbal Matbaası, Trabzon, 1951.
- SEVENGİL, Refik Ahmet : Çağımızın Halk Şairleri, İstanbul,1967.
- ŞİMŞEK, Rasim : Trabzon Belediye Tarihi, Özener Yayınları, Trabzon, 1993.
- YAĞMURDERELİ, Nesip : Baba Salim Hayatı ve Şiirleri, Trabzon,1946.

- YÜKSEL, Murat : Türk Edebiyatında Hamsi, Trabzon Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Trabzon,1989.
- _____ : Geçmişten Günümüze Trabzon Şairleri, Cilt:2, Yunus Dergisi Yayınları, Trabzon, 1993.

b. Makaleler

- AK, Mehmet : “İslam Coğrafyacılara Göre Trabzon”, **Trabzon Tarihi Sempozyum Bildirileri**, Trabzon (2000), s.27-29.
- AKALIN, Cüneyt : “ Milli Mücadelede Trabzon” , **Yapı Kredi İl Yıllığı**, s.355.
- ÇELİK, Ali : “Trabzonlu Baba Salim”, **Uzun Sokak Dergisi**, Sayı:7 Trabzon (Ocak 1990), s.21-23.
- DUMAN, Mustafa : “Trabzonlu Halk Şairi Baba Salim”, **Hamsi Magazin Dergisi**, Yıl:1 , Sayı:2, (Nisan 1990), s.16.
- _____ : “Baba Salim Ögütçen”, **Kıyı Dergisi**, Sayı: 72, Trabzon (1992), s.17-18.
- _____ : “Baba Salim’ im Ölüm Tarihi ve Eserleri Üzerine”, **Kıyı Dergisi**, Sayı:42, Trabzon (Şubat 1990), s.8-9.
- Fİ-KA : “ Hamsi ve Baba Salim”, **Hamsi Dergisi**, Yıl:4, Sayı:4, (1991), s.12.
- GÜNAY, Turgut : “Doğu Karadeniz Bölgesinde Atma Türkü Geleneği”, **I. Uluslararası Folklor Kongresi Bildirileri**, Cilt:2, Ankara (1976), s.73-83.

- ÖĞÜTÇEN, Baba Salim : “Düştü”, **İnan Dergisi**, Sayı:26, (Kasım 1946), s.9.
- ÖĞÜTÇEN, Baba Salim : “Muhammes”, **İnan Dergisi**, Sayı:28, (Mart 1947), s.10.
- _____ : “Muhammes”, **İnan Dergisi**, Sayı:31, (Mayıs 1947), s.19.
- _____ : “Gazel”, **İnan Dergisi**, Sayı:32, (Haziran 1947), s.23.
- _____ : “Mübarek Hamsi”, **Hamsi Dergisi**, (Şubat 1958), s.6.
- _____ : “Mübarek Hamsi”, **Hamsi Dergisi**, Yıl:5, Sayı:5,(1952), s.9.
- _____ : “Düştü” , **Hamsi Dergisi**, Yıl:3, Sayı:3, s.11.
- _____ : “Hamsi”, **Hamsi Dergisi**, Yıl:4, Sayı:4, (1951), s.10.
- _____ : “Hamsi”, **Hamsi Dergisi**, Yıl:2, Sayı:2, (1949), s.12.
- _____ : “Gönlümün Sesleri”, **İnan Dergisi**, Yıl:1, Sayı:2, (Mayıs 1942), s.19.
- _____ : “Düştü”, **İnan Dergisi**, Yıl:3, Sayı:24,(Mayıs 1946).
- _____ : “ Halkevlerine” ,**İnan Dergisi**, Sayı:23,(Mart 1946)
- ÖĞÜTÇEN, Baba Salim : “ Halkevlerine” ,**İnan Dergisi**, Sayı:37,(1942-1947), s.10-11.
- ÖĞÜTÇEN, Baba Salim : “Hamsiye Tahassür” , **Hamsi Dergisi**, (1948).

- ÖKSÜZ, Melek : “Kuruluşundan 19. Yüzyıla Kadar Trabzon Tarihine Kısa Bir Bakış”, **Karadeniz Araştırmaları Dergisi**, Sayı:5, (2005), s. 11-25.
- ÖZBEN, Raif, CİRAVOĞLU, Öner : “Trabzon’da Edebiyat, Edebiyatta Trabzon” , **Yapı Kredi İl Yıllığı**, s.520-524.
- PULATHANELİ, Arslan : “Aralık Ölümleri”, **Kıyı Dergisi**, Sayı:21, Trabzon, (Aralık 1987),s.15.
- SANIMER, Gündoğdu : “Baba Salim’in Ardından”, **Hamsi Dergisi**, İstanbul (1958), s.5.
- YAĞMURDERELİ, Nesip : “ Trabzon Halkiyâtı ve Baba Salim”, **İnan Dergisi**, Yıl:5, Sayı:5, (Mart 1943), s.28-31.
- _____ : “Baba Salim Gecesi”, **İnan Dergisi**, Yıl:2, Sayı:12, (Mayıs 1944), s.31.

c. Sözlükler ve Ansiklopediler

- DEVELİOĞLU, Ferit : Osmanlıca- Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Genişletilmiş 11.Baskı, Aydın Kitabevi Yayınları, Ankara, 1993.
- Komisyon : Meydan Larousse, Cilt:12, İstanbul, s.250.
- Komisyon : Türk Ansiklopedisi, Cilt:31, Ankara, 1982, s.367-368.
- Komisyon :Yurt Ansiklopedisi, Cilt:10, İstanbul, 1984, s.7256.

d. Tezler

- ERCAN, A. Müge : XIX. Yüzyılda İstanbul'da Âşıklık Geleneği ve Âşıklar, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 1997.
- KADEROĞLU, Metin : Âşık Edna Murat'ın Hayatı, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007.
- KAYA, Doğan : Sivasta Âşıklık Geleneği ve Âşık Ruhsatı, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara 1991.
- KIRIMHAN, S.Nazan : XIX. Yüzyılda Yaşamış Kırşehirli Âşıklar ve Âşık Said, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara 1995.
- RAYMAN, Hayrettin : Âşık Sümmâni, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Elazığ 1991.
- ÜÇÜNCÜ, Kemal : Edib Harabî Divanı, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Elazığ 2002.

e. Gazeteler

Halk Gazetesi , (1 Ocak- 30 Haziran 1951).

Halk Gazetesi , (1 Ağustos- 24 Şubat 1948).

Halk Gazetesi , (1 Ocak- 21 Haziran 1957).

Halk Gazetesi , (Aralık....Aralık 1945).

Halk Gazetesi , (Eylül, Ekim, Kasım 1948).

Halk Gazetesi , (1 Temmuz- 31 Aralık 1950).

Halk Gazetesi , (1 Temmuz- 31 Aralık 1951).

Halk Gazetesi , (1 Ocak-30 Haziran 1952).

Halk Gazetesi , 1942.

Halk Gazetesi , 1943.

Halk Gazetesi ,(Mayıs....Ağustos 1948), Cilt:2.

Halk Gazetesi , (Ocak.....Nisan 1947), Cilt 1.

Halk Gazetesi , (1 Temmuz- 31 Aralık).

Halk Gazetesi , (1 Ocak- 30 Haziran 1950).

Halk Gazetesi ,(Ocak....Aralık 1942).

Halk Gazetesi ,(Ocak....Nisan 1948).

Halk Gazetesi , 1949.

Halk Gazetesi ,1947.

Halk Gazetesi , (Mayıs Haziran 1944).

Yeni Halk Gazetesi, 29.1.Teşrin, 1943, No:47.

Yeni Halk Gazetesi, 5.11.Teşrin, 1943, No:49.

Yeni Halk Gazetesi , 25 Haziran 1943, No:11.

Yeni Halk Gazetesi , 24 Ağustos 1943, No:28.

Yeniyol Gazetesi , (Ocak... Aralık 1946)

Yeniyol Gazetesi , Ocak 1948.

f. İnternet Adresleri

<http://yayinlar.yesevi.edu.tr/files/article/116.pdf>. (05.06.2008).

<http://www.bilgicik.com/yazi/uyak-kafiye-turleri> (17.05.2008).

http://www.turkdiliveedebiyati.com/nazim_sekilleri-t361.0.html (17.05.2008).

<http://www.tukcebilgi.com/Mazmun> (14.06.2008).

<http://www.tukceciler.com/aruz-vezni.html> (28.05.2008).

BABA SALİM DİVANI

1. METİN

11. Aruz Vezni İle Yazılan Şiirler

111. Gazeller

[1]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Gel yeter nazlı melek servi revanım ağlama
Alemi taciz eder ah u figanım ağlama

Belki çeşminden akan yaşlar cihanı sarsıtır
Ağlama ey nazenin huri cinanım ağlama

Hasretin kıldı beni ey sevdiğim zillü hayal
Takatim yok ey peri bir natüvanım ağlama

Yaşların inci gibi sarmış bütün ruhsarını
Lebleri gülfem cemali mihribanım ağlama

5 Hep güzeller matem etmiş de siyah giymiş bütün
Han nisarından senin gonca dihanım ağlama

Merhamet kıl nazlı cânânım bu halı zarıma
Gamla dolmuş gönlüme gam katma canım ağlama

7 Salimi kurbanı aşk etmekse kasdin sevdiğim
Ben senin kurbanınım kaşı kemanım ağlama

[2]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Her günüm gamla dolu her gecen hicrandır bana
Sensiz ey servi hıraman dünya zındandır bana

Hastadır gönlüm senin aşkınla inler her zaman
Zülfünün her bir teli bin türlü dermandır bana

Kıldım uğruna feda ey sevdiğim hep varımı
Yüzünü bir görmesi malı firevandır bana

Cevri çok etki senin cevrenden haz eyler gönül
Cevrinin her lahzası bin lütfü ihsandır bana

5 Nazlı cânânımla sünbüller dererdik baş başa
Şimdi ol gülşen serapa bir hıyabandır bana

Sen var idin gönlümün her köşesi mamur idi
Şimdi ol gönlümdeki mamure virandır bana

7 Salimi kurbanı aşk etmekse kasdin sevdiğim
Uğruna can vermek ey mihri büyük şandır bana

[3]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Bir güzellik eylemişki halikım ihsan sana
Allah Allah âşık olmaz mi bütün insan sana

Rûyu envarını görse bendei aşkın olur
Tacı tahtı terkeder Billâhi Süleyman sana

Kâbei hüsnün tavaf etmek müyesser olsa da
Ey gülü rana kesilip ben olam kurban sana

Secde etse sine-i mihrabına mabutlar
Çok değildir hangi kâfir eylemez iman sana

5 Mihrü maha necmü eflâke felek çekse nikap
Şemsi rûyun parlatır dehri yeter burhan sana

Suphu sadık olmadan ettin tulû ey afitap
Necmi nişyanda bıraktın böylemi ferman sana

Red kılma babı lütfünden bu kemter Salimi
Halveti habında bir şep olacak mihman sana

Şad olur mu gönlüm hiç dünya bütün şad olsa da
Kalbi naşadını serapa gamdan azat olsa da

Ey meleksima gönül senden feragat eylemez
Yaksa aşkın ateşi mahvolşa berbat olsa da

10 Benden alsın ateşi aşkın kitabın ehliaşk
Okusa divanı aşkım gelse Ferhat olsa da

Mal değildir tabımız cemetmeye dünya için
Biz harabatız cihan her lahze âbâd olsa da

Sakiya sun bade-i gülgûnu Allah aşkına
Nare-i heyheyimiz eflâke evtat olsa da

13 Gençliğinde ihtiyar oldun Baba bir yar için
Koltuğundan tutsa kaldırsa bir evlâd olsa da

[4]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Bezm-i dansta gör ki üstada ne hal oldu bu şeb
Ol kadar danseylemiş ki bimecal oldu bu şeb

Öyle kondurmuş ki cânân leblerin ruhsârına
Vah zavallı aşğın ruhsârı al oldu bu şeb

Bazılar çok yandılar ol aşğı biçareyi
Memleket içre bütün bir kılûkal oldu bu şeb

Bezm-i dansta biralar hem badeler nuş eylemiş
Hep süzüldü badeler abuzülal oldu bu şeb

5 Ol kadar mestü harap olmuş ki kendinden geçip
Neşesinden incelenmiş bir hayal olmuş bu şeb

Buseler şakırtısı tuttu o bezm-i serteser
Leblerinde aşğın her buse bal boldu bu şeb

7 Ben de sordum ki bu ahenk bu cuşacuşlar nedir
Dediler Hammamizade hemvisal oldu bu şeb

[5]

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Bana söz verdi de ah gelmedi canan bu gece
Gelecekti güya ol servi hirâman bu gece¹

⁺ H.G 15 Haziran 1944 No:1119

¹ 5-1a canan: cânâm // N.Y

5-1b hıraman: hıraman // N.Y

5-1b bugece: bu gece // N.Y

Olsa lukmani zaman derdime derman bulamaz
Olur ol gonce dedim derdime derman bu gece

Gitti bir kâfiri fettaneye ramoldu gönül
Eyledi bir puti nevesteye imam bu gece

Geliyor nazlı civanım edip ahdinde vefa
Olacakmış dili mahzunüme mihman bu gece

5 Çatarak kaşlarını hışmile baktı yüzüme
Okur ol gonce dihan katlime ferman bu gece

Gel de bir hali perişanımı seyret güzelim
Olacaktır yine dünya bana zindan bu gece

7 Meğer ol kaşi siyahım cana kast eyler imiş
Edecek Salimi biçareyi kurban bu gece

5-2a lukmani: Lokmanı // N.Y

5-2b gonca: gonca // N.Y

5-3a ramoldu, 5a ram oldu // N.Y

5-3b bugece, 5b bu gece // N.Y

5-4a ahdinde: ahdında // N.Y

5-4b mahzunüme: mahzunuma // N.Y

5-5b gonca, 3b gonca // N.Y

5-5b katlime, 3b kalbime // N.Y

5-7a kaşi: kaşı // N.Y

5-7a eyler imiş: eylerimiş // N.Y

5-7b Edecek: Edecek // N.Y

[6]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Bülbülü şuride gönlüm ah u feryat etmede
Sevdiğim mehpareyi hicran ile yad etmede

Tiği çeşmin hışmile etmiş havale sineme
Çeşm-i cellâdım beni teslimi cellat etmede

Nazeninin gösterir rûyun bana bin naz ile
Bu dili viranımı şad gâhı nâşâd etmede

Ol meleksima bugün gördüm gezer ağyar ile
Bana karşı yüz bin istiğnalar icat etmede

5 Çekdiğim cevri cefa derdü gamın payanı yok
Cevri cânândan gönül dad etmede dad etmede

Sevdiğim ah görmesem bir gün gülü ruhsarını
Hasretin feryadü zarım arşa is'at etmede

7 Bir meleksima dilâlarının esiri aşkıyım
Fırkatiyle Salima bu şiiri inşad etmede

[7]

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Başkasının cebi altın dolacakmış bana ne
Benim açlık ile rengim solacakmış bana ne

Doktoru bastı heraret diyor erbabı kemal
Ona şerbet Kemal Ahmet bulacakmış bana ne

Ne kadar Azmi sebat eyledi azminde fakat
Yeni kadroda o hariç kalacakmış bana ne

Hele mebusluğu gör Cansızı canlandırıyor
Yeni bir şiir ile Mebus olacakmış bana ne

5 Fala bakmış ta Cemal talii parlak geliyor
Cevdetin başına devlet konacakmış bana ne

Bir asırlık Babamız gençliğe azmetmişimiş
Yüzünün tüylerini hep yolacakmış bana ne

Eder elbette seyahat ve sefer bin kerecik
Karlı dağlarda Sükûti donacakmış bana ne

8 Bak Süleymana vatan aşkıyle nasıl çalışır
Yeni devran ona güller sunacakmış buna ne

[8]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Mevti sundu güya ki verdi felek dermanını
Mevlâ yoldaş eylesin her an sana imanını

Hep Trabzon ağladı bu iftirakından senin
Hem mükeder eyledin dostun ile yararını

Bir fakir görsen onu hoşnut eder okşar idin
Halikim nurlarla parlatsın bütün mezarını

Sahibi ülfet idin hem sahibi ahlak idin
Bilmiyen var mı senin ahvalini vicdanını

5 Çok temiz kalpli idin hem çok nezih bir zat idin
Bulmak isteyen Bekir güçlük çeker emsalini

Uçtu ruhun kuş gibi Tanrıya açtı pür ü bâl
Cennet etti ol Ulu Tanrı bu gün makamını

7 Seninçin ağladı Salim tutup elde kalem
Göz yaşın etti mürekkep yazdı bu divanını

[9]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Ey felek nettim sana aldın elimden yarimi
Ta semalara çıkarttın ahu ateş zarimi

Ah o sevdayı bela ettin getirdin başıma
Ateş-i hicran ile yaktın kül ettin bağrımı

Gönlümün her köşesin yıktın perişan eyledin
Bir harabi zare dönderdin dili gülzarimi

Bir gün olsun gönlümü hiç gamdan azat etmedin
Beni mahvettin de şâdân eyledin eğyarimi

5 Sırtıma dağlar gibi yüklendi derdu gam elem
Kimlere açsam ki bilmem gam dolu pazarimi

Kalbi nâlânım yarin aşkıyle inler daima
Anın için gamla bünyat eyledim eşarimi

7 Salimi biçareyim aşk icre efgan eylerim
Anlayan yoktur bu yolda hep tükettim varımı

[10]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Dideler gördükçe ağlar böyle perişan beni
Bana gadretti felek güldürmedi bir an beni

Geçti mecnunu bu gün gamlı gönül gam saçmada
Eyledi dünyaya bir gamhane şu devran beni

Naümidim nazlı cânânım visalinden senin
Belki bir gün öldürür bu ateşi hicran beni

Sana bende olalı ey sevdiğim inler gönül
Merhametsiz etmedin bir lahzacık şâdân beni

5 Gitmek isterdi gönül handan olanlar bezmine
Hamle etti leşgeri gam sardı dört yandan beni

Ey felek ahu eninim âlemi tutmuş iken
Eyledin bir kaşı kara zalime kurban beni

7 Salimi biçareyim çare bulunmaz derdime
Bilmiş ol ki kurtaramaz olsa da Lokman beni

[11]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Rahatım yok nazeninim görmesem bir dem seni
Derdime derman mı etmiş Halıkım bilmem seni

Narı aşkınla harap oldu bu gönlüm hastadır
Lokman olsa gösterir bu derdime melhem seni

Kaçma ey hubanı âlem sedhazaran naz edip
Etmek ister gönlüm aya kendine hemdem seni

Ey peri rûyun gören kabil mi mecnun olmasın
Gökden inmiş bir melektir zanneder âlem seni

5 Ettiğin cevr ü cefalar cana kâretmiş iken
Defteri sazanıma yazdım güzel silmem seni

Huriler kaldı müattal rûyu hüsnünden senin
Dahi ahuya müşabih eylemiş perçem seni

7 Salimi etme cüda dilber visalinden sakın
Bana zindandır cihan ger görmese didem seni

[12]

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

1 Bütün millet sana âşık acap cânân mısın hamsi
Seni ekleyeyen doymaz veyahut can mısın hamsi

Nedir teşrifini duysa koşar bin can ile millet
Gezersin tahtı deryada acap sultan mısın hamsi

Senin cismindeki envar seraser parlatır bahri
Vücutün nura müstağrak gözü mercan mısın hamsi

Senin lahmindeki lezzet bulunmaz hiç bir hayvanda
Cenabı kibriyadan kullara ihsan mısın hamsi

5 Bütün dünya ilâcı eylemez suyun gibi tesir
Ya sensin kimyayı Lokman veya derman mısın hamsi

Tavaf eyler seni Kâbe gibi görse bütün millet
Derunu zevraka dolmuş iken kurban mısın hamsi

Eğer bir yıl görünmezsen eder matem bütün millet
Sana hasret çeken âşıkana hayran mısın hamsi

Seni ekleyeyen insan yanar bir cilve-i zevkle
Yanar ateş misin ya menba-ı hicran mısın hamsi

9 Seni der küp eden neyler aya serveti Karun'u
Fakire sen bugün bir servetü saman mısın hamsi

[13]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Ey gönül gör sen sütunsuz kubbe-i balâya bak
Terki kıl nefsin havasın sitkile mevlâya bak

Rahı hakka meyli kıl haki gubarı sengine
İrdirir maksude elbet kûhi ser sahraya bak

Çün enelhak sırrını bilmek dilersen akibet
Dara çık Mensûr-veş nahak olan kavgaya bak

Savdılar nevbetlerin Ferhadiler aşk içre kim
Değdi nevbet Mecnuna maksudu hak Leylâya bak

5 Camı cem bezminde hep yar oldular ağyarlar
Salim gülsen içre ağlar bülbülü şeydaya bak

[14]⁺

Gönül

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Dehre sultan olsa da heran perişandır gönül
Menba-ı hüznü elemdir ateş efşandır gönül²

Gâh olur ki alçalır hak ile hemdem saz olur
Gâh olur ki çarhı gerdüne Süleymandır gönül

Bazı pür ateş olur etrafa lavlar püskürür
Zirvesinden aşk saçan bir dağı volkandır gönül

Tabiattan ders alır aşkın kitabından hüner
Ta ezelden mektebi hikmette irfandır gönül

5 Gâh konar Anka gibi haft-i semanın üstüne
Gâh olur gamhaneyi uşşakta mihmândır gönül

Aşyanidir serapa bülbülü nevrestenin
Gül ve sünbüllerle memlü bir direşandır gönül

⁺ B.S.Ü.K

² 14-1a heran: her an // H.G n.1991

14-1a perişandır: perüşandır // H.G n.1991

14-2a olur ki: olurki // H.G n.1991

14-2a hak: hâk // H.G n.1991

14-5b mihmandır: mihmnedir // H.G n.1991

14-6b sünbüllerle: sümbüllerle // H.G n.1991

7 Ey Baba bâzâr-ı aşkın rehğüzârıdır gönül!
Ucu bucağı bulunmaz koca ummandır gönül

[15]⁺

Ağlarım

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Bende bilmem ki neden böyle peruşan ağlarım
Göğe ahım ser çeker aşk icre her an ağlarım³

Geçti heyhat günlerim bir çilekeş derviş gibi
İnlerim gamhanede çakî gariban ağlarım

Bir gün olsun bahtımın yıldızı berran olmadı
Darbe-i cevri felekten kan kusar kan ağlarım

Ben o mecnunum ki Leylâmın hayaliyle müdam
Zencir i aşkıyle nâlan dilde hicran ağlarım

5 Ol perinin vuslatinden oldu gönlüm na ümit
Ol sebedendirki her şsp kalbi viran ağlarım

Bir harabi zare döndü kalbi mahzunüm benîm
Öyle duydum küstü benden nazlı canan ağlarım

⁺ B.S.Ü.K

³ 15-5b sebedendirki: sebeptendirki // B.S.D.K

15-5b ssp: şep // B.S.D.K

15-6a bemîm // B.S.D.K

Ben bugün ol cam-ı aşkın mübtelâsı olmuşum
Lokman olsa bulamaz derdime derman ağlarım

Mû-yı zilfüyle beni berdar imiş kasti meğer
Nazeninim eylemiş katlime ferman ağlarım

9 Salimi bîçareyim beyhude sanman ahumi
Kalbimiz bir dilberin derdiyle lertzân ağlarım

[16]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Aymısın yıldızmısın hûrimisin ah sevdiğim
Öyle vermiş ki güzellik sana Allah sevdiğim

Bibedelsin hem meleklerden güzelsin ey peri
Yokdur emsalin senin dünyada billâh sevdiğim

Rûyu lemanın senin hayran eder üftadeyi
Doğdu zemine semadan sanki bir mâh sevdiğim

Na ümit ettin dili viranımı şad etmedin
Ger ölürsem hasretin zahmiyle eyvah sevdiğim

5 Ahu gözlerle lebi gülfamının meftunuyum
Ateşi aşkınla kaynar bu ciğergâh sevdiğim

Ah o kumral saçların güller gibi top top olup
Toplanıp ruhsarına kurdu karargâh sevdiğim

15-8a kasti: kasit // B.S.D.K

15-9a bîçareyim: biçereyim // B.S.D.K

7 Merhamet kıl vuslatından Salimi etme cüda
Yoksa pür ateş olur başıma küllah sevdiğim

[17]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Ey güzel put sana iman eyleyen bir tek benim
Ölmeye uğruna peyman eyleyen bir tek benim

Hep senin aşkınladır böyle perişan olduğum
Yoluna canını kurban eylen bir tek benim

Bilmiş ol şiirimle ruhlar payidar olmaktadır
Sine-i uşşaka derman eyleyen bir tek benim

Bülbülü şuridemi heyhat acurdum lânedden
Gönlümün bağını viran eyleyen bir tek benim

5 Yârimin cevriyle inler şu zavallı gönlümüz
Gece gündüz ahu efgân eyliyen bir tek benim

Kimseler bilmezki mânâsı nedir esrarı aşk
Sırrı aşkı dilde pünhan eyliyen bir tek benim

7 Bir siyah saçlı melek mehparenin sevdasını
Ey Baba gönlünde mihman eyliyen bir tek benim

[18]⁺*fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün*

1 Eksik olmak aşıyanı dilde hicranım benim
Bana hiç rahmetmedi servihiramanım benim⁴

Kim demiş ey put sana iman eden kâfir olur
Sana iman eyledim ben, sensin imanım benim

Bivefa dünyada bir gün gamdan azat olmadım
Köşeyi gamhanede geçmekte her anım benim

Yaktı aşkın sevdiğim zillühayâl etti beni
Söyle, böyle inlesin mi kalbiviranım benim

5 Bir melek sima dilâranın esiri aşkıyım
Etti taciz âlemi ahiyle efgânım benim

Ben bugün sahrayı aşkın aşınası olmuşum
Geçti belki mecnunu haliperişanım benim

7 Vuslatından Salim-i biçareyi dur eyleme
Ruhumun ruhu civanım nazlı cananım benim

[19]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Mahvolursun sevdiğim elbette ahımdan benim
Mecnun oldum korkmadın zalim günahımdan benim

⁺ B.S.Ü.K

⁴ 18-1a olmak: olmaz // H.G n. 2038

18-4b inlesin mi: inlesinmi // H.G n. 2038

Yakdı cismim ateşi aşkın serapa ey peri
Yükselir alev semaya kalbigâhımdan benim

Hasreti cânânımım zillü hayal etti beni
Bir haber var mı saba kaşı siyahımdan benim

Eyledin sinen küşat ağyare yüzbin naz ile
Bin teessürle kaçarsın nimniğâhımdan benim

5 Zevkiyap olmakda âlem kûşei kâşanede
Ahü eninler çıkar bil hüçlegâhımdan benim

Söyle ey dil yarımın hali siyahı aşkına
Varmıdır gayri güzel dünyada mahımdan benim

7 Salimim devran benimdir pişivayi aşk benim
Doğdu eş'arı münevver intibahımdan benim

[20]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 İstemem ayrılmak asla kûşe-i meyhaneden
Bak ne mikroplar nümayan olmada kerhaneden

Sende terket hayi huyunu cihanın bir zaman
Doldur ey Sahir demâdem neşe al peymânen

Alemi devreylemiş gezmiz bütün Cemal rıza
Bahseder Karsdan Toruldan illâ Gümüşhaneden

Öyle duydumki Reşit azmeylemiş İstanbula
Böyle kıymetli kuşu heyhat kaçırdık lânen

5 Bak Kemal Ahmet sükûte vardı bilmemki neden
İntikam almakmı ister yoksa mihnethaneden

Sinei deve kuşundan şirin eksik olmasın
Fark olunmaz ey Niyazi sözlerin dürdaneden

7 Rasgelirsem söylerim bir gün de Celâl Avniya
Bir şiir yazmaz acep geçmi çıkar hastaneden

Azmi gurbet eyledin ah eygidi Nezih hoca
Dem vururduk bir zaman demhaneden meyhaneden

Meclisin mahbub sükût etmiş de uşşak ah eder
Sen de geç Hamamizade sohbet-i cananeden

10 Kimdir o kızıl kalemki âlemi taşlar durur
Kendini saklar görünmez ol kim acep ya neden

Sen de ceylânım düşersin avcının duzağına
Fark olunmaz nâre yanman haheş-i pervaneden

12 Salıma koy âlemi etsin sefa zevk eylesin
Çekdiğin gam duyduğun gam çıkma hiç gamhânedan

[21]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fa'ilâtün fâ'ilün

1 Arif isen kesme payın meclisi meyhaneden
İçmesen mahrum kalırsın vuslatı cânânedan

Badede mâna nedir dersen anı uşşaka sor
Doldurur ekdah demadem şişe-i mestaneden

Ehli diller nuş eder daim şarabı mest olur
Fark olunmaz narı aşkı haheş-i pervaneden

Kem nazarla bakma taş atma takin mestaneye
Cevheri nadideler bazan çıkar viraneden

5 Köyü yarde cah nişin olsa behiştî istemez
Köyü dilber Salime yekdir güzel kâşaneden

[22]⁺

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Bittim artık nazeninim yokmu vicdanın senin
Secde eyler serviler görse hirâmanın senin⁵

Şakrak bülbül gibi kalbimde kurdun âşıyan
Name saz olmaktadır ruhumda her anın senin

Ey güzel put bir nazar kıl bak bu âh u zârıma
Kâfir ağlar yok mudur bilmem ki imanın senin

Sevdiğim aşkın bana oldu cehennemden beter
Yaktı kül etti serapa nar-ı hicranın senin

5 Nale-i zarım bütün eflâki izaç eyledi
Mecnun etti beni aya ru-yı lemanın senin

Vadi vuslat eylemişken şimdi inkâr eyledin
Hani o günkü benimle aht ü peymânın senin

⁺ B.S.Ü.K

⁵ 22-5a izaç: iz'aç // İ.D, izaç // B.S.D.K

7 Salimi biçareyi aşkınla berbat eyledin
Söyle ey kaşı siyahım bu mudur şanın senin

[23]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Âlemi teshire kâfi bi amandır gözlerin
Sevdiğim ay yüzlü yarım çok yamandır gözlerin

Gül yanaklardan sızan terler devadır derdime
Leblerin darülsifa darülamandır gözlerin

Secdegâhıdır sinen erbabı aşkın sevdiğim
Kaşların şakkulhilâl Yusuf Kenandır gözlerin

Sanki tül olmuş güneş inmiş semadan yüzüne
Âşıkanebir Zelihayı zamandır gözlerin

5 Saçların Tuba gibi kök saldı kalbigâhıma
Servinazım sanki Cennetden nişandır gözlerin

Ahu bakışım cihan hep teşnegânındır senin
Hasretinle can veren uşşaka candır gözlerin

7 Kipriğin oklar gibi sinem kızıl kan etse de
Çok değil bu Salime bir kahramandır gözlerin

[24]

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Adem diyarını Salim Baba şen eylemişsin
Melâl-i mihnet evin sahn-i gülşen eylemişsin

Müdamî muhiti ervah olan mekâmında
Defineler açıp ecsade metfen eylemişsin

Bu göz yaşıyla sulanmış beyaz çiçeklerle
Karanlık abideleri saf ruşen eylemişsin

O bukayî haber aldım dikenli bir çöl imiş
Gülün karenfiln amade hep sen eylemişsin

5 Hayat faciasından firar edenler için
Sükûnet edebî sahasını müemmen eylemişsin

[25]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fa'ilâtün fâ'ilün

1 Ruz-i istiklâli Nuri Al-i Osmandır bugün
Aynî istiklâl için ölmek bize şandır bugün

Çünkü bu tarihte verdi dehre nam ecdadımız
Azmimizle ruh u ecdad şad ü handandır bugün

Ey muazzam Sultan Osman Kahraman ırkın senin
Şarka garba bimehaba satvetefşandır bugün

Mahzun olma türbeni sarmışsa ol hunharlar
Şanlı ahfadın anı mahve şitabandır bugün

5 Makberinden bak necib hem kahraman evlâdının
Pişi azminde bütün düşman perişandır bugün

6 Yok bilen düşmana karşı varlık icad etmişiz
Öyle bir varlık ki dünya ana hayrandır bugün

[26]

mef'ûlü mefâ'îlü mefâ'îlü fe'ûlün

1 Rüyamda bile cismime cânân görünürsün
Her lahza benim cismime sen can görünürsün

Hurşidi ziyadarı de setretti cemilin
Üftadene gâhide giryan görünürsün

Bir huri gibi fikri hayalimde gezersin
Ateşli dile gâhi de mihman görünürsün

Gamhareleri ateşi aşkınla yakarsın
Dil hastaların derdine derman görünürsün

5 Aşıklara güller saçılır handelerinden
Ey ruyu melek gâhide giryan görünürsün

6 Gönlüm ki tavaf etmededir kâbei hüsnün
Ben kurban iken sen dahi kurban görünürsün

[27]

mef'ûlü mefâ'îlü mefâ'îlü fe'ûlün

1 Rüyamda bile sen bana insan görünürsün
Gölgede gezer cismime sen can görünürsün

Bilmemki neden etti sükût şiiri nefisin
Yıllar geçerek sahnede ihsan görünürsün

Nutkunda da ilminde de her şeyde de mahir
Tesit günü balkonda Süleyman görünürsün

Azminle sebatınla Celâl Avni vatanda
Yıldız gibi parlayarak taban görünürsün

5 Tahsin sana yüzlerce Cemal bin kere tahsin
Her ankete billâhı sühenden görünürsün

Asrî Babamız bezmi dilârada gezerken
Gamdan mı neden mahbuba yandan görünürsün

Sahir bilesin ki seni dünyada unutmam
Kimki inanmazsa ona bürhan görünürsün

Her han girerek meclisi rindana canabım
Destinde ya peymanne ya fincan görünürsün

Matem mi sana bilmiyorum teşrinisani
Cevdet ne için didesi giryan görünürsün

10 Veysel ne güzel terbiyevi yazı yazarsın
İlminle bugün dehii devran görünürsün

11 Biçmekte felek âleme kostümü harirden
Salim Baba sen çaki giriban görünürsün

[28]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fa'ilâtün fâ'ilün

1 Hamsinin rûyun görenler zanneder mirati var
Ekledince lokmayı cennet gibi lezzatı var

Hamsi çıkdı deyu millet müjdeler birbirine
Çün Trabzon halkının böylece adatı var

Sahili bahre dizilir cümle halk bir saf ile
Dizilirler bir sıraya tutacak halatı var

Çağırır münadiler kim hamsi satlıktır bakın
Bir haraçla bir mezdla böylece mezadı var

5 Ekli çok etsen kızar deryaya gark eyler seni
Tatlı yersen affeder böylece azadı var

İmam olsa arkasından secde etsem çok değil
Berri bahrın padişahından koca beratı var

Ekledince zannedersin nağmeler bünyad eder
Şarkısı udu kemani kanunu ebyatı var

8 Hamsiyi zannetme Salim nimeti derya değil
Hamsi çıkınca fakirin keyfi var rahatı var

[29]

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Korkma, bu gamla dolu hali perişan da geçer,
Geçer elbet bu dakika, ahu efgân da geçer!

Kahbe dünya kime kalmış, kime dahi kalacak?
Burcu sultan yıkılır, mihrî Süleyman da geçer!

Karun olsan yine hiçtir yine hiçtir yine hiç...
Çenberi köhne felekten koca şeytan da geçer!

Mağrur olma ki bugün oynatırım at diyerek,
Semeri here düşersin atla meydan da geçer!

5 Elde daim tutamazsın böyle yaldızlı günü,
Başka bir devran olur aynayı devran da geçer!

Kıldan ince biliriz biz Sıratın köprüsünü,
Bazılar var sanıyor ki buna kervanda geçer!

Biçilir buğdai ömrün, samanın savrularak,
Tırmık elden kırılır arsai harman da geçer

İki günlük şu cihanda bir kaşık çorba gerek,
Han gider, hane gider, malı firavan da geçer!

Ne çıkar! Mesneti mevkiin göğe yükselse bile,
Yıkılır kuştüyü koltuk debdebe-i şan da geçer!

10 İlmine mağrur olup tutma kafa kimselere
Belki bir gün gelecek ilm ile irfan da geçer!

İyi bir namla cihandan sefer etmektir hüner!
Çektiğin şampanya ile içtiğin ayranda geçer!

12 Ne kadar zevkli imiş, ah! ne kadar tatlı imiş;
Sanma ki sim ile zerden Baba sultanda geçer!

[30]

Geçer

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Nice anlar geçiverdi bu kötü an da geçer
Batar ikbal gemisi neşeyi umman da geçer

Koma vicdanını elden yığayım mal diyerek
Yıkılır kubbeyi hammam dahi külhan da geçer

Sanmaki bezmi mutantan sana baki kalacak
Ney durur mey de kurur sakiyi fettan da geçer

Hakkına eyle kanaat, kötü yol tutma sakın
Giydiğim şaşaalı sırmalı kaftan da geçer

5 Yok ise malimelâlin ana gam çekme sakın
Bilmiş ol ehli hüznle dili handan da geçer

Verme kıymet şu cihanın simine sikkesine
Der geçer, derhi geçer, dehre kumandan da geçer

Minnet etme feleğe âkil isen bir can için
Çünkü lokmam hekimin verdiği derman da geçer

Eyle varını feda daima insanlık için
Mahvolur neşe ve zevk nale-i hicran da geçer

9 İki yıl oldu tamam ki kitabım neşrolacak
Bekliyorlar ki cihandan baba sultan da geçer

[31]

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

1 Gâhi şair olur o gâhi tababette gider

Gerçi olgun görünür hali sebavette gider⁶

Ta küçükten beri öz sanatının âşıkıdır

Aynı yolda yürür hem aynı hararete gider

Geçti âşık Keremi şöhreti eşarı bu gün

Eski vezne giremezse yeni adede gider

Hakkı inkâr olunur mu biricik doktorumun

Her tedavi ettiği hasta selamede gider

5 Başka bir şey bulamazmış gibi tuttu Babayı

O bilir ki bu adam rah-i letafette gider

Köyde bir hasta olsa o vurur dağ yoluna

Bazı bir taya biner bazı meşakkatte gider

7 Asım Sözmen Baba nadide bir inci gibidir

Eder erbabına hizmet o sehavette gider

⁺ N.Y

⁶ 31-1a Gâhi: Kâhi // H.G n.1194

31-1b sebavette: sabavette // H.G n.1194

31-2a küçükten beri öz sanatının âşıkıdır: küçükden teri öz sana'tinin âşıkıdır // H.G n.1194

31-2b Aynı yolda yürür: Aynı yolda yürü // H.G n.1194

31-3a Keremi: Kerem // H.G n. 1194

31-3a bu gün: bugün // H.G n. 1194

[32]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fa'ilâtün fâ'ilün

1 Sanma sevdiğim gamından gönlümüz azadedir
Arzusu bu gönlümün cânân elinden badedir

Dağ ve sahralar gezip Mecnun gibi ah çekmezem
Bilmiş ol divane gönlüm başka bir Leylâdadır

Sofular tutar elinde cennetin miftahını
Ehl-i aşk meyhanelerde başka bir kavgadadır

Daldı keşte-i ümit enginlere yokdur felâh
Ne ucu var ne bucağı böyle bir deryadadır

5 Nazlı cânânım beni aşkınla berbet eyleme
Âşkın uğrunda canın vermeğe âmâdedir

Buseler bahşeyledi ol sevdiğim bin naz ile
Bir hakikatdır efendim sanmaki ruyadadır

7 Doldur ey saki şarabı ta ölünce sun bana
Koy desinler Salimi ki bir şehidi badedir

[33]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Şöyle duydum İstanbulda bir papaz
Bir kadınla eylemiş çirkin temas

Hem kadının ismi Eleni imiş
Yaşı otuz sekiz amma işvebaz

Rengi esmer boyu uzun bir kadın
Her nasılsa elde etti hokkabaz

Tam üç aydır birbiriyle oynamış
Esmer iken kadın olmuş bembeyaz

5 Kadın aldanmış meğer bu keşiş
Kendi dinince kılarıdı çok namaz

Günah çıkarmakta çok mahir imiş
Kadın gitmiş etmiş ona cilve naz

Kadını dilber görünce ol keşiş
Ağzı sulanmış ona etmiş niyaz

Gel güzelim yok demiş sende günah
Oynaşalım öpüşelim gel biraz

Elini de razı oldu bu işe
Her ikisi başladı çalmaya saz

10 Can-ı dilden iş görürken ol keşiş
Geldi etraftan yetişdi çokca nas

Cürm-i meşhut halinde gördü polis
Yakaladı dedi nedir bu cinas

İkisini tuttular getirdiler
Kimse etmedi onlara iltimas

13 İkisini zincire bağladılar
Mahpusa götürdüler kamas kamas

[34]

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1 Bugün sardı vatan âfâkını envarı hürriyet

Bugün kahroldu istibdat halas oldu bütün millet

Bugün cumhuriyet kurmak bize imkânı bahşetdi

Bugünün feyz-i nurundan çıkardık bir Cumhuriyet

O menhus elki tutmuşdu vatanın sinesin muhkem

Anı bir darb ile kırdı bugün milletdeki kudret

Bugün doğdu vatan ufkunda bir şems-i münevver kim

O nurun feyzine etmektedir dünya bütün hayret

5 Bugün el Gazi-i satvetnisarın nurudur ol nur

O nurun sayebanında vatan olmaktadır cennet

Bu dünya bakı kaldıkca yasa var ol büyük Gazi

Sana yüzbin teşekkürler senalar sedhazar minnet

Bugün Gazi sever ahnamesini çak-i çâk etdi

Bugün altın kalemle sulhu imza eyledi İsmet

8 Bugün iyd-i mukaddesdir bugün bir iyd-i millettir

Büyük Türklük bugün saçdı cihana dehşet-ü satvet

[35]

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 Biz güruhu serhoşana meftunuz hem bendeyiz

Anların mey içdiği meyhaneye üfkendeyiz

Bülbülüz biz sakiya ancak yeter bir gül bize

Meclisi meyde bulunsak sanırız gülşendeyiz

Narı duzehden büyükdür ateşi sazanımız
Berki yok tütmez dumanı böyle bir külhandayız

Arif isen sanma neşe sageri sehbadadır
Neşeyi saki verir saki ile bir demdeyiz

5 İncinir Salimi sanma mecnunu mey deseler
Mecnunu mey olmağile iftiharı handeyiz

12. Hece Vezniyle Yazılan Şiirler

121. Beyit Birimiyle Yazılanlar

1211. 11 Heceliler

[1]

1 Güzel Trabzonun kıymetli oğlu

Ey ahlâk timsali şerefli Ömer

Ruhun kıymetlerle cevherle dolu

Bin yaşa dünyada görme hiç keder

Seni yetiştiren güzel Trabzon

Halkıda kendide hep sana meftun

Bu dertli babayı eyledin memnun

Az kaldı emeğim olmuştu heder

5 İnsanlığa hizmet eyledin coştun

Takdir ettin beni imdada koştun

Rehber oldun bana önüme düştün

Azminla tab oldu dördüncü eser

Ey ruhlarımızda sevgi yaratan

Senin gibilerle öğünür vatan

Ne kadar nezihsin ne kadar irfan
Mesleğinde dahi gösterdin hüner

Şanlı Trabzonun şen yıldızısın
Ahlâkım vicdanım nurlu özüsün

10 Dertli babanın da iki gözüsün
İftihar eylesin seninle beşer

[2]

1 Ey büyük Atatürk çok büyük rehber
Seninçin mateme gark oldu beşer

İnledi kâinat ağladı her yer
Koptu arz üsünde sanki bir mahşer

Seferin neriye ey büyük eser
Türkün bağrınamı eyledin sefer

Ağla ey semanın nurlu güneşi
Kaybettin seninle yürüyen eşi

5 Senden çok biyükdür o büyük kişi
Sönmez kalbimizden asla ateşi

Ağla güneş ağla sönen esere
Sen deyil o idi güneş beşere

Durmayın ağlayın denizler dağlar
Cihan hep ağlıyor kâinat ağlar

O coşkun ırmaklar matemli çağlar
Sanki bir hazandır bozuldu bağlar

Cihan titrer bugün her taraf mahşer
Dünyaya göz yumdu o büyük eser

10 Ey çok büyük ölü gitsin kederin
Yarattığın Türkün kalbidir yerin

Türklükle ebedi yaşar eserin
Yakdın yüreğini bütün beşerin

Semalar karardı çöküyormu yer
Kıyametmi koptu ne büyük mahşer

Ey toprak Atama sen açma kucak
O Türkün bağrında metfun olacak

Türkün ışığıdır sanma sönecek
Atatürk diyecek son tüten ocak

15 O yine bizimle yaşayacaktır
Vatanın üstüne nur saçacaktır

Zümrüt gibi parlak yeşil dağların
Bin bir yemiş verir o şen bağların

Cennetten üstündür bahar çağların
Görünür hayatı cavidan sende

İstiklâl harbinde çoktur hizmetin
Yayıldı dünyaya namın şöhretin

Nekadar metinsin nekadar metin
Metanet bakidir her zaman sende

20 Çok sevgi besleriz biz gönlümüzde
İsmi anana veririz müjde

Emsalin hiç yoktur Karadenizde
Kalsaydım birkaç gün ben mihman sende

Ey Türk vatanının güzel beldesi
Tabiat evinin yeşil perdesi

Şehirlerde yokdur senden enfesi
Yaptı irfan kuşu aşıyan sende

Taassubu yıkdın cehli yıprattın
Ne yüksek fikirli gençler yarattın

25 Köhnelikleri hep kalırdın attın
Teceddüt kalmıştır armağan sende

Gururla parlasın ayın yıldızın
Artık hiç kalmasın yürekden sizin

27 Sevinsin şen olsun erkeğin kızın
Çünkü doğan sende kahraman sende

[3]⁺

1 Vücutlarımıza zindelik verdin,
Gösterdin her işte kudret Menderes.

Dermanı sen oldun her türlü derdin,
Sana hoş geldin der Millet Menderes.

Tamam iki yıldır coştun uğraştın,
Millele çok nurlu sahalar açtın.

Yaralı kalblere, ümitler saçtın,
Oldu Türk vatani cennet Menderes.

5 Dua etmektedir erkeği, kızı.
Artık yüreklerde kalmadı sızı,

İki yıl çok rahat yaşattın bizi.
Sana yüz binlerce minnet Menderes

Ey.. Türkün biricik kıymetli oğlu,
Memleket hep senin sevginle dolu.

Geldin sevindirdin şen İstanbulu,
Ölçülmez sendeki kıymet Menderes.

Yaşlar siliniyor, yüzler gülüyor,
Türk kalbi sevinçle çarpıp duruyor,

10 Millet senin ile birlik yürüyor.
Vatan da bekliyor hizmet Menderes.

Nurlu hamlelerin heyecan verdi,
Sevince kalboldu Millet'in derdi,

Azmin nahoşları yerlere serdi,
Görüşün bambaşka hikmet Menderes,

Her çeşit sahada gösterdin hüner,
Bin yaşa dünyada hiç görme keder,

14 Baba da yürekten “hoş geldiniz” der,
Verdin İstanbula ziynet Menderes.

[4]

1 Aramızda derin boşluk bıraktın
Alicenap ruhlu kalbi saf Cevdet

Bütün memleketin kalbini yaktın.
Vakitsiz eyledin bekaya rihlet,

Ne kadar sevimli ahlâkın vardı,
Doyulmaz sohbetin ona uyardı.

Kalemin sanki bir akar pınardı.
Mektubunda vardı bin türlü hikmet,

5 Matbuat içinde ne kadar hoştun.
İnkilâp yolunda coştun da coştun.

O müthiş harplerde hududa koştun.
Vatana eyledin çok büyük hizmet,

Kalemin her zaman cevher saçardı,
İleri yollarda çığır açardı.

Mürteci ruhlular secden kaçardı.
Hülâsa taşırdın bin türlü kıymet,

⁺ 1952 Haziranında Başbakan Menderes İstanbul’a geldiği gün yazılmıştır. B.S.D.K

Mütevazi idin en fakir ferde.

Bulmak mümkünmüdür emsalin nerde?

10 Uğradın çaresi bulunmaz derde,

Taliin haline etmedi şevkat

Ey bizim kıymetli arkadaşımız.

Durmaz artık akar gözden yaşımız,

Mateme büründü dertli başımız.

Ne çare fanide yoktur meymenet

Halikim parlatsın her an yolunu,

Nurlarla doldursun sağı solunu.

14 Bak işte hürüler açtı kolunu

Seni âğuşuna olacak cennet.

[5]

1 Aramızda derin boşluk bıraktın

Eleme büründü bütün memleket

Bütün Trabzonun kalbini yakdın

Mevlâ makamını eylesin cennet

Ey muhterem ölü ey büyük Osman

Sanki bir melekdin deyildin insan

Unutmayacağız biz senei inan

Büyükdür vatana ettiğin hizmet

5 Mesai mekânın gülistan idi

Seçtiğin gül deyil bir irfan idi

Zihninde düşüncen hep vatan idi

Bu yolda çalışdın gösterdin gayret

İnkılâp yolunda eyledin savaş

Göğsünü gererdin etmezdin telâş

Gençliği teşvikde olmuşsun en baş

Kalemin gösterdi çok büyük kudret

Otuz otuzbeş yıl neşriyat yaptın

Matbuat işinde sen bir kitapdın

10 Nekadar muhterem alicenapdın

Her gören ederdi zatına hürmet

Hulkuna olurdu görenler hayran

Ne temiz kalpliydin ne temiz insan

Şu felek sana da vermedi aman

Ecel kasesinden içirdi şerbet

Olcayın kalmıştır bir yadigârın

Rahmet etsin sana perverdigârın

14 Nurlara gark olsun haki mezarın

Sana yoldaş olsun ruhu Muhammet

[6]⁺

1 Güzel Trabzonun kıymetli oğlu
Sendemi eyledin bakaya rihlet

Sevginle beldenin her yeri dolu
Sana matem tuttu bütün memleket

Vatanın bağrında hizmetler verdin
Yurduna bağlıydın vatanperverdin

Güzel Trabzonda bir mücevherdin
Vatani işlerde gösterdin kudret

5 Nice yıl mebusluk yaptın millete
Büyük işler gördün sen memlekete.

Lâyıkydın şerefe şana hürmete
Her gören eylerdi zatına hürmet

Güzel ehkakının hiç yoktur eşi
Saldın ruhumuza müthiş ateşi

Ey çok temiz kalpli ey büyük kişi
Sözünde var idi bin türlü hikmet

Konuşsan dinlerdi herkes sözünü
Memleket bilirdi temiz özünü

10 Akıbet faniya yumdun gözünü
İmanla bekaya eyledin hicret

⁺ Trabzon'un eski Millet Vekillerinden Rahmetli Rahmi Eyüp Oğluna yazılmıştır. B.S.D.K

Vatanda gül gibi parlariken dün
Bir zalim dert seni eyledi zebun

Hurüler gılmanlar ruhuna meftun
İşte kucaklıyor ruhunu cennet

İyilik yapmaktı bütün şiarın
Ey rahmi rahm etsin perver dikârın

14 Nurlar ile dolsun haki mezarın
Ey Salim tanrımız eylesin rahmet.

[7]⁺

1 Sana damı kıydı şu zalim felek
Akıbet beka'ya eyledin rihlet

Sana ağlamayan kalmadı bir tek
Mateme büründü bütün memleket

Ne kadar büyükdün ey yüce üstad
Şiirde etmişdin harika icat

Üfulün ettirdi bizlere feryat
Vatanla birlikde ağladı millet

5 Büyük bir hatıran İstiklâl marşı
Ödedin borcunu millete karşı

Makam etsin Tanrı kürsüyle arşı
Durak olsun sana daima Cennet

⁺ Mehmet Akif'in ölümü için yazılmıştır.

Çanakkale'mize yazdığın eser
Mislini bir dahi görmemiş beşer

Her bir kelimesi milyonlar değer
Her mısra bir cevher, her beyit hikmet

İrkını severdin vatanperverdin
Kıymeti biçilmez bir mücevherdin

10 Üstadîâzamdın sen bir eserdin
Göklerden büyükdü sendeki kudret

İlimde şiirde her şeyde mahir
Emsalin hiç yokdur ey büyük şair

Oldu kaleminden hikmetler zahir
Bir dahi yaratmaz sen gibi fitret

Sendeki varlığa akıllar şaşar
Vasfını yazsalar kitaplar taşar

Kalplerde ebedî hatıran yaşar
Sana karşı sönmez bizdeki hürmet

15 Donandı Tubalar bezendi Uçmak
Seninçin Cennetde kuruldu bir tak

En son istediğin bir avuç toprak
Aldı ağışuna seni akibet

Safahâtın kaldı bir yadigârın
Yaklaşdın kurbuna Perverdigârın

18 Nurlar ile dolsun haki mezarın
Ulu Tanrı etsin ruhana rahmet

[8]⁺

1 Trabzonumuzun temiz çocuğu
Şayani hürmetsin nadide kıymet

Sana sevgi besler büyük küçüğü
Seni takdir eder bütün memleket

Çok temiz ruhlusun ali cenapsın
İnsanlık yolunda sen bir kitapsın

Vatanda yıldızsın hem mahitapsın
Yurt işlerinde çok gösterdin gayret

5 Sevimli ahlakın milyonlar değer
Seni tanıyanlar ne kadar sever

Ey bay Selahattin ey Kara Yavuz
Sana duacıdır şair babanız

Kalmışken gurbette o gün yalnız
Koştun imdadıma gösterdin himmet

Sen gibi kıymetler daim var olsun
Dünyalar durdukça bahtiyar olsun

10 Şiirim zatuna yadigâr olsun
Ey ahlâk kaynağı sana bin minnet

⁺ Trabzonumuzun biricik çok kıymetli oğlu Selahattin Kara Yavuza Halk Şairi Baba Salim tarafından bir sevgi hatırası olarak yazılmıştır.

1212. 14 Heceliler

[9]⁺

1 Nasıp al sözlerimden gel ey Hammami zade
Demezmiydım sana ben güzelle içme bade⁷

Sermaye dil olsun diye mahbup ararken
Sermaye kendin oldun şimdi Halil Nihade

Teessüf etme lâkin bırakma yarı elden
Nihat beyin günahi senden yüz bin ziyade

Madem tab'ında var güzellerle muhabbet
Bu yolda her kazaya mecbursun inkıyade

5 Bir nevcivanı görse atla koşar peşinden
O üstadın yanında kalırsın sen piyade

Kâfi değil cihanın güzelleri sizlere
Dünya yüzünde sen kal o seyretsin semada

Yeri göğü tuttunuz bana gadroldu gayrı
Güzel sevmekte artık ben kaldım müntehada

8 Nihat beyle görüşüp mutabık kalsanızda
Nola bir pay çıksanız Salimi bimirada

⁺ A.D sayı 15

⁷9-1a Hammami zade: Hamanamizade // N.Y

9-1b güzelle içme: içme güzelle // N.Y

9-2a mahbup: mahbub // N.Y

9-3a Teessüf etme lâkin: Lâkin etme teessüf // N.Y

9-4a Madem: Mademki // N.Y

9-4b Bu yolda her kazaya mecbursun: Mecbursun her kazaya bu yolda // N.Y

9-5a Bir nevcivanı görse: Görse bir nevcivanı // N.Y

9-5b O üstadın yanında: Nihat beyin yanında // N.Y

9-6a Kâfi değil cihanın güzelleri sizlere: İkinize az gelir mahbubu bu cihanın // N.Y

9-6b semada: semade // N.Y

9-7a gayrı: gayri // N.Y

9-7b sevmekte: sevmekde // N.Y

9-7b müntehada: müntehade // N.Y

9-8a görüşüp: birleşip // N.Y

9-8a kalsanızda: kalsanız da //N.Y

9-8b bimirada: bimirade // N.Y

[10]⁺

1 Sana ölüm yakışmaz uyan Hamami Zade
Ağlıyor, ölümünü duyan Hamami Zade

Sendeki vasıfları sendeki kıymetleri
Bir sene etsen bitmez beyan Hamami Zade

Cevherlerle doldurdun taktın hamsinameni
Trabzonun göğsüne nişan Hamami Zade

Trabzon baştan başa matemlere büründü
Aman Hamami Zade aman Hamami Zade

5 Kalplerimize yazdık eşsiz güzel ismini
Seni unutamayız inan Hamami Zade

Ey ahlâkın timsali, insanlığın ziyneti
Emsalini göremez cihan Hamami Zade

Edebî sahalarda harikalar yarattın
İlimde de olmuşsun umman Hamami Zade

Sohbetinde bulunan ruhta keder kalmazdı
Sen idin insanlığa lokman Hamami Zade

Üstün kültürlü gençler yetiştirdin vatana
Sana minnettar bugün vatan Hamami Zade

10 Ey büyük ihsan seni kıymetlerle süsleyip
Allah etmişti bize ihsan Hamami Zade

⁺ H.G 26 Mayıs 1948 No:1937

Günde yüzbin çeşit renk gül açan vücuduna
Merhametsizce kıydı devran Hamami Zade

Çıktı istikbaline cennette hep huriler
Tutarak ellerinde Kur'an Hamami Zade

Ey büyük şair senin cennet olsun mekânın
Halikin etsin sana gufran Hamami Zade

14 Seni hatırladıkça durmaz gözümün yaşı
Ebedî ağlar sana Baban Hamami Zade

[11]

Et yemek imkânları artık kenara kalktı
Et girmiyen mideden sanmaki yara kalktı

Bir kilosu iki yüz almak kolay iş değil
İşsizlikten herkesin cebinden para kalktı

Halkevinde bu günler faaliyet yerinde
Çalışkan genç başkanı neler imara kalktı

Hiç durmadan vatandaş Yeşilaya üye ol
İşret yüzünden çoğu canlı mezara kalktı

Sümerbank'ın esnafa verdiği mallar nerde
Bir arşın bez bulunmaz demek ambara kalktı

Amerika amuca sopa alınca ele
Bir çok kurnaz tilkiler hemen firara kalktı

⁺ H.G 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) Tarih bilinmiyor.

Eskiden mahallede üç beş kumarcı vardı
Şimdi kadınlar bile, baba kumara kalktı

[12]

Gerginlik yükseldide sanki semaya kalktı.
Harp dede kılıcını yine vurmaya kalktı.

Durup dururken neden Macar rejim değişti,
Amerika İngiliz bunu sormaya kalktı.

Moskof dayı bu işte hiç aldırış etmiyor.
Bütün dünyaya karşı bıyık burmaya kalktı.

Hitlerde sıyırmıştı dünyaya kılıcını,
Kendi girdi toprağa recmi torbaya kalktı.

Yunanlının önünde komünist çeteleri,
Yiyince sopaları artık yalpaya kalktı.

Bu yıl fasulya hıyar banker yieceği oldu
Züğürtler sofrasında kaşık çorbaya kalktı

Çok görmeyin uşaklar bu iş elimde değil,
Altmış yaşından sonra Baba sevdaya kalktı.

[13]

Dünya milletleri hep sulhu korumaya kalktı
Yalnız Moskof dayı türlü hülyaya kalktı

Bakın Amerikada nümayiş yapacakmış
Türkü tehdit etmeye Maydoros kâhya kalktı

Hitler'in de niyeti dünyayı fethetmekti
Kendi gitti gitti enbai bütün sehpaye kalktı

Şu zamanda erkekler işsizlikten ağlarken
Kadınlarımız şimdi türlü modaya kalktı

Yaz gelmeden kurağın nişanesi görüldü
Şimdiden köylümüzün eli hüdaya kalktı

Nurlu şiirlerim görmez olduk üstad'ın
Öyle benzerki cansız artık seya kalktı

Hergün size bir şiir yazmak ile mesrurum
Onun için babanız bıyık burmaya kalktı

[14]

Şu siyasî gidişler zurna kavale kalktı
Benziyor köhne duaya artık zavale kalktı

Yetiştirdi imdat bize Hâlikın bol güneşi
Depoya istif için kabuk çuvale kalktı

⁺ H.G (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) Tarih bilinmiyor.

⁺ H.G 2 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1551

Amerikanın yüzen kaleleri geliyor
Kimisi Akdenize kimi Şimale kalktı

Bu yürekten dostumuz yüzümüzü güldürdü
Bilin talih yıldızı bugün Hilâle kalktı

Biz kimsenin hakkına tecavüz eylemeyiz
Bize tecavüz eden büyük vebale kalktı

Boğaz boğaz diyenin boğazları kurudu
Ona serinlik veren müthiş şelâle kalktı

Atom meydan görmemiş ey Baba sakın sanma
Milletlerin üstünden ahu ve nale kalktı

[15]

Bülbüli şuridenin güle hitabı kalktı,
Aşıkı dil hastanın alemi ab'ı kalktı.

Bir matem hane oldu uşşaka demhaneler,
Neş'eli gecelerin nurlu mehtabı kalktı.

Ders alan çoktur ama mektebi peymaneden
Bunu idrak eden yok aşkın kitabı kalktı.

O lâtif keysulerin bir dikenden farkı yok
Mahbubi nevrestenin çünkü hicabı kalktı.

Oldu her bir köşesi aşiyani ankebut
Tekkei ehli aşkın artık mihrabı kalktı.

Bak koca dünya nasıl tahavvüle uğradı,
Mahbub sevmenin bile yolu adabı kalktı.

Serpilen güzellere mahsun mahsun bakarsın,
Sanma Baba içinden gönül azabı kalktı.

[16]

Benzer ahlâk ilminin artık kitabı kalktı!
Bir çoğunun ağzından dürüst hitabı kalktı!

Güler söylerim amma odun, kömür yüzünden
Zannetmeyin uşaklar gönül azabı kalktı!

Bir yandan şu işsizlik, bir yandan pahalılık
Erenler meclisinin âlemi ab'ı kalktı!

Kota korsun almıyor, çuvala koy dolmuyor
Düşünmeden herkesin gözünün habı kalktı!

Bir takım ahlâksızlar yine meydan bulacak
Ne zamanki sırtından küreğin sapı kalktı!

Kötülere elhaktır cennetten çıkma dayak
O men olursa işin ipi kırnabı kalktı!

Ey Baba bir eserdir dünyaya Türk polisi
Zayıflarsa vatanın nurlu muhtabı kalktı!

[17]

Tabiatleştik artık sulh ihtiyacı kalktı!
Dünyadan sulh derdinin benzer ilâcı kalktı!

Konferanstan çok büyük neticeler alındı,
Tatlı ziyafetlerle ortadan acı kalktı!

İntişare başladı bakın uşaklar «GUGUK»,
Gazete çıkarmaya bir de zurnacı kalktı!

Alamanın haline baksın mezardan Hitler,
Yutam dünyayı derken başından tacı kalktı!

Ucuz mal ister isen Zaman mağazasına git,
Zannetme piyasadan bugün pâlicı kalktı!

Mahallede geziyor sinema ilânları,
Karnımız şükürki tok, ortadan acı kalktı!

Şu güzel havalardan doğrusu doyulmuyor,
Korkkuñ dertlerimizin, Baba birkaçı kalktı!

[18]

Züğürtlük illetinin artık ilâcı kalktı!
Feleğin baklavası hem de güllâcı kalktı!

Harp yapamaz diyip de sakın gevşek durmayın
Zannetmeyin Moskofun yahu amacı kalktı!

⁺ H.G 11 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1559

⁺ H.G 1 Kasım 1947 No:1736

Bütün halkın ağzında dedikodu gidiyor
Siyaset işlerine davul zurnacı kalktı!

Mısırdaki mektepler açılmaya başladı
Kolera kıralının başının tacı kalktı!

Tehlikeli yollarda Hacce gidilmez yahu
Hastalıktan ortadan bir nice hacı kalktı!

Kömür serbest diyorlar yine yirmibeş kuruş
Bu ahvale Trabzon bütün dâvacı kalktı!

Kitap satışlarıma çok yardımı dokundu
Sayın Hüsnü Aybaya Baba duacı kalktı!

[19]

Hava: çepel gidince hayatın tadı kalktı!
Hamsi çıkmadı amma zannetme adı kalktı!

Milletler pakt kurmakta komünistler azmakta
Zâlim Bolşeviklerin sanma inadı kalktı!

Amerika başında bir dev gibi duruyor
Yüzbinlerce uçağın göğe kanadı kalktı!

Şimdi de Makedonya kurmak hevesindedir
Bilmiyor tahammülün boyu ibâdı kalktı!

Vurguncular sıyırdı yine kılıçlarını
Sanmaki piyasanın mahut cellâdı kalktı!

Hükûmet köylümüze güzel yardımlar etti
Bir çok fukaraların hali berbadı kalktı!

Var olsun çok çalışkan Hükûmetimiz Baba
Bütün vatandaşların artık feryadı kalktı!

[20]

Eterin yağı kalktı balığın dadı kalktı,
Ucuzluğun ortadan tamamen adı kalktı

Ey Türklük aleyhinde müzevvirlik yapanlar
Zan etmeki Türklüğün eski tokadı kalktı

Buğos Anastas ağa Amerikada ürdü!
Netsin Mahut beyliğin ortadan yadı kalktı.

Gitgide zayıflıyor ahlâk denilen nesne
Sanki eski Türklüğün birden ehfadi kalktı

Yaramaz çocuklardan doğrusu korkuluyor,
Ebeveynin evlâdı artık irşadi kalktı.

Bay İbrahim Okmanı aşkı gören var mıdır,
Tekkeyi demhanenin benzer küşadı kalktı.

Moskovanın radyosu feryat edip duruyor,
Sanma Moskof dayının Baba inadi kalktı.

[21]

Kahpe dünyanın neden bilmemki tadı kalktı!
Ortadan eğlencenin ezvakın adı kalktı!

Güneşi gösterse ısıtsak sırtımızı
Bilsek zâlim feleğin bizle inadı kalktı!

Bin yaşasın hükûmet krediler açtı da
Köylü vatandaşın da hali berbadı kalktı!

Yaşasın Sürmenenin kahraman kayıkçısı
Balığı bol getirdi halkın feryadı kalktı!

İki yüze bir kilo sararmış kelek kabak
Tabiatın da bize artık imdadı kalktı!

Temiz dikiş istersen Tezdiker Kardeşlere
Palılığın oradan kolu kanadı kalktı!

Parti parti dolaşmak modası çıktı Baba
Bir çok menfaatçının sanma mütadı kalktı!

[22]

Çıban döktü küremiz her şeyin tadı kalktı!
Tedavisi çok çetin doktorun adı kalktı!

Tuttu iki zümrenin her biri bir kolundan
Şu zavallı dünyanın sanma feryadı, kalktı!

⁺ H.G 17 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1928

⁺ H.G 18 Temmuz 1947 No:1643

İnse yağ iki yüze domates de beş kuruş
Görsek ki piyasanın hali berbadı kalktı!

Amerika amuca kuvvetli tuttu ipi
Göreceksin Moskofun artık inadı kalktı!

Sayın hükümetimiz neler yapacak bize
Sanma fabrikaların resmî küşadı kalktı!

O maküs talihinin bilki şeddadı kalktı!
Devrimizin zannetme Baba fesadı kalktı!

[23]

Kalktı dünya ruhunun zevkile tadı kalktı
Eski bereketlerin resmi küşadı kalktı

Titriyor bir çok millet komünist baskısında
Zan etme mazlumlarla ahıferyadı kalktı

Bu günlerde çeteler geçti faaliyete
Balkanlardan Moskofun sanma fesadı kalktı

Tamam zamanı geldi kalkan yemektir hüner
Bilmiş olun uşaklar Hamsinin tadı kalktı

Beş dakkada zenginlik istersen bilet al
Altmışbini alanın kolu kanadı kalktı

Liman işlerimizde çalışmalar artıyor
İnşallah Trabzon'un hali berbadı kalktı

⁺ H.G 28 Mart 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1547

Kurtuldun pençesinden talih denen zalimin
Öyle benzerki baba, artık inadı kalktı

[24]

Pahalılığın sanma ortadan adı kalktı!
Parasızlık yüzünden yazın da tadı kalktı!

Bugünkü şu dünyamız cehennemden beterdir,
Zannetme insanlığın ahı feryadı kalktı!

Beş papele çıkardı doktor muayenesini,
Ancak şu fakir halkın hali berbadı kalktı!

Şimdiden kömür yirmi kışın acap kaç olur,
Düşünme derin artık boyu eb'adı kalktı!

Bütün ümitlerimiz sanki palamuttadır,
Benzerki yağın yine ortadan yadı kalktı!

Fabrika istiyoruz. . . onsuz Trabzon olmaz
Hem insanı boşandı hem iktisadî kalktı!

Emin olki ey Baba sulha kavuşur dünya
Ne zamanki Moskofun binbir fesadı kalktı!

[25]

Bitmez konferansların sanmaki adı kalktı!
Müzminleşti bu işler tuzuyle tadı kalktı!

⁺ H.G 20 Eylül 1947 No:1696

⁺ H.G 22 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1568

Tek atlı arabalar ortadan bir kalksaydı,
O zaman Şu atların ahu feryadı kalktı!

Kars gemimiz çok Şükür girdi sularımıza,
Yolcuların bir azcık hali berbadı kalktı

Çarşılarda görünmez ŐiŐman mezgitten başka,
Barbonun Uskumrunun benzerki adı kalktı!

Geçen aldım bir balık geldim evde kimse yok,
Komşu dedi dünyanın eski icadı kalktı!

Sizin bayanlar bu gün gittiler sinemaya,
Yemek yoktu darıldım kadın fırladı kalktı!

Hey gidi dertli baba verdin sakalı ele,
Kadının erkeklere sanma cihadı kalktı!

[26]

Doğrusu bundan sonra dünyanın tadı kalktı!
Açlıktan milletlerin sanma feryadı kalktı!

Hüzüne gam, kedere neşe inkılâp etti
Sakı gül çehrenin ruha imdadı kalktı!

Bugün hep ağlıyoruz kömür odun derdinden
Zannetme Trabzonun hali berbadı kalktı!

Şu kırmızı fenderde çok tuhaf işler olmuş
Sanma dedikodunun ortadan adı kalktı!

Parası olanlara kabu kamyonla gider
Zannetme yoksullardan şansın inadı kalktı!

Şu kahraman Palamut halka yardım ederdi
Bu günlerde ortadan kolu kanadı kalktı

Komünistlik marazı dünyada var oldukça
Sanmaki insanlığın Baba cellâdı kalktı!

[27]

Sanma dört büyüklerin şu ihtilâfı kalktı!
Bu günler yine sulhun ortadan lâfı kalktı!

Zaten sulh istiyen yok olaylara alıştık
Geçen güzel günlerin artık evsafı kalktı!

Dehri olsanda sana bugün kıymet veren yok
Nadide mücevherin benzer sarrafı kalktı!

Her şeyi pahalı satmak moda halini aldı
Yazık birçok insanın görün insafı kalktı!

Et ikiyüz yirmibeş ve lâkin yağ arama
Bilinki Tanrımızın bizden eltafi kalktı!

Eskiden hep anbarlar yiyeceklerle dolardı
Şimdi bütün evlerin anbarı rafı kalktı!

Baba himmet bekleme dünya denen nesneden
Her şeyi zail oldu her inkişafı kalktı!

⁺ H.G 12 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1560

[28]

Sanmaki insanların yahu insafı kalktı!
Baksana vurguncunun ortadan lafı kalktı!

Türklüğün aleyhinde hezeyanda berdevam
Zannetme Bolşeviğin tafi guzafı kalktı!

Vapurlar memlekete az geliyor diyorlar
Belki kömür tükendi işin tuhafı kalktı!

Trabzonumuz bu gün sanki yaz ortasında
Sanmayinki Tanrının bizden eltafi kalktı!

İstanbul sarhoşları baskı altında amma
Görsek şu sarhoşların bütün etrafı kalktı!

Gidiyormuş maalesef Mustafa Çağlar bugün
Bilin ruhlarımızın yine şefşafı kalktı!

Kahbe dünya günbe gün renkden renge giriyor
İyi günün ey Baba her inkişafı kalktı!

[29]

Sanma Bolşeviklerin martaval lafı kalktı!
Komünistliğin artık her inkişafı kalktı!

Güya bozmak istiyor Türklerin birliğini
Bizde dedikodunun dolabı rafı kalktı!

⁺ H.G 2 Aralık 1947 No:1764

⁺ H.G 5 Kasım 1947 No:1737

Harice karşı bugün hepimiz tek vücuduz
Tezvirin yurdumuzdan eni etrafı kalktı!

Vurgunculuk şimdi de köylere aksediyor
Kömürcü zümresinin görün insafı kalktı!

On'a alıyor dağda yirmibeşe satıyor
Muhtekirlik vesselâm sözün hilâfı kalktı!

Asım Sözmen çıkmıştır ballı bir seyahata
Ta Hopayı dolandı işin tuhafı kalktı!

Deli baldan ey Baba bir parmacık tadarsa
Kulakları kızardı her bir tarafı kalktı!

[30]

Şaka deyil zamanın artık insafı kalktı!
Benzer köhne dünyanın zevki eltafı kalktı!

Yüz bin türlü sıkıntı yakana yapışıyor,
Bundan halas olmanın ucu etrafı kalktı!

Ermeniler Nevyorkta hezeyana başladı,
Maydorusun sanmaki kâhyalık lâfı kalktı!

Türkün çelik göğsüne sığınmıştır vatani,
Azacık yan bakanın ocağı rafı kalktı!

Hıdırellez bayramı saçmadan başka deyil,
Bir gün olur görürüz dört bir tarafı kalktı!

İstanbulda gelince Amerikana zırhlısı,
Birçok korkunç hallerin bil inkişafı kalktı!

Emin olki ey baba sulh kazanı devrildi,
Pilav dibine yandı tatlı hoşafı kalktı!

[31]

Kalktı şu hiclegâhın tadı damağı kalktı!
Hayat denen çilenin bahçesi bağı kalktı!

Bir yandan şu keşmekeş bir yandan geçimsizlik
Eridi hep kalblerin kökünden yağı kalktı!

Palamut bolbol yine arzı endam eyledi
Nefes aldı züğürtler sırtından dağı kalktı!

Bozuyor Bolşevikler dünyanın rahatını
Göreceksinki bir gün kolu bacağı kalktı!

Yaşasın Atom baba çok dikkatle bekliyor
Bir de Amerikanın keskin bıçağı kalktı!

Şeker düştü diyorlar yine kilo yüzyirmi
Zannetme vurguncunun korkunç tuzağı kalktı!

Ahlâksızlık ey Baba sarmıştır her tarafı
Bak dananın altından koca buzağı kalktı!

[32]

Zannetme üstümüzden şu geçim dağı kalktı!
Ucuzluğun tamamen ucu bucağı kalktı!

Allah her şeyi verdi gel alda ye bakalım,
Züğürt için ortadan et ile yağı kalktı!

Zeytinyağı yemeye razı olduk velâkin,
O da yükseldi gitti, eli ayağı kalktı

Akşam sabah vurda dur dikenli izmarite,
Çok şükür demiyorlar Recebin ağı kalktı!

Sipahi pazarında oparlö ün sesinden,
O civar esnafının beyni kulağı kalktı!

İstanbul mebzül mal geldi diyorlar amma,
Bir metre mal alanın evi ocağı kalktı!

Ehval keşmekeş baba yine neşe yerinde,
Bugün modadan bir tek sakal tarağı kalktı!

[33]

Yakacak diye diye kalplerin yağı kalktı!
Bu kış öyle benziyor yaşamak çağı kalktı!

Kız kaçırmak işinin önüne geçilseydi
Köylerde insanın kolu bacağı kalktı!

⁺ H.G 28 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1573

⁺ H.G 13 Kasım 1947 No:1745

Romanya'da kesiyor vatanperver zümreyi
Bolşeviğin havaya kanlı bıçağı kalktı!

Fındıkkabuklarını hamamcılar alırmış
Desene ki ortadan dalı budağı kalktı!

Şu memleketin derdi tükenmiyor vesselâm
Bazan odun kömürü bazan kabağı kalktı!

Olaycı oğlumuza babasından aferin
Güzel yazılarına halkın merağı kalktı!

Ara sıra tatlıya vurur idin ey Baba
Çok zamandır önünden güllâç tabağı kalktı!

[34]

Göğün soğuğu indi yerin sıcağı kalktı
Yaz yine kışa döndü baharın çağı kalktı

Bakın Rus radyosunun gerih sipikerine
Herifin bugünlerde dili bacağı kalktı

Erdem efendi dinle bu benim sözlerimi
Türke dil uzatanın bilki ocağı kalktı

Sen o ağızları git Sırba Bulgarlara sat
Komünist baskısından ili bucağı kalktı

Allah can verdi demez gelene yapıştırır
Vurguncuların sanma elden bıçağı kalktı

⁺ H.G 15 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1562

Yeşilaya üye ol göreceksinki birgün
Bütün meyhanelerin damı saçığı kalktı

Ufak bir menfaata vicdanını satan var
Zannetme insanların baba alçağı kalktı

[35]

Harp dedenin hırsından dişi tırnağı kalktı,
Sanmaki Bolşeviğin kızıl tuzağı kalktı,

Zavallı Macarlara yöneltti baskısını,
Şimdi de o milletin hürriyet çağı kalktı.

Duydum şimdi kadınlar erkek kaçırıyormuş,
Heyecandan uşaklar dizimin bağı kalktı.

Zerzavat çıktı ama gelde alda ye bakalım,
Ete yanaşmak çetin balığın yağı kalktı,

Bu yazın ne saz geldi ne şarkıcı bayan var,
Bu işten ehli zevkin sanma merağı kalktı.

Naylon iskarpin, çanta bir de kumaş var imiş,
Artık eski modanın tası tasarağı kalktı.

Kurbağa deriside moda olacak imiş,
Deseneki küreden baba kurbağa kalktı.

[36]

Fasulya biraz düştü çayın azlığı kalktı!
Artık vurguncuların hokkabazlığı kalktı!

şükür olsun Allaha ceketle geziyoruz
Bayanların da sanma ipek yazlığı kalktı!

Sinema gece gündüz vizir vizir doluyor
Zannetme ehli keyfin baston tozluğu kalktı!

Rakının sarfiyatı yüzbin tonları aştı
Gürühi sarhoşanın sanma kazlığı kalktı!

Hasan Saka kent'ine iltimas eyler imiş
Gündüz gazetesinin benzer gözlüğu kalktı!

Londra konferansı yine yokuş çıkmakta
Bilin ki o sahanın artık düzlüğu kalktı!

Yeniden Halk Partimiz iyi gayret gösterdi
Güneş saçan vatanın Baba kuzluğu kalktı!

[37]

Yağmur düştü köylünün ah ile vahı kalktı!
Günahkâr insanların benzer günahı kalktı!

Bugünkü vaziyetin önüne geçilmesse
Eyi bilinki dünyanın artık felahı kalktı!

⁺ H.G 9 Aralık 1947 No:1771

⁺ H.G 14 Mayıs 1947 No:1587

Yardım edince Türke Amerika amıca
Öyle kızdıki Ruslar baştan külâhı kalktı!

Mal döküldü diyorlar İstanbula her yerden
Trabzona gelince malın matahı kalktı!

Sigara fabrikası burdada açılırsa
O zaman beldemizin bahtı siyahı kalktı!

Bu devrin insanları hepisi şair oldu
Eski devrin Nedimi, Nefi, Emrahı kalktı!

Dirona bucağının çok çalışkan müdürü
Yardımiyle babanın yürekten ahı kalktı!

[38]

Yavanlığa tutulduk dizlerin hali kalktı
Acıdır yuttuğumuz dünyanın balı kalktı

Satrançta çok mahir oyuncu Sabri Engin
Piyadesi hücumda atının nalı kalktı

Kozinoğlu Efendi gelâ atmadan bezdi
Tavla oyunundan benzer artık ikbali kalktı

İşletmenin motoru yolda dayanır imiş
Tamirsizlikten benzer hali mecali kalktı

Köy Enstitülerinin bugün kuruluş yılı
Sevinç duyan köylünün köhne kıbalı kalktı

⁺ H.G 17 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1564

Bin yaşasın Millî Şef bu güzel hediyesi
Vatana nevrek verdi ruhun melâli kalktı

Her tarafa ün saldı yaşasın Beşikdüzü
Cehaletin ey Baba ordan cibali kalktı

[39]

Sanma kahpe dünyanın gıylü vegali kalktı,
İnsanlığın ağzından, şekeri, balı kalktı.

Kimisinin eşeği yuvarlandı dereye,
Bazı şanslıların da, atının nalı kalktı.

Benziyor ki uşaklar ipin kopması yakın,
Oyuncu köselerin artık sakalı kalktı.

Balkanlarda Türklere eza, ceza oluyor,
Sanma Bolşeviklerin orda işfali kalktı.

Sebzeler bollaşıyor, et te ucuzlasaydı,
Birazcık palılığın köhne gıbalı kalktı.

Halkevinin önemli şu inan geceleri,
Öyle inan verdi ki cehlin kanalı kalktı.

Piyangodan bu sefer elli bini alacak
Zannetmeyin babanın eksü amali kalktı.

[40]

Ağızların uşaklar şekeri, balı kalktı,
Zannetme Bolşeviğin korkunç âmalı kalktı.

Yaşasın Amerika, yetişiyor imdada . .
Öyle savlet ettiki atının nalı kalktı,

Kadın vurmak modası devam edip gidiyor,
Bir takım erkeklerin erkek kıbalı kalktı.

Suriyeli fişfişlar Hatay bizim diyormuş,
Şimdi Türkü tehdide siyah boyalı kalktı.

Halep de Türk ilidir, ekseriyet Türküdür,
Sanmayın kalbimizden onun hayali kalktı.

Yakında benzer bize büyük para esecek,
Bugece yatağından Baba rüyalı kalktı.

[41]

Acab şu şen gönlümün neden aramı kalktı.
Sakii billürtenin elinden camı kalktı.

İşitilmiyor artık nalesi bülbüllerin,
Bağlar virane oldu gülü gülfamı kalktı.

Bir yandan parasızlık bir yandan bastı kurak,
Sebzenin Trabzondan bugünler namı kalktı.

⁺ H.G 17 Haziran 1947 No:1616

⁺ H.G 12 Haziran 1947 No:1612

Bay İbrahim Okmana okutamadık gitti,
Yazdığım şiiirlerin benzer ilhamı kalktı.

Şanlı alayımızın şeref günüdür bugün,
Bu günleri görünce milletin gamı kalktı.

Bir kaç kitap gönderdik. İstanbula, İzmire,
Lâzim değil dostların bizden selâmı kalktı.

Ey gidi geçen yazlar o bayanlar o sazlar,
Sanki bu yaz feleğin Baba akşamı kalktı.

[42]

Sazı hayat tarzının nurlu akşamı kalktı!
Zevkin neşenin artık dünyadan kâmi kalktı,

Çalkaniyor kürremiz ümitsizlik içinde,
İnsanlık mefhununun nişanı namı kalktı!

İlim ilerledikçe vahşette ilerliyor,
Ahlâk bahçelerinin gülü gülfamı kalktı!

Medeniyet terakki eyleyince zannettik,
Bütün kötülüklerin çirkin endamı kalktı!

Ne bu korkunç keşmekeş nedir bu hali berbat,
Bilin iyi günlerin her bir eksamı kalktı!

Şu zavallı dünyamız kızıl kâbus içinde,
Erkân milletlerinin sanma evhanı kalktı!

⁺ H.G 25 Eylül 1947 No:1701

Kurtulamazsak Baba komünist belâsından,
İbni irfanın bile elifi lâmi kalktı!

[43]

Eski zevklerin artık dünyadan namı kalktı.
Bol bol yiyip içmenin her bir aksamı kalktı.

Kiraz yetmiş kuruşa, erikte altmışbeşe
Demek şu piyasanın dürüst nizamı kalktı.

Ne ise geç onları dünya ahvaline bak
Siyaset aleminin sanma kıvamı kalktı.

Çete harbi kızıştı Yunan hudutlarında
Zannetme müfsitlerin kötü endamı kalktı.

Cennet firarileri doldu Avusturyaya,
Koşupta gidenlerin şimdi tamamı kalktı.

Bir çok ufak sanatkâr sızlanıp duruyorlar,
Çimento has gelirken neden devamı kalktı.

Bir rüya gördü bana ser mürettip bay Kemal
Bu doğruysa babanın derdi âlamî kalktı.

[44]

Bugün yirmiüç Nisan ruhların gamı kalktı!
Vatanın üzerinden kerkunç akşamı kalktı!

⁺ H.G 4 Haziran 1947 No:1605

⁺ H.G 23 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1569

Yavrular bayram yapın, oynayın, neşelenin,
Bundan sonra milletin artık evhamı kalktı!

Ne nurlu gün yarattı size Büyük Atatürk,
Geçen müthiş gütlerin o serencamı kalktı!

Dünyalar var oldukça bin yaşasın Millî Şef,
Azmiyle cehaletin ortadan namı kalktı!

Ey bu aziz vatanın yarınki sahipleri
Dünkü çirkin işlerin bugün endamı kalktı!

Ey Kahraman Türklüğün kıymetli yavruları,
Bugün gülün ki yurdun kötü eyyamı kalktı!

Kutlu olsun bu aziz, bu nurlu bayramınız,
Babanız da neşeli derdi âlâmı kalktı!

[45]

Sanki kahbe dünyanın her ihtişamı kalktı!
Neşeli günü kalktı, nurlu akşamı kalktı,

Komünistlik her yerde yıkılmağa yüz tuttu
Dünya milletlerinin sabri arâmî kalktı!

Muallimler cemiyeti piyangosuna koşun.
Mutlak bilet alanın derdi alâmî kalktı!

Kızılaya teberrü eyliyenler var olsun,
Onun himmetleriyle nicenin gamı kalktı!

⁺ H.G 3 Aralık 1947 No:1765

Maskara radyosunun spikeri bilmeli,
Kahraman Türkün bugün göklere namı kalktı!

Moskova tezvirlikle Türk birliği yıkılmaz,
Sanmaki ta kıyamet onun devamı kalktı!

Pahalılık çok ey Baba feryad edenler de çok,
Sanmaki Şu modanın lüks akşamı kalktı!

[46]

Benzerki sulh devrinin artık ahkâmı kalktı
Günler hep gamla doldu nurlu akşamı kalktı

Amerika emica Türk'e yardım edince
Dünya milletlerinin bütün evhamı kalktı

Komünistliğe Türklük çelikten bir set çekti
Hiç korkmayın uşaklar harp serencamı kalktı

Vapursuzluk yüzünden halkımız sızlanıyor
Diyorlar yolculuğun eski nizamı kalktı

Kaç seneler olduki çekeriz hasretini
Deseler İstanbuldan üstat hamamı kalktı

Beş metre çiftelhasse alamadık vesselâm
Üç günde beyaz bezin namı endamı kalktı

Yüzbinlerce teşekkür Sayın Faik Ahmet'e
Yardımla babanın kederi gamı kalktı

⁺ H.G 27 Mart 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No: 1546

[47]

Yaz geldi gönüllerin eleme gamı kalktı!
O hüzünlü şitanın buzlu akşamı kalktı!

Moskova konferansı bir netice vermedi,
Ümitlerin ortadan artık tamamı kalktı!

İnan gecesi ruha ne kadar neşe verdi!
Tabloları görenin gamı âlâmı kalktı!

Birçok ufak çocuklar şuna buna sarkmakta,
Benzer ahlâk evinin perdesi camı kalktı!

Tamam sekiz senedir bir keşmekeştir gider,
Neden kahpe dünyanın eski nizamı kalktı?

Heygidi bezmi yarân, Heygidi meclisimey,
Geçen güzel günlerin tadı kıvamı kalktı!

Ne tuhaf günlerdeyiz dikkat eyle ey baba,
Gurbette yarânların bize selâmı kalktı!

[48]

Yorulduk, kalbimizin artık ilhamı kalktı
Mevzu bulmak çok çetin şiirin devamı kalktı,

Dünya meşgalesinden söndü neşe ile zevk,
Bizim için feleğin meyi ve camı kalktı.

⁺ H.G 26 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1572

⁺ H.G 24 Mayıs 1947 No:1596

Çalışmalar çok güzel, tarzı hayat zararsız,
Ahlâkta düzeldimi ruhların gamı kalktı.

Onyedinci yılını yürekten kutlularız.
Şen Halk gazetesinin semaya namı kalktı.

Venedik tacirini seyreyledik lisede,
Gurur duydu ruhumuz, kalbin nakâmi kalktı.

Yaz faslı başlayınca hep açıldı koncalar,
Zannetme bağıbanın bir gül inamı kalktı.

Amerika dünyaya kasasını açınca,
Milletlerin ey baba dert'i alâmı kalktı

[49]

Dili mahzunumuzun sanma hicranı kalktı!
Emin ol, ruhumuzun şad olan anı kalktı!

Gidemez oldum artık civarı köyü yare,
Natuvan düştü vücut dizin dermanı kalktı!

Gayrilara iltifat eyiliyor cananımız,
Kaşı gözü karenin bana fermanı kalktı!

Gelde inan sevdiğim tahammülsüz aşkıma,
Zannetme aşığının ahu fiğanı kalktı!

Bu gece servi boylum gelecek idi güya,
Nedense mehpârem'in ahdü peymanı kalktı!

Senin cevru cefandan ateşi firketinden,
Söndü gönül bağları hem bağıbanı kalktı!

Kime şikâyet ettin kimden gam topluyorsun,
Gam hanenin ey Baba piri muganı kalktı!

[50]

Sanma dibine sazın bir an hicranı kalktı!
Kalbi mahzunumuzun elemsiz ani kalktı!

Sarardı gonca güller bülbüller girye nalân
Bağlar hazana döndü hem bağı hanı kalktı!

Mestanesi olmuşum kader gamı nisarın
Hayatı cavıdanın bizden nişanı kalktı!

Yüzbin tabibe vardım eczaneler dolaştım
Gördüm sevdayı aşkın heyhat dermanı kalktı!

Bana bin türlü cefa etsende servinazım
Zannetmekî gönlümün sana inanı kalktı!

Mestinazım ederken sünbüllerle güftü gü
Bülbül aşuftezarın göğe figanı kalktı!

İhtiyar oldun yine uslanmadın ey Baba
Gönül bahçelerinin artık fidanı kalktı!

[51]

Sanma Yunan komşunun elden tırpanı kalktı!
Komünist çetelerin başı gerdanı kalktı!

Moskof'ların radyosu gerih gerih atıyor,
Türk aldırış etmiyor çünkü kümanı kalktı!

Bugün Türklük doğuda çelikden kale oldu,
Ona eğri bakanın bilki dumanı kalktı!

Çimento azlaşınca imârcılar telâşta ,
Taşcının dülgerlerin artık dermanı kalktı!

Çocuk bahçesi için bilmiş ol çok sevindik;
Sokaklarda çocuğun namı nişanı kalktı!

Gazeteler bugünler pırasadan bol oldu,
Okuyucuların da zevki heyecanı kalktı!

Eski günler yerine gelir diyorlar amma!
Artık bütün dünyanın baba inanı kalktı!

[52]

Sanma entrikanın yine harmanı kalktı!
Yaldızcılık devrinin eni meydanı kalktı!

Alçaklardan at biraz aman Cevdet Alabım
Elindeki tüfeğin göğe nişanı kalktı!

⁺ H.G 1 Mayıs 1947 No:1576

⁺ H.G 14 Ekim 1947 No:1719

Memleketin ruhundan seçilen bir başkana
Taarruz eden kişinin aklı izanı kalktı!

Aldoğanın sözünü tutmaya gayret eyle
İki fikir gütmenin sanma zamanı kalktı!

Vur abalıya deyüp küçültme fırkamızı
O fırkaki semaya şerefi şanı kalktı!

Onlar “kerata” değil vatanın öz evlâdı
Zannetmek bu sözden ruhun gümanı kalktı!

Yüksek kültürlü Ahmet Kömürcüye teşekkür
Babanın iş’arına sanman inanı kalktı!

[53]

Amerikan eliyle harbin tufanı kalktı!
Komünistlerin artık fartomeydanı kalktı!

Yollandım Trabzon’dan bütün sahili gördüm.
Bizim şu güzel ilin sanmaki şanı kalktı!

Vapur çok tuttu beni fazla istifra ettim,
İki günün içinde yüzümün kanı kalktı!

Mehmet Kazancı ile Ali Kalkan’a selâm,
Ondokuzda Gerzeden Baba kervanı kalktı!

Tahayyülünde hergün Trabzonla, evlâtlar,
Teessüründen kalbin neşeli anı kalktı!

⁺ H.G 24 Temmuz 1947 No:1648

Her nekadar zevk için seyahat ettim ama,
Vatan derdile sanma ruhun figâni kalktı!

Büyüklerimiz Baba bülbül vatan demişler,
Kim vatanı sevmesse bilin imanı kalktı!

[54]

Tarzı hayatın artık o tatlı anı kalktı!
Bülbüller kuzgun oldu gülü reyhanı kalktı

İçimize ikilik sokmağa çalışıyor!
Sanma Rus radyosunun şu hezeyanı kalktı!

Türkler harice karşı çelikten bir vücuttur,
Buna inanmıyanın aklı izanı kalktı!

Cinayetle dobdolu gazete sütunları,
Bir çokların Tanrıya benzer imanı kalktı!

Biz yirminci asırdan medeniyet beklerken ,
Simdi medeniyetin namı nişanı kalktı!

Yaz zengine cennettir, züğürt mateme girdi,
Çünkü hep biliyorlar Hamsi zamanı kalktı!

Eyliyordun her zaman ilânı şadumanı,
Zannettinki şansının Baba şeytanı kalktı!

[55]

Aşk pazarından artık gönül dükkânı kalktı!
Çünkü bizden uşaklar gençlik imkânı kalktı!

Bugün bütün kâinat ahlâk diye ağlıyor
Demek kahpe dünyanın ehli irfanı kalktı!

Neler çekmekte erkek kadınların elidden
Bir takım kılıbığın emnü amanı kalktı!

Kadın manto istiyor kadın çorap istiyor
Züğürtlükten herifin dini imanı kalktı!

Hasta isen durma git Ustaömeroğluna
Sanma bütün dertlerin onda dermanı kalktı!

Minareye çok yardım etti Hasan Kalaycı
Şu Müftü camiinin o köhne anı kalktı!

Sesini hiç çıkarma devrana uy ey Baba
Görmezmişin feleğin eski zamanı kalktı!

[56]

Siyaset bacasının göğe dumanı kalktı!
Biz zannettik uşaklar işin yamanı kalktı!

Londra konferansı yine iflas edince,
Dünya hep anladığı sulhun plânı kalktı!

⁺ H.G 27 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2028

⁺ H.G 18 Aralık 1947 No:1780

Yahudiyle Araplar yaka paça oldular,
Bolşevik ümitlendi işin yalanı kalktı!

Yedi Eylûle isyan eyledi benzer Güneş
Yaptı bol sıcakları halkın gümanı kalktı!

Bay doktor Ustaömer çok büyük bir kıymettir.
İlmi fende göklere şerefi şanı kalktı!

Yunanlarla Bulgarlar dost olacak diyorlar,
İnşallah şu şeytanın fesat harmanı kalktı!

Kitaplar satılmadı işin yaman ey Baba.
Züğürtlüğün sırtından sanma çıbanı kalktı!

[57]

Şükür karlı dağların artık dumanı kalktı!
Beldemiz yaz içinde, soğuk zamanı kalktı!

Kömür fiyatlarında bir az düşüklük varsa
Odundan hiç bir ses yok, benzer ormanı kalktı!

Şu vapur seferleri halkı düşündürüyor,
Deseler şu feleğin yolu imanı kalktı!

Gizlenmek istidatı gösterdi yine şeker
Korkusundan herhalde bir az esmanı kalktı!

Prenses Elzabete sevgi sunmakta Türklük,
Onu tebrik etmeye bayı, bayanı kalktı!

⁺ H.G 1 Aralık 1947 No:1763

Trabzon denizyolu acenta başkâtibi
Ahmet Türkaz'ın sanma çalışkan anı kalktı!

İyi idarecidir, halkta onu çok sever,
Temiz adamın Baba, göklere şanı kalktı!

[58]

Benzerki kış dedenin bu yıl amanı kalktı!
Geçti faaliyete aman zamanı kalktı!

Kömürün bir kilosu yirmibeşe çıkınca
Fakir için ortadan tozu dumanı kalktı!

İlgililer bu işe bir çare bulmazlarsa
Çoğumuz hapı yuttuk derdin dermanı kalktı!

«Keratalar» demişse gerçekten memurlara
Demekki bu adamın allı izanı kalktı!

Bolşevikler dünyayı yutmak niyetindedir
Onunçun milletlerin sulha inanı kalktı!

İki yıl oldu tamam harp hitama ereli
Zannetmekle dünyanın bombardımanı kalktı!

Yaza yaza uşaklar sermayeyi bitirdik
Öyle benzer babanın afı meydanı kalktı!

[59]

Yazın sıcaklarından halkın amanı kalktı,
Her taraftan neş'enin benzer zamanı kalktı.

⁺ H.G 7 Ekim 1947 No:1712

⁺ H.G 30 Haziran 1947 No:1627

Ortahisar camii neden boyatılmıyor,
Bu tarihi kubbenin sanmayın şanı kalktı.

Kurak yaktı bitirdi yazın sebzelerini,
Diyorlarki karpuzun bu yıl nişanı kalktı.

Hamsi çıkana kadar ne olacak halimiz,
Trabzon'un üstüne geçim tufanı kalktı.

Dua edelim Kurak Sinemaya vurmasın,
Yoksa bütün ruhların kutlu dermanı kalktı.

Öselkte hiç gam değil moda yine yerinde,
Zannetme kadınların, biraz kümanı kalktı,

Seyahat çok yaklaştı tamam onbeş gün kaldı,
Bineceğin vapurun baba dumanı kalktı.

[60]

Sanmaki Moskofların korkunç yalanı kalktı!
Dünyayı zabtemenin menhus plânı kalktı!

Aleyhinde Türklüğün geveleyip duruyor
Çünkü Türkün sesinden onun amanı kalktı!

Türkün süngüsü ona manı teşkil ediyor
Bu yüzden ümdesine artık inanı kalktı!

Üç milyon Türk süngüsü dünyalara bedeldir
O süngü ki, göklere şerefi şanı kalktı!

⁺ H.G 4 Kasım 1947 No:1737

Arabalar taşıyor biz gideriz yok derler
Fakir için kabuğun namı nişanı kalktı!

Nüfus başkâtibimiz Fikri Alpman var olsun
Nüfus işinde halkın artık gümanı kalktı!

Yiyecek maddeleri uşaklar yükseliyor
Şimdiden Babanızın çorba kazanı kalktı!

[61]

Benziyorki talihin bize ihsanı kalktı,
Yanaşmaz oldu papel dini imanı kalktı.

Yaz gelince züğürtlük birlikte bastırıyor,
Kimine bayram amma kiminin nanı kalktı.

Şimdide piyasaya Naylon modası çıktı,
Erkeğin kadınlardan artık amanı kalktı.

Çek bakalım kayıkçı Büyük adaya doğru,
Zannetme türedinin apartumanı kalktı.

Ezan okunur iken radyoyu kesmez imiş,
Atapark civarının dinlek zamanı kalktı.

Bay İsmail Bayrağın son moda mobilyası
Her yerde çok sevildi göklere şanı kalktı.

Bundan sonra ey Baba at oynatman çok çetin,
Senin için feleğin atı meydanı kalktı.

⁺ H.G 5 Haziran 1947 No:1606

[62]

Siyaset dağlarının sanma damanı kalktı.
Bugünler vaziyetin dini imanı kalktı.

Hükümetler telâşta insanlık çok mükedder,
Şu köhne dünyamızın zevkli zamanı kalktı.

Bir yandan durum derdi bir yandan pahalılık,
Feleğinde nedense bizden amanı kalktı.

Tapugurup müdürü Cemal Dirik var olsun
Kitabıma yardımla ruhun kumanı kalktı.

Ele kuyu kazıyan kendi düşer içine,
Zan etme ataların bu hoş lisanı kalktı.

Hint islâmları diyor Türk bizim babamızdır.
Ona târuz edenin cisminden canı kalktı.

Bu sefer piyangodan alır isem, altmış bin,
Bilin dertli Babanın ancak figanı kalktı.

[63]

En önemli dertlerin benzer dermanı kalktı!
Ucuzluk tarlasının artık harmanı kalktı!

Yakacak fiatları aldı başını gitti
Trabzon civarının dağı ormanı kalktı!

⁺ H.G 13 Haziran 1947 No:1613

⁺ H.G 20 Kasım 1947 No:1752

Vapur yolculukları çok çetinleşti yahu
İzdihamdan yolunun göğe dumanı kalktı!

Hiç durmadan hezeyan palavra savuruyor
Zanetme Moskofların bombardımanı kalktı!

Manasız kof lâflara Türk metelik vermiyor
Kahraman ordusundan sanma inanı kalktı!

Şanlı İnönümüzün etrafında birleştik
Bize çatan düşmanın başı gerdanı kalktı!

Vurguncular bir yandan o yine kafeslemekte
Zannetmek ey baba dehrin şeytanı kalktı!

[64]

Şu çok hasta dünyanın attık dermanı kalktı!
O tatlı yaşayışın bağiharmanı kalktı!

Sulhun ele girmesi benziyor ki çok çetin
Bombalarla mücehhez harbin kervanı kalktı!

Bugünkü vaziyeti tarihler hiç yazmamış
Benzer medeniyetin yahu devranı kalktı!

Şarkta garpta gümbü tü yine devam ediyor
Zanetme harp bitti de bombardımanı kalktı!

On gram azdır diye sızlanıyor halkımız
Kokulu çay içmenin sanma zamanı kalktı!

Sefalar getirdiler Milletvekillerimiz
Memlekette kederin gamın nişanı kalktı!

Altmış senedir Baba bir tur yapmak istiyor
Şimdiden kışüstüne yatak yorganı kalktı!

[65]

İstavrit yiye yiye halkın amanı kalktı!
Aman yetiş Bildircin dizin dermanı kalktı!

Fenerler elimizde dört gözle bekliyoruz
Sanmaki kasapların bonbardımanı kalktı!

Sen biraz gayret et Hamside yakınlığı
Yavanlıktan züğürtün dini imanını kalktı!

Bir de odunla kömür gökten yağsa ne olur
Bizim için feleğin bilin ormanı kalktı!

Bıldircin çok düşerse bunu iyice bilin
Taksim parkının artık namı nişanı kalktı!

Karayelde çok şükür bu günler çok esiyor
Bizim gibi yutanın kalpden hicranı kalktı!

Başımın saçını gibi önüme düşmektedir
Zannetmeyin Babanın yahu gerdanı kalktı!

⁺ H.G 28 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2029

[66]

Bundansonra uşaklar sıcak imkânı kalktı!
Soğuk emretti felek yazın fermanı kalktı!

Kabuk az kırılıyor kömürde şöyle böyle
Yorgana kuvvet verin durmak zamanı kalktı!

Ayın yirmi beşinde Londra konferansı
Görsek şu milletlerin hali yamanı kalktı!

Mısırdaki kolera on üç kişiye indi.
Şükür kardeş milletin ahu figanı kalktı!

Geçmiş ola ey bizim Adanalı kardeşler
Sizin için kalplerin sanman hicranı kalktı!

Amerika amuca birleşince Yunanla
Bolşevik çetelerin artık amanı kalktı!

Yollarda bir çok çocuk şarlatanlık yapıyor
Benzerki şu dünyanın Baba irfanı kalktı!

[67]

Milletlerin bu günler sulha inanı kalktı,
Kimisinin aclıktan göğşe dumanı kalktı.

Bolşeviklik marazı yayılmaya başladı,
Doktor Amerikanın sanma dermanı kalktı,

⁺ H.G 22 Kasım 1947 No:1754

⁺ H.G 23 Mayıs 1947 No:1595

Şu Trabzon gençliğin çok korkunç boksörleri,
Bir vurdumu herifin bütün amanı kalktı.

Et yemek imkânı yok, dane de yüz yirmibeş,
Ne yapacak uşaklar hamsi zamanı kalktı.

Kanita gazinomuz sona erdi diyorlar.
Zan etmeki üç yılda çöpi samanı kalktı.

Sinemadan çıkınca ş rkı yurlayan varmış,
Keyife dokunmanın artık zamanı kalktı.

Babada evlâdına, hiç söz dinletemiyor.
Demekki sürülerin baba çobanı kalktı

[68]

Ademe yolu oldu sulhun kervanı kalktı!
Harp bacası tütüyor göğe dumanı kalktı!

Şu köhne dünyamızın bin asır ömrü olsa
Sanma görüşmelerin bitmez zamanı kalktı!

Odun ile kömürden kimseler bahs etmiyor
Geçenki soğukların o korkunç anı kalktı!

Fransada komünist yüzüstüne serildi
İtalyadakilerin ömrü amanı kalktı!

Hükûmetimiz mühim güzel tedbirler aldı
İnşallah yakında darlık buhranı kalktı!

⁺ H.G 10 Aralık 1947 No:1772

Uşaklar şu havalar bir kere koyuerdimi
Emin olun kiminin göğē yorganı kalktı!

Züğürtlük denizine gömülmüştür Babanız
Sudan biraz yukarı bir tek gerdanı kalktı!

[69]

Sulhtan milletlerin hep artık insanı kalktı
Yakında konferansın tozu dumanı kalktı

Köhne dünyanın ömrü bu işlere az gelir
Birçok küçük devletin emnü amânı kalktı

Çimento kısırlığı yine sardı beldeyi
İnşaat işlerinin benzer zamanı kalktı

Güzel güzel gelirken neden münkati oldu
Belki zâlim feleğın koca ummanı kalktı

Bolca balık yer idik ondanda kalktı rızık
Denizler dalgalandı dizin dermanı kalktı

Sokak aralarında yığılan gübrelerden
O civar halkının sanma figanı kalktı

Hamamî zademizi göremez olduk baba
Ya hamami yıkıldı, ya da külhanı kalktı

⁺ H.G 19 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1566

[70]

Bakın yirminci asrın dini imanı kalktı,
Ey gün vaat etmişken ahdu peymanı kalktı.

Taş devrinden çok fena yirminci yüz yılımız,
Sekiz yıl oldu sanma bombardımanı kalktı.

Neden böyle insanlar birbirini yiyorlar,
Demekki devrimizin ilmî irfanî kalktı.

Medeniyet yükselip fende ilerleyince,
Sevindikki dünyanın artık şetani kalktı

Meyerse daha korkunç şeytanlar baş gösterdi,
Bir çok zaif milletin emnü amani kalktı.

Şimdi o adamların atı meydanı kalktı.
Zayıf düşenin baba, nami nişanı kalktı.

[71]

Hâlik'in kullarına benzer ihsanı kalktı,
Yerlerden bereketi, göğden baranı kalktı.

Has has yolunda iken şu imar işlerimiz,
Çimentonun nedense namı, nişanı kalktı.

Bire bir daha satmak âdet haline girdi,
İnsaf eyleyin yahu halkın amanı kalktı.

⁺ H.G 19 Mayıs 1947 No:1591

⁺ H.G 28 Mayıs 1947 No:1599

Şimdide Arnavutlar Yunana saldırırmış
Müsamaha etmenin artık zamanı kalktı.

Köylerde mazlum halka katliam yaparlarmış
Demek komünistlerin arı, vicdanı kalktı.

Kahraman donanmamız gün geçtikçe artıyor,
Nakıl gemimizinde artık buhranı kalktı.

O taşarkta büyük Türk kuvvetli amil oldu
Bizim için dünyanın Baba tufanı kalktı.

[72]

Eski bereketlerin namı nişanı kalktı!
Kaymaklı baklavanın şerefi, şanı kalktı!

Hani güllâç dolması hani o canım börek?
Etlî pilâvın bile dini imanı kalktı!

Kaymaklı mahallebiyle yürek ferahlanırdı
Çeşitli reçellerin sanki fincanı kalktı!

Bazıca püf böreği, bazı saray tatlısı
İçli yufkanın bile ılık dumanı kalktı!

İllâ; illâ gürcüce ne kadar zevk verirdi
Tulumba tatlısının bombardımanı kalktı!

Etin yağlı yerinden nohutlu kızartmanın
Gerdan ekşilisinin sanki gerdanı kalktı!

⁺ H.G 27 Eylül 1947 No:1703

Ehli lokma ey Baba böyle yaşarlar idi
Zâlim hamsinin bile bugün imanı kalktı!

[73]

Çok şükür köylümüzün derdi kümanı kalktı!
Yağmurlar bol bol yağdı kurak nişanı kalktı!

Şu dünya siyaseti gitgide sertleşiyor,
Öyle benzerki artık sulhun kervanı kalktı!

Şu bizim Atom baba göstermeden kendini
Zan etmeki dünyanın kötü zamanı kalktı!

Bir ermeni, eliyle hastayı eyiletirmiş,
Desene doktorların artık dermanı kalktı!

Tavla oyununda üstad Kozinoğlu efendi,
Mars yapmaya başladı sanma şeytani kalktı!

Şu güzel Trabzonda bir fabrika olsaydı
O zaman züğürtlüğün bombardumanı kalktı!

Dedikodu yapmanın zamanı değil baba,
Bilmeliki moskofun bugün amanı kalktı!

[74]

Şu yaramaz dünyanın neş'eli anı kalktı
Eski hayat tarzının namı nişanı kalktı

⁺ H.G 29 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1574

Bugünkü pahalılık yaktı yandırdı bizi
Kolumuzun kuvveti dizin dermanı kalktı

Bire alıp yirmiye satmıyan alıştılar
Bir çok vurguncuların dini vicdanı kalktı

Var olsun Amerika Türk'e yardım edince
Dünyanın üzerinden savaş volkanı kalktı

Yunan komşu çeteye sıyrınca kılıcı
Mokof'un Balkanlarda artık fermanı kalktı

Aman birliğimizi güzelce koruyalım
İçten dıştan sanmayın Türk'ün düşmanı kalktı

Bugünler piyasada durgunluk var diyorlar
Benzerki bankonotun baba harmanı kalktı

[75]

Tısrarufa dikkat et zevkin meydanı kalktı
Havayı masrafların artık şeytanı kalktı

Bugünkü sıkıntıyı vaziyettir yaratan
Yavana kanaat et yağlı zamanı kalktı

Bak cihan baştanbaşa ekmek diye haykırır
Türklerin sofrasından sanma ayrıanı kalktı

Çok yaşasın Başbakan İzmirdeki nutkiyle
Halkı tenvir eyledi kalbin kümanı kalktı

⁺ H.G 5 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1554

Sihhatını iyi koru Yeşilaya üye ol
Görelimki işretin artık kurbanı kalktı

Sokaklar limon doldu çarşılarda hep limon
Ye ekşili bakalım cebin dermanı kalktı

Piyangodan vurursa altmışbın papel bize
Diyecekler Babanın ancak gerdanı kalktı

[76]

Yirminci asrın bugün dini imanı kalktı.
İnsanlığın üstüne bütün şeytanı kalktı.

Feryadı kâniata hiç aldırın olmuyor,
Benzerki devrimizin ilmî irfanı kalktı.

Fasulya altmış kuruş, kötü kabak kırk kuruş,
Çok şükür üstümüzden geçim buhranı kalktı.

Bugün birliğimize fesat karıştıranlar,
Bilsinler merhametin, artık zamanı kalktı.

Tam iki yıl oluyor mütareke olalı,
Zannetme harbin yine bombardımanı kalktı.

Yirmi kuruşa verir bir kaşık dondurmayı,
Dondurma yapanların halka amanı kalktı.

Ona sorarsan derki baba kar çok pahalı
Şeker ucuzluğunun onca nişanı kalktı.

[77]

Sanman dedikodunun boyu kenarı kalktı!
Bir çok hülya perestin namusu arı kalktı!

Var olsun bin yaşasın şu genç belediyemiz
O varken beldemizin sanman imarı kalktı!

Bir çok köhne sokaklar kaldırıma kavuştu
Başkanının göklere namı şiarı kalktı!

Memleketin her yeri bu gün çiçekler gibi
Saatı görenlerin gözden gubarı kalktı!

Şu güzel Ankarada bir çok sarhoş kadınlar
Halkı taciz edermiş işin kibarı kalktı!

Kadınların elinden ne çekiyor erkekler
Artık koç yiğitlerin göğe mezarı kalktı!

Ucuzluğu görürsün ne zaman söylenir ki,
Komünist kalesinin baba divari kalktı!

[78]

Sevindikki dağların soğuğu, karı kalktı
Bilâkis şu feleğin yazı baharı kalktı

Tabiatta değimi dünya işleri gibi
Yazın güneş görünmez kışın rüzgârı kalktı

⁺ H.G 18 Ekim 1947 No:1723

⁺ H.G 16 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1563

Asrımıza muvafık oldu meydan camii
Diğer bazı camiin neden imarı kalktı

Doktor İrfan Dinçel'in erkek yavrusu oldu
Bu sayın dostumuzun gözden gubari kalktı

Kızılay balosuna rağbet gösterenlerin
Hem kârı kısbı arttı hemde zararı kalktı

Ehli dil görmek ister bay İbrahim Okmanı
Bezmi meyden inşallah artık firarı kalktı

Şu eserlerin baba fersüdeleştı benzer
Ümit ettin gönlünün ahu ve zarı kalktı

[79]

Pahalılık yavaş yavaş gine yukarı kalktı!
Ucuzluk dağlarının sanmaki kârı kalktı!

Bir kat elbise yapmak, tamam bir ev parası,
Çok şükürki mazinin ağlı şalvarı kalktı!

Hamsinin zamanına daha çok vakıtlar var,
Hamsi yitti evlerden, erzak ambara kalktı!

Türlü türlü piyango modasıdır yayıldı;
Kıçlardan pantol çıktı, sırttan entari kalktı!

Çimento kısırlığı ortalığa yayıldı,
Bizim konağın benzer artık imarı kalktı!

Çok zamanlardan beri kurak devam ediyor,
Görünüyorki göğün yağmur damarı kalktı!

Seyahatından seni geri bıraktı felek,
Bineceğim eşeğin Baba tımarı kalktı!

[80]

Şükür yakın dağların bugünler karı kalktı!
Lâkin kömürcülerin sanmaki kârı kalktı!

Kilosu yirmibeşe adet oldu bir kerre
Zannetme fakirlerin ahuvezarı kalktı!

Limanda faaliyet bu günler artmaktadır
Göreceğiz yakında gözün gubarı kalktı!

On üçüncü maaşı “Karagöz” de okuduk
Memurların kalbinden gamın pazarı kalktı!

Yeşilaya üye ol o ahlâk kapısıdır
Güzel vücudunuzun hem de zararı kalktı!

Yurdun birçok yerinde seller tahribat yaptı
Tabiatın ortadan eski kararı kalktı!

Bolşeviğin foyası çıktı tamam ortaya
Demir Perdesi çöktü baba duvarı kalktı!

[81]

Dağlar kara büründü yazı baharı kalktı!
Tabiatın bizlere uygun damarı kalktı!

Trabzon baştanbaşa yakacakla meşguldür
Odun, kabuk yok gibi kömürün kârı kalktı!

Yavanlıktan o çökmekte midelerin dıvarı
Şu vücut hanesinin artık imarı kalktı!

Pahalılık böylece devam edip giderse
Hem temeli hem taşı bütün tomarı kalktı!

Çocuklar şuna buna sarkıntılık yapıyor
Ahlâkın ortalıktan namı şiarı kalktı!

Propagandaların kıymeti yok ey Moskof
Sür eşeği Niğdeye Bolu pazarı kalktı!

Kâinat baştanbaşa bir heyula içinde
Baba Halikin bizden benzer nazarı kalktı!

[82]

Çimento darlığından kentim imarı kalktı!
Bu yüzden geçinen çok ufak mimarî kalktı!

Bütün derdimiz şimdi şu karayüzlü kömür
Yağı tutması yakın kolu ayarı kalktı!

⁺ H.G 8 Ekim 1947 No:1713

⁺ H.G 26 Eylül 1947 No:1702

Her gün palamut baba arzı endam edince
Yiyemediğimiz etin bil itibarı kalktı!

Neden mübarek pirinç yüzelliden düşmüyor?
Benzer nesli kesildi ya da anbarı kalktı!

Yunan komşu çeteye büyük tırpan attırdı
Komünist âsilerin artık mezarı kalktı!

Girmeleri yakındır çelik çember işine
Vurguncu zümrenin ölçüsüz kârı kalktı!

Giyim eşyasının hiç almak imkânı yoktur
Bizim için ey Baba benzer pazarı kalktı!

[83]

Dünya uyuşmasının eti damarı kalktı.
Dokuz yüz kırk yedide sulhun tomarı kalktı.

Komünistle demokrat geldi karşı karşıya
Bolşevik kumaşının benzer pazarı kalktı.

Pahalılık tamamen almıştır yaylasını
Piyasa adım adım her gün yukarı kalktı

Piyasada panik var diyorlar amma lâkin
Fiyatların zan etme biraz kenarı kalktı.

Her tuttuğu gerdanı yine biçip duruyor
Vurguncunun elinden sanma hızarı kalktı

İskender Camiini gitte bir gör arkadaş
Bugün dersin mezardan Sinan mimarı kalktı.

Şu kırmızı feneri temiz tutmak lâzımdır
Hastalık arttı baba işin inkârî kalktı.

[84]

Bilin köhne dünyanın gülü gülzarı kalktı
Bereket bahçesinin ayvası, narı kalktı

Yine bir ümitsizlik sardı bütün cihanı
Demek sulh kumaşının hali pazarı kalktı

Çocuklar sarhoş olup sokaklarda geziyor
Babanın evlâdından dikkat nazarı kalktı

Ey nezih Türk çocuğu Yeşilaya üye ol
Bugünkü vücutlardan işretin kârı kalktı

Aşevi yapmak için bulunmamış bir bina
Demek Trabzon çöktü, evi dıvarı kalktı

Akşam Rusun radyosu herzeler karıştırdı.
Türkü kavi görünce sinir damarı kalktı

Bugünler arslan Türk eğri gözle bakanın
Gövdesi parçalanır, Baba mezarı kalktı

⁺ H.G 1 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1550

[85]

Gönüldeki bağların tatlı rüzgârı kalktı,
Hazana döndü güller ayvası narı kalktı.

Sanki mehtap ağlıyor, sanki her yer karanlık
Şu neş'eli dünyanın gülü gülzari kalktı.

Ney susmuş mey dökülmüş sâkılar yese düşmüş
Ruhu uşşak pürmelâl aşkın bazarı kalktı.

Çiçekler, karanfiller dökmüş koncalarını,
Aşufte bülbüllerin feryadı zarı kalktı.

Yıldızlar göz kırpmıyor ağlıyor çağlıyanlar,
Deryayı nişvezarın ucu kenarı kalktı.

Gökte kuşlar mükedder yerde eşcar matemnak,
Gürühsu dilhastanın derde pimarı kalktı

Serabı aşkın bugün öldü piri mugani
O köhne meyhanenin baba dıvarı kalktı.

[86]

Ne zamanki sümer'in halk'a pazarı kalktı.
Zannetikki milletin ah'ı ve zarı kalktı.

Çok aradık şimdicek o kıymetli günleri,
Baksana piyasanın kara astarı kalktı.

⁺ H.G 11 Mayıs 1947 No:1602

⁺ H.G 16 Mayıs 1947 No:1588

Durma arkadaş, durma! Yeşilay'a üye ol!
Herkes anladı şimdi işretin kârı kalktı.

Bereketli yağmurlar hep suladı vatani,
Buğdaylar yükseliyor yerin buharı kalktı.

Ey vatandaş birliğe kuvvetli yapışalım,
Zannetmeyin düşmanın eski kararı kalktı.

Erivan cennetine koştu gittiler ama,
Sanma Ermenilerin ordan firarı kalktı,

Lise piyangosundan bir dolma kalem aldık,
Demeyinki uşaklar Babanın zarı kalktı.

[87]

Benzer konferansların artık modası kalktı
Amerikan dayınının nazı edası kalktı

İngiliz Amerika inceledi dömeni
Şakası yok bu işin günü ferdası kalktı

Kahraman yunanlılar pes dedirtti çeteye
Gelene bindiriyor bilin vardası kalktı

Avrupalı yeniden Paris'te toplanacak
Hürriyet sevenlerin sanma sevdası kalktı

Bu yaz sebze fiyatı şekere yaklaşıyor
Kabak ile hıyarın bile mardası kalktı

Üç metrecik gömleklik sırta alınmaz oldu
Arşunuyla metrosu hemde yardası kalktı

Gelen pazar yolcudur İstanbula babanız
Trabzondan uşaklar ancak bordası kalktı

[88]

Zannetmeyin ortadan Naylon modası kalktı!
Bayanların, Bayların nazı edası kalktı!

Altı liralık çorap üç kere giyiliyor
Geçinmek kolay değil, işi şakası kalktı!

Hayat pahalılaştınca moda da yükseliyor
Yılın iskarpinleri sanma belâsı kalktı!

Çimento azalınca benzer modan düştü
Beş kat apartımanın artık modası kalktı!

Yine Moskof radyosu hezeyana başladı
Çünkü Türkün yüzünden tatlı hulyası kalktı!

Kömür yirmibeş dedi halk çırpınıp duruyor
Zannetme fakirlerin sesi sedası kalktı!

Yeni hükümetimiz herşeye çare bulur
Göreceksin ki Baba işin fenası kalktı!

[89]

Bundan sonra uşaklar düştü modası kalktı!
Zamane dilberinin nazı edası kalktı!

Biz düştüleri artık Bahar'a terk eyledik
Söndü gönül bağları yazın havası kalktı!

Yahu Millet Partisi devranda yer alınca
Demokrat Partisinin sesi sedası kalktı!

Yeni bir parti daha huruç etti diyorlar
Hülyaperverin ancak yürekten pası kalktı!

Susuzluktan yanıyor parkta hasırperveran
Kahvecinin ortadan bardağı tası kalktı!

Piyango çeşidine döndü parti modası
Ancak terakki ettik işin şakası kalktı!

Çok partiler daha var açılacak ey Baba
Lahana partisinin sanma hartası kalktı!

[90]

Sanmaki sabunların bol bol sodası kalktı
Şu bizim kadınların çorap modası kalktı

Radyolarda havadis bugünlerde çok yavan,
Nedense sulh kızının sesi sedası kalktı.

⁺ H.G 23 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2024

⁺ H.G 27 Mayıs 1947 No:1598

Çimento girdi yine karaborsa oynuna
Bir çuvalcık alanın evi, odası kalktı

Öyle bir devirdeyiz herkes bin dertle meşgul.
Aşığın maşukundan artık sevdası kalktı.

Balkanlarda çeteler, birden teslim olmalı
Bu kötü akınların çünkü faydası kalktı.

Bir çocuk bakım evi ilimizde olmalı
Bu işin ayı, yılı, günü ferdası kalktı.

Baba bu şen devirde neden neş'en sönüktür.
Benzerki mahbupların nazı, edası kalktı.

[91]

Sanmaki Moskofların mahut hulyası kalktı!
Dünyayı yutmak için çirkin kavgası kalktı!

Bağırıp çağırarak Atom yaptık diyorlar
Zannetme martavalın önü arkası kalktı!

Ne çekiyor Macarlar Bolşeviğin zülmundan?
Zavallı Rumanyanın artık bekası kalktı!

Şeker neden satılsın çeşitli fiyatlarla
Kontrolün ortadan namı hartası kalktı!

Değirmenderesinde bir cami mutlak lâzım
Ehli hayrın benzer ki tarağı tası kalktı!

⁺ H.G 10 Kasım 1947 No:1742

Üç gün güzel Trabzon balık bayramı yaptı
Palamut horon kurdu davul zurnası kalktı!

Şu yetim yavrucuklar ne güzel barınırdı
Bugün ortadan Baba niçin çorbası kalktı!

[92]

Zannetme Filistinin özlü dâvası kalktı.
Arapla Yahudinin müthiş kavgası kalktı,

Urus dayı limana yanaşmak istemiyor
Benzer ki bundan sonra sulhun mânası kalktı.

İstiklâli uğrunda Türk süngüyü biletti
Bu iş bir hakikattir artık cinası kalktı.

Bütün komşularıyla hoş geçinmek umdemiz
Görelim ki onların kötü rûyası kalktı.

Artık üryanlığıyla her şey meydana çıktı
Perdenin üzerinden siyah boyası kalktı.

Kuraklıktanımı neden sebzeler çok pahalı
Bezelya yiyenlerin ekşi mayası kalktı.

Sıcaklar bastırınca balık yenmiyor baba
Hiç yanaşma yanına, etin şakası kalktı.

[93]

Dostumuz Yunanlının artık şakası kalktı!
Komünist gûruhunun orda cakası kalktı!

Devşirmeğe başladı artık şarlatanları
Bu muzir kargaların bilin gagası kalktı!

Benziyor ki harp dede biçmeğe başlayacak
İnsafsızın zannetme elden makası kalktı!

Yaz geldi devam eder seyahat âlemleri
Uşaklar zannetmeyin işin arkası kalktı!

Zengin olanlar yiyor buz gibi eti amma
Züğürtlük âleminin cepten markası kalktı!

Emin olki çok büyük süfliyat yuvasıydı
Kızlı mızlı çadırın mıhtan halkası kalktı!

Bir yandan harp sözleri bir yandan ise moda
Ey baba bayanların sanma tokası kalktı!

[94]

Moskofun devletlere sanma çakası kalktı!
Lâkin Amerikanın artık şakası kalktı!

Yakında Trabzona gelecektir diyorlar
Sayın Hasan Sakanın görsek takası kalktı!

⁺ H.G 14 Temmuz 1947 No:1639

⁺ H.G 30 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2031

Dört gözle bekliyoruz kıymetli Başbakanı
Sevinçten derdimizin önü arkası kalktı!

Kaç gündür Moskovada ölçüyor biçiyorlar
Sanma kodamanların elden makası kalktı!

Ehli lokma bugünler ağlamaya başladı
Diyorlarki feleğin tatlı yufkası kalktı!

Bir çok esnaflar yine haşlamaya başladı
Yiyecek maddelerin üstün markası kalktı!

Bugünlerde Babanız yine verdi kendini
Züğürtlükten uşaklar iki yakası kalktı!

[95]

Kanaat tekkesinin tası çorbası kalktı!
Moda devri başladı işin şakası kalktı!

Bir tek ev fiyatına bir tek kadın mantosu
Sade geçinenlerin artık modası kalktı!

Yine yeniden bütün gerdanlar altın doldu
Çok şükür fakirliğin bugün mânası kalktı!

Aramızdan kayboldu muhterem Ahmet Elbi
Tanıyanların sanma hüznü yası kalktı!

İlgililer bu işe bir çare bulsalar da
Şu yakacak derdinin görsek belâsı kalktı!

Kıymetli doktorumuz Bay Basit'e teşekkür
O varken hastaların sanma şifası kalktı!

Her nedense bugünler züğürt düştük uşaklar
Ağlayın Babanızın etle teması kalktı!

[96]

Hıdırellez dayandı, kışın takası kalktı.
Korkudan erkeklerin iki yakası kalktı.

Bayanlar seferberlik ilân eder bu günde,
Birisi diğerine sanma çakası kalktı.

Kuzu dolmalarile sarma bedest olarak
Taruza geçtilermi işin şakası kalktı.

Sabahtan Soğuksuyu tutar keşif kolları,
Birde bakdın ordunun birden arkası kalktı.

Boyanmış yumurtalar bombalar gibi patlar,
Görürsünki peşine ballı yufkası kalktı.

Kalkan balığı sonra kılıcı ele alır
Dehşetinden böreğin üstten şapkası kalktı

Pirincin, yağın, etin batmanından bahs eyle,
Bugün için ortadan baba okkası kalktı.

[97]

Dünyada rahatlığın artık binası kalktı
Zevk kedere kalp oldu ruhun cilâsı kalktı

Kâinatın ufkuna çöken kızıl kâdusun
Milletlerin üstünden sanma sedası kalktı

Kız enstitümüzün hoştı müsameresi
Memleket sevinç duydu kalblerin pası kalktı

Yaşa Nadire Yüntür azminle gayretinle
Bütün köhneliklerin gözden rüyası kalktı

Gördünüz mü uşaklar balıkta pahalılandı
Hamsi çıkmadı diye şimdi kakası kalktı

Kamyonun gerisine asılıyor çocuklar
Benzerki terbiyenin kökü mayası kalktı

Eskiden bir tek senin yakandan tutmuş idi
Şimdi bilki feleğin Baba şakası kalktı

[98]

Kilo beşyüz olunca yağın manâsı kalktı!
Züğürtlük âleminin ete teması kalktı!

Rize çay fabrikası ruha heyecan verdi,
Bu kutlu teşebbüsten kalplerin pası kalktı!

⁺ H.G 9 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1557

⁺ H.G 2 Mayıs 1947 No:1577

Adamlar Göğe çıkıp yağmur yağdırıyormuş,
Deseneki dünyadan kurak belâsı kalktı!

Bir çok gazetelerde çirkin çirkin neşriyat,
Ahlâkın nezaketin ucu ortası kalktı!

Gözhekimi haziki Münir Bayrak olsun,
Tedavisiyle bizim bayanın yası kalktı!

Amerika dümene kuvvetli yapışınca,
Moskofun yüreğinden tatlı hülyası kalktı!

Baba hazana döndü artık gönül bağların,
Sence aşk illerinin dağı yaylası kalktı!

[99]

Bugün Türk milletinin kabkara şansı kalktı!
Padişahlık devrinin bugün mânası kalktı!

Kahraman Türklük bugün benliğine kavuştu
İmar oldu yurdumuz halkın tasası kalktı!

Dün hiç mektep görmiyen köyler mekteplerle doldu
Cehaletin ortadan çirkin libası kalktı!

Fabrikalarla vatan baştanbaşa donandı
Demir don giydi dağlar işin şakası kalktı!

Dünyanın en kuvvetli ordusudur Ordumuz
En müthiş düşmanların bire çakası kalktı!

⁺ H.G 30 Ekim 1947 No:1731

Ey bugünü bizlere veren büyük Atatürk
Azminle yurdumuzdan matem havası kalktı!

Bin yaşa Cumhuriyet yaşa İsmet İnönü
Senin için Babanın göğe duası kalktı!

[100]

Yahu iyim demenin bilin manası kalktı!
Geçim bahçelerinin gülü ranası kalktı,

Dünyayı yuttum diye sevinen Moskofların,
Amerika yüzünden tatlı hülyası kalktı!

Vapurlarda izdiham anacık ağlatıyor,
Çoğu pastırma oldu ekşi mayası kalktı!

Fırından sepetlerle sevk olan ekmeklerin,
Terazisi kesildi elden mikyasi kalktı!

Baba torik göründü palamutun yerine,
Artık palamutun da nazı edası kalktı!

Çimento yoktur diye imar geri kalıyor,
O yok olunca işin asıl binası kalktı!

Baba İsmet İnönü kenti nurlandırdı,
Onu görünce artık milletin yası kalktı!

[101]

Bahçei dil hastanın gülü ranası kalktı!
Tekkei dem bestenin hep aşinası kalktı!

Lânesi münbadimdir bülbülü nevme sazın
Âşıkın nevretesi aşkın deryası kalktı!

Ah canan illerinin söndü babarı yazı
Heyhat mahzun gönlümün tatlı rüyası kalktı!

Gama inkılâp etti bugün ezvakı âlem
Hayat mefhumlarının artık mânası kalktı!

Zehir zemberek oldu geçen o tatlı günler
Sanma uşşakî devrin matem libası kalktı!

Hazâna döndü bütün o şen gördüğün bağlar
Keştesi battı zevkin hem nahudası kalktı!

Tabiatla zamanın bugün tarzı değişti
Aydın, güneşin Baba sanki ziyası kalktı!

[102]

Yaşamak mefhumunun bizce mânası kalktı.
Aynasızlaştı dünya benzer aynası kalktı

Bir kadın sarhoş olmuş yolda erkek öpermiş
Desene İstanbuldan işin fenası kalktı.

⁺ H.G 20 Ekim 1947 No:1725

⁺ H.G 20 Haziran 1947 No:1619

Şu mübarek ahlâkın babası öldü artık
Görünüşe bakarsan hemde anası kalktı.

Para kazanmak için ne renklere giriyor
Zannetme insanların bugün fenası kalktı.

Kimi hoca oluyor Kuran tefsir ediyor,
Kiminin sakalından sanma kınası kalktı

İhtirasın uğruna ne yaman halt ediyör
Vicdan denen cevherin baba binası kalktı.

[103]

Sanma muhtekirlerin bizle kavgası kalktı!
Önüne geçilmenin yine dâvası kalktı!

İnsanlar birbirini hep kandırmak peşinde
Dostluğun abbaplığın artık mânası kalktı!

Güler söylerim amma oynaş aklımdan çıkmaz
Zannetmek kalblerden kömür belâsı kalktı!

İlgililer bu işe bir çare bulmazlarsa
Züğürtlerin ortadan ancak binası kalktı!

Ekmeği unutturdu bize yakacak derdi
Şu zâlim kış dedenin bil iltiması kalktı!

Hiç bir sene Trabzon böyle darlık görmedi
Acap Hâlikına mı hâmdü senâsı kalktı!

Neden feryat edersin bilmiyor musun Baba
Şu köhnemiş dünyanın gülü ranası kalktı!

[104]

Sanmaki devrimizin lüks eşyası kalktı!
Bayanların elması, gümüşten tası kalktı!

İster ırktaşısı olsun, isterse de kardeşi,
Zan etme vurguncudan para sevdası kalktı!

Kaç gündür semaları sardı kurak dumanı,
Benziyorki; Allanın rahmet deryası kalktı!

Amerika meclisi yardımı etti tasdik,
Emin ol bundan sonra türkün şakası kalktı!

İlâçlar çok pahali almak imkânları yok,
Eczaneye girenin hemen sıtması kalktı!

Eve doktor getirmek çok çetinmiş akşamdan,
Nöbetçi doktorların artık şakası kalktı!

Harp çikalı devranda ters dönmeye başladı,
Baba köhne dünyanın eski vartası kalktı!

[105]

Sanma muhtekirlerin bizle kavgası kalktı!
Önüne geçilmenin yine dâvası kalktı!

⁺ H.G 12 Mayıs 1947 No:1585

⁺ H.G 22 Ekim 1947 No:1727

İnsanlar birbirini hep kandırmak peşinde
Dostluğun abbaplığın artık mânası kalktı!

Güler söylerim amma oynaş aklımdan çıkmaz
Zannetmek kalblerden kömür belâsı kalktı!

İlgililer bu işe bir çare bulmazlarsa
Züğürtlerin ortadan ancak binası kalktı!

Ekmeği unutturdu bize yakacak derdi
Şu zâlim kış dedenin bil iltiması kalktı!

Hiç bir sene Trabzon böyle darlık görmedi
Acap Hâlikına mı hâmdü senâsı kalktı!

Neden feryat edersin bilmiyor musun Baba
Şu köhnemiş dünyanın gülü ranası kalktı!

[106]

Zannetmeyin uşaklar kömür kavgası kalktı!
Şu Trabzon halkının haklı davası kalktı!

Mezarcı öldü derler kazma kürek yok imiş
Bu dedeler sözünün sanma manâsı kalktı!

Etrafımız hep orman yine titrer dururuz
Soğuktan parmakların ekşi mayası kalktı!

İçinden çok pahalı bugün fındık kabuğu,
Bir çuvalcık alanın mutlak davası kalktı!

Bolşevik sahasından kaçakaç ediyorlar,
Ne yapsın hürriyetin ordan anası kalktı!

Vatan perver zümreyi kesip asıp biçmekte
Zan etmeki ortadan kanlı palası kalktı!

Bugün koca memleket çay diye kıvraniyor
Bu ince iştir Baba işin kabası kalktı!

[107]

Sanmayınki uşaklar günün kavgası kalktı!
Arabla Yahudinin kanlı davası kalktı!

Muhtekirlerden yine herkes korkmakta yahu
Zan'etme vurguncunun eski sevdası kalktı!

Kömürcü kömürünü kendi yaksın vesselâm
Sanmayın kış boyunca yazın havası kalktı!

Züğürtlük yakamızdan öyle mükkem tuttu ki
İnsafsız papellerin bizle teması kalktı!

Londra Konferansı şu sulhu bitertse de
Görsek kahbe dünyanın çirkin libası kalktı!

Şanlı Kurultayımız güzel kararlar aldı
Bundan sonra kalplerin kökünden pası kalktı!

Bu seferki piyango mutlak bana çıkacak
Sanmayın Babanızın tatlı rüyası kalktı!

⁺ H.G 4 Aralık 1947 No:1766

[108]

Kasım girdi uşaklar güzün havası kalktı!
Çok yakındır sanmayın hamsi tavası kalktı!

Hamsi yolda geliyor mektup aldım Azaktan
Şimdiden incenin hemen takası kalktı!

Muhterem atom baba sen ne yaman nesnesin
Olmasan Bolşeviğin göğes gagası kalktı!

Trabzonumuza biz üç fabrika isteriz
Onsuz kalkınmasının artık bekası kalktı

İki çimento ile bir konserva olursa
O zaman bu beldenin kalbinin pası kalktı!

Değirmenderesinde mezarlık karşısında
O güzel çayırılığın tamam binası kalktı!

İlk baharda bütün halk bu kırlarda gezerdi
Bu işin sanma Baba bir gün davası kalktı!

[109]

Siyaset aleminin artık foyası kalktı.
İstilâci zümrenin tatlı rüyası kalktı.

Kurak gidince bu yaz sebze yemek çok çetin,
Pahlıktan züğürtün eski mayası kalktı.

⁺ H.G 11 Kasım 1947 No:1743

⁺ H.G 27 Haziran 1947 No:1625

İskender camiini tamir eden var olsun,
Orda Namaz kılanın kalbinin pası kalktı,

Bay Hüseyin Çulha'ya, bay Harun'a teşekkür.
Onlar için semaya halkın duası kalktı.

Bir metre basma yahu üçyüzyirmibeş kuruş,
Yaşamak aleminin artık hartası kalktı

İlâçlar pahalıdır, buna çere olmazsa,
Bu yazın memleketin sanma sıtması kalktı.

Bu sefer piyangoya çok kuvvetli yapıştım,
Zannetmeyin uşaklar Babanın şansı kalktı.

[110]

Kömür yüzünden sanma gözlerin yaşı kalktı!
Yağın yumurtanın da göklere başı kalktı!

Neden şu güzel dünya zehir zenberek oldu
Bolşeviklik yüzünden bil tatlı aşı kalktı!

Güzel Değirmendere bir viraneye döndü
Bu yüzden memleketin sanma telâşı kalktı!

Halkın gezi yerleri o güzelim çimenler
Sökülüp harman oldu toprağı taşı kalktı!

Gidin bakın ne oldu mezarlığın karşısı
O yeşil çimenzarın bütün nakkaşı kalktı!

⁺ H.G 8 Kasım 1947 No:1740

Hintte Çinde Yunanda çarpışmalar berdevam
Zannetmeyin uşaklar dünya savaşı kalktı!

Acele hâlolmalı Baba yakacak işi
Bu sene kış ağırdır işin yavaşı kalktı!

[111]

19 Mayıs günü gözlerin yaşı kalktı
Türk gençliğinin bu gün göklere başı kalktı.

Malik oldukça Türklük, böyle çelik gençlere,
Emin olunki artık dünya savaşı kalktı.

Sen yoksan dünya yoktur, sen varsan dünya vardır.
Türk'e yan bakanların dünyadan aş'ı kalktı

ATA parkı bir görün sanırsınız cennettir.
Bazılar diyordu ki toprağı taşı kalktı.

Biraz giyim eşyası dağıtıyor hükûmet
Çok şükür bir parçacık halkın telâşı kalktı

İnşallah çok yakında çimento bollanacak
Şu kapkara borsanın artık tıraşı kalktı.

Tebrik eyle ey Baba gençliğin bayramını
Onların varlığıyla gözlerin yaşı kalktı.

[112]

Komünist yılanının gerdanı başı kalktı!
Dünya milletlerinin sanma telâşı kalktı!

Bu mikrop çok büyüktür kolera mikrobundan
Lâkin Amerikanın zannetme aşısı kalktı!

Bir takım ham ruhlular tarikat hulyasında
Bilmiyor musun herif koca Bektaşî kalktı!
Müthiş silâhlar ile kuvvetlendi ordusu
Dostumuz Yunanlının gözünün yaşı kalktı!

Kahraman İranlılar Rusa karşı koyuyor
Sanma kardeş milletin eski savaşı kalktı!

Evkaf müdürümüzden çok rica ediyoruz
Camilerin boyası hem de nakkaşı kalktı!

Bayram piyangosundan eğer yüzbin çıkarsa
Züğürtlük deryasının Baba kalaşı kalktı!

[113]

Paris konferansında gözlerin yaşı kalktı!
Bütün hür milletlerin artık telâşı kalktı!

Yetiştî Amerika kalkınma imdadına
Buna söz katanların dünyadan aşısı kalktı!

⁺ H.G 9 Ekim 1947 No:1714

⁺ H.G 11 Temmuz 1947 No:1637

Bir metre çürük basma ikiyüz yetmiş kuruş
Deseneki züğürtü dünya kumaşı kalktı.

Bir kilo erik yahu yüz yirmi kuruş imiş
Yaban meyvesininde benzerki başı kalktı!

Eğitim bakanımız Trabzona hoş geldi.
Cehli imha yolunda sanma savaşı kalktı!

Sayın Yunus oğluna mahlemizden teşekkür.
Haşimet sokağının toprağı taşı kalktı!

Çoktanberi uşaklar bir kalktıdır gidiyor,
Bir günde diyecekler baba beктаşı kalktı!

[114]

Sanmaki çetelerin çetin savaşı kalktı,
Yiğit Yunan komşunun sopası taşı kalktı.

Siyaset bulutları gitgide ağırlaştı,
Komünist yılanının zehirli başı kalktı.

Bu vahşi vaziyetten kâinat kan ağlıyor,
Zan etme insanlığın gözünün yaşı kalktı.

Cendek gibi etlerin iki yüze kilosu,
Belki kurreyi arzdan nesli mevaşı kalktı.

Akif İşcan Rize'ye vali tayin olunca,
Gayyur Rizelilerin artık telâşı kalktı.

⁺ H.G 3 Haziran 1947 No:1604

Yine pahalılıktan şikâyetler başladı,
Yine bir çok sofranın sıcacık aşısı kalktı.

Hariçten kitapların parası gelmeyince,
Yüzü sirkeye döndü babanın kaşısı kalktı.

[115]

Bir takım vicdansızın benzerki başı kalktı,
Saltanat çöktü herif, temeli taşı kalktı.

Padişahlar yüzünden geri kaldı hamlemiz,
Çok şükürkü yurdun o kirli kumaşısı kalktı.

İstiklâl savaşında düşmandan azgındılar,
Sanma el'an milletin, gözünün yaşısı kalktı.

Sana binlerce minnet, ey çok büyük ATAMIZ...
Azminle mel'anetin bütün nakkaşısı kalktı.

Büyükdoğu kanundan yedi darbeyi lâkin,
Sanma ruhi milletin onla savaşı kalktı.

Türkün inkilâbına parmak uzatanların,
Bilsin derhal ortadan kellesi, kaşısı kalktı.

Akşamdan meyhanede, gündüz cübbe kiyenin,
Diyeceklerki Baba, Dünyadan nâşısı kalktı.

[116]

Komünist yılanının bugünler başı kalktı!
Sanmaki insanlığın gözünün yaşı kalktı!

Bu yılan kâinata öyle zehir saçtı ki
Zavallı milletlerin yiyecek aşısı kalktı!

Daha püsküllü belâ sardı bütün dünyayı
Sevindi ki ortadan Hitler onbaşı kalktı!

Şu zâlim pahalılıktan kurtulamadık gitti
Ucuzluğun her yerden toprağı taşı kalktı!

Şansımızdan Hamsi de bu sene görünmedi
Bu yüzden Trabzonun sanma telâşısı kalktı!

Hamsi yemedik bu yıl sanki sarhoşa döndük
Kiminin burnu düştü kiminin kaşısı kalktı!

Bundan sonra ey Baba şu köhne dünyamızın
Balı kaymağı kalktı yağı lavaşısı kalktı!

[117]

Şu kocamış Dünyanın tuzuyle aşısı kalktı,
Sanmaki insanlığın gözünün yaşı kalktı.

Neler çekmekte mahlûk ihtirasın elinden
Yutmak ile doymuyor herifin başı kalktı.

⁺ H.G 28 Mart 1949 No:2235

⁺ H.G 3 Mayıs 1947 No:1578

Hıdırellez geliyor; bir kuzu doldurmalı,
Aldırma fırıncının bakkalın kaşı kalktı

Doldursan da kuzuyu nerde oturacaksın
Gezinti yerlerinin toprağı taşı kalktı

Soğuksuyle Boztepe döndü harabizare
Sanmaki memleketin bundan telâşı kalktı

Bak Allahın işine daha korkuncu geldi,
Sevindik ki ortadan Hitler onbaşı kalktı

İş yokdiye meleşir durmaz, her akşam çeker
Zannetme sokakların Baba ayyaşı kalktı

[118]

Zannetme insanlığın yahu telâşı kalktı!
Dünya milletlerinin gözünün yaşı kalktı!

Kürremiz baştanbaşa bugün dalgalanmakta
Siyaset denizinin sanma kalaşı kalktı!

Komünistlik belâsı yetişmiyormuş gibi
Arapla Yahudinin şimdi de başı kalktı!

Palilikten mi neden gözümüz hiç doymuyor
Eski bereketlerin toprağı taşı kalktı!

Kılıcı keskin olsun bizim Yunan komşunun
Hain çeteler ile sanma savaşı kalktı!

⁺ H.G 5 Aralık 1947 No:1767

Sinemaya bu günler hücum etti kadınlar
Zavallı erkeklerin sıcacık aşısı kalktı!

Hep sade geçinelim topumuz birden Baba
Görelimki modadan Naylon kumaşısı kalktı!

[119]

Benzerki bundan sonra dünyanın aşısı kalktı!
Pahalılıktan milletin gözünün yaşısı kalktı!

Sanki bütün kâinat başka âleme girdi
O neşeli demlerin temeli taşı kalktı!

Çinliler komünistle Yahudiler Arapla
Yunanın çetelerle sanma savaşı kalktı!

Hulâsa her tarafta bir keşmekeş gidiyor
Bir görsekki fitnenin ortadan başısı kalktı!

Bu saydığım dertlerden yakacak derdi büyük
Zannetmeyin kalblerden odun telâşısı kalktı

Hava bozacak diye gözlerimiz semada
Çok şükürki feleğin karı kalaşısı kalktı!

Dünyadan her şey kalktı söylüyorsun ey Baba
Zannetme kadınların naylon kumaşısı kalktı!

[120]

Bu hüzünlü zamanın ekmeği aşî kalktı
Sanma fakîr köylünün gözünün yaşî kalktı

Bir tek gömlekcik alsan yirmi lira diyorlar
Bezi astarı kaldı yünlü kumaşî kalktı

Moskovanın radyosu bağırip çağırıyor
Zanetme Moskofların sinir savaşı kalktı

Amerika amuca uzatınca elini
Bizim Yunan komşunun artık telâşî kalktı

Çok şükür bugünlerde bolbol balık yiyoruz
Kuduran denizlerin korkunç telâşî kalktı

Faşistlik çöktü amma daha belâlısı var
Gören diyor mezardan Hitler onbaşı kalktı

Görüp duyduklarım yazarsın baba amma
Kimi gözünü gerdi kiminin kaşî kalktı

[121]

Sanki şu kâinatın baharı, yazî kalktı
Söndü neşesi, zevki; kemanî, sazî kalktı

Soldu gülü, sümbülü; durdu çağlayanları
Dilberlerin âşika cilvesi nâzî kalktı

⁺ H.G 3 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1552

⁺ H.G 8 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1556

Fasulyalan pırasa midemizi çürüttü
Dünya nimetlerinin ördeği, kazı kalktı

Pilâva baklavaya vurmanın imkânı yok
Battı ümit gemisi, hem davulbazı kalktı

Harabı zâre döndü harp yüzünden kâinat
Sanma o meşum günün şimdi enkazı kalktı

Şu siyasî gidişler artık vezne girmiyor
Arşına vur tutmıyor elden terazi kalktı

Ahlâksızlık gitgide tevessü etmektedir
Münevverlerin Baba halkı ikazı kalktı

[122]

Bu kışın Trabzonun kökünden sazı kalktı!
Gönüllerin neşesi feleğin yazı kalktı!

Kömür bol bol geliyor fiyat yine aynidir
Zannetme insanların yahu kurnazı kalktı!

Zanginin keyfi idi fukaranın çorbası
Gül renkli çayın yine sesi avazı kalktı!

Hükûmet ipsizlere mükemmel ders veriyor
Bulaşık sarhoşların artık marazı kalktı!

Londra konferansı son konferans olacak
Pazarlık iflâs etti elden terazi kalktı!

Kâinat kan ağlıyor insanlık kan ağlıyor
Ehli mantığın dahi yahu ikazı kalktı!

Bir dahi harp koparsa kıyametten bir nişan
Medeniyet yıkıldı Baba enkazı kalktı!

[123]

O ılık gecelerin artık ayazı kalktı!
Şu dumanlı dağların sanma beyazı kalktı!

Zaten ruhlar mükedder kömür, kabuk derdinden
Ehli keyfin ortadan şarkısı sazı kalktı!

Üç sene oldu tamam ruhlar gıdasız kaldı
Benzer saz âleminin Kürdî Hicazı kalktı!

Bu kış bakın uşaklar koca bir memleketin
Tiyatrosu kalktı hem de cambazı kalktı!

Kalkınamadı gitti şu tarihî Trabzon
İşsizliğin yüzünden baharı yazı kalktı!

Yetmişbeş bin nüfusu indi yirmibeş bine
Göç etti insanları ördeği kazı kalktı!

Bir mevki kapmak için eller neler söylüyor
Zannetme insanların Baba kurnazı kalktı!

[124]

Sanmayın ki uşaklar sulh ihtimali kalktı!
Bolşeviklerin artık eski kıbalı kalktı!

Londra konferansı şimdi iyi gidiyor
Anlaşamamazlığın dikenli dalı kalktı!

Bolşevik Fransayı devirmek istiyordu
Kervanı ters dönünce ağzının balı kalktı!

Kurultayda kuvvetli tartışmalar oluyor
Görelim memleketin şu kötü hali kalktı!

Değişiklik olacak diyorlar kabinede
Sanma şu ortalığın kılı ve kali kalktı!

Sulh olmamış bu işler bu keşmekeşler bitmez
Sulh olursa dünyanın artık melâli kalktı!

Her ne olacak ise bir an evvel olsaydı
Milletlerin ey Baba bitki mecali kalktı!

[125]

Dünya düzenliğinin bil ihtimali kalktı
Milletlerin serapa sabrı mecali kalktı.

Kâinat var olalı böyle bir gün görmedi,
İnsanlık temasının nurlu hilâli kalktı,

⁺ H.G 29 Kasım 1947 No:1761

⁺ H.G 15 Mayıs 1947 No:1588

Pahalılık yeniden sardı bütün her yanı,
Sanma insafsızların ehzü amali kalktı.

Elliye aldığını yüzelliye satıyor,
Görüyor kontrolun yolu kanalı kalktı.

Yaşasın Postanenin gayyur müvezzileri,
Tevziatta onların herbir ihmali kalktı.

Kurak fena bastırdı böyle devam ederse,
Şu fakir köylümüzün erzak ambarı kalktı.

Piyangodan altmışbin aldın mı tut izmiri,
Desinlerki babanın atının nalı kalktı.

[126]

Sanmayın ki uşaklar sulh ihtimali kalktı!
Belli oldu Moskofun hali mecali kalktı!

Türk Ordusu gark oldu bir çelik deryasına
Erleri Arslan gibi atının nalı kalktı!

İranlı kardeşlerle bu gün verdik el ele
Ayrılığın ortadan her türlü halı kalktı!

İktisadinde neden hiç bir faaliyet yok
Demek şu Trabzonun şansı ikbali kalktı!

Çarşu minaresinin tamir oldu âlemi
Yan yatmıştı çok zaman eski kıbalı kalktı!

⁺ H.G 12 Kasım 1947 No:1744

Sayın Halk Gazetesi bu işe rehber oldu
Ortadan tehlikenin zurna kavalı kalktı!

Asım Sözmenle Baba buluşamadık gitti
Doktorun İstanbulla belki sandalı kalktı!

[127]

Gazetelerin biraz kılı ve kali kalktı
Dinlemeden halkında artık mecali kalktı

Çeşitli hulya ile oynanılan oyunun
Oyuncusu yoruldu zurna kavalı kalktı,

On metrelik kuyuda sinek donar beyahu
Temizlik nesnesinin ancak kanalı kalktı.

Satar iken çocuklar durmayıp yalar imiş,
Karamelânın demek yüzünün balı kalktı.

Her yerde meyva ucuz Giresunda çok mebzül,
Trabzonda kirazın yüzünün alı kalktı.

Bakkallar kilosunu elli deyip dururlar,
Meyva yemekten halkın demek ikbali kalktı.

Et zaten oldu yoruz balıkda oldu çiroz,
Yağ bu hafta yükseldi Babanın fak kalktı.

[128]

Sulh lâfzının uzaklar kitaptan yeri kalktı!
Komünistler ilinde ona müşteri kalktı!

Paris konferansında hür milletler görüştü
Moskofların ortadan gizli siperi kalktı!

Partili arkadaşlar sevişmek zamanıdır
Sanmayın düşmanların elden keseri kalktı!

Türki ikiye bölüp zifa düşürmek için
Zehir saçan diliyle Moskof ajderi kalktı!

Ceza evi müdürü bay Nazire aferin
Güzel idaresinden kalbin kederi kalktı!

Mahkûmları mükemmel okutup yazdırmış
Ceza evinden cehlin izi eseri kalktı!

Gel gelem ey Baba etle yağın üstüne
Yavanlıktan dizlerin kuvvemeti feri kalktı!

[129]

Çok şükür ortalığın gıylı vegali kalktı
Zannetme düşmanların o fesat hali kalktı.

Aşk yüzünden bu günler cinayetler oluyor,
Demekki ehli aşkın sabri mecali kalktı,

⁺ H.G 16 Temmuz 1947 No:1641

⁺ H.G 15 Mayıs 1947 No:1588

Doktorlar fakirlere gitmiyormuş diyorlar
Bu işten züğürtlerin benzer ikbali kalktı

Kahraman Türk ordusu çeliğe bürününce
Emin olun ortadan harp ihtimali kalktı

Beldede kurulacak bir Soya fabrikası
Teşebbüse Partinin sayın ricali kalktı

Alâettin Aydını gör ki bize neyledi
Öyle bir top vurdu ki ağzımın balı kalktı

Bizim Yunan komşunun zâlim çeteler ile
Gece gündüz ey Baba sanma cidali kalktı

[130]

Sanmaki milletlerin hali melâlî kalktı!
Harp bulut'u kabardı sulh ihtimali kalktı!

Dünya neler çekiyor komünistlik yüzünden
Zavallı insanlığın ağzının balı kalktı!

Vurdu Trabzon yine Bildircin güvercine
Diyorlardı milletin etten ikbali kalktı!

Sayın Başbakanımız Mecliste verdi söylev
Bundan sonra Millet'in o kötü hali kalktı!

Lâle sinemasının makinesi bozulmuş
Kapıda beklemeden halkın mecali kalktı!

⁺ H.G 16 Ekim 1947 No:1721

Öyle benzer kömürün nesli kesildi artık
Her ne yüzdense meğer dağda imali kalktı!

Eli kalem tutanın Trabzonda ey Baba
Odun kömür hakkında sanma cidalı kalktı!

[131]

Onikide biz bindik ikide gemi kalktı!
Evlâtlardan ayrıldım ruhumun demi kalktı!

Tamam saat altıda vardık Treboluya
Öyle bir yağmur döktü gözlerin nemi kalktı!

Lâkin deniz güzeldi, vapur bütün serindi
Sıcağın korkusundan gönül veremi kalktı!

Vatandan ayrılırken göülerimiz yaşardı
İştahdan da kesildim midemin yemi kalktı!

Kamara salonunda gezerim limasında
Baba neşelenerek cepten kalemi kalktı!

Samsunda üzüm altmış, domates de kırk kuruş
Kavun yirmibeş kuruş dudağın semi kalktı!

Babadan çok çok selâm Trabzon gençliğine
Onlardan ayrılalı yüzümün ferî kalktı!

[132]

Hamsi yemenin artık yahu zamanı kalktı.
Yiye yiye milletin emnü amani kalktı.

Bakıyorum Atlantik Paktı tesis edeli,
Bolşeviklerin kuru bombardımanı kalktı.

Yaz aylarıda kışı boyuna destekliyor,
Zanetmek feleğin hali zamanı kalktı.

İçimizde ayrılık yaratmaya çalışan
Alçakların benzerki dini imanı kalktı

Aklâkı yükseltmeye umumî çalışalım
Görelim cehaletin namı nişanı kalktı

Ey mini mini yavru kutlu olsun Bayramın
Size bakdıkça kalbin bütün kumanı kalktı

Yarın bu güzel vatan size miras kalacak
Türk çocuğunun Baba göklere şanı kalktı.

[133]

Güruh-i sarhoşların benzerki demi kalktı!
Bu siyah Bülbüllerin alkollü yemi kalktı!

Havalar iyi gidiyor mevsim yardım ediyor,
Kibleler bol esince yerlerin nemi kalktı!

⁺ H.G 25 Nisan 1949 No:2259

⁺ H.G 23 Aralık 1947 No:1785

Yaşasın bay Kaymakam sakala tırpan attı
Bazılar diyorlarki tersine gemi kalktı!

Sakal tezden insanı ölüme sevk ediyor
Artık ölüm bağının gülü gülfemi kalktı!

Vatandaşlar bugünler dedikodu yapmayın
Sanmayınki dünyanın müthiş elemi kalktı!

Komünist her tarafı yıkmaya uğraşiyor
Bolşevik mikrobunun sanma veremi kalktı!

Bir gün ecel gelipte yürütürsen ey Baba
Diyecekler dünyanın aşık Keremi kalktı!

[134]

Sulh lâfzının uzaklar kitaptan yeri kalktı!
Komünistler ilinde ona müşteri kalktı!

Paris konferansında hür milletler görüştü
Moskofların ortadan gizli siperi kalktı!

Partili arkadaşlar sevişmek zamanıdır
Sanmayın düşmanların elden keseri kalktı!

Türki ikiye bölüp zifa düşürmek için
Zehir saçan diliyle Moskof ajderi kalktı!

Ceza evi müdürü bay Nazire aferin
Güzel idaresinden kalbin kederi kalktı!

Mahkûmları mükemmel okutup yazdırmış
Ceza evinden cehlin izi eseri kalktı!

Gel gelelim ey Baba etle yağın üstüne
Yavanlıktan dizlerin kuvvemeti feri kalktı!

[135]

Şu menhus palılığın acaba nesi kalktı.
Bazılar diyorlarki püskülü fesi kalktı
.
Düşünüyorum yahu bunda bir mecaz vardır,
Bilâkis ucuzluğun tamam künyesi kalktı.

Elan seksen kuruşa bir kilocuk fasulya,
Fakir geçinenlerin bilin nefesi kalktı.

Sıkıntı duyurmuyor geçen günlerimizi,
Heyhatki ömrümüzün ayı senesi kalktı

Ne yapmalı uşaklar şu feleğin elinden,
O varken insanların sanma gussesesi kalktı

Gece saat ikide sokak aralarında,
Şarkı yurlayanların göklere sesi kalktı.

[136]

Bilmem pahalılığın acaba nesi kaktı
Dünyadan ucuzluğun tamam künyesi kalktı

⁺ H.G 23 Haziran 1947 No:1621

⁺ H.G 4 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1553

Züğürtlük bastırınca moda da yükseliyor
Sanmaki ehli zevkin rakı şişesi kalktı

Kahraman Türklük bugün tamam silâhlanınca
Dünya milletlerinin hep endişesi kalktı

Millî terbiyemize leke kondurmıyalım
Yıkıldı ahlâk evi dörtbir köşesi kalktı

İstilâcı olanlar ibret olsa gerektir
Mussolini, Hitlerin dünyadan sesi kalktı

On milyon dolar ister Ruslar tazminat için
Desene Alamanın dağı meşesi kalktı

On tane kitabımı satamadı memleket
Babanızın uşaklar, artık neşesi kalktı

[137]

Sevindikki feleğin hüznü kışı kalktı.
Yaz geldi daha fena herkesin işi kalktı.

Şu bizim kale, varki bu yaz açılacakmış,
Zan etme ehli zevkin artık gevişi kalktı.

Neden bu güzel yerden mahrum oldu Trabzon,
Bu cennet asa yerin neden cümbüşü kalktı.

Her biri bir tarafta yalpa vurup duruyor,
Zavallı sokakların sanma sarhoşi kalktı.

⁺ H.G 14 Haziran 1947 No:1614

Aman uşaklar aman fener nurlandırmayır,
Ehli aşkın bu günler oradan fişi kalktı.

Zayıf yakaladımı hamancek yatırıyor,
Komünistliğin sanma gerdandan dişi kalktı.

Ahlâksızlık kalplere çok endişe veriyor,
Terbiyenin ey Baba benzer çirişi kalktı.

[138]

Artık şu dünyamızın cilve cümbüşü kalktı!
Saçları beyazladı ağzından dişi kalktı!

İhtiyarladı gayri ondan hizmet beklenmez
Benzer beşeriyete yarayacak işi kalktı!

İnsanlar birbirini yiyor balıklar gibi
Bilin medeniyetin nurlu güneşi kalktı!

Bu büyük faciadan ibret alan olmadı
Sanmayinki ortadan harbin ateşi kalktı!

Bir daha harp patlarsa kıyamet koptu demek
Beşeriyet mahvoldu Hindi Habeşi kalktı!

Hayvanat birbirine böyle vahşi saldırmaz
İnsanlık yollarının tarzı gidişi kalktı!

Yerler gökler ağlıyor halimize ey Baba
Hayvanatında sanma gözünün yaşı kalktı!

[139]

Sevindikki uşaklar Şu kabuk işi kalktı
Zannettikki ortadan feleğin kişi kalktı

Görüyorum bu günler kadınlardan aman yok
Zannetme Sinemanın seri gidişi kalktı

İŞsizlik var diyoruz ağlıyoruz biz amma
Şu bizim memleketin sanma sarhoŐu kalktı

Bir yandan pahalılık bir yandan dedi kodu
Halkımızın bu günler zevki cümbüşü kalktı

Almanlar yenildi yokuş çıkıldı lâkin
Diken biten o yolun sanma eniŐi kalktı

Terzi kurulu güzel dikiş gibi saz yaptı
Müsamere gecesi ruhun ateşi kalktı

Elli sekiz yıl oldu hepyek atıp durursun
Neden feleğin Baba senden düşeşi kalktı

[140]

Dünya ihtiyarladı dizden kuvveti kalktı!
Zâlim feleğin bizden artık himmeti kalktı!

Harp bitti sanıyorduk vaziyet daha korkunç
Dünya milletlerinin sulhtan kısmeti kalktı!

⁺ H.G 18 Nisan 1947 (Ocak-Şubat-Mart-Nisan) No:1565

⁺ H.G 10 Temmuz 1947 No:1636

Yanaşılmaz olmuştur yiyeceğin yanına
Züğürt için kabağı, bamyası, eti kalktı!

Şu «Platin palas» ı seyrettin mi Sümerde?
Görenlerin kederi bütün illeti kalktı!

Belediye önünde güzel oldu şu bulvar
Saat da kuruldu mu halkın mihneti kalktı

Sayın Faik Ahmede sefalar geldin deriz
Sanmaki kalbimizin ona minneti kalktı!

Şu zâlim züğürtlükten yaka kurtaramadık
Sana paranın baba farzı sünneti kalktı!

[141]

Bir görsek ortalığın hali nikbeti kalktı!
Sulhtan şu insanlığın benzer kısmeti kalktı!

Zamanımız uşaklar çok tuhaf haller aldı
Bir dostun diğer dosta yahu himmeti kalktı!

Hep birer ağaç diksek otuz altı bin eder
Yakacağın o zaman ancak külfeti kalktı!

Ne mübarek servettir o ne büyük varlıktır,
Olmadığı yerlerden dünya cenneti kalktı!

Bolşevikler dünyayı fethetmeye kalkıştı
Birleşik milletlerin sanma kisbeti kalktı!

⁺ H.G 14 Kasım 1947 No:1746

Her şeyden önce bugün yakacak aranıyor,
Zannetmek kömürün bizden dehşeti kalktı!

Palamut pahalı gitti hamsi de az çıkarsa,
Fukaranın ey Baba ancak serveti kalktı!

[142]

Şu feleğin ortadan yağ ile eti kalktı!
Orta geçimin bile artık lezzeti kalktı!

Geçineceksen eğer banker olmak lâzımdır,
Üç bin beş bin papelin yaho kıymeti kalktı!

Bir ehli hayır çıkıp bir boya vurdurmuyor.
Ortahisar camiinin eski zineti kalktı!

Binbeşyüz kitabımız yerinde saydı kaldı,
Benzer ilgililerin bizden himmeti kalktı!

Gazete bolluğuna kavuşunca yazarlar,
İdarehanelere arzu minneti kalktı!

Amerika edince Türke bol bol yardımı,
Bilinki Moskofların eski heybeti kalktı!

Yarım saplı gözlükle çala kalem edersin!
Baba matbaaların sana himmeti kalktı!

[143]

Hiç korkmayın uşaklar bu yılın kışı kalktı!
Lâkin kahbe dünyanın cilve cümbüşü kalktı!

Çünkü ahval gidgide nezaket kesp ediyor.
Benzerki piyasadan sulhun yemişi kalktı!

Herne ise biz bizim derdimize bakalım.
Bugün hayat şartının iyi gidişi kalktı!

Mahalle arasında birçok sarhoş çocuklar
Nara atıp duruyor ahlâk güneşi kalktı!

Toros tiyatrosu gelecekmiş yakında
Ehli keyfin kalbinden ancak ateşi kalktı!

Mehmet Nedim Akünü tavsiye ediyorum.
O var iken dünyadan hastalık isi kalktı!

Herkesin devlet kuşu başına konmaktadır,
Babanızın başına Saksâğan kuşu kalktı!

[144]

Dünya siyasetinin biberi tuzu kalktı!
Sanma komünisliğin o çirkin yüzü kalktı!

Meyer Rusun niyeti Cihanı fet etmekmiş!
Avrupa kıtasından zannetme gözü kalktı!

⁺ H.G 27 Kasım 1947 No:1759

⁺ H.G 20 Aralık 1947 No:1782

Kadınlar sinemadan çıkınca seyreylermiş
Bu gibi erkeklerden ahlâkın özü kalktı!

Şimdide çetelere hükûmet kuracakmış
Sanmayın Bolşeviğin oynayacak kozu kalktı!

Şükür olsun uşaklar kömür biraz düşmekte
Ne zaman kışdedenin göklerden buzu kalktı!

Kilosu Yüz elliye banker harci olmuştur
Fakır için pirincin dumanı tozu kalktı!

Bir kata elbise yapmak kolay iş değil Baba
Bunu yaptıranların evi ekuzi kalktı!

[145]

Kış devam etmektedir hiç sanmayın yaz geldi!
Dört aydırki soğuklar benziyor ki az geldi!

Ateşsizlik yüzünden neler çekti fakırlar
Parası çok olana emin ol ki saz geldi!

Hamsi ucuzlayacak pek yakında uşaklar
Kilosu yetmiş amma bıkmaz bugün az geldi!

Haçan pençeyi saldı Hamsinin tavasına
O gün sandı ki eve hediye bir kaz geldi!

Makedonya kuracak komünistler diyorlar
Dikkat edin perdeye yeni bir canbaz geldi!

Valimiz yaptırıyor bir çok köy yollarını
Bu sevinçli işlerden kalbimize haz geldi!

Hükûmet her sahada çalışıyor ey Baba
Bakmaki sol çebheden biraz itiraz geldi!

[146]⁺

1 Gece gündüz meskenum olsun meyhane saki
Güzellerun aşkına doldur bir dene saki⁸

Doldur doldur içeyim batman ile şerabı
Koy desunler bu adam oldi divane saki

Hurilerden çok güzel tumbul beyaz ellerden
Doldur içsün Hemamî dönsün külhane saki

O aevli kartalun, dalgalarun aşkına
Kemal Ahmed'e de ver doldur peyman saki

5 Söylesünler Celal'e niçün yazmaz mekale
Olsada bülbül gibin şenlense lane saki

O aevli kaseden bir de ver sükûti'ye
O da artuk susmasun yansun hicrana saki

Doldur yine sağeri serabı aşk ilan sun
Ver kana kana içsün ver Süleyman'e saki

Mehmed Boba ne deyi: [51] bütün ömrüm gidiyi [52]
Zamanenun güzeli gelmez imane saki

Bir akşam hep şairler gitsek kemerkaya'ya [53]
Memduh Necdet'de kalmaz bize bigâne saki

10 Sersek yine bir hasır kursak yine bir meclis
Katre katre badeyi töksek fincane saki

Toplansa hep güzeller böyle güzel meclise
Hey hey diye nareler dolsa cihane saki

Kimi çalsa ut, keman, kimi söylese gazel
Ustadumun feryadi gider İrane saki

Doldur saki dembedem ver bütün şairlara
Sarhoş olsunlar yine hep kana kana saki

Ettüğümüz âlemi sakun duymasun felek
Kâşanemiz yıkar da eyler virane saki

15 Boğdi bizi bu tozlar itfaiye yetişmiş
Şeherde su yoksa sen dayan ummane saki

Kesdi mevlâm yağmuri sız de suyu kesdunuz
Dünya yandı kavruldi oldi kestane [54] saki

Nekadar yazarsan yaz kim dinler kim aldurur
Söyle cine istesen ister insane saki

Ne yağmur var ne güneş açılan şemsiyeden[55]
Başdan başa memleket döndi ormane saki

Doktor iki isteyi [56] bir papelun yerine
Beş de lâzım veresun derde dermrne saki

20 İki daha lâzımdur otomobil parası

Hayırlıdur bu bence ölsan merdane saki

Verdi Allah rahmeti bulduk hep selâmeti

Yoksa hasret kalurduk bir tek bostane [57] saki

Otomobil tozından kurtulamazsa millet

Bu yaz olur memleket bir hastahane saki

Benum kara bahtumi niçün felek parlatmaz

Köşkler verur âleme bağa gamhane saki

24 Böyle nazmi Salim'e zuğurtlukdur yazduran

Tök dum işsuz kalınca isi deştane saki

⁺ H.İ

⁸146-1b Güzellerun: Güzellerin // N.Y

146-1b dene: tane // N.Y

146-2a şerabı: şarabı // N.Y

146-2b desunler: desinler // N.Y

146-3a tumbulbeyaz ellerden: 8a beyaz tumbul ellerden // N.Y

146-3b içsün Hamamî dönsün külhane saki: 8b içsin Hamamî dönsün külhane saki // N.Y

146-4a kartalun: 3a kartalın // N.Y

146-4b Ahmed'e de ver: 3b Ahmede doldur // N.Y

146-5a Söylesünler Celal'e niçün: 4a Söylesen o Celale niçin // N.Y

146-5b Olsada: 4b ötseydi // N.Y

146-5b lane: 4b lâne // N.Y

146-6a kaseden bir de ver sükûti'ye: 5a kâsedden birde ver Sükûtiye // N.Y

146-6b O da artuk susmasun yansun hicrana saki: 5b Sükût etmesin artık yansın hicrane saki // N.Y

146-7a Doldur yine sağeri serabı aşk ilan sun: 6a Elindeki sagari doldur şarabi aşkla // N.Y

146-7b Ver kana kana içsün ver Süleyman'e saki: 6b Ver kanakana içsin ver Süleymana saki // N.Y

146-8a Mehmed Baba ne deyi: bütün ömrüm gidiyi: 7a Mehmet Baba ne diyor işte ömrüm gidiyor // N.Y

146-8b Zamanenun güzeli gelmez imane saki: 7b Zamanenin mahbubu gelmez imane saki // N.Y

146-9a gitsek kemerkaya'ya: insek Kemerkayaya // N.Y

146-10a Sersek yine bir hasır kursak yine bir meclis: Sersek bir ufak hasır kursak tamam meçlisi // N.Y

146-10b Katre katre badeyi tksek fincane saki: Ufak ufak rakıyı dökse fincana saki // N.Y

146-11a böyle güzel meclise: bu ahenkli meclise // N.Y

146-11b Hey hey diye nareler dolsa cihane saki: Narei heyheyimiz tutsa cihanı saki // N.Y

146-12b Ustadumun feryadı gider irane saki: statımın feryadı gider irana saki // N.Y Devamı altta yer alıyor.

[51] Diyor [52] Gidiyor. [53] Trabzon'da sahilde bir mahalle. [54] Kestane

[55] Meclisi umumî kararile Trabzon'da pee istimalinin men'i üzerine kadınların lüzumsuz Şemsiye kullanmaları garibesi [56] İstiyor. [57] hıyar

[147]

Şimdi Filistin işi ilerki safa gitti!
Nahak yere orada nekadar kafa gitti!

Komünistle Yahudi yenemez Arapları
Bakma ajanlar diyor Telaviv, Yafa gitti!

Çok sevgili valimiz yüz binlerce yaşasın
Sarhoş narası artık ta kühi kafa gitti!

Yollar tamir olmakta köprüler yapılmakta
Memleketin her yeri bir inkişafa gitti!

Trabzonun bahtıyla havalar bir düzeldi
Nedense kahpe felek artık insafa gitti!

Şu güzel Trabzonda bir fabrika yapılsa
O zaman gönüllere neşe ve sefa gitti!

O da olur ey Baba merak eyleme sakın
İnşallah bundan sonra çekilen cefa gitti!

[148]

Başbakanım demeci ne kadar hoşta gitti.
Hükûmetin gayreti sanmaki boşa gitti.

Cevher gibi gözleri bizi tatmin eyledi
Kalblerden uçtu keder dağ ile taşta gitti

Berlin anlaşmasına neden razı olmuşlar
Komünistlerin içi meğer kalaşa gitti

Yiyecek maddeleri korkunç bir ateş oldu
Tutulması çok çetin elden de maşa gitti

İnsafı elinizden bırakmayın arkadaş,
Görmezmissin Dünyadan nice bey paşa gitti

İnsanlar şu dünyayı düzeltemedi gitti
Fikirler hep durdular akıllar şaşsa gitti

İhtiyarladı amma aşktan ayrılamıyor
Babanın gönlü yine bir siyahkaşa gitti.

[149]

Şu Türk futbolcular ne kadar hoşsa gitti!
Sarf edilen paralar sanmayın boşa gitti!⁹

Türkün kudreti bugün Avrupaya yayıldı
Futbol kaleleri hep bütün ateşe gitti!

Gösterdi varlığını yaşasın Türk gençliği
Kazandığı zaferler bilin peş peşe gitti!

Atinadaki maçta yendi Yunanlıları
İnandık bu gençliğe kalpten endişe gitti!

Belediye önünde gördüm kalabalığı
Utanmamdan kalbimden süzüldü neşe gitti!

⁺ H.G n. 1907

⁹ 149-2a Avrupaya :Avrupa'ya // G.G.T.Ş

149-3b peş peşe :peşpeşe // G.G.T.Ş

149-4a Atinadaki :Atina'daki // G.G.T.Ş

Sordum bu kalabalık niçin duruyor burda
Meğer nikâh var imiş iş ne gidişe gitti!

Bu Türklük gururuna yakışır mı ey Baba
Türklüğün namı bugün ayar güneşe gitti!

[150]

Hamsi dedik bağırдық sanmaki boşa gitti!
Hamsi çıkınca bu gün millet hep koşa gitti!

İzkaralar donandı tavalar hazırlandı
Trabzon bayram yaptı halk hep cümbüşe gitti!

Pencereden bayanlar birbirine müjdeler
Gel e kız hamsi çıktı kalplere neşe gitti!

Akçaabatta valimiz kutlu müjdeler verdi
Kültür işinden halktan bütün endişe gitti!

Biricik başkanımız Yunusoğlu yaşasın
Faaliyeti bugün ne kadar hoş a gitti!

Sinemalarda bu gün intizam yok diyorlar
Halkın istirahatı demek yokuşa gitti!

Kızılaydan bir bilet alan kazandı Baba
Hem vatanî bir hizmet hem de geniş e gitti!

[151]

Şeker fiyatlanınca başımızdan taç gitti!
Fakir midelerinden sabahki ilâç gitti!

Ekmekten sonra bugün şeker gelir diyorlar
Gıda maddelerinden sakal gitti saç gitti!

Ehlilokma bu işten çok teessür duymakta
Ne yapsın ki elinden baklava güllâç gitti!

Ey ahlâksız herifler ey hırsızlık yapanlar
Sanmayın hükûmetin elinden kırpaç gitti!

Otomobil kazası bugünlerde artmakta
Şoförle ezrailin arasında maç gitti!

Diyorlarki hemşeri Berlin nümayışında
Alamanlar coşunca Ruslar kaç kaç gitti!

Bundan sonra tatlıya vurmamak çok çetinleşti
Diyecekki uşaklar Babamız çok aç gitti!

[152]

Bu seneki havalar vallah çok tuhaf gitti!
Çok büyük Tanrısından kullarına af gitti!

Gazeteler yazıyor lâkin asla inanmam
Marshali kalkındırması Türklerden muaf gitti!

⁺ H.G 22 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2054

⁺ H.G 3 Şubat 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1825; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

Milletler birleşince Rusu aldı korkular
 “Demirperde” açıldı eski inkişaf gitti!

Gördünmü kâfir Hamsi bir göründü bir kaçtı
 Bir daha görünmezse anbar gitti, raf gitti!

Hiç korkmayın uşaklar yarın mutlak gelecek
 Trabzondan Hamsiye birçok telgraf gitti!

İspanya Amerika çok mühim görüştüler
 Ajanslarda bu sabah bu çok mühim laf gitti!

Yağı dörtyüze alıp beşyüzyirmiye satar
 Bazı bakkaldan Baba büsbütün insaf gitti!

[153]

İki ay Moskovada benzer kuru lâf gitti!
 Siyasî görüşmede elden inkişaf gitti!

Bernadotu kusursuz öldürdü Yahudiler
 Bu habis heriflerden bilinki insaf gitti!

Durup dururken şeker yüzseksene fırladı
 Dahilî muhafilde bu iş çok tuhaf gitti!

Bir günde olacakki kürremiz fırlayacak
 O zaman göreceğiz bütün her taraf gitti!

Palamutta kış geldi görünmedi uşaklar
 İzini bulmak için kaç tane keşşaf gitti!

⁺ H.G 21 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2053

Baştan ayağa yandık Hamside görünmezse
O gün her şeyimiz gitti, ambar gitti, raf gitti!

Hep binlik saklıyorsun, hiç bozuğun yok Baba
Kime bozduracaksın çarşıdan saraf gitti!

[154]

Artık köhne dünyanın sakalı saçı gitti!
Şu kırksekiz yılında işler hep acı gitti!

Züğürtlükten bu günler sırtımdaki ceketin,
Kolu, kenarı değil yahu yırtmacı gitti!

Şu Çarşı Camiinin kurşunları patlamış.
Desene nurlu yerin başının tacı gitti!

İş yok, para yok amma, Sinema boş kalmıyor.
Bu dertten memleketin birçok muhtacı gitti!

Sinema parasını birşey edip buluruz
Demeyelim acından dizin ilâcı gitti!

Hepimiz bir olalım hep toplu bulunalım.
Sanman Bolşeviklerin eski amacı gitti!

Kırk senedir bu kalem elden düşmedi amma,
Emin olun uşaklar Baba sılacı gitti!

⁺ H.G 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) Tarihi bilinmiyor.

[155]

İlersi çok tadlıydı sonu çok acı gitti!
Kış dedeyi dâvete davul zurnacı gitti!

Ne hamsi var ve balık ne bildircından ümit
Ehli lokmanın dahi ballı güllacı gitti!

Yahudiler hükûmet kurmak gayretindedir,
Bolşeviklerin sanma eski amacı gitti!

Atom baba bu işi kökünden düzleyecek,
Bilmiş olun uşaklar dağın yamacı gitti!

Güzel yurtta komünist tırnak tutturamaz hiç
Teşebbüs edenlerin sakalı saçı gitti!

Kulak burun tabibi Necmettin Özçamlıya,
Yapdığı tedaviden çok çok duacı gitti!

Her derdin dermanı var her müşkülün çaresi,
Yalnız züğürtlüğün Baba ilâcı gitti!

[156]

Nedense şu dünyanın bal gibi tadı gitti!
Kaymakla baklavanın böreğin adı gitti!

Ehli lokma inmiyor vuramıyor plâva
Zannetme züğürtlerin ahu feryadı gitti!

⁺ H.G 1 Kasım 1947 No:1736

⁺ H.G 16 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1897

Şu lüküslük modası aldı başını gitti!
Sanmaki bayanların müthiş inadı gitti!

Taksilerin süratı yıldırımını geçiyor
Görsek bu kötü işin hali berbadı gitti!

Kürremiz düzelecek emin olun uşaklar
Görürüz Bolşeviğin fesat icadı gitti!

İşsiz kalınca yâran ahenk de bozuluyor
Artık meyhanelerin resmi küşadı gitti!

Kimi ev yaptırıyor kimi maza ve garaj
Bizim kapının Baba iki kanadı gitti!

[157]

Asrımızın sanmayın yahu inadı gitti!
Şu zavallı kürenin hali berbadı gitti!

Hayvannat da dağlarda şimdi hükûmet kurar
Çete hükûmetinin her yana adı gitti!

Bu çeşitli çiçekler açılacaktı elbet
Ne zamanki konferans böyle uzadı gitti!

Öyle benzerki sulhü ATOM dede yapacak
Milletler hep usandı dünyanın tadı gitti!

Dün akşamki fırtına ne müthiş kasırgaydı
Az kaldı kapıların iki kanadı gitti!

Şimşek gök gürültüsü karla rüzgâr sis bora
Bir çoğunun göklere ahu feryadı gitti!

Bir selâmet kapısı açıldı sandın amma
Ümitlerin ey Baba artık oynadı gitti!

[158]

Zannetmekî dünyadan işi tuhafı gitti!
Zâlim Komünistlerin yaramaz lâfı gitti!

Cihana baştanbaşa fesat yağdırıyorlar,
Hain Bolşeviklerin artık insafı gitti!

Türk milleti sertleşti Atom bombası gibi
Patladımı dünyanın dört bir tarafı gitti!

Neden güzel Trabzon boyuna boşalmakta?
Amelesi tüccarı bütün sarrafı gitti!

Zülmeranın uyumu getiriyor valimiz
Soğuksu abât oldu sanma eltafı gitti!

Ekmek otuzbeş dedi fırlayıp yükseliyor
Birçok vücudun yine bil inkişafı gitti!

İsterse elli olsun yine âlem o âlem
Sanmaki bayanların Baba israfı gitti!

⁺ H.G 13 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1894

[159]

Züğürtlükten sanmayın sırtımın dağı gitti!
 Yeleğimin düğmesi şalvarın ağı gitti!

Hey gidi zamanlar hey, bedava geçinirdik
 Bereketlerin şimdi dalı budağı gitti!

Büyük nimem gelirken almışlar bir çift pabuç
 O pabuçla ömrünün gencecik çağı gitti!

Şimdi bayanlar ister ayda üç çift iskarpin
 Erkekler düşünmeden kalbinin yağı gitti!

Modaya uymak için mebzul boya sürmeden
 Bizim kaynananındaelden dudağı gitti!

Yine mi vurguncular geçti faaliyete
 Görmiyorlar milletin dizinin bağı gitti!

Balkanlarda Türklere zülmediyorlar Baba
 Sanma komünistlerin korkunç tırnağı gitti!

[160]

Yine şu palılıktan yüreğin yağı gitti!
 Bazı vatandaş diyor, şalvarın ağı gitti!

Bu seneki Hidrellez ne kadar neşeliydi.
 Zavallı kuzuların eti, tırnağı gitti!

⁺ H.G 4 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1826

⁺ H.G 8 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1919

Bir metre boylu dolma sığmaz oldu, mideye.
Kuzuyu çok vurunca, pantolon bağı gitti!

Davul, kemençe, horon, dolap, ahenk, hayi huy.
Sandım koptu yerinden Boztepe dağı gitti!

Asayiş mükemmeldi, vadaşlar ferahtı.
Ehli namusun artık korkacak çağı gitti!

Geçen sene ne idi, her tarafta bir döğüş.
Birçok sarhoşun o gün kolu, bacağı gitti!

Bu çingen bayramına son veririz inşallah.
Bu yüzden çok kimsenin Baba ocağı gitti!

[161]

Havalar bu günlerde sanki yaz çağı gitti!
İşsizlikten de halkın dizinin bağı gitti!

Yağa yanaşmak için evi satmak lâzımdır
Yağlara baka baka yüreğin yağı gitti!

Bak şansaki hamsi de bu sene görünmedi
Kayıklarımı battı yoksa ki ağı gitti!

Kunduracı kalaycı bilet satmaya düştü
Demekki sanatında dalı budağı gitti!

Çeşit çeşit biletler bakkal dükkânlarında
Ala ala çoğunun donu kuşağı gitti!

⁺ H.G 22 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1813

Gurur duyuyor gören rıhtımdaki vinçleri
Rıhtımı görmemizin artık uzağı gitti!

Bu kıymetli sözlere aldırış eyleyen yok
Ölsem de diyecekler Baba bunağı gitti!

[162]

Hamsi göründü amma sırtının yağı gitti!
Çünkü Mart geldi artık yenecek çağı gitti!

İnhisarlardan köylü nakliye almak için
Gidip gelmekten yahu çarığın bağı gitti!

Bizim bolşevik dayı teker teker avlıyor
Yeni av bulmak için sanma tuzağı gitti!

Avdan doymayan avci bir gün kendi avlanır
Bu işinde uşaklar artık uzağı gitti!

Çok şükür hava açtı yaz kokusu geliyor
Artık odun kömürün sırtlardan dağı gitti!

Sinemada kadınlar düğüşüyorlarmış yahu
Demekki maşeretin eti tırnağı gitti!

Üstün ahlâkımıza kıymet verelim Baba
Ahlâksız çok milletler yardan aşağı gitti!

[163]

Süprüldü ucuzluğun tası tarağı gitti!
Zengin züğürt bir olduk kalbin merağı gitti!

Komünist belâsından yakında kurtuluruz
Merak etmen uşaklar işin uzağı gitti!

Yeni tip ekmeklere kusur bulmak doğrumu?
Bizce güzel çıkıyor, yenecek çağı gitti!

Şehir oteli büyük kıymetler taşıyacak
Takdir edemiyenin gözü, kulağı gitti!

Çok şükürki beldeye bol bol yağmurlar yağdı
Az kalsın ki Köylünün yandı toprağı gitti!

Bir sinema modası memlekete yayıldı,
Nice fakir kadının evden çanağı gitti!

Bugün biz vaziyete göre tedbir alalım.
Bol geçinmenin Baba o eski çağa gitti!

[164]

Şu dünya işlerinin uyacak çağı gitti!
İyi günler beklemeden yüreğin yağı gitti!

Balık bol olmasaydı işimiz çok harapdı
Et yüzü görmeyeli dizlerin bağı gitti!

⁺ H.G 29 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1910

⁺ H.G 8 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1889

Türk ne demek olduğunu iyi bilirken Bulgar
Zavallı sipikerin akli dimağı gitti!

Kıvamına geldimi tam tepeden indirir
Zannetmesin Türklerin elden çomağı gitti!

Şu güzel Trabzonun kara yüzlü talihi
Valimizin azmiyle başı aşağı gitti!

Kahraman Türk ordusu çelikten kale oldu
Ona bolaşanların çöktü ocağı gitti!

Şu bizim sinemalar intizama girmeli
İzdihamdan çoğunun Baba tırnağı gitti!

[165]

Şu kahpe dünyamızın o güzel çağı gitti!
Pahalılık yüzünden yüreğin yağı gitti!

Hamsi kaybanası da bu yıl görünmez oldu
Yavanlıktan uşaklar dizlerin bağı gitti!

Düşmesini beklerken her şey yükselmektedir
Birçok ufak memurun eti tırnağı gitti!

Bir film seyreylerken Ankarada bay bayan
Bayanın yanağına Bayın dudağı gitti!

Altmış lira kostümün sade dikiş parası
Ne yapmalı bilmemki şalvarın ağı gitti!

⁺ H.G 8 Ocak 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1800

Büyük balıklar bulup yemini arttırıyor
Küçük balıkların gölü ırmağı gitti!

Onbeş yaşında bir kız bir erkeği kaçırmış
Korkusundan Babanın sanman merağı gitti!

[166]

Şu dünya tekkesinin çöktü mihrabı gitti!
Dağıldı devrişanı âlemi ahı gitti!

Sarıldı belimize pahalılık kemeri
Ehli zevkin neşesi sazı şarabı gitti!

Fırkalar bir birine düşmek zamanı değil.
Bir takım düşmanların elden kitabı gitti!

Hamsi bol bol çıkarsa yağda düşerse biraz
O zaman fakırlardan gönül azabı gitti!

Ne zamanki gaybolur komünistlik belâsı
O zaman kâinatın hali harabı gitti!

Aman vermiyor yine vurdumu şişiriyor
Sanma vurguncuların yüzden likabı gitti!

Bütün âlem mükedder cihan feryat içinde
İnsanlığın ey Baba nurlu mehtabı gitti!

⁺ H.G Çarşamba 28 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1819 ; (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

[167]

Koptu gençlik bağları dizin tutkalı gitti!
 Dişler perişan oldu ağızımın balı gitti!

Şu kahpe dünyamızın bir düz yeri yokmudur
 Hep yokuş çıka çıka eşeğin nalı gitti!

Dünya milletlerini aç bırakmak peşinde.
 Sanma Bolşeviklerin o kötü hali gitti!

Bolşeviklik işiyle gençlik alâkadardır.
 Komünistliğin yurttan budağı dalı gitti!

Bu sene bizden yahu Hamside yüz çevirdi.
 Bu kışın yalılardan kayığı salı gitti!

Bak şansa bazıları bol bol yiyip içiyor.
 Bazıların açlıktan rengi hayalı gitti!

Bütün âlem giyiyor çeşit çeşit kostümler.
 Baba senin pantolon neden yamalı gitti!

[168]

Şu kahbe dünyamızın şekeri balı gitti!
 Kiminin evi barkı, kiminin malı gitti!

Ahlâksızlık bir yandan, parasızlık bir yandan
 Eski yaşayışların benzer tutkalı gitti!

⁺ H.G 10 Ocak 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1802

⁺ H.G 12 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1834

Komünistler meydanda cirit oyna yamıyor
Öyle benzer bu günler atının nalı gitti!

Şu yeraltı helâsı nekadar hoşâ gitti!
Oraya uğrayanlar ne de edalı gitti!

Bu sene çıkan hamsi elle tutulmaz bile
İri ufuktan geçti incesi yalı gitti!

Çeteler Selâniğe havan topu atmışlar
Zannetme Bolşeviğin yahu iğfali gitti!

Çok ümidim var idi piyango bana çıkar
Öyle benzer uşaklar Babanın falı gitti!

[169]

Zannetme milletlerin korkunç encamı gitti!
Komünist yılanının çirkin endamı gitti!

Şu zavallı Mazarik kurban gitti zülüma
İnsanlığın bir daha bugün penamı gitti!

Bir belâdan kurtuldu öbür belâya düştü
Şu talihsiz Çeklerin söndü akşamı gitti!

Şimdi de İtalyaya takmak istiyor kanca
Bilmiyor Bolşevikler sabır eyyamı gitti!

Hamsi nâra atıyor çınlattı Maleleri
Trabzonun birazcık kederi gamı gitti!

⁺ H.G Cumartesi 13 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1864

Şu yeşil camilere nurlu minarelere
Bir azacık bakalım dehrin kıvamı gitti!

Dünya bozuksa eğer ahireti yapalım
Benzer medeniyetin Baba tamamı gitti!

[170]

Şu kahpe dünyamızın elden nizamı gitti!
Zavallı gönüllerin tatlı ilhamı gitti!

Zalim yirminci asır cehennemden beş beter
Bülbüllerin nağmesi gülün endamı gitti!

İnsanlık hep makedder kâinat kan ağlıyor
Ezvak gama münkalip dimağın kâmi gitti!

Felek şaşkın tabiat başka renge bürünmüş
Mehtap solgun yıldızın parlak kıvamı gitti!

Ehli dil inzivade ırmaklar coşkun değil
Meyhaneyi uşşakın yıkıldı damı gitti!

Bağlar hazana döndü bağıbani pürmelal
Sümbülün menekşenin sanki aramî gitti!

Nedir bu feryaduzar ne bu hali pürmelâl
Benzerki insanlığın Baba feryadı gitti!

⁺ H.G Cumartesi 4 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1884

[171]

Gama büründü dünya zevkin kıvamı gitti!
Bolşeviklik yüzünden sulhun devamı gitti!

Selâniğe top atan Yunan çetelerinin
Anatema yoluna bilin tamamı gitti!

Toplu iğneden ince ismi var da cismi yok
Bu yılki listemizden Hamsi taamı gitti!

Değirmenderede de cami yapılacakmış
Buna gayret edenin bütün alâmı gitti!

Şükür olsun kavuştuk yine gülyüzlü çaya
Güldü bütün fakara yoksulun gamı gitti!

Bayat filim var imiş bugünler piyasada
Bu yüzden çok hastanın sanma evhamı gitti!

Bugün eski bir Şubat sakın korkma ey Baba
Kış dedenin artık o soğuk endamı gitti!

[172]

Siyaset helvasının artık kıvamı gitti!
Benziyorki uşaklar sulhun devamı gitti!

Bir hercumerç olursa eğer bir harp patlarsa
Emin olun arkadaş insanlık namı gitti!

⁺ H.G 14 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1836

⁺ H.G 24 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No: 1815 ; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynıısı var.

Dağlar hep parçalanır sanki kıyamet kopar
Dünyanın hem gündüzü hemde akşamı gitti!

Bu ne büyük ihtiras bu ne büyük inattır
İnsanlığın ortadan yahu tamamı gitti!

İkinci cihan harbi bize çok şey gösterdi
Milyonlarca kişinin evi ve damı gitti!

Tiyatra bollaştı feryada hiç lüzum yok
Ehli zevkin sarapa elemi gamı gitti!

Bir merhabadan başka yardım görmedin Baba
Demezlerki evinin perdesi camı gitti!

[173]

Bahar geldi arkadaş kışın tufanı gitti!
Odun kabuk derdinin korkulu anı gitti!

Kaşarlanmış pırasa otuz kuruşa çıktı.
Zalim Karabaklanın dini imanı gitti!

Pahalılık fırtınası öyle müthiş yaptıki,
Az kaldıki çoğunun koptu gerdanı gitti!

Yahudilerle birlik çok komünist var imiş.
Şu Arap vatanının sanma şeytanı gitti!

Bu çok nazik savaşın önü alınmaz ise,
Zannetmen Bolşeviğin ordan meydanı gitti!

⁺ H.G 2 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1915

İktisat yap Hemşeri zaman bambaşka oldu
Bol bol yiyip içmenin artık harmanı gitti!

Nedersiniz uşaklar, bu ay piyngosundan
Birşey çıkmazsa bize, Babanın canı gitti!

[174]

Hayat pahalılığında zevkin imkânı gitti!
Züğürtler zümresinin tükendi canı gitti!

İtalya seçiminde komünistler düşüyor
Benzerki ellerinden atı meydanı gitti!

Üç günde bir kerecik gözüküyor mübarek
Zannetme Trabzondan Hamsi nişanı gitti!

Bir kaç gündür balıklar gayetle mebzul çıktı
Şükür Karadenizden dalga tufanı gitti!

Bolşevikler Berlinde bir şey yapmak istiyor
Sandı Amerikanın bombardımanı gitti!

Kahraman Yunanlılan dostluğumuz pekişti
Artık yan bakanların başı gerdanı gitti!

Ne amansız süngüdür dünyada Türk süngüsü
Buna inanmıyanın Baba imanı gitti!

⁺ H.G 7 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1888

[175]

Ah zavallı gönlümün sanma hicranı gitti!
Gamla dolu ruhumun ahu figanı gitti!

Bezmi uşşakda canan piyaleler sunardı
Heyhatki o günlerin namı nişanı gitti!

Aşyanı gam oldum menbaı hüzn oldum
Neşe saçan ömrümün kıymetli anı gitti!

Niçin nalân olmayım niçin ağlamayım ben?
Kalbi viranımın bir, nazlı civanı gitti!

Kurdu kervanî ruhum boyalandı otağlar
Sefinei kalbimin nurlu ummanı gitti!

Semalar hep mükedder mihrile mah pürmelâl
Şelâleî aşkımın abu revanı gitti!

Esiri aşkı oldun bir siyah kâhgüllünün
Bu savulmaz derdinin Baba dermanı gitti!

[176]

Yinemi sıcakların namı nişanı gitti!
Züğürtler zümresinin canı ve kanı gitti!

Türk aleyhinde temsil veriyormuş Moskova
Sanmasın Baltacının namı ve şanı gitti!

⁺ H.G 14 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1895

⁺ H.G Salı 16 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1867

Bir parça ekmek için Moskovaya döküldü
Bolşeviğin acından dizi dermanı gitti!

Türkle uğraşacağına kendisini düzeltsin
Zülmünden çok kimsenin göğsü figanı gitti!

Pariste hür milletler toplantılar yapıyor
Komünist baskısının artık zamanı gitti!

Dalgalanmakta bugün Türk sadveti cihanda
Ona yan bakanların bilin gerdanı gitti!

Haftada bir kerecik tatlı yiyemez ise
O hafta babanızın bilin imanı gitti!

[177]

Balığın da bu sene yenecek anı gitti!
Hamsinin hem kendisi, hemde ki kanı gitti!

Haftalık çok var imiş köyde şehirde ama
Çok şükür demiyorlar bir çok kurbanı gitti!

Yakında gelecekmiş çavdarla karışık un
Şeker hastalığının sanman dermanı gitti!

Elvedâ eyleyelim o has firancılıya
Benzerki beyaz unun artık harmanı gitti!

Araplarla yahudi çok müthiş çarpışıyor
Nice Yahudilerin ecelsiz canı gitti!

⁺ H.G 13 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1835

Dünyamız baştanbaşa bir hayunla içinde
Zavallı insanlığın sanma fiğanı gitti!

İnşallah bu ay bize çıkar altmış bin lira
Uşaklar Babanızın artık amanı gitti!

[178]

Bahar kokusu geldi kışın meydanı gitti!
Yeniden kanı gelir kiminki kanı gitti!

Şimdi de Bulgar bize hezeyana başladı
Bolşevik baskısından akli izanı gitti!

Amerika amuca alırsa ele işi
Komünist çetelerin namı nişanı gitti!

Pahalılık bir yandan, parasızlık bir yandan
Ekli lokmanın sanki koptu gerdanı gitti!

Salı Perşembe günü sinemanın önüne
Dizilen duygusuzun demek vicdanı gitti!

Bir tip ekmek yemeğe üç gün oldu başladık
Şeker hastalılığın namı nişanı gitti!

Aylar geçiyor Baba vuramadın tatlıya
Zavallı dizlerinin ondan dermanı gitti!

⁺ H.G 21 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1843

[179]

Zannetmen soğukların yahu kervanı gitti!
Yavanlıktan çoğunun kanı dermanı gitti!

Pahalılığa karşı duranlara aşk olsun
O zalimin binlerce bu yıl kurbanı gitti!

Çok kıymetli gençlerden Hasip Kalaycıoğlu
Maalesef dünyadan çok genç zamanı gitti!

Bu elemli haberden Trabzon hüzün duydu
Duymasın mı değerli bir nevcivanı gitti!

Kuyruk Bulgar radyosu bir şeyler zırlar durur
Çok görmen zavallıya elden fermanı gitti!

Bire alıyor herif yirmi bire satıyor
Zannedersin elinden dini imanı gitti!

Dünyami kahbeleşti insanlarmı bozuldu
Ahlakmmı ey Baba yoksa harmanı gitti!

[180]

Çok şükürki bu günler halk balık harmanı
At kaldığı milletin dizden dermanı gitti!

Et ikiyüz onedir kasaba yanaşılmaz
Et yemek nerde elden kahve fincanı gitti!

⁺ H.G 29 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1880

⁺ H.G 21 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1902

Filistinde Ruslara alet olan Yahutlar
 Çoğu kılıçtan geçti çoğunun canı gitti!

Şu sütçü kadınların süt sattığı kapların
 Yüzünü bir görenin ciğeri kanı gitti!

Onu süttür diyerek alıp içen kişinin
 Hem parası kayp oldu hemde amanı gitti!

İtalya seçimini Demokratlar kazandı
 Bütün komünistlerin elden inanı gitti!

Yaşasın Demokratlık yaşasın hür milletler
 Zalim Bolşeviklerin Baba meydanı gitti!

[181]

Hiç korkmayın uşaklar kışın buhranı gitti!
 Bahar yetişti amma dizin dermanı gitti!

Beş yüz elliye yağ kırka da ispanağı
 Yiyen bir çok züğürdün emin ol canı gitti!

Pahalılık artınca lokma da yavanladı
 Baksana nicelerin yüzünün kanı gitti!

Şu bizim Trabzonda iktisadi hayat yok
 İşsizlikten çoğunun elden yorganı gitti!

Şu dünyamız düzelsin bu işler de düzelir
 Sanmaki çalışmanın yahu meydanı gitti!

Bu sene bol bol meyva, yiyeceğiz inşallah
Lâkin zâlim Hamsinin namı nişanı gitti!

Zavallı Babacığnız yağlı yiyemeyince
Kırnap gibi inceldi elden gerdanı gitti!

[182]

Komünist baskısının artık meydanı gitti!
Avrupa Birliğinin her yana şanı gitti!

Amerika amuca çok kavi tedbir aldı
Bolşevik korkusunun namı nişanı gitti!

Kahraman Türklük bugün çeliklere garkoldu
Ona bulaşanların tozu dumanı gitti!

Bir Türke otuz düşman yazmıştır ecdadımız
Buna inanmıyanın demek imanı gitti!

Ekonomi yapmağa gayret eyle arkadaş
Havai masrafların artık zamanı gitti!

Çalışkan Valimize inanımız kavidir
Eminol memleketin derdi gümanı gitti!

Var olsunlar daima böyle kıymetler Baba
Azmiyle uysallığın bombardımanı gitti!

⁺ H.G 26 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1877

[183]

Komünistin tazyiki gayet yukarı gitti!
Lâkin işler değişti dağların karı gitti!

Avrupa milletleri tehlikeyi sezince
Öyle benzer Rusların elinden kârı gitti!

Kadınlar sinemadan çıkışını seyriçin
Bekleyen erkeklerin namusu arı gitti!

Ucuzluk bahçesini artık hazan bürüdü
Çeşitli nimetlerin ayvası narı gitti!

Sofya radyosu bize hezeyan savuruyor
Emin olun herifin arı şiarı gitti!

Araplar Yahudiye tirpan atıp duruyor
Kudüste Siyonistin erzak ambarı gitti!

Şu işsizlik yüzünden ne olacak halimiz
Baksana çok fakirin Baba şalvarı gitti!

[184]

Hamsi çıktı uşaklar kasabın kârı gitti!
Yağ fiyatları artık sanman yukarı gitti!

Hamsi bol çıkar ise eczacılar düşünsün
Hamsi var iken korkman kulağın zarı gitti!

⁺ H.G 10 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1861

⁺ H.G Cuma 30 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1821; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

Mübareği gördükya bugün bayram bayramımızdır
Pahalılığın ortadan iki damarı gitti!

Naylon modası gibi oda bir moda oldu
Kadınların evlerden sanman kumarı gitti!

İki üç gündür tamam vatan matem içinde
Ağlayalımki Türkün bir namudarı gitti!

Çıkmaz hiç kalbimizden Şarkın bu kahramanı
Sanma Türklüğün gayri ahile zarı gitti!

Milletin büyük oğlu Kâzım Karabekirin
Bütün cihana Baba namı şiarı gitti!

[185]

Karın soğuşun artık bilin dumanı gitti.
Zannetme palılığın korkunç şamarı gitti.

Beşinci kola yardım kim yaparsa bilin ki,
Vatansız heriflerin namusu arı gitti.

Komünist hezeyanı yurdumuza giremez,
Sanmaki arslan Türkün elden hızarı gitti

Yollar tamir olmakta faaliyet yerinde,
Birde ucuzluk olsa gözün gübarı gitti.

Hergün hamsi yemeden mideler hep çürüdü
Kalkan zamanı geldi onunda kârı gitti.

Boşaldı şu Trabzon söndü bir kandil gibi
İşsizliğin yüzünden yarı ağyarı gitti

Bakın işe uşaklar üç gün yağın yağmurdan,
Babanızın evinin bahçe dıvarı gitti

[186]

Sanmayın çok kişinin ahu ve zarı gitti!
Aşıklar hep şaşırды aşkın pazarı gitti!

Pahalılık her saat yükselmekte berdevam
Herhaldeki kantarın yahu ayarı gitti!

Biraz dar geçinenin evi anbarı gitti!
Soğan çıktı altmışa fasulya da yetmiş

Biraz dar geçinenin evi anbarı gitti!
Yetmiş bağından yemek olmaz bağı beş kuruş

Kara lahananında namusu arı gitti!
Zavallı yazda geçti vurguncunun eline

Bundan sonra bekleme dağların karı gitti!
Hükûmet ne zordodır bu durum karşısında

Ne olduysa ey Baba sana senin gibiye
Bundan sonra sofranın yağı kaşarı gitti

⁺ H.G 30 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1911

Not: Baba Salimin dünkü "Gitti"sinin 6. satırında (yenmiyecek) kelimesi yanlışlıkla yenecek olmuştur. Düzeltiriz.

[187]

Balıkla Hamsilerin bugün pazarı gitti!
Sanma vurguncuların elden hızarı gitti!

Bir kilo yağa yahu beşyüzelli diyen var
Birçok muhtekirlerin vicdanı arı gitti!

Bakıyorum her akşam sinemadan çıkmıyor
Birçok züğürt gördümkü sırttan şalvarı gitti!

Bayanlar şık gezmeye devam edip dururken
Baylarında elinden erzak ambarı gitti!

Bizim Olaycıbaşı olay bulucusudur
Özrü buluşlariyle kalbin buharı gitti!

Şu goncecik gül Hamsi şu bayanlar iğnesi
Elden çıkınca rızkın en namudarı gitti!

Dünya hür milletleri anlaşıp birleşiyor
Korkma komünistlerin Baba zararı gitti!

[188]

Kış yine geri döndü işin şakası gitti!
Yaz gibi havaların artık çakası gitti!

İlkbahar yaklaşınca kış da ağırlaşıyor
Zanetmen soğukların yahu arkası gitti!

⁺ H.G 20 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1871

⁺ H.G 23 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1845

Yine çorap gayreti, kürklü manto gayreti
Sanmayın bayanların naylon çorabı gitti!

Bu günler piyasada görülmemiş durgunluk
Bir takım terzilerin elden makası gitti!

Ufak esnaflar yine ağlamağa başladı
Taşçının nakaşların iki yakası gitti!

Buay Hamsi Trabzona uğramadı demeyin
Ufağını bıraktı büyük agası gitti!

Yüz gramdan fazlası çok gelmeye başladı.
Et ile yağın bizden Baba okkası gitti!

[189]

İyi bilin uşaklar işin şekası gitti!
Dünya zevkinin artık iki yakası gitti!

Komünist çeteleri bugün fena azdılar.
Sanmayınki bu işin önü arkası gitti!

Evlerimiz bugünler kumar salonu oldu.
Dumbala, biriç, pokerin sanma çakası gitti!

Açlık var amma lâkin zannetme piyasadan,
İpek çorap, iskarpin, naylon tokası gitti!

Kırıp kırıp döküyor fesat kırpıntısını,
Zannetme Bolşeviğin elden makası gitti!

⁺ H.G 21 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1812

Yazın dahi görmedik böyle sıcak bir hava
Soğuk yüzlü yüz vapur, yüzde takası gitti!

Beş on gün daha Hamsi çıkmaz ise ey bilin,
Babanızın dünyadan artık bekası gitti!

[190]

İtalya seçiminin eni ortası gitti!
Komünistin elinden ümit hartası gitti!

Bu sürmenin günbe gün yelkenleri düşmekte
Fesat yağmurlarının eski vartası gitti!

Tehlikeyi görünce hür milletler uyandı
Bundan sonra Moskofun kanlı kaması gitti!

Şu bizim Trabzonda balıklar bol çıkınca
Fakir fukaraların etle teması gitti!

Yağ düşmeğe başladı pirinç inşallah
Görürüz memleketin hazin sedası gitti!

Almanla ticaret muahedesi bağlandı
Fındık sahiplerinin kalbinin pası gitti!

Bir kostümün dikmesi altmışbeş lira Baba
Sırtındaki cübbenin kolu arkası gitti!

⁺ H.G 22 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1903

[191]

Şu ucuzluğun artık tarağı tası gitti!
Geçinmek âleminin eni ortası gitti!

Haniya o ahenkler hani o demli günler
Ehlizevkin elinden zevkin hartası gitti!

Bir kilo yağ beş papel aklını başına al!
Çalgılı eğlencenin bilin vartası gitti!

Haniya haftada bir o kuzu âlemleri
Hayat Yelkenlisinin tam güvertesi gitti!

Yalnız bir şey varsa moda çok yükselmiştir
Sanma lizon kürklerin son iskontası gitti!

Bizim bayanda şimdi bir lizon kürk istiyor
Bilmiş olun elimden para çantası gitti!

Aldırma bu işlere devran bu devran Baba
Bakmaki senin evin taşı tahtası gitti!

[192]

Yeni yılbaşı geldi gûya fenası gitti!
Zannetme bolşeviğin mahut hûlyası gitti!

Zamanı geçmek üzre niçin hamsi çıkmıyor?
Belki kahpe feleğin koca deryası gitti!

⁺ H.G 11 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1891

⁺ H.G 6 Ocak 1948 No:1798

Arkasında ne roller ne oyunlar oynanır
Sanma demir perdenin siyah boyası gitti!

Yağ dörtyüz seksen dedi balıkta yüzelliye
Pahalılıktan züğürtün ekşi mayası gitti!

Derelerin üstleri betonla kapanıyor
Kurbağaları zizili, kumu, kayası gitti!

Yılbaşı piyangosu ümidimiz hep sende
Sanmaki bir çoğunun tatlı rüyası gitti!

Yılbaşı balosuna sende hazırlan Baba
İhtiyarlığın korkma artık foyası gitti!

[193]

Benzer ki bu sene de sulhun manası gitti!
Doğru yola bıraktı Moskoflar yassı gitti!

Tuttuğunu Bolşevik yaka paça ediyor
Bir kaç ufak milletin tarağı tası gitti!

Moskoflar der imişki asker bırakacağım
Sanma demir perdenin kara boyası gitti!

Bayanlar sinemaya devam ettikçe evde
Bayların sofrasında sıcak çorbası gitti!

Dün akşamkı rüzgârdan elektrikçilere
Yediden yetmişine halkın duası gitti!

Tütün satışlarından köylümüz biraz güldü
Tütüncü zürraların kalbinin pası gitti!

Kitapların duruyor ilgililer demiyor
Babamızın sırtından çıktı libası gitti!

[194]

Zannetme Balkanların gözünün yaşı gitti!
Bolşeviğin zulmünden kiminin başı gitti!

Meğer yüz bin betermiş ona rahmet okuttu
Sevindik ki dünyadan Hitler onbaşı gitti!

Amerika amuca dümene yapışınca
Avrupa denizinin müthiş kalaşı gitti!

Şu bizim Atom baba gösterince kendini
Dünya milletlerinin bütün telâşı gitti!

Yahudinin Arapla, Çinin Bolşeviklerle
Yunanın çetelerle sanma savaşı gitti!

İy kanepa istersen yahut sağlam mobilya
Albayrağı bulalım çok iyi işi gitti!

Nafile feryat etme zorlanma hiç ey Baba
Hamsi yoktur işler hep bu sene şaşı gitti!

[195]

Arapla Yahudinin gözünün yaşı gitti!
Benziyor bu zümrenin artık savaşı gitti!

Bir kaç aydır artık Araplar saldırırdı hançeri
Hesap edin ne kadar Yahudi başı gitti!

Şimdi de komünistler fesat edip dururlar
Atom bir patladımı dağı ve taşı gitti!

Kahraman Türklük bir gün silâhlanınca
Bütün hür milletlerin bilin telâşı gitti!

Hamsi balık bolluğu bize imdat yetiştii
Çok şükür denizlerin müthiş kalaşı gitti!

Ekmek yükselmektedir zevki bırak arkadaş
Baksana ucuzluğun gözüyle kaşı gitti!

Bu dünyanın işleri ne olacak ey Baba
Neşeli günü gitti o tatlı aşu gitti!

[196]

Artık Komünistliğin şu eski tavı gitti!
Bundan sonra Rusların yapacak avı gitti!

İtalya intihabı dünyaya hap gösterdi
Bolşeviklerin elden yağlı pilâvı gitti!

⁺ H.G 9 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1890

⁺ H.G 27 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1908

Şu evsizlik buhranı devam edip gidiyor
İcar yüksekliğinden midenin havı gitti!

Ekmek fiatı yüksek pahalılık artmakta
Bir çok insanın yine çakmağı kavı gitti!

İaşe vaziyeti günbegün değişiyor
Bir ay evvelki halin artık kılavı gitti!

İşsizlikten dikici esnafı çok perişan
Hem balık pahalılaştı hemde manavı gitti!

Bu iş Allah işidir ne diyelim ey Baba
Üç aydırki semalar sanmaki mavi gitti!

[197]

Korkmayın hiç uşaklar Kışın dört ayı gitti!
Avcımda elinden ok ile yayı gitti!

Kuzuları koruyor artık çok büyük çoban
Benzerki bundan sonra Ayının payı gitti!

Yunan komşu çeteye öyle satır attıki
Komünist kazanının bütün kalayı gitti!

Şimdide Yahudiler çekiliyor tırpana
Onlar için dünyadan işin kolayı gitti!

Buldun ey koca Avram bal alacak çiçeği
Arabın hançerinden çok kabadayı gitti!

⁺ H.G 5 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1916

Yağ fiyatları yine fırlamaya başladı
Bu yaz da ucuzluğun vay vayı gitti!

Bu sefer yüzbin lira bana vurmazsa eğer
Zavallı Babanızın kahvesi çayı gitti!

[198]

Koptu benzer uşaklar dünyanın ipi gitti!
Delindi semaları ortası dibi gitti!

Her nedense vururken kar gibi somunlara
Ma teessüf elden ekmeğin tipi gitti!

Para yoksa biz de yok, fakırda işçide yok
Sanmayın vurguncudan paranın küpü gitti!

Dürbinle bak bellidir ensedeki iki yama
Zannetmeyin pantolon yalnız cebi gitti!

Züğürtlük hastalığı sardı bütün beldeyi
Kimisinin dermanı, kiminin hapi gitti!

Şu kahbe felek bize bir koltuk tutturmadı
Zalim kara bahtımın nurlu kevkeli gitti!

Evlâtlarda diyorlar milyonlar saklı imiş
Babanın boğazından üç beş leblebi gitti!

⁺ H.G Perşembe 19 Şubat 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1841; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

[199]

Demek Hamsi bu sene yahu gürledi gitti!
Gelmem gelemyeceğim gelemem dedi gitti!

Meğer babacan tirsi bakıyormuş yerine
Bu işe züğürtlerin aklı ermedi gitti!

Ben dedim ki komünist baskısı altındadır
Anın için bize av bu yıl vermedi gitti!

Kadınlar sinemaya yaman hücum yapıyor
Baylar evde beklesin bayan gelmedi gitti!

Makalen çok yerinde çok yaşa M.Sevindik
Kaç senedir ipe un kimse sermedi gitti!

Yünlü vesikasını dağıtan yer alırmış
Basma yoktur sırrını kimse bilmedi gitti!

Paracığı olanlar bir parça bir şey aldı
Para çetin bulanlar Baba terledi gitti!

[200]

Şu talihim yüzüme neden gülmedi gitti!
Gönlümdeki gamları felek silmedi gitti!

Bir yandan yükleniyor kambur kambur üstüne
Sırtımdaki kamburlar hiç eksilmedi gitti!

⁺ H.G 9 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1860

⁺ H.G 6 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1887

Nice büyük başlarla ettim bin kere temas
Hiç birisi derdimi yahu bilmedi gitti!

Korkuyorum bir daha birine yanaşmaya
Diyecekler şu adam yahu ölmedi gitti!

Elimizden ne gelir hayret etmekten başka
Nedense vurguncunun yüzü solmadı gitti!

Başın ağırırrsa kop Necmettin Özcanlıya
Korkma hastalık sana daha gelmedi gitti!

Komünistin zülmundan mahv olan insanların
Gözyaşları gökleri Baba delmedi gitti!

[201]

Sekiz yıldır yüzümüz bir gün gülmedi gitti!
Akan gözyaşımızı felek silmedi gitti!

İnsanlığın üstünde sanki bir kâbus oldu
Komünistlik belâsı hiç eksilmedi gitti!

Bir çok ufak milletli teker teker yutuyor
Bu sırrın hikmetini kimse bilmedi gitti!

İstanbulda bol imiş hemde çok ucuzmuş
İri Hamsi buraya yahu gelmedi gitti!

Bire alıp ikiye satmağa alıştılar
İtiraz denen nesne bizde ölmedi gitti!

Öldü bahlılık gûya mezara da koyuldu
Bir yıldır ki toprağı hiç örtülmedi gitti!

Musebbibi Moskofdur bugünkü vaziyetin
Mazlumun ahı göğü Baba delmedi gitti!

[202]

Bugünler yüreciğim bitti tükendi gitti
Değirmen tam yıkıldı az kaldı bendi gitti.

Ne aşka ihtiyaç var ne dahi dilberlere,
Ömrümüz törpülendi vücudun fendi gitti.

Arnavutluğa silâh malzeme satacakmış,
Bu yaptığı işleri Ruslar beğendi gitti.

Bilmiyor ki altından çapanoğlu çıkacak,
Kendi yumrucuğuna yahu güvendi gitti.

Karşısında bir dünya olduğunu görmüyor,
Amerika süngüsü artık bilendi gitti

Biraz nefes aldırdı fukaraya mübarek
Çetin gelir bir daha Hamsi elendi gitti

Hiç ölümden korkmayın cesur olun uşaklar
Bir gün de diyecekler Baba efendi gitti

[203]

Zannetmeyin uşaklar dñyanın derdi gitti.
Parasızlıktan neşe bizde geberdi gitti.

Şu felekden onbeş bin lira istemiş idik,
Arzuhala bakmadı ipe un serdi gitti.

Bizden evvel yaşıyan dedelerimiz yahu,
Derdü elemi bize miras koyverdi gitti.

Şu siyaset işine akıl ermez der idik,
Şimdi güzel anladık aklımız erdi gitti,

Bundan sonra sulh yakın merak etmeyin sakın,
Berlinin açılması işi biterdi gitti,

İlçelerde yollarda çok çeşmeler yaptırdı
Sayın Valimiz bir çok işler becerdi gitti

Böyle büyük kıymetler binler yaşasın Baba,
Eseriyle bizlere simüzer verdi gitti.

[204]

Şu dünya perisinin güzel endamı gitti!
Gonca gülleri soldu leblerin kâmi gitti!

Köşei meyhaneler beytül kazana döndü
Uşşaki gül cehrenin artık aramı gitti!

⁺ H.G 20 Mayıs 1949 No:2281

⁺ H.G 15 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1807

Kırıldı şişeyi mey döküldü peymaneler
Bülbülü nevme sazın bilin ilhamı gitti!

Bir matemgâha döndü neşe saçan çimensar
Neşeli gündüzlerin nurlu akşamı gitti!

Sümbüller hep mükedder lâle menekşe mahzun
Gönül bahçelerinin gülü gülfemi gitti!

Güneş gama bürünmüş hüznün saçmakta mehtap
Şen doğan yıldızların nurlu kıvamı gitti

Meskenin zaten Baba köşei gamhanedir
Sanma mahzun kalbinin birgün âlami gitti!

[205]

Bir gün olsada görsek gözlerin nemi gitti!
Neden ey Servirevan ruhların femi gitti!

Gönüller hep matemnak bülbül asûde değil
Zümreyi aşkanın o eski demi gitti!

Kalbi virane sorun neden çılgın duruyor
Derdi elemindenmi yoksa gusseme gitti!

Şu fani dünya bugün bir hazana büründü
Döküldü dilberlerin heyhat p.remçi gitti!

Fırtınası bardevam kenarı nabadittir
Deryayı gam içinde binlerce gemi gitti!

Neden ah eylesin neden nalân olmasın
Zavallı mahzun dilin bilin hem demi gitti!

Rapor verdi diyorlar erbabı hekkâm Baba
Zümreyî dil hastanın bugün merhemi gitti!

[206]

Şu zavallı dünyanın sırtından deri gitti!
İki senedir tamam ileri geri gitti!

Hiç bir korkunç savaş yok geçim savaşı gibi
Milletlerin açlıktan dizinin feri gitti!

Komünist yılanına sert yüz gösterilmezse
Yakında Avrupanın bütün her yeri gitti!

Çocuk korkutur gibi bir şeycikler yapıyor
Balkanlarda Bolşevik pek çok ileri gitti!

Atom baba birkere güm ettimi mutlaka
Bolşeviğin elinden orak keseri gitti!

Türk'ün çok büyük oğlu Kazım Karabekir'e
Hürülerin elinden cennet kevseri gitti!

Halıkım rahmet etsin vatan kahramanına
Ey Baba Türk yurdunun kutlu cevheri gitti!

⁺ H.G Perşembe 29 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1820 ; (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

[207]

Deme ki kürremiz tatlı günleri gitti!
Keşmekeş geldi beri sükûnet geri gitti!

Zehirli hürriyetin halkalı yılanıdır
Zehir saçmakta bu gün pek çok ileri gitti!

Çok zaman düşdük ama bir heriflik kazandık
Bedava değil yahu barmaktan deri gitti!

Demokratta hayi huy kalkınma da aynı hal
Ehvali düşünelim bunların yeri gitti!

Yurt içinde gizlenmiş sinsi sinsi bakıyor
Bazı komünistlerin sanma siperi gitti!

Selâniğe top atan komünist çeteleri
Yunanın darbesiyle üç yüz neferi gitti!

Ne gözümüz görüyor ne dizimiz tutuyor
Hamsi çıkmadı Baba dizlerin ferî gitti!

[208]

Zâlim kişi sanmayın uşaklar geri gitti!
Nisan yirmiyedide daha ileri gitti!

Pahlılık yetmez gibi bir de odunu düşün
Hiç görmüyor açlıktan sırttaki deri gitti!

⁺ H.G 18 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1840

⁺ H.G 28 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1909

Var olsun postanenin Kâzım Gürü her zaman
Eshabı için kalpten bütün kederi gitti!

Emin olun Araplar şahlandımı bir kare
Bilin Yahudilerin en son neferi gitti!

Yağmur gibi yağınca hür milletler bombası
Bolşeviğin başından şemsi siperi gitti!

Kuvvetli oyuncular yer alınca perdede
Demir perdenin artık eski hüneri gitti!

Bu sene et palıdır hiç ümit yok ey Baba
Kebaba vuramazsan dizlerin feri gitti!

[209]

Şu dünya siyaseti ileri geri gitti!
Bolşevik azgınlığı pek çok ileri gitti!

Atom baba almadı sopasını eline
Tatlı konuşmaların tamamen yeri gitti!

Böyle devam ederse kâinat iflâs etti
Dünya milletlerinin sırtından deri gitti!

Domuz çobanı Bulgar başladı zırlamağa
Görmiyorki açlıktan dizinin feri gitti!

Teslim etti dümeni Bolşeviğin eline
İstiklâli vatanı şimendiferi gitti!

⁺ H.G 15 Ocak 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1807

Yahudiyle Araplar çetelerle Yunanlar
Çarpışıyor uşaklar sulhun eseri gitti

Çatısı çöktü artık tamir olmaz bu dünya
Ustaların elinden Baba keseri gitti.

[210]

Teenni devresinin dünyadan yeri gitti!
Komünistler fesatta gayet ileri gitti!

Rejime düşman değil insanlığa düşmandır
Çok tanınmış insanın sırtından deri gitti!

Yaşasın Amerika işe önem verdide
Dünya milletlerinin biraz kederi düştü!

Pahalılık bir yandan işsizlikde bir yandan
Çok ufak sanatkârın elden keseri gitti!

Kilotlu pantol giyen bazı memur var imiş
Ne yapsın çalışmadan dizinin ferri gitti!

Tamam kırk gün sonra şükür gördük güneşi
Misli görülmemiş kış inşallah geri gitti!

Bir çokları yiyemez hamsiden başkasını
Ucuzluğun ortadan Baba eseri gitti!

[211]

Şu kahpe dünyamızın ayı güneşi gitti!
Eski yaşayışların emin ol eşi gitti!

Sayın Cevdet Akçaya başarılar dileriz
Bu iş kutlu iş idi kalbin ateşi gitti!

Bu çalışkan adamın yorulma gayretile
Memleket işlerinin birçok yokuşu gitti!

Arkasında gömlek yok her akşam sinemada
Soğuktan vura vura ağzından dişi gitti!

Değirmenderesinde cami yapan var olsun!
Dahada yaptırırlar sanmaki peşi gitti!

Kahraman Yunanlılar öyle dayak attıki
Binlerce çetecinin dağlarda leşi gitti!

Memlekette en ucuz bir tek balık var idi
O da çok pahalılaştı Baba beleşi gitti!

[212]

Sanma pahalılığın müthiş ateşi gitti!
Zengin incelenmekte züğürtün leşi gitti!

Birçok türedi var ki döndü hep yek atmağa
Bir kısmının elinden kuvvetli şeşi gitti!

⁺ H.G 25 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1876

⁺ H.G Salı 27 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No: 1818; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynısı var.

Ukraynada çok büyük isyan çıkmış diyorlar
Bolşevik isyanının oraya eşi gitti!

Bolşevikliğe karşı dünya isyan edecek
İnsanlık dünyasının söndü güneşi gitti!

İskenderler dünyayı istilâ edemedi
Bu uğurda tarihte milyonca kişi gitti!

Et çıktı ikiyüze Hamsi de görünmedi
Bilmiş olun hayatın artık cümbüşü gitti!

Uşaklar çok yaşasın bizim dişçi bay Asım
Sayesinde Babanın sanmayın diş gitti!

[213]

Zannetme kalbimizin bir gün ateşi gitti!
Zavallı dünyamızın nurlu güneşi gitti!

Hamsi çıktı dediler gördüm bir sepetçikte
Bir köylünün elinde Hamsinin leşi gitti!

Fukaranın çorbası çay da yokmuş diyorlar
Sandık korkunç kırkdördün beldeden eşi gitti!

Et yerine balıkla mide tamir olurdu
Onun da piyasadan artık beleş gitti!

Her oyunda mutlaka yine mars yapıyorlar
Fırsatçıların elden sanma düşeşi gitti!

⁺ H.G 7 Şubat 1948 (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1829

Hasta isen arkadaş doğru Rıdvan Tektaşa
Bütün hastalığının yüzde yüzbeşi gitti!

Bugünlerde ey Baba havalar hiç sarmıyor
Tattı yaz âleminin korkarım pesi gitti!

[214]

Bundan sonra hayatın benzer kıymeti gitti!
Zügürtlük âleminin yağ ile eti gitti!

Bulutlar çok karardı ufuklar kızarıyor
Sanma cihan harbinin korkunç heybeti gitti!

Çok çalışkan valimiz imâr işiyle meşgul
Mahzün kalblerimizin artık mihneti gitti!

Bayanlar sinemaya akın edip dururken
Baylarında elinden yemek hizmeti gitti!

Memlekette iş kesat sinemalardan başka
Bu yolda çok kişinin yağlı kisbeti gitti!

İçimizde yaramaz komünist ruhluların
Bilsinlerki vatandan artık kısmeti gitti!

Böyle vatansızlara hiç göz açtırmamalı
Bu zümrenin ey Baba ari ismeti gitti!

⁺ H.G 15 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1896

[215]

Siyasetin bu hafta biraz dehşeti gitti!
Komünist pehlivanın elden kisbeti gitti!

İtalya seçiminde büsbütün kayıp etti
Yelkenleri indirdi taarruz mesneti gitti!

Hastanede kamalı tabancalı bir kadın
Bu silâhlı gezmenin sanman hikmeti gitti!

Hastaları korurdu azrailin elinden
Silâhları alındı kutlu hizmeti gitti!

Valimizin azmiyle memleket şenleniyor
Şu kara bahtımıza kalbin minneti gitti!

Bir şehir oteliyle kahve yapılıyor
Bilinki uysallığın artık dehşeti gitti!

İyi bilin bu akşam piyango çekilecek
Züğürtlükten Babanın belki kısmeti gitti!

[216]

Hâlikin Hamsi gibi bizden nimeti gitti!
Şimden sonra yaz geldi artık kıymeti gitti!

Şu soğuktan yakayı kurtaramadık gitti
Cehennem oldu dünya sanki cenneti gitti!

⁺ H.G 23 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1904

⁺ H.G 31 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1881

Bayanlar sinemada keyif yaparken bayın
Ekmeği düşünmeden sanma illeti gitti!

Yaktı bizi kül etti kömür derdi yağ derdi
K.. b.. müştekiye bilin minnet gitti!

Kısı... memleket bütün .s..f ağlıyor
Demek bu yıl feleğin bizden ..... gitti!

Pahalılıkla savaş edemez olduk artık
En gürbüz pehlivanın yağlı k...p..ti gitti!

Tamam altı ay oldu bir defa yiyemedik!
Babanın da tatlıdan b..... k..... gitti!

[217]

Şu kahpe dünyamızdan sanma inhidam gitti!
Bolşeviğin zulmünden ne kadar adam gitti!

Bir rahatlık vermedi cihan milletlerine
Yarattığı keşmekeş nekadar eyyam gitti!

İnsan imha etmekten zevk alıyor bu rejim.
Ezdiği milletlerden nakadar penam gitti!

Sinema güzel amma birde analara sor
Bir çoğunun evinden perde gitti, cam gitti!

Bankanın önündeki kaldırımlar yapıldı.
Tevfik Yunusoğluna halktan çok selâm gitti!

⁺ H.G 17 Nisan 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1898

Yazık oldu Hamsiye kilosuna bir papelmiş.
Biri beş papel değer, Hamsideki nam gitti!

Değirmenderesinde Cami yapılmaktadır.
Deselerki Babada oraya imam gitti!

[218]

Yine mi bir hür millet zulüme kurban gitti!
Yine mi zindanlarda çok kıymetli can gitti!

Münevver insanların şu biçare Çeklerin
Şubi vefa dünyada talihleri yan gitti!

Bütün cihan mükedder, insanlık hep ağlıyor
Bütün hür milletlerin yüreğinden kan gitti!

Dünyaya komünistlik zehir zemberek oldu
Bu yüzden semalara ab ile fiğan gitti!

Halkevi sergisini gördüm çok gurur duydum
Sanâtkarlarımızdan her yere inan gitti!

Sabit Şehiralilerin mağzasına uğrayan
Ucuzluğu görünce şadu ve handan gitti!

Soğuklar bastırınca işim harap uşaklar
İki günlük dünyadan Baba perişan gitti!

[219]

Bu akşam bir mecliste Baba üç fincan gitti!
Aldırmayın uşaklar battı balık yan gitti!

Şükür bir parça ekmek rahat bulup yiyoruz
Şu dünyada açlıktan ne kadar insan gitti!

Avrupa birliğini Amerika kurunca
Yüreğinden Rusların emin olun kan gitti!

Balkanlarda kompilösu kurmadık diyor Bulgar
Dimitrofun sözleri ne kadar yaman gitti!

Avrupa birleşmesi tamam olduğu dakika
Bolşeviğin elinden at gitti meydan gitti!

Komünist kompilösu yelkenleri indirdi
Emin olun ki artık korkulacak an gitti!

Bundan sonr dünyamız güzel günler görecek
Hile ile dopdolu büyük imtihan gitti!

[220]

Yavan yemekten yahu damarlardan kan gitti!
Pahalılık yüzünden akıl ve izan gitti!

Yıldı birgün et yerdik Bildircin de düşmedi
Bundan sonra kalplerden sanma heyecan gitti!

⁺ H.G Cumartesi 31 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1822 ; H.G (1 Ağustos 1947-24 Şubat 1948) aynı var.

⁺ H.G 16 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2048

Şu mübarek Hamside eğer bu yıl gelmezse
Emin olun uşaklar züğürtlerden can gitti!

Bugün Verem âfeti her tarafı kapladı
Gıdasızlık yüzünden ne çok nevcivan gitti!

İşte kışta geliyor yakacak derdi başlar
Bilirsiniz soğuktan ne kadar insan gitti!

Lüksü bırakalım modayı bırakalım
Eski bereket gitti malifiravan gitti!

Bilmezmişin ey Baba kahpe fanî dünyadan
Hem oynayanlar gitti hem de oynatan gitti!

[221]

Derler eski dünyanın yarısı selden gitti!
Benzer şimdiki dünya hepsi elden gitti!

Her tarafta hayi huy her tarafta keşmekeş
Dünya milletleri hep kafadan belden gitti!

Müttefikler dünyayı düzeltmek gayretinde
Bolşevikler aksine başka bir telden gitti!

Gazeteler boyuna ucuzluktan dem vurur.
Bütün ümitlerimiz hep Karayelden gitti!

Göremez olduk yahu gözde fosfor kalmadı
Çatal kuyruğu hamsi sanki ezelden gitti!

⁺ H.G 13 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1805

Şu zavalı insanlık belki rahat ederdi
Komünistlik belâsı görsek tezelden gitti!

Şu buhranlı zamanda açlıktan ölmesekte
Deselerki uşaklar Baba ecelden gitti!

[222]

Bolşeviğin tanburu kırk çeşit telden gitti!
Ne yapsın ümitleri bu günler elden gitti!

Dünyayı fethetmeye kalkan nice pehlivan
Bakın tarihlere ki hepsi de selden gitti!

Kurunca Amerika Avrupa birliğini
Komünist tecavüzü yıkıldı belden gitti!

Çok kıymetli valimiz Antalyaya gidiyor
Böyle çok büyük kıymet heyhatki elden gitti!

Daha ümit kalmadı matem tutmak gerektir
Benziyorki uşaklar hamsi temelden gitti

Müjde olsun arkadaş çay yoldadır geliyor
Âlâsına yapışır kim ki tezelden gitti!

Lahana yiye yiye sancılara büründüm
Korkum bu diyecekler Baba ishaldan gitti!

[223]

Otuz Ağustos günü yürekten gamlar gitti!
Nura kavuştuk o gün korkunç akşamlar gitti!

Türklük o gün Dünyaya başka tarih yarattı.
O gün Türkün ruhundan elemeler gamlar gitti!

O gün kahraman ordu cepheleleri yıprattı.
Süngüsünün önünde nice adamlar gitti!

Eşsiz arslan topçumuz ateş yağdırdı, o gün.
Ne tanklar parçalandı, ne istihkâmlar gitti!

Düşmanlar hep şaşırıldı, cihan hayrette kaldı.
Türk ateşinden o gün ne Kaymakamlar gitti!

Aziz Ebedi Şefin, Kahraman İnönünün
Azimleriyle meş'um kötü eyyamlar gitti.

Yaşasın Türk milleti, dünya durdukça Baba.
Cennete döndü vatan eski nizamlar gitti!

[224]

Kaç yıldırki uşaklar dünya derbeder gitti!
Birgünde biz gideriz nasılki peder gitti!

Şu cihanda kaldıkça zavallı insanlığın
Bir dakika zannetme üstünden keder gitti!

⁺ H.G 2 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2034

⁺ H.G 1 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1912

Dikkatle tefekkür et, kâinat kurulalı
Hangisi şadan olmuş milyonlarca er gitti!

Azrailin hamlesi def olunmaz arkadaşı
O hamlenin önünde nice şiruner gitti!

Biraz malın var ise o gün şadan olursun
Yarın bakarsın elden altın ile zer gitti!

Bazan olur vücudun olur bir kale gibi
Bazan olur bakarsın dizlerinden fer gitti!

Tabiatın kanunu böyle yazılmış Baba
Neler geldi dünyaya bilsenki neler gitti!

[225]

Uşaklar şu dünyadan bilseniz neler gitti!
Kimi şaduman gitti kimisi meler gitti!

Kimi Samurkürk giyip gururlanıp gezerdi
Kimisinin önünden ilik düğmeler gitti!

Zinhar hiç aldanmayın bu faniye ey oğul
Kâinat senin olsa sanma gusseler gitti!

Nice paraya tapan insanlar gördük yahu
Şu gerdünden sonunda o da derbeder gitti!

Çünkü bakı değilsin sen de bir gün gidersin
Mal gitti evlât gitti ev gitti peder gitti!

⁺ H.G 3 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2035

Dünyada büyük hüner insanlığa hizmettir
Zamandarlarda burdan gayet mükedder gitti!

Fırsat elde var iken her akşam vur tatlıya
Düşünme sakın Baba elden simüzer gitti!

[226]

Ondokuz Mayıs bu yıl nekadar enfes gitti.
Her Türkün kulağına çok tatlı bir ses gitti.

Bugün Büyük Atatürk ayak bastı Samsuna.
Ondan evvel milletten az kaldı nefes gitti

Bugün atılmış idi kurtuluşun temeli
Çünkü Cihan Harbinde talihimiz ters gitti

Saldırmıştı düşmanlar bu güzel yurdumuza
Millet mükedder idi işler mülevves gitti

Bugün haykırdı Gazi Türklük ölmez diyordu
Bunu işiten Türkün kalbinden yeis gitti.

Geçti Türk ordusunun başına şanlı önder.
Bu şerefli savaşa er, kadın herkes gitti.

Mademki dünya vardır ölmez bir Türklük vardır,
Her tarafa ey Baba böyle aderes gitti.

[227]

Bugünler şu havalar ne kadar müthiş gitti!
Sevindikki yaz geldi kıştan daha kış gitti!

Sinemalara değil ekmek parasına koş
Fuzuli masraflara harcanacak iş gitti!

Görmüyormusun dünya bugün darlık içinde
Lâhana yiye yiye ağzımızdan diş gitti!

Senin aklın eğlence peşinde yine yahu
Bir çoğunun veremden yanındaki eş gitti!

Şu hür ruhlu Çeklere ne kadar yazık oldu
Şimdide Fin uğruna kalplere ateş gitti!

Şu zalim komünistlik ezilmezse uşaklar
Emin olun dünyadan ay gitti güneş gitti!

Eyliyorsun ey Baba hepyek atmakta devam
Salladığım şu zarlar sanmaki düşeş gitti!

[228]

Hıdırellezde bize sanmayın kuzu gitti!
Kuzuyu eyler yedi bize de sözü gitti!

Bu çingâne düğünü devam edip gidiyor
Asırlık an'änenin sanmaki özü gitti!

⁺ H.G 17 Mart 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1868

⁺ H.G 7 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1918

Baklavalar, börekler, dolmalar, gayganalar
Bir de kalkan balığı yanında tuzu gitti!

Bir takım hafif meşrep kılıbık erkeklerin
Bayanın keyfi için elden öküzü gitti!

Kırlarda davul zurna horanlarda kırıla
Sarhoşlarında o gün süzüldü gözü gitti!

Rengârenk çiçeklerle çimenler hep süslendi
Kış dedenin o soğuk o korkunç yüzü gitti!

Sende bu yeşil günde ne hazırladın Baba
Züğürtlükten uşaklar hoşafın buzu gitti!

[229]

Siyaset aleminin tadiyle tuzu gitti!
Kürremizin altından kara öküzü gitti!

Öyle benzerki bu iş manevî bir nişandır
Yaz gelmeden dağların üstünden buzu gitti!

Görünüyor harp dede arzu endam edecek
Mütareke devrinin o güzel yüzü gitti!

Bir çok memleketlerde bomba tüfek patlıyor
İhtirasın yüzünden ne kadar kuzu gitti!

Her tarafa ağulu mikrobunu salıyor
Sanma komünistliğin keli, uyuzu gitti!

⁺ H.G 23 Ocak 1948 (Ocak, Şubat, Mart, Nisan) No:1814

Allah etmesin eğer bir dahi top patlarsa
O zaman dünyamızın tepesi düzü gitti!

Arıyorum ey Baba kendisi bir yerde yok
Ucuzluğun kulağa yalanız sözü gitti!

[230]

Hey hat koça fanide sanma bir gün dat gördük
Hep piyade yürüdük ne eşek ne at gördük

Otuz seneye yakın bir kurula çalıştık
Bir mükâfat yerine sonunda inbat gördük!

İhtiyarlık deminde biz güneş bekler iken
Talihi nasaza bak çok büyük afat gördük

Kendi alın terimle geçindim şu cihanda
Sanmaki dostlarımdan yahu iltifat gördük

Kalemimle tanınmış bir çok arkadaşlar var
Bir mevkiye geçince onlardan tokat gördük!

Dinlemedik uşaklar halkın nasihatini
O kıymetli sözleri ölçdük de sakat gördük

Düşünmek para etmez iş işten geçti artık
Yüzüne gülenleri Baba Hacivat gördük!

[231]

Eski neşeli hayat neden girdaba düştü.
Ayaklardan kundura sırtlardan aba düştü,

Bu fena vaziyetin müsebbibi kimlerdir,
Komünistlik yüzünden bu işler sarpa düştü.

Bu çok mülevves rejim dünyadan kalkmadıkça,
Zavallı insanlığa ebedî yalpa düştü.

Öyle zannediyorum tuttuk kulacığımda,
Milletvekilliğine bizden de rampa düştü.

Bu ümitle muhalif olmuştur mahut yaran,
Bakma ikbal gemisi şimdiden şapa düştü.

Limanımız yavaşça ve lâkin çok kuvvetli,
Yapılıyor velakin artık dolaba düştü.

Ne tarafa atlasan para eylemez Baba,
Ta ezelden şansına yoğurtsuz lapa düştü.

[232]

Siyasî fırtınalar artık girdaba düştü!
Dedikodular ise yandı kebaba düştü!

Devletler birbirini çekiştirip dururken,
Bir yandan vurguncular başka hesaba düştü!

⁺ H.G 8 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2430

⁺ Y.G 18 Aralık 1946 Sene:23 No:3340

Yağ almak imkânı yok hamsi de çıkmaz oldu,
Benziyorki iş yine bizim kasaba düştü!

Çimento yoktur diye san'atkârlar boş kaldı,
Bir çok vatandaşların gemisi şapa düştü!

Lâyık olduğu işte görmek isteriz artık,
Biricik Azmi'mizin ismi kitaba düştü!

Çok az vakit kalmışlar tebrik etmeğe onu,
Topyekûn ümidimiz bu intihaba düştü!

Gayret edin uşaklar züğürtlüğü atayım,
Babadan kitap alan büyük sevaba düştü!

[233]

Şu Berlin meselesi bin türlü kaba düştü!
Arap–Yahudi işi üstelik caba düştü!

Mezarlığıda bize bilin çok görüyorlar
Oradan atılınca Babanız şapa düştü!

Demekki şu fanide yatacak yerimiz yok
Eski yâran benzerdi başka hesaba düştü!

Kalksa eski insanlar görse şu halimizi
Bu sözüm çok doğrudur sanmayın kaba düştü!

On senedir ruhlarla beraber yaşıyorduk
Ona razıydık şimdi gönül girdaba düştü!

Dokunmazsan dostlara sattığın hep cevherdir.
Bugün o mücevherler belkide kalpa düştü!

Hangi üstün bir dimağ ölmeden şadan olmuş
Herbiri hayatında bin bir azaba düştü!

[234]

Çokları şu zamanda âlemî âba düştü
Kimi açığöz oldu kimisi hâba düştü

Koymak isterken Hitler dolaba kâinatı
Tersine döndü devran kendi dolaba düştü

Çöktü Musolininin şatafatlı balkonu
Uçmak isterken göğe şimdi turâba düştü

Yağın kilosu beşyüz peynirinki yüzelli
Peynirli yemek artık şevket maâba düştü

Duydukki Cemil Bulak peynirliyi terk etmiş
Biraz mevsimsiz amma yine kebâba düştü

Halkçı mürettepler hep imtihana girince
Mükâfat aldı İlyas birinci bâba düştü

Bu ay eğer almazsa iaşe bedelini
Bilmiş olunki yine Baba azabâ düştü.

[235]

Mebus olmak hulyası benzerki şapa düştü!
Propagandalar da azacık kaba düştü!

Binbir çeşit şeylerle kulaklarımız doldu,
Ne zamanki göründü ağızdan tapa düştü!

Sayın Halk Partimizin gördüğü başarılar,
Değilki bir kitaba yüzbin kitaba düştü!

Onu takdir eylemek bize vicdan borcudur,
Ona sevgi bağlamak artık hesaba düştü!

Ucuzlamadı gitti bir hiyardan başkası,
Pirinç sabun zeytinyağ alması sarpa düştü!

Sıcaklar bastırınca sayfıyeler doluyor,
Çıkmanın imkânı yok züğürt dolaba düştü!

Heyecanlı günlerde bol bol ziyafetlerden,
Dişleri yoktur diye Babaya lapa düştü!

[236]

Demeyin bundan sonra hamsi girdaba düştü
Çıktı girdaptan artık çamurdan kaba düştü

Doktorlarımız eğer nöbet tutmazsa gece
Hastalanan bir kişi demek ki şapa düştü

⁺ Y.G 20 Temmuz 1946 Sene:23 No:3300

⁺ H.G 16 Şubat 1945 No:1188

Kırk bin nüfus Trabzon, ufacık bir köy değil
Bu işten çok vatandaş büyük azaba düştü

Arttı yine sarhoşluk henedense bugünler
Kimi ekmek derdine, kimi şeraba düştü

Vakitsiz gıdakladı şu bizim Mahut tavuk
Ceza olarak şimdi korkunç kasaba düştü.

Baba alınca ele, çocuk maaşlarını
Borçlara taksim için çetin hesaba düştü

[237]

Sermayeyi tükettik silkerken torba düştü.
Meselâ börek bitti yoğurtsuz çorba düştü.

İşsizlik var diyorlar kunduracı esnafı
Lâstik icat olalı işimiz sarpa düştü.

Kızılıaya bir yardım eyliyen bir vatandaş,
Bilseniz ki ne kadar büyük sevaba düştü.

Bamyalan batlıcanın turup aldı yerini,
Demekki sebzelerde bir inkilâba düştü.

Ziraat bankamız da çok güzel yapılıyor,
O menhus kara gölge şimdi mehtaba düştü.

Bu Düştümüzü yahu çok çetin düzenledim.
Yapar iken elimden keser düştü sap düştü.

⁺ H.G 26 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2448

Sana karşı tabasbüs gösterenler ey Baba,
Anlaşıldı çoğunun yaptığı kaba düştü.

[238]

Eski hatıralar hep yeniden yada düştü.
Yeni terakkilerle vatan abada düştü.

Bize vatan yaratan sevgili İnönümüz,
Yüksek öğütleriyle bizi irşada düştü

Kahraman Türklük bugün birbiriyle kardeştir
Yanılabaktır elbet kimki fesada düştü.

Biz düşmanlara karşı kaynaşmış bir kütleyiz,
Bunu göremiyenin akli kesada düştü.

Hiç bir fesatçı kuvvet aramıza giremez,
Her güçlüğü yenmeğe Türklük inada düştü.

Dün rıhtımı seyrettim kırk metreyi savuştu,
Şu talihsiz Trabzon ancak murada düştü.

Gitbe git güzel belde kalkınmaktadır Baba,
Bir de büyük valimiz şimdi imdada düştü.

[239]

Talihi şu cihanın, hali berbada düştü
Sefinei insanlık bir girdibada düştü

⁺ H.G 22 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2358

⁺ H.G 23 Şubat 1945 No:1190

Medeniyet yerine vahşet yağdırdı bize
Yirminci asrın içi müthiş fesada düştü

Ömer Hayyam arıyor İbrahim Okmanını
Diyor meclis dağıldı, bade kesada düştü

Kimi yazar ki memnun tütün müstahsilleri
Kimi derki değildir bu iş tezada düştü

Bir kaç ahlâk düşkününü bir takım duygusuzlar
Sinemalar önünde yanıp feryada düştü

Hamsi yine kayboldu et fiyatı yükseldi
Şad olan gönüller hep yine naşada düştü

Bundan sonra oturup Babanızı ağlayın
Züğürtlük gibi korkunç zalim cellâda düştü

[240]

Neşe yine münkesir, ruhlar azaba düştü!
Zavallı tarzı hayat müthiş girdaba düştü!

Bu sene bildircin yok, palamut da çıkmıyor,
Ümidi züğürtlerin demek ki şapa düştü!

Genel meclis açıldı, hayırlı olsun deriz,
Belde işleri artık güzel hesaba düştü!

Şu İşsizlik buhranı çoğunu düşündürdü,
Küçüğü ve büyüğü âlemi âba düştü!

Fırtınaya tutuldu fındık tüccarlarımız,
Hava oynunda onlar benzer dolaba düştü!

Sayın Recep Peker'den çok Şeyler bekliyoruz,
O karanlık geceler bugün mehtaba düştü!

Yakında vatandaşlar merakla okuyacak,
Şiirlerin ey Baba artık hitaba düştü!

[241]

Pahalılık belâsı artık ifrada düştü,
O da siyaset gibi hali berbada düştü!

Biz görmeyiz, oğlumuz belki de görmeyecek,
Ucuzluğa kavuşmak ancak abfada düştü!

Kahpe kurtlu minzinin bir kilosu yüz elli,
Beş yüze bir kilo yağ bu ne devrana düştü!

Seçilmiş horoncular Ankaraya gidiyor,
Bahtiyar Ankaralı büyük murada düştü!

Bu hafta çay gelecek diye hep bekliyorduk,
Gelmeyince çok Şükür hamsi imdada düştü!

Veremle mücadele işinde Akif İşcan,
Çok gayretler sarfetti, dertli irşada düştü!

Mesaisinden hiçbir semere görmeyince,
Züğürtlük bankasını Baba küşada düştü!

[242]

Berlinde Bolşevikler neler icada düştü!
Bilmiyorlarki sonu işin berbada düştü!

Zayıf hür milletleri avlamaktı gayesi
Amerika amuca hemen imdada düştü!

Bol bol yağmurlar yağdı köylünün yüzü güldü
Ve lâkin şehirliler ahu feryada düştü!

Fasulya fiyatları kırkbeşten hiç düşmiyor
Şu kara talihimiz bizle inada düştü!

Taksim parkımız eğer büfelenirse yok mu
Artık Trabzonlular savat abada düştü!

Bu Ramazan uşaklar ehli lokma perişan
Etin fiyatı yüksek yağda kesada düştü!

Aybaşı piyangosu himmet etmezse eğer
Babanız İstanbula ancak rüyada düştü!

[243]

Komünistler durmadan yine fesada düştü.
Eceli yakın geldi akı kesada düştü.

Ehli din her taraftan geçti faaliyete,
Papa bütün dünyayı bugün irşada düştü.

⁺ H.G 21 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1993

⁺ H.G 21 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2334

Dini yıkmak isteyen komünist hainlerin,
Enin olun uşaklar boynu cellâda düştü,

Şimdi de ameleyi ayaklandırmak ister,
Komünistlik yüzünden dünya berbada düştü.

Zavallı insanlığı imha eylemek için,
Ne melânet yarattı neler icada düştü.

Eşsiz Güzelhisara akşamdan bir uğrayan,
Bilmiş olsunki o zat Sait abada düştü.

Zâlim kambur feleğin şu köhne dünyasında,
Bir kerre deselerki Baba murada düştü.

[244]

Belki neşriyatımız biraz ifrata düştü
Ümidim çok günahkâr bundan irşada düştü

İstanbul ötelinde bay Doktor Asım Sözman
Şiirler etti icat yaranlar şada düştü

Bazılar çay alırken kağıt farkı arıyor
Bugünkü tarzı hayat bir iktisada düştü

İstanbulcu Bay Kâmil şiire meftun olmuş
Benzer altmışın sonra başka murada düştü

Memleket işlerinde hizmet görmek isterken
Cemil Burak'a en çok mükâfat burda düştü

⁺ H.G 2 Mart 1945 No:1192

Bu kış güzel Trabzon yaşarken yaz hayatı
Üç gün içinde heyhat bir incimada düştü

Çoğu suvari oldu atını oynatıyor
Topal eşşekle bir tek Baba piyade düştü

[245]

Deniz işleri bugün hali berbada düştü!
Bir çok gençler dün akşam hayli feryada düştü!

Vapurdan döner iken motör istop eyledi
Çalkantı çok müthişti ölüm de yâda düştü!

Bağırarak feryat etmek düdük çalmak bir yandan
İki saattan sonra liman imdada düştü!

Köhne motörler demek kontrol edilmiyor
Benzer eski vaziyet yeni küşada düştü!

On yaşında çocuklar gördüm kumar oynuyor
Anlayın zamanımız nasıl fesada düştü!

Teşekküller çok ama hiç birini görmedim
Ahlâkı yükseltmeye halkı irşada düştü!

Dünya fitnedir Baba bir çok fitne kimseler
Pilâva vurmak için gitti dimyata düştü!

[246]

Gördünmü kahpe felek neler icada düştü!
Yapıştı yakamızdan gönül feryada düştü!

Türkün güreşçileri bütün dünyayı yendi
Türkün kahramanlığı yeniden yâda düştü!

Türk gençliği top gibi dünyayıda yuvarlar
Yenildi hasımları hali berbada düştü!

Olimpiyatlarda Türk çok üstün mevki aldı
Türkün göksüne çarpan bir girdibada düştü!

Arsenliler kavuştu suya çok memnun olduk
Valimizin gayreti hemen imdada düştü!

Dün gece kalbler aldı manevî gıdasını
Aziz «Kadir gecesi» ruhlar hep şada düştü!

Hükûmetimiz Baba hazırlığa başladı
Yakında göreceğiz bizi irşada düştü!

[247]

Nedense tarzı dünya hali berbada düştü!
şu talihsiz insanlık ahu feryada düştü!

Ümitler hep münkesir kurtulmak imkânı yok,
Sıcak duran gönüller bir incimada düştü!

⁺ H.G 4 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2007

⁺ Y.G 23 Ocak 1946 Sene:23 No:3250

Bir yandan parasızlık bir yandan kış bastırđı,
Odunsuzluk yüzünden gönül naşada düştü!

Arabalar kabuğu cayır cayır taşıyor,
Hamal ile tanışan büyük murada düştü!

Efendiyi görürsün bir dirhem yoktur diyor,
Postabaşı gel diyor kabuk kesada düştü!

Yirmi papel verdinmi bir araba evdedir,
Görmüyor musun dünya ne iktisada düştü!

Kıyamette insanlar nefsi nefsi diyecek,
Meğer kıyamet koştu Baba irşada düştü!

[248]

Dedim demokrat parti çoştu ümide düştü.
Dedi şakşak yapması şimdi bir moda düştü

Dedim konferanslarla mitingler kırıla
Dedi yapmasınlar mı ümit inbata düştü.

Dedim neden bu günler dökülen dökülene
Dedi çoğu sanmıştı yolu Dimyata düştü

Dedim il kurulunda yarândan kimseler yok
Dediki talihleri hali berbada düştü

Dedim çoğunu yaktı mebusluk sevdalığı,
Dedi bir çok işsizler bundan imdada düştü

⁺ H.G 15 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2555

Dedimki Halk Partisi ağır başla yürüyor
Dedi onun çok büyük, hizmeti yurda düştü

Dedimki vatandaşlar bir kütle halindedir
Dedi sanma ey Baba düşman murada düştü

[249]

Sanmayın komünistler yahu insafa düştü!
Bu rejimin yüzünden binlerce kafa düştü!

Zannediyor Berlini yumuşak bir elmadır
Ufak bir manevralan hemencek rafa düştü!

Batılılar azm etti çıkmıyacağız diyorlar
Berlin işiışaklar bugün ön safa düştü

Beldemize yağmurlar yağmaya başlayınca
Tarlalara bereket ruhlara sefa düştü!

Bire alıp ikiye satmak moda olmuştur
Bazı esnaflarımız sanma insafa düştü!

Minareler camiler güzel tamir oluyor
Din işleri bu günler bir inkişafa düştü!

Babaya yardım eden o büyük el var olsun
Onun kutlu azmiyle Baba eltafa düştü!

⁺ H.G 20 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1992

[250]

Ŗu sosyal demokratın tali'i rafa dūŖtū!
Kalkındırma iŖleri bir kuru lafa dūŖtū!

Demiyor kimsecikler bir fabrika kuralım,
Muktedir olanlar da sanma insafa dūŖtū!

YurddaŖlıđın Ŗerefi yurda hizmet etmektir,
Millete bir iŖ gören sanki tavafa dūŖtū!

Birtek fabrika olsa Ŗç beŖbin a alıŖır,
Olmadıđı içindir iktisat zafa dūŖtū!

Benzer bir heykel gibi bir çok zaman duracak,
Nümune hastanemiz artık son safa dūŖtū!

Çok yakında Yeniyol bir sahife açacak,
Ŗair olan gençlere bundan çok sefa dūŖtū!

İŖte bu dünya Baba hyi huydan ibaret,
Kimine bol bol para sana mukaffa dūŖtū!

[251]

İnŖallah bu sene kiŖ Cebeli kafa dūŖtū!
Hırçın tabiat artık benzer insafa dūŖtū!

Odun, kömür derdinden kalpler hep endiŖede,
Hava gzelleŖince ruhlara sefa dūŖtū!

⁺ Y.G 13 Nisan 1946 Sene:23 No:3272

⁺ Y.G 23 Kasım 1946 Sene:23 No:3333

İhtiras insanların kalplerinde yaşarken,
Ucuzluk kelimesi bir kuru lâfa düştü!

Triyeste meselesi halledildi diyorlar,
şimdi sulhun imzası ileriki safa düştü!

Memurlar da azacık genişe düşecekler,
Yaklaştı vakıtları geldi de rafa düştü!

Köylü findıktan bu yıl bol bol para alınca,
Kimi umumhaneye, kimi sarafa düştü!

Ne bir tek findığı var, ne dikili ağacı,
Siz düşünün Babanız hangi tarafa düştü!

[252]

Dedikodular yine bugün ön safa düştü.
Sanmayın komünistler yahu insafa düştü.

Yüzbin çeşit gazete geçti faaliyete,
Her birisi arkadaş bin türlü lâfa düştü.

Bir hayihuydur gider bir yaygaradır kopar,
Sanki sulh yapıldı da geldi de rafa düştü

Hep elele verelim birliğe çalışalım,
Korkunç ateş baksana bütün etrafa düştü

Pahalılık var amma moda kırla gidiyor.
Bilezik almak için çoğu sarafa düştü

Sulh olmamış ucuzluk çok çetin tutulacak.
Görmiyormusun yahu tâ kühi kafa düştü.

Bu dünya böyle gider merak eyleme Baba,
Kimine bol bol para kimine cefa düştü.

[253]

Hamsi bol bol çıkınca geçinmek rafa düştü
Bu yıl iri göründü ruhlara sefa düştü.

Yağmurda bol bol yağdı kuraklık bölgelerde
Demek bu kış bereket bütün etrafa düştü.

Komünist çeteleri döndü Yugoslavyaya
Fesatçı Bolşevikler sanma insafa düştü.

Kopacağa benziyor şu dünyanın kazığı
Bu sözümü uşaklar sanman hilâfa düştü.

Babanın bu ay başı gazete çıkarması
Arkadaşlar nezdinde elbet tuhafa düştü.

Yüzbin çeşit gazete piyasaya döküldü
Demesinler ki Baba bu işten maaf düştü.

Dikkatle çalış Baba memleket işlerinde,
Görsünler hemşeriler seni ön safa düştü.

⁺ H.G 21 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2412

[254]

Diyorlarki yumuşak bir lokma rafa düştü.
Bakın Millet partisi en evvel Ofa düştü.

Trabzonda da yahu açılacak diyorlar,
Bir çok hülya pervere zevk düştü sefa düştü.

Partiler çoklaşıyor pek güzel amma lâkin,
Memleket işlerine çalışmak lafa düştü.

Çok temkinli hareket eyleyelim arkadaş,
Zalim komünistleri sanman insafa düştü.

Temel taşımız bizim birliğimiz olmalı,
Ondan hariç kalandan demekki kafa düştü

Şu yirminci asırda belâ yağdı semadan,
Sade bir yere değil bütün etrafa düştü.

Kardeş gibi olalım bir vücut çalışalım.
Görelimki ey Baba düşmanlar havfa düştü.

[255]

Kömürsüzlük çok fena yine kar dağa düştü.
Bir çuval kömür alan elbette ağa düştü.

Şu vapur yolculuğu şu bilet almak işi,
Ne kadar müşkülleşti ne yaman çağa düştü.

⁺ H.G 8 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2460

⁺ H.G 27 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2363

Bir bilet almak için ta karanlıkla gittim,
Gördüm kapuda millet kucak kucağa düştü.

Bu işe ilgililer ey bir usul koymalı,
Yolcu tacizlanıyor ateş sacağa düştü.

Az kalsın pestil oldum o kadar sıkıldık,
Sandımki gübeğimden yetmiş kurbağa düştü.

Hürriyet vardır diye bir çok gazete gördüm,
Neşrettiği yazılar dala budağa düştü.

Ev halkını yolladık kendimiz gidemedik.
Bundan sonra sanmayın Baba ocağa düştü.

[256]

Yağmurlar bu sene bol zifos ırmağa düştü!
Ucuzluk yağa düştü bereket bağa düştü!

Zaman buya eskiden çok züğürt geçinenler
Talihe bakki bugün bey oldu ağa düştü!

Komünistler Berlinde sinir harbi açmışlar
Bak siyasî vaziyet ne çeşit çağa düştü!

Yiyecek maddeleri yavaş yavaş düşüyor
Fasulya düştü sıra sabunla yağa düştü!

Yaşasın Yunanlılar kuvvetli tırpan attı
Çeteler kaça kaça geldiği dağa düştü!

⁺ H.G 29 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1971

Bulgarlara kâinat bütün nefret savurdu
Yaptığı yolsuzluklar dile kulağa düştü!

İnşallah talihin türlü çiçekler açtı
Bundan sonra ey Baba korkma kurağa düştü!

[257]

Vaziyet son kertede çok mühim çağa düştü!
Savaş, sulh birbirile kucak kucağa düştü!

Neden söndü iktisat bu güzel memlekette,
Sanki kalktı Trabzon gitti bir dağa düştü!

Dedim bu yıl çok yavan Soğuksu âlemleri,
Hep diyor erbabı zevk cebe kurbağa düştü!

Cevdet Alap bir Mebus, bir âza olamadı!
Öyle benzer ki şansı bol bol findığa düştü!

Zihni Canı uşaklar aman unutmayalım,
Ona reyini veren ancak mantığa düştü!

Harunlar mazasını ziyaret et arkadaş!
Bir kere uğrayanlar tam ucuzluğa düştü!

Çoğu kaşık uzattı pilâvın doruğuna,
Baba senin kısmetin bir sarımsağa düştü!

[258]

Bu ne idi uşaklar kıyamet yaga düştü!
Bir tek günün içinde görün ne çağa düştü,

Kilosunda bir lira böyle birden fırladı,
Demek bahtı kuramız süngü pıçağa düştü!

Her ne ise arkadaş başka bahsa bakalım,
İntihap işleri de geldi bucağa düştü!

Millet vekili olmak çok şerefli bir iştir,
Hem vatanî bir hizmet hemde kaymağa düştü!

Sevindim ki inhisar malları ucuzlayacak,
Dedik gül renkli şarap artık bardağa düştü!

Yüz ellide kilosu pirinç muhlandı kaldı,
Pilâv meraklıları bütün yatağa düştü!

Biz bitirdik sıfır başkalarını bilmem,
Yüz çift camış çekemez Baba batağa düştü!

[259]

Şu sulh çıkmadı gitti, kani batağa düştü!
Şu kahbe dünya yine ne müşkül çağa düştü!

Ucuzlukla bahlılık bıçak bıçağa geldi
Muhtekirle vurguncu kucak kucağa düştü!

⁺ Y.G 12 Haziran 1946 Sene:23 No:3289

⁺ Y.G 16 Kasım 1946 Sene:23 No:3331

Yaşasın İdmangücü demirleri eğritti,
Fırlattığı yedi top tam gitti ağa düştü!

Boğaz suyundan moskof yemek istermiş pilav,
Bilmiyorki kazana yeşil kurbağa düştü!

Bir kalsa kahraman TÜRK boyun eğmez kimseye,
Ondan birşey koparmak artık uzağa düştü!

Bu hafda eserlerim çıkacaktır satışa,
Bir danecik alanın ruhu sicağa düştü!

Taksim edince Mevla dünya nimetlerini,
Kimi vurdu pilava Baba kabağa düştü!

[260]

Bu tuhaf pahlılıktan herkes merağa düştü!
Züğürtlüğün yüzünden sakal tarağa düştü!

Odun kömürsüzlükten vermiştik kendimizi,
Çok şükür ki havalar yine kurağa düştü!

Bay Azminin zekâsı atoma top arttırır,
Lâyik olduğu işten neden ırağa düştü!

Diyorlar akşamları yazmak okumak çetin,
Elektrik ziyası benzer durağa düştü!

Aklın varsa hiç durma git tatlıcı Salime,
Baklavaya vuranın yüreği yağa düştü!

Emin olunki mutlak bir kahve ısmarlarım,
Her kim müjde ederse hamsiler ağa düştü!

Ha arttı, ha artacak, bu ay ucuzlıyacak,
Bu lafların yüzünden BABA yatağa düştü!

[261]

Parasızlık bastırdı cebe kurbağa düştü
Bu sene geçim yaman bey düştü sağa düştü.

Yazın kurak bastırdı şimdide bol yağmurlar,
Fındık tütün mahsulü ne kötü çağa düştü.

Lahanada birazca pahalılık var amma,
Çok şükürki ucuzluk et ile yağa düştü.

Emin olun uşaklar vermiştik kendimizi,
Dua edin bu sene bol balık ağa düştü.

Canlı resim istersen işte Niyazi Ertan.
Bir resim çektirenin yüzü çirağa düştü.

İşretli lokantalar eğlence yerleri boş.
Benziyorki bu sene kese kurağa düştü.

İhtiyarladın artık yine gönlün güzelde.
Uslan ey Baba uslan sakal tarağa düştü.

⁺ H.G 10 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2375

[262]

Yine pamuk dedemiz şehire dağa düştü!
Ondan daha büyük dert kabuğa yağa düştü!

Hamsi zaten kaçmıştı istavrittan da geçti
Bundan sonra zannetme bir balık ağa düştü!

Valimiz yaptırınca hastanenin yolunu
O mülevves vaziyet ne güzel çağa düştü!

Endonezyanın işi başka vaziyet aldı
Komünistle peykleri bıçak bıçağa düştü!

Bu günler görünmüyor çıplak diz modaları
Soğuk basınca manto tamam bacağa düştü.

Kadınlarımız yine hâlâ moda peşinde
Bak pahalılık ateşi geldi saçağa düştü!

Bizim modamız oldu bilin kara lahana
Onu buldu mu Baba o gün ocağa düştü!

[263]

Ölüler sanıyor ki diriler bala düştü!
Kalksınlar da görsünler dünya ne bala düştü!

Kilo incir elliye ye vur çifte telliye
Sarıl ince belliye ömrün ikbala düştü!

⁺ H.G 27 Ocak 1949 No:2177

⁺ H.G 14 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2046

Koruk üzüm yetmişe ne yenurda ne bişe
Ekmek verdi endişe unlar tutkala düştü!

Yağ da dörtyüz ellidir yiyenlerde bellidir
Bu gidiş temellidir dünya zavala düştü!

Almak istersen kumaş eğer erkeksan yanaş
Bir kostüme arkadaş evin tellâla düştü!

Pirinç da yüz otuz beş bamyaya oldu ona eş
Her şey kesildi ateş almamak fala düştü!

Sade bizde değil bu her tarafta böyledir
Koca kâinat bugün Baba hayala düştü!

[264]

Komünistlere bakın görün ne hale düştü
İçinde az.nlikle cengi cidala düştü.

Türklükle insanlığı imha eylemek için,
Zâlim bolşeviklerin eline pala düştü.

Hindistanda bir şeyh ölmüş cennete gitmiş,
Yakında dönecekmiş işler hep fala düştü

Muhalif gazeteler kızıştırıyor işi,
Dedikodular yine arttı çuvala düştü.

Bu kısım zevk eğlence işi iyi gitmiyor,
Ehli zevkin elinden bade piyale düştü.

⁺ H.G 13 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2465

Elektrik azlandı şarkıları unuttuk,
Yakında çoğalması bir ihtimale düştü.

Kar dede baskın yaptı lâkin şehre girmedi,
Kesif kolu etrafta bazı cibale düştü.

Soğuk bastırdı Baba sana kabuk vermiyen,
Tüccarlar emin olsun büyük vebale düştü.

[265]

Komünistlere bakın bugün ne hale düştü.
Birbirine gerdiler ellere pala düştü,

İçerden tehlikede dışardanda baskıda
Bu kapandan çıkamaz artık tutkala düştü.

Şimdi gençler evine şarkılan gidiyorlar.
Gece yarası dinle bülbüller dala düştü.

Bir yandan kahvelerde seyyarlardan aman yok,
İyi sanat buldular herifler mala düştü.

Çocuk Esirgemeye yardım eden yurttaşlar.
Emin olsun cennette kevsere bala düştü.

Çok şanlı oldu bu yıl parti kongreleri,
Halk Partisi milletle tamam kol kola düştü,

Yeni vazifesinde Baba yardım görmezse,
Görürsünüz o zaman yakında fola düştü.

⁺ H.G 3 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2455

[266]

Yine bugün ümitler bir inhidama düştü!
Dünya sulhu benziyor hayali hama düştü!

Belediye seçimi yanaşınca bazılar,
Propaganda için tam bir kıvana düştü!

Dikkat eyle vatandaş iyi insanları seç,
Dikkatsizlik gösteren ferdler betnama düştü!

En karanlık günlerde bize rehperlik eden,
Sayın halk partimize teşekkürname düştü!

Pahalılık belası artık tabiyetleşti,
Bundan sonra ucuzluk benzerki dame düştü!

şükür tamam üç aydır bir güneş yüzü gördük
Sisli yağmurlu günler artık hitame düştü!

Yüzlük lirası olan gidip değiştiriyor,
Züğürtlük yollarına baba devama düştü!

[267]

Çok şükür bayramımız güzel eyyama düştü!
Bütün herkes neşeli gönüller kâma düştü!

Asri mezarlık ile Kavak meydan yolları,
Halkın çoğunluğundan bir izdihama düştü!

⁺ Y.G 18 Mayıs 1946 Sene:23 No:3282

⁺ Y.G 13 Kasım 1946 Sene:23 No:3330

Dolaplarda kız erkek cazır cazır dönerken,
Kayıklar salıncaklar başka hengâma düştü!

Koca bir memlekette bir dirhem çimento yok,
Yine bir çok gönüller gama evhama düştü!

Pahalılık oturdu ucuzluğun yerine,
Benzerki bu yıl işler böyle nizama düştü!

Tevesü etmektedir mühtekirlik salgını,
Vurguncunun dudağı lebi gülfama düştü!

Belki temizlenirik züğürtlükden der iken,
Baba talihin senin daha bednama düştü!

[268]

Siyasî ahval bugün korkunç kıvama düştü!
Eski gerginlik yine aynen devama düştü!

Yunanlının satvedi Balkanları titretti
Artık asi çeteler müthiş evhama düştü!

Bolşeviğin yıldızı söndü infisah etti
Beylerinin encamı bin serencama düştü!

Tito'lan Moskof'ların arası çok açıldı
Komünist siyaseti bir inhidama düştü!

İskelede denizden kesilip kalan sular
Eğer temizlenmezse hastalık tama düştü!

⁺ H.G 30 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1972

Taksim parkı ne güzel ne kadar enfes oldu
Yaşasın Belediye gönüller gama düştü!

Halkın ruhundan doğan biricik Yunusoğlu
Gayretiyle ey Baba işler tamama düştü!

[269]

Tamam yedi ay sonra, Baba devrana düştü!
Ne yapsınki, Kâinat ne kötü ana düştü!

Eşsiz Arslanlarımız titrettiler Koreyi ,
Yiğit Mehmetçiklerin, şanı Cihana düştü!

Zalim Komünistlere, kuvvetli bir ders verdi,
Süngüsünün önünde, Düşman alkana düştü!

Hep milletler gördüler, Türkün azametini,
Korkusundan düşmanlar, sanki volkana düştü!

Bu ne müthiş âfettir, gördünüz mü uşaklar,
Hep yiyenler diyorki, hamsi yavana düştü!

Havalar ey gidiyor, şükür bu yıl arkadaş,
Geçen yılın karından, herkes figana düştü!

Çek başına yorganı, kabuğun yoksa Baba,
Görmez misin dünyayı, bonbardımana düştü!

[270]

Bugünler seçim işi evvel plâna düştü!
Üstün ilgi gösteren halk heyecana düştü!

Sayın Halk Partimizin izinde yürümeğe,
Akın etti fikirler, ruh galeyana düştü!

Bu bir medenî haktır, istimal et reyini,
Dikkat eyle vatandaş; bu hizmet sana düştü!

Mebus seçim işinde bay Azmi'yi unutma,
İlmi, irfanı bugün bütün lisana düştü!

Aramızdaki kavi birliği bozmak için,
Moskovanın radyosu çok hezeyana düştü!

Ehli merak diyor ki "ucuzluk olacak mı?
Bu sırrı keşfeylemek ancak şeytana düştü!

Bu neş'eli günlerde herkes ümit içinde,
Neden senin tali'in Baba dumana düştü?

[271]

Dedim bu ne didişme yine meydana düştü.
Dedi bir kaç açık göz şadu handana düştü.

Dedim biz istemeyiz bir itilâf partisi,
Dedi ona imkân yok o gün şeytana düştü.

⁺ Y.G 25 Mayıs 1946 Sene:23 No:3284

⁺ H.G 17 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2354

Dedim demokrasimiz bir takım eşhasın mı,
Dedi tahlil eylemek ehil irfana düştü.

Dedim Halk Partisinin hizmetleri ne oldu,
Dedi takdir eylemek sahip vicdana düştü.

Dedim seçim olacak kanun çerçevesinde,
Dedi Demokrat Parti bombardımana düştü,

Dedim bizdeki kuvvet bugün birliğimizdir,
Dedi bunu görmeyen gözler dumana düştü.

Dedim ki mitingler moda haline girdi.
Dedi bu mâna vermek Baba sultana düştü.

[272]

Hamsi zamanı geçti işimiz fena düştü.
Zügürtlüğün büyüğü anca meydana düştü.

Mübarek kaybolunca duman geçti yerine,
Kimi yatağa düştü, kimi bir yana düştü.

Neler çekmekteyiz biz, şu feleğin elinden,
Ne zamanlar yarattı dide giryana düştü.

Kıymetli hemşerimiz sayın Milletvekili,
Hasan Saka gidince hasreti cana düştü.

Neden şen Trabzona böyle işsizlik çöktü.
Neşe ile zevkimiz sanki zindana düştü.

⁺ H.G 13 Nisan 1951 No: 2938

Kahbe felek kimine koca öküz yutturur,
Ye bakalım arkadaş aklıma dana düştü.

Kahbe dünyanın yükü bizim gerdana bindi,
Başkasını bilmemde Baba külhana düştü.

[273]

Bulutlar parçalandı güneş gerdana düştü!
Artık kış hitam buldu bahar meydana düştü!

Ucuz zeytinyağına kavuşunca memurlar,
Çeşitli dolmalarla yiyipte çoğu idmana düştü!

Etsizlikten kimsede ne et kaldı nede but
Ayda bir görününce hamsi dermana düştü!

Geçen kasapta gördüm kesilmiş bir kart inek
Metetti dedi namı bunun İrana düştü!

Dedim kart görünüyor dedi küçüktür yaşı,
Nuhun gemisiyle bu birlik tufana düştü!

Bayındırlık müdürü yüzbinlerce yaşasın,
Yollar tamir oluyor gönül handana düştü!

Tali'i yar olanlar kalkan da yer barbon da,
Babanın hissesine sade lahana düştü!

[274]

Felek bize bugünler yine ihsana düştü,
Çok şükürki iki gün güneş meydana düştü,

Rutubetten uşaklar az kaldıki çürüdük,
Romatizmalılar hep ahu figana düştü.

Mübarek Hamsi yine arzı endam eyledi.
Kaviler zevke düştü, cansızlar cana düştü

İnönümüzün nutku bizi çok sevindirdi
Yeniden yüzlerce köy ilme irfana düştü

Bugünkü hayatımız teessürle doludur,
Bu devrin insanları kötü zamana düştü.

İnsan öldürmek için pahane arıyorlar
Zâlim komünistlerin elleri kana düştü

Lokma yavanlayınca fosforumuz tükendi
Züğürtlük tekkesinde Baba devrana düştü.

[275]

Kuyruklu yıldız için halk heyecana düştü!
Daha kuyruklu belâ bütün cihana düştü!

Atom baba varolsun, o olmasaydı eğer,
Belânın püsküllüsü bütün her yana düştü!

⁺ H.G 4 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2426

⁺ Y.G 16 Ekim 1946 Sene:23 No:3324

Kara yüzlü kömürün bir kilosu yirmiye,
Kış gelmeden işimiz benzer dumana düştü!

Bak şansız Trabzona fırtınalar başladı,
Ne vakıt ki çalışmak işi limana düştü!

Bugünkü pisayada etten ucuz birşey yok,
Her akşam ete vuran ancak lokmana düştü!

Ne olacak dünyanın halısıyla kilimi,
Bir tatlı gün görmedik talih yamana düştü!

Bugün varsın ey Baba düşünme hiç yarını,
Dünyada bâkı kalmak hangi sultana düştü!

[276]

Siyaset âlemine büyük fırtına düştü!
Dünya Barometresi git gide kana düştü!

Demokrasi, komünist çok müthiş kapıştılar
Kazık kopması yakın ip gitti dana düştü!

Kuyruk hükümetlerde zulüm ayyuka çıktı
Bir fok din adamının hali çok fena düştü!

Yağ yemesi bu günler çok tehlike arzetti
Tuz yaktı ciğerleri Mide volkana düştü!

Bu sene Anadolu oldu kutup diyarı
Bahar geldi de yine her taraf dona düştü!

İşsizlik parasızlık salgını var uşaklar
Dört ton olan vücutlar şimdi hiç tona düştü!

Daha çok büyük dert var Baba söylesin bakın
Evvel yakacak derdi diğerler sona düştü!

[277]

Komünistlik belâsı bugün her yana düştü!
Ondan sonra kâinat ateşe kana düştü!

İnsanlığı kemiren bu mülevves illeti
Önlemek işi bugün her bir vicdana düştü!

Hani peyk devletlerde yüksek fikirli eşhas
Kimi mahvoldu, kimi başka bir yana düştü!

Dünyanın düzenliği bu yüzden ihlâl oldu
Tatlı şerbet içerken zehir finca düştü!

Encamı milletleri vahşete sürüklüyor
Gül gibi dünya bugün bakın ne ana düştü!

Bu yeni asrımızda Bolşeviğin zülmundan
Nice ana babalar ahu figana düştü!

Ey Baba cani haktan birleşmezse milletler
Zavallı beşeriyet bilin yamana düştü!

[278]

Yanmak ihtimali var dünya volkana düştü!
Benziyorki iş yine kılıç kalkana düştü!

Siyasetin kurnası her taraftan fışladı,
Tıkaması çok çetin delik harmana düştü!

Küşadını ilimiz sevinçle beklüyordu,
Nümune hastanemiz neden husrana düştü!

Çok sevgiler sunarım üstat Münir Melale,
Kıymetli eşşarından ruhlar irfana düştü!

Sayın Akif İşcanın himmetleri var olsun,
Gazinomuz bitince kalpler şükrana düştü!

Şiir bedest olarak doktor Asım Sözmeni,
Gördüm demirci ile parkta yan yana düştü!

Duyduk bu yıl intihap serbest olarak imiş,
Bir külah kapmak için Baba cevvana düştü!

[279]

Dünyanın rengi benzer yine al kana düştü!
Siyasî kesmekeşler kılıç kalkana düştü!

Coşkun arslanlar gibi Türklük dikkat ediyor,
Bir kere haykırdı mı cihan volkana düştü!

⁺ Y.G Cumartesi 27 Nisan 1946 Sene:23 No:3276

⁺ Y.G 20 Mart 1946 Sene:23 No:3265

Türkün azmi önünde hiç bir kuvvet duramaz,
Bakarsın Tank bir yana, Atom bir yana düştü!

Bir çömlek yoğurt elli, bir kilo yağ da beşyüz,
Demek bütün mideler bombardamana düştü!

Ey hazreti baklava senden zaten geçmişiz,
Pirasayı yemek de bir kahramana düştü!

Bu korkunç yükü artık çokları taşıyamaz,
Kalçalar hep çatladı, semer palana düştü!

Evki ölmeden tuttun ahretin yolunu,
Hayat denilen Baba artık yalana düştü!

[280]

Yağmurlardan her taraf sanki ummana düştü.
Tütün Fındık mahsulü bugün amana düştü.

Çok sevdiği Türklerle felek şaka ediyor,
Kâh seylâp kâh zelzele bir imtihana düştü.

Ahlâk seviyemizi daha yükseltmeliyiz,
O zaman bağ bahçemiz yeniden cana düştü

Bir inkılâp devresi geçiriyor tabiat,
Görülmemiş hadisat yahu meydana düştü

Korkunç korkunç havalar görülmemiş dolular,
Benziyor ki dünyamız ahır zamana düştü

⁺ H.G 13 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2377

İhtiras insanların gözlerini bürüdü,
Mal için birbirini bombardımana düştü.

Ne zaman şu insanlık tekâmül eder Baba,
Görürüzki ühivvet bütün cihana düştü.

[281]

Baksananız uşaklar ahval yamana düştü!
Pahalılık yüzünden cebler amana düştü!

Ey fıkara bir eve günde beş papel lâzım,
Trabzonda ticaret bombardımana düştü!

Bir et fabrikasıyle liman da yapılsaydı,
Belki birşey olurdu ümitler ana düştü!

Memleketin biricik doksanlık kahramanı,
Vatan için bu günler büyük heycana düştü!

Aka İbrahim diyor harp olursa giderim
Namı yine akanın bütün cihana düştü!

Kanarya ötüşünden Çavuşan kahvesinde,
Tavuk horoz bir yana kendi bir yana düştü!

Ey Baba Rizede çay ey oluyor derdiler,
Belki yine uçtu çay gitti İrana düştü!

[282]

Deve tellâla düştü, Kalbur samana düştü.
Derken bu kötü durum bizim zamana düştü

Kışın gök gürültüsü güzünde kar yağışı
Tabi'atta değişti başka ceryana düştü.

şu siyaset işleri iyi gitmiyor halâ,
Milletlerin ilgisi yine İrana düştü.

Filistin'in üstünde kıyametler kopuyor,
Yahudiyle Araplar bombardımana düştü.

İlkbaharda limana mutlaka başlanacak.
Yavan yiyen korkmasın çorba kazana düştü.

Çaysızlıktan sinirler gevşemeğe başladı.
Benzerki bir çay içmek ancak nisana düştü.

Bak işe altmışında sevdalığa takıldı,
Baba'nın köhne gönlü genç bir bayana düştü.

[283]

Uşaklar mahzun gönül yine virana düştü!
Tamir etmek işi de artık yârana düştü!

Dün gece ta yerinde gittim tetkik eyledim
Parkta hasır perveran sulu ayrana düştü!

⁺ Y.G 30 Ocak 1946 Sene:23 No:3252

⁺ H.G 2 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2005

Tuna konferansından bir şeyler çıkacakmı
Şimdi siyasî gözler bütün Balkana düştü!

Şu Berlinde arkadaş bir patırtı çıkarsa
Kâinat baştan başa tam bir volkana düştü!

Mahkûmları çok güzel okutup yazdırıyor
Nazir Gür'ün gayreti bu gün meydana düştü!

Partiler çoğaldıkça yâran nefes alıyor
Milletvekili olmak artık tavana düştü!

Manâlı konuşursun nene lâzım ey Baba
Kendi derdini ağla ruhun figana düştü!

[284]

Bugün Cumhuriyetin namı her yana düştü!
Dünya milletleri hep Türk'e hayrana düştü!

Kalplere neşe verdi bu bayramın sevinci,
Bugün yirmi milyon Türk şadı handana düştü!

En çok büyük ATAMIZ yarattığın bu günü,
Korumak için Gençlik ahtı peymanına düştü!

Bu günü büyük Türk'e kazandırmak şerefi,
İsmet İNÖNÜ gibi bir kahrama düştü!

Vatanın her köşesi demirlerle örüldü,
Yapacağın işlere millet inana düştü!

Yükselttin Türklüğü sen bugün medeniyette,
Türke sevgi bağlamak bütün cihana düştü!

Ey nurlu Cumhuriyet dünya durdukca var ol,
Baba da var oldukca Sana şükranına düştü!

[285]

Hiç korkmaymın uşaklar güneş havaya düştü!
Kış yağ gibi eridi yaz da tavana düştü!

Hep çiçekler açıyor mecl..ler donanacak.
Cünbüş verir meyle saz nağme nevaya düştü!

Şaki molla Mustafa hükûmet kuracakmış,
Yıkıl tamzaram yıkıl Maydoros kâhya düştü!

Şu siyasî dalgalar neler icat ediyor,
Dünyayı kundaklamak demek mollaya düştü!

Geçen muhtelit maçda bay doktor Asım Sözmen,
Topa göbekte vurdu fena vartaya düştü!

Güvenlik konseyinde tartışmalar çok mühim,
Dünya sulhu beklerken iş hâyi hûya düştü!

Gazetelerde gördük kumaş vereceklerdi,
Baba öyle benziyor ümitler suya düştü!

[286]

Dedim bu kış ne idi dedi çok fena düştü,
Dedim sade bizemi dedi her yana düştü.

Dedim bu müthiş kışta bir sızıltı çıkmadı,
Hükûmetin tedbiri dedi meydana düştü.

Dedimki demokratlar baskına başladılar,
Dedi demek halkçılar bombardımana düştü.

Dedim bu ne çirkin iş bu ne berbat gidiştir.
Dediki ne yapsınlar ümitler yana düştü,

Dedim demokrasilik böylemidir arkadaş,
Dedi bu işten millet bütün kümana düştü.

Dedim çarşı camii kubbesi yarım kaldı,
Dedi namaz kılarken çoğu barane düştü.

Dedim dünyanın işi ne olca ey Baba,
Dedi bizim devrimiz kötü zamana düştü.

[287]

Yine sulh konferansı çetin bir âna düştü!
Ümitsizlik havası bütün her yana düştü!

Boğazlarla oynamak barutla oynamaktır
Buna teşebbüs eden bombardumana düştü!

⁺ H.G 17 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2530

⁺ Y.G 21 Ağustos 1946 Sene:23 No:3309

Dünya parçalanır da Türk bir karış yer vermez,
Cumhuriyet ordusu ahdü peymanaya düştü!

Yeni hükümetimiz milleti sevindirdi,
Önemli programla bugün meydana düştü!

Pahalılık belâsı yakında def olacak
Para da bollanacak fındık harmana düştü!

Kuruldu millî birlik bir çelik kale gibi,
Düşmanların hülyası artık kazana düştü!

Nümune hastanesi ser tabibi var olsun,
Böyle büyük kıymete Baba şükranına düştü!

[288]

Ahlâksızlık modası şimdi meydana düştü!
Vicdansızlık marazı bütün her yana düştü!

İnsaf denen o nesne çoktan ortadan kalktı
Boğaz haram yemeye, parmaklar kana düştü!

Bu çok kötü zamanda, bu korkunç hayihuyda
Kimi paça bulamaz, kimine dana düştü!

Yüzelli fakir çocuk sünnet ettirildi
Çok sevgili Valimiz zümrüt nişana düştü!

Sayın Generalimiz Naci Altuğ var olsun
Yardımlariyle düğün şerefe şana düştü!

⁺ H.G 15 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2047

Biricik Halkevimiz büyük gayret gösterdi
O geceki düğünde halk heyecana düştü!

Halkevi gençlerine dua eyle ey Baba
Kurdukları o dernek ne kadar yaman düştü!

[289]

Bu hafta ehval yine ümitsiz ana düştü!
Amerika bir yana Ruslar bir yana düştü!

Başladı manevraya müttefik donanması,
Sanki devler toplandı ruyiummana düştü!

Vurguncular bu günler geçtiler harekete,
Zalim kara borsacı yine kervana düştü!

Gece doktor yok diye halkımız sızlanıyor,
Bu yüzden koca şehir derde dermana düştü!

Kavun karpuz bolluğu aldı yürüdü ama,
Batlıcan beğendisi ne de yamana düştü!

Ucuzluk, pahalılık gelip geçici şeyler,
Dalevera oyunu yine meydana düştü!

Dörtyüzelliye çıktı setenin bir metresi,
Vurguncudan ey Baba millet amana düştü!

[290]

Bakın Őu kahpe dűnya ne kűtű ana dűűtű!
Koműnistlik bir yana zulmű bir yana dűűtű!

İnsanlık mefkűreleri bűtűn tarumar oldu
Bolűeviklerin fikri tamam meydana dűűtű!

Dűnyayı fethetmekmiű meęer onun gayesi
Bu fikirde olanlar hep peruűana dűűtű!

Koműnist çetelere çaldı sopayı Yunan
Kimisi teslim oldu kimi Balkana dűűtű!

Bugűnkű vaziyette iyi yaűattı bizi
Hűkűmete teűekkűr her bir vicdana dűűtű!

Tamamiyle uyandı dűnya hűr milletleri
Anladılar bu iűin en sonu kana dűűtű!

Cihan sulhunu bugűn garanti etmek iűi
Emin olki ey Baba Amerikana dűűtű!

[291]

Zeytin yaęı bir yana sade bir yana dűűtű
Bir kilosu beű papel, gűzler kir yana dűűtű

ıktı kurtlu peynirin kilosu yűz altmıűa
Akıl erdirmek buna artık űeytana dűűtű

⁺ H.G 1 űubat 1949 No: 2182

⁺ H.G 30 Mart 1945 No:1199

Bak demirci, Babaya gayet güzel yazıyor
Vanı geçti de namı gitti İrana düştü

Duydum ki şairlere sebze takdim etmişler
Bizim Asım Sözmene bir bağ lahana düştü

Doktor İbrahim Okman meclisi terk edeli
Gülden süzüldü bade bizim fincana düştü

[292]

Bugünler kahpe devran tuhaf bir âna düştü!
Talihliler ortada, talihsiz yana düştü!

Düşmanlar sanıyordu sürümüze kurt girdi,
Çok şükür ki sürümüz sağlam çobana düştü!

Veremle mücadele cemiyeti var olsun.
Yüzlerce kansız vücut kuvvete, cana düştü!

Büyük kulüp sigarlar küflü çıkıyor imiş,
Şükür et ki bu maraz gitti dühana düştü!

Ucuzlaycak diyorlar İnhisar maddeleri,
Desene ki sarhoşlar bol bol meydana düştü!

Sağlam mobilya almak ister isen hiç durma,
İsmail Albayrağın namı dört yana düştü!

Baba ihtiyar oldun, şansın senden ihtiyar,
Bak bir diyen var mıdır Baba civana düştü!

[293]

Dedim neden kürremiz müthiş girdaba düştü.
Dedi ahlâk gemisi oturdu şapa düştü.

Dedim fuhuş sarhoşluk aldı başını gitti
Dedi ehli-tefekkür onu hesaba düştü

Dedim bütün dünyada dine raĝbet azaldı.
Dedi zaman kocadı akıllar sapa düştü.

Dedim konünistlerde büyük rahatsızlık var
Dedi Balkanlardaki plânı kalpa düştü.

Dedimki demokratlar birbirine girdiler
Dedi gemilerine şimdiden yalpa düştü.

Dedim büyük valimiz azimle çalışıyor
Dedi üstün kudreti artık kitaba düştü.

Dedimki Baba Salim gazete çıkaracak
Dediki memleketin ruhu mehtaba düştü.

[294]

Sulh olacak arkadaş sanmayın şapa düştü!
Yunan çetelerinin işi çok sarpa düştü!

Oradaki komünist para propagandaları
Bundan sonra emin ol pas tuttu kalp'a düştü!

⁺ H.G 22 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2413

⁺ H.G 3 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1945

İşittim bazı bakkal şeker toptan satarmış
Böylesine arkadaş elbette sopa düştü!

Sonrada hükûmete buluruz kabahatı
Vicdan ile ahlâka bakın ne çap'â düştü!

Gazi paşa yolunda futbol oynuyorlarmış
Caddelerde eğlenmek benzerki topa düştü!

Yaz geldi fırıncılar temizlik yapmalıdır
Saç tırnak kesilmeli tekneye arpa düştü!

Seyahat kokuları yine burnuma değdi
Belki bu yaz Babanız İzmirde kampa düştü!

[295]

Biraz kestikten sonra kar lapa lapa düştü
Bilin hayat işleri çok büyük sarpa düştü

Koyun sahiplerine doğrusu acıyoruz,
Yirmibeşe ot düştü otuza arpa düştü

Soğuktan ve açlıktan tamam verdi gendüyi,
Bizim zalim kıratın başından torba düştü.

Kırdı gemimiz dümen züğürtlük diyarına,
Takasına da baktım başından yalpa düştü.

Biraz parası olan birazda yakacağı,
Emin olsun bugünler en büyük kampa düştü.

⁺ H.G 2 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2515

İhtiyar demimizde ne olacak halimiz,
Kıçtan pantolon çıktı sırttan muşamba düştü.

Bak fakirlere Baba neler çekiyor neler,
Şükreyle kursağına bir sıcak çorba düştü

[296]

Uşaklar barometre benzer ki kara düştü!
Elden sıcak çıktı da soğuk ambara düştü!

Yirmi gündür yerinde sayıklayan oduncu
Uykusundan uyandı eli hızara düştü!

Bu hercümerçle artık tabiatlaştı dünya
Bundan sonra benzerki sulhta mezara düştü!

Bir kilocuk pırasa yirmi kuruş olursa
Ondan anlasanaki işler hıyara düştü!

Vurguncuyla muhtekir geçti faaliyete
Bir görseydik bunların yüzleri kara düştü!

Komünist liderleri birer birer kaçıyor
Benziyorki orada iplik pazara düştü!

Osman Sezer var olsun yaşasın tüccar terzi
Babaya yardım etmek bu namudara düştü!

[297]

Barometre benziyor uşaklar kara düştü!
Odun derdi berdevam keseler dara düştü!

Kilosu altmış kuruş tuzlu Hamsi var imiş
Desene elimize zengin kumbara düştü!

Göze çarpacak kadar canlılıklar oluyor
İnşallah bundan sonra belde imara düştü!

Bire alıp ikiye satmak adet olmuştur
Bir çok insafsız esnaf çok büyük kâra düştü!

Bin dokuz yüz yetmişte güneş ters doğacakmış
Bak şu yaban şeyihi ne vartalara düştü!

Gazeteci Birliği zengin piyngosundan
Bir bilecik alana çok büyük para düştü!

Altmış sene çekerim çıkartamadım gitti
Kara bahtın ey Baba derin ambara düştü!

[298]

Ümitler hep beyazdı yumurta kara düştü
Demokratlar benziyor bugünler dara düştü

Kuru lâf satmak için Ayvasılı tuttular,
Daha hiç görmemiştim lâfda pazara düştü.

⁺ H.G 12 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1923

⁺ H.G 29 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2569

Bayram yapıyorlardı mevki akıncıları,
Heyhat öyle banziyor ümit anbara düştü.

Kudreti zahir oldu sayın Halk Partisinin,
Bunu takdir edenler elbetki kâra düştü.

O korkunç zamanlarda ne varlıklar gösterdi,
Onun azmiyledirki vatan imara düştü.

Başımızda dururken sevgili İnönümüz,
Bir dakika sanmayın yürekler yara düştü

Kıymetli başbakanın beyanatı önünde,
Yıldırımak hülyaları artık mezara düştü

[299]

Güzel Trabzon bugün nurlu imara düştü
Valimizin azmiyle çok büyük kâra düştü

Kıymetli valimize bizden yüz bin teşekkür,
Gayretiyle teşebbüs bizim diyara düştü.

Tütün işleme evi yakında başlayacak,
Tayyare meydanı da sanma kenara düştü.

Limanın inşaatı tamam faaliyette,
Bu olaylardan gönül sanki gülzara düştü.

Hükûmet konağı da yakında başlayacak,
Her anı beldemizin bir ilkbahara düştü.

⁺ H.G 22 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2386

Verem hastanemiz de başka bir nevrek verdi,
Kentin kötü talihi artık mezara düştü.

Eşsiz sayın valimiz bizde kaldıkça Baba,
şanlı yeşil yurdumuz bir çimenzara düştü.

[300]

Bu kışın benziyor ki kabuk mudara düştü!
Yazdan yakacak yağın çok büyük kâra düştü!

şehir gazeteleri dedikodu ediyor
Buna ne hacet varki iplik pazara düştü!

Tarikatçılık işi resmen tesbit edildi
Tepesinin üstüne şeyih ambara düştü!

Var olsun çok kıymetli Emniyet Müdürümüz
Bir çok ahlâksızların şerri mezara düştü!

Hükûmet her sahada uyanık bulunuyor
Daleveracıların boynu hıza düştü!

Palamut tezden kaçtı dikkat edin uşaklar
Zannederim Hamsi de bu yıl kukara düştü!

Kızlar pehlivanlara ilâni aşk ediyor
Baba gibi pehlivan bir ihtiyara düştü!

⁺ H.G Cumartesi 13 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2103

[301]

Beyaz yumurtlar dedik yumurta kara düştü!
Bahalılık nedense daha maskara düştü!

Esnaf, zürra bu işe ayak uyduruyorlar,
Lâkin dar gelirliler yine çok dara düştü!

Akaryakıt maddesi serbest oldu velâkin,
Muhtekirin eline yine kumbara düştü!

Çok ağladık sızladık un serbest olsun dedik,
Ekmeğin kilosundan sanki on para düştü!

Ayırma Tanrı bizi hühûmet gölgesinden,
Serbest bırakılardan millet zarara düştü!

Bire alıyor herif yirmi bire satıyor,
Vurguncuyla muhtekir kuvvetli kâra düştü!

İyi bilin uşaklar ondadır son ümidim,
Kitaplar satılmazsa Baba mezara düştü!

[302]

Biz bolluk bekler iken vaziyet dara düştü!
Sebze fiatlarından saçma on para düştü!

Yağmurlar mebzül yine fasulya kırkbeş kuruş
Şekerli sıkıntıda köylü çok kâra düştü!

⁺ Y.G 21 Aralık 1946 Sene:23 No:3341

⁺ H.G 17 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1989

Piyango iptilas ı salg ın halini aldı
Bu y ızden bir çokları b y k zarara d şt !

Bir dumbala modası hararetle gidiyor
Bayanlarımız bile evde kumara d şt !

Gezdim dolaştım g rd m parklar çok tenhalaştı
Bu yaz ın g özelliği G zelhisara d şt !

Dilberler b l k b l k gezip seyran etmekte
Âşikibicareler ahu ve zara d şt !

Nasibi b rek oldu bir çok lokmaperveran
Senin de kısmetine Baba tomara d şt !

[303]

Moskof daleverası artık mezara d şt !
Foya ıktı meydana iyilik Hazara d şt !

Peykleri birer birer çekiyorlar ferteyi
Hain Markosun başı keskin hizara d şt !

Romanyada Bulgarda kaynaşmalar başladı
Ateş kızıl toprakta her bir hisara d şt !

G zel Trabzonumuz talihsiz deyil artık
B y k Valimiz gibi bir namudara d şt !

⁺ H.G 13 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2014

İki üç gündür sıcak millete pest dedirtti
Kimi parka devrildi kimi ambara düştü!

Acap neden kapandı bilmemki sinemalar
Fırtınaya, filme yada icara düştü!

Unutmaz seni Baba kıymetli evlâtların
Elem fışkıran kalbim gayri imara düştü!

[303]

Kıştan kurtulduk artık yol ilkbahara düştü!
Yine kabuk kaygusu sanma mezara düştü!

Züğürtlük illetine doktor ilâç yok diyor,
Onunçün çok kibar var bugün fıķara düştü!

Gece alemlerini felek taksim eylemiş,
Bay İbrahim Okmana gayet mudara düştü!

Asım Sözmen her zaman neşecikler saçardı,
Bu meraklı sahneden neden kenara düştü!

Memlekette işsizlik şundan da bellidir ki,
Kimisi eğlenceye kimi kumara düştü!

Bu seferki çaysızlık hamsiyi unutturdu,
Benzerki kestide çay rengi kapkara düştü!

Veremle mücadele büyük faaliyette,
Bu çok hayırlı işten Baba zarara düştü!

[304]

Ekmek pahalınca gönüller yasa düştü!
Bu yüzden memlekete çok büyük tasa düştü!

Pahalılık belâsı bugün bir moda oldu,
Bekliyorken vaziyet gitgide hasa düştü!

Beş lira harcıyorsun yine karnın doymuyor,
Bakıyorsun ki eve bir tek pırasa düştü!

Benziyor bu gidişle yaşamak imkânı yok,
Bundan sonra işimiz Hoca Abbasa düştü!

Heyecanla bekliyor memurlar yıl başını,
Belki bir sıcak çorba bu sene tasa düştü!

Bak kara borsacıya baksana vurguncunun,
Üç beş sene içinde sırtına kasa düştü!

Kitabın satılmazsa seyreyle gümbürtüyü,
Züğürt kalmakla artık Babaya besa düştü!

[305]

Az kaldı ki uşaklar banada kasa düştü.
Bilsenizki yüzüme ne kadar tasa düştü.

Otuz piyangosundan on bini kapmış idik,
Altı rakkam tam geldi bu rakkam kısa düştü.

⁺ Y.G 11 Aralık 1946 Sene:23 No:3338

⁺ H.G 1 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2367

Demektir ki ikbala artık çok yanaşmışız,
Bu sefer yüzbin lira mutlaka tasa düştü.

Faik Ahmet Barutçu bugün geldi sevindik,
Tam üç yıldır gönlümüz hasrete yasa düştü,

Giddikçe yükselmede yiyecek maddeleri,
Bundan sonra arkadaş sanma piyasa düştü.

Cezaevi müdürü çok güzel çalışıyor.
Ona sevgi beslemek bizlere besa düştü.

Zeytinyağı bugünler bozdu bağırsakları,
Zannetmeyin Babanız etle temasa düştü.

[306]

Bu gece ilk namazdır helvalar tasa düştü!
Ehli iman sevindi münkürlere yasa düştü!

Feleğin plânında bu sene yaz yok imiş
Odun kabuk derdinden millete tasa düştü!

Şu rutubetli duman semalardan gitmiyor
Vücutlara sızılar gönüller pasa düştü!

Postahane şubesi şu Şevket Tarakçıdan
Bir bilecik alana koca bir kasa düştü!

Bu günlerde ajanslar havadis bulamıyor
Siyasette sükûn var işler limana düştü!

⁺ H.G 14 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1925

Dünya buya kimisi ekmek bulamaz yesin
Kimisinin de şansı altın elmasa düştü!

Bundan sonra dünyayı insanlar düzeltemez
Korkarım bu iş Baba şeytan hannasa düştü!

[307]

Meyhanelerden artık yıkıldı masa düştü!
Ehlinamus sevindi sarhoşlar yasa düştü!

Başka başka şanstadır memleket yolcuları
Kimi köhne bir hana kimi Palasa düştü!

Her gün bir saat güneş bir iki saat çise
Sebzelerle meyvalar diyorlar pasa düştü!

Filistinde savaşlar kızışmaya başladı
Kuvveyikülliyeler ancak temasa düştü!

Çok şükürki ucuzluk gözükmeye başladı
İki yüzü verdin mi çorbadır tasa düştü!

Bu keşmekeş yaradı bir çek türedilere
Kimine apartıman kimine kasa düştü!

Yazımızı şu felek ne kadar kara yazmış
Bir metelik zannetme Baba İlyasa düştü!

⁺ H.G 22 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1933

[308]

Yazarlar bir biriyle neden dalaşa düştü
Sunî Demokratcıklar benzer telâşa düştü

Sayın Başvekilimiz işe ciddiyet verdi,
Ne yapsın zavallılar vapur kalaşa düştü

Halk Parti döküntüsü mevki akıncıları,
Muhالیf mahfillerde bugün en başa düştü.

Neler icat ederler sandaliye uğruna,
Bu sebepten millete gülünç temaşa düştü

Husumetçi gurubun, kinci kahramanların,
Akli selim önünde kılıcı taşa düştü.

Demokrasi dövüşmek değil o sevişmektir.
Bunu anlamayanın gözleri yaşa düştü!

Bu ateşli günlerde bir şeycik kapmak için,
Sanma menfaatçının elinden maşa düştü

[309]

Zannetmeyin uşaklar elimden maşa düştü!
Ne yapayım dağlara beyaz temaşa düştü!

Yarım asır geçti de vallahi hiç görmedim
Böyle şiddetli soğuk bir kerre başa düştü!

⁺ H.G 3 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2342

⁺ H.G 17 Şubat 1949 No:2198

Bizim Olaycıbaşı namüzaç düştü yahu
Benzerki fennî harpta büyük savaşa düştü!

Doktor İbrahim Okman geceleri çıkmıyor
Takasınlan yakası müthiş kalaşa düştü!

Hamsi bu yıl yemedik beynimiz durakladı
Daha çıkmıyacak diye herkes telâşa düştü!

Siyasi vaziyette hiç uyacak surat yok
Dünyanın gidişine akkıllar şaşa düştü!

Bazılar zan eyliyor altmış yaşını geçtim
Babanız bu yıl ancak kırksekiz yasa düştü!

[310]

Bir kaç gün görünmedik vaziyet kışa düştü!
Ak sakallı pehlivan dağa ve taşa düştü!

Mangalı karıştırdım bir şey bulamayınca
Az kalsın ki uşaklar elimden maşa düştü!

şu Berlin olayları ne kadar tuhaf yahu
Dünya milletlerine bir hoş temaşa düştü!

Komünistler burada karagöz oynatmakta
Siyasetin denizi müthiş kalaşa düştü!

Balık kesatlayınca züğürtler iflâs etti
Hamsiden de ümit yok herkes telâşa düştü!

⁺ H.G Cuma 3 Aralık 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2123

Kıymetli bir genç olan bay Muharrem Meleğe
Bizden büyük aferin hem de çok yaşa düştü!

Yavanlığa alıştık ondan hiç zorumuz yok
Yakacak derdi Baba bugün en başa düştü!

[311]

Boztepede lokmalan millet savaşa düştü.
Kimi vurdu böreğe kimi lavaşa düştü,

Horonla davul zurna kemenceler kırıla,
Kadehler meydan gördü rakılar başa düştü.

Hamsikuşu kaygana haşlanmış yumurtalar,
Kuzu dolması börek görenler şaşta düştü.

Bak işe ki kaç gündür hava sisli dumanlı.
Hıdırellez gününde güneş yokuşa düştü

Baylar bayanlar kırdı tam eğlence yaptılar,
Zevk ehline bugün de büyük tamaşa düştü.

Cingeneler yaratmış, diyorlar bu bayramı,
Her ne olursa olsun doğrusu hoşta düştü.

Ey Baba sende niçin bir kuzu doldurmadın.
Ne edeyim uşaklar meydanı sarhoşa düştü.

[312]

Bir püsküllü belâki dağa ve taşa düştü!

Eni boyu şu gidiş benzer savaşa düştü!

:

Her gün bir parmak daha komünistler azıyor

Bulutlar kararıyor deniz kalaşa düştü!

Çinde bugün vaziyet çok tehlike arzetti

Siyaset adamları bütün telâşa düştü!

İnsanlığı mahvetmek niyeti Bolşeviğin

Yarattığı melânet bugün en başa düştü!

Bir fesat ocağına çevirmişti dünyayı

Amerikan dayıya bizden çok yaşa düştü!

Bir patırdı çıktımı kül gibi dağılacak

O zaman milletlere bir hoş temaşşa düştü!

Her tarafa herifler Baba fesat saçıyor

Bir çok yerde milletler kardeş kardeşe düştü!

[313]

Komünistler korkudan bütün telâşa düştü!

Kominformle Tito müthiş savaşa düştü!

Peykleriyle Moskoflar bozuşmaya başladı

Bu çok mühim mesele şimdi en başa düştü!

⁺ H.G 15 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2105

⁺ H.G 1 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1973

Şu çirkefler kaynağı şu köhne Tabakhane
Ne güzel temizlendi ne kadar hoş düştü!

Onun azmiyle belde parlamaya başladı
Çalışkan valimize bizden çok yaşa düştü!

Bizim Ali Kalkanın bahçesini görene
Hıyarlı patlicanlı kutlu temaşa düştü!

Yunan komşu süngüyü kuvvetli sallayınca
Çetelerin kılıcı benzerki taşa düştü!

Siz yalnız parayı erkenden hazırlayın
Telâş etme ey Baba memur kumaşa düştü!

[314]

Parasızlık illeti bugün en başa düştü!
Her görüştüğüm ferdin gözleri yaşa düştü!

Bak şansaki yaz'ıda ele almak çok çetin,
Çoğu sandığı elden izkara maşa düştü!

Oldu ilk baharımız kışdan çok çok belâlı,
Gözlerimize daim karlı temaşa düştü!

Yirmiiki liraya bir metresi diyorlar,
Cebler düştü telaşa memur kumaşa düştü!

Barbonyanın kilosu ikiyüze satılır,
Benzerki bu yıl bizim deniz kalaşa düştü!

Yine müthiş bir cidal Çinde patlak veriyor,
Bolşevik Çinlilerle sağcı savaşa düştü!

Amerika ey baba çakıpta gürleyince,
Sulhu tehdit edenin kılıcı taşa düştü!

[315]

Gördük tayyareleri ne kadar hoşla düştü.
Bunca emeklerimiz sanmaki boşa düştü.

Vatanın her yerinde kuvvetli hamlelerle,
Çalışan hükûmete bizden çok yaşa düştü.

Tayyareler semadan renk renk kâğıtlar attı,
Ruha kokular düştü göze temaşşa düştü.

Sevgili İnönümüz üstün görüşleriyle,
Şarkta ve Avrupada Türklük en başa düştü.

Çapkın Hamsi uşaklar bir göründü bir kaçtı,
Kaç gündür elimizden izkara maşa düştü

Şu güzel havalara bayılasım geliyor,
Bu vakit böyle hava akıllar şaşla düştü.

Kırlarda bayırlarda gezer çiçek toplardık,
Yaş altmışı geçince Baba telâşa düştü.

⁺ H.G 18 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2440

[316]

Siyasetin yolları sanma yokuşa düştü.
şu Berlin anlaşması gayetle hoş düştü.

Siyaset adamları Çin işini diyorlar,
Bence züğürtlük işi bugün en başa düştü.

Emin olun uşaklar yağ denilen nesneden,
Dün akşam iki gram yediğimiz aş düştü.

Dedim bayana bu az bir gramcık daha koy
Zavallı kadın birden büyük telâşa düştü.

Doğu yollarımızın tahsisatı yetişti,
Sevgili Valimize bizden çok yaşa düştü.

Yüksek mühendisimiz Fevzi Ataç var olsun.
Gatretille bitti iş sanmaki kış düştü.

Gençliğimiz yerinde parasızlık yüzünden
Koca karıyla evde Baba savaşa düştü.

[317]

Köylümüze kolaylık bugün en başa düştü!
Tütünleri satıldı bu iş çok hoş düştü!

Vaktında da gübresi yetişti imdadına
Memnun oldular artık her taraf coşa düştü!

Mısırın bir kilosu yirmialtıya düştü!
Bu büyük yardımları sanmaki boşa düştü!

Bugün hükümetimiz öyle çalışıyorki
Bütün kalplerimizden ona bin yaşa düştü!

En çetin bir durumda başında bin gaile
Bizi korumak için yine savaşa düştü!

Atlantik paktı yahu çelik bir kale oldu
Komünistler bu işten elbet telâşa düştü!

Bundan sonra dünyayı ateşleyemez asla
Emin olki ey Baba elinden maşa düştü!

[318]

Bu yılki havalara akıllar şaşa düştü
Tabiattan bizlere güzel temaşa düştü.

Çok güzel amma lâkin dayan bakalım kışa,
Yakacağın yüzünden işimiz yaşa düştü

Toplandık arkadaşlar idarehanemizde,
Herkes derdini dedi benimki başa düştü.

Soğuk biryandan çarptı biryandan kar püskürdü,
Seyr eyledim çoğunda kiprikler kaça düştü.

Bayanların elinden paketler eksik değıl;
Bize müthiş kış düştü onlara kumaş düştü

Bu sene intihapta Çörçil kazanacaktır,
Ancak komünistlerin başları taşa düştü

[319]

Uşaklar şu dünyaya yeni bir varta düştü!
Bolşeviğın elinden bozuldu harta düştü!

Titonun vaziyeti dünyaya nevrek verdi
Yunan çeteleride artık iskarta düştü!

Bu yazbaşı keşmekeş biteceğē benziyor
Artık inanın bana sanmayın marta düştü!

Haftalar geçiyordu vuramayrik tatlıya
Şekerin vaziyeti ne müşkül şarta düştü!

Yavaş yavaş ucuzluk kulağınđ gösterdi
Bundan sonra pahalılık inşallah alta düştü!

Vurguncular bir yandan durmayıp budayorlar
Matrabazın elinden sanmaki balta düştü!

Ete vurmak ey Baba zaten sana yaramaz
Bundan sonra her akşam sana salata düştü!

[320]

Borç artık boydan aşdı ümit deryaya düştü!
Baba evde bayanla hergün kavgaya düştü!

⁺ H.G 3 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1975

⁺ Y.G Cumartesi 4 Mayıs 1946 Sene:23 No:3278

Not: Geçen sayımızdaki düştünün dördüncü mısrasındaki üçüncü kelime fazladan girmiştir. Tashih eyleriz.

Bu aybaşı çok müthiş bir savaşa giriştik!
Aracılık işinde komşu araya düştü!

Gece doktorsuzluktan halk şikâyet ediyor,
Doktorluk vazifesi artık hastaya düştü!

Bugünlerde ucuzluk olacakmış diyorlar,
Biz görmeyiz bu işler belki ferdaya düştü!

Kuruşlardan iş geçti liradan konuşmalı,
Bir kilo kurtlu minzi iki liraya düştü!

Bilet almak istersen sümer gişesine git,
Büyük ikramiyeler şimdi oraya düştü!

Süzme yoğurdu sordum kilosu yüz deyince,
O dakkada uşaklar baba sıtmaya düştü!

[321]

Bizim seyahat işi gelecek aya düştü.
Züğürtlükten belime koca bir kaya düştü.

Evde yapılan hesap hiç pazara uymuyor,
Bilsenizki uşaklar neler ortaya düştü.

Valimizin sürekli kavi teşebbüsüyle,
Mısır işinde köylü iyi vartaya düştü.

Dikkat edinde bakın seçimler yanaşınca,
Birçok hülya perveran büyük sevdaya düştü.

⁺ H.G 18 Mart 1952 No:3243

Kuraklık bastı buyıl velâkin hiç korkmayın,
Hükûmetin azmiyle buğday hartaya düştü.

Alış veriş uyanır merak etmeyin sakın,
Aha birşey kalmadı fındık Borsaya düştü.

Dün akşam gayet güzel rüya gördü Babanız,
Biliyorum üçyüz bin bizim kasaya düştü.

[322]

Talihimiz felekle yaka yakaya düştü.
Zâlim züğürtlük bize yine çakaya düştü.

Dalgalanan havadan gemi peşine koşan,
Birçok açığöz zümre köhne takaya düştü.

Ahmet Kömürcüoğlu yüksek kültürlü zattır,
Birkaç gün evvel Baba bakma şakaya düştü.

Nefsime hitap diye yazdığı güzel şiir,
Bir çok şiirden bugün üstün markaya düştü.

Ev buhranı bir dahi ev aramak işleri.
Önde gelen bu iştir sanma arkaya düştü.

İtalyadan yep yeni vapurlar alıyoruz,
Şimdiden bir ikisi hemen halkaya düştü.

Halbuki züğürtlükten köşe nişin olduk biz,
Sanırlar derviş gibi Baba hırkaya düştü.

⁺ H.G 10 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2348

[323]

Dedikodular Őimdi Amerikaya dűŐtű!
Anklo sakson bolŐevik yaka yakaya dűŐtű!

Dűnya bu fecaatten kurtulmađı bekliyor,
Bir yandan vurgucular acı Őakaya dűŐtű!

Ey műbarek can pilav sana kavuŐmak etin,
Pirinç almak yađ almak ancak akaya dűŐtű!

Zaman olur diyorlar devran tersine dűner,
uval bulamiyanlar Őimdi uhaya dűŐtű!

Her yerinden delindi semalar sűzge gibi
O neŐeli havalar artık arkaya dűŐtű!

Elektirik Őirketi nűnde toplanmıŐlar
Hep gayretleri Őuki, ha mih halkaya dűŐtű!

BaŐtankara etmiştir ikbalinin gemisi,
Baksananız uŐaklar baba takaya dűŐtű!

[324]

Sıkıntılar çođaldı hep bir araya dűŐtű
İp ucunu kaçıran bilsin daraya dűŐtű.

Bir yandan işsizlik var bir yandan parasızlık,
Yűrekler bu olaydan binbir yaraya dűŐtű

⁺ Y.G 19 Ekim 1946 Sene:23 No:3325

⁺ H.G 23 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2536

Derler ki her asırda bir şelâle doğarmış.
Bu seferde şelâle gitti Seraya düştü.

Niçin gerdanın ince geziyorsun arkadaş.
Duymadınmiki Hamsi bugün karaya düştü.

Köylerde Demokratlar toptan çekiliyormuş,
Haklıdirlar gördüler gemi boraya düştü

Şahsî menfaat güden birçok hulya perverin,
Benziyor ümitleri yüz yıl sonraya düştü

Bu mübarek Hamsiden bir teneke tuzlayan,
Büyük servete kondu Baba saraya düştü.

[325]

Her gün balık yemekten mide deryaya düştü!
Çorbadan yandı vücut sanki sahraya düştü!

Piyasamızda kabak çok yüksek mevki tuttu
Karabakla da seksen o da sıraya düştü!

Ne ot bitiyor yerden ne de sebze büyüyor
Baksananız tabiat bizle alaya düştü!

Dünyayı kurnazlıkla şaşırtan Yahudiler
Bugün Araplar ile büyük belâya düştü!

Palılık karşısında bu günlerde pes dedik
Sanma geçim işleri artık kolaya düştü!

⁺ H.G 18 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1929

Sen bu işe ne dersin ey dünyanın perisi
Zengin olan geçinir züğürt daraya düştü!

Gayret eyle ey Baba geç bu korkunç denizi
Nicelerin gemisi bu gün karaya düştü!

[326]

Kalkınma birbiriyle heşa yasaya düştü!
Demokrat mayna yelken dümen orsaya düştü!

Reyler serbest olunca coştı huyla perveran,
Bir çok reyler diyorlar karaborsaya düştü!

Vatandaş rey işinde uyanık ol titiz ol,
Eyi insanları seç vakit kısaya düştü!

Ağladığımız günde bizi güldürmüş idi,
Bu günde Halk partimiz şanlı besaya düştü!

Bir takım muhtekirler yine faaliyette,
Kalay görünmez oldu girdi kasaya düştü!

Azərbaycanla İnan çarpışmaya başladı,
Sulh ümitleri benzer fasa fosaya düştü!

Bu seferki devrede eğer mebus olmazsa,
İyi bilin uşaklar baba tasaya düştü!

[327]

Ehval vahim görünür çetin vartaya düştü!
şanlı Çanakkalemiz yine ortaya düştü!

Türkle mi harbettiler acep Türk mü yenildi,
Belki taksim işinde öyle hartaye düştü!

Türkten birşey koparmak sevdasına düşenin,
Bilinsinki zavallı başı belâya düştü!

Adam vurmak modası modaların üstünde,
Çaresi aranmazsa bu iş fenaya düştü!

Birkaç mahdut kimsenin üzerinde geziyor,
şu memleket işleri neden yalpaya düştü!

Memleket hastanesi pansumancısı Hasan,
Vazife perverlikte çok büyük paya düştü!

Yıllardanberi Baba ucuzluk bekleyoruz,
Bol bol vaatlar ile gözler rüyaya düştü!

[328]

Bıldırcın geldi yine gözler havaya düştü!
Çok şükür iki tane bizim tavaya düştü!

Eğer hava bozup da ince yağmur olursa,
Bilmiş ol ki o gece herkes şifaya düştü!

⁺ Y.G Cumartesi 24 Ağustos 1946 Sene:23 No:3310

⁺ Y.G 7 Eylül 1946 Sene:23 No:3313

Siyasetin gidişî değişik renk alıyor,
Benzer bu işin sonu artık sopaya düştü!

Fransızlarla yaptık ticaret anlaşması,
Bazı düşmanlar yine korkunç rûyaya düştü!

Pilipist yapmış yunan, kralcılar kazanmış,
Düşmanlarının başı ancak kayaya düştü!

Sıcaklar bastırınca fikirler de sulandı,
Hülya perveran bugün tuhaf kavgaya düştü!
Meş'aleler yanınca sevindim hamsi geldi,
Meğer bıldırcın imiş, Baba dalgaya düştü!

[329]

Şu zalim fırtınalar yine havaya düştü.
İnsanlar kahvelere kuşlar yuvaya düştü.

Bir takım ihtiyarlar çıkamaz artık evden,
Kocakariyle hergün müthiş kavgaya düştü.

Çarşı cami helâsı akşamdan kapanırmış,
Ondan da hiç hayır yok o ki paraya düştü

Esnaflar sızlanıyor bu yaramaz olaya,
Mağza arkalarında pislik sıraya düştü.

Niçin duruyorsunuz hep birlikte koşalım,
Fatsa yalılarında Hamsi karaya düştü.

⁺ H.G 9 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2461

Bu sene kabukda bol maden kömürü de var,
Hiç korkmayın uşaklar işler kolaya düştü.

Yine benim ümidim hava tezden açacak,
Kambur felek ey Baba bizle alaya düştü.

[330]

Kürreyi arzdan yine müthiş bir kaya düştü!
Yahudiler Araplar ok ile yaya düştü!

Dünya buya arkadaş her insan bir olur mu
Kimi geçim derdine kimi moda düştü!

Zalim feleğin bile taksimi doğru değil
Kimine kıt veriyor kimi çok paya düştü!

Bu ay palılık yine benzer devam edecek
Öyle benzer ucuzluk gelecek aya düştü!

Eygidi geçen günler ne mutlu günler idi
Kavanoz gibi dünya gör ne vartaya düştü!

Bir kilo yeşil biber yirmi altı liraya
Hiç korkmayın uşaklar keklik çantaya düştü!

Yüzde olsa kilosu vurguncuya vız gelir
Bakma beceriksizler Baba yalpaya düştü!

[331]

Çok şükürki çarşıya taze bezelye düştü.
Yiyecek olanlar hep benzerki yaya düştü.

Vurguncular yer amma bir çocukları yiyemez,
Ancak bizim yememiz gelecek aya düştü.

Tekel işleri bu yıl gayet yolunda gitti,
Ambarlama işleri bütün kolaya düştü,

Köylümüz memnun kaldı bu günkü vaziyetten
Nasıl memnun kalmasın iyi vartaya düştü.

Tekel Başmüdürüne bizden de çok teşekkür,
Çalışkanlıkta artık ismi hartaya düştü,

Sayın öğretmenlerin Yardımlaşma Birliği,
Yaptıkları yardımlar bugün ortaya düştü!

Yunus beyin kabrini tamir ettiler Baba,
Kıymetli öğretmenler nurlu bir paya düştü.

[332]

Bir çok ev akşam sabah peynire çaya düştü!
Kırat üstünde giden şimdicek yaya düştü!

Her sanatkâr her esnaf işe ayak uydurdu
Yalnız memurların beline kaya düştü!

⁺ H.G 27 Mayıs 1949 No:2287

⁺ H.G 22 Ocak 1949 No:2172

Düşmesin de neylesin pahalılık yüzünden
Burda ev icarları şimdi ortaya düştü!

Bir düne bakın yahu bir de bugüne bakın
Neler doğurdu dünya neler hartaya düştü!

Siyaset gemisinin dümeni parçalandı
Şu kararsız deryada müthiş yalpaya düştü!

Elektrik işçisi çalışkana Şevki Doğu
Takdir olunmakta o en büyük paya düştü!

Bu müthiş kavga Baba başından eksik olmaz
Talihinle hayatın pala palaya düştü!

[333]

Kore mütarekesi benzer ki suya düştü.
Kızılların yüzüne kırk çeşit boya düştü.

Kandırdık sanıyorlar, oyalayıp duruyorlar.
Gün geçtikçe kızıklar fena vartaya düştü,

Ekşi maya kuruttu milletin mayasını.
Bir görsek fırınlara çiçekli maya düştü.

İşittim birkaç kişi Halk Partiden ayrılmış,
Desene gök yıkıldı semadan kaya düştü.

Üç tanesi ayrılır bin tanesi yazılır,
Partimizin hizmeti bugün ortaya düştü

Yakacak fiyatları yükselmiş Trabzonda,
İstanbulun yanında orası yaya düştü

Babayı sorarsanız sevgili hemşeriler,
Ankara Otelinde kahveye çaya düştü.

[334]

Benzer yine dağlara kırmızı boya düştü!
Devletler hazırlıkta sanma uykuya düştü!

Bir tarafta Yunanlı çetelerle çarpışır,
Bir taraftan İranda gürültü hoya düştü!

Bir çocuk bahçesine ihtiyaç var diyorlar,
Bu iş yakında olur sanma falsoya düştü!

Şimdi de çıktı gördüm bir fırlıdak modası,
Diğer kumarlar artık benzerki suya düştü!

Biz bir tek bildircını ele geçiremedik,
Fındık sahipleri hep Çunluğa toya düştü!

Havalar üşütünce yine dertler debreşti!
Dağlar beyazlayınca çoğu korkuya düştü!

Gayrilerin yıldızı düştü aslan burcuna,
Neden senin yıldızın baba markoya düştü!

[335]

Yirmi beş sene evvel şeyhlik suya düştü!
Bir takım yobaz hâlâ, benzer uykuya düştü!

Bize yolu gösterdi mürşidimiz Atatürk
O yoldan sarkanların başına kaya düştü!

Bizim tekkemiz Vatan şeyhimiz Türklüktür
Bunu idrak etmeyen ebedî koya düştü!

Şimdi saf insanları tarikatla kandırıp
Para kazananların yüzüne boya düştü!

Bu kabil alçakları, müdâfa eyleyenler
Milletin nazarında büyük falsoya düştü!

Cumhuriyet devrimiz ilim irfan devridir
Artık hurafecilik derin kuyuya düştü!

Hem göbek yazıp herif, hem de para alıyor
Bu üfürükçü, Baba ne yağlı toya düştü!

[336]

Zannımca kâinata başka bir boya düştü!
Ahım çıktı semaya ümidim suya düştü!

Komşu Yunan ordusu geçti faaliyete
Çetelerin beline müthiş bir kaya düştü!

⁺ H.G 9 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2099

⁺ H.G 10 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2011

Mühim tedbirler aldı bugün hükûmetimiz
İşe işlerimiz sanma arkaya düştü!

Doktor Okmanı benden bütün yâran soruyor
Mecliste görünmüyor benzerki koya düştü!

Seçimler yaklaşınca dikkat edin uşaklar
Nice hülya pervere çok tatlı rüya düştü!

Çapulacı esnafı bütün hep ağlıyorlar
Ne zamanki arkadaş lâstik moda düştü!

Hasır koltuk üstünde tamam verdi kendini
Akşam parkta Babanız tatlı uykuya düştü!

[337]

Çok şükür bugünlerde yağ da boğaza düştü!
Her nedense uşaklar fiyatlar aza düştü!

Allah bizi kurtardı şu kabuk belâsından,
Nerde olsa yatarız, mevsim de yaza düştü!

Belediyeye aza olarak ne de meraklı,
Mebus olmak gayreti sanma ayaza düştü!

Erkeği müflis etti, kadınların modası,
Bizim doksanlık bile naza, niyaza düştü!

Bir türlü sulh perisi doğuramadı gitti,
Benzer ki çok kuvvetli bir inkıbaza düştü!

Türkün azmi, birliği en kuvvetli silâhtır.
Onu yaşatmak için millete besa düştü!

Kırk senedir feleğin eşşeğini güderiz,
Deseler ki, Baba da dolmuş bir kaza düştü!

[338]

Kızıl renkli çay kızı naza niyaza düştü!
Karneler elde amma çay bir çıkmaza düştü!

Çay yok diye uşaklar sakın merak etmeyin
Ayva suyu içeriz mevsimde yaza düştü!

Elektrikle civ civ çıkartıyormuş duyduk
İşbanka veznedarı bizi ikaza düştü!

Tamam elli senedir bir cücük çıkarmadık
Demeyin arkadaşlar baba mecaza düştü!

Sinir harbi bu günler yine aldı yürüdü
Öyle benziyorki sulh yine ayaza düştü

Diyorlar ki dünyada açlık tehlikesi var
Onun için vaziyet bir inkıbazaya düştü!

Şu kahbe zeytinyağı kâh gizlenir kâh çıkar
Desene fırsat yine bir çok canbaza düştü!

[339]

Böyle zaman görmedik sakal düştü saç düştü.
Kimisi yıldız kaptı kimisi de aç düştü.

İki zâlim düşman var bizi iz' aç eyliyen,
Bunlarla savaşmıya bugün ihtiyaç düştü.

Birisi pahalılık birisi komünistlik
Bu her iki mel'una kuvvetli kırbaç düştü.

Alamanla Japonlar silâhlanıyor artık,
Moskofla peyklerine hemen kaç kaç düştü.

Türk süngüsü Korede kendini gösterince,
Bütün hür milletlerin derdine ilâç düştü.

Ey bir avuç şanlı Türk, sen ne arslan bir ırksın,
Süngünün darbesinden nice nice taç düştü.

Bugün de kainatı yırtmağa kudretin var,
O hain komünistler süngüne muhtaç düştü.

[340]

Kışla Bahara bugün kuvvetli bir maç düştü!
Zalim Kışın yüzünden niceleri aç düştü!

Yeni saha açıldı güruhi sarhoşana,
Dertlerine boyalı ispirto ilâç düştü!

⁺ H.G 12 Ocak 1951 No: 2850

⁺ H.G 15 Şubat 1949 No:2196

Böyle antika işler hiç bir vakit görmedik
Altmış yaşına girdik başımızdan saç düştü!

Üç dört sene içinde çokları banker oldu
Birçok asilzadeler bir pula muhtaç düştü!

Para yok imiş artık aldırış etmiyorum
Çünkü; züğürtlük ile tab'a imtizaç düştü!

Valimize Trabzon çok teşekkür ediyor,
Ekmeklerin içine sanırsın güllâç düştü!

Dikkatle tetkik eyle, şu dünyanın halini,
Nice kel kafalara Baba altın saç düştü!

[341]

Anlatamadık gitti, sakal düştü saç düştü.
Birçok hülya perverin gözleri çok aç düştü.

Bir helessa yalessa oyununa döküldük,
Bu yandan silkenenler o yana muhtaç düştü.

Seçimler yaklaşınca büyük gayrettedirler,
Ümitleri mideye fındıklı güllâç düştü.

Peynir gemisi gitmez bu dumanlı havada,
Böyle şeyler çok gördük sonu kaç kaç düştü.

Ciğerinden vurulmuş mevki hastalarına,
Benzer Demokrat Parti müessir ilâç düştü.

⁺ H.G 18 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2355

Sandaliye modası aldı başını gitti.
Çok görünmez onlara böyle ihtiyaç düştü.

Sende Partiyi değiş mebus olursun Baba,
Ne dersiniz kalbime böyle bir inanç düştü.

[342]

Kızıl Çinli melüne yine kaçakaç düştü
Moskofların yüzünden hem sefil hem aç düştü.

Bu seferde yamyamlar öyle dayak yediki,
Bıyıklar yere indi başındaki saç düştü.

Kahraman tugayımız yine sarstı Koreyi,
Türklüğün darbesinden nice nice taç düştü.

Atlantik Paktına biz alınırsak uşaklar,
Ol zaman bu zümreye müessir ilâç düştü.

Avrupadan bin kerre daha çok demokratız.
Takdir etmeyen kafa akıla muhtaç düştü.

Ramazanda yaklaştı metelik cepde nanay,
Bak feleğın işine aklıma güllâç düştü.

Kaymaklı baklavadır hedefimiz arkadaş
Ne yapsın dertli Baba yollar dolanbaç düştü

⁺ H.G 25 Mayıs 1951 No: 2980

[343]

Bilmem neden dünyamız böyle dolambaç düştü.
Nicelerin başından çok kıymetli taç düştü.

Nice bankerler çöktü niceleri mahvoldu,
Nice doldurup atan filise muhtaç düştü.

En büyük bir belâ da komünistlik belâsı,
Peyklerini bir görün zavallılar aç düştü.

Vaktiyle bu yılanın önüne geçilmedi,
Uzandı şimdi boynu tamam yüz kulaç düştü

Vaziyete bakarak istihracım şöyledir,
Ruslarla batılıya kuvvetli bir maç düştü.

Dünyanın milletleri neler çekiyor yahu.
Mukayese edersek bizlere güllâç düştü.

Bu ay piyangosundan ne dersiniz uşaklar,
Babaya on bin papel kavi ihtiyaç düştü

[344]

Dedim şimdi tabağa taze bir güllaç düştü.
Dediki birçokları hep ona muhtaç düştü.

Dedim ihtiyarlar da koşuyor bu nesneye,
Dedi öyle nesne ki canlara ilâç düştü.

⁺ H.G 28 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2450 Aynı şiir 1 Temmuz-31 Aralık 1949'da var.

⁺ H.G 7 Nisan 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2577

Dedim mezardakiler başını kaldırdılar,
Dedi belki kaparlar dört yüz seksen taç düştü.

Dedimki denemeler yapılacak sonunda,
Dedi adaylara çok kuvvetli maç düştü.

Dedim Demokrat Parti terakki edemiyor,
Dedi bak azasına ordan kaç kaç düştü

Dedimki küfür ile başlayan iş böyledir,
Dedi bir kaç hülyacı ne yapsunki aç düştü.

Dedim Halk Partisinin işi nasıl gidiyor,
Dedi milletten ona kuvvetli inanç düştü.

[345]

Bu Ramazan uşaklar ehli lokma aç düştü!
Bir çok kimseler varki filise muhtaç düştü!

O eski Ramazanlar yemek bayramı idi
Bakardın ki sofraya her akşam güllaç düştü!

Bir yanda su böreği bir yanda da kadayıf
Baklavada ortaya sanki altın taç düştü!

Baharatlı mahallebi, Gürcice, büf böreği
O çeşitli reçeller mideye ilâç düştü!

Zerde çöplü nohutlu tavuk suyuyle plâv
Tulumba tatlıları ne kadar kıvanç düştü!

⁺ H.G 28 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2000

Âlâ İzmir köfdesi kifaldan da ekşili
Kuru bamya kıymalan sanki ihtiyaç düştü!

Neden bu nimetlerden mahrum olduk ey Baba
Nedendir yolumuza çok sarp bir yamaç düştü!

[346]

Komünistlerin artık başındaki taç düştü.
Peykleri da Titoya bugünler muhtaç düştü.

Ne yapsınlar sefalet ölüm gırla gidiyor,
Bu zavallı milletler kaç senedir aç düştü.

Ruslar istemiyorlar Yugoslav elçisin,
Titolan Sitaline kuvvetli bir maç düştü.

Onlar döğüşüp dursun benimde derdim başka,
Ne dersiniz uşaklar aklıma güllâç düştü.

Liman işleri yavaş adımlarla gidiyor,
Bir çok gerekli olay gayrete muhtaç düştü,

Hepimizin arzusu onu tezden bir görmek,
Heyecandan merakdan başımızdan saç düştü.

Kolay değildir baba koca deniz dolacak,
Gide gide suların dibi kırk kulaç düştü.

⁺ H.G 29 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2420

[347]

Meydan yine o meydan kuru bir sevinç düştü
Vaadlar bollamıştı sonu yine hiç düştü

Yağlı ballı sözlerle kulaklar dolmuş idi
Palılık eskisinden iki misli piç düştü

Hayat şartları böyle devam edip giderse,
Vücut sefinesinden dümen düştü kıç düştü.

Kızıl Çinliler yahu akıllanmadı gitti,
Boyunlarına artık kuvvetli kılınç düştü.

Akçaabat şoförleri yarış yapar dururmuş.
Yine bir vatandaşa ecel mündemiç düştü,

Mübarek Ramazanda böreğe vuran kişi,
İhtiyaç olsa bile elbetteki dinç düştü.

Senin sırtından yükü kaldıramadı felek,
Öyle benzerki Baba ok kırıldı vinç düştü.

[348]

Daldı dünya gemisi dümen düştü kıç düştü
Ne yapalım uşaklar zamanımız piç düştü.

Tamam altmış senedir kaç değirmen döndürdük,
Bak talihi nâsaza binde bir kebiç düştü.

⁺ H.G 12 Haziran 1951 No:2998

⁺ H.G 26 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2417

Arnavutluktan yine çeteler saldırıyor,
Yedikleri kötekler benziyorki hiç düştü

Unuttu mevlâsını bulacak belâsını,
Komüniste benziyor dayak mündemiç düştü.

Alamanlar da findık alacakmış diyorlar,
Bu sözü işitince içime sevinç düştü.

Artık rıhtım bitecek limanımıza yahu,
Elli tonu kaldıran koskoca bir vinç düştü.

Şimdiden soğuklardan ihtiyarlar müşteki,
Şükür olsun mevlâya iyki Baba dinç düştü.

[349]

Çirkin dedikodudan ruhlara utanç düştü.
Harice karşı bize elbette utanç düştü.

Bir takım mürteciler geçti faaliyete,
Döküldü ortalığa bin bir çeşit paçavra,

Bu bozguncu alayı köteğe muhtaç düştü.
Milletin arasına girdi bu kondakçılar,

Huzur içinde iken başımızdan taç düştü.
Demokratız diyerek zehir savuruyorlar,

Bu duygusuz zümreye çok kötü amaç düştü.
Dökdükleri hezeyan suyu bulandırıyor,

⁺ H.G 21 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2385

Bu valide bir şeycik kapmak isterler Baba,
Bu çirkin fikirliler benziyorki aç düştü.

[350]

Diyorlar Halksesine çok güzel bir ad düştü.
Milletin de ağzına yep yeni bir tad düştü

Ordumuz son silâhla çok müthiş teçhiz oldu,
Bize düşman olanın işi çok berbat düştü,

Atatürk babamızın ölüm günü idi dün.
Bütün Türk Milletine ahu ve feryat düştü.

Büyük Ebedî Şefin üstün görüşleriyle,
Vaziyetimiz metin vatan da âbad düştü.

Sevgili İnönümüz bize bir tesellidir,
Büyük Türk Milletinden ona itimat düştü.

İnönü'dür ki bizi bu âfetten korudu,
Her sahada vatana kavi bir imdat düştü.

Varolsunlar ey Baba şanlı büyüklerimiz
Onların gayretiyle yurduma murat düştü.

[351]

Turşu oldu vaziyet ekşidi küpe düştü!
Harp çıkıyor üstüne sulh yine dibe düştü!

⁺ H.G 11 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2433

⁺ Y.G 30 Kasım 1946 Sene:23 No:3335

Milletlere bir ey gün doğuramadı gitti,
Bizim şu köhne dünya kaç yıldır gebe düştü!

Emin olki bu savaş çoklarına yaradı,
Kimi şekere düştü kimisi şepe düştü!

Piyasada ucuzluk aramaya imkân yok,
Yalnız fasulyanın başı diktepe düştü!

Moda yine artmakta, sinemalar dolmakta,
Dert artınca herkese başka debdebe düştü!

Bu yıl kabuk oldun çok hiç korkmayın uşaklar,
Nişanları göründü hamside cebe düştü!

Çok nükteler arzettim bir tek alan olmadı,
Koy desinler ki ancak Baba mektebe düştü!

[352]

Ahvaldeki incelik kıldan çok ince düştü!
Kâinatın başına müthiş işkence düştü!

Bu hale kimler sebep oldu ise deseler
Gerdanına sırtına koca şirpençe düştü!

Meclise nevrek verdi o gün Bilâl Akıncı
Mükâfatı olarak size bir gonca düştü!

Vururduk Ramazanda kaymaklı baklavaya
Şimdi geçen o günler bize eğlence düştü!

⁺ H.G 14 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1986

Baklava yapmak içi a evi satmak lâzımdır
Yağı unu kaldırmak en büyük vince düştü!

Sümerbank toptan satış mağzasında bugünler
Perakente satışlar halkın gönlünce düştü!

Bir elinde orucu birinde aşk tutarsın
İki karpuz bir kola Baba çetince düştü!

[353]

Dili mahzumumuz ah, ahu feryade düştü!
Zannetme gamhanemiz bir gün âbade düştü!

Perişan hal oldum menbaı hicran oldum,
Ne zamanki sevdiğim hayalin yade düştü!

Çıkamadık cihanda sahrayı pür elemde,
Taliî nasazımız müthiş inade düştü!

Neler çekmekte gönül bir zalimin elinden,
Sanmayın bir lâhzacık gamdan azade düştü!

Sefa sürmekte âlem dünyayı pür elemde,
Neden bizim ömrümüz bir girdibade düştü!

Kaçırdım şen bülbülü yıkıldı aşyanım,
Ağyarı bedbahların dürbü fesade düştü!

Hicranı aşkın senin kıymet biçilmez zevktir,
Koy desinler ki Baba hali berbade düştü!

[354]

Sanma dergâhdan bize bir kadeh bade düştü!
Mest oldu yaran bizim talih berbade düştü!

şu fanida kırk yıldır çok palalar salladık
Kuyruklu yıldız birgün sanma imdade düştü!

Dünkü vurguncu bize bu gün kafa tutuyor
Çünkü ehli vicdanın cebi kesada düştü!

Palılık yıktı bizi felekte vermez aman
Sebze kesat tabiat bizle inade düştü!

Hırsızlık hadisesi sıklaşıyor bugünler
İşsiz kalan haydutlar artık fesate düştü!

Elbisedende başka bir şey almıyorlarmış
Çıplaklıktan demekki herif piyade düştü!

Temkinli ol ey Baba iyi kolla kendini
Bir de baktıki birgün cübbe mezada düştü!

[355]

Berlinde işler yine hali berbade düştü!
Moskoflar Batı ile müthiş inade düştü!

Sulhseverler birleşip kavi cephe alınca
Komünistler şaşırıldı ahu feryada düştü!

⁺ H.G 28 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1939

⁺ H.G 28 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1970

Bak Şu domuz obanı Gospodin Bulgara bak
UŐak olmuŐ zihinsiz bak ne fesade dűŐtü!

Aslanlar yuvasına çete sokmak istiyor
Bulacak belâsını aklı kesada dűŐtü!

Ediyor Boztepelı Valimize teŐekkűr
Gűzel Boztepe yolu her yerde yade dűŐtü!

Bu sene bolluk çoktur hiç korkmayın uşaklar
Allaha yűz bin Őűkűr yaėmur ziyade dűŐtü!

Bu ay piyangosundan elli bini almaya
Bin çeŐitli űmitle Baba amade dűŐtü!

[356]

Hava soėuklayınca akıla bade dűŐtü.
Helva alemleri de hatıra yade dűŐtü.

Ey gidi o zamanlar onlar ne gűnler idi,
O gűnlerde yaŐayan bugűn feryade dűŐtü.

Dűnya çapında elem dűnya çapında keder,
Koműnistlik yűzűnden cihan hep dada dűŐtü.

Kűcűk milletleri hep silip sűpűrműŐ idi,
Amerika amuca Őűkűr imdada dűŐtü.

Bu yűzden nice insan faniden gű eyledi,
Kimi karada dűŐtü kimi deryada dűŐtü.

⁺ H.G 7 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2490

Çömlekçide fakıra kabuk dağıtır imiş,
C.H.P Ocakları cennet abada düştü.

Varolsun fakırlara yardım eyleyen Baba,
Dünyalıkla bu adam elbet abada düştü.

[357]

Bugünler dedikodu neden ziyade düştü!
Fırkacılık işleri gene mi yade düştü!

Millî kalkınma önce at başı bir giderken,
Ata kolan kestirdi şimdi piyade düştü!

Demokrat pehlevanlar halkcı güreşçilerle,
Bir maç denemek için bugün amade düştü!

Bay Azmimiz bu sefer mutlak mebus olacak
Birbirini şimdiden herkes irşade düştü!

Doktorlara koymalı muayene narkını,
Böyle olmazsa fakir hali berbade düştü!

Biraz önce çokları bol bol savuruyordu,
Her nedense bugünler para kesede düştü!

Tatlı yiyemeyince tutmaz oldu dizleri,
Babanız felek gibi zalim cellâde düştü!

[358]

Bu seneki karlara akıl piyade düştü
Bu kadar kar görmedik amma ziyade düştü.

Bir aydan fazladırki kar yağışı berdevam,
şu feleğın elinden gönüller dade düştü

Kabukta olmayadı ne olurdu halimiz,
Buda Allahtan idi şükür imdada düştü

Bir kerre kavuşsaydık kutlu yeşil bahara,
Sanma bu kışın gönül gamdan azade düştü.

Fırtınaya tutulduk tam kışın ortasında,
Yaza da çok vakit var harşlık kesada düştü

Tanrı işi bu işler kimse bir şey diyemez,
Kalbi düzeltmek için bizi irşada düştü.

Merak eyleme Baba Allahımız büyüktür,
Kullarına yardıma her an amade düştü.

[359]

Kahve yok benziyor ki yerine bade düştü!
Ümütler kesilince nohut ziyade düştü!

Ben kendimi düşünmem olmazsa çay içirim,
Zavallı ehli keyif artık piyade düştü!

⁺ H.G 4 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2487

⁺ Y.G 1 Haziran 1946 Sene:23 No:3286

Yağ biraz ucuzladı darısı da pirince.
Şeker de ucuzlarsa gönüller şade düştü!

İşsizlikten şikâyet ediyor gördüklerim,
Yüzde on kişi ancak bundan azade düştü!

Sayın İnönümüzün gördük nurlu yüzünü
Bayram yaptı Trabzon büyük murade düştü!

Limanın temelleri atılacak diyorlar,
Bin yaşasın İnönü bize imdada düştü!

Bin sene de yaşasa kalkınmaya imkân yok,
Züğürtlüğe ezelden Baba amade düştü!

[360]

Konular, konuşmalar yine berbade düştü!
Bu ne hikmettir cihan bütün feryade düştü!

İnsanlığı tehdide kalkışanlar bilmeli
Şeytandan daha iğrenç daha fesade düştü

Tarih boyunca dünya kimseye kalmış değil
Bunu bilmiyenlerin aklı kesade düştü

Dünyayı taksim için didişen manzara şu
Yok bana çok az düştü sana ziyade düştü

Bakalım ki kabağın sahibi ne söylüyor
Onun izni olmadan kim var murade düştü

Yine karaborsacı, vurguncular çoğaldı
Biz zorlanıp dururken onlar abade düştü

Kimine para verdi kimisine fındıklık
Bak işine feleğin Babaya bade düştü

[361]

Şu zavallı dünyaya kara bir gölge düştü!
Amerika meydana elde süpürge düştü!

Çok uğraştı devletler; bu iş temizlenmedi.
Temizlenmesi artık şüpheye şeke düştü!

Öyle bir ekşidi ki şu siyaset dünyası
Sanki yağmur yerine semadan sirke düştü!

Dünya milletleri hep açlıktan meleşiyor,
Her birinin bağına zalim çekirge düştü!

Bir günlük hayat için devletler cenkleşiyor,
Biri diyor bana az, sana çok ülke düştü!

O kadar inceldi ki kanlı harbın kırnabı,
Son ümitler şimdilik kahpe feleğe düştü!

Benzer ki dünyamızın çökeceği yakındır,
Görüyorsun ki Baba güneşe leke düştü!

[362]

Görün yirminci asır bugün ne hale düştü!
Bir çok yerde insanlar cengü cidale düştü!

Komünistler dünyayı fesat ocağı yaptı
Bolşevikler bu yüzden büyük hayale düştü!

Aklıselim sahibi bütün hür milletlere
Bu çirkin vaziyeti artık izale düştü!

Zalim hamsi bizlere bu yıl da gübek attı
Trabzona serapa ahu ve nale düştü!

Elektrik nuruna kavuştu Tirebolu
Bay Hüseyin İçöze bir demet lâle düştü!

Zeytinyağıyla sabun bugünler yükselince
Bu kış balık bolluğu bir kılûkale düştü!

Tatlı yemeden geçti durma ağla ey Baba
Bu kış zalim lahana sana nevale düştü!

[363]

Yine dünya işleri bir kıylü kale düştü!
Cennet gibiyken devran görün ne hale düştü!

Bakinki neler gördü şu zavallı insanlık,
Altı sene içinde yüzbin kıbale düştü!

⁺ H.G 18 Ocak 1949 No:2168

⁺ Y.G 23 Şubat 1946 Sene:23 No:3259

Firengi dalgası var deryayı zevk hanede,
Funda demir eyleyen hemen melâle düştü!

Bir yanda horoz tavuk bir yanda da insanlar,
Çavuşun kahvesinde bir hasbihale düştü!

Horoz tavuk çırpınır kanaryalar ötüşür,
Müşteriler danseder çavuş ikbale düştü!

Sükût durur şanlı Türk bir de tokat attımı
Bakarsın koca kürre gitti hilâle düştü!

Ne çay var ne hamsi var yağ yemek imkânı yok,
Geçinmek işi Baba zurna kavale düştü!

[364]

Sıcakların yüzünden herkes melâle düştü!
Bakın koca Trabzon bu yaz ne hâle düştü!

Hayatın tarzı gibi tabiat da değişti,
Baharı, yazı, kışı başka kıbale düştü!

Bize sevinç getirdin kardeş Mısır kralı,
Türklüğün ruhu seni hep istikbale düştü!

Sümer malları duyduk yüzde otuz çekecek,
Demek menhus palılık artık zevale düştü!

Sorma zeytin yağı da yüz elliye inerse,
O zaman hamsi, balık tam kılukale düştü!

Bu sene tütün de bol, sebze, buğday çok mebzül,
Çok şükür tam fiyatla fındık cevale düştü!

Ne fındık, ne tütünün, ne de bağın var Baba,
Ezelden bir tas çorba sana mevale düştü!

[365]

Ey gidi eski dünya şimdi ne hale düştü!
O neşeli günleri artık mahale düştü!

Bir lirası olanlar bir ay rahat yataradı,
Şimdi yüz misli olan yine melâle düştü!

Umumî kadın'larda hastalık var diyorlar,
Nadide Cevher demek korkunç kıbale düştü!

Borsamız intihapta açık verdi reyini,
Bu kıymetli derneğe bir demet lâle düştü!

Bu müthiş pahalılığa bir bıçak atılmazsa,
Bundan sonra kalplere ah ile nâle düştü!

Karıştı kahbe dünya arabın saçı gibi,
Buna bir düzen vermek belki hayale düştü!

Gömüldün gamlı Baba elemin deryasına,
Sanıyorlarki sana meyle piyale düştü!

[366]

İşte yaz çıktı geldi sanman hayale düştü.
Görmezmissin be adam sümbül ve lâle düştü.

Bu mevsim aşıkların ehli dilin mevsimi,
Onların ellerine şimdi piyale düştü.

Sekiz günde âlimler aya çıkacaklarmış,
Şu bizim köhne dünya görün ne hale düştü

Demokrat Partiyede çöküntü arız olmuş,
O da büyük karlardan benzer zavale düştü.

Mevzu darlığı çeken muhalif yazarlara,
Halkevi meselesi tam bir nevale düştü.

Halbuki halkevleri bugün de nur saçmakta,
Bunu inkâr edenler elbet vebale düştü.

İnkılâbın ey Baba o bir şanlı çiçeği,
Ondan bütün vatana nurlu şelâle düştü.

[367]

Şu siyaset işleri yeni bir hale düştü.
Her bir ruhun üstüne bir demet lâle düştü.

Çok dikenli vaziyet iyliğe yüz çevirdi,
Sulhunda yapılması bir ihtimale düştü.

⁺ H.G 1 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2541

⁺ H.G 10 Mayıs 1949 No:2272

Devletler anlaşınca havalarda uşaklar,
Gündüz güneşe düştü, gece hilâle düştü.

İlin her Bucağında arttı imar işleri,
Bunu gören kalblere nurlu şelâle düştü.

Kıymetli Valimizin gayretiyle memleket,
Çok kutlu bir ikbale hem istikbale düştü.

Lise müsameresi yankıları berdevam
O gündenberi bu iş bir kılûkale düştü.

İlim irfan aranmaz ne zannettin ey Baba,
Parası çok olanlar ancak ikbale düştü.

[368]

Geçmiş günler hayatı artık hayale düştü
Neşesi insanlığın bir izmihlâle düştü

Acep Bay Mosolini eski hülyalarda mı
Ben derim şimdi ona ahu ve nale düştü

Bir çuvalcık alması büyük muvaffakiyet
Kabuk işi beldede çok kilu kale düştü

Artık elektirikler normal şeklini aldı
Benzer ki Visaraya coşkun şelâle düştü

Yağa sunî su katıp halka satan var ise
Böyle hain adamlar büyük vebale düştü

⁺ H.G 6 Mart 1945 No:1193

Fiyatı yükseliyor yiyecek maddelerin
Sükûn bulan gönüller yine melâle düştü

Tamam iki ay oldu tatlı yiyemeyince
Baksanıza uşaklar Baba ne hale düştü

[369]

İhtirasın yüzünden dünya ne hale düştü!
Bu işi düzenlemek artık hilâle düştü!

Çökünce mihver dedik sulha kavuştu dünya,
Meğer ondan çok korkunç iğrenç k.bale düştü!

Bir kilo pırasaya otuz kuruş diyorlar,
Zengin yiceği oldu gör ne ikbale düştü!

Züğürtlerin ümidi hep yıl başında idi.
Belki çıkar piyango deyu hayale düştü!

İkiyüzbini alan yesin bol bol lahana
Bize lahana yemek bil istikbale düştü!

Ne kadar güzelletti beldenin yollarını
Gayyur Cevdet Akçaya bir demet lâle düştü!

Hami Nalbant yaşasın eğer o olmayaydı,
Bilmiş olun uşaklar Baba çuvale düştü!

[370]

Neş'e, zevk, tarzı hayat bir inhidame düştü!
Demli geceler bugün hayali hame düştü!

İşitilmez olmuştur bülbüllerin nağmesi,
Sümbüller soldu, güller bir serencame düştü!

Zulmetlere bürünmüş âlemi insaniyet,
Neden bu mükevvenat korkunç akşame düştü!

Sanki bugünkü dünya önceki dünya değil,
Tabiat de değişti, başka hengâme düştü!

Demek ki milletleri koruyan Ahlâk imiş,
Sarsılınca temelden gör ne encame düştü!

Zamanın gidişine akıl erdirmek çetin,
Mütefekkirler bile bütün evhame düştü!

Durmadan insanlara çukurlar kazdırırsın,
Bir gün gelir derler ki "Baba İmame düştü!"

[371]

Saylav seçim işleri çok adilâne düştü!
Ne bir tek dâvacı var, ne bir bahane düştü!

Birincilikle geçti bu seçim devresini,
Halk Partisi şerefli bir imtihana düştü!

⁺ Y.G 26 Ekim 1946 Sene:23 No:3327

⁺ Y.G 24 Temmuz 1946 Sene:23 No:3301

Dünyalar var oldukça yaşa İsmet İnönü,
Bir kat daha şöhretin bütün cihana düştü!

Nümune hastanemiz tezelden açılmalı,
Hastalar çalışınca herkes kümono düştü!

Eğlenmek istersen git Kristal bahçesine,
Fazilenin nağmesi dile destane düştü!

Sebze cinsi oldukça ucuzluğa yüz tuttu!
Patlıcan, bamya, hiyar biraz imane düştü!

Bahtımızın yıldızı küsüften kurtulmuyor,
Tekkeyi gamhanede Baba devrana düştü!

[372]

Bilmemki şu gönlümüz neden virane düştü
Dağıldı meclisi mey elden peymanane düştü

Neşesi kâinatın hüznülere büründü
Harap oldu bağları bülbül figane düştü

Haniya dünyalara meydan okuyan Hitler
Her taraftan sarıldı bonbardumane düştü

Çöktü Musolininin şatafatlı balkonu
Elektirik bir yana düğme bir yane düştü

Ağa İbrahim diyor harp olursa giderim
Bu doksanlık kahraman çok büyük şane düştü

Zeytinyağı kokusu çıkmıyor hiç bir yerden
Kimi diyorki uçtu bahri ummane düştü

Vicdanını gayıp etmiş birçok kara borsacı
topal eşekle bugün büyük kervâne düştü

[373]

İçince cam-ı aşkı gönül mestane düştü!
Kimine bot bol para, bize efsane düştü!

Yağdan kilo kalkmıştır batman işitilmiyor;
Hep gram kelimesi bütün lisane düştü!

Bakalım öyle midir dünya sevinç içinde,
Sulh olacak sözleri dile, destane düştü!

Kavrulmuş fındık içi ikiyüz elli imiş,
İkiyüze yalanız bir tek kestane düştü!

Seksene çıktı elma, yüze bir kilo armut;
İbret almak için bu bize nişane düştü!

İşte gösteriyorum piyasa ehvalini,
Bugün yaşayanlar hep bağa bostane düştü!

Bu tarzı hayata ben akıl erdiremedim,
Diyecekler ki birgün Baba divane düştü.

[374]

Bugünlerde neler var dile destane düştü!
Gülünç hadiselerden herkes mestane düştü!

Bir m.cdiye boyatıp bir doktora satmışlar,
Doktor derman verirken kendi dermane düştü!

Hem yüzaltmış papele almış bir mecdiyeyi,
Yüksek fikirli doktor nasıl şeytane düştü!

Erkeği müflis etti kadınların modası,
Kadın cennette gezer erkek zindane düştü!

Bir göründü mübarek memleket çalkalandı,
Bir sepet almak için millet ummana düştü!

Vatan için ölmektir en neş'eli zevkimiz,
Türk milleti doğunca böyle inane düştü!

Türklüğü korkutamaz dünyada hiçbir kuvvet,
Korkutmağa yeltenen Baba divane düştü!

[375]

Benzerki akşam sabah bize meyhane düştü!
Şu ihtiyar gönlümüz yine divane düştü.

O neşeli günleri unutamadık gitti,
Uçtu ruhumun kuşu gitti virane düştü.

⁺ Y.G 13 Mart 1946 Sene:23 No:3264

⁺ H.G 14 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2436

Halksesi gazetesi önem saldı cihana,
Onun hoş vasıfları dile lisane düştü.

Tayyareler geliyor yeni meydanımıza;
Göreceğiz Trabzon gökte devrane düştü.

Bugün yine yeniden havalar güzelleşti,
Geceleri ehli zevk parkta cevlâne düştü.

Bu tatlı ılık günden tabiî neşelendi,
Bizim hasır pervaran ne güzel ane düştü.

Güzel amma arkadaş gel bize sor bakalım,
En ufak bir soğuktan Baba figane düştü.

[376]

Üzölmeyin uşaklar Hamsi de küpe düştü
Doymadım diyenlerin kellesi ipe düştü.

Vaziyet gösteriyor yakında doğuracak,
Merak etme arkadaş ucuzluk gebe düştü

Pahalılık yüzünden feryat edip dururken
İktisatın yerine bakın debdebe düştü

Günde üç beş liralın idare etmek çetin,
Göreceksinki her gün on papal cebe düştü

Çığırında gitmiyor dünya vaziyetleri
Onun için benzerki ucuzluk Şepe düştü

Amerika amuca işe kuvvet verince,
Komünist siyaseti bugün diktepe düştü

Seyahat hazırlığı yapıyoruz uşaklar,
Görürsünüz yakında Baba Antep'e düştü

[377]

Keştei ümidimiz deryayı zare düştü!
Ne düşeşler atıldı bize dubare düştü!

Nerelere taşınır gece fındık kabuğu,
Biz gidince diyorlar fare anbara düştü!

Kimi yer kimi bakar kıyamet ondan kopar,
Bu yaramaz hallerden yüreğe yare düştü!

İbrahim Okman neden yaran meclisinde yok,
Bazıları diyorki bezmi ağyare düştü!

Doktor Asım Sözmene doçent oldu diyorlar
Desene bir parça sim gitti şehvare düştü!

Acep nedir dersiniz zamanenin modası
Bayanlar sinemaya, çoğu kumara düştü!

İstedliğini felek at ile gezdiriyor,
Ne günah işlediki Baba himara düştü!

[378]

Bilmem ki Şu gönlümüz neden avare düştü
Söndü talih yldz bahtmz kare düştü

Trabzona limani çok gördü Karadeniz
Biz sevindik terenle Samson imare düştü

Kahvelerde kimse yok bazıda ark ters döner
Bu yıl ne çok müşteri sinemalara düştü

Çok Şükür bu yıl hamsi doyurdu Trabzonu
Muhtekirin ümidi artık pınara düştü

Bir at yükü odundan beş bankonot alıyor
Bizim köylü evine ancak kumbara düştü

[379]

Bir gün keştei mit sanma kenare düştü!
Birmecal kaldık artık gönül setpare düştü!

Şu feleğin elinden kurtulamadık gitti
Biçare Mansur gibi serimiz dare düştü!

kt omuzlarıma Şu koca ghkaflar
Bahti siyahmz âh bir senki sare düştü!

Ankebte aşıyan oldu niŐvegâhmz
Tahayyl kalbimin udu edbare düştü!

⁺ H.G 13 Şubat 1945 No:1187

⁺ H.G 12 AĞustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, AĞustos) No:2013

Bir çoğunun talihi çıktı eset burcuna
Bizimde talihimiz burcu himare düştü!

Bir tanesi konarmı şu dertli başımıza
Deselerki semadan yüzbin kehvare düştü!

Şu felek niceleri dehre sultan eyledi
Yalanız pençesine Baba biçare düştü!

[380]

Çay derdinden ümitler hep intizare düştü
Gelir deyü bekleriz göz inhisare düştü

Çekilince ham sofi köşei inzivaye
Günah çıkarmak artık bir günahkâre düştü

Eyliyor hep Trabzon ilâni şadumani
Bu sene bolca hamsi bizim diyâre düştü

Altı kuruşa odun yakmak imkânı mı var
Çok şükür ki bu yıl kış başka civare düştü

Asım Sözmen bulmasa züğürtlüğe bir ilâç
Ne yapsın dertli Baba ancak mezare düştü

[381]

Acep neden uşaklar böyle züğürtlük düştü.
Düşünceden arkadaş saç düştü bıyık düştü.

⁺ H.G 6 Şubat 1945 No:1185

⁺ H.G 20 Nisan 1951 No:2945

Elli yılında yahu ümidimiz çok idi,
Sevindik sırtımızdan ip kesildi yük düştü,

İşittim bayanlarda moda buhranı varmış,
Zavallı erkeklerin sinesine ok düştü

Bugünlerde fırınlar iyi ekmek yapmıyor,
Kimininki simsiyah kimininki lök düştü

Ağzımız köpürüyor ahlâk ahlâk diyerek,
Bu kıymetli mücevher sıfırdan da çok düştü.

Umumidir bu illet biz meydan vermeyelim,
Bundan ebeveynlere gayret çok büyük düştü.

Çok yakında kitabım çıkıyor hemşeriler,
Bir tane alırsanız Babanız da tok düştü.

[382]

Elbet bu çirkin işten yürekler yare düştü!
Fakır vatandaşların kalpleri zare düştü!

Biz hastane zan ettik gördük ihtişamını
Meğer talim tahtası bizim diyare düştü!

Yüzümüzü güldüren bize imdat yetişen
Valimizden bu işe ancak bir çare düştü!

Bu faslı kapatalım başka işe bakalım
Yeni havadisler var bu iş kenare düştü!

Liman inşaatımız bu yaz faal olacak
Yakında göreceğiz belde imare düştü!

Bir yandan Taksim parkı neşeler yaratacak
Kale parktan da bu yaz ruhu kehware düştü!

Sazendeler bir yandan rakkaseler bir yandan
Etrafa hep goncalar Baba gülzare düştü!

[383]

Şu barometre yahu sanma güneşe düştü!
Tam bir aydır ruhlara zannetmem neşe düştü!

Her kimi görüyorsam soğuktan şikâyetçi
Halbuki fukaranın bağı ateşe düştü!

Soğuktan kardan bu yıl doymadım diyen varsa
Emin olun aklına kül dolu şişe düştü!

Norveçliler Atlantik paktına giriyorlar
Bu yüzden bolşeviğe büyük endişe düştü!

Komünistler git be git yaylâsını alıyor
Talihleri bu günler bilin endişe düştü!

Koca Hamsi seni biz, kayıp eyledik amma
İri tirsi her akşam evlerde şişe düştü!

Şu piyangodan bize yirmibin papel vursa
Deselerki uşaklar BABA geniş düştü!

[384]

Akşamları yağmura gündüz güneşe düştü.
Fındık tütün kurumaz işler enişe düştü.

Mahlut zeytinyağları üç yüze satılıyor,
Konturoidan geçmeli kalbe endişe düştü.

Sevgili mebusumuz Bay Faik Barutçuyu,
Görünce gözlerimiz kalblere neşe düştü.

Şu bizim Yunan komşu koyverince satırı,
Zâlim komünistlerin bağı ateşe düştü.

Şu tayyare meydanı ne kadar hoş gitti,
Yeniden Trabzona billûr bir şişe düştü

Limanımız yapılır komumuzda yıkılır,
O zaman bilmiş olun işler geniş düştü.

Şu millî piyangodan herkes bir şeycik aldı,
Bunda da şansın Baba benzerki peşe düştü.

[385]

Bugün bahar bayramı ruhlara neşe düştü.
Kimine zeytin ekmek kimine şişe düştü.

Geçinmek işi yahu git gide darlaşıyor,
Dünya vaziyetinden ruha endişe düştü.

⁺ H.G 3 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2369

⁺ H.G 1 Mayıs 1951 No: 2956

Kızıl Çinli melûnlar canavara döndüler,
Moskoftan ders alınca sandı genişe düştü.

Ne dayaklar yiyecek ne bombalar yutacak,
Hiç yoktan yere melûn büyük ateşe düştü.

Tük süngüsünü yedi bir de atomu yerse,
O zaman sen seyreyle nasıl cünbüşe düştü.

Bravvo Necmiatı yine zafer kazandı,
İleride yürüyor sanmaki peşe düştü.

Şarkta kızıklar Baba serilecek yerlere,
Göreceğiz inşallah kuzgunlar leşe düştü.

[386]

Kimi balığa düştü kimisi ete düştü.
Trabzonlularında çoğu gurbete düştü.

Çalışdırma menbai lâzımdır beldemizde
Bu çok kutlu teşebbüs büyük himmete düştü.

Tütün işletme evi ihalesi yapıldı,
Modern hastahanesi canlara minnet düştü,

İnşallah güzel kentin istikbalî yükselir,
Benzer kahbe felekten bize meymenet düştü

Ümitlerimiz arttı kurtulmamız yakındır,
İşsizlik belâsından kalbe bu hikmet düştü.

⁺ H.G 24 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2415

Ŗu kr seyyar kadinin rezilane sözleri,
Dikkate alınmıyor iŖte bu iŖ bet dŖt

Memlekete bir hizmet etmek niyetindedir,
Halksesi gazetesi babaya ksmet dŖt.

[387]

Bir onda var ucuzluk millet hep ete dŖt!
Zeytin yağıyla sabun korkunç kisbete dŖt!

KumaŖların yanına yanaŖılmaz olmuŖtur,
Kara astar ondan da daha çok öte dŖt!

Emin olun uŖaklar vaziyet çok fenaydı,
Ŗkredinki tezelden hamsi sepete dŖt!

Bak feleğin iŖine bu mthiŖ hengmede,
Kimisi cehenneme kimi cennete dŖt!

Nevyorkta pazarlıkla uęraŖılıp dururken,
Yunan hudutlarına korkunç bir çete dŖt!

Telgrafhanemizin gayyur baŖmdrnn,
Gayretiyle bölgesi büyük kymete dŖt!

Yardım eyle vatandaŖ kitabın satıŖına,
Bu kutlu iŖte Baba size himmete dŖt!

[388]

Kimi balığa düştü kimisi ete düştü!
Zengin zevke sefaya züğürt illete düştü!

Yahudiyle Araplar anlaşamadı gitti
Filistinde vaziyet tam bir vahşete düştü!

Çalışkan valimizin azmiyle gayretiyle
Her hususta memleket sanki cennete düştü!

Kızıl tilki bu günler yine pusuya yattı
Dünya keşmekeşinden o da gayrete düştü!

İlkin korkuttu bizi ak sakallı kış dede
Fakırlar güreşmeye beyaz kisbete düştü!

Beyaz saçlı pehlivan çok şükürki yenildi
On beş gündür nurlu yaz bizim kısmete düştü!

İki aya yakındır Düştü görünmeyince
Zannetti uşaklar ki Baba gurbete düştü!

[389]

Kızıl Çinliler yine büyük gayrete düştü.
Komünist Moskoflarda artık zillete düştü.

Korede bu caniler yine geçti taruza,
Bilmiyor Kızıl Moskof ne beresbete düştü.

⁺ H.G 17 Ocak 1949 No: 2167

⁺ H.G 24 Nisan 1951 No: 2949

Enecek şimşek gibi bağrına Türk süngüsü,
O zaman anlayacak ne felâkete düştü.

Canı bomba tatlısı istiyor Moskof ların,
Amerikaya bugün arzı hürmete düştü.

Çocuk bayramı güzel hava içinde geçti.
Sevgili yavrucaklar sanki cennete düştü.

İskele başındaki şekerciden uşalar,
Helva yiyenin bilin ağzı lezzete düştü.

Kınalı balık bu yıl yiyemedik arkadaş,
Baba züğürtlük gibi müthiş illete düştü.

[390]

Yeşil Trabzonumuz sanki cennete düştü.
Güzel oldu sonbahar millet nimete düştü.

Evvelâ korktuk amma sonrası iyi geldi,
Yaşadığımız günler büyük kıymete düştü.

Yakında kaybedecek benzer Arnavutluğu,
Komünistlerin şansı benzerki bete düştü.

Ne dersiniz uşaklar yazıdar bekliyorum,
Kendim burdayım amma gönül gurbete düştü.

Rıhtımımızda her gün denize uzanıyor,
İnşallah gelen sene liman sepete düştü.

⁺ H.G 22 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2444

Halkımız çok merakla takip etti bu işi,
Bundan sonra trende artık nöbete düştü.

Teessür duymaktayım gençliği ettim gayıp,
Belki de onun için Baba illete düştü.

[391]

Neden bugünkü dünya böyle fenaye düştü!
Geçenki tatlı günler bize hikâye düştü!

Değişti milletlerin medeni yaşayışı,
Dünkü hassas ruhlara ne çirkin gaye düştü!

Kadınlar sinemaya akın edip dururken,
Bir takım çocuklar da meye sefaya düştü!

Mazisi temiz diye hürmet ettiğin şahsa,
Bugün vurguncu diye yeni bir gaye düştü!

Neden ahlâk mefhumu temelinden sarsıldı,
Bu işte münevverler büyük halaye düştü!

Sinemadan kâm alan ilham alan gençliğe,
Sevmek sevilme gibi büyük sermaye düştü!

Şu yaramaz dünyadan durma uç fezalara,
Hep görenler desinler Baba semaye düştü!

[392]

Komünistlere yine yeni bir gaye düştü!
Benzer akıllarına eski hikâye düştü!

Alman milletini komünist yapmak için
Berlinde bir kanunsuz haksız kavgaya düştü!

Sargan mebzül çıkıyor kilosu da elliye
Ekşilisini yiyen tamam kimyaya düştü!

Rıhtımda faaliyet yakında başlayacak
Yine bir çok işsize kavi himaye düştü!

Bugünlerde sıcaklar yeniden sıkıştırdı
Kavun karpuzculara büyük sermaye düştü!

Lâkin yağmursuzluktan sebzeler pek kurudu
Pahalılık yüzünden halk ta cefaye düştü!

Midevî yemeklerden ehli lokma müşteki
Baba da bu zümreden sanma helvaye düştü!

[393]

Görmez misin ortaya yeni bir gaye düştü!
Her tarafta folklöre mevki ve paye düştü!

Eski an'aneleri gelin canlandıralım,
Tel helvası çekelim, kar da sermaye düştü!

⁺ H.G 11 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2043

⁺ Y.G 26 Ocak 1946 Sene:23 No:3251

Şu kahpe hamsiye bak! Bir görünür, bir kaçar,
Benzer o da çay gibi gitti fezaye düştü!

Elden ele dolaşır Sümerbank malı gibi
Şu İran toprakları büyük belâye düştü!

Züğürtlük yetmez gibi bir de kar başımızda
Bir çuval kabuk için herkes kavgaya düştü!

Ne kabuk var ne oldun, nede cepte metelik,
Gayur belediyeye bizi himaye düştü!

Bu züğürtlük ey Baba sende temerküz etti,
Bundan sonra ümitler artık deryaye düştü!

[394]

Aldı Baba bakalım ne dedi neye düştü!
Uşaklar siz sanmayın vaziyet eye düştü!

Hergün biraz dahacık artıyor pahalılık,
Ucuzluk öğütleri kavala, neye düştü!

Arzı endam eyledi yine mübarek hamsi,
Trabzonluların hep yüzü gülmeye düştü!

Bir karış beyaz astar çarşıda yok diyorlar,
Sümerden verilenler bilmemki neye düştü!

Şimdi biz İstanbula satıyoruz mensucat,
İftihar etmeliyiz iş bu kerteye düştü!

Bugünkü vaziyetten teessür duymayan yok,
Yalanız vurguncular pilav zerdeye düştü!

şu yaramaz dünyada bir gün rahat görmedik,
Züğürtlük denen yezit bizim hisseye düştü

[395]

Saylay namizetleri diyorlar yüze düştü!
Bir çok hülya perverin ayağı düze düştü!

Geçenki devrelerde ümütler çok zayıftı.
Bu seferki sayılavlık gayet ucuza düştü!

Çocuk bahçesi yapmak fikri uyanmış idi,
Nedense yapılmadı benzerki güze düştü!

Bu yıl Çay Fabrikası Rizede açılıyor,
İnşallah fabrikanın darısı bize düştü!

şeker beş yüz elliyken kahve on kuruş idi,
şimdi görmek isteriz kahve sekize düştü!

Hayat ucuzlayacak diye ümütlenirken,
Bu ümütler benziyor yine denize düştü!

Aylar geçiyorda et yiyemiyeruk vesselâm,
Çok görmeyin uşaklar Baba perhize düştü!

[396]

Sanma komünistlere zerrece insaf düştü.
Heriflerin sırtına koca kühi kaf düştü

Dâvaları kof çıktı onlarda anladılar,
Şimdi ağızlarına kupkuru bir lâf düştü.

Türk süngüsü Korede parlayınca uşaklar.
Demokrat âlemine büyük inkişâf düştü.

Her tarafta keşmekeş her tarafta korku var,
Demirperde içine kavi ihticaf düştü

Bizim Şeker Ataman iyi ekmek yapıyor,
Diğer fırınlarada inşallah insaf düştü

Hamsi çok az çıkıyor lâkin boş bırakmıyor,
Anın için kahbecik cezadan maaf düştü.

Havalar gayet güzel birazda bolluk olsa,
Anca o zaman Baba millet hep saraf düştü.

[397]

Bu sene de uşaklar havalar tuhaf düştü!
Anadolu üstüne sanki kübü kâf düştü!

Halkevi yıldönümü bu yıl çok parlak geçti
Gençliğin hamlesine yeni inkişaf düştü!

⁺ H.G 2 Mart 1951 No: 2898

⁺ H.G 23 Şubat 1949 No:2204

Her vadide hız aldı parti çalışmaları
Bunu gören gözlere artık itiraf düştü!

Halkevi başkanımız çok güzel demeç verdi
Onu takdir etmeyen kalblere zaaf düştü!

Bizden de bin aferin bu çok çalışkan gence
Onun azmiyle bugün çok iş bertaraf düştü!

Atlantik paktı bugün Bolşeviği sarsıttı
Komünist mühitine kavi ihtilâf düştü!

Neden ayrıldım Baba köşei meyhaneden
Böyle genç yaşta sana neden inhiraf düştü!

[398]

Kalkınma işlerine kavi inkişaf düştü.
Muhalif zümreye de bin bir çeşit lâf düştü.

Ağız onların yahu söylerlerde söylerler,
Bakın ehli vicdana artık itiraf düştü.

Yugoslavlar Türklere çok zulüm yapar imiş,
Sanmaki İslâvlara merhamet insaf düştü.

Komünist Ruslar dahi Türkleri tehcir etti,
Bu sözüm muhakkaktır sanmayın hilâf düştü,

Zulüm için herifler neler icat ediyor,
İnsanlığa bu yüzden ne kadar zaaf düştü.

⁺ H.G 23 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2387

Bu çirkin hareketten insanlık utanıyor,
Zâlimlerin kalbine sanma inhiraf düştü.

Herkes bir gün çekecek ettiğini ey Baba,
İşte aralarına büyük ihtif düştü.

[399]

İntihap yaklaşınca işler çok tuhaf düştü
Bol köy gezintileri, bol bol kuru lâf düştü

Yapılan eserleri kapatmak istiyorlar,
Demokratlara yahu sanmaki insaf düştü.

Yirmibeş yılda olan işleri gözden geçir.
Hangi vakit vatana böyle inkişâf düştü.

Olan işlerin bütün hepisini görüyor,
Sayın aydın halkımız zannetmek saf düştü.

Hakikatleri inkâr, eyleyenler bilsinki,
Söylediği sözlerde kendisi hilâf düştü.

C H P nin hizmeti gün gibi meydandadır,
Bunu görmeyen gözler sanma bitaraf düştü.

En müthiş günde bizi her şeyden korumuştur.
Ehli vicdan olana bunu itiraf düştü.

⁺ H.G 24 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2564

[400]

Komünistlere artık kupkuru bir laf düştü.
Aralarına şimdi büyük ihtilâf düştü.

Ramak kaldı kopmaya içi rinde patırtı,
Dağlarda çetelere kavi inkişaf düştü

şimdi evlere girdi zâlim kumar salgısı,
Bayanlarıda sanman bu işten muaf düştü.

İngiliz kumaşları düşmeye başlayınca,
Bir takım matrabaza birazcık insaf düştü.

Dün akşam yağın yağmur biraz korkuttu bizi
Çok şükür ki sabahtan yine hava saf düştü.

Kırıtıl eğlencesi paydos etti diyorlar,
Uşaklar bu vaziyet ne kadar tuhaf düştü.

Gecede iki papel vızgelirdi gençler,
Düşünmezlerdi baba evde anbar raf düştü.

[401]

Bazıların ağzına hiç mânasız laf düştü.
Görsek o vicdanlara birazca insaf düştü.

Hükûmetin azmiyle şu keşmekeş içinde,
Her bir tehlike artık vatandan muaf düştü.

⁺ H.G 7 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2459

⁺ H.G 9 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2324

Her sahada hükûmet gayretle çalışıyor,
Ehli vicdan olana bunu itiraf düştü.

Parkta oniki buçuk iki fincan ayrancık,
Sor hasirperverana sanmaki hilâf düştü

Usta şoför ararsan Niyazi Bilgiç'i bul,
O cevheri bulanlar elbette saraf düştü.

Amerika amuca kuvvetlenince yahu,
Bolşeviğin beline koca kühûkaf düştü.

Merak eyleme Baba ehli vicdan var olsun,
Bundan sonra talihin inşallah şeffaf düştü.

[402]

Nedense şu feleğe bu kışın insaf düştü.
Trabzona her yandan başka inkişaf düştü.

Bağlar hep yeşilledi çimensar oldu dağlar,
Görmedik hiç havaya böyle mahitap düştü.

Böyle lâtif günleri gördükçe ey uşaklar,
Ne dersiniz dilime şu bir iki lâf düştü.

Toplansak ehlikev hep kursak kırdı meclisi,
Çalsak gülsek oynasak demeyin tuhaf düştü.

Çeksek badei aşkı birde baksak canandan,
Geliyorum diyerek bir de telgraf düştü.

⁺ H.G 21 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2473

Kursak dansı bir yandan versek gübek gübeğe,
Sanmayınki Babanız bu işten muaf düştü.

Bu aleme kavuşan emin olunki yahu,
Bangerden banger düştü, sarraftan sarraf düştü.

[403]

İnşallah kullarına Halikinden af düştü.
Havalar düzelmeye kavi inkişaf düştü

Emin olun uşaklar umumiydi kalın kış,
Sade Trobzon değil bütün her taraf düştü

Bu karın darbesini Araplar bile yedi,
Sanman sıcak bölgeler bu işten muaf düştü

Çok şükürki kabukla odun pahalılaşmadı,
Bu esnafa nedense bu kışın insaf düştü,

Bu korkunç hengâmede çok evlerde arkadaş,
Küreğin darbesinden dam delindi raf rüştü,

Allah verdi vapurlar muntazam sefer yaptı,
Ermeksizlik derdinden kalbe büyük havf düştü.

Gazetemiz birazca gün şaşırdı velâkin,
Bir aydır Babanıza bilin itikâf düştü.

⁺ H.G 8 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2521

[404]

Bu kışın da göğsümüz karlara hedef düştü.
Semadan başımıza inci ve sedef düştü.

Evlerden çıkamadık verdik dansın gözüne,
Ayaklara latarna elimiza def düştü.

Uzunsokaklılar da asrî halâ istiyor,
Onların da bu kışın işine ke.ef düştü.

Nefesi fazla olan borazancı başıdır,
Kabuğu çok olanlar elbetteki şef düştü.

Bu yıl tüccarlarımız bana kabuk vermedi,
Doğrusu bu olaydan kalbime esef düştü.

Kara talihim birden çok kuvvetli kaçıyor,
Kuyruğumun dibine benziyorki nef düştü.

Birazda aşıklara babalara bakmalı,
Beş çuval kabuk veren bilsinki eşref düştü.

[405]

Bu senede havalar gayetle tuhaf düştü.
Yağmurlardan dumandan yüreklere havf düştü.

Tamam onbeş gün oldu gökyüzünü görmedik.
Bizim zalim feleğe sanmayın insaf düştü.

⁺ H.G 25 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2507

⁺ H.G 29 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2364

Bizi zincirlemiştir kardeşlik rabitasi
Bunu yanlış görenler elbetteki saf düştü

Türklüğün birliğine cihan gıpte etmekte
Bozmak isteyenlere zannetmeyin af düştü

Güzel Türkiyemizde kanun hakimken bugün.
Bazı gayretkeşlere mânâsız bir lâf düştü.

Sevgili İnönümüz irşat etti milleti
Aramıza yepyeni kavi itilâf düştü.

Düşmanlarımız Baba bizi böyle görünce
O çirkin ümitleri artık bertaraf düştü.

[406]

Pilava vurmak çetin bir görsekki yağ düştü!
Zayıflıktan uşaklar belimizden bağ düştü

Neler çekmekte neler zavallı ehli lokma
Sanki gökten sırtına koskoca bir dağ düştü!

Bazı demokratlar var mevki kapayım derken
Gitti vurdu kapana başına da ağ düştü!

Demokrat oldu diye küfürler savuruyor
Aman Yarap dünyaya ne kötü bir çağ düştü!

İstanbulda çok müthiş fırtınalar başladı
Bu kışın Anadoluya karlardan otağ düştü!

Aliriza Işılı göreceğimiz geldi
Lâkin kalblerimizden sanmayın irag düştü!

Bu ay piyango Baba sana vuracak imiş
Sola yatan şansımız demek bu ay sağ düştü!

[407]

Liman ilerledikçe yüreklere yağ düştü
Sanki şen Trabzona yepyeni bir çağ düştü

Burda iş sahaları açılmazsa uşaklar,
Sanman güzel şehirin arkasından dağ düştü,

Memleketi eritti şu moda iptilâsı
Birçok kılıbıkların başlarına ağ düştü.

Bayanlar birbiriyle müthiş yarışa girdi
Senin modan sol oldu, benim modam sağ düştü

Kaç senedir meyvalar gayet kesat oluyor,
Bu di bir şanssızlıktır asma koptu bağ düştü

Tereyağı bu sene bollaştıda bollaştı,
Bol bol plâv yiyince gözlere çirağ düştü.

Sevgili hemşeriler müthiş teessürdeyim,
Çünkü dertli babanız sizlerden irag düştü.

[408]

Ne olacak uşaklar şalvar düştü ağ düştü.
Bize züğürtlük düştü Serayada dağ düştü

Gice gündüz durmayın bol vurun portakala,
Ağaçları hep dondu nadir varki sağ düştü

Kalem işinden artık benzer tekavüt olduk,
Bir şey yapamaz olduk kol düştü dimağ düştü

Zalim Hamsi çıkamaz korkma bizim sahiliden,
Bilinki başlarına çok kuvvetli ağ düştü

Ziraat Bankamıza inşaatı berdevam,
Her gördükçe sanırım gözüme çirağ düştü.

Bir de rıhtımımızı gittim seyir eyledim,
Ne kadar ilerledi yüreğime yağ düştü

Ümitlerin öyledir göreceğiz ey Baba
Trabzona yakında çok güzel bir çağ düştü.

[409]

Memleketin diline bu günlerde yağ düştü.
Altı yüzü geçince sırtımıza dağ düştü.

Yine bir çok fakırın üstü başı döküldü,
Bakarım uşaklara şalvar düştü ağ düştü.

⁺ H.G 27 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2539

⁺ H.G 8 Nisan 1949 No:2245

Hamsi çıkmayalı biz karanlıkta gezerdik,
Bir kerrecik yiyince gözlere çirağ düştü.

Neden beş on senedir insanlar başkalaştı,
Sanki kahpe dünyaya bambaşka bir çağ düştü

Ruslardan peyk devletler ayrılmak gayretinde,
Bugün Yugoslavyanın kollarından bağ düştü.

Hani bu devletlerin o meşhur insanları,
Şimdi onlardan sanma bir tanesi sağ düştü.

Ne hikmettir dünyada bir fiden yoktur Baba,
Neden bir çoklarına bahçe düştü bağ düştü.

[410]

Ne olurki deseler bir kere de yağ düştü.
Börek yiyemiyoruz üstümüze dağ düştü.

Sade balık yemekle bitmez bu iş arkadaş,
Mayasil bir vurdumu şalvardaki ağ düştü,

Altmış yoksul çocuğu giydirmişler aferin,
Çocuk Esirgemeye ne kutlu bir çağ düştü,

Kemal Karadenizli gurbette amma lâkin,
Sanmaki gönlümüzden bir nebze iriğ düştü.

Zabitamızı böyle gayyur faal gördükçe,
Sevincimden ruhuma sanki bir çirağ düştü.

⁺ H.G 27 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2418

Allahım Şu seyyarlar ne kadar mebzũlleŐti,
Ne kŕr kaldı ne topal beldeye matağ dũŐtũ

Bizim dert yetmez gibi bir dert de onlarınki,
İki dert arasında Őũkũr, Baba sağ dũŐtũ.

[411]

Çok sevinin uşaklar altı yũze yağ dũŐtũ.
Ette ũç yũz olunca ũstũmũzden dağ dũŐtũ

Truman mũjdeledi sulh kapısı gŕrũndũ,
İnşallah bundan sonra çok kutlu bir ağ dũŐtũ,

Atlantik anlaşması kurulalı bilinki,
Komũnistin başına çelikten bir ağ dũŐtũ.

Kıymetli hemşerimiz Bay Faik Barutuyu,
Gŕresledik bizlerden çok zaman iraağ dũŐtũ

Bak iŐeki arkadaş ucuzluğu ararken
Kaldık karanlıklarda eldeki ırağ dũŐtũ.

Sulh yakınladı artık sallayıp gezeceğiz,
Gŕreceđiz yakında kollardaki bağ dũŐtũ.

İki zeytin bir çayla vũcut ayakta durmaz.
Bugũne kadar Baba dua edin sağ dũŐtũ.

[412]

Duydum ki Trabzonda beş papele yağ düştü.
Hamsi de yok milletin sırtına bir dağ düştü,

Bu mübarek beldeniz ne talihsiz başı var
Elliiki yılında ne kötü bir çağ düştü.

Şu mübarek hamsiden bu yıl yiyemeyince
Gübeğim incelendi belimdeki bağ düştü.

Şu Atlantik Paktına girince kahraman Türk,
Kızılların başına sanki demir ağ düştü,

Biricik mebusumuz üstün kıymet Barutçu,
Trabzona gelince o yere çirağ düştü.

Bizim Aşçı Mehmetten bir kahvecik içenler,
Emin olsun uşaklar beş yüz şene sağ düştü.

Yine yazılariyle aranızda yaşıyor,
Zannetmeyin Babanız sizlerden iriğ düştü!

[413]

Arkamızdan uşaklar ufacık bir dağ düştü!
Üç yüz otuza kadar bu günlerde yağ düştü!

Pahalılık yavaş yavaş hafiflamaya döndü
Geçim üstüne sanki ferahça bir çağ düştü!

⁺ H.G 19 Şubat 1952 No:3220

⁺ H.G 1 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1943

Öyle görünüyorki çakamıycak altından
Yahudinin üstüne çok müthiş bir ağ düştü!

Garip bir Baykuş gibi yuva kurmak isterken
Talihsiz başcazıma yüzbinlerce yağ düştü!

Meyhaneci sarhoşun münhedim oldu gayri
Söndü neşeli denler mum düştü çirağ düştü!

İbrahim Ustaömer bu genç doktor var olsun
Ona tedavi olan seksen sene sağ düştü!

İhtiyarsın ey Baba tatlıya vuramazsan
Gözünün ferri gitti dizlerinden bağ düştü!

[414]

Başlayınca cennet yaz ruhlara ferah düştü.
Vücutlere zindelik kalbe inşirah düştü.

Kızıl komünistlerin yediği darbelerden,
Fesatçı kalplerine belki intibah düştü

Baksana tarihlere ey akılsız kıpkızıl,
Senin fikrini güden nice padişah düştü.

Zaman buya uşaklar bu talih işlerinde,
Bir takım akıncıya çok büyük külâh düştü.

Şu güzel Trabzonda düşmeyenler çok mahdut
Ben düştüm Ahmet düştü, molla Seyfullah düştü.

⁺ H.G 10 Ağustos 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3053

Kahbe dünyaya bir bak ihtirasın yüzünden,
Niceleri mahvoldu, nice bi günah düştü

Vatandan olduk cüda altmış üçünden sonra
Ey Baba bundan sonra sana her günah düştü.

[415]

Bir çok hülyaperverin başından külâh düştü!
Ümitler hep kırıldı işlar ahu vah düştü.

Peykleri birer birer ilhak etmek istiyor,
Sanki komünistiere bu dünya mubah düştü.

Azan kul mevlâsını ya bulur belasını,
Bu zalim insanlara sanma intibah düştü.

Yapmış olduğu zulüm arşialaya çıktı,
Komünistliğe karşı Hitler bir günâh düştü

Küçük hükûmetler hep birer birer gitmişti,
Amerika amuca yoksaki penah düştü.

Dünyayı fethetmeye nice İskender kalktı,
Niceleri mahvoldu nice padişah düştü.

İnsanlığa mezalim yapan nice zalimin,
Ahırında yüzleri Baba simsiyah düştü.

[416]

Kocadı kahpe Dünya sakalı saçı düştü!
Her günü her dakkası ruhlara acı düştü!

şu bir kaç yıl içinde neler gösterdi bize
Nice mağrur kralın başından tacı düştü!

Cemal Karahanı biz gayp ettik aramızdan
Affı için Allaha ruhlar duacı düştü!

Grip salgını yahu geçti faaliyete
Yakın tanıdıklardan bugün bir kaç düştü!

Doktora da yanaşmak yağdan daha çok çetin
On papel bir vizita onda ilâcı düştü!

Bu işsiz memlekette bu parayı verenler
Emin olun uşaklar tamam sılacı düştü!

Bu sene kış ey Baba yoldu kanadımızı
Köylerimize karın iki kulacı düştü!

[417]

Artık köhne dünyanın sakalı saçı düştü
Yarattığı vaziyet bugün çok acı düştü.

Ne hanumanlar söndü şu yirminci asırda,
Nice âlim fazıllar nice zurnacı düştü.

⁺ H.G 3 Mart 1949 No:2212

⁺ H.G 12 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2434

Bu nasıl insanlıktır birbirini yiyoruz.
Görün medeniyetin başından tacı düştü.

Görün komünistliği ne şekil aldı bugün.
Allahını unuttu elinden haçı düştü.

Milyonlarca insanı bir karınca sanıyor,
İnsanlığın peşine elde kırpaçı düştü,

Abuhayat sananlar bu zıkkım kuyusunu,
Bilmiyor cehenneme elden pakracı düştü

Emin olun uşaklar taş devrini geçmiştir,
Şu yirminci asırdan Baba dâvacı düştü.

[418]

Yolcu iflâs eyledi han düştü hanca düştü.
Hamam güm güm gümledi dahi külhancı düştü.

İller kanunu çıktı halk çok sevindi amma ,
Bir çok hülya perverin bağına sancı düştü

Mekik dokurken İzmir fabrikasında üstat,
Kesti İsmet telleri bizim ketancı düştü.

Koskoca millet bugün hep onların olduda,
Yurda hizmet eyleyen parti yabancı düştü.

Vatanı kuran eller tenkidlere uğruyor,
Bir çok sandaliyeci şimdi vatancı düştü.

⁺ H.G 24 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2360

Dün bizi düşmanlardan kurtaran İnönümüz.
Bu korkunç günlerde de bize dermancı düştü.

Kahraman İnönümüz Baba binler yaşasın.
Bütün Türk milletinin ona inancı düştü.

[419]

Diyorlarki şimdide hoşafın yağı düştü!
Şeker güç bulunuyor dizlerin bağı düştü!

Evvel yaşayanları bugün imreniyoruz
Demek bize Dünyanın en kötü çağı düştü!

Vurmak kesmek işleri gitgide çoğalıyor
Zannetme cahillerin elden bıçağı düştü!

Kış baskısı bir yanda bir yandan da işsizlik
Çok fakir kimselerin evi ocağı düştü!

Çok adamda soğuktan hiç aldırış etmiyor
Züğürtlüğün kalbine müthiş sığağı düştü!

Bir kat elbise yapmak evi satmakla olur
Baksana bir çoğuna şalvarın ağı düştü!

Fakirlere bu zaman hiç merhamet eden yok
Zenginlerin cebine Baba kurbağı düştü!

[420]

İktisadin dağları benzerki kârlı düştü!

Particilik işleri daha çok kârlı düştü!

Demokrat Parti ile Millet Partisi bugün

Birbirleriyle yahu tamam ayarlı düştü!

Biri zorla topuzla bir şey yapmak istiyor

Biri ölçüp biçiyor eli hızarlı düştü!

Acep şu Berlin işi ne netice alacak

Bakalım kim kazanır, kimler zararlı düştü!

Vapurlarla yolculuk düzen almadı gitti

Seyrüsefer işleri biraz gubarlı düştü!

Bamya ile fasulya patlıcan çok pahalı

Bu yaz bol bol balıklı bol bol hıyarlı düştü!

Nasıl düşünmem Baba onbeş papel lâzımdır

Bizim bayanın yolda ipek çorabı düştü!

[421]

Tamam sekiz gün oldu havalar tatlı düştü.

Bu günlerde köylerden şehire atlı düştü.

Biz de karın üstünde dolaşıp durur idik,

Görenler hep sandılar Baba kanatlı düştü

⁺ H.G 30 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2002

⁺ H.G 23 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2505

Ziraat bankamızın müdürü çok yaşasın.
Yeni banka binası çok itimatlı düştü.

Bu kadar fırtınada böyle müthiş havada,
Vapurların gelmesi çok şatafatlı düştü.

Tirsi de seksen kuruş çok şükür bol yiyoruz,
Yalanız sebze kısmı biraz kesatlı düştü.

Bu pazar peynirliler ufacık gözükürdü,
Yiyenlerin belleri kırksekiz katlı düştü.

Yağ altıyüz diyince geniş getiriyoruz,
Bir kilo yakalayan elbet muratlı düştü.

[422]

Kebap ile pilâva vurmak zamanı düştü.
Mevsimlerin en güzel sevimli anı düştü.

Ehli lokma bugünler geçer faaliyete,
Bir yana kebab pilâv bir yana yâni düştü.

Bu mevsimde caddeler yollar bol sulanmalı,
Bekliyeceğiz semadan hakkın bârânı düştü.

Çocuklar bire kadar sokaklarda geziyor,
Babalarının demek akli izânı düştü.

Bizim Aşçı Mehmetten gidip kahve içenler,
Görecekki önüne Mekke fincanı düştü.

⁺ H.G Cuma 3 Ağustos 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3046

Yazın zevki var amma haşarat bırakmıyor,
Cibinliksiz yatanın burnu gerdanı düştü.

Bak şu kara bahtıma âlem sefa içinde,
Bir tek fani dünyada Baba gürani düştü.

[423]

Hayat yollarımızın atı, kervanı düştü!
Gözün ferî kesildi, dizin dermanı düştü!

Bu yurttta. Komünistlik yaşamaz, yaşayamaz!
Buna inanmayanın akli, iz'anı düştü!

Dedikodu yapılmaz bu buhranlı zamanda,
Bütün dünyaya korkunç ateş dumanı düştü!

Bolşevikler durmadan fusa körük yapıyor,
Sahneye Bulgar gibi domuz çobanı düştü!

İkilik yaratmaya çalışan hainlere,
Bir iyi ders vermenin tamam zamanı düştü!

bütün cihan bilmeli yakılmaz bir kitleyiz,
Süngümüzün önünde en kahramanı düştü!

Denizleri yıprattık, Dağları parçaladık,
buna inanmayanın baba imanı düştü!

[424]

Hamsi göründü müjde işte nişanı düştü!
Yine bütün dillere şerefi şanı düştü!

Bir yıl hamsi çıkmazsa emin olun uşaklar
O yıl Trabzonlunun kolu gerdanı düştü!

Tarı vapurumuzun, cesur zeki kaptanı
Vazifede nam verdi dile destan düştü!

Partilerimiz bugün kardeş gibi olmalı
Görünkü aramıza ne büyün canı düştü!

Bir yandan radyosiyle melanetler saçıyor
Zalim komünistliğin yüz bin kurbanı düştü!

Particilikten maksat fikirler çarpışacak
Bunu anlamayanın akli izanı düştü!

Bizde öylemi Baba insanlar döğüşüyor
Demekki bir çokların ilmî irfanı düştü!

[425]

Bu sene beldemize cennet havası düştü!
Mide mahkemesine açlık dâvası düştü!

Dünyanın çok yerinde vur Allah vur gidiyor,
Bizim de payımıza ekmek kavgası düştü!

⁺ H.G Salı 2 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2091

İnsanlık bu ya, herkes tatlı rüya peşinde,
Bizim Moskof komşuya boğaz sevdası düştü!

İyi biliyor ki o bu derdin dermanı yok,
Sinir doktorlarının artık modası düştü!

Üçyüz senedenberi ona diş bileyenler,
Boğazdan tutam derken, koptu kafası düştü!

Emin olun uşaklar Türklük kuvvetleşince,
Kürrei arz üstüne sulhun ziyası düştü!

Piyangodan ümidin boşa çıktı ey Baba,
Başkalarına yüzbin sana rüyası düştü!

[426]

Soğuktan burnumuzun iki kanatı düştü
Bazıların eşeği kiminin atı düştü.

Dün karın sikletinden ufak kazalar oldu,
Bir kaç garajla dükkân bir kaçta çatı düştü

Kimi damı küretti kiminin ateşi yok,
Kimininde belinin kırksekiz katı düştü.

Hülâse kırk senedir böyle kış görülmedi,
Her nedense bu sene kışın berbadı düştü.

Allahtan gelen yahu elbetteki çekilir,
Bu yılda semaların yere cimadı düştü.

Merak etme ey Baba Halikimiz büyüktür,
Bir dekkede kulları bakarsın şadi düştü.

[427]

Elimize feleğin ne güzel yazı düştü!
Velâkin zanneyleme şarkısı sazı düştü!

Ehlizevk tatmin değil herşey sönük gidiyor
Ahenk cümbüş nâtamam ezvakın azı düştü!

Şu Berlin siyaseti haciyatmaza döndü
Bakarsın bazı kalktı, bakarsın bazı düştü!

Şimdi her yeri sardı fırkacılık modası
Bu yolda kimi şehit kimisi gazi düştü!

Gayelerin hepsi bilin mebus olmaktadır
Delillerle ortaya kelin ayazı düştü!

Emin olun çok görmem bu fikir erbabına
Bazılara feleğin yonulmuş kazı düştü!

Durma Baba sende kur lokmapervan fırkası
Desinlerki sahneye daha cambazı düştü!

[428]

Kaldıramıyor artık dünyanın vinci düştü.
Gözümüzden uşaklar yağı pirinci düştü.

⁺ H.G 29 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2001

⁺ H.G 27 Şubat 1951 No: 2895

Her dakika beklerken ucuzluğun yerine,
Şehrimize bugünler binbir dilenci düştü.

Parasızlık bir yandan işsizlik de bir yandan,
Yavanlıktan arkadaş kocası genci düştü.

Hamsi bahalılaştı çok çıktığı zamanlar,
Sanırdım memlekete çuvallan inci düştü.

Bir ekmek parasını çıkarana aşk olsun,
Piyasada o adam elbet birinci düştü.

Mehmetçikler Korede süngüyü sallayınca,
Kızıl kumandanların elden kılıcı düştü.

Dört tane Türk aslanı Koreyi yıprattılar,
Buna bütün Türklüğün Baba sevinci düştü.

[429]

Gözlere ucuzluğun artık hayali düştü!
Okunan fermanların kalbe maali düştü!

İy kumaşın metresi 30 liraya indi,
Yağ da dört yüz seksene, sanma pahalı düştü!

Fındıkkabuğu şükür bugünler bol göründü,
Sözde bir tek liraya bir tek çuvalı düştü!

Hülâsa bir ucuzluk her tarafa yayıldı,
Daha korkma arkadaş eşşeğin nalı düştü!

Çok sevinç içindeydik, ümüdümüz büyüktü,
Sandık bir çok kötünün ağzının balı düştü!

Yine hamam o hamam, eski kubbe, eski tas,
Yalnız çoklarının dizinin hali düştü!

Kırk sekiz yılı girdi, dedik ki şans değişti,
Mahzun gönlümüz yine Baba yaralı düştü!

[430]

Kaynaşmalar her yanda savaş nişanı düştü!
Birleşmeler ne kadar, ne kadar âni düştü!

Yunan komşu umumî büyük taruza geçti,
Komünist çetelerin binlerce canı düştü!

Bütün Avrupa şimdi bir ittifak yapıyor,
Kim taarruz eylerse başı, gerdanı düştü!

Şu palılık uşaklar amanımızı kesti,
Bir yandan işsizliğin bombardımanı düştü!

Menekşeler hep açtı, lâkin hiç sevilmiyor,
Çünkü bütün kalblere hüznün ummanı düştü!

Allah verdi de hava biraz müsade etti,
Görürdük zâlim kışın ne çok kurbanı düştü!

Hamsi yok da ondan mı, yoksa züğürtlükten mi,
Neden Baba dizinin bilmem dermanı düştü?

[431]

Bu seferki kalemden işin enfesi düştü!
Vurguncu zümresinin sanma ensesi düştü!

Nice zamandanberi ucuzluk bekler iken!
Pahalılığın ortaya yine bet sesi düştü!

Gön ucuzladı amma iskarpin otuz pape!
Bizim kunduraların bağı, pençesi düştü!

Ucuzlayacak herşey deyu feryat etmeden,
Bir çok gazetecinin dili, çenesi düştü!

Karga dereyi geçti, yumarta gene siyah,
Beyaz bekliyenlerin en son nefesi düştü!

Et fiatları arttı, yağa yanaşılmıyor,
Yavanlıktan çoğunun başı, gövdesi düştü!

Şu yaramaz dünyadan kaçan kurtulur Baba,
bugünde defterine kimin künyesi düştü!

[432]

Kışın Anadoluya bu sene devi düştü.
Kiminin samanlığı kiminin evi düştü.

Az kalsınki uşaklar bizda kaybolmuş idik,
Bu müthiş çalkantıda sandalın levi düştü.

⁺ Y.G 21 Ocak 1948 Sene:23 No:3446

⁺ H.G 13 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2526

Kışın derdi çok büyük avlarında çok güzel
Yeşilbaş ördek çulluk gayet midevi düştü

Bahar soğuklarında yakında başlayacak,
O zaman diyeceklerki kışın bir nevi düştü

Erkek sanat okulu çok çalışkan müdürü,
Trabzonun ruhuna sanki kimyevî düştü.

Bir kaç yiyecek maddeler bu kış yer değiştirdi,
Sandıkkı memlekete birkaç müsevi düştü.

Hır diyip dönmektedir tekkei gamda heran,
Görenler sanırlarki Baba bedevi düştü.

[433]

Cumhuriyet Bayramı gayetle parlak düştü!
Vatan güldü yurdumuz kardan daha ak düştü!

Yirmibeş yıl içinde neler yarattı bize
Düşmanların bağına korkunç infilâk düştü!

Bir yandan fabrikalar, bir yandan yollarımız
Yurdumuza ruh verdi, ne kadar kıyak düştü!

Bu şanlı Bayram bize tatlı heyecan verdi
Millî oyunlarımız gayetle sıcak düştü!

Horon, kemençe, zurna ilânışadumanı
Bazı meydanlara da davul ve çomak düştü!

⁺ H.G Pazartesi 1 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2099

O menhus istipdadın zincirinden kurtulduk
Bundan sonra Türklüğe artık yaşamak düştü!

Bu mübarek rejime hor bakan adamlara
Emin ol ki ey Baba sonunda kabak düştü!

[434]

Görürsünüz uşaklar gidişler lak lak düştü.
Ben çok şeyler görmüşüm sakalıma ak düştü.

C. H P den atılıp Demokrata koşanlar,
Sandılarki eline yeni fırıldak düştü.

Bu tuhaf olaylara dikkatla bakıyoruz,
Gülmeden de katıldık dil düştü dudak düştü.

Mebus olsamda eğer emin olki istemem,
Hamsiden ayrılırsam derlerki bunak düştü.

Demokratta çözüntü yıldırım süratiyle,
Halk Partisine akın gayetle fırlak düştü

Millet Partisinde de çeşitli söylevleri
Dinleyenler diyorki baş düştü kulak düştü.

Sayın Tefik Koralla görüşemedim gitti,
Sanman bu üstün kıymet gönlümden irak düştü.

NOT: “Düştü”nün 6 cı mısraındaki “limas” kelimesi “binas” olarak çıkmıştır, düzeltirim.

+ H.G 1 Nisan 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2572

[435]

Şu yirminci asırda işler hep laklak düştü!
Düzelmedi kâinat sakalıma ak düştü!

Bir kaç samimî dostla güzel bir âlem yaptık
Mevkimiz sahil idi masa yuvarlak düştü!

Memlekette bu sene asayiş çok mükemmel
Valimizin himmeti ne kadar parlak düştü!

Evde çocuklar ile şekerden bahsederken
Aynı dakkada baktım kapıya tak tak düştü!

Ayağmıza götürdü bir heyet karnemizi
Hükûmetin şefkatı halka çok sıcak düştü!

Yahudiyle Araplar çala kılıç gidiyor
Filistinde binlerce kol düştü bacak düştü!

Baba vatana evlât yetiştirir haldedir
Ne yapsın çok eskidi yıkıldı ocak düştü!

[436]

Müjde olsun uşaklar çarşıya Kabak düştü.
Kimi doldurup yiyor kiminede bak düştü

Bir taraftan işsizlik bir taraftan palılık,
Öyle benzerki bu yaz işler hep laklak düştü.

⁺ H.G 15 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1987

⁺ H.G 18 Mayıs 1949 No:2279

Kaç yıldır Trabzona saz heyeti gelmiyor,
Onlarda anladılar Trabzon kurak düştü.

Nekadar müzminleşti dünya vaziyetleri,
Çeke çeke usandık canımıza tak düştü,

Haftada bir gececik demlenmek imkânı yok.
İki sene olduki elimden bardak düştü.

On dokuz Mayıs geldi piyangoya dikkat et.
İkiyüz bin alanın talihi parlak düştü.

Bu bir talih kuşudur başına konar Baba,
Bir gün göreceksinki masa yuvarlak düştü.

[437]

Bu ne idi birlenbir havadan sıcak düştü.
Korkum bu ki felekten bu kible kaçak düştü.

Bundan evvel yağmurlar ödümüzü kopardı,
Şimdiden korktukki kış elinde bıçak düştü.

Korkmayalım nidelim soğuklar bastırırsa,
Parasızlıktan bu yıl kol düştü bacak düştü.

Yine şükrolsunki yağ beşyüze bulunuyor,
Az daha yükseldimi zayıfa kayak düştü.

Hamsi yok sende yoksun ey mubarek lahana,
Özlemeden gözümün ikisine ak düştü.

⁺ H.G 9 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2431

Bir küp kavurma yapan bir küpde kuyruk yağı
Emin olki ne kadar, ne kadar kıvrak düştü.

Et değil bir ciğercik, almak istersen Baba,
Şimdiden bak peşine ne kadar çaylak düştü.

[438]

Ne zamanki bugünler fazlaca sıcak düştü.
Hamsilen aramıza tabanca bıçak düştü,

Bugünler gazeteler sıkı sıkı yazıyor,
Demokrat Partisinden günde üç ocak düştü.

Ne köy bırakıyorlar ne pazar ne de bacak,
Gayretkeşlerden yahu kol düştü bacak düştü.

Bu sene bir hamside birde lâfta bolluk var,
Köylülere kuru laf tamam yüz kucak düştü.

Lâkin köylülerimiz bugün çok münevverdir,
Hükûmete bağları gayet ilicak düştü

Yüz bin batman lâf olsa onları kandıramaz,
Her kuru lâf onlara belki oyuncak düştü.

Bize hayat yüzünü gösteren hükûmete,
Sevgi beslemeyenler akıldak kaçak düştü.

[439]

Bir takım şahıslardan yol düştü yolak düştü.
Sandılar ellerine yağlı fırfıllak düştü.

Kesmekle biçme ile olurmu particilik,
Demokratın bu fikri elbette solak düştü

Her Şeyde bir usul var her işte bir kanun var,
Bu yolda gidenlerin elbet yüzü ak düştü

Menfaatına tabi ne Şahıslar gördük ki,
Öyle tekmek yedi ki karnından dalak düştü

Kardeş gibi olalım Şu huzursuz dünyada,
Düşmanların eline çok keskin bıçak düştü

Bugün hükümetimiz azimle çalışıyor,
Milletlerle aramız ne kadar sıcak düştü,

Dahilde imar işi hariçte savunmamız,
Bunu görmeyen gözler ey Baba ahmak düştü

[440]

Kızıl Çinlilere dayak mutlak müstahak düştü.
Yaptıkları hareket elbette solak düştü!

Dönderiyor duruyor Şimdi komünist başı,
Bugünlerde eline iyi fııldak düştü.

⁺ H.G 7 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2322

⁺ H.G 19 Ocak 1951 No: 2857

Amerika amuca patlattı mı atomu,
O zaman görecekler milyonla kulak düştü.

Kible sıkıştırınca hamsi verdi kendini,
Gittim kayıkta gördüm ne kadar lak lak düştü.

Bizim Aziz Aktulga görünmez oldu yahu,
Bu yıl başında ona tatlı bir kabak düştü,

Bu kışın sığağına aldanıp hafif giyen,
Elbette ahmak düştü, elbette ahmak düştü.

İyi bir ders verecek Korede kızılılara,
Amerikaya Baba bizden inanmak düştü

[441]

Dünya radyolarına yeni bir kaynak düştü!
şu Tito hâdisesi gayet yuvarlak düştü!

Bu seneki yazımız ne kadar bereketli
Bugün Hamsi göründü bolbol da kabak düştü!

Lokmaperveran bugün geçti faaliyete
Ne yapsın gönüllere baklava kaymak düştü!

Hiç birinden ümit yok bizim için uşaklar
Züğürtlükten yüzümüz çok şükürki ak düştü!

Temiz iş arar isen İsmail Bayrağına git
Gidin bakın masalar ne kadar parlak düştü!

⁺ H.G 6 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1978

Bulgar gosbotin benzer Türk adını unuttu
Bu domuz çobanının başına tokmak düştü!

Bu gün Türkün satveti dalgalanmakta Baba
Bunu göremiyenler ne kadar ahmak düştü!

[442]

Şu dünyanın işleri yinemi laklak düştü.
Bir türlü düzelmedi fikirler çatlak düştü.

Müslümanları imha ediyor komünistler,
Zâlimlerin başına şimşirden tokmak düştü,

Baba da bir gazete çıkarmış söylüyorlar,
Desene kulaklara yeni bir plak düştü.

Hamsi bu sene zevksiz iri amma yavandır,
Geçen sene az idi velâkin fırlak düştü.

Kör kadının küfründen kurtardık yakımızı,
Varolsun zabıtamız himmeti parlak düştü.

Bu sene güz mevsimi yazı çok andırıyor,
Zevk ehlinin masası artık yuvarlak düştü.

Gençliği kaybeyledik diz tutmuyor evlât,
Zevk eğlence zurna saz bizden çok irak düştü.

⁺ H.G 5 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2427

[443]

Havalar laklak düştü, işlerde laklak düştü!
şimdide ortalığa yeni furfulak düştü!

İşsizlik çoğalınca dedikodu artıyor
Dinleyicilerdende emin ol kulak düştü!

Bu yazıp çizmaların bir usulcuğu vardır
Bazı ehli kalemden yol düştü yolak düştü!

Yağ altı yüze çıktı ete yanaşılmıyor
Hülâsa bu nimetler züğürtten uzak düştü!

Artık elektrikler çok mükemmel yanıyor
Sular fazlalaşınca ziya çok parlak düştü!

Dinamada kusur var diyenler şimdi görsün
Yağmurlar başlayınca işler yuvarlak düştü!

Kahraman Türkün kolu çelikten metin oldu
Komünistin bağrına Baba infilâk düştü!

[444]

Yaz gelince her taraf boyuna kurak düştü!
şimdi de güz mevsimi bilâkis sulak düştü!

Zeytin yağı düşecek deyince gazeteler,
Herkes dikkat kesildi radyoya kulak düştü!

⁺ H.G 4 Nisan 1949 No:2241

⁺ Y.G 12 Ekim 1946 Sene:23 No:3323

Amerikan emice geçti faaliyete,
Hiç korkmayım uşaklar tehlike uzak düştü!

Bu harp senelerinde kimi âbadan oldu,
Felek işidir bu iş kimisi çıplak düştü!

Dört büyükler dünyayı çevirip duruyorlar,
Durur mu ellerine yağlı fırıldak düştü!

Yine zalim pahalılık müthiş taruza geçti,
Ucuzlaycak sözleri benziyor lak lak düştü!

Bırak şu meyhaneyi meyi dostlara artık,
Uslan gayri ey Baba sakalına ak düştü!

[445]

İki gündür havalar gayetle parlak düştü!
Müjde olsun uşaklar bağlara leylâk düştü!

Mürettipler sıyırdı kılıcı düştümüze
Okuyanlar sanıyor Babamız çırak düştü!

Cumartesi günü tashihcinin yüzünden
Kıymetli bir şiirim ne kadar lak lak düştü!

Şimdiki hal bu kadar sitemle geçiyorum
Benim de matbaada sakalına ak düştü!

Biraz incittik ama bizim yoğurtperveri
Bundan sonraki işler inşallah ak pak düştü!

Bizim Olaycıbaşı ne mânalar yarattı
Hele şu dünkü buluş ne kadar kıvrak düştü!

Şu grip hastalığı bindi seni ey Baba
Kendini kuvvetli tut, kol düştü bacak düştü!

[446]

Bugünler yazarlara kayı çarpışmak düştü.
Bakalım hankisine koyverip kaçmak düştü

Halkevi davasında demokratçı kaybetti
Hakikatın önünde kıyı dolaşmak düştü.

Halkevinin hizmeti bugün meydanda iken,
Buna inkâr edene bizdende şaşmak düştü.

Seranın deresine dağı oturttu felek,
Şimdi su yükseliyor sonrada taşmak düştü.

Bizimde önümüzde koca züğürtlük dağı,
Bize ihtiyarlıkta bu dağı aşmak düştü

Trabzonumuzda da fabrikalar başladı,
Halka sevinçlerinden artık uçuşmak düştü.

İlkbahar eyyamıdır çiçekler açmak üzere,
Babayada kırlara şimdiden koşmak düştü.

[447]

Bu günlerde ruhuma tuhaf bir merak düştü.
Zamları okuyunca sakaldan tarak düştü

Koredeki savaşlar bugünler müzminleşti,
Mütareke de artık benzerki irak düştü.

Havalarda bu sene gayet tuhaf gidiyor,
Bazı yerde sel seylâp bazı yer kurak düştü,

şu Atlantik Paktına kahraman Türk girince,
Kızılların elinden çekiçle orak düştü.

Yiyecek fiyatları yükselince uşaklar,
Vurguncunun eline yine fırıldak düştü.

Bundan sonra ümitler münkesir oldu gayri,
Ucuzluk ağacından dal düştü budak düştü

Trabzondan gideli hemşerilerim bilsin,
İstanbulda Babaya masa yuvarlak düştü

[448]

Pahalılık artınca millete merak düştü!
Kadayifle Baklava bizden çok irak düştü!

Ne yağlıya vururuz ne tatlıya vururuz
Zayıflıktan uşaklar sakaldan tarak düştü!

⁺ H.G 20 Mart 1951 No: 2915

⁺ H.G 5 Mayıs 1949 No:2268

Şu yeraltı helâsı nekadar güzel oldu
Mütâhidin hizmeti burada parlak düştü!

Çok şükür Trabzonda Balık ziyafeti var
Ehlidem çok neşeli masa yuvarlak düştü!

Bugünler Trabzonda çirkin bir teşebbüsten
Bütün halkın ağzına gülmek ve lak lak düştü!

Şuna buna göz atan bir takım ahlâksızın
Bundan sonra başına koca bir tokmak düştü!

Türk süngüsüdür tutan emin olun gökleri
Ona yan bakan Baba ne kadar ahmak düştü!

[449]

Bizim Enver Hoca da Ruslardan irak düştü.
Benzer o da Titoya yakında çirak düştü.

Birer birer kaçıyor Ruslardan peyk devletler,
Komünistlere bundan çok büyük merak düştü.

Ahlâksız çocukların mahallelerde gece,
Narei hey heyinden emin ol kulak düştü.

Ne büyük tanıyorlar nede söz dinliyorlar,
Benzer ahır zamandır yol düştü yolak düştü.

Kurtlu peynir iki yüz pastırma da dörtyüze,
Uzanması çok çetin kolumuz çolak düştü.

⁺ H.G 1 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2423

Bu zamanda uşaklar yağla ete vuranlar,
Bilmiş olun arkadaş beyle bacanak düştü.

Bize her gün bir kilo balık almak mukadder,
Hep görenler diyorlar Babamız bunak düştü.

[450]

Bu senede uşaklar işler hep laklak düştü.
Fındıklarda döküldü tütünden yaprak düştü.

İşsizlikte bir yandan onu desteklemekte,
Böyle devam ederse bize de vak vak düştü.

Yedi yaşında çocuk bisiklet koşturuyor,
Bu da şehir halkına ayrı bir tokmak düştü.

Dilenciler bir yandan köpekler öbür yandan,
Halkla biri birine tam çala çakmak düştü.

Bulgar yine Türklere çok mezalim yaparmış,
Melunun ciğerini çekip koparmak düştü.

Geçinemedik gitti şu güzel memlekette.
O kadar çalıştık ki kol düştü, parmak düştü.

Bütün hemşerilere elveda ediyoruz,
Babaya İstanbula gidipte yatmak düştü.

[451]

İşsizlikten uşaklar gönlüme merak düştü,
İktisaden Trabzon bu sene kurak düştü.

Dün çıkan hamsi gibi iri hamsi görmedim,
Heyecandan titredim sakaldan tarak düştü

Aferin bugünlerde bir papel çıkarana,
Emin olsun o kişi çok büyük çırak düştü,

Bizim aşçı Mehmetden ey bir kahve içersen,
Keyfinde tam yerinde miden de kıvrak düştü.

Hamsi bollaştı şükür bir yandan da köpekler,
Nesnelerin bolluğu ne kadar parlak düştü.

Yine piyasamızda endi bindi başladı,
Vurguncu zümresine iyi fııldak düştü.

Kırk yıldır kalem çaldın bir şey olmadın Baba
Şu zâlim kara bahtın her zaman solak düştü.

[452]

Artık müsamereler bizden çok irak düştü!
Bay Dıranaz gideli işler çok kurak düştü.

Lise müsameresi duyulmadı diyorlar,
Bir çok münevverlere bu işten merak düştü

⁺ H.G 20 Mart 1951 No: 2915

⁺ H.G 5 Mayıs 1949 No:2268

Lâzım olduğu zaman biz de çağrılır idik
Öyle benzer bu sefer elden çingirak düştü

Ne ise geç bu işi başka işe bakalım
Sakalımız uzandı cepten de tarak düştü

Saat gibi bir nesne döndürüp duruyorlar,
Demek ki piyasaya yeni fırıldak düştü.

Muhaliflik temposu devam edip gidiyor,
O kadar dinledik ki baş düştü kulak düştü

Şu bizim gazeteci cemiyeti ey Baba,
Buyıl toplanamadı benzerki solak düştü

[453]

Dediler ki semadan yere bir melek düştü
Dedim ki ağzı varmı o da bize ek düştü.

Dedi ki mal müdürü sakat adı almamış,
Dedim ki böylesine kuvvetli kötek düştü.

Dedi ki işsizlikten memleket hep müşteki,
Dedim ki bol vaadlar ne kadar gevrek düştü.

Dedi bir çok akıncı çaldı yine davulu.
Dedim sesin çıkmasın bize de tümtek düştü,

Dedi bak dilenciler piyasayı tuttular
Dedim sokaklara da binlerce köpek düştü.

⁺ H.G Cuma 27 Temmuz 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3040

Dedi ki zabıtamız çok güzel çalışıyor,
Dedim gayyur şefine bizden büket düştü.

Dedi ey vah Babamız terki diyar eyledi,
Dedim yârânlarına bu işi bilmek düştü.

[454]

Dedim yağ neden pahalı dediler inek düştü!
Dedim balda görünmez dediler çiçek düştü!

Dedim dörde alupda sekize satanlara
Dediler öylesine kuvvetle kötek düştü!

Dedim mensucat biraz ucuzladı diyorlar
Dediler moda değil yalanız ipek düştü!

Dedim bayanlar onsuz nasıl yaşayabilir.
Dedi sansar kuyruğu bilezikle denk düştü!

Dedim eski dünyamız böyle karanlık mıydı
Dedilerki dünyaya bambaşka bir renk düştü!

Dedimki komünistlik bu vatana giremez
Dediler bir tek varsa ona bir değnek düştü!

Dedim bir çok türedi yüzbinlik marş alıyor
Dedilerki Ey BABA sana da tümtek düştü!

⁺ H.G 21 Şubat 1949 No:2202

[455]

Hülâsa bu gidişle işler hep kelek düştü.
Pantolon parça tutmaz sırttında yelek düştü.

Bu işsizlik önünde, pahlılık karşısında,
Sade biz değil yahu belki de felek düştü.

Bir çokları yaptılar ilânı şadumanı,
Sokaklara zurnalar davul dümbelek düştü.

Yine kumaş o kumaş, yine boya o boya,
Yalnız üzerine başka bir örnek düştü.

Sipahi pazarında halka atmak yüzünden,
Bazılara günde yüz dövüş eylemek düştü.

Çömlekçi dört numralı Halk Partisi ocağı,
Çalışkan heyetine bizlerden çelenk düştü.

Aldıkaçtıda dıvar yattı yanına Baba,
Senin vaziyetinle vaziyeti denk düştü.

[456]

Dediler ki semadan yere bir melek düştü!
Ağzı burnu var mıdır ona da yemek düştü!

Geçinmek horonunda çoğu çalar davulu
Kara bahtıma bir bak bana da tümtek düştü!

⁺ H.G 15 Haziran 1951 No:3001

⁺ H.G 20 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2110

Eskiden o paralan bir konak yaptırırdık
Şimdi otuz liraya bir tane gömlek düştü!

Toz şeker piyasadan kayıp oldu bugünler
Kamburumuza yahu o kambur da ek düştü!

Bir kilo ince Hamsi elliye satılıyor
Bunu görmekten ise ölmek çok elyek düştü!

Gittim doktora dedim bende zaafiyet var
Dedi züğürtlüktendir kalbe kelebek düştü!

Felek bizle uşaklar ufak bir şaka yaptı
Bak havalar ey Baba ne kadar gevrek düştü!

[457]

Şu dünyanın işleri yine çapraşık düştü.
Siyaset dıvarına sıkı sarmaşık düştü

Komünist ordusunda gayrimemnunlar varmış,
Benzer bolşeviklerde işler bulaşık düştü.

Bazı ümitperestler vuramadı pilâva
Daha başlangıcında elinden kaşık düştü.

Bakıyorum uşaklar mebusluk dilberine,
Ne kadar sevdalı var ne kadar aşık düştü.

Kıymetli mebusumuz Temel Nücumi Göksel.
Akşam teşrif eyledi ruhuma ışık düştü.

Halk Parti başkanımız sayın Cevdet de geldi,
Bu kutlu olay bize nekadardaki şık düştü.

Hamsi sakal bırakmış bırakın siz de onu,
Demeyinki Babanız akıldan şaşık düştü.

[458]

Seçimler ..... hülyaya düştü!
Mebus olmak gayreti artık ..... düştü!

Dilde olanı bizde yolda görmek isterken,
Bakıyorumki kimler şimdi hartaya düştü!

Yılanın derisinden iskarpin moda imiş,
Baksana koca dünya nasıl vartaya düştü!

Kadınlar sırtımızda derimi bırakırdı,
Dense insan derisi bu gün modaya düştü!

Çok şükür Tanrımıza verdi bu yıl yağmuru,
İlk çıkmış iken kabak birden mardaya düştü!

Yakında devlet kuşu uçacak amma lâkin,
Bakalım ki uşaklar hangi çantaya düştü!

Ucuzlamadı gitti Sümerin yünlüleri,
Belki Baba evlenir Yeni Sevdaya düştü!

[459]

Parti müfettişinin teşrifi parlak düştü
Onu karşılamaya binden fazla halk düştü.

Çıktı mebuslarımız alkışlarla motordan,
Halkla görüşmeleri gayetle sıcak düştü

Halk Parti başkanımız Cevdet Akçayda geldi,
ONA bizden sevgiler binlerce tabak düştü.

Vapur daha gelmeden iskele dolmuş idi,
Hulâsı bu istikbal nekadar kıvrak düştü.

Mahallede işittim Hamsi sakal bırakmış,
Doğrusu bu olaydan halka çok merak düştü.

Daha orta yaşdaydı niye yaptı bu işi,
Ceza olarak ona kuvvetli dayak düştü.

Onbinleri bulmuştur tatlı rüya görenler,
Açtı ağızlarını beklerler kaymak düştü.

[460]

Yaz geldi amma lâkin sanma yüze renk düştü!
Züğürtlük, soğuk, duman bir biriyle denk düştü!

İngilizler Kudüsü terk ederse sanırım
Yahudiyle Araba çok büyük bir cenk düştü!

⁺ H.G 18 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2558

⁺ H.G 11 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1922

Şu Dabağna deresi ne kadar güzel oldu
Diyemezlerki daha dereye sinek düştü!

Çok şükür balık bolda et işini görüyor
Kim bakarki deseler beş yüze inek düştü!

Ucuzluğun kayığı yürümiyor vesselâm
Yanlardan halat koptu altından felenk düştü!

Şeyhin kerametinden medetmi arıyorlar
Bir çok hulyapervere yeni bir çelenk düştü!

Kocadın gözün yine güzellerin peşinde
Uslan artık ey Baba sakalına benk düştü!

[461]

Pahalılıkla işsizlik birbirine denk düştü,
Hamsi çıktıda biraz yüzümüze renk düştü,

Türk ne demek olduğunu Korede de tanıttı,
Arslan Mehmetçiklerin göksüne çelenk düştü.

Şu talih kayığını yüzdüremedik gitti,
Kaynalar parçalandı altından felenk düştü.

Şu fanide bir çoğu banker oldu uşaklar,
Benimde kismetime tamam dört frenk düştü,

Kırk yıl yalvardım felek dinlemedi derdimi,
Artık ihtiyar oldum sakalına benk düştü,

⁺ H.G 22 Aralık 1950 (1 Temmuz-31 Aralık) No:2829

Bundan sonra neyleyim dünya benim olsa da,
Gerdanımız buruştu bel çöktü göbek düştü.

Zâlim ihtiyarlığın yetmezmiş gibi Baba,
Amansız züğürtlüğün bir de ona denk düştü.

[462]

Hâdiseler bugünler bir biriyle denk düştü.
Matbuat âlemine başka türlü renk düştü.

Dünya dedikodusu ne biter ne dükenir,
Bunları göre göre sakalıma benk düştü.

Biraz da memleketin derdiyle uğraşalım.
Buğday yerine bu yıl ovaya kepek düştü.

Semadan kâinata belâ yağmuru yağdı,
Bazı yere çift düştü bazı yere tek düştü.

Doğu Avrupa bugün inim inim inliyor,
Kimine ölüm düştü kimine kötek düştü.

Biz şükür edelimki rahat uyukluyoruz,
Bunu takdir etmeyen gafile deynek düştü.

Lokman hekim ararsan işte Süreyya Erim,
Ona tedavi olan çelikten yüksek düştü.

⁺ H.G 9 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2347

[463]

Uşaklar ortalığa yep yeni bir hal düştü!
Milletlerin ağızına çok tatlıca bal düştü!

Bugün Atlantik paktı çelik bir kale oldu
Koptu komünistliğin ağacından dal düştü!

O yine milletlere fesat saçmak peşinde
Artık hiç kıymeti yok eşek kaçtı nal düştü!

Tayyare meydanımız yakında yapılacak
Görün ki Trabzona ne güzel bir fal düştü!

Mahut yâran Demokrat partiye yaslayınca
Dünya matbuatına büyük kılûkal düştü!

Hiç nafile bekleme Hamsi çıkmaz hemşerim
Sanma görünmesine artık ihtimal düştü!

Bu şans bizdeyken yahu bize piyango çıkmaz
Babanızın kalbine bakmayın hayal düştü!

[464]

Siyaset âlemine yine kuyulu kal düştü!
Sitalinin demeci ağızlara bal düştü!

O kadar demeç gördük iki üç senedirki
Ha oldu ha olacak eşek kaçtı nal düştü!

⁺ H.G 30 Mart 1949 No:2237

⁺ H.G 2 Şubat 1949 No:2183

Yürek sıkıcı bir iş oldu bugün vaziyet
Kalktı artık tahammül Dünya bi mecal düştü!

Hamsiyide darılttık bu kış halimiz fena
Hamsi yerine yahu ekşi portakal düştü!

Behçet Kemal Meclisten çekilince uşaklar
Emin olun dağlara başka bir kıbal düştü!

Birkaç gündür havalar yazdan iyi gidiyor
Demek şen Trabzona bu yıl kutlu fal düştü!

Geçen ay piyangodan yüzünü kayp eyledik
Bu ayda benzer Baba sana ihtimas düştü!

[465]

Beş on gündür havalar gayetle normal düştü.
Arkamız güneş gördü ağzımıza bal düştü.

Bizde atıldık artık sahayi matbuata,
Birçokların ağzına artık kılukal düştü.

Bizi bir post yaparlar geveleyip dururlar,
Kimi der ki pazara yepyeni bir mal düştü

Şu yirminci asırda dünya milletlerine,
Bivefa kahbe dünya yahu peytamal düştü.

Komünist mezalimi bütün Şarkı kabladi,
Kırksekiz senesinde Çinede deccal düştü.

⁺ H.G 20 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2411

Müttefikler kuvvetili mühim tedbirler aldı,
Komünist yayımına sanma ihtimal düştü.

Zalimler yaptığını birgün çekecek Baba,
Mussoliniyle Hitler görmedin mi yan düştü.

[466]

Bakın muhaliflere ne tuhaf bir hal düştü.
Hakikat bahçesinden yine koca dal düştü.

Hükûmet bin güçlkle yeni vapurlar aldı,
Sevindikki millete kutlu bir ikbal düştü.

Bu işi muhalifler sardılar parmağına,
Yok bacası sakatmış yok boyası al düştü.

İktidarın peşine o kadar koştular ki,
Aman Allahım aman eşek düştü nal düştü.

Cennet yapsa vatanı önlerine götürse,
Diycekler hükûmete bu iş anormal düştü.

Ya kaptır ağalara birer sandaliyecik
Seyreyle dudaklara ne çeşit bir bal düştü.

Onlar ne derse desin millet görüyor Baba,
Hükûmet her sahada ne kadar faal düştü.

[467]

Halksesi neşrolunca dudaklara bal düştü,
Siyaset alanına demek kutlu fal düştü.

Evlâtlar Babasına eğer yardım ederse
Yaşamısına artık kavi ihtimal düştü.

Mamul edermiydiniz Baba bu işi yapar
Bundan sonra korkmayın ruhlara melâl düştü.

Parasızlık dünyayı kasdı kavurdu ama
Moda salgını bize kavi ideal düştü,

Öğretmen okulumuz tetrisata başladı
Beldemize uşaklar ne güzel bir hal düştü.

Tayyare meydanımız düzenmeye başladı
Memleket varlığına yepyeni bir mal düştü

Hitler buldu Allahdan komünistlerde bulur
Dünya milletlerine Baba itidal düştü.

[468]

Sulh ağacından yine çok büyük bir dal düştü!
Siyaset âlemine balaştık bir hal düştü!

Yahudi Arap işi mülevves bir hal aldı
Akıllar şaşaladı fikir bî mecal düştü!

⁺ H.G 7 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2429

⁺ H.G 31 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1942

Kız Enstitüsünde çok incelikler gördüm
Gömleklere bayıldım dudağıma bal düştü!

Lizeyle çay takımı hesap işi çok güzel
Demekki kızlarımız hünerde faal düştü!

Sayın Müdüreyede teşekkür borcumuzdur
Azmiyle yavrulara parlak istikbal düştü!

Bir takım davetliler hürmet göremem işler
Bu yüzden ağızlara biraz kılukal düştü!

Dehrida olsan Baba kervanla gidemezsin
Senin topal eşeğin ayağından nal düştü!

[469]

Sanma fânî dünyada bize biraz mal düştü.
Şanssızlık karşısında dilim bile lal düştü.

Beni teselli eden yegâne bir şey varsa,
O da bilin şudurki gönlüme hayal düştü.

Bir elma görsem şunu alayım derken yahu,
Ayağımin altında bastığıım dal düştü

Ne vakit azm eyledim bir işcegez yapmaya.
Elimden keser düştü belden peştemal düştü.

Görünki Tanrımızın çeşitli cilvesi var,
Bakın uşaklar bana ne tuhaf bir hal düştü

⁺ H.G 14 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2378

Bundan sonra bilirim vaziyetim düzelmez,
Yalnız piyangoya biraz ihtimal düştü.

Ağır yükler altında yine iyi dayandık,
Demek dünyada Baba kuvvetli hammal düştü.

[470]

Demirperde içine büyük ihtilâl düştü,
Lehlerle Macarların ağzı dili lal düştü.

Bizim gosbotin kâhya sopalanmakta yahu,
Yediği dayaklardan ayağından nal düştü.

Ondört aylık yeğenine tesaliut etti melün,
Deseneki beldeye eşet bir deccal düştü

Böyle alçak namerdin derisini soymalı
Hainin boğazına bir batman tutkal düştü.

Emniyet müdürümüz hırsızları tutturdu,
Çok yaşasın beldeye yeni bir ikbal düştü.

Şu mübarek havalar güzelleşmedi gitti
Yağmurdan rutubetten ruhlara melâl düştü.

Vatan ayrılığından teessür içindeyim.
Ne yapsın ki uşaklar Baba bi mecal düştü.

[471]

Memleketin ruhuna yine bir melâl düştü
Bay Hadiyi gayip ettik dillerimiz lâl düştü,

Bu çok iy arkadaşa Mevlâ rahmet eylesin,
Trabzon semasından yine bir hilâl düştü.

Sayın ailesine başsağlığı dileriz,
Sabır eylemek gerek Allahtan bu hal düştü.

Ne yapalım ki dünya kimseye bakı değil,
Mevtin önünde nice sultan bimecal düştü.

Bu sene benziyor ki havalar iy gidecek,
Karın yağmaycağına şimdi ihtimal düştü.

Odun kömürle balık mebzülleşti bu günler,
Mısır unu da düştü elma düştü bal düştü.

Mandalinalar savdı merak eyleme sakın
Göreceksin ki Baba bir de portakal düştü.

[472]

İnsanlar çok tuhaftır şimdi başka hal düştü.
Üç gün güneş olmakla yaza ihtimal düştü

Üç gün evvel uşaklar fırtına karşısında
Hep heyecan geçirdik dillerimiz lal düştü.

⁺ H.G 24 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2476

⁺ H.G 10 şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2523

Bugün hemen unuttuk o korkunç vaziyeti,
Havalar iyileşince ağzımıza bal düştü

Ufak tefek zararlar yapmadı değil bu kış,
Kiminin damı çöktü ağaç yattı dal düştü.

Ne ise oda geçti yaz devrine bakalım.
Tatlı âlemler başlar demek hayal düştü

Hasır perveran artık tutar yazlık yerini,
Kaleler Kanitalar şimdiden faal düştü,

Ne vakit tutacaksın Parkda yerini Baba,
Geçen yaz Kanitada sana kılukal düştü.

[473]

Bugünler dünyamıza bam başka bir hal düştü.
Ahval doğru gitmiyor eşek düştü nal düştü.

Tevali etmektedir komünist tazyikleri,
Benziyor ki arkadaş harbe ihtimal düştü.

Lehistan Macaristan Romanya Çekle Bulgar,
Komünist darbesinden bugün bîmecal düştü.

Giresun vapurunu görünce hep sevindik,
O gün vasfını yapan dudaklara bal düştü.

Her vadide yükseliş terakki etmektedir,
Yurdun her köşesine yeni bir ikbal düştü.

⁺ H.G 12 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2350

Şapkan iy olsun dersen Naci Bıykoğluna,
Göreceksin başına yep yeni bir mal düştü.

Ey Baba sen hayatta müteessir olma hiç,
Bir gün olur görürsün sana kutlu fal düştü.

[474]

Yine şu ortalığa bugün kılûkal düştü.
İntihap yaklaşınca çoğuna hayal düştü.

Bu kadar gürültüler hep sayılavlık aşkına.
Birçok hulya perversin düdağına bal düştü.

Nice ustalar gördük aş su katıyorken
Kazan'ın dibi çıktı belden peştamal düştü

Bu zamanda dikkat et hesaplı vur baltayı
Bir de bakarsın yahu oturduğun dal düştü

Bugünün tahammülü yoktur ihtiraslara.
Vatanın aleyhine düşmanlar faal düştü.

Dikkat edip kanunî yoldan ayrılmayalım,
Bu yoldan ayrılanın niceleri lâl düştü.

Hükûmetimiz Baba yüzbinlerce yaşasın,
Onun azmiyle düşman bugün bimecal düştü.

⁺ H.G 4 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2319

[475]

Çok şükür ki havalar bu günler güzel düştü.
Rütubetten az kalsın kulak düştü bel düştü.

İşsizlikte git gide kaldırıyor başımı,
Anlaşıldı ki bu iş başlara emel düştü.

Uşaklar ne olacak kahbe dünyanın işi,
Baksana her tarafa müthiş karayel düştü.

İnsanlığın başına hiç böyle dert gelmedi,
Kızılların yüzünden kâinata sel düştü.

Bugünkü vaziyetten istifade eden çok,
Çok doğru geçinenin kafasına kel düştü.

Ucuzluk bahsi artık derinlere gömüldü,
Benziyor bu nesneye ebedî ecel düştü.

Bırak dünya işini keyfine bak ey Baba,
Saçın oldu bembeyaz çenenden çok tel düştü.

[476]

Çok şükür ki bu kışın havalar güzel düştü.
Pahalılıktan kol düştü ayak düştü, bel düştü.

İşsizlikte bir yandan ona inzimam etti,
Düşünmekten başlardan yetmiş iki tel düştü.

⁺ H.G 1Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2395

⁺ H.G12 Şubat 1952 No:3215

Dünyanın hercümerci devam edip gidiyor,
Milletlerin üstüne çok büyük bir sel düştü.

Bir kaç gün evvel yahu gazetede okuduk,
İsrailin başına çok kuvvetli kel düştü.

Kaldırımlar üstünde odun satarlar imiş,
Demek belediyeden kaldıracak el düştü.

Trabzon ceridesi coşdukça coşuyormuş,
Her halde ümitleri gayet mükemmel düştü

Ankara Otelini unutmayın uşaklar,
Bura cennet olması bence muhtemel düştü!

[477]

Korenin dağlarına müthiş karayel düştü.
Komünistin bağrına garptan korkunç sel düştü.

Komünist Çinlilerde yiyince bombaları,
Herifin sakalından kırksekiz bin tel düştü.

Kahraman Türk tugayı yine vurdu süngüyü,
Binlerce kelle düştü on binlerce el düştü.

Bize Moskof radyosu hezeyan savurmakta,
Görmüyor kendi başı ne kadar da kel düştü.

Milletler çemiyeti verdi artık kararı,
Çinli komünistlere bin türlü ecel düştü.

Mütecaviz kararı ne kadar güzel oldu,
Nede yerinde oldu nede mükemmel düştü.

Altmışı tuttun Baba bırakmıyorsun lâkin,
Kendine bir baksana yüz buruştu bel düştü.

[478]

İhtiyarladık artık ayak düştü el düştü.
Sakal ketana döndü baştan bir çok tel düştü.

Anadolun talihi bu yıl benimki gibi,
Altı ay kurak gitti ondan sonra sel düştü.

Gitsem öbür dünyaya belki zengin olurum,
Ne dersiniz gönlüme böyle bir emel düştü.

Tayyare meydanımız şehre revnek verecek,
Göreceğiz yakında inşallah temel düştü.

Seni tebrik ederiz Kemal Karadenizli,
İktisadî yazınız ne kadar güzel düştü.

Kadınlar Birliğinin beldede kurulması,
Sanki yaz sıcağında ruha serin yel düştü.

Beldede kadınlığın yükselmesi ey Baba,
Bu nurlu gayretlerle elbet muhtemel düştü.

⁺ H.G 25 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2361

[479]

Rutubetten uşaklar ayak düştü bel düştü
Gerdanıma ağrılar göğsümede yel düştü.

Nezleden dişlerimin tamamı ihraç oldu,
Zavallı sakalımdan on binlerce tel düştü.

Onada razı olduk saçlarda dökülüyor,
Görenler zannediyor başımada kel düştü

Bu sene götü gitti Trabzonun havası
Eğer devam ederse neler muhtemel düştü.

Bak Demokrat Partide niceleri ıslandı,
Erzurum tarafından çok büyük bir sel düştü,

Ölçüp biçmeyi Baba sen kolaymı sanırsın,
Nice mühendislerin elinden perkel düştü.

[480]

İki gündür havalar ne kadar güzel düştü!
Bundan sonra kırlarda şarkı ve gazel düştü!

Kış zamanında yaptı bolluk olur inşallah
Öyle benzerki bu yaz meyva müptezel düştü!

Ispanağın kilosu kırk kuruştur diyorlar
Alacak olanlardan ayak düştü el düştü!

⁺ H.G 1Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2395

⁺ H.G 17 Mart 1949 No:2226

Bazı korkak sinsiler bir şey yapmak isterler
Tanınmaya yüzü yok kafaları kel düştü!

Cesaretleri yoktur karşımıza çıkmaya
Bir yamasını çeksen emin ol bin tel düştü!

Belediyemiz yaptı tahta köprü yolunu
Daha çok yol yapması bu yaz mühtemel düştü!

Yurdun her bir yerinde Baba faaliyet var
Hükûmete kalkınmak işleri emel düştü!

[481]

Komünistlik dünyada tamamen rezil düştü,
Kaşı gözü döküldü çenesinden kıl düştü,

İyilikler bekler iken dünya ahvalı kötü,
Elli bir yılı yahu ne kötü bir yıl düştü.

Züğürtlükden uşaklar düdükle ötmez oldu,
İşsizlikten arkadaş kaval düştü dil düştü.

Belki dedim uğurlu gelir bize ayağı,
Haçanki söylediler Ankaraya fil düştü

İşte bahar kokusu nümayan olmaktadır,
Baksana çimenzare zambak, karanfil düştü.

Balıkçıdan sebzeçi kapıya vura vura,
Tahtası parçalandı tokmak koptu zil düştü,

⁺ H.G 16 Şubat 1951 No: 2885

İhtiyar olduk artık kazancımız azaldı,
Paralan aramıza doksan beş bin mil düştü.

[482]

El kalem tutmaz oldu kanat düştü kol düştü.
Miyde zayıflayınca gübek çöktü fol düştü.

Hani gözüm börekler, kaymaklı baklavalılar.
Sanki kahbe dünyaya bambaşka bir yol düştü.

Alışveriş yok lâkin kesatlık çokdur amma,
Heredense köpekler bugünler çok bol düştü.

İhtiyarladık artık şans bizden uzaklaştı,
Refaha gitmek çetin önümüze çöl düştü.

Çalıştık çapaladık bu dünyada gülmedik.
Benzer öbür dünyada bize başka rol düştü.

Göreceğiz inşallah şu hain komünistleri,
şu yalancı dünyada bir gün korbakor düştü.

Herkes yağlı pilâva sallamada kaşığı,
Yalanız sana Baba soğanlan marul düştü.

[483]

Bu sene eğlenceler Trabzona bol düştü.
Bakın sıcaklardan da ayak düştü kol düştü.

⁺ H.G 3 Nisan 1951 No: 2928

⁺ H.G 15 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2352

Diyorlarki bu sene para kuraklığı çok,
İşsizlikte bir yandan bu iş biraz sol düştü.

Tiyatro ve sinema bu yaz kırla gidiyor.
Eshabı zevk neşesiz yumurta yok fol düştü.

Hayatta eremedik bizde bir çimensare,
Ne kadar yürüdükse önümüze çöl düştü.

Göremiyoruz artık eski yaşamaları,
Varısa gözümüze uşaklar hohol düştü.

Şimdide Bolşevikler sulh taruzu yapacak,
Benzer komünistlere yepyeni bir rol düştü.

Ne yapsalar nafile moda iflâs etmiştir,
Milletlerin birliği Baba ey usul düştü.

[484]

Dedim Kasım Güleğe hücumlar tamam düştü
Dedi atılan taştan koskoca bir çam düştü,

Dedim meyveli ağaç taşa her an maruzdur,
Dedi Güleğe bundan şeref düştü nam düştü,

Dedim Faik Barutçu çok üstün bir kıymettir,
Dedi bizlerden ona binlerce selâm düştü.

Dedimki mahut yaran eriştimi murada,
Dedi taleh yine o olmadı ham düştü.

Dedim iki kocalı kadınlar varmış yahu,
Dedi bu kadınlara demek büyük zam düştü,

Dedim parti işleri çok iyi gidiyormuş,
Dedi döküntülerden sonra bu ilham düştü,

Dedim Baba nerdedir dedi ki İstanbulda,
Dedi ahbablarına bu yüzden çok kam düştü!

[485]

Kışı yaz gibi sandık fırtınalar tam düştü.
Rüzgârın şiddetinden baca uçtu dam düştü.

Yağmurlan kar berdevam rütubette yerinde,
Hülâsa soğuklardan biz düştük inan düştü.

Haftalar oldu yahu güneş yüzü görmedik,
Kahvelerde evlerde ruhumuza kam düştü.

Şu zavallı dünyamız belki bir gün görürdü,
Görsek komünistliğe bir gün inhidam düştü.

Kıymetli hemşehrimiz Memduh Harunoğluna,
Bizden çok sevgi düştü bizden çok selâm düştü.

Uşaklar ucuzluğa döndü şükür yolumuz,
Bundan sonra bizlere keyifli akşam düştü.

Sizde keyif oldumu Baba da keyiflidir,
Sanki canandan bana bâde dolu çâm düştü.

[486]

Hamsiyi bol görünce ruha ihtişam düştü.
Fukaraya sevinçler kasaplara gam düştü.

Her biri karış karış gözlerini sevdiğim,
Kaç senedir yemedik bu sene tamam düştü.

Bu yıl midelerimiz balık küpü kesildi,
Okkası yirmi beşe zannetmeyin zam düştü.

Merhametsiz felekden hiç beklenmezdi yahu
Nasıl oldu da bize böyle bir imam düştü.

Yurda hayat yaratan bugünkü büyüklere,
Bizden sevgiler düştü bizden ihtiram düştü.

Bizim atom bombamız Mehmetçiğin süngüsü
O şerefli süngüye atomdan çok nam düştü.

Tamam üç aydır Baba terki ahiret ettin
Bundan sonra korkmaki peşine imam düştü.

[487]

Komşu Yunan süngüsü çetelere tam düştü
Herifler dağılınca Bolşeviğe gam düştü.

Akdenize inmehtir Rusların Niyetleri,
Bugünkü vaziyetten kalbine ehvam düştü

⁺ H.G 27 Aralık 1947 No:1788

⁺ H.G 8 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2373

Ümitleri kırıldı bocalayıp duruyor,
Komünist şeflerine artık inhidam düştü.

Ankara mebusumuz sayın bayan Mebrure,
Trabzona gelince yurda ihtişam düştü.

Beldemiz de kıymetli çok nurlu işler gördü.
Kadınlardan teşekkür bizdende selâm düştü

Naci Başman yaşasın güldürdü yüzümüzü.
Belediye işleri bugünler tamam düştü.

Sevgili başbakanın kıymetli sözlerini,
Dinleyince ey Baba kalbe intizam düştü.

[488]

Ne mübarek gün düştü, ne kutlu bayram düştü.
Müminlere sevinçler, münkürlere gam düştü.

Çok şükür ki bugünü gördük ihvanlar ile,
Robbul İzzetten bize çok büyük iman düştü.

Mübarek Ramazanın manevi neşesiyle,
İman dolu ruhlara Allahtan ilham düştü.

Bu ne büyük dindir ki, ona mensup olana,
Ne mehtaplı geceler, ne nurlu akşam düştü.

Bu muazzez günlere inanan kimselere,
Cennet önüne geldi kevser dolu câm düştü.

⁺ H.G 10 Temmuz 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3023

Hakkı inkâr eyleyen red eden kavimlere,
Bakın tarihlere ki ne korkunç encam düştü.

Cümle mümin kardeşin Bayramı kutlu olsun.
Ehli İslâm yurduna Baba ihtişam düştü.

[489]

Soğuklar bastırınca aklıma hamam düştü.
Vücut zaif düşünce kalbime evham düştü.

Titoyu gayp eyledi Arnavutlukta yakın,
Benzer komünistliğe artık inhidam düştü.

Arap milletleri de ittifak ediyorlar,
Bu olaylar önünde ruha insicam düştü.

Hükûmet har tarafta azimle çalışıyor,
Bundan sonra inşallah bize ey eyam düştü.

Üstün kıymet taşıyan Memduh Harunoğluna,
Bizden çok sevgi düştü bizden çok selâm düştü.

Daha kış bastırmadan ovalardan arkadaş,
Bu sene Trabzona ne kadar adam düştü.

Ahırlar insan doldu metruk virane evler,
On on beş yirmi göçe ey Baba bir dam düştü.

⁺ H.G 2 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2424

[490]

Tabiattan bizlere nurlu ihtişam düştü.
Kararlıklar kayboldu bem beyaz akşam düştü.

Bu ihtişam benzerki çok zamanlar sürecekt,
Baksana hiç kesmiyor karlar berdevam düştü.

Bu biçim havaları sevenlerde yok değil,
Kimisine zevk düştü kimincede gam düştü.

Ey gidi eski günler böyle bir vaziyette,
Ne bir fakır düşerdi ne de bir imam düştü.

Zenginler fakırlara uzatırdı elini.
Demek dünya değişti başka bir eyyam düştü

Kıymetli mebusumuz bay Faik Barutçuya,
Bizlerden sevgi düştü bizlerden selâm düştü.

Soğuktan dışarıya çıkamıyoruz yahu,
Bugünler Babanıza sıcak bir hamam düştü

[491]

Ehli zevke bu yazın çok nurlu akşam düştü
Tiyatro ve sinema keyifler hep tam düştü

Başka bir derdimiz yok başka bir zorumuz yok,
Bahalılık yüzünden ruhumuza gam düştü,

⁺ H.G 31 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2513

⁺ H.G 8 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2323

Kıymetli valimize ilceler hep duacı,
Bizdende saygı düştü ildende selâm düştü.

Dispanser başhekimî Fethî Alemdarsoya,
Bu vazifepervere ilden ihtiram düştü.

Fasulya elli kuruş domates de altmışa,
Sebzelerin içinde bize de şalgam düştü.

Batılılarla Ruslar uyuşuyor diyorlar,
Benzerki kızılılara uşaklar evham düştü.

Züğürtlük yetmez gibi sana ey dertli Baba,
Bir de işsizlik şimdi üzerine zam düştü.

[492]

Yine dolu gönlüme keder düştü gam düştü!
Bizim zamanımızın ne korkunç eyyam düştü!

Çoğu kalkındıda biz, neden kalkınamadık,
Zavallı belimize sanki koca çam düştü

Şu dünya gemisinde bir tatlı yüzemedik,
Başa yanaşılmıyor, kıça izdiham düştü

Bugün kimler yaşıyor, büyük kâşanelerde
Hangilerin başına köhnemiş bir dam düştü

Bak feleğin işine, şu birkaç yıl içinde
Nice adamlar kalktı, nice adamlar düştü

Nedense yüzümüze bir gün gülmedi felek,
İki günlük dünyada ev gitti bacam düştü.

Neden feryat edersin talihine küs Baba
Açık gözlere gündüz, sana da akşam düştü

[493]

Kış yaklaştı kalplere keder ve elem düştü!
Dünyaya başka âlem sanki başka dem düştü!

Öğleye doğru güneş ortalığı çınlatır
Sabahtan kalkarsınki her tarafa nem düştü!

Bayları mahv eyliyor bayanların modası
Kadınların fendine Hazreti âdem düştü!

Kabuk odun kömürden bizim mihnethaneye
Bu güne kadar yahu sanma bir dirhem düştü!

Şu hayat savaşında acizlik gösterene
Emin olun uşaklar iki dirhem sem düştü!

Öyle adamlar varki bir tanecik kapamaz.
Deselerki semadan bin çuval badem düştü!

Paran yok ise Baba sakın merak eyleme
İbrahim Okman ile sana camucem düştü!

[494]

Diyorlarki ajanslar Rusada atom düştü.
Deseneki ağzına fındıklı lokum düştü.

Atom değil ezrail onda olsa yine hiç,
Komünistin gözüne hohol düştü kum düştü.

Bolşeviklere karşı cephe aldı kâinat,
Bundan sonra ağzına bilinki zikkum düştü

Milletler karanlıkta bocalayıp duruyor,
Benziyorki uşaklar şamdan çöktü mum düştü

Şu kıllı dişlak Bulgar azıttıkça azıttı,
Öyle benzer göğsüne zehirli dum dum düştü.

Bu fesat zümresinin kökü temizlenmeli,
Yoksa bir çok insana zulüm ve ölüm düştü.

Yunanlı bir gazete Edirneyi istermiş,
Güle güle bayıldım ey Baba dilim düştü.

[495]

Bu mukaddes bayramda yurda heyecan düştü.
Şanlı Türk milletine ne kutlu bir an düştü.

Tebrik eyledi dünya şanlı Cumhuriyeti,
Düşmanların bağrına ateş düştü, kan düştü.

⁺ H.G 26 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2390

⁺ H.G 31 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2422

Yepyeni varlıklara kavuşturdu Türklüğü,
Bütün milletimizden O'na tam inan düştü.

Davul zurna tulum saz tabesabah berdevam,
Köylü vatandaşların horonu yaman düştü

İngiliz âlimleri aya çıkacak imiş,
Desene insanlığa yeni bir vatan düştü.

Geçinemeyiz diye niçin korkuyorsunuz.
Görmezmişin be adam Hamsiden nişan düştü.

Altmış yataklı Verem hastanesi açıldı,
Memlekete ey Baba bundan şeref şan düştü.

[496]

Bugün şen Trabzona yep yeni bir can düştü.
Ne kutlu sevinç düştü ne kutlu bir an düştü.

Kahraman mehmetçikler cephelerden şahlandı,
Düşmanların bağına o gün kızıl kan düştü.

Bugün iyi anladık Türklük asla yenilmez,
Kalplerimize böyle kavi bir iman düştü.

Kahraman ordumuzun süngüsünün önünde,
Bütün düşmanlar düştü bir zaman cihan düştü

Bugün de Türk'ün gücü bilindi her tarafta
Sulhu yıkıcılara sanmaki meydan düştü

⁺ H.G 24 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2537

Türk azmi karşısında dağlar taşlar titreşir,
Haykırdımı bilinki yedi asuman düştü

Ey Baba TÜRK Milleti yüzbinlerce yaşasın
Şanlı İNÖNÜ gibi ona kahraman düştü

[497]

Vapur faciasından ruha heyecen düştü.
Altmışiki vatandaş kadere kurban düştü.

Ulaştırma Bakanı sevindirdi bizleri.
Felâketzedelere yardımları can düştü.

Tam ikiyüz bin lira kadar para çekecek.
Var olsun kalbe sevinç yüzümüze kan düştü.

Harbe girmedik amma felek bizle döğüşür,
Ne yaptık kamburaki talihimiz yan düştü,

Allah vatanımızı her âfetten saklasın,
İnşallah görürüz ki bize nurlu an düştü,

Türkün çelik göğsünü hiçbir kuvvet ezemez,
Onun azmi önünde her şey perüşan düştü,

Bu sevimli Milletin bu çok kahraman Irkın.
Varlığıyla ey Baba dünyalara şan düştü

⁺ H.G 13 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2327

[498]

Kış değil bu uşaklar ahu afacan düştü.
Biraz güneş görünce vücutlara can düştü

Yaz kokuları aldık yeşilliğe hasretiz,
Ne dersiniz aklıma önce patlıcan düştü

Damları küretmeden servetimiz mahvoldu,
Paraları tükettim cebime sıçan düştü.

Dam küretmeden başka hiç bir illetimiz yok,
Çünkü beş papel lâzım buda bize yan düştü.

Geçen akşam çıktım da dört saat dam küredim,
Gelen geçen diyordu Baba pehlivan düştü.

Şanlı kızılâyımız çok yaşasın arkadaş,
Fakır fukaralara yardımı derman düştü.

Bu kıştan fakırı da zengini de mükedder,
Bezirgânda yıkıldı at düştü kervan düştü

[499]

Sevin Trabzon sana kutlu bir mihman düştü!
Kalpler neş'eyle doldu, vücutlara can düştü!

Bu gelen küremizin ene büyük adamıdır,
Ona inanmak için Türklüğe iman düştü!

⁺ H.G 3 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2516

⁺ Y.G 29 Mayıs 1946 Sene:23 No:3285

Odur kahraman Türke yeni bir vatan kuran,
Kılıcının önünde nice pehlivan düştü!

Dünyalar var oldukça yaşa MİLLİ ŞEFİMİZ,
Azminizle Türklüğün dizine derman düştü!

Sen sade düşmanları yenmek ile kalmadın,
Sana boyun eğerek önünde Lozan düştü!

O çok müthiş günlerde ürkerek kudretinden,
Nurlu ayaklarına koca Alaman düştü!

Duacısı ol daim çok büyük İNÖNÜ'nün,
Ona bağı olana Baba büyük şan düştü!

[500]

Kahramanlarımıza yine büyük şan düştü.
Süngüyü koyverince on binlerce can düştü.

Allah Allah sedası dalgalandı Korede,
Kızılların kalbine korkunç heyecan düştü.

Türk ne demek olduğunu Kızıl Çin de anladı
Türk süngüsü onların göksüne nişan düştü.

Kızıl Moskof da görsün Türkün azametini,
Ondan da doksan üçte yüzbinlerce can düştü.

Ey Kore kahramanı vur süngüyü kuvvetli,
Maziye bak ecdadın önünde cihan düştü.

⁺ H.G 27 Nisan 1951 No: 2952

Gerçi bir avuç Türksün dünyalara bedelsin,
Narenin heybetinden yedi asuman düştü.

Türk ölmez olduğunu bütün dünya bilmeli,
Bir harbe başladımı dağa taşa kan düştü.

[501]

Bugün şen Trabzona coşkun heyecan düştü.
Sanki sönük ruhlara yepyeni bi can düştü,

Cumhuriyet Halk Parti İl kongresi bugün,
Toplanıyor beldeden sevgi ve inan düştü.

Halk Partinin kıymetli mebusleri gelince,
Sevinç duyan ruhumuz elbet abadan düştü.

Dilenciler bu günler geçti yine taaruza.
Bunların ensesine bir bombardıman düştü

İyi saat istersen doğru İlhan Somele,
Singer cep saatleri ne kadar yaman düştü.

Bayanlarımız yine hız veriyor uşaklar,
Sevindikti moda yeni bir böhren düştü.

Kahbe dünyanın Baba akıl ermez işine,
Kimine moda düştü kimine figan düştü.

[502]

Yaşamayı bırakma battı balık yan düştü.
Dünyamız kurulalı nice milyar can düştü.

Ne geçerse eline ye iç de keyfine bak,
Tencereye lahana yahut patlıcan düştü.

Ehli lokma diyorki böreğe varmak çetin,
Beyaz un nazlanınca midemize kan düştü.

Ağlama züğürt kardeş bildircin eyyamıdır,
Bak şansaki bu sene onada doğan düştü.

Hamsi çıkana kadar canımızda çıkacak,
Keselerin içine sapsarı cıyan düştü.

Haçan palamut çıktı diye mujdelediler,
Zannettimki elime koca bir kervan düştü.

Yavanlıktan ey Baba hali pürmelâldayız,
Kolun kuvvetli gitti dizden de derman düştü.

[503]

Genemi Balkanlarda tamtaze bir kan düştü.
Zavallı Bulgarlardan tanınmış bir can düştü

İnsan olmaklığımla şu insana acıdım,
Bu zulüm öbürlerden daha çok yaman düştü

⁺ H.G 17 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2381

⁺ H.G 19 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2471

Görün komünistliği ibret alın arkadaş,
Nice sabisübyana bu yüzden figan düştü

Burda rahat yaşarız hiçte bir korkumuz yok,
Bu nimet İnönünden bize armağan düştü.

Şu zavallı Kostofu idam ettiler amma,
Bundan hür vicdanlara büyük heyecan düştü

Tam kışın ortasında paltoları da attık,
Odun hastalığına Halikden derman düştü.

Bu sene hiç kış yoktur korkma sakın ey Baba
Leyleklerin ağzından bu yıl da saman düştü.

[504]

Olaycının kışsesi ne kadar yaman düştü!
Çiçek, arı bahsinden kalbe heyecan düştü!

Çok güzel bir ders verdi yeni çiçekpervere
Şu ihtiyar anımda damarıma kan düştü!

Çarptığı göğüslerden müthiş ses çıkarıyor
Matbuat âlemine genç bir pehlivan düştü!

Bir takım bahçıvanlar yeni bir çiçek buldu
Bilmiyorlar bahçeye acı patlıcan düştü!

Çok görmem zavallıya sıkışıp kalmış idi
Matahını satmağa yeni bir meydan düştü!

⁺ H.G 16 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2556

Şanlı profesörle boy ölçüşmeğe kalktı
Emin olun çok müthiş bir imtihana düştü!

Ehli irfan mükedder köşe nişin olmuştur
Şimdi saha ey Baba ehli nâdana düştü!

[505]

Kahve pahalılaşınca ellerden fincan düştü.
Eski tiryakilere büyük heyecan düştü.

Olmasın kahve yahu Hamsi suyu içelim,
O mübareğe vuran elbetteki yan düştü.

Havalar güzel amma oduncular ağlıyor,
Bu adamcağızlara doğrusu ziyan düştü.

Komünistler her yerde yıkılmaya başladı,
Peyk devletlere karşı artık hezeyan düştü.

Çok gayretler sarfetti çeteleri gebertti.
Balkanlarda kuvvetli şimdicek Yunan düştü

Otomobil kazası neden çok arttı yahu,
Şu bir ayın içinde yüzlerce insan düştü

Çok şükür ki geçende zorla canı kurtardık,
Az kalsınki uşaklar bir de Babacan düştü.

⁺ H.G 24 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2446

[506]

Şu seçim meydanında nice pehlivan düştü!
Kimi verdi kendini kimi abadan düştü!

Kanunî ezel böyle dağılırken rızıklar
Kimine bol bol vurdu kimine yandan düştü!

Düşündüm çok düşündüm bir türlü bulamadım
Bugünkü pahalılıktan kimlere ziyan düştü!

Kasaplara yanaşmak bizim için çok çetin
Çünkü koyun etile aramıza kan düştü!

Etin işini bize şimdilik çay görüyor
Çok şükür elimize böyle bir imkân düştü!

İdmana ihtiyaç yok göbekleri indirdik
Sevinin elinize böyle bir zaman düştü!

Aramızdan kayboldu üstat Hamami Zade
Bundan sonra ey Baba sanada figan düştü!

[507]

Kürremizin burcuna bu sene tavşan düştü!
Uğurlu rahmetlerle mahsül abadan düştü!

Koca bir vilâyetin sevgisini toplayan,
Tevfik Yunusoğluna bizden de şükran düştü!

⁺ H.G 27 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1938

⁺ Y.G 19 Haziran 1946 Sene:23 No:3291

Paris konferansında sulh ümidi var gibi,
Birinci celsesinde iyiliğe nişan düştü!

Filistin meselesi tehlikeye giriyor,
Arap topraklarına benziyorki kan düştü!

Geçen radyo söyledi ekmek ucuzlayacakmış,
İşitince dizlere bir parça derman düştü!

Bu sefer sayırlığı herkim kazanır ise,
Koluna mavi boncuk boynuna mercan düştü!

Mebuslarda sonunda ergeç gelecek sana,
Varsın yarın desinler baba perişan düştü!

[508]

Gördünüz mü uşaklar sıcaklar damdan düştü.
Kimi gündüz yıkıldı kimi akşamdan düştü.

Kış gelir kar üşütür yaz gelir sıcak yakar,
Dünya işleri böyle mum koıtu şamdan düştü

Yaşasın Çömlekçide iki numrolu ocak,
Bu Halk Parti Ocağı gayet çalışkan düştü.

Toplandı bir araya orada çevik gençler,
Bunu gören kalblere elbet heyecan düştü

Benimde bu ocağa kayıt olasım geldi,
Ne dersiniz gönlüme böyle bir inan düştü.

Kışın odunsuzluktan anamız ağladıydı,
Yaz kokusu vurunca yüzümüze kan düştü.

Daha Feleğe minnet eylemezsin ey Baba,
Yakacaktan kurtuldun şapka başta yan düştü.

[509]

Hayat pahalılaştınca yüreklere kan düştü,
Yavanlıktan uşaklar diz çöktü gerdan düştü

Yıldızkapanlar yine geçti faaliyete
Vurguncu zümresine çok vâsi meydan düştü,

Kahraman Mehmetçiğin kazandığı zaferden,
Zalim komünistlere korkunç heyecan düştü.

Hamsi çok iri amma bir kilosu elliye,
Gel alda ye bakalım ceplere sıcan düştü.

Amerika amıca aldı ele atomu
Çinin denizlerine korkunç bir tufan düştü.

Başiboş çocuklarından Korkulmaya başlandı,
Akşamdan caddelere sanırsın şeytan düştü.

Ahlâk denen şu cevher erimeye başlandı,
Demekki asrımıza ilimle irfan düştü.

[510]

Eskişehir selinden kalbe heyecan düştü.
Bu güzel beldemize ahu ve figan düştü.

şu kadar bin vatandaş sular içinde kaldı,
Soğuktan evsizlikten çoğu perişan düştü.

Bu yurttaşlarımızın yardımına koşanlar,
Çok alicenap düştü büyük kahraman düştü.

Ey vatanın yoluna ölen Trabzonlular,
Bu sahada da size büyük şeref şan düştü.

Felâketzedelerin yardımına kopalım,
Bunca ırkdaşlarımız sulara kurban düştü.

Öyle bir milletizki bir kanız bir vücuduz,
Umum vatandaşlara bu işten ziyan düştü.

Zarar çok oldu amma milletimiz yaşasın,
Öyle Milletki cihan hep ona hayran düştü.

[511]

Dedim ahvali duaya neden peruşan düştü.
Dedi eski varlığın köküne sırgan düştü.

Dedim Pariste ne oldu dört büyük konferansı,
Dedi zannım böyledir bu sefer de yan düştü.

⁺ H.G 11 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2551

⁺ H.G Çarşamba 10 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2100

Dedim Bay Hasan Saka belik sözler söylemiş,
Dedi bundan kalplere tatlı heyecan düştü

Dedim İnönü' müzün kurtardığı İzmirin,
Dedi belde başkanı ona bet zeban düştü,

Dedim hudut harici ettirmekmiş dileği,
Dedi vah zavallının aklına noksan düştü.

Dedim bizim santral kolaylıkla çıkmıyor,
Dedi aramaktadır yüzükden mercan düştü.

Dedimki dedikodu zamanı değil şimdi,
Dedi aferin sözün ancak Baba can düştü.

[512]

Pazar gün Zafanosta dizime derman düştü!
Köftesinden yoğurttan vücuduma kan düştü!

Kırk senede bir kerre gezmeye gitmiş idim
Bak şansaki o gün de üstüne duman düştü!

Türk genci Londrada Yunan komşu Balkanda
Hasımlarına karşı kavi pehlivan düştü!

Et birazca düşüyor yağ fiyatı çıkıyor
Bu yaz da piyasaya çok tuhaf bir an düştü!

Sen de durma parti aç bir ümit kaynağıdır
Hülya ehline böyle vasi bir meydan düştü!

Bir çokları bu yolda yükselmek istiyordu
Zâlim felek çarpınca çöktü nerduhan düştü!

Partiler çoklaşınca ümit artıyor Baba
Mebus olurum diye kalbe heyecan düştü!

[513]

İhtiyarladık artık kol düştü gerdan düştü!
Hedef yakınlaşınca yüreğime kan düştü!

İki günlük dünyada bir gün görmedik yahu.
Geçirdiğim günlerin hepside ziyan düştü!

Bir daha gelir isem ben bilirim işimi,
O zaman Baba'nız da bir koltuğa yan düştü!

Duydumki demokratlar ikiye ayrılmışlar.
Desene mahut yaran yine abadan düştü!

Akşamdan toplanır mı bizim hasır perveran,
Yaz da yaklaştı artık bahardan nişan düştü!

Halini sorarsanız Oktay Karaosmanın,
İstanbulda kendüye koca bir meydan düştü!

Baba Salim gecesini yakında başlayacak,
Trabzon gençliğine bundan büyük şan düştü!

[514]

Komünistin bağına yeni bir volkan düştü.
Yugoslav ayrılınca yüreğine kan düştü,

Birer birer peykleri kaçmak teşebbüsünde,
Bulgaryada açlıktan nice nice can düştü,

Rıhtımdaki tesisler geçti faaliyete,
Yakında bu iş biter bizlere liman düştü,

Ziraat Bankasının temelleri atıldı,
Çok sevindik kalplere tatlı heyecan düştü.

Bir haftadır uşaklar bir sis çöktü semaya,
Pas vurdu sebzeleri hıyar patlıcan düştü

Şu felekte hiç bizim yakamızı bırakmaz,
Deprem hâdisesinden kalplere figan düştü.

Şükür edelim Baba Allah kayırdı bizi,
Bu kadar sarsıntıdan iki tek kurban düştü.

[515]

Bolşeviklerin artık talehleri yan düştü.
Kudurdu komünistler gözlerine kan düştü

Zaten başları kaldı bu Allahsız zümrenin,
Şimdi gerdanlarına bir çeşit çıban düştü.

⁺ H.G 26 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2338

⁺ H.G 4 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2343

Ümitleri büyüktü sükûte uğradılar,
Gördülerki Koreye yeni pehlivan düştü.

Kahraman Mehmetçikler nareyi sallayınca.
Korkudan kızılılardan on binlerce can düştü.

Gıda maddelerini iyi tetkik eyledik,
Bir tek zavallı hamsi bir tekde soğan düştü.

Mültecilerimize yardım eyleyenlere,
Emin olun uşaklar ne şeref ne şan düştü.

Gece gündüz hamsıya vurmada dertli Baba,
Ne kadar zayıf düştü ne de perişan düştü.

[516]

Kalbler oldu virane dideler giryan düştü!
O şen duran gözlere yaş yerine kan düştü!

Teessür bulutları kâinati kapladı
Bugün ezvak yerine dert düştü fiğan düştü!

İnsanlar bir hayihuy bır heyülâ içinde
Sanki o insanların vücüdünden can düştü!

Siyasi vaziyetin böyle keşmekeşinden
Tabiattan da başka kalbe heyecan düştü!

Bir takım ahlâksızlar hiç bir şey düşünmüyor
Bir takım duygusuzca koca bir meydan düştü!

Zannediyorki dünya ona bakı kalacak
Bilmiyor gittiği yol doğru değil yan düştü!

Ahlâksızlık git gide sarıyor her tarafı
Benziyorki ey Baba ilmile irfan düştü!

[517]

Kâinata sanmayın tatlı heyecan düştü!
Neşe yerine bu yıl yüreklere kan düştü!

Semalar hep ağlıyor insanlığın haline,
Komünistlik yüzünden milyonlarca can düştü!

Nerde hür insan görse sançmaya kalkışıyor,
Dünyanın üzerine korkunç bir yılan düştü!

Bu asırda dünyamız bir matemgâha döndü,
Bütün memleketlerin bağrına çıiban düştü!

Komünistlik zulmünden Tanrı korusun bizi,
İnsanlar arasına fesat bir şeytan düştü!

Bugün beşeriyetin gözleri kan içinde,
Medeniyet bağına vahşi bir doğan düştü!

Bu yılbaşında Baba o kadar dansetti ki,
Süzüldü bayan ile bir koltuğa yan düştü!

[518]

Dünyanın vaziyeti yine perişan düştü.
Benziyor kürremize yeni taze kan düştü.

Şu insanlık on yıldır refaha kavuşmadı,
Kavuşur mu araya koskoca şeytan düştü.

Zalim komünistlerin doymaz oldu gözleri,
Doymak bilmez deseler payına cihan düştü.

Zayıf bulduklarını hemen sancıp duruyor,
Milletlere bu rejim zehirli yılan düştü,

Nice temsilcilere casus diye kulp takar
Nice âlim ve ruhban zülmuna kurban düştü

Altı Nisanda yahu kıyamet kopacakmış,
Suriyeli arabın akli çok noksan düştü,

Bu kıyamet işini yalnız Allah bilir,
Ben bilirim diyenin ağzından yalan düştü.

[519]

Dünyanın vaziyeti uşaklar çok yan düştü.
Benzerki semavattan kurremize kan düştü.

Bakin şu asrımıza komünistlik yüzünden,
Şu kara topraklara milyonlarca can düştü.

⁺ H.G 7 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2547

⁺ H.G 16 Mart 1951 No: 2911

Paris konferansından yine bir şey çıkmayacak,
Öyle benzer bunun da köküne sirgan düştü.

Korede Mehmetçikler kızıl Çine vurunca,
Kalplerimize elbet tatlı heyecan düştü

Kahraman Türk süngüsü emin ol ki kaldırır,
Deseler ki yerinden çöktü asuman düştü.

Dilenciler yollarda resmî geçit yapardı,
Temizleneceğine kuvvetli nişan düştü.

Sokaklarda başı boş çocukları görünce,
Zamanımız bu ki Baba ehlâk ve irfan düştü

[520]

Kâfir Hamsi bu kışın ne kadar yavan düştü.
İştahle yiyemedik gözümüze kan düştü.

Kış yok amma bu sene züğürtlük ondan fena,
O kadar titredimki sırtımdan yorgan düştü.

Şu bayanlar modadan ayrılamadı gitti,
Görmüyorlar bayların vücudundan can düştü.

Fransada her yerde çökmeye yüz tutmuştur,
Komünistlerin artık köküne sirgan düştü.

Demirperde içinde birbirine girdiler,
Aralarına benzer çok büyük kırgan düştü.

⁺ H.G 6 Mart 1951 No: 2901

Çok şükür bahar geldi sebze çıkması yakın,
İlk olarak gönlüme bamyaya patlıcan düştü,

kasap dükkânlarına gidemez oldu Baba,
Emin olun uşaklar keseye sıçan düştü.

[521]

Artık Komünist dayı iskemleden yan düştü!
Milletler birleşince yüreğinden kan düştü!

Şu Atlantik Paktıda imza olunca yahu
Moskofla Peyklerine müthiş heyecan düştü!

Bizim Hamsi pehlivan bir gün göründü kaçtı
Benzer yine gelecek evvelki nişan düştü!

Esans yerini bugün tereyağı tutmuştur
Koklananlar diyorki dizimize can düştü!

Piyasada pahalılık aldı başını gitti
Yalnız zakudalan bir tek patlıcan düştü!

Bakarım bir çoğuna gıdasızlık yüzünden
Kiminin beli düştü, kiminden gerdan düştü!

Felek taksim eylese yeni baştan talihi
Deseler ki Babaya bir hamam bir han düştü!

[522]

Kaç gündürki havalar böyle perişan düştü.
Parasız zümrelerin yüreğinden kan düştü

Pehlivanlar gidecek yakında İstanbulla,
Zannetme İstanbulla böyle pehlivan düştü.

Hamsi suyu içmiştir bu kahraman arslanlar,
Pehlivanlarımızın göğsüne nişan düştü.

Böyle ziyade karı yakında görmemiştik,
Hiç mamul olunmazken işler çok yana düştü.

Okuyrum İstanbulda iflâslar çoğalıyor,
Benzerki vurguncular çaki giryban düştü.

Mektepler tatil etti çocuklarda hifz oldu,
Sevgili valimize bizlerden şükran düştü.

Erkek sanat mektebi doksan çocuk giydirdi,
Müdürüne ey Baba büyük şeref şan düştü.

[523]

Moskova görüşmesi yine benzer yan düştü!
Görünüyor çibana çok büyük bir kan düştü!

Komünistler bir kerre daldılar bir çıkmaza
Onun gibi yapandan milyonlarca can düştü!

⁺ H.G 13 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2496

⁺ H.G 14 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2015

Not: Dünkü «Düştü» şiirimizin baştan ikinci satırında «iplik pazara düştü!» olacakken sehven «iyilik Hazara düştü!» çıkmıştır, düzeltiriz.

Bire alıp karpuzu ikiye satıyorlar
Bir çok hain esnaftan demekki vicdan düştü!

Bizim Olaycıbaşı kancayı sallayınca
Üç kiloluk bir kifal bir gözü mercan düştü!

Şu Müftü camiinin yıkık minaresine
Yardım eden zevata Cennette kurban düştü!

Şoför vesikasına iyi dikkat etmeli
Bu günlerde hiç yoktan nice nevcivan düştü!

Bir at yükü bamyası bir yük de patlıcanı
Olan köylü ey Baba mutlak abadan düştü!

[524]

Tamam dört gün oldu ki karlardan aman düştü.
Bir aydan fazladır ki işimiz yaman düştü.

Yüz yaşında ihtiyar bir adama sordum da,
Dedi zannetmiyorum böyle bir zaman düştü.

Sade insanlar değil bundan zarar görenler,
Hayvanlar da aç kaldı işleri duman düştü.

Sahil halkı bu işten fazla zarar görmedi,
Fazla kar yağdı amma denizler liman düştü.

Atom gazetesine güzel çarptın bravo,
Bundan Ahmet Akçaya müressa nişan düştü.

⁺ H.G 11 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2524

Demokrat demek yahu yalan söylemek değil.
Mevki için herifler ahu afacan düştü

Böyle bir kaç gazete yalanı palan yapmış,
Bu güruha ey Baba ahu ve figan düştü.

[525]

Bizim taksimimize ne kötü bir an düştü!
Ne kötü zaman düştü ne kötü zaman düştü!

Dünya işleri bozuk ahval daha bombozuk
Geçim işlerinden de halimiz yaman düştü!

Maalesef şu ahlâk düzelmezse arkadaş
Demekki bu asırda ilim ile irfan düştü!

Medeniyette bugün geçmeliyiz her yeri
Atamızdan yadigâr bize bu meydan düştü!

Çok şükür ki uşaklar sebzeler ucuzladı
Otuz beşe pirasa yetmişe soğan düştü!

Yağ almaya imkân yok ete hiç yanaşılmaz
Bir kilo pirinç alan sanki abadan düştü!

Piyangodan bu ayda bize bir şey çıkmadı
Bu seferde çıkmazsa Baba perişan düştü!

⁺ H.G 10 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1921

[526]

Siyasî gidişlerde ümütlere can düştü!
Memurların dizine tesirli derman düştü!

Bekleme demirleri gayetle hoşâ gitti,
Tevfik Yunusoğluna beldeden inan düştü!

Çok şükür bu günlerde rıhtımada başlandı,
Artık üç sene sonra şehir âbadan düştü!

Palamut kuyruğunu kâh gösterir kâh çeker,
Bize yardım etmekte hamsi pehlivan düştü!

Yağ fiyatları yine gittikçe yükseliyor,
Bu sene yağ yerine fakire soğan düştü!

Şimdiden kabuğunu al sonunda bağırma.
Görmüyormusun herif dağlara duman düştü!

İhtiyarladın artık bırak kalemi elden,
Bizim bayan da diyor baba kocaman düştü!

[527]

Şükür kabuk odun çok keyifler yaman düştü
Tanrı kış derdi verdi lâkin bol derman düştü.

⁺ Y.G 5 Ekim 1946 Sene:23 No:3321

⁺ H.G 20 Ocak 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2502

Kış dedelen mülâkat Halksesinde çıkacak,
Onu okuyanlara tatlı heyecan düştü.

Geçenki büyük karda telefatta olmuştu,
Bu kar çok has eridi sanmayın bir can düştü.

Dün biraz seyir ettim bay düştü bayan düştü
Bazı yerlerde gördüm tahtaylan kayıyorlar,

Bir takım çocuklara çok güzel meydan düştü
On günü geçti yahu hiç yeşillik görmedik,

Bir şeycik kapmak için göbek atıp duruyor,
Atom gazetesine Babadan keman düştü.

[528]

Otuz Ağustoğ bugün Türke büyük şan düştü.
Türk süngüsü önünde büyük asuman düştü.

Bugün cihan anladı kahraman Türklük ölmez,
Dünya milletlerine böyle bir iman düştü.

Bugün orduya Gazi Akdenizi gösterdi,
Bugün Türk darbesinden Yunan denize düştü.

Ey şanlı millet senin böyle ne günlerin var,
Pilevne savaşında Ruslar perişan düştü.

İnönünde düşmanı yıktı şanlı İnönü,
Kılıcının önünde nice yüzbin can düştü.

⁺ H.G 2 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2034

Bugün şanlı Mehmetcik yıprattı siperleri,
Bugün Türk vatanına tatlı heyecan düştü.

Bu muazzam bayramın kutlu olsun Arslan Türk,
Bu âciz şair Baban sana düahan düştü!

[529]

Evveldi gün matbaya yeni kahraman düştü!
Kâm küm edip dururdu burnuna kapan düştü!

Bozuk düzen bir düştü karalamış keltenek
Bizden ona armağan boynuna sapan düştü!

Gördük paçavrasını ne kafiye ne vezin
Anladık şair değil kaba bir çoban düştü!

İmlasını gizledi sahtekâr korkak herif
Sahneye bu kıbalda yahu şarlata düştü!

Arkadaşlara bana dil uzattı duygusuz
Sanki gül bahçesine zehirli yılan düştü!

Babaya sopa düştü dedi koca dalkavuk
Benzerki bir taraftan ağzına ayran düştü!

Memleketten bahsetmek nerde sen neredesin
Yardakçılık etmekten gözlerine kan düştü!

[530]

Dedim on dört Mayısta yeni bir bayram düştü.
Dedi kimi üzüldü kimisi hayran düştü.

Dedim bayram çokluğu ruhlara ferah verir,
Dedi lâkin miğdeye yağ değil ayran düştü.

Dedim Kızıl Çinliler Korede azıttılar,
Dediki melünlerden on binlerce can düştü.

Dedimki müttelikler attı yine sopayı.
Dedi Kızıl Moskofa korkunç heyecan düştü

Dedim bu yıl Trabzon neden böyle sönüktür,
Dediki iktisaden talihi çok yan düştü.

Dedim On dokuz Mayıs bayramı kutlu olsun,
Dedi Türk gençliğine şeref düştü şan düştü.

Dedim tamam kırk yıldır pala salladın Baba,
Dedi payına altın yüklü bir kervan düştü.

[531]

Canlı çalışmalardan yurdumuza can düştü.
Bugünkü hükûmete elbet şeref şan düştü,

Türklüğün mevkiini asumana çıkardı,
Eşsiz ordumuz bugün işte bir nişan düştü.

⁺ H.G 22 Mayıs 1951 No: 2977

⁺ H.G 19 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2383

Beynelmilel sahada üstün yer tutmaktayız,
Hükûmetin azmiyle bize böyle an düştü,

Yurdumuzda olaylar gözler kamaştırıyor,
Limanlar fabrikalar bize bir ihsan düştü.

Bu nurlu hamleleri görmemek isteyenin,
Gözüne kibrit suyu diline sirgan düştü.

Hükûmet matbuata serbestiyet verince,
Mevki düşgünlerine geniş bir meydan düştü.

Hakkı inkâr edenin hakkı kötüdür Baba,
Sahneye binbir çeşit zehirli yılan düştü.

[532]

Vatanın her yerine sıcak heyecan düştü!
Yer yüzünde Türklüğe şeref düştü, şan düştü!

Şarkın çelik kalesi eşsiz kahraman Dadaş
Kılıcının önünde yerlere düşman düştü!

Palandökende döktün yüzbinlerce kelleyi
O gün her bir Dadaşa binlerce insan düştü!

Yine yüz çevirmedin kovaladın düşmanı
Korkudan korkakların bağına volkan düştü!

Bir ayağın Karstadır, bir ayağın Koptadır
Göksüne çarpan düşman emin ol bican düştü!

Onsekiz milyon Türkün yıkılmaz sipersin
Senin ta semalardan göğsüne nişan düştü!

Ey Kahraman Erzurum, ey vatanın Kâbesi
Her karış toprağına yüzlerce arslan düştü!

Eşsiz kadınlarının hücumu karşısında!
İkiyüzdoksan üçte düşman perişan düştü!

Ey sevgili Dadaşım; ey ırktaşım kardeşim
Senden korkan düşmanın yüreğine kan düştü!

Türkün şark serhaddından senin göğsün siperdir
Bugün milyonlarca Türk sana duahan düştü!

Elli misli düşmandan Dadaşım hiç göz kırpmaz
Sanma dünyaya Baba böyle pehlivan düştü!

[533]

Avcılar hücumdadır yağlı tavuşan düştü,
Talih kuşu uçuyor kuvvetli nişan düştü.

Herkes bir ümit besler mebus olurum diye,
Olmazsa ne kaybeder nesine ziyan düştü.

Demokrat liderleri iktidarın peşinde,
Onlara tatlı hülya tatlı heyecan düştü.

Kazanacağız diye haykırıp duruyorlar,
Kazanmazlarsa derler talihimiz yan düştü.

Mevki işinden daha millet işi üstündür,
Mevki düşgünlerinin çoğu perişan düştü.

Komünistler bir şeyler yapmak peşinde amma,
Hidrojen bir çarptımı emin ol gerdan düştü.

Sayın Tefik Korala hoşgeldin deriz Baba,
Ona sevgilerimiz yürekden candan düştü.

[534]

Kahraman Türke yine şeref düştü şan düştü.
Onun çelik göğsüne Allahtan nişan düştü.

Onun korkunç süngüsü yıpratacak dağları,
Ne vakitki görürüz kâinata kan düştü,

Türk adını işiten düşmanların kalbine,
Çok büyük korku düştü müthiş heyecan düştü,

Tarihlere bir bakın bu eşi yok milletin,
Süngüsünün önünde milyonlarca can düştü.

Biz öyle bir ırkız ki dünya durdukça varız.
Ta yediden yetmişe bize bu iman düştü.

Düşmanın büyüklüğü bize zevkler yaratır,
Bir zaman göğsümüze çarparak cihan düştü.

Pilevne savaşını tebrik etmeye Baba,
Türk'ün önüne o gün yedi asuman düştü.

⁺ H.G 20 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2333

[535]

Uzun kıştan vücutlar gayet perişan düştü!
İnşallah ki hayirdan bize bir nişan düştü!

Biz çok sıkıntı çektik dinle gözüm hemşerim
Kömürle oduncuya yağlı tavuşan düştü!

Yazdıklarım uşaklar hep tersine çıkıyor
Eskisinden daha çok Hamsi babacan düştü!

Artık küpler dolacak ümitler çok kavidir
Hamsiperver bizlerin kalbine inan düştü!

Pahalılık artınca moda da yükseliyor
Hasırlı bilezikler zannetme koldan düştü!

Gıd gıdak çok işittik lâkin görmedik bir şey
Sonradan işittik ki yumurta foldan düştü!

Babanız pehlivandır güreşi çok müthiştir
Sakin inanmayın ki ayaktan koldan düştü!

[536]

Aldırmayın uşaklar battı balık yan düştü!
Kar yağınca dağlardan şehre tavuşan düştü!

Daha ne istersiniz havalar güzel açtı
Bir iki günden beri Hamsiden nişan düştü!

⁺ H.G 15 Nisan 1949 No:2251

⁺ H.G 19 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2109

Toplahana göründü pırasa da yakındır
Bugünler sokaklara bol bol patlıcan düştü!

Bu pahaliliğe karşı hiçbir şey para etmez
Hem çalışmayan düştü hem de çalışan düştü!

Bir yandan da şu felek bize aman vermiyor
Odun kabuk derdinden herkes perişan düştü!

Daha bir iki üç gün soğuklar bastırınca
Kulaklar hep kızardı el dondu gerdan düştü!

Altmış yaşından sonra ilânı aşk edince
Böyle kavi pehlivan bir tek Babacan düştü!

[537]

Zannederler ki Baba İstanbulda yan düştü.
Bilmezlerki elimden doğduğum vâtan düştü.

Şanlı hemşerilerim hatırıma geldikçe,
Kederli yüreğime kilolarca kan düştü,

Şu mübarek Hamsiden nasıl ayrıldık bilmem,
Bu sebepten uşaklar bana çok ziyan düştü,

İstanbulda çok palı kaç aydırki yemedim.
Kolumdan derman gitti dizlerimden can düştü.

Ne şümendiferin var ne de fabrikan amma,
Trabzon sana bol bol gözleri mercan düştü,

Cumhuriyet Halk Parti çok güzel çalışıyor,
Bundan vatandaşlara tatlı heyecan düştü.

Ey hemşeriler dostlar ahbablar arkadaşlar,
Merakdayım sizlerden ayrı Baba can düştü!

[538]

Yine Türkün kalbine büyük heyecan düştü.
İçerimize bakın azılı şeytan düştü.

Eşsiz İnönümüze kast ediyor herifler,
Bu duygusuz zümrenin göğsünden vicdan düştü.

Bize bir vatan kuran ruh veren kahramana,
El uzatmak isteyen kafadan iz'an düştü

Bilmiyor ki, sefiller ondan bir tüy koptumu,
Dünya yerinden kopar Türk yurduna kan düştü.

O bizim ruhumuzdur o bizim canımızdır.
Onun azmiyle Türke yeni bir vatan düştü

O bizim mihverimiz biz onun peykleriyiz
Nur saçan güneşinden cismimize can düştü.

O yıktı düşmanları o yıktı Lozanları,
Üç asırda Türklüğe böyle kahraman düştü

Bu büyük alçaklığı kim yaptı bilirmisin
Mel'anetin önüne Sadık Aldoğan düştü.

⁺ H.G 19 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2441

Dağdaki eşkiyadan beterdir bu hainler
Her birleri vatana zehirli yılan düştü.

Kanun elbette verir bunların cezasını
Bu sefillere Baba ebedî zindan düştü.

[539]

Kış Dedenin kahrına Artvin ve Van düştü!
Lâkin şimdi Dağlara yeşil bir kervan düştü!

Bahar kokusu geldi bülbüller haykırıyor
Sümbüller açmak üzre gülün rengi kan düştü!

Sanki insanlar yeni nurlu bir hayat buldu
Şakrak kuşlar semada türlü figana düştü!

Coşkun ırmaklar artık çağlamaya başladı
Eşçari günagüne semalardan can düştü!

Hazırlandı güzeller sahayı çimenzare
Her gülün gölgesine birer nevciman düştü!

Altın saçını güneş serecek şen kırlara
Dilberlere o zaman billür bir meydan düştü!

Sende alemini yap zir köşecikte Baba
O gün meydan payına tamam bin fincan düştü!

[540]

Havalar yaz havası gönüller handan düştü.
Artık bir çok bayanlar sinemada yan düştü.

Hava budur diyorlar kullanalım gidelim,
Bilmiyorlar bayların cebine yılan düştü

Asır onlara cennet erkeklere matemdir,
Bayan dinlemez bayın işi çok yaman düştü.

Komünistler düştüler yine daleveraya,
Lehistaında Çeklerde binlerce gerdan düştü.

Bugün Avrupada biz en kuvetli devletiz,
Eşsiz Türk ordusuna yeniden çok şan düştü

Yine bugün göründü mübarek mercan gözlü,
Hiç korkmayın uşaklar Hamsiden nişan düştü

Çalışmayan elbette kahvelerde pinekler,
Şu dünyada ey Baba sanma çalışan düştü.

[541]

Çok şükür ki kavuştuk, aziz Ramazan düştü,
Baklavalara, börekler sofralarda yan düştü,

İlle telli kadayıf birde saray tatlısı,
Bunlara kavuşanın vücuduna kan düştü.

⁺ H.G 16 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2438

⁺ H.G 5 Haziran 1951 No: 2991

Güllâç dolması yahu ruhlara revnak verir.
Nohutlu kızartmaya vuran pehlivan düştü.

Tavuklu pilâv hoştur kaymaklı yoğurt ile,
Bunu tarif ederken kalbe heyecan düştü

Merak bu ya uşaklar ehli lokmaya sordum,
Dediler kadın budu köfte pek yaman düştü,

Lâkin yabana atma tulumba tatlısını.
Kilosundan bir kilo damarlara kan düştü.

Birde hamsi tavaşı olsa sofrada Baba,
Onu yiyen ihtiyar hemen nevcivan düştü

[542]

Seçimler yanaşınca kalbe heyecan düştü.
Bir mebusluk kazanan tam dört sene yan düştü

Bazı hülya peresler parti parti geziyor,
Ne yapsın gezmesinde yüreğine kan düştü.

Halk Partisinde eğer mebus olamadıysa,
Bilin Demokrat Parti ona bir meydan düştü.

Zavallılar kendini avutup duruyorlar,
Her nerede olsalar onlara figan düştü.

Yurda hizmet eyleyen çalışkan Halk Partimiz,
Çok büyük Atamızdan bize armağan düştü.

⁺ H.G 16 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2556

Atatürk Babamızın çizdiği yol yolumuz
Bütün kalplerimize bu kavi iman düştü.

Sevgili İnönümüz bin yaşasın ey Baba,
Onun azmiyle yurda fabrika liman düştü.

[543]

Aldırmayın uşaklar ok yine yaydan düştü.
Evin gemicileri tam yağlı payan düştü.

Yaz geldi güzel amma yavanlıkta beraber.
Bize züğürtlük derdi ta eski aydan düştü.

Şans buya iki yılda bir çok zengin olan var.
Kimi kahveden oldu kimine çaydan düştü.

Çok ümit ederdik ki pahalılık kalkacak,
Ucuzluğu getiren vagonlar raydan düştü.

Bakın yine modadan bir şey eksik olmuyor.
Bizim tencere sahan çoktan kalaydan düştü.

Yaz gelince lahana pazi mebzülleşmekte,
Bundan sonra geçinmek elbet kolaydan düştü.

Ateş derdi de yoktur daha ne istersiniz,
Lâkin hiç sanmayınki Baba alaydan düştü.

[544]

Kimi tuttu yükünü kimisi bitap düştü!
Sekiz yıldır dünyaya büyük bir dolap düştü!

Cühelaya çok para buna akıl ermiyor
Ehli fikire sade kuru bir kitap düştü!

Bazı esnaf bir malı üç mislinde satıyor
Vurguncu zümresinin yüzlerinden ap düştü!

Böylesinin kıçına sopayı kütletmeli
Çünkü bunlara bu iş gayetle sevap düştü!

Dedim yarım kilocuk tere yağı alayım
Altı lira deyince elimdeki kap düştü!

Hacan karları gördüm erimeye başladı
Sandım ki Trabzona bin bir mahitap düştü!

Bu kışın da ey Baba görülmemiş havalar
Tabiata da sanki yeni inkılâp düştü!

[545]

Aklımız kesmez oldu palta düştü sap düştü.
Tâdâdi gayri kabil dertler bi hesap düştü.

Bahar geldi ve lâkin yüzümüz hiç gülmedi,
Her yer bize karanlık sanma mahitap düştü.

⁺ H.G 12 Şubat 1949 No:2193

⁺ H.G 6 Nisan 1951 No: 2931

Çocuk Esirgemenin eşya piyangosundan,
Bir biletçik alana ne kadar savap düştü.

Bu zengin piyangoda ev de var kamyon da var,
İkramiye kazanan felekle ahbab düştü.

Oldu güzel Trabzon bir dilenci yuvası,
Esnaflarla bu zümre hergün kapa kap düştü.

Doğruluk Kitapevi bir eser kaynağıdır.
O yere uğrayana emsalsiz kitap düştü.

Bizim Aşçı Mehmetten kahve içenin Baba,
Ayağına iskemle basma dolap düştü.

[546]

Bir arabın ağzından yalan bir hitap düştü.
Bir çok cahil cühela korkudan bitap düştü

Böyle safsatalara inanmaz Müslümanlar,
Onlara Asumandan nurlu bir kitap düştü.

Onlar bilir kıyamet kopması hiç bilinmez,
Buna inan edene çok büyük sevap düştü.

Köylümüzün tütününü satılmaya başladı.
Severde çoklarına bir alemi ap düştü.

Bolşevikler bugünler dalevara peşinde.
Zannetmeyin yüzünden o eski likap düştü.

⁺ H.G 8 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2548

Beldemizde başladı imar hareketleri,
Göreceğiz bize de nurlu mahitap düştü.

Demokratlar çökmekte devam ediyor Baba,
Demek çarklar bozuldu su durdu dolap düştü.

[547]

Kızıllar her sahada bugünler harap düştü.
Hür milletlere artık kutlu mahitap düştü.

Bütün dünya anladı komünistlik ne demek,
Moskofların yüzünden sıyrıldı likap düştü.

Bulgaristanda bugün didişmeler berdevam,
Köylüsüne açlıktan çok büyük azap düştü.

Korede Türk süngüsü dağları yıpratıyor,
Mehmetçiğin önünde Çinliler bitap düştü.

Necmiatinin topu kaleler çökertmekte,
Şanlı futbolculara bizden bir kitap düştü.

Hamsi balık bolluğu bizi ihya eyledi,
Baksana piyasaya et düştü kasap düştü.

Demirperde içinde keşmekeş var ey Baba,
Benzer komünistlerin başına dolap düştü.

[548]

Soğuktan arkadaşlar burun düştü lep düştü.
Simalar hep buruştu kar değil bu şep düştü

Kışın masrafı büyük altından çıkılmıyor,
El mi soka soka kese düştü cep düştü.

Bu müthiş fırtınadan bir kaç kurbancık verdik,
Bir vapur sakatlandı bir tane şilep düştü.

Bu kışın sıkıntısı tahammülü aşırđı,
Doğrusu uzun kardan rahlar muazzap düştü.

Doktor tavsiye etti zaifca midelere,
Akşamdan sıcak çorba sabahtan salep düştü.

Herkesin sıkıntısı ayrı ayrı uşaklar,
Bir değil iki değil buyıl lepa lep düştü.

Bir hafta tatil etti mektepler çok yerinde,
Karla fırtına soğuk bu işe sebep düştü

[549]

Ey uşaklar aklıma yine iki bab düştü.
Komünist plânları benziyor ki kalp düştü

Kendini kurtaracak bir tek çare kalmıştır,
Ne zamanki elinden orak düştü sarb düştü

⁺ H.G 7 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2520

⁺ H.G 6 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2458

Yaptığı denaatin cezasını görecek,
Bu işlerin sonunda ona çok hesap düştü,

Ankara vapurumuz güldürdü yüzümüzü,
Ona bir kerre binmek ne kadar sevap düştü.

Haçan gördüm o akşam onu limanımızda,
Sandım deniz yüzüne gökden mahitap düştü.

Bir yandan hava güzel bir yandan da Hamsi bol,
Tabiata be sene benzer inkilâp düştü.

Tamam beş ay olmuştu yüzünü görmemiştik,
Görmezmiydin ey Baba göklere likap düştü.

[550]

Dedim bu güzellik ne dediki bahâr düştü.
Dedim ırmaklar coştı dedi cüyi bâr düştü.

Dedim Halkevlerinin onsekizinci yılı,
Dedi bu kutlu evden vatandaşa kâr düştü.

Dedim bakın itiraz eyleyenler çıkıyor,
Takdir edemeyenin dedi akı der düştü.

Dedim seçim tüzüğünü muhaliflerde sevdi.
Dedi elbet sevecek tüzük namudar düştü.

Dedimki demokratlar partiden çekiliyor,
Dedi ümitler söndü onlara firar düştü.

⁺ H.G 21 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2534

Dedimki Engin Yalman neden atıp tutuyor,
Dedi ona çok görme tepesine kar düştü.

Dedim bu sene varmı İstanbul yolculuğu,
Dedi bu yıl Babanın gözleri pınar düştü.

[551]

Düştü düştü kar düştü ben zannettim yar düştü
Soğuk düştü bar düştü karda ne kibar düştü

Soğuktan doymayanlar yalancıdır vesselâm
İki günki soğuklar kâr üstüne kâr düştü

Vallahi banger idim kardan çorba olaydı,
O zaman hiç dermiydim bizim kese dar düştü

Ahırı baştanbaşa karla bastım doldurdum
Parasınlan parklarda Baba namudar düştü

Top top yapıp yığsana ne duruyorsun herif,
Hiç gördünmü ömründe bu kadar bol kar düştü.

Parasız kaldın diye bir yandanda ağlarsın,
Alıştın tembelliğe işin ahu zar düştü

Kardan yapda bir kale üstüne çek bir perde,
Kâ.ı kaç1 ma elden sana bir kumar düştü.

[552]

Trabzona yeniden iki karış kar düştü!
Çok fakir yoksullar var bu günlerde dar düştü!

Bu ırkdaşlara yardım eylemek borcumuzdur
Bu bayıra kopanlar gayet namudar düştü!

Bir yandan ekmek derdi bir yandan da yakacak
Bunu temin eyleyen elbette kibar düştü!

Bugün hepimiz bilin zaruret içindeyiz
Pahalılık yüzünden belimize yar düştü

Bütün düny bu günler rahatsızlık içinde
İnsanlığın gözüne sanki bir pınar düştü!

Buna sebep ararsan başta komünistliktir
Nice hür insanlara o yüzden mezar düştü!

İrkaşını düşünmez sırf kendini düşünür
Öylesinin boynuna ey Baba hızar düştü!

[553]

Çökmek imkânımız var sırtımıza yar düştü.
Benzerki bundan sonra dünya bize dar düştü.

Yaz geldi âlem bugün zevkinde neşesinde.
Gel bana sor bakalım bizim dağa kar düştü.

⁺ H.G 9 Şubat 1949 No:2190

⁺ H.G 4 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2319

Talih işi bu işler başka işe bakalım.
Bu hafta piyasaya çok mebzûl hıyar düştü.

Vuramıyoruz yahu kabaktan başkasına
Etle fasulya yiyen elbette kibar düştü

O canım su böreği baklavalara, güllâçlar
Bu Ramazan görünmez gözlere gubar düştü

Onun için Babaya bu yıl oruç dar düştü
Bir haftalık oruçta nice namudar düştü.

[554]

Her nedense beldeye bu günler nazar düştü.
Piyasada durgunluk bütün esnaf dar düştü.

Mevsiminde tesiri olmadı değil yahu,
Bakın kahpe feleğin eline hızar düştü.

Alışverişler oynar para da bollar amma,
Ne zamanki görürüz pazara hıyar düştü.

Afrikalı bir zenci dünya çökecek dermiş,
Onun da bu kış derler kafasına kar düştü.

Bugünler sinemada çok güzel filimler var,
Gidip seyir edene elbetteki kâr düştü.

Uşaklar dünkü hamsi bir kuzumdan yiriydi
Onu yiyen hem ölmez hemde bahtiyar düştü

⁺ H.G 3 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2543

Bir içli tavasını yiyemedik bu sene,
Bunun için ey Baba kalbe ahuzar düştü.

[555]

Havalar soğutunca zan etmeyin kar düştü.
Ne vakitki kar düştü, keseler hep dar düştü,

Fiyatlar günden güne yükselmekte berdevam,
Yine vurgunculara çok büyük bir kâr düştü.

Komünist bir şebeke yakalandı diyorlar,
Bu vicdansız zümreye sanmayınki ar düştü.

Bu vatansız tiplere kuvvetli sopa gerek,
Bu hain alçaklara fikrimce mezar düştü.

Bir kerre şu ilkbahar gelsede neşelensek,
Her nedense gönlüme dolmuş enginar düştü

Hamsiyi bol görünce Aziz Aktulga diyor,
Hamsi kayganasile aklıma hıyar düştü.

Ey dinleyin uşaklar bakın Baba ne diyor:
Her akşam Hamsi yiyen elbet bahtiyar düştü.

[556]

Cepler kurak gidiyor hep keseler dar düştü!
Züğürtlüğün yüzünden nice namudar düştü.

⁺ H.G 23 Ocak 1951 No: 2861

⁺ H.G 14 Mayıs 1949 No:2276

Vurguncuyla muhtekir zümresi türeyeli,
Sanırdık ki uçaklar yurda canavar düştü.

Hükûmet bu işlerde büyük tedbir alıyor,
Artık bu zalimlerin başına dıvar düştü.

Sevgili hemşehrimiz Memduh Harunoğlunu,
Görünce kalblerimiz gayet bahtiyar düştü.

Soğuklardan sebzeler bu yıl çok gecikecek
Bu zamanda görürdük Dut düştü hıyar düştü.

Balık çok ucuz iken bugünler palılaştı,
Bu biricik nimete benzerki nazar düştü.

Postu serdik her akşam alemi hayı huyda,
Bazılar sanıyorki Baba ihtiyar düştü.

[557]

Dedim bahar geldide nedir yine kar düştü!
Dedi odunculara elbette ki kâr düştü!

Dedim grip salgını ortalığı kapladı
Dedi millet her yandan bu kış gayet dar düştü!

Dedim doktorlar eve on liraya gidermiş
Dedim bakımsızlıktan çoklara mezar düştü!

Dedimki eczacılar palı ilâç satarmış
Dediki zaman böyle talihleri yar düştü!

Evlere giden ekmek hep eksiktir diyorlar
Dedi bunu yapana zannetmek ar düştü!

Dedim tuzun kalıbı yağ ile kardeş olmuş
Dedi fiatları bir düz daha kibar düştü!

Dedim dünyanın işi ne olacak ey Baba
Dedi hayattan kaçan bilki bahtiyar düştü!

[558]

İhtiyarlıkta sırta çok ağır bir bar düştü.
Sanmayınki bu işten bize ufak kâr düştü

Memlekete hizmettir azmimiz maksadımız,
Bu hizmeti görenler bahtiyar düştü.

Habu kibleler uşak hiç hoşuma gitmiyor,
Korkarımki peşine iki karış kar düştü.

Kıymetli mebusumuz Hamdi Orhon varolsun,
Bize yaptığı yardım ne kadar kibar düştü

Ege vapuru geldi diye müjde edene,
Benden ona o akşam dolmuş enginar düştü.

Bunda çok mânâ vardır aşk olsun halledene,
Tamam üç ay olduki Babanız bekâr düştü.

Bak şu kahpe dünyaya çoğu neler biniyor,
Gör kara bahtımızı bize de himat düştü.

⁺ H.G 25 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2447

[559]

Sevindik ki bu kışın havalar bahar düştü.
Bakarsanız uşaklar dağlara hep kar düştü.

Peynir üçyüz elliye bir çift yumurta yirmi
Bakdım piyasayada en ucuz mezar düştü

Kolay değil, arkadaş beşaltı can bakması
Ne mutlu o adama bu bekar düştü.

Yeniden yetmişinin ağzında dolanıyor
Daha neden Hamsiye böyle itibar düştü

Odur Karadenizin en büyük bir serveti
O olmadığı sene kişiler hep dar düştü

şu dünya vaziyet uymayacak vesselâm
Sulhu bütün milletler hep imtizara düştü

Böyle giderse Baba şu çok fena vaziyet
Ahirete göç eden kuvveti kâran düştü

[560]

Tamam iki aydırki semalardan kar düştü!
Bayanlarda evde boyuna kumar düştü!

Kuvvetli vuramayruk mideyi etameye
Yağın pahalılığından mide tarumar düştü!

⁺ H.G 29 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2451

⁺ H.G 18 şubat 1949 No:2199

Ey gidi su böreği ey gidi baklavalar
Sizi ağlamak için gözlere pınar düştü!

Komünistler şimdide papazlara bulaştı
Kilise mensuplarına müthiş ahuzar düştü!

Demir perde içinde yaşayan insanların
Arkalarına yahu çok ağır bir bar düştü!

Tekkeler zaviyeler devri çoktan geçmiştir
Önünde düşenların boynuna hızar düştü!

Haçan Olaycı başı işittim hasta olmuş
O gün beynime BABA sanki bir çınar düştü!

[561]

Her nedense geçinmek bugünler çok dar düştü
Gübekler incelendi az kalsın şalvar düştü.

Sevindik ki yaz geldi neşeyab olacağız,
Bilâkis dağımıza tam bir metre kar düştü.

Bizim hasir perveran almış yine yerini,
Ehli ezvak bu yazın parkta bahtiyar düştü

İkinci Cihan Harbi neler yarattı yahu,
Geçinmek darlaşınca evlere kumar düştü.

Cumhuriyet Halk Parti kongreleri bu yıl,
Ne de neş'eli geçti ne kadar kibar düştü.

⁺ H.G 1 Haziran 1951 No: 2987

Dünya buya herkesin şansı ayrı ayrıdır,
Kimine bol bol para kimine hıyar düştü.

Bir taze fidan gibi nişve nüma bulmakta,
Zannetmeyin uşaklar Baba ihtiyar düştü.

[562]

Hava güzel gidince aklımıza bar düştü.
Göller tazeleyince gönlümüze yar düştü.

İnsanların hayatı ne kadar tuhaf şeydir,
Demeyiz üç gün sonra her tarafa kar düştü.

Geceleri kahveye gündüz de çarşılara,
Bu sene her taraftan ne kadar seyyar düştü.

Bir yerde beş dakika oturman mümkün değil,
Bu zümre döküleli dünya bize dar düştü.

Yeni meydanımıza tayyaremiz geliyor,
Bu güzel olaylardan bize iftihar düştü.

Bugünkü hükûmetin metin hamlelerinden,
Her sahada çok şükür sırtımızdan bar düştü.

Çok yaşasın halkımız kıymetli yardımları,
İhtiyarlık deminde Babaya madar düştü.

[563]

Demokratlara yahu koca şehir az düştü.
Üçe taksim olmuşlar ne kuvvetli zar düştü.

Akıncılar bu işte çok büyük faydalandı,
Yerleşmeleri için geniş bir anbar düştü

Birisi istemezse biri etek öpüyor,
Bakın hülyapervere ne büyük bir kâr düştü

Üçüncü mevkide de tutunamazlar ise,
O zaman birer birer partiden firar düştü.

Bugünler Trabzonu balık ihya eyledi,
En fakıra bak bugün kavi namudar düştü.

Ekmek fiyatları da düşmeye başlayınca,
Daha düşünülmezki yağmur düştü kar düştü.

Diyorlar kıllı Bulgar kaçırılmış iki genci,
Öyle benzer ey Baba boynuma hızar düştü.

[564]

Sanma birliğimize ufak bir zarar düştü!
Bazı bezirgânlara yeni bir pazar düştü!

Karadenizli'lere "Kancık" diyen doktora,
Halktan bol bol tükürük, Bizden inkisar düştü!

⁺ H.G 28 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2392

⁺ Y.G 13 Temmuz 1946 Sene:23 No:3298

Bizim ne olduğumuzu tarihlerden öğrensin,
Göğsümüze çarparak binlerce hisar düştü!

Propaganda yapmak isteriken bu herif
Yaptığı hezeyandan sandı ona kâr düştü!

Şanlı Halk Partimizin savletinin önünde,
Hep çetin manialar çöktü ihtiyar düştü!

Hatırımdadır geçen tarihî korkunç günler,
O günlerde Türk gibi kimler bahtiyar düştü!

Herkes sevinc içinde, herkesin kalbi sıcak,
Senin mahzun gönlüne Baba neden kar düştü!

[565]

Siyasetin havası yine derbeder düştü.
Dedim, dedi yüzünden kalplere keder düştü.

Bu boş boğuşmaları kökünden silmeliyiz
Komünistlik tezinden dünyaya heder düştü.

Bugün hergünden fazla birliğe ihtiyaç var,
Nice sulh ustasının elinden keser düştü,

Görmezmişin dünyanın korkunç vaziyetini,
Komünist zehirinden az kalsın beşer düştü.

Yurdun her tarafını kale gibi yapalım,
Bugün milletimize böyle bir eser düştü

Duydum güzel Trabzon kalkınmaya başlamış,
İnşallah bundan sonra dizlerine fer düştü.

Baba meskânı tuttu Ankara Otelinde,
Yine bizim eşeğin sırtından semer düştü.

[566]

Acep neden uşaklar dünya derbeder düştü.
Huzursuzluk yüzünden kalplere keder düştü.

Hayat pahalılığı yedi, tüketti bizi,
Ben düştüm anam düştü, rahmetli peder düştü.

Mütareke istedi kızıl Çinli diyorlar,
Müttefik devletlere yeni bir zafer düştü.

Birçok bakkal gördüm ki pazar günü açıyor,
Neden Belediyemiz bundan bi haber düştü.

Kendi hesabımıza bundan teessür duyduk,
Üzülmemizden yahu ensemizden ter düştü,

Al bin Singer saati İlhan Somele yanaş,
Yetmiş sene kullansan sanma ondan fer düştü.

Para çıkan yolları seçemiyorsan Baba,
İhtiyarladın artık elinden fener düştü

[567]

Neden acap Şu dũnya bŕyle derbeder dũřtũ!
İnsanlık âlemine ne bũyũk keder dũřtũ!

Bu gũnler piyasada yine Şeker azlandı
Vurguncu zũmresine yine bir hũner dũřtũ!

Toz Şeker tamamıyla karanlıĝa gŕmũldũ
Onu aramak için elleme fener dũřtũ!

İtirafı aczetmek bũyũk bir yiĝitliktir
Adalet karşısında nice dizden fer dũřtũ!

Belediye çok gũzel çalışıyor bugũnler
Yolların tamiratı gayet muteber dũřtũ!

Bolşevik azĝınlıĝı her tarafı kapladı
Benzer, hũr milletlere kutlu bir sefer dũřtũ!

Bŕyle azĝınlık yaptı Alaman da ey Baba
Mussolini ŕnceden peşine Hitler dũřtũ!

[568]

Bugũn geçinen kimse emin olki er dũřtũ!
Bir çok zũĝũrt kimsenin dizlerinden fer dũřtũ!

Eĝer pahalılık bŕyle devam edip giderse
Dũnyada bir Şey kalmaz kŕkũnden beşer dũřtũ!

⁺ H.G 24 Kasım 1948 (Eylũl, Ekim, Kasım) No:2114

⁺ H.G 3 Şubat 1949 No:2184

Ancak kadrını bildik mübarek gözde Hamsi
Seni arayanların elinden fener düştü!

Bir atlarsın çekirce iki atlarsın çekirke
Üçüncüde kudese sen gibi neler düştü!

Hükûmetle hiç şaka olmaz derdi büyükler
Adalet sopasından nice enseler düştü!

Herkes kendi haddini bilmeli bu zamanda
Bilenlere çok büyük iş düştü hüner düştü

Baba hiç bir safhada tetkiksiz yürümedi
Talihsizlikten bakma bugün derbeder düştü!

[569]

Bugünlerde uşaklar bakınki neler düştü!
Arkacığımız ısındı şükür kıbleler düştü!

Öğretmenler kuruyor duydum yardım sandığı
Hamsiden hocalara büyük hisseler düştü!

Ömer Akbulut vursun bol bol içli tavaya
Hayırlı teşebbüsten artık gusseler düştü!

Bay Azminin yazısı ruhlara nevrek verdi
Son bir ilmi meclise yeni tuhfeler düştü!

Arkanda küfe yokya dönersinde dönersin
Bir çoğunun sırtından demek küfeler düştü!

Menfaat dünyasının çok tuhaf cilvesi var
Menfaatı uğruna nice efeler düştü!

Sen yine temel tuttun mefkûrenden dönmedin
Zaman oldu ceketten Baba düğmeler düştü!

[570]

Düştü amma uşaklar bakalım neler düştü!
Parasızlık yüzünden kalbe iğneler düştü!

Etsizlikten bu günler tutmaz oldu dizimiz
Kabağaya vura vura çöktü mideler düştü!

İşittim ki sümerbank serbest satış yapacak
Keyiflendim yürekten artık gusseler düştü!

Sipahi pazarının camisi şenleniyor
Yaptırana cennetten çok çok hisseler düştü!

Köy halkevlerimizi kitapla dolduralım
Cehaletin yüzünden bir çok kimseler düştü!

Öyle bezer dünyada şanslar taksim olundu
Kalını başkasına bize inceler düştü!

Bugün aziz Ramazan ona inananlara
Elbetteki ey Baba yeni cennetler düştü!

⁺ H.G 8 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1980

[571]

Gözümüze uşaklar yeni hedefler düştü!
Siyaset âlemine dürrü sedefler düştü!

Komünistlik her yerde fuşlamaya başladı
İçersinden bu günler çok büyük şefler düştü!

Demir perde perveran şadumani yaparken
Müthiş bir sarsıntıyla elinden defler düştü!

Şeker gizliyenlere halka zahmet edene
Bizden nefretler düştü bizden esefler düştü!

Yağmurlar bol yağınca sebzeler bollaşınca
Çok şükür memlekete bol bol keyifler düştü!

Dünyanın kahramanı çok şerefli Türklüğe
Beynelmilel mevkide üstün şerefler düştü!

Emin olki ey Baba kimseye kalmaz dünya
Aldatıcı fânide nice eşrefler düştü!

[572]

Benden artık uşaklar ayak düştü fer düştü
Sanman fani dünyada bile siymüzer düştü.

Cihanın vaziyyeti böyle devam ederse,
Sade ben değil yahu emin ol beşer düştü.

⁺ H.G 2 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1974

⁺ H.G 26 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2478

Sayın Milletvekili Barutçumuz gidince,
Bizlerden ayrılınca kalplere keder düştü.

Kareymişler hep oldu incirler çiçek açtı,
Neden ise bu sene yazımız pek er düştü.

Hatuncuk nine diyor tam yüz bir yaşındayım,
Böyle güzel tatlı kış ancak bu sefer düştü

Ah o mariken koltuk düştü bir karanlığa,
Bir çok hülyacıların eline fener düştü.

Sen yalnız ey Baba bir paltaya sap değil,
Ne yazıkki eline bu kadar hüner düştü.

[573]

Yine sözümüz geçmez sakalıma kır düştü.
Çünkü züğürtlik başlı işimiz zır zır düştü.

Biri birdaha satmak modasını kaldırsak,
Bu hareket çok fena hemde çok mızır düştü

Balık indi yirmiye bu ne büyük nimettir,
Tetkik eyledim yahu kırk senede bir düştü

Allah acıdı bizi bu sene kış olmadı,
Benziyorki uşaklar beldeye Hızır düştü,

Mezalim yaratmada şeytana taş çıkarttı,
Şu mel'un komünistler ne kadar hınzır düştü

Çinli komünistlerde kaçmaya başladılar,
Başlarına semadan tonlarca demir düştü.

Yaşımızın altmışı geçmeye imkânı yok,
Emin olun Babanın çöktü beli pir düştü

[574]

Sil artık göz yaşını memlekete nur düştü.
Semadan yüzümüze sıcacık billûr düştü.

Çektiğimiz zahmetlerin şimdi çıkar acısı.
Ne idi soğuklarda yüzümüz mosmor düştü.

İlersi günü yazdı cevher gibi bir yazı
Zümrüt kalemi o gün şimşeklerden gür düştü.

Bizden ona çok yaşa bizden ona aferin,
Kıymetli Olaycı'ya bir bardak engür düştü.

Şimdide Demokratlar baskına başlamışlar,
Yaptıkları kamburdan bu daha kambur düştü.

Bir çok hülyacıların umduğu çıkmayınca,
Ümitsizlik onlara ne yapsınlar zor düştü.

Geliyor seyahatın zamanları ey Baba,
Baksamki üç bin papel bize anafor düştü.

⁺ H.G 16 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2529

[575]

Havalar çiçek açtı yerlerde nur düştü.
Izkarada tavada hamsiye de vur düştü

Akşam sabah yemeden hamsi pilekisini,
Emin olun arkadaş midemize ur düştü.

Bir yandan kış zedesi bir yandan dağ çökmesi
Üstümüze doğrusu bu hadise zor düştü

Bu sene bizim şehir göz ilâcı kesildi
Etraftan Trabzona bak ne kadar kör düştü

Bazı gıda maddesi biraz ucuza amma,
Yağla peynirin rengi ziyadece mor düştü

Parasızlık yüzünden yürekteki ateşe,
Bugünler her nedense bir kat daha kor düştü.

Niçin merak edersin ucuzluk ey Baba,
Baksana piyasaya iki yüze lor düştü.

[576]

Bugünler rutubetten ciğerlere pas düştü.
Demeyinki bu sözün gayetle cinas düştü.

Hamsi yine gizlendi gördünmü olanları
Bankerdir tuzlusundan kimeki bir tas düştü.

Gördüm kadınlarımız sinamadan çıkarken,
Karşı kaldırımlara bin bir çeşit nas düştü.

Bu çirkin halden acep ne vakit vazgeçeriz,
Ne vakit göreceğiz bunun sonu has düştü.

İyi terzi ararsan Süleyman Urcuya git,
Göreceksin kostüme altın bir makas düştü

Başka gıda bulması çetinleşti uşaklar,
Bu kışta fakirlere balıkla temas düştü

Yakacak maddesinden zorum pek çoktur bu kış.
Hamdolsunki felekten Baba iltimas düştü.

[577]

Bu yıl kış çorbasından her yere bir tas düştü!
Yirmi gündür güneş yok yüreklere pas düştü

Odun kömür fazlaca pahalılık yapmadı
Az çok idare ettik vaziyet çok has düştü!

Yiyecek giyecekten başkası ucuzladı
Demeyinki uşaklar bu sözün cinas düştü!

Bir gözlüğü takda bak moda olan maddeye
Hasır bileziklere nekadar temas düştü!

Bir Sansarın kuyruğu tamam yüzelli papel
Kürkçüden ey anlarınız bize ihtisas düştü!

Yorganımıza göre ayak uydurmak lâzım
Şu desinler yüzünden nice zengin nas düştü!

Bekle bu ay başını piyango senin BABA
Anlaşıldı felekten sana iltimas düştü!

[578]

Çok şükürki havalar bu günlerde has düştü.
Evlerde kapanmaktan kalbimize pas düştü.

Daha kardan bahs etmem anamızı ağlattı,
Bu kışın Trabzona çok kuvvetli yas düştü

Soğuk duman attırdı hep dondu ortalıklar,
Zannetme bir ben düştüm on binlerce nâs düştü.

Evden dışarı yahu kaç gündür çıkamadık,
İhtiyar zümrelere hamam düştü tas düştü.

Sağlık olsun arkadaş inşallah buda geçer,
Ne yapalım bu yıl kış birazca cinas düştü.

Sinemalar işledi hayat yine bağladı,
Kimi kabuk düşünür kimisine dans düştü.

Sende niçin bir alem yapmıyorsun ey Baba,
On yıl evvel felekten sana bir avans düştü.

[579]

Bu sözümü uşaklar demeyin cinas düştü.
Eski zevkler kalmadı hamam düştü tas düştü

Bak yaz havalarına kıştan çok fena gitti,
Çiseden rutubetten vücutlara pas düştü.

Züğürtlük âleminin daldık enginlerine,
Görmedik bin papele bizden de temas düştü.

Yüz binler, beşyüz binler, milyonerler, bankerler,
Bur zümreye felekten benzer iltimas düştü.

Şu Atlantik kumaşı biçilemedi gitti,
Ustaların elinden benzer ki makas düştü.

İngiliz dostlarımız mâni oluyorlarmış,
Hür yaşayan ruhlara böyle ihtisas düştü.

Tek başına olsa da Türk korur kendisini,
Süngü hücumunda O ey Baba hassas düştü.

[580]

Şu dünyanın işleri sanmayın ki has düştü.
Kimi bayram edecek kimisine yas düştü.

Demokratlar katiyyen kazandık diyorlardı,
Şimdi anladılar ki hamam düştü tas düştü.

⁺ H.G 19 Haziran 1951 No: 3005

⁺ H.G 31 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2571

Seçim kanunlarımız adaletli yapıldı,
Onun için şimdiden her taraf binas düştü.

Hisgiresya demokrat ocağı günbürledi,
C. H. P. ye girince azasına şans düştü.

Şu Hamsi kaybanası kafa ağırttı artık,
Yiye yiye doğrusu ciğerlere pas düştü

Talih yardım etmedi neylesin zavallılar,
Mahut hülya perveran benzerki iflâs düştü.

Bu talih pazarında mebus olursam eğer,
Sevinmekten Babaya akşam sabah dans düştü.

[581]

Kuraktan sebzelere çok kuvvetli pas düştü.
Onun için bu sene köylümüze yas düştü.

Sulh olmamış tükenmez dünya sıkıntıları,
Görmez misin her yerde hamam düştü tas düştü.

Yerlimallar pazarı çalışkan müdürüne,
Aferin verilmesi bize iltimas düştü,

Bu kuraklık içinde yağmursuzluk yüzünden,
Bir hıyar yüz paraya vallahi çok has düştü.

Zerzevat ucuz amma gel benim derdimi gör,
Etin yağın önünde bize reverana düştü,

Bu dünyanın temeli böylece kurulmuştur,
Kimine zurna horon kimine de dana düştü.

Bu ay üç yüz bin lira varsa biletimize,
Deselerki Babaya çok büyük bir şans düştü.

[582]

Yine kubbe çatladı hamam düştü tas düştü!
Talihsiz Trabzona yepyeni bir yas düştü!

Fakir hastalarımız hastaneden kovuldu
Parası olmayana sanmayın hılâs düştü!

Malikânesi imiş, gibi kullanıyorlar
Nümune hastanesi onlara miras düştü!

Biz hastanemizle iftihar eyler iken
Ceryan eden hadise ne kadar cinas düştü!

Hiçbir memnun olan yok hepsi nahoş düştü!
Kimeki hastanelen bu günler temas düştü!

Tekelin baş muhasibi çok yaşasın Osman Tan
Bu çalışkan memura sanma iltimas düştü!

İyiye iyi demek hakkımızdır ey Baba
Kötüyede kötülük elbette kısas düştü!

[583]

Dedim kulağımıza gayet nurlu ses düştü.
Dedi İnönümüzün nutku çok enfes düştü.

Dedim Demokratlarda husumet berdevamı,
Dedi şimdi onlara artık sesi kes düştü.

Dedim böyle lâflardan millet teessür duydu,
Dedi sade milletmi vatana yeis düştü

Dedim Demokratlarda çözüntü sel halinde.
Dedi palavralardan dil düştü nefes düştü.

Dedim Halk Partisine yazılan yazılana,
Dedi takdir ediyor millete heves düştü.

Dedim Millet Partisi namus gitti diyormuş,
Dedi bilmezki bu söz nekadar abes düştü.

Dedim bumudur Baba millete bir iş görmek,
Dedi böylelerine cemiyetten res düştü.

[584]

Bir kaç gün evvel yahu hafifden bir ses düştü!
Bu ses kulağımıza nekadar enfes düştü!

Meğer Hamsiyi müjde eyliyordu bizlere
Bir göründü bir kaçtı talhimiz ters düştü!

⁺ H.G 5 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2575

⁺ H.G 5 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2095

Ne kavurma ne yağ var ümitler hep ondaydı
Bu yıl çıkmazsa gidiş ne kadar abes düştü!

Odun Kömür Kabuktan Allah acısın bizi
Eğer Kış bastırırsa ömrümüze rest düştü!

Kabuk odun olmazsa evlenmek istiyorum
Ne dersiniz gönlüme böyle bir heves düştü!

Truman başkanlığa yeniden seçilince
Bütün hür milletlere geniş bir nefes düştü!

İnşallah bundan sonra işler iyi gider Baba
Zalim komünistlere artık sesi kes düştü!

[585]

Dünya radyolarına yep yeni bir ses düştü!
Bilmiyoruz menfimi veyahut enfes düştü!

Atlantik Paktı böyle itimat arz ettikçe
Bilin komünistliğe bundan sonra pes düştü!

Gripa tutuldunsa sakın merak eyleme
Sade sen değil bayım bu dert herkese düştü!

Üçüncü cemre de dün düştü artık toprağa
Zürralan fakırlara geniş bir nefes düştü!

Elektrik ziyası cemreyle bile düştü
İnşallah bundan sonra geçenlere res düştü!

Yaz kokusu vurunca liman inşaatından
Ruhumuza zambaklı sümbüllü heves düştü!

İnşallah bundan sonra iyi günler görürüz
Bakma bugün ey Baba dünya mülevves düştü!

[586]

Meğer Erzurumdaymış kış buraya ters düştü!
İki günün içinde bütün millet pes düştü!

Dolu pat pat düşünce şaşırdık kaldık yahu
Herkesin hatırına ilk şu aderes düştü!

Yanlıoğlu mağzası, Albaylar fabrikası
Orayı bulanlara birazca nefes düştü!

Şu korkunç Berlin işi iyliğe yüz çevirdi
Moskovadan Parise çok tatlı bir ses düştü!

Şu yakacak derdine bir ilâç bulunursa
Sormayın keyfimizi ne kadar enfes düştü!

Amerika amuca siyirinca kılıcı
Komünistlere artık fesatlığı kes düştü!

Bundan sonra ey Baba başına konar sanma
Bana itikat eyle kuş kaçtı kafes düştü!

[587]

Başbakanın ihtarı ne kadar enfes düştü,
Kulaklara yeniden yerinde bir ses düştü.

Dedikodu yüzünden ihtiras kavgasından,
Halkımızın ruhuna bin bir çeşit yes düştü.

İkilik yaratanlar bilmiş olsunlar bugün,
Tuttukları korkunç yol gayet ile ters düştü.

Bugün birlik günüdür ayrılık günü değil,
Yurtta bu çalkantılar elbette abes düştü.

Düşmanlar bir taraftan sinmiş fırsat kollarken,
Birçok kahramanlara başka bir heves düştü.

Çok çalışkan bir gençsin yaşa Muharrem Melek,
Çalışkanlık her zaman sana aderes düştü,

Kadro harici oldu çekildi kabuğuna,
Ne yapısın dertli Baba kuş düştü, kafes düştü.

[588]

Bu yıl şen Trabzona çok kutlu bir şans düştü.
Gece gündüz bizlere artık bol bol dans düştü.

Bu sene şanlı hamsi vaktinden evvel çıktı,
Sanki her birimize yüzbinlik avans düştü.

⁺ H.G 2 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2318

⁺ H.G 30 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2394

Hiç görülmemiş böyle mebzül istavrit devri,
Demek Kanbur Felekden bize iltimas düştü.

Et çok pahalı diye fırtınalar kopmuyor,
Memleketin her yeri çok şükür limas düştü.

Sabahdan bol balığa akşamdan Bildircına,
Bugünler bol vurmadañ yürekteki pas düştü.

Büyük sanatkârimiz Süheylâ Bedriye;
Kristal bahçesine sanki bir elmas düştü.

Oyununu bir seyreden emin ol ölmez Baba
Onu gören ruhlara türlü ihtisas düştü.

[589]

Yine kulağımıza yepyeni bir ses düştü.
Felek sarsıntı yaptı levhalar hep ters düştü.

İki numaralı kol benzerki ağır bastı,
Bir numaralı kola anlaşıldı pes düştü.

Partiler çoklařtıķça kavgada çoklaşmakta,
İki başlı partinin birisine res düştü.

Celâl Bayarı şimdi sahneden çıkardılar,
Fevz Çakmağa mensup yeni bir piyes düştü

Millet Partisi artık kuruldu memlekette,
Bu yeni bal küpüne çok hülyaperest düştü.

Fikir çarpışmasından doğar hep hakikatlar,
Bu gibi kaynaşmalar elbette enfes düştü.

Bir çokları koşarken tavuktan but kapmaya,
Kemiğinden Babaya yalnız lâdes düştü.

[590]

Dedim ahvali âlem yine mülevves düştü,
Dediki neyleydim talihimiz ters düştü.

Dedim Çinli kızıklar geçti faaliyete,
Dedi korkma görürsün onlara da pes düştü.

Dedim Mustafa Reşit küsmüş Halk partisinden,
Dediki kulağıma böyle nahoş ses düştü

Dedim bu yıl Hamsiler ızkara çatlatıyor,
Dedi her gün yemeğe bana da heves düştü.

Dedim umumhaneler kapanmayacak diyorlar,
Dedi bu havadisin ne kadar enfes düştü,

Dedimki pahalılık durmadan yükseliyor,
Dedi Hamsi var iken korkma ona res düştü.

Dedi hamsi var iken korkma ona res düştü
Dedim Bulgar radyosu, pis pis feryat ediyor,
Dedi Türk süngüsünden yüreğine yes düştü.

[591]

Seçimler yaklaşınca çoğuna heves düştü.
Yalnız bir tek bizim talihimiz ters düştü.

Ne dersiniz uşaklar bir mebus olmadık,
Bir çok ümitler ile benimkine res düştü.

Bakıyorum şimdiden hevesliler pek fazla,
Sol taraftan kulağā çeşit çeşit ses düştü.

Taşınmak için yahu neler savuruyorlar,
Yine bu hengâmede bu gürûha pes düştü.

Belediyenin önü nikâh günü doluyor.
Bu gayret çirkin olay doğrusu abes düştü

Hamsi bollandı artık bir kilosu yirmiye,
Mebus olmaktan bilin bu daha enfes düştü

Öteki bir hayaldır beriki üstün bir zevk,
Hamsiyi çok yiyenden sanmaki nefes düştü.

[592]

Dedi dünya işleri neden böyle ters düştü
Dedim korkman uşaklar orak düştü örs düştü

Dedi birçok köylümüz biri birini yiyor,
Dedim şu mera işi ne kadar abes düştü

⁺ H.G 27 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1999

⁺ H.G 24 Temmuz 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3037

Dedi moskoflar Çine yardım edemez oldu,
Dedim kızıl Çinliye öyle ise pes düştü.

Dedi Ruslar Bulgarı boyuna kötekler miş,
Dedimki gosbodine ne kadar enfes düştü

Dedi hükümet bu yıl çok fındık alacakmış,
Dedimki köylümüze bolca bir nefes düştü.

Dediki miydeciler bir şey yumurtlamıyor,
Dedimki ne yapsınlar fol düştü kümes düştü.

Dediki demokratlar asabileşti Baba,
Dedim çok görme sakın işler mülevves düştü.

[593]

Kimisinin beline koskoca bir taş düştü.
Kimisinin önüne taze pişmiş aş düştü

Şu fani dünyada biz hiç bir şey alamadık,
Bizim derdimiz yahu hepisinden baş düştü.

Bir müthiş fırtınaya kapıldık gidiyoruz,
Çalkanmakta yelkenlim denizler kalaş düştü.

İktisaden Trabzon kötü bir vaziyette,
İşsizlikten kalplere çok büyük telâş düştü

Paris konferansından bir şey hasıl olmadı,
Zalim komünistlerle benzer ki savaş düştü

⁺ H.G 27 Mart 1951 No:2922

Kızıl Çinliler artık paçavraya döndüler,
İki ayın içinde tamam hurdihaş düştü.

Ah Rıza ustanın şanlı taban helvası,
Bir gün yemesek Baba işimiz çok yaş düştü.

[594]

Havalar ekşiyince işler yine yaş düştü.
Şu yakacak belâsı hepisinden baş düştü.

İşsizlikte bir yandan bize tebellâş oldu,
Yine zalim felekten belimize taş düştü.

Demokrat Partililer uyuşamadı gitti,
Benzerki içlerine büyük ihtişâş düştü.

Yugoslavlar uşaklar zirto meydan edince,
Kominform zümresine müthiş bir telâş düştü.

Emin ol Bolşevikler ona hücum edemez,
Hücum ettikleri gün dünyaya savaş düştü.

Ay başında çıkacak Halksesi gazetemiz,
İhtiyarlık deminde bana arkadaş düştü.

Bir katrecik olsada yurda hizmettir Baba
Ehli zevkin ruhuna yepyeni bir aş düştü.

[595]

Kızıl komünistlere nedense telâş düştü.
Çalkalanıp duruyor içine kalaş düştü.

şu Atlantik eseri kuvvetlendikçe yahu,
Heriflerin gözünden dere gibi yaş düştü.

Parasızlık modası şimdi aldı yürüdü,
Züğürtlerin başına kos koca bir taş düştü

Duydum ki mideciler geçmiş faaliyete,
Bu iş benim zannımca hepisinden baş düştü.

Kaç senedir çokları bu sahneyi beklerdi,
şimdi de önlerine tam taze bir aş düştü.

Sirkecede Ankara Otelini bir görün,
Karyolalar muntazam yataklar kumaş düştü.

Yaş altmışı geçtide yine kurtulamadık,
Züğürtlükle Babaya müthiş bir savaş düştü.

[596]

Öyle görünüyor ki Baba işin yaş düştü!
Mavi denizlerine çok müthiş kalaş düştü!

Vaziyetinden bugün müteessir memleket
Yârana hüznün düştü dostlara telâş düştü!

⁺ H.G 27 Mart 1951 No:2922

⁺ H.G 5 Ağustos 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:2008

Yaşa büyük Türklüğün şanlı güreşçileri
Londrada sizlere çok şanlı savaş düştü!

Bu sene istavrit bol ne de tatlı yeniyor
Bu yaz fıkaraalara ne kutlu bir aş düştü!

Şu Müftü Camiine yardım eyleyenlere
Emin olun cennetten nurlu bir kumaş düştü!

Yeni kurulun yahu on azası var imiş
Demek Millet Partisi hepisinden baş düştü!

Altmış yıldır züğürtlük senden hiç ayrılmadı
Baba sana böyle bir sadık arkadaş düştü!

[597]

Bugünler piyasaya kuvvetli telâşa düştü.
Nice muhtekirlerin bellerine taş düştü.

İşittim İstanbulda zeytinyağı yüz altmış,
Demek elde kalanlar artık demirbaş düştü

Bu gidişle uşaklar daha çok düşecektir,
Pirinç düştü yağ düştü kabuk ve kumaş düştü

Demokratlar savaşa kuvvetli giriştiler,
As kalsinki be yahu ayak düştü baş düştü

Acap bu çalkantının sebepleri nelerdir,
Neden aralarına şiddetli kalaş düştü.

Bir tarafı karaya bindirecek bakalım,
Görelim hangilerin gözlerinden yaş düştü.

Dünya demek ey Baba mücadele demektir,
Nicelerden bu yolda sakal düştü, kaş düştü.

[598]

Bu günlerde uşaklar dünyaya telâş düştü!
Diyorlar sulhun yine temelinden taş düştü!

Triyeste meselesi büyük önem arz etti
Yahudiden Kudüste nice nice baş düştü!

İkiyüz elliye et kıvranıp duruyoruz
Yavanlıktan bu yazın işimiz çok yaş düştü!

Şu ucuzluk gemisi yürüyemedi gitti
Avrupaya çalkantı bize de kalaş düştü!

Gıdasızlıktan mıdır yoksa zenginlikten mi
Şu veremin yüzünden nice vatandaş düştü!

Bizi kökünden kazır buna dikkat etmeli
Bu çok büyük düşmanla kuvvetli savaş düştü!

Pahalılık var imiş neden korkarsın Baba
Sana züğürtlük gibi yiğit arkadaş düştü!

[599]

Dünyanın vaziyeti bugünler çok yaş düştü,
Çökmesi yaklaştı temelinden taş düştü

İnsan kanı içmekte zehir saçmakta yahu,
İnsafsız komünistler şeytandan da baş düştü.

Ehli kitap olana, ehli vicdan olana,
Bu hainlere karşı mukaddes savaş düştü.

Zavallı milletleri boğdurur birbirine,
Ektiği tohumlardan Şark'a ihtişâş düştü.

Atom ipeklisinden buna kostüm biçmeli,
Görsünki piyasaya yeni bir kumaş düştü,

Bulacak Allahından, lâkin saat dolmadı.
Görecekki «Baltık» a müthiş bir kalaş düştü.

Hitlerden ibret alsın o da şımarmış idi,
Lâkin sonunda Baba, çöktü hurdihaş düştü.

[600]

Benziyorki uşaklar yine işler yaş düştü.
Komünist semasından çok korkunç bir taş düştü.

Küçük Finlandiyaya baskı yapmaya kalktı,
Dünya siyasetine müthiş bir kalaş düştü.

Amerika her yerde üstün tetbir alınca.
Çok görmeyin herife kuvvetli telâş düştü.

Her yerde haksız amma bu yaptığı haksızlık,
Öbürlerden çok üstün hepisinden baş düştü.

Kahvelerde bir saat oturmak gayet çetin,
Halka seyyarlar ile kuvvetli savaş düştü.

Hiç dururlarmi yahu böyle para kazanmak,
Ağızlarına gökten emeksiz bir aş düştü

Elektriklerimiz girdi yoluna Baba,
Yeni dinamo bize ipekti kumaş düştü.

[601]

Grip hastalığından memleket peleş düştü!
Züğürtlükte bir yandan hastalığa eş düştü!

Kışı atana kadar yarı canımız çıktı Bu sene
Anadoluya, bu kış çok müthiş ateş düştü!

Geçen iş Bankasına maaş almaya gittik
Saatlerce bekledik vücutlar hep leş düştü!

Meyerse odacılar yoğurt ararlar imiş
Böyle işten yüzlere sanma ki güneş düştü!

Millî Çin hükûmeti yeniden kuvvet buldu
Komünistlere karşı cephede keleş düştü!

İnsanlığı kemiren bir rejimin yüzünden
Dünyanın her yerine müthiş keşmekeş düştü!

Merak eyleme Baba neler gördü bu Dünya
Bu gibi hâdiseler bir değil binbeş düştü!

[602]

Haçanki karı gördük ruhumuz peleş düştü,
Züğürtlük yetmemişti kar da ona eş düştü.

Zenginler kâşanede sobalarla mücehhez,
İşsizlerle fakirler komlarda gebeş düştü.

Ne yapalım feleğin taksimatı uygunsuz,
Kimine talih verdi kimine de leş düştü.

Komünistler hissetti yiyeceği sopayı,
İlkbahar yaklaşınca bağına ateş düştü.

Birkaç gündür çok korkunç fırtınalar atlattık,
Çok şükürki bu günler semaya güneş düştü.

Düşüncem şu uşaklar acap hamsi ne oldu,
Hangi langoza girdi bu iş müşevveş düştü.

Zannım bu göremeyiz artık nurlu yüzünü,
Bu yıl o iri hamsi Baba bir düşeş düştü.

[603]

Piyasada yalnız bir hamsi peleş düştü.
Bir de portakal ona benziyorki eş düştü.

⁺ H.G 26 Ocak 1951 No: 2864

⁺ H.G 28 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2568

Yağa peynire yine yanaşılmaz olmuştur,
Bunlara el sürülmez içine ateş düştü

Bahar geldi de yine bir tatlı gün görmedik,
Havalar hep bulutlu sanmaki güneş düştü

Hamsi bolluğu görülmemiş arkadaşı,
Onbeş senedenberi böyle bir düşüş düştü

Nice hülyaperveran çeşit rüya görüyor,
Bu kaymaklı meydana çok zorlu güreş düştü

Bir mevki kapmak için Demokrat partisine,
Koşanlara benziyor meleş de meleş düştü

Bir milletvekilliği sen de kazansan bu yıl,
Bütün yârân deseler Baba da keleş düştü

[604]

Bugünlerde de hamsi uşaklar beleş düştü
Molozda tahtaların üzerine leş düştü.

Şanslar düzeldi artık havalarda ısındı,
Ne ılık rüzgâr düştü ne kutlu güneş düştü.

Amerika yapınca Hidrojen bombasını,
Komünistlerin benzer bağrına ateş düştü.

Bugünlerde siyaset gayet nazik gidiyor,
Cihan hurbine benzer yakında bir eş düştü.

⁺ H.G 4 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2544

Komünistler bulaşık çıkartmada berdevam,
Kuyruk acıları var onlara meleş düştü.

Sanat Enstitüsünün izcileri çok hoştu,
Trabzon töreninde her biri keleş düştü.

Kırlardan çiçeklerden ayrılmazsın ey baba,
Uslanmalısın artık yaşın altmışbeş oldu.

[605]

Müjde olsun uşaklar göklere güneş düştü!
Az kalsın rutübetten vücutlar peleş düştü!

Yaz geldi bundan sonra ete vurmak lâzımdır
İyi bilin balık cinsi yenmez artık leş düştü!

Şu siyasî vaziyet sükûn bulmuştu biraz
Yine kahpe dünyaya yeniden ateş düştü!

Yahu Filistin işi ufacık bir iş değil
Yahudiyle Araba müthiş bir güreş düştü!

Bak şansaki iki yaz Trabzon parklarına
Ne bir şarkı heyeti ne bir kemankeş düştü!

Geçim sıkıntısıyla şu ehvali keşmekeş
Milletlerin ruhunda bir biriyle eş düştü!

Kara bahtın nedense bir gün beyazlanmadı
Öyle benzer ki Baba üstüne habeş düştü!

⁺ H.G 19 Mayıs 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1930

[606]

Vatanın her yerine nur düştü güneş düştü.
Düşmanların bağrına korku ve ateş düştü.

Er meydanında Türklük aldı eski yerini,
Ölümler yağdırmada arslanlarla eş düştü.

Komünistler bilsinler kahraman Türklük bugün,
Süngüyü bir vurdumu milyonlarca leş düştü.

Var olsun arslan Türke kafa tutmak isteyen,
Ne kadar görgüsüzdür ne kadar gebeş düştü.

Bu şarkın en kuvvetli biricik hükümeti,
Bir kere haykırdımı düşmanlar peleş düştü.

Ben fala bakdım bu kış hava çok ey gidecek,
Demeyin bu mevsimde böyle bir düşeş düştü.

Hamside bol çıkacak ucuzluklarda olacak,
Şimdiden piyasaya Baba keşmekeş düştü.

[607]

Bu yılki sonbahara nurlu bir güneş düştü!
Lâkin siyasî ahval gayet müşevveş düştü!

Dünyamızın başına bir belâ kesildiler
Komünistler zulümde Hitler ile eş düştü!

⁺ H.G 5 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2457

⁺ H.G 3 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2092

Şu anti kominforun melaneti yüzünden
Fransaya Yunana her yere ateş düştü!

Bir yandan huzursuzluk bir yandan pahalılık
Kürreiarzda olan insanlar peleş düştü!

Bu yıl yakacak derdi milleti korkutuyor
Benziyorki bu kışın soğukla güreş düştü!

Bu yıl kuyruk kavuran veya kavurma yapan
Emin olun uşaklar en büyük keleş düştü!

Parası çok olanlar, her gün vurur tatlıya
Senin de kısmetine ey Baba meleş düştü!

[608]

Filân düştü şu düştü işsizlik var iş düştü.
Yaz geldi bahar geldi güze girdik kış düştü.

Kederliyiz para yok bugün çalışamadık
Yarında çok kazandık aklıma cümbüş düştü.

Dünkü dünyamıza bak bugün ne hallerdedir,
Âlem başka bir âlem bambaşka gidiş düştü.

Hülâsa gençliği de ilimizden kaçırdık,
Derken ihtiyar olduk saç döküldü diş düştü.

Neler gördük arkadaş iki günlük dünyada.
Kebap yiyeyim derken ocak düştü şiş düştü.

⁺ H.G 27 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2479

Bazı aferin aldık çalıştık büyüklerden,
Bazı da küçüklerden bize serzeniş düştü.

Bugün de kısa bağla uzatma lâfı Baba,
Ne kadar yazsan bitmez mevzu çok geniş düştü.

[609]

Bizim sahne uşaklar bugünler geniş düştü.
İhtiyarlık çağında bin bir türlü iş düştü.

Bir yandan kalem ile bir yandan sanat ile,
Uğraşıp duracağız fena bir gidiş düştü.

Dedim Tiyatroya beni de götürseler,
Dururken aklımıza böyle eğleniş düştü.

Kendim kocadım amma gönül biç kocamıyor,
Uslanamadık gitti otuz iki diş düştü.

Moda salgını artık aldı başını gitti.
Kürk lâzım kadınlara görmez misin kış düştü

Karnalcılar da bile şimdi kosdum modası,
Elbet böyle olursa göğsümüze şiş düştü.

Ah modanın elinden yandık kül olduk Baba,
Hükûmete manâsız bizden serzeniş düştü.

⁺ H.G 3 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2425

[610]

Ey uşaklar vakitsiz ne yaman bir kış düştü!
Az kalsın ki ağızımdan otuz iki diş düştü!

Bak feleğın işine ne cilveler yaratır
Fukaraya ağlamak oduncuya iş düştü!

Ey Allahın zâlimi bilmiyorsun halimi
Ben titreyip dururken sanada cümbüş düştü!

Zâlim komünistlerin ihtirası yüzünden
Dümdüz giden yolumuz şimdicek eniş düştü!

Balıkla geçinirdik o da kayıp oldu benzer
Yaralarımız artık gayetle geniş düştü!

Vurguncular yeniden geçti faaliyete
Alışveriş işine başka bir gidiş düştü!

Bu akşam piyangodan elli bini kıvırdık
Bu yaz Anadoluya Baba müfettiş düştü!

[611]

Bu senede uşaklar hafif kış düştü.
Gördünüz mü fırtına ne kadar müthiş düştü.

Rıhtımda bir parça hırpalandı diyorlar,
Gittim gördüm azıcık sanmayın geniş düştü

Tuhaf tuhaf havalar kışın gök gürlemeler,
Tabiatada şimdi başka bir gidiş düştü.

Bir yandan işsizlik var bir yandan fırtınalar,
Bir yandan da pahalılık sıkıntı geniş düştü.

Hediyelerimizde servetimiz yetmedi,
Bazı arkadaşlardan bize serzeniş düştü.

Ali Rıza Işılın geldiğini duyunca.
Memleketin ruhuna sevinç ve cümbüş düştü.

Dün akşam bir arkadaş babayı davet etti.
Tatlıyı bol görünce ağzına geviş düştü.

[612]

Bir Demokrat dalgası şimdi bize iş düştü.
Dedikoduculara meydan çok geniş düştü.

Memleket işlerini düşünmeyi unuttuk,
Boş şeyler konuşmaktan çene düştü diş düştü.

Herkes kendi işiyle meşgul olmalı yahu,
Kömür yirmibeş kuruş görmez misin kış düştü.

Bir çekiç fazla vurup para kazanmana bak,
Şu buhranlı zamanda hayat çok eniş düştü,

Bulanık suda balık avlanırmış sananlar,
Binerlerken kayığa ellerinden fiş düştü.

Şimdi de birbiriyle uğraşıp duruyorlar,
Herkes seyrir düştü âleme cümbüş düştü,

Başka hiçbir kârı yok ikilik yaratmaktan,
Bu işlerden düşmanın ağızına geviş düştü.

[613]

Bazıların ağızına taze bir yemiş düştü!
Çeneleri oynadı benzer ki geviş düştü!

Bir o yana bir bize dönerek sıçra oyna
Göreceksin yakında göbek çok geniş düştü!

Dinyata gider iken pirinç de elden gider
Bu ayrılık yolları çoğuna iniş düştü!

Mahut yaran göç etti kaldı çanak çömleği
Şimdi eskicilere bambaşka bir iş düştü!

Bakalım ne yapacak şu bizim Memiş dayı
Tereddütedir benzer kalbine teşviş düştü!

Böyle dönmüş ayakla hedefe varmak çetin
İlle şimdi dağlara çok korkunç bir kış düştü!

Biri o yana çeker biri bu yana çeker
Mahalli matbuata Baba bir cümbüş düştü!

[614]

Semavi hadiseler bugünler nahoş düştü.
Kahpe dünya ezelden bilirimki boş düştü.

Bir yandan sel, zelzele bir yandan komünistler
Şu yirminci asırda yolumuz yokuş düştü

Kaç yıllardır arkadaş tatlı hayat sürmedik,
Fikir yorgunluğundan insanlar sarhoş düştü.

İsmail Albayraktan mobelya temin eden,
Ey bilsinki evine altın ve gümüş düştü.

Dokuzyüz elli yılı uğurlu bir yıl sandık,
Meğer aldanmışız biz ümitler hep foş düştü.

Siyasetin kırnabı incelenmekte yahu,
Az kaldıki dünyaya kanlı bir cünbüş düştü

Şu Hidrojen bombası bir patladımı Baba,
Emin ol yerde insan semada da kuş düştü.

[615]

Bu sene de uşaklar tabiat bir hoş düştü.
Benzerki şu dünyamız kümkütük sarhoş düştü.

Bulutlar da semada bizle eğlenip durur,
Ha yağdı ha yağacak bakarsınki foş düştü.

⁺ H.G 9 Mart 1949 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2549

⁺ H.G 12 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2326

Yağ fiyatları yahu inmeye başlamıştı.
Sevindik amma lâkin bu ümitler boş düştü.

Bir kilosu bugünler çıktı yine beşyüze,
Yavanlıktan arkadaş vücutlar hep hoş düştü.

Parası bol olupta kadayıfa vurmayan,
Ne kadar kodoş düştü ne kadar kodoş düştü.

Ne kadar kıvrak yollar dolaşmışız hayatta,
Bakma ihtiyar olduk yolumuz yokuş düştü.

Yalpalayıp dururuz görenler hep sanırki,
Köşei meyhanede Baba badenüş düştü.

[616]

Üç gündür semamıza makineli kuş düştü.
Ruhumuza ne kadar, ne kadar cümbüş düştü.

Tatlı heyecan verdi bu çelik kelebekler
Üç beş taklak atması ne kadar da hoş düştü.

Türkün üstün satveti semayı titretiyor
Ona dil uzatanlar emin ol sarhoş düştü.

Bugünkü hamleleri perdelemek isteyen
Ne kadar kodoş düştü ne kadar kodoş düştü

Bir takım hayalperver kabuğuna çekildi
Anladılar ki artık fikirleri boş düştü.

Bundan evvel niceler bu yolu tutmuş idi
Dikkatle seyreyledik akibeti foş düştü.

Bugün kible yapınca tamam verdi kendini
Balğa da vurunca dertli Baba loş düştü.

[617]

Bahar geldi uşaklar bahçelere kış düştü.
İhtiyarlara uyku gençlere çümbüş düştü

Yeniden hayat bulur uyuklayan ağaçlar,
Bülbülleride artık nağmeli ötüş düştü.

Bu kış hükümetimiz çok güzel yardım yaptı.
Sanmaki köylümüzün yolları yokuş düştü.

Hayvan sahiplerine naktı yardımda yaptı.
Bu alicenap işler ne kadarda hoş düştü.

Bu heyecanlı kışa yakayı kaptıranlar,
Bakıyorumki yahu içmeden sarhoş düştü.

Bir helva çekemezdik fırsatıda kaçırdık.
Bu talihsiz kış idi bu zevkimiz boş düştü

Senin aklın helvada baksana kahpe dünya,
Ne şeikle girdi Baba ne kadarda foş düştü.

[618]

Züğürtlükten bu günler belim yedi kat düştü!
Vücut düştü şans düştü bindiğimiz at düştü!

Demir perdede oyun yine aldı hızını
Tehlikeli oyundan nice hacivat düştü!

Bir santraç oyununa döndü dünya işleri
Bazıları kazandı kimiside mat düştü!

Kışı yaklaştırdıkta hava uymadı gitti
Bak şu kahpe feleğe ne kadar inat düştü!

Tabiatta değişti eski tabiatını
Birgün bakacağızki bütün kâinat düştü!

Çekilmez oldu artık dünya sıkıntıları
Düşünceden arkadaş kol düştü kanat düştü!

Piyangodan ey Baba bu ay yüzbini alan
Tamam bahtiyar oldu ebedî rahat düştü!

[619]

Komünistlerden yine çok yere fesat düştü
Yaptıkları işlere bakın ne berbat düştü

Şu zavallı Kostofa idam hükmü verdiler,
Bulgara baştan başa ahu ve feryad düştü

⁺ H.G 5 Haziran 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1947

⁺ H.G 17 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2469

Macaristanda Şimdi yağmaya başladılar,
Irza tasallût da var bu iş çok kobat düştü,

Kuyumcular içinden kimseler geçmiyormuŐ,
Gecede karanlıktan eşek düştü at düştü.

İnşallah Trabzona benzer bu sene soğuk,
İŞsizlik gibi o da birazca kesat düştü.

Akçaabat ilçemizi gezdim çok güzel buldum
Sayma kaymakamından bize iltifat düştü

Halksesi gazetesi git be git seviliyor,
Anlaşıldı bu işte Babaya sebat düştü.

[620]

Doğu Avrupaya bak ne müthiş feryat düştü.
Komünist baskısından işleri berbat düştü.

Kabileleri birden imha edip duruyor,
Bakinki insanlığa ne çeşit cellât düştü

Biz yirminci asırdan medeniyet beklerken,
Kâinatın başına korkunç zulümat düştü

Şu seçim tasarısı çok güzel tertiplendi,
Milletten hükûmete kavi itimat düştü

Yüz müŐ.hitte olsa bu iş görülmeyecek,
Demokrat zümrelere öyleki inat düştü.

⁺ H.G 12 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2464

Başkanlık meselesi hesa yesaya bindi,
Çekiştirip dururlar az kalsın halat düştü.

Birde Millet Partisi düşerse bu vartaya,
Ondan sonra memleket ey Baba abat düştü.

[621]

Siyasî keşmekeşten ağzımızdan tat düştü .
Şu yirminci asrımız ne kadar berbat düştü.

Bir püsküllü belâki bir korkunç heyulâki
Komünistlik yüzünden âleme feryat düştü.

Ne münevver insanlar heba olup gidiyor.
Kızıkların eline bıçakla masat düştü.

Bir çok fakir köylümüz daha Mısır ekmedi,
Bu yazın Trabzona yağmur çok kesat düştü

Demokrat perdesinde çok oyunlar dönüyor
Sahneye çeşit çeşit yahu hacivat düştü.

İrtica maksatiyle ileri gidenlere,
Emin ol hükûmetten kuvvetli tokat düştü.

Var olsun Adnan İzmen kıymetli doktorumuz
Nümune hastanesi onunla âbat düştü!

⁺ H.G 2 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2318

[622]

Bu sene beldemize yaz biraz kesat düştü.
Gök yüzünü görmedik havalar berbat düştü.

Bıldırcınlar döküldü palamutta kırıla,
Biraz et yüzü gördük ağzımıza tat düştü.

Ruslar Atom bulmuşlar onun da kıymeti yok,
Amerikaya yeni çok müthiş icat düştü.

Kıllı Bulgar bir şeyler yapmak istiyor amma,
Komünistin zulmünden beli yedi kat düştü.

Trabzonda bugünler balık çok mebzulleşti,
Züğürtlere çok büyük kutlu bir imdat düştü.

Bir yandan ağlatırsa bir yandan güldürüyor,
Bizden zâlim feleğe artık itina düştü.

Üşümeye başladık yaz çıkmadan ey baba,
Daha şimdiden yahu ruha incimat düştü.

[623]

Hamsi çikalı yahu ağzımıza tad düştü
Az kalsın düşmüş idik o bize imdat düştü.

Hamsiyi ele koyduk şimdi çay kayıp oldu,
Fukara çorbasıydı beller yedi kat düştü.

⁺ H.G 27 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2391

⁺ H.G 2 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2542

Yumurta ucuzluyor portakalda ucuzca,
Her halde et ile yağ birazca kesat düştü

Moskof radyosu bize yine atıp dururdu,
Komünistlerin yine aklına fesat düştü.

Finlandiyaya yine notalar savuruyor,
Her nedense bu işten Moskofa inat düştü

Lâkin bu şanlı ırka hiçbir şey yapamayacak,
Ona el değdirdimi bütün kâinat düştü.

Halk Partisi Rusların işine hiç gelmiyor,
Bu partiden onlara siyasî tokat düştü.

[624]

Bu yazın ey uşaklar havalar berbat düştü.
Romatizma sarınca belim yedi kat düştü.

Malik Kore işinde sulh teklif etmiş yahu,
Oyun için perdeye yine hacivat düştü.

Şu sütçü kadınların ellerinden el aman,
Süt yiyelim derken ağzımızdan tat düştü.

Fazla değil birde üç su katıyorlar süte,
Biraz daha katmalı bu iş çok kobat düştü.

Dilenciler ile halk ceng ü cidal içinde,
Bakalım hanki taraf bu günlerde mat düştü.

⁺ H.G 22 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2562

İbrahim Semerciden bir şıra içen gişi,
Hem bir pehlivan oldu ruhuda âbat düştü.

Bir kilo kabak beşe indi daha korkmayın,
Züğürtlere ey Baba çok büyük imdat düştü.

[625]

Çıkılmıyor bu yokuş semer düştü at düştü!
Ucuzluğu yalıya çekecek halat düştü!

Bugünün piyasası çok bet çehre arzetti!
Buna akıl ermiyor fikirler hep mat düştü!

Tevrüm edenlerin sayısı yükseliyor
Gıdasızlık yüzünden tabii hayat düştü!

Felek de açiverdi buzluğun kapısını
Korkarım ki bu sene soğuktan nebat düştü!

Bu kahpe dünya bilin neler gördü uşaklar
Zaman oldu açlıktan milyonlarca zat düştü!

Merak etmeyin sakın bu da geçer be yahu
Göreceğiz ki bir gün ağzımıza tat düştü!

Bu işin müsebbibi komünistlerdir amma
Çok kalmadı halleri Baba yedi kat düştü!

[626]

Dünyanın siyaseti yine çok berbat düştü,
Komünistler bu işte ammada inat düştü.

Bu keşmekeş bu gidiş böyle devam ederse,
Göreceksiniz bir gün bütün kâinat düştü.

Trabzonda çimento fabrikası olacak,
Bu güzel teşebbüsten ruhlara neşat düştü.

Yenicuma Camii sokağı çok bozukmuş,
O haveli halkından kalkınca feryat düştü,

Yerden karlar kalkınca dağlar siyahlanınca,
Vücutlara yepyeni taze bir hayat düştü.

Bu sene inşallah ilkbahar ey gidecek,
Ne dersiniz kalbime böyle itikat düştü

Kanlı korkunç geceler o fırtınalar neydi,
Bundan sonra ey Baba rahat rahat yat düştü.

[627]

Sıcaklar bastırınca kol düştü kanat düştü.
Komünistlerden yahu sanmayın inat düştü

Emin olun uşaklar bir tüfek patladımı.
Dünya hercümerç oldu bütün kâinat düştü

⁺ H.G 18 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2531

⁺ H.G 22 Temmuz 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2335

Notalar tâdisine başladı Bolşevikler,
Hitler de öyle yaptı amma sonra mat düştü

O kör dilenci kadın Uzunsokakta her gün,
Pis pis küfür ediyor bu iş çok berbat düştü.

Başı boş bir çok çocuk sokak aralarında,
Tabe sabah dolaşır bunlara tokat düştü

Nümune hastanesi sayın kadın doktoru,
Bay Harun Gönençtürk'e ilden iltifat düştü.

Ey Baba çok yaşasın böyle iş kahramanı,
İyidi şansımız ki bizlere imdat düştü.

[628]

Sade sen değil Baba bütün kâinat düştü!
Bakın komünistlere ne kadar inat düştü!

İnsanlığa merhamet etmiyor zerre kadar
Medeniyet rejmine zâlim bir cellât düştü!

Her gün bir çeşit oyun görülüyor sahnede
Siyaset perdesine sanki Hacivat düştü!

Şu dünyanın gidişi ne olacak uşaklar
Ruhlar gama büründü zevk düştü hayat düştü!

Zehir zenberek oldu yaşadığımız günler
Belimiz hep büküldü ağzımızdan tad düştü!

Halk Parti seçimleri coşkunlukla yürüdü
Buyıl heyecanlıydı zannetme mûtat düştü!

Hakkıyla partidir Halk Partisi başkanı
Onu takdir eylemek elbette kat kat düştü!

[629]

Kominform toplanmış yine bir fesat düştü.
Sanki komünistlerin fesadı kesat düştü.

Ne yapsın görüyorki teşebbüs elden gitti,
Her tarafı fuşladı beli yedi kat düştü.

Müttefikler kuvvetli birbirine sarıldı,
Bolşeviğin elinden meydan düştü at düştü.

Bugünler piyasada durgunluk var uşaklar,
Bir yandan para kesat bir yandan fiyat düştü.

Hulâsa gözyaşımız kurumadı vesselâm,
Şu dünyanın işleri öyleki berbat düştü.

Bu kıblenin peşine bir de kar bastırırsa,
O zaman gör bizleri ne büyük feryat düştü.

Korkma sakın ey baba büyük Allah kerimdir,
Ona ta ezelden bizden itimat düştü.

⁺ H.G 1 Aralık 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2453

[630]

Berlin anlaşmasından dimağlara tat düştü.
Benim zannım perdeye yeni Hacivat düştü.

Bakalım bu oyunun altından ne çıkacak
Diyorlar ki, Ruslara yine bir icat düştü.

Atlantik anlaşması kurulalı uşaklar,
Demokrat cephesine yepyeni hayat düştü.

Balık bollaştı ama bir balıkla olmuyor.
Yağ a yanaşanların beli yedi kat düştü.

Sekiz senenberi bir an iyi gün görmedik,
Bakın şu lâzım felek ne kadar inat düştü.

Ne olacak bilmemki şu dünyanın gidişi.
Gıdasızlık yüzünden eşek düştü at düştü.

Nedir her gün, her zaman feryat edip durursun
Sade sen değil Baba bütün klinat düştü.

[631]

Komünist mezalimi bu günler kat kat düştü.
Demirperde içinde büsbütün hayat düştü.

Korkmayın bundan sonra bir kötülük yapamaz,
Bu zalimin peşine bütün kâinat düştü.

⁺ H.G 17 Mayıs 1949 No:2278

⁺ H.G 30 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2365

Belçikada yenildi, Yugoslavda da öyle.
Yiğit Finlândiyada tamamiyle mat düştü.

Yunanlılar zapt etti, Gramos dağlarını,
Hain komünistlerin işleri berbat düştü.

Allahtan gazap indi inşallah başlarına,
Rusun siyasetine semadan âfet düştü.

Şu acenta işleri hiç yolunda gitmiyor,
Bir biletçik alanın beli iki kat düştü.

Bu hengâmede Baba sade insanlar değil,
Hayvanlarda perişan eşek düştü at düştü.

[632]

Şu dünyanın gidişi ne kadar berbat düştü.
Tamam on senedir ki ruhlara feryat düştü.

Kan ağlıyor insanlık komünistlik yüzünden,
Şu gül gibi dünyamız bugün bir murat düştü.

Ahlâk infilâk etti ananeler bozuldu.
İnsanlar birbirine sanki bir cellât düştü.

Sabahdan koyunlara hücum edip duruyor,
Bu günlerde de hamsi ammada inat düştü.

Rutubetli soğuklar fena sıkıştırıyor,
Dizlere romatizma belden yedi katdüştü.

⁺ H.G 22 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2562

Trabzonda ilkbabar iyi gitmez diyorlar,
Hakikat ruhumuza böyle itimat düştü.

Dünyamız budur Baba istersen dur ister git.
Her yerine baksana bin türlü fesat düştü.

[633]

Kızılların işleri benzerki berbat düştü.
Bu rejim erbabına ah ile feryat düştü

Bak kızıl Çinlilere bocalayıp duruyor,
Melunun ensesine kuvvetli tokat düştü.

Züğürtler et yüzünü ayda bir gördüğü yok,
Çok şükürki istavrit bizlere imdat düştü.

Akşamları yan verdi parkta hasırveran,
Hava iyileşince ağızlara tat düştü.

Tozların harekete müheyya bir anında,
Şoförlerin sürmesi nekadardat düştü,

Emin olun ki gamın dem satar anasını,
Neden düşünüyorsun belin yedi kat düştü.

Şu güzel Trabzondan ayrıldın artık Baba,
Dikkat et İstanbulda işinde sebat düştü.

[634]

Komünistler dünyaya sanki bir cellât düştü!
Bilinki insanlığa bu yüzden feryat düştü!

şu çirkin vaziyetten kurtulamadık gitti
Müttefiklere sabır Ruslara inad düştü!

Pulathanalı şeyih iyi göbek yazar imiş
Aşıklara çok güzel yeni bir icad düştü!

şu benim göbeği de şeyihe bir yazdırsam
Belki şansım açılır işim çok berbat düştü!

Sayın Turmanı, bütün dünya tebrik ediyor
İnsanlığın ruhuna kavi bir imdat düştü!

Türklük de tebrik eder bu kuvvetli başkan
O muzaffer çıkınca ağzımıza tad düştü!

şu bizim kitaplardan bir zat yüz kitap satsa
Deseler ki Babaya hayırlı evlât düştü!

[635]

Aşıclara bugünler tatlı bir kısmet düştü
Kebap yine altı yüz, yüz seksene et düştü.

Biraz insaf lâzımdır yansıda tomates,
Bu doğru bir iş değil elbetteki bet düştü.

⁺ H.G 6 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2096

⁺ H.G 5 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2344

Kongureler temâdi edip gitmekte yahu,
Bu işlerin içine elbet bir hikmet düştü.

Mevki heveslileri baş olmak isteyenler,
Sanıyor ellerine büyük bir fırsat düştü.

Ah şu hayal plâvı ne kadar lezzetlidir,
Onu bandıranlara can düştü kuvvet düştü.

Ustaömeroğluna doktor bay İbrahime,
Bir kere uğrayana ne büyük nimet düştü.

Ne olacak ey Baba şu dünyanın işleri,
Ya dünyanın sonudur yahut kıyamet düştü.

[636]

Bıldırcın bollanınca yurda bereket düştü!
Kasaplar hep top attı yüzelliye et düştü!

Akçaabatta tarikatçılık başlamış yahu
Desene piyasaya yeni bir şirket düştü!

Moskovada Zadnoğ'un ani ölmek babından
Kominform'un üstüne korkunç bir heybet düştü!

Sade yolları değil kalpleri tamir etti!
Kıymetli valimizden yurda çok hizmet düştü!

Deniz sargan fişkirdi semalarda Bıldırcın
Bir de Hamsi çıkarsa ne büyük kısmet düştü!

⁺ H.G 7 Eylül 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2039

Yüzelli fakir çocuk sünnet olacak imiş
Yaptıranlar var olsun ne kutlu sünnet düştü!

Dünyaları sırt üstü getiren Arslanlara
Babadan da hediye zümrüt bir kispet düştü!

[637]

Bir takım bezirgâna bu günler gayret düştü.
Yeni kumaş buldular küpe yağlı et düştü.

Pusudaydı çok yıldır bir çok menfaatçılar,
İşte bugünkü durum onlara cennet düştü.

Demokrat kurulunca yeni saha buldular,
Diyorlar birbirine bu ne ganimet düştü.

Çalışıyorlar şimdi suyu bulandırmaya,
Kaçırırlarmi ki hiç böyle bir nimet düştü.

Tam kırk seneden beri çok savaşlar seyrettik,
Akibet böylelere büyük hezimet düştü.

Bu biçim oyunlara yurdun tahammülü yok.
Düşmanlarla uğraşmak bize bir sünnet düştü.

Bugün her şeyden evvel birliğe ihtiyaç var,
Bunu yaparsak Baba yurda selâmet düştü.

⁺ H.G 11 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2349

[638]

Yine Berlin üstüne çok büyük illet düştü!
Bu sefer komünistin tazyiki çok bet düştü!

Bakın bay Trumanın başa seçilmesiyle
Bolşevik zümresine büyük bir dehşet düştü!

Piyangodan bin papel çıksa seyahat yapsam
Bu yüzden nicelerin başına devlet düştü!

Ebaniyi diniyye tamir olmakta bugün
Yeniden Camilere sevgi ve kıymet düştü!

Bütün düşmanlarımız bizden kati korkuyor
Semalardan Türklüğe kutsi bir heybet düştü!

Ne yaşayışta lezzet ne ruhlarda bir tad var
Şu kâinata sanki başka bir hikmet düştü

Şu yirminci asırda milletlerin üstüne
Her nedense ey Baba bir çok meşekket düştü!

[639]

Siyaset işlerine bugün sükûnet düştü.
Benzer komünistlerin işleri çok bet düştü.

Diyorlar pahalılık var ben diyorum haniya,
Altı yüze yağ düştü üç yüze de et düştü!

⁺ H.G 12 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2102

⁺ H.G 22 Şubat 1952 No:3223

Bir yandan zelzeleler bir yandan su baskını,
Bu sene yurdumuza başka bir hikmet düştü.

İstanbulda cinayet bugünlerde sıklaştı,
Bundan ruhlarımıza korku ve heybet düştü.

Yunanlı dostlarımız sevgimizi bilmeli,
Bazı neşriyatları bence berestbet düştü.

Sirkeçide Ankara Otelini bulmalı,
Sanki bu temiz yere yeni bir cennet düştü.

Şu vatan ayrılığı şu çok yakıcı gurbet,
Altmış yaşından sonra Baba'ya kısmet düştü.

[640]

Halik çok güzel yapar kan sanman bet düştü.
Köylüler hep diyorlar toprağa şerbet düştü.

Şundan sonra balığa dua etmeli yahu,
Hamsiden bundan sonra tamamen kıymet düştü.

Bu yıl kahpelik yaptı bir göründü bir kaçtı,
Ona beddua etmek bizlere sünnet düştü.

Mübarek istavrita bak bizden ayrılır mı,
En müthiş havalarda o bize kısmet düştü.

Yollarda gezmek artık çetinleşti arkadaş,
Karlar erimektedir her yer beresbet düştü.

Çok şükürki bu karda fiyatları yükselmedi,
Buda biz Tanrıdan benzerki himmet düştü.

Açlıktan yakacaktan şikâyet yok ey Baba,
Bu işte canımıza elbette nimet düştü

[641]

Talehi nasazımız ne kadar da bet düştü.
İhtiyarlık demimde şansıma gurbet düştü.

Yağ bollandı velâkin bir onunla olmuyor,
Ne olurdu bir görsek yüzyirmiye et düştü.

Züğürtlük pek çok amma naşeler de yerinde,
Bu yıl da ortalığa başka bir hikmet düştü.

Bir singer saati al durma İlhan Somelden,
Bir gör bakki eline ne büyük kısmet düştü,

Hürriyetsiz çobana şu gosbodine bir bak,
Yaptığı hezeyanlar ne de beresbet düştü.

Kızıl Çinin Korede yediği dayaklardan,
Hain komünistlere çok büyük ibret düştü.

Hiç kazanç yok diyerek ağlayıp duruyoruz,
Çocuk başına Baba iki bisiklet düştü.

⁺ H.G 14 Ağustos 1951 (1 Temmuz-31 Aralık 1951) No:3057

[642]

Bahar geldi sevindik peynir düştü et düştü.
Meğer onun yerine bol bol rutubet düştü.

Hamsi kokusu sardı bir yandan duman yağmur,
Memleketin talihi ne kadar da bet düştü

Ondört Mayısı bulmak ne kadar heyecanlı,
Ne kalplere titremek ne kalplere dert düştü.

Onlar korkutmak ile iş görürüz sanardı,
Hükûmetin azmini gördülerki sert düştü.

Mevki kazanamazsa ne kayıpları olur,
Demokrat liderlere bol nutuk kısmet düştü.

Köylerde mitingler şatafatlı nutuklar,
Böyle parlak gezinti onlara devlet düştü.

Hakikatlara karşı hürmet etmeli Baba,
Yanlış fikir güderek nice cemiyet düştü.

[643]

Bu yıl Anadoluya sanki bir âfet düştü!
Fırtınalardan kardan dağlara heybet düştü!

Ankarada soğuklar demiri çatlatıyor
İstanbulda da büyük kar düştü dehşet düştü!

⁺ H.G 30 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2570

⁺ H.G 8 Şubat 1949 No:2189

Şükür edin uşaklar beldemiz çok limastır
Güzel Trabzon bize bu kışın cennet düştü!

Çok gayret sarfediyor memleket işlerine
Sevgili valimize bizden çok minnet düştü

Belediyemiz bu yıl çok mühim işler gördü
Tevfik Yunusoğlu'na beldeden hürmet düştü!

Hiç korkmayın yapıştık baharın kuyruğuna
İnşallah bundan sonra bize selâmet düştü!

Herif ezan okumuş Mecliste Arapçadan
Buna sopa çekmesi ey Baba sünnet düştü!

[644]

Karışık durumlara şimdi nezafet düştü!
Doymak bilmeyenlere başka bir âfet düştü!

Bay Truman söyledi sözün en doğrusunu,
Küçük hükûmetlere artık selâmet düştü!

Şu Missori zırhlısı bize sevinç getirdi,
Büyük Türkün kalbine bundan letafet düştü!

Samimi dostlarına Türkün kapusu açık,
Giremez düşmanları binbir işaret düştü!

Anlaşıldı hamsisiz Trabzon yaşayamaz
Hamsi az çıktı deyu sanki kıyamet düştü!

Bir numralı rey ile olacakmış intihap,
Bir çok hülyapervere neşe, saadet düştü!

Ey Baba sulh kızının artık yüzü gülseydi,
Kalplere usanç geldi, ruha kerahat düştü!

[645]

Memlekete bugünler yeni hareket düştü!
İnşallah her tarafa büyük bereket düştü!

Valimizin azmiyle yakında açılacak
Verem hastanemizde canlara minnet düştü!

Sahil yollarımızda yapılmak üzeredir
Emin ol göreceğiz beldeye cennet düştü!

İlçelerimizde de var yol faaliyeti
Bucaklarımıza da çok büyük himmet düştü!

Verem dispanserinin kıymetli başhekimini
Fethi Alemdarsoya bizlerden hürmet düştü!

İyi bir motorsiklet almak istersen durma
Tevfik Yunusoğluna başına devlet düştü!

Piyangodan yüzünü bu ay ben alacağım
Yüksek şanslılar diyor Babaya növbet düştü!

[646]

Belki de bir gün derler saban düştü et düştü!
Bu yüzden emin olun herkese illet düştü!

Yağmurlar bol bol yağar yine her şey pahalı
Alış veriş işine başka bir hikmet düştü!

Geldi aziz Ramazan vay olsun fakırlara
Bir taraftan işsizlik bir de bu külfet düştü!

Camileri Őenleten tamir eyleyenlere
Vallahi Cennet düştü billâhi Cennet düştü!

Parlayacak yeniden Türkün Şeffaf yıldızı
Düşmanlara gam düştü; yurda meymenet düştü!

Sümerbank toptan satış maazası müdürüne
Bu kıymetli memura bizden bir minnet düştü!

İstanbul kokuları sardı beni uşaklar
Benzer bayramdan sonra Babaya gurbet düştü!

[647]

Yaz kokusu vurunca aklıma gurbet düştü.
Ey dinleyin gönlüme başka bir hikmet düştü,

Atatürk babamızın heykelini kırmışlar,
Böyle olmakla sanman zümrütten kıymet düştü.

⁺ H.G 7 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1979

⁺ H.G 10 Mart 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2550

Set hazar lânet olsun böyle alçak vicdana,
Bu melüne milletten her zaman lânet düştü.

Göçemen kardeşlere yardım eden kimseye,
Dünyada büyük şeref ukbada cennet düştü.

Salgın halinde bugün çocuk hastalıkları,
Ebeveynlerine çok büyük dikkat düştü.

Taban helvalarına çiğ un katarlar imiş,
Desene piyasaya yeni keramet düştü.

Aldıran olmayınca mısır katarlar Baba.
Bir çoğunun eline böyle bir fırsat düştü.

[648]

Bugünkü güneş bize gökten bir nimet düştü.
Trabzona vapurdan üstün bir kıymet düştü

Hasan Sakamız geldi memleket hep sevindik,
Gözlerimize aydın ruhlara cennet düştü.

Ali Rıza Işıla sefa geldin diyoruz,
Onu bir kerre görmek canıma minnet düştü.

Çok yaşasın çalışkan milletvekillerimiz,
Onların gayretiyle yurda meymenet düştü.

Doğu yollarımızın Hopa şubesi şefi,
Sayın İhsan Kınışa yurttan emniyet düştü.

⁺ H.G 16 Eylül 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2380

Kırk yıldır Şu beldede çala kalem ederim,
Sanma ilgililerden bize bir himmet dűŐtű.

Kaçmak zamanı geldi bu güzel memleketten,
Ne dersiniz Babaya böyle bir niyet dűŐtű.

[649]

Bu kış güzel havalar bize bir nimet dűŐtű.
Geçen kış bir cehennem bu kış bir cennet dűŐtű.

Her birisi bir karış Şu mübarek Hamsinin,
Her nasılsa felekden bize meymenet dűŐtű,

Billur gerdanlı Hamsi imdada koŐmayaydı,
Sanmayın midemize bir gramcık et dűŐtű.

Bizim TarakıbaŐı derdi tası tarağı.
Bir çokları diyor ki bu hareket bet dűŐtű,

Korede kızıl ine geçince Türk süngüsü.
Komünist melununun üstüne heybet dűŐtű.

Bravo Necmiatı yendi İdman Gücünü,
Çevik kalecesine bir altın kisbet dűŐtű.

Rus radyosu ey Baba sana yine atarmıŐ,
Anla vaziyetini nice beresbet dűŐtű.

⁺ H.G 16 Ocak 1951 No: 2854

[650]

Sonbahar Trabzona doğrusu cennet düştü.
Bu görülmemiş hava canlara minnet düştü,

Bir yandan iri hamsi ruhi tatmin ediyor,
Bize ne büyük devlet ne büyük nimet düştü.

Bu bir fali hayırdır Trabzona uşaklar,
Korkmayin her vadide bize selâmet düştü.

Çalışkan doktorumuz Ali Rıza Alperat.
Verem hastanesine şükür asalet düştü.

Rıhtım inşaatının faaliyeti arttı.
Sevinç duyan ruhlara başka bir halet düştü.

Çok yaşasın çalışkan şanlı hükûmetimiz,
Yurdun her tarafına başka şahamet düştü.

Bu gidişle yakında alacak yaylasını,
Komünisttin başına baba kıyamet düştü

[651]

Bugünler Trabzona havadan cennet düştü!
Bizden Ulu Tanrıya binlerce minnet düştü!

Az kaldı ki uşaklar soluğumuz kesildi
On onbeş gün evvelsi hava üç gün bet düştü!

⁺ H.G 25 Mart 1949 No:2233

⁺ H.G 4 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2093

Bu zaman pahalılığı yiyeceği unuttuk
Yakacak maddesinden yüreklere dert düştü!

Her taraftan vaziyet taşlamaya başladı
Siyasetin havası bugünlerde sert düştü!

Türkün kuvvetlenmesi kâinatı güldürdü
Hain komünistlere korku ve dehşet düştü!

Siyasî sahalarda, medeni hamlelerde
Emin olun Türklüğe çok büyük kıymet düştü!

Bolşevikler ey Baba korksalarda çok değil
Türkün önderliğine kahraman İsmet düştü!

[652]

Komünistin bağrına bambaşka bir dert düştü.
Balkanlarda Ruslara çok büyük gayret düştü.

Ne yapsın zavallılar Titoyu da kaçırdı,
Kırkdokuz senesinde işleri çok bet düştü.

Sanki yağmurla seller bize yetmezmiş gibi,
Dilenci bolluğuda başlara âfet düştü.

Hiç bir kahvehanede oturmak imkânı yok,
Bakarsınki yanına koca bir şirket düştü.

Bir çok ufak çocuklar gece hep sokaklarda,
Narai hayi huydan kalplere dehşet düştü.

⁺ H.G 11Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2422

Gece tam on ikiydi uykudan bir sıçradım,
Yaramazların sesi kulağa çok sert düştü.

Tarlacı Mustafaymış Trabzon vapurunda,
Kurban kesen kahraman tashihi sünnet düştü.

[653]

Dinle bizim bay Ali mevzularda kıt düştü.
O da kara bahtımla birbirine zıt düştü.

Bir mevzu bulmak için boynum asıldı durdu,
Emin ol gerdanımdan kırksekiz bin bit düştü.

Kış geldi arkadaş seyrekledi sokaklar,
Mahalle aralarına zağar düştü it düştü.

Züğürtlük bastı oğul yaptıramadık gitti,
Geçenki fırtınada damdan kiremit düştü.

Yeşil yaprak içinde boz tavuk kızıl burni,
Nasrettin Hoca dermiş akla bu beyit düştü

Ne kızıl kelleler var, yeşillere bürünmüş,
Böyle gizli din tutan elbette ifrit düştü.

Daha yazardım amma kalem kurudu Baba,
Kumkumada boya yok beldende divit düştü.

[654]

Erzurumda miting diyorlar ki ters düştü!
Deveye sinek konu deveciye dert düştü!

Dedim dedi işini elimizden bıraksak
Vatana bir hayırlı iş görenler mert düştü!

Bugün her şeyden evvel birliğe çalışalım
Muvaffak olmazsak kütle düştü fert düştü!

Okuyun tarihleri şu ikilik yüzünden
Nice namlı millete vatandan hicret düştü!

Çok yaşasın varolsun çevik hükümetimiz
Liman inşaatına yeniden gayret düştü!

Ruslar Sırp hududuna asker yığıyorlarmış
Bu işten milletlere elbette ibret düştü!

Siyasi görüşlerin tamam yerinde Baba
Kalemine yeniden sanki bir kudret düştü!

[655]

Derdi büyüklerimiz Mart gelince dert düştü.
Halbuki Küçük ayı ondan daha sert düştü.

Sebze bulmak çok çetin lahanadır gidiyor,
Bir kilo ıspanağa kavuşan çok mert düştü.

⁺ H.G 9 Mart 1949 No:2218

⁺ H.G 20 Şubat 1950 (1 Ocak-30 Haziran 1950) No:2533

Gelinle kaynanayı döğüştürürmüş bu ay,
Demek ayrı gayrı yok bunda her bir fert düştü.

Balık yemeden yahu karnımız derya oldu,
Bazılarıda diyor bu bize nimet düştü

Yaz kokuları geldi İstanbul yolcusuna,
Zevk yapmağa bir kaç ay benzerki gurbet düştü.

O mübarek bölgede gezilmezmi uşaklar,
O kahraman Türklüğe ebedî cennet düştü.

Hava biraz güneşli ses çıkarma ey Baba,
Kalın kıştan kurtuldun bu cana minnet düştü.

[656]

Bu sene de havaya başka bir hikmet düştü!
İlkbahar ayına bak kıştan daha sert düştü!

Gölge vezninde asla sirke olmaz diyorlar,
Olmasa da şi'rimden ruhlara şerbet düştü!

Şiir yazmak değildir; onu sevdirmek hüner,
Her okuyan diyor ki gönlüme cennet düştü!

Dalkavukluk marazı hâlâ mı revaçtadır?
Gördüm ki çok kalblere bu korkunç illet düştü!

Cici Berberden git al bir piyango bileti,
Bakacaksın ki cebe papel bir demet düştü!

İşret içmek modası çocuklara nakletti,
Tekkeyi demhaneye ancak keramet düştü!

Ey Baba karaborsa yine faaliyette,
Vurguncunun yüzüne sanma meymenet düştü!

[657]

Bahar geldi uşaklar lâkin türlü dert düştü.
Güneş olduğu halde rüzgâr daha sert düştü.

Eskişehir felâketzedelerine yardım,
Eyleyenler bilinki ne kadar da mert düştü.

Hep açıkta yatıyor orda kardeşlerimiz,
Bize şimdi çok büyük millî bir hizmet düştü.

Komünistler Berlini yine abluka etti,
Yaptıkları kötü iş ne kadar da bet düştü.

Arkası kaşındıkça sürülüyor çobana,
Anlaşıldığı ona bir sopa kısmet düştü.

Demokratlar durmadan çözülmekte berdevam,
Aralarına yahu sanki kıyamet düştü

Bize varlıklar saçan şanlı Halk Partisine,
Halktan itimat düştü halktan çok kıymet düştü.

[658]

Müttefik ordulara yeniden gayret düştü.
Amerika tokatı bu sefer çok sert düştü

Kızıl Çinliler bütün cephelerde kaçıyor.
Kızıl Moskofun yine yüreğine dert düştü.

Kore Harbi emin ol çok mukaddes bir harptir,
Çünkü kızıl Ruslara büyük bir ibret düştü

Mini mini çocuklar hep sevdalık peşinde,
Bilin sinemalardan bize bir nimet düştü.

Çıplak kadın resmiyle doluyor gazeteler,
Daha niçin diyoruz ahlâkımız bet düştü.

Biz ahlâk timsaliyiz azametli milletiz,
Bizim tarihimizden cihana heybet düştü.

Şanlı tarihimizi yine hıfz etmeliyiz
Bu bugünkü Türklüğe elbetki sünnet düştü.

[659]

Berlin toplantısına çok büyük ümit düştü.
Ateşli yüreklere serin bir yoğurt düştü.

Bunda da bir nesnecik hasıl olmazsa eğer,
O zaman koyunlara çakal düştü kurt düştü.

⁺ H.G 29 Mayıs 1951 No: 2984

⁺ H.G 25 Mayıs 1949 No:2285

Baklavalar börekler satılmaz oldu artık
Pahalılık yüzünden uşaklar züğürt düştü.

Onda dokuz su amma yiyecek maddelerden
Yine şükür olsun ki yirmi beşe süt düştü

Kıymetli hemşerimiz sayın Osman Cudiye,
Trabzondan hediye iyi bir tabak dut düştü.

Şu zalim vurguncular tabiyetleştirdi artık
Sanma bu hainlerin göğsündeki put düştü.

Kahpe dünya ey Baba kimseye baki değil,
Nice hainler gördük son nefeste murt düştü.

[660]

Uşaklar kulağıma manidar bir ses düştü!
Komünist peyklerine birer birer rest düştü!

Alamanlar yakında hükûmet kuracaklar
Bu bennikçi millete tatlı bir nefes düştü!

Diplomasız cerrahin sanattan men oluşu
Çok güzel oldu yahu sanmaki abes düştü!

Lâle sinemasının mevkii ne kadar hoş
İllâki filimleri ne kadar enfes düştü!

Doktor İbrahim Okman meclise zevk verirdi
Sahnedeki ayrılalı yâran hep bakes düştü!

⁺ H.G 27 Temmuz 1948 (Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos) No:1999

Mebus olmak hulyası yine sardı heryanı
Bizim Şu talihimiz ne kadarda ters düştü!

İhtiyarladık amma gönül hiç kocamıyor
Deselerki Babaya iki meteris düştü!

[661]

Ne düşecek uşaklar kar düştü dolu düştü
Soğuşunda tamamı karında bolu düştü.

İşsizliktir yerinde pahalılık berdevam,
Fakır fukaraların kanadı kolu düştü.

Böyle sürekli karı kâinat görmüş değil.
Kuşun yuvası düştü tavuğun folu düştü.

Bugün kürrei arzın her tarafı bembeyaz,
Dağı sahrası düştü ormanı çolu düştü

Öyle benzerki güneş kuvvetini kaybetti,
Bu köhne ihtiyarın sağı ve solu düştü.

Bu sene çok uzundu tatsız kışın menzili,
Görsek ki önümüze baharın yolu düştü.

Sen nerdesin mubarek yine vaktin geçiyor,
Benzer aklına Baba hamsinin pulu düştü.

[662]

Bugün Hıdıreleşmiş çoğuna kuzu düştü.
Kimine Börek Tavuk bizede sözü düştü.

Eskiden zengin fakir yer içerde gezerdi
şimdi onu kalkındı doksandokuzu düştü

Duydum yaran hazırmış bugün kuzu yemeye,
Anlaşıldı ki bize suyunlan tuzu düştü

Koca bir camış aldım dedimki doldurayım
O da uyuza kaldı iki boynuzu düştü

Doktor Okman yapacak ilânı şadumanı
Yeşil kırlarda ona şerabın özü düştü.

Kemence Horon Zurna bugün kırla gidecek
Göreceğiz amlığa sarhoşun yüzü düştü

Bizde postu sereriz Boztepenin üstüne
Babanıza uşaklar dört cingan sazı düştü.

[663]

orba yerine bize akşamdan da çay düştü.
Züğürtlük büktü bizi belimizde yay düştü.

şu zalim felak beni hedef etti kendime,
Parasızlık acısı sanmayın kolay düştü.

⁺ H.G 6 Mayıs 1949 No:2269

⁺ H.G 13 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2404

İllâ ihtiyarlıkta, Halikim göstermesin,
Bu yüzden topraklara nice olgun bay düştü.

Dahriyi zaman olsan aldırış eyleyen yok,
Herkes kendi nefisini görmeye aday düştü.

Özresim konferansı ne kadar parlak oldu,
Resimcilere bundan çok büyük bir pay düştü,

Eğer hazik ararsan doktor Süreyya Erim,
Ona tedavi olan kalblere saray düştü.

Gördüm rüyada felek altın taksim ediyor,
Dedilerki sana ey Baba sana da bir tay düştü.

[664]

Kiblelerden uşaklar vücuda maraz düştü.
Bu sene yaz olmadı gerçi sıcak az düştü,

Lâkin bu sıcak rüzgâr sinirleri bozuyor.
Böyle devam ederse hamsiyede naz düştü.

Çünkü o mübareğin sıcaktan yüzü yoktur,
Böyle devam ederse işimiz ayaz düştü.

Ziraat Bankamızda cebe girdi demektir,
Bu yeni inşaattan ruhumuza haz düştü.

Bir de şu Araklıyı ilce görürsek sorma,
Sevincimizden bize gece gündüz saz düştü.

⁺ H.G 10 Kasım 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2432

Zakudanın batmanı üç yüz elliye imiş,
Desene ağzımıza hazır dolmuş kaz düştü.

Halksesini sahnede yaran hiç çekemedi,
Anlayınki Babanız ne nadar kurnaz düştü.

[665]

Bu sene beldemize çok tuhaf bir yaz düştü!
Evveli iyi gitti sonda rahmet az düştü!

Onbeşe satıyorlar bir kızarmış mısırı
şimdide piyasaya böyle bir cambaz düştü!

Güzel neşe alıyor parkta hasır perveran
Halkevinden o yere çok güzel bir saz düştü!

Hava kapalı amma katre rahmet yağmıyor
Bizden Cenabı Hakka her gece niyaz düştü!

Hem siyasî vaziyet hem geçinme işleri
Kırksekiz senesinde tamamen ayaz düştü!

Güzel Taksim parkında bir büfe olmak gerek
Bu sebepten ehli zevk o tarafa az düştü!

şu bizim talihimiz çok fenadır uşaklar
Ne olur ki deseler Babaya bir kaz düştü!

[666]

Benziyorki uşaklar bu sene yaz az düştü.
Ulu dağa kar yağdı Ağrıya da kaz düştü.

İki gündür ki soğuk kendini hissettirdi,
Bol bol yağmurlar yağdı mideye poyraz düştü.

Geldiğini işittim doktor Memduh Necdetin,
Ruhuma sevinç düştü yüreğime haz düştü.

Geçti faaliyete yaşasın Naci Başman,
Belediye işleri kaymaktan beyaz düştü.

Kaldırımlarda artık sallıyoruz kolları,
Bakma bir çok bakkaldan yanlış itiraz düştü.

Etle yağ fiyatları yüksek imiş gam yemem,
Bu yazın Trabzona çeşit çeşit saz düştü.

Kaçak etlerden Baba kebab yapan ahçılar,
Para kazanmak için ne kadar kurnaz düştü.

[667]

Balkanlılar görüştü yüreklere haz düştü!
Sevindik ruhumuza sanki ince saz düştü!

Tam üç gündür soğuktan limanımız gevredi
Çok şükür ki yeniden Trabzona yaz düştü!

⁺ H.G 23 Ağustos 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2359

⁺ H.G 17 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2107

Bu piyangodan bize bir amorticik vurdu
Talehi nâsaza bak bana hisse az düştü!

Kadınların fendine aldanıp müsrif olma
Düştümüzden sizlere iyi bir ikaz düştü!

Kilimin dört ucunu suya verirsin sonra
Bu yolda nice âlim bir nice papaz düştü!

Hergün mevzu bulması çok müşkil iş uşaklar
Bazı da saçmalamak onun için farz düştü!

Dörtyüz lira yakacak parası vermektense
İki yüze evlenenen, Baba çok kurnaz düştü!

[668]

Yaz gelince güz düştü güz gelince yaz düştü,
Kristal bahçesine tiyatro ve saz düştü

Hamsi balık bolluğu güldürdü memleketi,
Fukaranın evine sanki dolmuş kaz düştü.

İstavrit balığını tuzla da gör arkadaş,
Ondan bir küp tuzlayan ne kadar kurnaz düştü.

Siyaset alanında çökmektedir komünist,
Etki oyunlarına benzerki iflâs düştü.

Tekel başmüdürümüz ayrılacak diyorlar,
Çok müteessir olduk kalbimize yas düştü.

⁺ H.G 18 Ekim 1949 (1 Temmuz-31 Aralık 1949) No:2409

Çocuklar üzerinde kavi tedbir almalı,
Bir çok başı boş çocuk elbette haylâz düştü,

Sen de dedikoduya karış bakalım Baba,
Vur bakalım desinler kubbe düştü tas düştü.

[669]

Trabzona bu sene diyorlar cambaz düştü,
Ne tiyatro geldi de ne dahi bir saz düştü.

Onlar da anladılar bu belde de para yok,
Her tarafa fabrika o yere Poyraz düştü.

Bizim İlhan Somelden bir tek radyocuk alan,
Nekadar kurnaz düştü nekadar kurnaz düştü.

Duydum Niyazi Çebi partimizden ayrılmış,
Bu işi anlayana davul zurna az düştü.

Bizim Ali Kalkanla görüşemedik gittik,
Haçanki İstanbula geldi de bu yaz düştü.

Hamsi yirmibeşeymiş işittim Trabzonda,
Desene o beldeye gökden dolmuş kaz düştü.

Cevdet Akçay eymidir araymı Babasını,
Onu görmeyeli ben kalbime maraz düştü

⁺ H.G 17 Kasım 1948 (Eylül, Ekim, Kasım) No:2107

[670]

Elli altmış santim kar Trabzona az düştü!
On üç senedirki kış beldemize yaz düştü!

Bizle şaka yapıyor korkmayın kahpe felek
Bizim feryatlarımız kulağına saz düştü!

Önemli yenilikler icat ediyor bize
Soğukla pahalılık bize bir ikaz düştü!

Vurguncuyla matrabaaz türlü fırsat peşinde
Çok sevindi memleket haçanki beyaz düştü!

Irkaşlar birbirini kardeş gibi görmeli
Feleğın darbesine nice hokkabaz düştü!

Yazdan tertibat alan yakacağıını yığan
Şimdi anladınız mı ne kadar kurnaz düştü!

İkbal gemini Baba felek tarumar etti
Dümeni parçalandı hem de davulbaz düştü!

[671]

İstanbulda bu kışın yaz değil de güz düştü,
Sahillere sıcaklık dahillere buz düştü.

İstanbulda bu kışın ne içen var ne yiyen,
Gazeteler yazıyor süte salyangoz düştü.

⁺ H.G 11 Şubat 1949 No:2192

⁺ H.G 26 Şubat 1952 No:3225

Pahalılık kaldırdı başını ejder gibi,
Yavanlıktan çoğunun sırtına uyuz düştü.

Bizim Kömürcüoğlu çok güzel şiir yazdı,
Benden ona armağan çok güzel bir söz düştü

Karagözün bahçesi duydum zibillik olmuş,
Tenzifat işlerine zannetme pürüz düştü,

Trabzon ceridesi geçmiş faaliyete,
Niçin geçmesin yahu ayacığı düz düştü

Baba romatizmadan muztarıptır uşaklar,
Gündüzü gece oldu gecesi gündüz düştü,

[672]

Bu gece semalardan Trabzona buz düştü!
Bir gün yaz geldi derler bir gün derler güz düştü!

Sabun pahalılaştınca vay oldu başımıza
Derdimizin üstüne birde bir uyuz düştü!

Gördüm pırasaları her biri mertek gibi
Kilosu da otuza ne kadar ucuz düştü!

Ne yapalım uşaklar zaman yapıyor bunu
Sanki güneş doğmuyor kâinata kuz düştü!

Âlem buya kimisi çok zaruret çekiyor
Böyle yüz bin hâdise kimisine viz düştü!

Komünist belasından dünya kurtulacaktır
Göreceksiniz bir gün hayırlar hep düz düştü!

Bu hayu huyu Baba kâinat görmüş değil
İnsanlar hep bayıldı kurt kaçtı öküz düştü!

1213. 16 Heceliler

[673]

Şebitarikde ey üstad senin de şöhretin var mı
Güzellerle esnin ünsiyetin ya ülfetin var mı

Neler çekmekteyim bu bi vefakâr desti mahubdan
Acap bigammısın sende veyahut külfetin var mı

Bana huban vefa etmez riyakâr oldular gayri
Senin de bivefa Ekrem veyahut izzetin var mı

Nedir meydan okursun huplara bazarı aşk içre
Bu rahın pehlivanısın bilinmez kisbetin var mı

Haber aldım aya mahubları hep taksim etmişler
Aman bir tanecik olsun seninde kısmetin var mı

Zannetme âşıkânın matlubu hep ruyü mahubdur
O hassas cevhere âşık mısın bu illetin var mı

Hazzetmez kûşei kâşaneden hiç zümreyi uşşak
Dıvarı münhedim olmuş makamı halvetin var mı

[674]

Enisim hemdemim yoktur bugün meyhaneden gayri
Zannetme gamgüzarım var benim peymaneden gayri

Benim aşk ateşimdirki bütün eflâke ser çekti
Yanan yok mu sanırsın aşka bir pervaneden gayri

Bütün varımı yağma eyledi ol âfeti fettan
Nesi var bülbülü şüridenin bir lânedden gayri

Esiri zülfüyar oldum bana imdad eden yok mu
Olur mu derdime derman acap cânânedden gayri

Felek şu kahbe dünyayı, semayı eylese taksim
Düşermi payına bilmem Baba gamhaneden gayri

122. Dörtlük Birimiyle Yazılan Şiirler

1221. 11 Heceliler

[4]

1 Nice yıldır çarpırsın felekle
Her şeye mukavim ey metin Baba
Ümitler içinde bekle de bekle
Hayata kavuşman çok çetin Baba

İsterse yıllarca göz yaşın aksın
Ummaki taliin yüzüne baksın
İçinden yanacak ağlayacaksın
Fakirlik denilen dehşetin Baba

Duyulmadı gitti bu feryatların
 Yakar yüreğini belki yadların
 İmdada koşmazlar hiç evlâtların
 Olmasın kimseye minnetin Baba

Yurdun için yaşa yurt için çalış
 Bu uğurda her bir zahmete alış
 Sen keşki mahvol da toprağa karış
 Yaşasın çok şanlı milletin Baba

5 Ağlayıp akıtma gözün yaşını
 Hüzünle doldurma dertli başını
 Altından dikerler mezar taşını
 Ölmeden bilinmez kıymetin Baba

[5]

1 Meclisi yaranı kargalar sardı
 Sen artık dergâhdan sürüldün Baba
 Echelin okları bağrını yarıdı
 Bu sefer bağrından vuruldun Baba

Sahayı ervahta sen rahat rahat
 Dururken ne idi çektiğin zahmet
 Düşün ki kimlerle ettin ikamet
 Heyhatki boşuna yoruldu Baba

Karganın yanında öter mi bülbül
 İyi düşün o bağda açılır mı gül
 Ne alet ol ne de bir kimseye kul
 Bilsinlerki artık duruldun Baba

O gece ne idi kederden soldun
Ne müthiş terledin yandın kül oldun
Savaşa girmeden esir mi oldun
Hassas zincirlerle örüldün Baba

5 Memleket işinde almış iken rol
Benzerki o gece oynandı futbol
Yedirdiler sana bir kuvvetli kol
Sahnenin dışında görüldün Baba

6 Sainla pişiyor pilâvın zerden
Oyun tamam oldu kapandı perden
Kalkmazsın sen artık olduğun yerden
Öyleki kavvetli kuruldu Baba

[6]

1 Neden bu toplantı hep senin için
Gördünmü yurduna bir hizmet Baba
Çalış bundan sonra yetince gücün
Harekete geçti memleket Baba

Coşardın yurt için akar çağlardın
Eserim kayboldu derdin ağlardın
Boşuna Feleğe ümit bağlardın
Partimiz gösterdi bir himmet Baba

Yaşasın Halkevi gösterdi gayret
Kederli kalbinden kayboldu illet
Olmazdı bahtından sana meymenet
Şanlı milletine dua et Baba

Trabzon gençliği seninçin coştu
 Belediyemiz de yardıma koştu
 Bundan sonra sana hizmetler düştü
 Durmadan sazını düzenlet Baba

5 Çalış vatanına yetince kudret
 Eyle memlekete teşekkür minnet
 Sana sevgi besler bütün memleket
 Yetmezmi ki sana bu hürmet Baba

Eserlerin ile artık sen varsın
 Damla iken şimdi çoşan pınarsın
 Üzülme gel artık çok bahtiyarsın
 şanlı partimize bin minnet Baba

Seni yetiştiren güzel Trabzon
 Nice harikalar yaratmışdı dün
 Bu şirin beldeye kim olmaz meftun
 Her bucağı sanki bir Cennet Baba

Gururlanma sakın menbaın halktır
 İlham kaynakların her şeyin halktır
 Sen halk şairisin menşein halktır
 Halktadır bu nurlu meziyyet Baba

9 Ey Baba bu nurlu meclis var olsun
 Trabzon gençliği payidar olsun
 Eserin onlara yadigâr olsun
 O gençlik ki taşır çok kıymet Baba

[7]

1 Ezelden and içtik tanrı adına
 Sözüümüzde sabit kalmışız Baba
 Âşıkın gelirmi vuslet yadına
 Kemali cemaldan almışız Baba

Şikâyet etmeyiz yardan ağyare
 Açsa bağrımızda sethazar yare
 Bizler aşk uğrunda Mensur tek dare
 Saygı ile boyn salmışız Baba

Belimizde vardır kemeri gayret
 Ünümüz âlame saçmada hayret
 Savaşta kazandık muzafferiyeti
 Teraneyi zafer çalmışız Baba

4 Ey baba ne dersin bilmem bu hale
 Fikret esir oldu bir nevnihale
 Sağ tarafta cânan solda piyale
 Zevki sermediye dalmışız Baba

[8]

1 Necip evlâdının azmî önünde
 Attın matemini bugün Adana
 İstiklâl devrinin şanlı gününde
 Kavuşdun vatana mahzun Adana

Ezan sesleriyle ruhun uyansın
 Açık ufukların nura bayansın
 Alsancak sinende hem dalgalansın
 Sinesi hicranla meşhun adana

Şenlensin yuvalar ötsün bülbüller
 Issız bağlarında açılsın güller
 Şadoldu vasfınla bütün gönüller
 Çağlasın Seyhan'ın coşkun Adana

Ta arşı titretti fiğanı ahın
 Semalar olmuşdu hem nâlegâhın
 Akıbet rahmetti büyük Allahın
 Kavuşdun vatana dilhum Adana

5 Yükselsin ufkunda Allahüekber
 Sana tekbir alsın gökte melekler
 Evlâdın hicranla vaslını bekler
 O masum sinene meftun Adana

[9]

1 Ezelden biz kurduk medeniyeti
 Müsade etmeyiz yıkılmasına
 Tarihler yazmamış böyle vahşeti
 Sığmaz bu Türklüğün haritasına

İnsan kanı yahu dökülen bu kan
 Hayvanlar bile hep ağlıyor bu an
 Harabeye döndü bütün hep cihan
 Döndük taş devrinin tam ortasına

Ey medeniyetin müdafileri
 Dakka fevt etmeyin yürün ileri
 Ceht edin durdurun bu vahşi seli
 Yoksa döner dünya kan deryasına

Ey hür hükûmetler ey hür insanlar
 Nedir bu vahşice dökülen kanlar
 Bombalanıyor hep sabisübyanlar
 Benzedik yamyamın iskartasına

5 Durmayın birleşin bu zulme karşı
 Bir ağızdan çalın ileri marşı
 Allah bile sever böyle savaşı
 Düşmeyin Çeklerinsiz vartasına

Böyle birer birer gücünüz yetmez
 Sonra pişmanlık hiç para etmez
 Bitaraf kalmakla bu işler bitmez
 Aldanma kimsenin sigortasına

7 Bu müthiş ateşe çekin bir divar
 Başlayın hücumu genç ve ihtiyar
 Arkanızda ölmez koca Türklük var
 Düşmanı kahreder aslancasına

[10]

1 Yüzbin teşekkürler, yüzbin ihtiram
 Çok yaşa ey İsmet Paşamız yaşa
 Azminle vatana verdin ihtişam
 Demir don giydirdin dağ ile taşa

Dün alçak düşmanın bağırını yarıdın
 Bugün de vatani demirle sardın
 Birinci hamlede Sivas'a vardın
 Eserin cihana oldu temaşa

Daha çok eserler bekliyor millet
 Vatan da ediyor şükranla minnet
 Büyükdür vatana ettiğin hizmet
 Varol ey muhterem azimkâr Paşa

Türk'ün semasına kanatlar gerdin
 Vatanı düşmandan kurtarmak derdin
 Azminle cihana bütün nam verdin
 Yeniden bir vatan eyledin inşa

5 Geçtin imarına sevimli yurdun
 Koyu cehaleti bağrından vurdun
 Millete yeniden bir vatan kurdun
 Mekteple doldurdun ta başdan başa

[11]

1 Nur gibi parlarsın zümrüt dağların
 Kalmasın kalbinde hüznün Antakya
 Binbir yemiş versin yeşil bağların
 Türk'ün olacaksın bir gün Antakya

Sen Türk'den ayrılmış anavatansın
 Kâinat işitsin, dünya inansın
 Uykuya dalanlar artık uyansın
 Yutulmaz hakkısın Türk'ün Antakya

Biz Türküz düşmana dönmeyiz arka
 Nasılki bir zaman yürüdük şarka
 Garpda da düşmanı çekeriz çarka
 Kalırsın o zaman memnun Antakya

Ateşin Türklüğün kalbinde sönmez
 Can verir büyük Türk azminden dönmez
 Yüzbin yıl savaşa bezmez usanmaz
 Salmışız cihana biz ün Antakya

5 Kimsenin hakkına biz yan bakmayız
 Hakkımızı dahi hiç bırakmayız
 Ölümler saçarız harpden korkmayız
 Ölürüz yolunda yurdun Antakya

Yırtarız geçeriz denize dalsak
 Dünyayı sarsarız süngüyü çalsak
 Döğüşsek, çarpışsak, bir tane kalsak
 Türkünsün, Türk sana meftun Antakya

Emsali var mıdır bu şanlı ırkın
 Emrine bakarız biz Atatürk'ün
 İleri dedi mi bizlere bir gün
 Yakarız cihani bütün Antakya

Antakyalı kardeş geliriz bir gün
 Sana yan bakanı ederiz sürgün
 Her şeye kadirdir kahraman ırkın
 Hakkındır her zaman senin Antakya

9 Her şeye erişir bu gün kolumuz
 Velâkin sulhcuyuz, sulhtur yolumuz
 Dostlarla doludur sağı solumuz
 Sağlam bir dostuyuz dostun Antakya

[12]

1 Verdin kâinatı hep velveleye
 Şimdi tanburunu çal koca dünya
 Milletleri sokdun mücadeleye
 Durmadan hıncını al koca dünya

Lâzım değil idi bize himmetin
 Ne yazın, baharın ne de cennetin
 İnsansız, hayatsız yoktur kıymetin
 Görüldüğün gibi ol koca dünya

Ömrümüzü bir ah ile geçirdin
 Kimin alçak, kimin yüksek uçurdun
 Gamlara gargettin, zehir içirdin
 Tatdırmadın bize bal koca dünya

Bazı milletlere zaferler verdin
 Bazısını yıkdın yüzüstü serdin
 Bir gömleği yokdur binlerce ferdin
 Kimine giydirdin şal koca dünya

5 Eğer söndürmezsen korkunç ateşi
 Bu cengin çok fena gelecek peşi
 Üzerinde kalmaz asla bir kişi
 Hayvanlar da atar nal koca dünya

[13]

1 Türkün vatanına el uzandımı
 Bilinki kökünden yanar bu dünya
 Mehmetcik bir kere ırgalandımı
 Titreşir kâinat donar bu dünya

Anadolu Türkün öz vatanıdır
Toprağının rengi onun kanıdır
Boğazlar damarı kars da canıdır
Bu hakkı her zaman anar bu dünya

Bu yeşil vatanın her bir karışı
Bir çelik kaledir düşmana karşı
İnönü çaldımı ileri marşı
Parça parça olur kanar bu dünya

Ey zümrüt Anadolu ey aziz vatan
Ecdadın ruhudur bağrında yatan
Sana yan bakdımı bilmiş ol düşman
Ağlayıp akıtır kanlar bu dünya

5 Mihverin peykimi acaba neyiz
Savaşta yenilen bir zümremiyiz
Kimsenin önünde biz diz çökmeyiz
Gürleyip çaktımı oynar bu dünya

Benedi işine kurtla koyunun
Bize diyorlarki durman soyunun
Sizdedir forsası kanlı oyunun
Bilmiyorlar yanar kaynar bu dünya

Herkesin hakkına eyleriz hürmet
İyi komşuluğa veririz kıymet
Bütün emelimiz sulha bir hizmet
Bize zeytin dalı sunar bu dünya

Ey Türk ordusu sen gururla yaşa
 İsmi yazıldır dağa ve taşa
 Bir kere girdinmi kanlı savaşa
 Kıyametler kopdu sanar bu dünya

9 Ondokuz milyon Türk verdik elele
 Göğsümüz siperdir en müthiş sele
 Koptumu bir kere kanlı velvele
 Bir bakır tas gibi çınlar bu dünya

[14]

1 Öyle bürünmüşüm gama kedere
 Şadan olsam da hiç olmasam da hiç
 Akar göz yaşlarım manendi dere
 Umman olsam da hiç olmasamda hiç

Kavuşmak muhaldir vuslatı yare
 Saplandı keştemiz deryayı zare
 Bir siyah kaşlıya, bir sitemkâre
 Kurban olsam da hiç olmasam da hiç

Şu felek gam yemez sararsam solsam
 Hazzeder belki de gam ile dolsam
 Yüzbin türlü derde bir derman olsam
 Lokman olsam da hiç olmasam da hiç

Ne müthiş ateşler düştü gönüle
 Taaşşuk edeli şakrak bülbüle
 Güzeller bağında bir gonca güle
 Bağban olsam da hiç olmasam da hiç

5 Öyleyse ey saki doldur bana cam
 Doldur ki defolsun elem ile gam
 Meyhanei aşkta sabah ve akşam
 Mihman olsam da hiç olmasam da hiç

Götür ver canâna armağanımı
 Seyreyle ey saba can mihmanımı
 Uğranda versem de bir tek canımı
 Bican olsam da hiç olmasam da hiç

7 Ey Baba gençliğin geçti çağları
 Dertli yüreğinin erir yağları
 Harabeye döndü gönül bağları
 Viran olsam da hiç olmasam da hiç

[15]

1 Zaman değişerek her şey değişti
 Uyalım bizler de zamana üstad
 Köhne gidişlerden karnımız şişti
 Yeni iş bulalım birtane üstad

Terkedelim eski hurufatı biz
 Sürelim meydana yeni atı biz
 Keselim dibinden bu halatı biz
 Atalım zevreki ummana üstad

Görürüz milleti hep asrileşti
 Çiçekler bile hep beşka renk açdı
 Denizler kabardı dereler taşdı
 Niçin biz kalalım bigâne üstad

Cennetten kaçarak geldi huriler
 Göründü kalbimiz çalan periler
 Taze kumaş buldu hep müşteriler
 Letafet dağıldı cihanna üstad

5 Bülbülün değişdi baharı yazı
 Dilberin başkadır cilvesi nazı
 Berlin'de çalar da dinletir sazı
 Gel olma bakalım divane üstad

Çok şükür yetiştik bak bizim şansa
 Havada insanlar başladı dansa
 Aldırmazsın hiç bu dünya yansa
 Serteser olsa da virane üstad

Gezmeyiz biz artık eski çarıkla
 Fikri parlatırız hamsi balıkla
 Girilmez bu bezme yeşil sarıkla
 Giyeriz kisbeti merdane üstad

8 Bozuldu düzenler gözü yaş kaldık
 Eski yerimizde demirbaş kaldık
 Bir kara baht ile arkadaş kaldık
 Bazan ters döner pervane üstad

[16]

1 Ey güzel Türk yurdu şirin Giresun
 Ezelinden vardır şeref şan sende
 Seni çok severiz cennetmi nesin
 Duyarız tatlı bir heyecan sende

Zümrüt gibi parlak yeşil dağların
 Bin bir yemiş verir o şen bağların
 Cennetten üstündür bahar çağların
 Görünür hayatı cavidan sende

İstiklâl harbinde çoktur hizmetin
 Yayıldı dünyaya namın şöhretin
 Nekadar metinsin nekadar metin
 Metanet bakidir her zaman sende

Çok sevgi besleriz biz gönlümüzde
 İsmi anana veririz müjde
 Emsalin hiç yoktur Karadenizde
 Kalsaydım birkaç gün ben mihman sende

5 Ey Türk vatanının güzel beldesi
 Tabiat evinin yeşil perdesi
 Şehirlerde yokdur senden enfesi
 Yaptı irfan kuşu aşıyan sende

Taassubu yıkdın cehli yıprattın
 Ne yüksek fikirli gençler yarattın
 Köhnelikleri hep kalırdın attın
 Teceddüt kalmıştır armağan sende

7 Gururla parlasın ayın yıldızın
 Artık hiç kalmasın yürekden sizin
 Sevinsin şen olsun erkeğin kızın
 Çünkü doğan sende kahraman sende

[17]

1 Neşeler alırdın neşe saçardın
Gezerdin her zaman hûban içinde
Çiçekler koklardın çiçek açardın
Bülbüller arardın viran içinde

Sakiler mey vermez güzeller kaçar
Zannetme bağımda çiçekler açar
Elem bulutları her gün gam saçar
Ey gönül kaldın mı hicran içinde

Hani o ahenkler ut keman neyler
O demli geceler, güzeller, meyler
Nasıl ağlamayım ağalar beyler
Keştei umudum tufan içinde

Bu yoldan geçecek bütün hep cihan
Bu yolda bekçi ol eyleme fiğan
Olacak kâinat bir gün imtihan
Çalış sen boş durma meydan içinde

5 Niçin gözlerinden akıtırsın yaş
Bu hizmetdir bütün hizmetlerden baş
Ey Baba ruhlarla oldun arkadaş
Gezerken her zaman insan içinde

[18]⁺

1 Nice yıldır ben o yarı ararım
 Söyle saba söyle cananım nerde
 Sarsdı semaları ah ile zarım
 Uğratdı başımı bir büyük derde¹⁰

Yanıyor yüreğim yar ateşinde
 Sanki bir Mecnunum Leylâ peşinde
 Sevdiğim ya on dört ya on beşinde
 Bilmem semadamı yoksa ki yerde

Ben bu dilber için yanar gezerim
 İsmi her yerde anar gezerim
 Bülbülüm dikene konar gezerin
 Göremem goncamı gözümde perde

⁺ N.Y
¹⁰ 18-1a yarı: yâri// K.D 1958 Sayı:9

18-1b saba: sabâ // K.D 1958 Sayı:9

18-1c sarsdı :sarstı // K.D 1958 Sayı:9

18-1d uğratdı uğrattı // K.D 1958 Sayı:9

18-2a: yar ateşinde: yâr ateşinde // K.D 1958 Sayı:9

18-2b Mecnunum: Mecnûn'um // K.D 1958 Sayı:9

18-2c on beşinde: onbeşinde // K.D 1958 Sayı:9

18-2d semalardamı yoksa ki yerde: yerde mi yoksa göklerde// K.D 1958 Sayı:9

18-3b İsmi: Adını // K.D 1958 Sayı:9

18-3d goncamı: gonce mi // K.D 1958 Sayı:9

Güzel kuş namemi götür ver yare
 Sabretmez yüreğim hiç intizare
 Kapdırdım gönlümü bir inkisare
 Dönüyor yarımın hayali serde

5 Bulunmaz cihanda emsali eşi
 Sevdiğim dünyanın akşam güneşi
 Yakar yüreğimi yarın ateşi
 Ararım gezerim bahirde bedre

6 Ey Salim hicranla ağlama yeter
 Kavuşman yakındır olma mükedder
 Gurbet yolcuları verdiler haber
 Dediler sevdiğin şimendiferde

[19]

1 Ey güzel Trabzon şanlı kasada
 Yiğitler kaynağı çok şirin belde
 Güzelliklerin hiç gelmez hesaba
 Ne gökde mislin var ne dahi yerde

18-4a namemi: nâmemi // K.D 1958 Sayı:9

18-4a yare: yâr'a// K.D 1958 Sayı:9

18-4b intizare: intizar'a // K.D 1958 Sayı:9

18-4c Kapdırdımı: Kaptırdımı // K.D 1958 Sayı:9

18-4c inkisare: inkisâra // K.D 1958 Sayı:9

18-4d yarımın: yavrumun // K.D 1958 Sayı:9

18-5c: Yakar yüreğimi yarın ateşi: Gönlümü her demde yakar âteşi // K.D 1958 Sayı:9

18-5d bahirde bedre: onu her yerde // K.D 1958 Sayı:9

O zümrüt Soğuksu o yeşil çamlar
 Her çamın dalından neşeler damlar
 Mehtaba bürünmüş nurlu akşamlar
 Emin ol başkalık yaratır sende

Başına taç olmuş Boztepe dağı
 Yeşil tül örtünür ilkbahar çağı
 Çiçeklerle dolar solu ve sağı
 Nurlu güneş çeker üstüne perde

Emsalsiz eşsizdir şu Güzelhisar
 O billur kalede başkalıklar var
 Ehli zevk yazları orada yaşar
 Gezinti yapanlar uğramaz derde

5 Güzel Kanita'sı şen sahilleri
 Cenneti andırır ilkbaharları
 Toplar etrafına hep kibarları
 Melekler rengârenk gezer denizde

Zanos köprüsünün o manzarası
 Revnak verir burda ufak deresi
 Gören derki acap bura neresi
 Eşi yok Parisde hem İsviçrede

Büyük bir eserdir Atatürk parkı
 Cennet bağlarından hiç yoktur farkı
 Havzana değişmem şark ile garbı
 Ne kıymetler vardi Tahsin Üzer de

Molozda gazino asri hastane
 Bir iki asırda gelmez meydana
 Kürenin üstünde belki bir tane
 Ara bul bakalım emsali nerde

9 Ey Salim Trabzon birdir eşsizdir
 Bu vatan parçası bir güzel kızdır
 O Karadenizde aydır yıldızdır
 Çok büyük namı var dünyada gökde

[20]

1 Evvelâ payansız sevgi sunarım
 Sonra bak ne diyor bizim makale
 Akar göz yaşlarım sanki pınarım
 İşsizlik düşürdü bizi bu hale

Diyeyim sözümün ben kabasını
 Gözetmez memleket bir Babasını
 Herkes dolduruyor kendi tasını
 Züğürtlükten döndüm bir boş çuvala

Keniden de birazca vereyim haber
 Halkevi başkanı oldu Muammer
 Yenilikler yaptı gösterdi hüner
 Evimiz nurlandı döndü hilâle

Dağıldı gurbete yaranlar pek kıt
 Ne Hamamizade var ne dahi Reşit
 Celâleddin Avni o da yok işit
 Anınçin eylerim ahile nâle

5 Numan Sabit mühim vazife aldı
Yurt için çok çetin şığule daldı
Kurultayda bir tek Sükûti kaldı
Düşecek bu ahval çok kılükale

Cemal Rıza susdu durup dururken
Yazmaz oldu artık kapattı dükkân
Bay Cevdet de Yenyolda yürürken
Yükseldi talii konu ikbale

Hamsi de çıkıyor boyuna ince
Daha çok lezzetli yeniyor bence
Çok şükür her akşam atarız pençe
Akşam sabah odur bize nevâle

8 İşte hitam buldu burada kelâm
Duacıyım size sabah ve akşam
Çalış güzel yarda binlerce eyyam
Biraz da imdat et ben bimecale

[21]⁺

1 Altından bir neşter Nemduh Necdet'e
Süleyman Mahir'e bir demet Lâle
Bir kıravat bir de baston Cevdet'e
Açılmış bir zambak Avni Celâl'e ¹¹

¹¹ 21-1a Necdet'e: Necdede // N.Y

21-1b Mahir'e: Mahira // N.Y

21-1b Lâle: lâle // N.Y

21-1c Cevdet'e: Cevdete // N.Y

21-1d Celâl'e: Celâle // N.Y

21-2c Nihan'e: nihane // N.Y

21-2d Kemal'e: Kemâle // N.Y

Rıfkı Kulaç beye bir yazıhane
 Emsali gelmemiş ola cihane
 Aferinler varol derin Nihan'e
 Bir deste karanfil Ahmet Kemal'e

Sükuti beyime bir altın hame
 Cemal Rıza beye seyahatname
 Hususî bir doktor Kâmiî kame
 Bir şişe ilâç da ola nevale

Methini yazarsam sığmaz kitaba
 Ey Orhan Rıza bey bak bu hitaba
 Sakii aşkolan büyük Cenab'a
 Şarabı aşk ile dolu piyale

5 Namık babamıza büyük bir fiçî
 Bin batman rakıyı almalı içi
 Elmasla kakılı altın kılıcı
 Hacı Hasan beye ettim ihale

Mütehassısına bir çuval fındık
 Altın saat versem o da azıcık
 Bayramzade'ye ne versem lâyük
 Ketmedip hakkını girmem vebale

21-3c Hususî bir doktor Kâmiî kame: Bir hususi doktor kamiyikâme // N.Y

21-5a babamıza: Babamıza // N.Y

21-6a Mütehassısına: Mütehassisine // N.Y

21-6c Bayramzade'ye: Bayramzadeye // N.Y

21-6c lâyük: lâyük // N.Y

Rıza Rüssam beye çifte telli saz
 Ben muallimlere ne verirsem az
 Veysel Faik beye bir altın makas
 Yazar terbiyevi güzel makale

Hamami üstada elmas bir masa
 Üstüne koymalı zümrütten kasa
 Doldurmak onu hem basa basa
 Cemi şüaradan birer risale

10 Belediyemize millet hep meftun
 Bak bugün şehire öylemiydi dün
 Kargakaçirtana bin kanat kuzgun (*)
 Kaldırsınlar onu kafi cibale

(*) Trabzon'da belediye binasının altında bir kahvenin adı; bu kahvenin önünde vaktiyle ağaçlar vardı, bu ağaçlara konan kargaları kaçirtmak için bu ağaçlardan birine çinkırak takılmışdı.

21-7a Rıza Rüssam: 112-11a Rıza Rasim // N.Y

21-7b Ben muallimlere ne versem az: 112-11b Dünyayı versem de malumlara az // N.Y

21-7c bir altın:112 -11c altın bir // N.Y

21-7d makale: 112 -11d mekale // N.Y

21-9b Gültekin'e: Gültekine // N.Y

21-9b gayetle de hop: gaye ile hop // N.Y

21-9c Asrî Baba'mıza: Asri babamıza // N.Y

21-10a meftun: 112 -7a meftûn // N.Y

Tayyare yurduna elmas madalyon
 Ticaret evine bin çuval altın
 Azmü sebatından millet hep memnun
 Yüksel Necmiatı yetiş hilâle (**)

12 Cemal Azmi beye mücevher nişan
 Versin bu gidişle memlekete şan
 Yetmiş batman mum dik dartlerine yan
 Ey Baba sana da efginü nâle

[22]

1 Ey Türk vatanının altın kilidi
 Oluruz yolunda kurban Edirne
 Seninçin döğüşür Türklük ebedi
 Okuruz dünyaya ferman Edirne

Sen bize ecdattan bir yadigârsın
 Ebedî Türkünsün onunla varsın
 Ey Türkün vatanı çok bahtiyarsın
 Olamaz sana hiç çatan Edirne

Geçmez bir günümüz seni anmamış
 Denizler çökmemiş dağlar yanmamış
 Dünya baştan başa parçalanmamış
 Sana zeval yoktur inan Edirne

(**) Trabzonda bir spor kulübü.

21-11a Tayyare yurduna: 112-10a Tayyereyurduna // N.Y

21-11c Azmü sebatından: 112 -10c Azmi Sebatından // N.Y

21-11d Necmiatı:112 -10d Necmiati // N.Y

21-12b Versin bu gidişle memlekete şan: Bu genç şair verdi memlekete şan // N.Y

21-12c mum dik: mumdik // N.Y

21-12d efginü nâle: efgan ve nale // N.Y

Sen Türkten ayrılmaz Türk vatanısın
 Onun damarısın onun kanısın
 Türk sensiz yaşamaz Türkün canısın
 Buna inanmışdır cihan Edirne

5 Zümrütler gibidir ormanın dağın
 Çağlasın Meriç'in şenlensin bağın
 Uyu gölgesinde şanlı bayrağın
 Dokunamaz sana düşman Edirne

Şanlı mabedisin zümrüt vatanın
 Türk kanı fişkırır taşın toprağın
 Şehitlerle dolu her bir bucağın
 Parçalanır sana sarkan Edirne

Kahraman Mehmetcik gururla bakar
 Sana el değdimi sel gibi akar
 Bütün kâinatı ateşe yakar
 Kaplar her tarafı duman Edirne

[23]

1 Cevrinden cânanın bıkdım usandım
 Kavuşmak muhaldır vuslatı yare
 Ateşi aşkıyla yandıkça yandım
 Asla bulamadım derdime çare

Rahmetmez halime o kaşı hilâl
 Ne yarda vefa var ne bende mecal
 Olursam cânanla bir gün hemvisal
 Minnetim olur mu yarı ağyar

Sanki uyanmışım tatlı rüyadan
 Güyaki vad aldım o dilrübada
 Bir yeşil kuşcağz indi semadan
 Götürdü namemi o dilfikâre

İlkbahar gününün bir akşamında
 Gezinsek cânânla çay kenarında
 Olursak bir gülün sayebanında
 Söylesem dertlerim o gülizare

5 Ey Salim gaybettin zülfü siyahı
 Sarsarsın dünyayı çekince ahı
 Ayrılmaz bu gönlüm yardan billâhi
 Bu dertle ölüp de girsem mezara

[24]

1 Deli gönül göçtü aşk ellerinden
 Ey sebâ gidersen haber ver yare
 Ayrıldı gülünden bülbüllerinden
 Yürüttü kervanı meçhul diyare

Farkı yok goncamın şakrak bülbülden
 Onunçin hayatım kayboldu elden
 Ona ben gönlümü verdim ezelden
 Dönemem götürüp çekseler dare

Kaçırdım elimden nazlı yarimi
 Semalar işitti ahu zarımı
 Yağma eylediler bütün varımı
 Kapdırdım gönlümü bir gülizare

Kaşları siyahdı saçları ipek
 Görenler sanırdı onu bir melek
 İkimiz başbaşa toplansak çiçek
 Kavuşsak da birgün bir şen bahara

5 Yaralı kalbimiz inler derinden
 Yüzüyor gemimiz gam üzerinden
 Ahu gözlüm sakın çıkma yerinden
 Gönül avcılarını çıkıdı şikâre

6 Ey Baba bu aşka yoktur nihayet
 Yar için şekvaya bilmem ne hacet
 Bu dertden feleğe etme şikâyet
 Bu yolda ölüpte girsen mezare

[25]

1 Elli beş senedir tam kuruluşun
 Yetiştirdin büyük çok insan lise
 Hizmetin nekadar büyüktür düşün
 Saçdın beldemize sen irfan lise

Kuruluşun yeni çığırlar açdı
 Yurdumuza irfan nurları saçdı
 Bu güzel memleket sana mühtacdır
 Seninle övünür bu vatan lise

Evlâdı vatani olgunlaştırdın
 İlimle doldurdun hem de taşırdın
 Yüksek makamlara sen ulaştırdın
 Kazandırdın çok çok şeref şan lise

Sende ders görenin artar neşesi
Ey irfan şürebünün billur şişesi
Güzel yurdumuzun dört bir köşesi
Seninle doludur bu zaman lise

5 Elli beş yıl önce vermiştin nevrak
Kuruldu bağrında bu ilmi dernek
Şarkımıza oldun o gün bir örnek
Sana minnetdardır Trabzon lise

Şanlı cumhuriyet neler yarattı
Sana nice nice liseler kattı
Cehaletin yüzü yerlere battı
Kalmadı izinden bir nişan lise

Yüksek muallimlerle göğsün dolmuştur
Onlarım azmiyle vatan gülmüştür
Taassup yıkılıp yüzü solmuştur
Olmuştur hırafat perişan lise

8 Kayboldu kalplerden artık kaderler
İrfanla süslendi ha güzel iller
Seni kuran nurlu o büyük eller
Eyledi bizlere armağan lise

[26]⁺

Devran

1 O kadar kokduki Şu kahbe dũnya
İçinde bir dirhem tuzu kalmadı
Meyer geçen gũnler hepisi ruya
Neşeli demlerin Őzũ kalmadı ¹²

Hiç para etmiyor olsan da metin
Dũnyanın geğimi oldu ęok ęetin
Kestiler başını medeniyetin
Yıkıldı temeli tozu kalmadı

Ęökũyor yuvalar, yanıyor dağlar,
İnsanlık mũkedder, gŕzler kan ağlar
Şu faniye artık kim gŕnũl bağlar
Yazı matem oldu gũzũ kalmadı

Gũzel avrupayı bombalar yıktı
Fecaat yũkseldi ayuka ęıktı
Bũtũn yaŐıyanlar canından bıktı
Kimsenin hayatta gŕzũ kalmadı

⁺ H.G 5 Mayıs 1944 No:1107

¹²26-1c Meyer: Meğer // N.Y

26-3b mũkedder: mukadder // N.Y

26-3b kan ağlar: kanağlar // N.Y

26-4a avrupayı: Avrupayı // N.Y

26-4b ayuka: ayyuka // N.Y

26-4c yaŐıyanlar: yaşayanlar // N.Y

5 Tükenmez bir asır olsa da yaşın
 Neler görecektir o garip başın
 Şu zalim cidalin kanlı savaşın
 Sanma oynayacak kozu kalmadı

Kıyamet mi koştun nedir bu mahşer?
 Bugünkü vaziyet kalpleri eşer
 Ağlıyor kâinat inliyor beşer
 Kimsenin gülecek yüzü kalmadı..

7 Ey felek dünyayı yükledin File
 Bayıldın bu işe sen gülegüle
 Baba da kapıldı bu müthiş sele
 Cübbesi yıprandı bezi kalmadı

[27]

1 Yirmi iki yıldır tam kuruluşun
 Beldeye şan verdin İdmanocağı
 Hizmetin nekadar büyüktür düşün
 Gençliğe can verdin İdmanocağı

Varlığın şereftir bugün Türklüğe
 Bu nurlu vadide geçtin en öne
 Yüz sene evvelki uyşukluğa
 Yeniden kan verdin İdmanocağı

26-5b o garip: şu garip // N.Y

26-7a File: file// N.Y

26-7b gülegüle: güle güle // N.Y

İdmanlı çok gençler sen yetiştirdin
 Gençliğin kolunu çelikleştirdin
 Sıçrattın, atlatdın, çevikleştirdin
 Yeni meydan verdin İdmanocağı

Türk genci dünyayı tutar kolunda
 İlim irfan dolu sağla solunda
 Medenî sahanın şanlı yolunda
 Başka iyman verdin İdmanocağı

5 Sevindirdin bu gün aziz vatani
 Fedadır yoluna Türklüğün kanı
 İstikbalde yenmek için düşmanı
 Çok pehlivan verdin İdmanocağı

Emin ol gençlerin hasmını kovar
 Küreyi top gibi vurur yuvarlar
 Dayanmaz önüne çelik duvarlar
 Böyle inan verdin İdmanocağı

Ocaklı gençlere okunmaz meydan
 Her biri sahada sanki bir aslan
 Bu kahramanlara savaş oynundan
 Şanlı nişan verdin İdmanocağı

Topa vurdular mı bir kere candan
 Yenerler hasmını ortadan yandan
 Türk çocuklarına eski zamandan
 Nurlu zaman verdin İdmanocağı

Çaldı mı sahada ileri marşı
 Titretir Türk genci küreyi, arşı
 Duracaklar bir gün dünyaya karşı
 Böyle ferman verdin İdmanocağı

Ölür Türk gençliği vatan yoluna
 Sağ tarafı yener döner soluna
 Demir ayağına çelik koluna
 İyi derman verdin İdmanocağı

11 Ey Salim Türk ırkı daim varolsun
 Onun evlâtları bahtiyar olsun
 Bu şiirim Ocağa yadigâr olsun
 Sen de idman verdin İdmanocağı

[28]

1 Hamsiden darıldık hamsiyi attık
 Sen yetiş imdada kalkanbalığı
 Hep ince çıkıyor bu sene battık
 Bak bizim feryada kalkanbalığı

Hamsi galip oldu bulunmaz izi
 Milletın kalbinde bıraktı sızı
 Bu sene bol çık da sen doyur bizi
 Çok yaşa deryada kalkanbalığı

Hamsi yer hamsiye sanki tapardık
 Hastanın boynuna muska yapardık
 O senin yanında anladık artık
 Kalırmış piyade kalkanbalığı

Sen verdin şimdiden dünyalara şan
 Hamsi boykot oldu sözüme inan
 Trabzon halkından alırsın nişan
 Çıkarsın ziyade kalkan balığı

5 Hamsi midemizde yaralar açdı
 İnceyi bıraktı irisi kaçdı
 Kırdığı cevizler yüzünü aşdı
 Ermesin murada kalkanbalığı

Boyuna çok çık da hamsi kıskansın
 Hem sofrasın hem de kolda kalkansın
 Ne güzel yenirsin ne de yamansın
 Etin fevkelâde kalkanbalığı

7 Kabahatın şu ki mihın çokçadır
 Çivilerin uzun belin pekçedir
 Kuyruğun potine tam bir ökçedir
 Olur istifade kalkanbalığı

[29]

1 Bize yanaşmazsın ulan kerata
 Zengini ararsın kalkanbalığı
 Olsa da yanında bir de salata
 Ne güzel sararsın kalkanbalığı

Hamsi yok çok arttı şimdi kıymetin
 Yemeyle doyulmaz tatlıdır etin
 Yanına yanaşmak nekadar çetin
 Hamsiden kibarsın kalkanbalığı

Paralı olanı bulur sezersin
 Züğürtün bağırmı yakar ezersin
 Bangerler elinde oynar gezersin
 Memurdan kaçarsın kalkanbalığı

Müşteriler buldun sen yeni yeni
 Babanı tanırdık hem de dedeni
 Tamam üç senedir unuttuk seni
 Demek ki sen varsın kalkanbalığı

5 Senin için çokdur çekenler yası
 Ne yapsın bir olmaz iki yakası
 Kimin arkasında varsa kasası
 Oraya akarsın kalkanbalığı

Yüz elli kuruşa bir kilo balık
 Geçerken bakarız hep alık alık
 Seninçin çekene hasret sevdalık
 Mıhını kakarsın kalkanbalığı

7 Yüz elliye kalkan yemekdir hüner
 Alamıyanların neşesi söner
 Bazı da pervane tersine döner
 Bize de bakarsın kalkanbalığı

[30]⁺

1 Moskof teşvik etti Kızıl Koreyi
 Saldırttı Güneye sen dinle anı
 Güya feth edecek bütün kürreyi
 Kıymadan sel gibi akıttı kanı¹³

Gizli silâh verdi hem dahi para
 Konmak istiyordu en büyük kâra
 Girmek istiyordu her bir diyara
 Yok yere mahvetti bunca insanı

Zannınca o yendi Alamanyayı
 Bu kızıl komünist şımarık ayı
 Yutmak peşindedir bütün dünyayı
 Herifin kayboldu akli izanı

Görünki ne yaptı bu kızıl külhan
 İnsanlığa bugün kesildi düşman
 Milyonca masuma ettirdi figan
 Melanette geçti bugün şeytani

5 Durmaz saldırırdı o her tarafa
 Zulümle keserdi binlerce kafa
 Devletler dur dese bakmazdı lâfa
 Güyaki boş buldu koca meydanı

Derhal Amerika sezdi bu işi
 Gördüki sırtardı ayının dişi
 Bıraksa dünyaya kesecek fişi
 Ateşe verecek bütün cihanı

Yeter artık dedi yapma fiyaka
 Nedir bu yaptığın sevilmez şaka
 Emin ol sonunda basarsın faka
 Görürsün ensende bonbardımanı

⁺ B.S.Ü.K

¹³ 30-3a Alamanyayı: Almanyaı // B.S.D.K

30-3d akli: akli // B.S.D.K

30-4a Görünki: Görünki // B.S.D.K

30-7b yaptığın: yaptığın // B.S.D.K

Ne yaptı Korede Amerikabak
 Attı kızılılara kuvvetli dayak
 Ne kelle bıraktı ne kol ne ayak
 Kaçmakta buldular derde dermanî

Bir hamlede geçti aştı Seuli
 Doğru Mançuriya çevirdi yolu
 Ateşe gark etti sağı ve solu
 Bütün Kızıl Çini tuttu dumanı

10 Kahbelik yaptılar Kızıl Çinliler
 İnsanlığa düşman domuz kinliler
 Geçtiler hücumu eğri dinliler
 Moskoflar vermişti işbu plânı

Müttefik ordular sargıya düştü
 Yüzbinlerce Kızıl birden üşüştü
 Kahraman Mehmetçik harbe tutuştu
 Süngüye geçirdi bütün düşmanı

Allah Allah! dedi gürledi çaktı
 O sarılmıştı süngüyü taktı
 Kızıl Çinlilerin bağrını yaktı
 Koptu başlarına Nuhun tufanı

Kahraman general Tahsin Yazıcı
 Gürledi haykırdı o acı acı
 Dedi melunlere vurun kırbacı
 Yükseltin semaya şerefi şanı

30-8a Amerikabak: Amerika bak // B.S.D.K

30-8d dermanî: dermanı // B.S.D.K

O zaman kükredi Türk arslanları
Anadolunun cesur kahramanları
Serdiler yerlere hep düşmanları
Ne kocası kaldı ne nevcivanı

15 Tunç yürekli cesur Türk komutanı
Biri temsil eder yüzbin arsları
Tuttu kâinatı namı ve şanı
Göğsünde parlıyor şeref nişanı

Mehmetçik Korede süngüyü attı
Türkün tarihine sahife kattı
Kore dağlarını çekti yıprattı
Biri bin düşmana okur fermanı

Dalgalandı Çinde Türkün heybeti
Moskofun kalbine verdi dehşeti
Dünyayı titretti azmi savleti
Mehmetçik savaşta geçti arslanı

Süngümüz korede ölümler saçtı
 Harp oynunda yeni çığırlar açtı
 Türk adını işiten düşmanlar kaçtı
 Komünist melunler eğdi gerdanı

Denizde yürürüz gökte uçarız
 Savaşta ölsekte sanma kaçarız.
 Yüz misli düşmana ateş açarız
 Yıkarız dünyayı hem asümanı

20 Ey kahraman Türk sen yaşa bin kere
 Haykırsan bu cihan döner mahşere
 Sana yan bakmaz Kızıl kefere
 Çalarsın boynuna tığı bırranı

21 Ey Baba Büyük Türk daim varolsun
 Dünyalar durdukça bahtıyar olsun
 Destanım yurduma yadigâr olsun
 Burada hatmeyle iş bu destanı

[31]

1 Kılıçlar sıyrıldı kınından çıkdı
 Top tüfek dumanı tuttu cihanı
 İnsanlık evini bombalar yıkdı
 Harmana dönecek bütün her yanı

30-18a korede: Korede // B.S.D.K

30-18d melunler: melünler // B.S.D.K

30-18d gerdanı: gerdani // B.S.D.K

30-20d bırranı: berranı // B.S.D.K

30-21b bahtıyar: bahtiyar // B.S.D.K

30-21c yadigâr: yadikâr // B.S.D.K

Heyecan içinde bugün hep beşer
Bir kâbus sarmışdır dünyayı yer yer
Bütün hükûmetler oldu seferber
Nice bigünahın akacak kanı

Nerede insanlık nerde hamiyet
Nerelerde kaldı o medeniyet
İnsanlık mahvolur söner cemiyet
Sevindirmiyelim mel'un şeytanı

Anlaşın görüşün verin elele
Kopmasın cihanda kardı velvele
Yoksa medeniyet karışır sele
Ne hamamı kalır ne de külhanı

5 Ey dünya yüzünün hür milletleri
Sulh için çalışın durmayın geri
Kurtarın bugün bu büyük eseri
İşte insanlığın geldi zamanı

Riayet edelim hukukumuza
Almayalım silâh omuzumuza
Lanet okur tarih bu asrımıza
Kaybolur insanlık şerefi şanı

Menfaat uğruna dünya yakılmaz
Bu müthiş anlarda şansa bakılmaz
Bombalarla çocuk, kadın yakılmaz
Bütün beşeriyet rededer anı

Harpcı saydığımız kahraman Türkler
 İşte medeniyet yolunu bekler
 İstese dünyayı hemen elekler
 Savurur buğdayı bozar harmanı

Güzel tetkik edin dökülmesin kan
 Medenî bir yolda açılsın dükkân
 Yoksaki dünyada kalmaz bir mekân
 Yükseltmeyin göğe ahufiganı

10 Tarihlerle bakın hisseler kapın
 Eğri yolu koyun doğruya sapın
 Yoksaki ayaktan kaydı mı sabun
 Seyreyle o zaman bombardımanı

11 Ey Baba âleme ibretdir sözün
 Gayret et bu yolda açılsın gözün
 İnsanlık yoluna güdüyor özün
 Çünkü Türk oğlusun aslın Turanı

[32]

1 Goncamın aşkıyle yandım tutuştum
 Ruhuma bir imdat eyleyen var mı
 Görünki ne müthiş ateşe düştüm
 Benim gibi feryat eyleyen var mı

Bir matem olmuştur bana akşamlar
 Mahzun yüreğimden durmaz kan damlar
 Ey aşkın halinden bilen adamlar
 Nâşat gönlümü sat eyleyen var mı

Geçirmiş iken ben sevda çağını
 Yüklendin sırtıma aşkın dağını
 Viraneye dönen gönül bağını
 Acaba bir abat eyleyen var mı

Bozan ümitsizim bazan ümitli
 Bu benim sırrımın kutusu kitli
 Ben gibi dünyada binbir çeşitli
 Hüzünle gam icat eyleyen var mı

5 Kurtulmadın yarın endişesinden
 Tatmadın dünyanın hiç neşesinden
 Bu yeşil vatanın dört köşesinden
 Ey Salim seni yat eyleyen var mı

[33]

1 Güzeller yoluna yandım kül oldum
 Eridi kalbimin bütün yağları
 Kadrimi bilmeze vardım kul oldum
 Yüklendi sırtıma elem dağları

Çamların altında bazı yazları
 Toplardık etrafa hep yıldızları
 Oynatırdık güzel güzel kızları
 Eyvah gençliğimin geçti çağları

3 Vaz geç bu sevdadan gel artık yeter
 Ey Salim duyduğun gam ile keder
 Her dalında yüzbin baykuşlar öter
 Viraneye döndü gönül bağları

[34]

1 Kabardı ruhumuz geldi fevrana
Açıldı gözümüz görünce yazı
Gel artık girelim bezmi rindana
Çalalım Bekir bey seninle sazı

Üstadım Hamami söylesin gazel
Mahbuplar mecliste olsun müptezel
Cemalin sesi de gayetle güzel
Velâkin çekilmez cilvesi nazı

Gel sen de bizimle ey Rıfkı Kulaç
Bir ahenk seyreyle gözlerini aç
Kemalin nağmesi dertlere ilâc
Söylese dinlesek kürdü hicazı

Olsaydı bizimle Süleyman Mahir
Meclisde olurdu neşesi zahir
Bir şiir söylese o büyük şair
Cansızzadenin de çıksa âvâzı

5 Asri babamız da bu bezme gelse
Görse mahbubları hem neşelense
Bu işe Hamamı çok öfkelense
Ehli dil olurmu bilmemki razı

Celâl bey söylese her yer karanlık
Cevdet de dinlese olsa uyanık
Demezmiydi bu ses gayetle yanık
Olur mu bilmem ki hiç itirazı

Masrafı görseydi Osman Cudi bey
 Kâzım bey de saki olsaydı çok ey
 Veysel Faik çalsa tanbur ile ney
 Gültekin doldursa kuzuyu kazı

Necdetim Cenabım Sahirim nerde
 Tütüyor Reşidin hayali serde
 Görmeyip bir günde kalırken derde
 Ayrı düştü bizden vatan şebazı

Çekince Adil bey nareyi Haydar
 Zemini semavat inleyip titrer
 Vazife perverdir hem eroğlu er
 Meclisi irfanda dinlenir razı

10 Ey Salim sen eyle gelmişken kıvam
 Güzeller yoluna yanmaya devam
 Mecnundur desinler nisirren avam
 Ya şehit olursun ya dahi gazi

[35]

1 Neşeler içinde gönlüm bu gece
 Gel oyna bakalım çarliston kızı
 Üç günlük ömrümüz gitmesin hiçe
 Boyuna çakalım çarlıstan kızı

Meftunum yüzünün pembe rengine
 Aşkımın sandalı daldı engine
 Sen benim sineme ben seninkine
 Çiçekler takalım çarliston kızı

Oyna ki defolsun bandeki merak
Mahvettin gönlümü sen aldatarak
Ateşler üstüne ateş katarak
Dünyayı yakalım çarliston kızı

Sandım ki semadan indi bir yıldız
Aymısın, güneş mi, melekmişin kız
Hicranlar içinde eriyelim biz
Su gibi akalım çarliston kızı

5 Güzeller yoluna veririm seri
Bir gece koynuma girsen ey peri
İhtiyar demimde kalırsam geri
Dökülsün sakalım çarliston kızı

[36]

Baba Salim Öğütçe'nin
Yılbaşı Hediyeleri

1 Trabzonumuzun ateşin genci
Üstün bir kıymettir Nadide İnci
Halkevi başkanı bay Kefeliye
Hediye eyledim daim sevinci

Ayrılmamıştır hiç o adaletten
İtimat kazandı o memleketten
Asliye ceza hakimi sayın Cemile
Sevgi saygı takdim bütün milletten

Vatanî yollarda giymiştir kispet
 İnkâr olunamaz yaptığı hizmet
 En çetin zamanda bay Sükûtüden
 Çok büyük yararlık gördü memleket

İyi kıymet zatına eyledim hitap
 Sana gıpta eder güneş ve mehtap
 Faik Dranazdan feyiz alanlar
 İhtiyaç hissetmez görmeye kitap

5 Memleket bağında o bir çiçektir
 Emsali bulunmaz bir yerde tektir
 Yazı vadisinde bay Şevket Çulha
 O bir kitaptır o bir örnektir

Ne kadar temizdir ali cenaptır
 Vazifede sanki o bir kitaptır
 Seferber müdürü sayın Tahsine
 Bir lâle buketi vermek sevaptır

Ne kadar sevimli ne kadar şendir
 Gönüller içinde o bir gülşendir
 Tahsin Kurda verdim bir demet sümbül
 Millete sitkile hizmet edendir

Onun çok bambaşka tuhaftır işi
 Kıymetli gülüşü hemde duyuşu
 Zümrütten bir kalem Cevdet Alaba
 Güzel tasvir etsin yaz ile kışı

9 Gençlik bağlarının sümbülüdür o
 Marbuat gülünün bülbülüdür o
 Var olsun biricik Muzaffer Korlu,
 Babanın gönlünün bir gülüdür o

[37]⁺

1 Örsüne tersine vurdan çekici
 Ey büyük sanatkâr yüce demirci
 Yapdığın nesnenin kof çıktı içi
 Demek sende varsın koca demirci¹⁴

Geçenki şirinde cevherler saçtın
 Vezin öğrenmeye biraz muhtaçdın
 Şiir vadisinde mektepler açtın
 Bize de ders verdin koca demirci

Odun yap köyünde yokmu meşecik
 Götür sat para al gelsin neşecik
 Meylerden peylerden yazdın bir şeycik
 Döndün lokma bulmuş aca demirci

Otur rahat rahar ayranını iç
 Bizi eğritmeye körük çekme hiç
 Bilmediğin örse uzatma çekiç
 Gitmesin sözlerin güce demirci

5 Dünyada tatmadık sim ile zerden
 Bize bu şairlik kaldı ezelden
 Gece gündüz Baba yanar içerden
 Bakmaki tütmiyor baca demirci

---

¹⁴ 37-2a Şirinde: Şirinde // H.G n.1192

37-2b 6ğrenmeye: 6ğrenmeğe // H.G n.1192

37-2d koca: hoca // H.G n.1192

37-3a yokmu: yok mu // H.G n.1192

37-4a rahat rahar: rahat rahat // H.G n.1192

37-4d s6zlerin: s6zlerim // H.G n.1192

Eğriye gitmedik doğruya sattık
Her neki 6ğrendik felekten koptuk
Belki bilmeyerek bir kusur yaptık
Bakma bir ufacık suğa demirci

Bu d6rt mısra bu Őirde eksik.

Muhterem Ahmet Demirci'ye

1 Düşmiyen, kalkmıyan bir tek Allahtır.

Ey dinle sözümü kuzum Dermirci.

Hayat dediğin de ah ile vahtır,

Aldırma bir yere gözüm Demirci.

Nene lâzım senin uçak, kâinat.

İç buz gibi suyu köyünde yan yat,

Vur yağlı etlere eyleme inat,

Bet gelmesin sana sözüm Demirci.

Ne harptan anlarız ne de düşmandan,

Güzeli severiz daima candan,

Durmadan bâde iç billûr fincandan,

Şenlendir ruhunu bizim Demirci.

Kaçırma feleğin bir tek gününü,

Mey içip güzel sev artır ömrünü,

Yarın gelecekmiş dünyanın sonu,

Onu hiç düşünmez özüm Demirci.

5 Bir kerre kurduk mu âlemi abı

Bir anda gezeriz biz mabitabı,

Tulumlan sığırdım ruha şarabı,

Ehseni takvimdir yüzüm Demirci.

Biraz ey zakuda göndersen bağa,

Bu kış göndermezsen çarparım dağa,

İyi bir arkadaş olurum sağa,

Bekliyorum elde tuzum Demirci.

7 O zaman coşarım, hem de taşarım,
 Ne yere gidersen senle koşarım,
 Bu tuttuğum yoldan sanma şaşarım,
 Kalıncaya kadar tozum Demirci.

[39]

1 Eyvah sevdiğimi elden kaçırdım
 Anınçin gözlerim kan ağlar şimdi
 Gönül bülbülümü gülden uçurdum
 Virandır şen duran o bağlar şimdi

Çatamam dünyada bir tek eşine
 Benzerdi sevdiğim yaz güneşine
 Gurbetler dolansam gitsem peşine
 Acap yol verir mi şu dağlar şimdi

Ey yolcu kaybettim gonca gülümü
 İzini gördünse göster yolumu
 Gam leşgeri sardı sağı solumu
 Kurdular ruhumda otağlar şimdi

Gönlümün her yeri lâlezar idi
 Bahtımla sevdiğim bana yar idi
 Ne kadar neşeli günüm var idi
 Geçti artık geçti o çağlar şimdi

5 Ey Salim hicranla çekersin ahı
 Elemlî gönlümün nedir günahı
 Kaybetdin elinden kaşı siyahı
 Acap yaraların kim bağlar şimdi

[40]

1 Üstadımız bizim Baba efendi
Güzel sevmekte yokdur menendi
Şöhret vermişdir namı bülendi
Gülelim sevindir ol derdimendi

Alarak dilberi bezmi lubide
Boş yere savaşmış düşmüş ümide
Okumuş yüzüne yüzbin kaside
Yakmış da mahvetmiş kendini kendi

Meclisde o volkan misali yanar
Rüyana bakmakla eyler ahuzar
İsmi cemilini her yerde anar
Bilmez ki kendinin unu elendi

Başını bir büyük sevdaya saldı
Aşkın ateşinden deryaya daldı
Dün gece yarını yanına aldı
Takılmış boynuna aşkın kemendi

5 Sonra o dilberle oynadı kâat
Zavallı gönlünü eyledi rahat
Bu dert ezelidir değil kabahat
Cemi âşıklar sevda dilendi

Bir gözünü yumup işmar edişi
Binbir naz eyleyip hem söylenişi
Mesteder insanı her bir cümbüşü
Yüzüne baktıkca dil hastalandı

Riga işmarında çenesi oynar
 İnsan melek olsa yüreği kaynar
 İşveler, cilveler, nazik insanlar
 Sanki bir şiirdi ki tazelendi

Kızın işmarında gösterir dili
 Koncadan çıkarır sanırsın gülü
 Simizer kafeste gönül bülbülü
 Bir seher vaktında hanendelendi

Bacak işmarında omuzun atar
 Tiri ebruları canlara batar
 Sanki bir sultandır tahtında yatar
 Perçemin sallanıp yelpazelendi

10 Güzeli sevmeğe çokdan alışdın
 Ey Salim bu işde kavruldun pişdın
 O mahın vaslına bu şep çalışdın
 Gönül harap oldu dert tazelendi

[41]

1 Bir siyah gözlüye yandım tutuştum
 Görenler ağlıyor bu ehvalimi
 Görünki ne müthiş sevdaya düştüm
 Kimlere arz etsem bilmem halimi

Mateme büründü ahımdan dağlar
 Hazana tutuldu şen düran bağlar
 Kalbim melûl mahzum gözüm kan ağlar
 Gençlikte gayıp ettim istikbalimi

Ben onun aşkıyle oldum divane
 Şu elemli kalbim sanki virane
 Gonçecik gülüme nazlı canane
 Ey yolcu götür ver arzu halimi

Yakama sarıldı bu müthiş bela
 Dermansız bir derde oldum müptela
 Hiç insaf etmiyor gözleri ela
 Gayıp ettim elimden itidalimi

5 Ey Salim olmadın bir gün bahtiyar
 Uslanmadın gitti oldun ihtiyar
 Durmadan ararsın sen diyar diyar
 Bi vefa canani kanlı zalimi

[42]

1 Vatan için yetiş millete çalış
 Parlatmak istersen istikbalini
 Doğruluk etmeğe her zaman alış
 İslâha cehdeyle kötü halini

Paraya namusu eğer satarsan
 Şerefi, vicdanı elden atarsan
 Öz helâl malına haram katarsan
 Göreceksin bir gün izmihlâlini

3 Hayatta kendine dedirtme kötü
 Mala tamah etme yokdur kıymeti
 Namusdur insanın nurlu ziyneti
 Ey evlât hifzeyle itidalini

[43]

Dünyamız

1 Bugünkü dünyamız matem gâh olsa
Ne zevki kaldıda ne de neşesi
Her günkü gıdamız ahu vah oldu
Cehenneme döndü dört bir köşesi

Coşkun ırmakları sanmaki çağlar,
Sanki kan ağlıyor ovalar dağlar,
Hazana büründü şen duran bağlar.
Sarıya kalp oldu mor menekşesi

Bir yandan komünist fesat saçmakta
Bir yandan vurguncu bayrak açmakta
Palılık yükselip göğe açmakta,
Tükenmez kalplerin hiç endişesi

Her tarafı müthiş bir buhran sardı
Açlıkla hastalık son hadde vardı,
İnsafsız felekte kılı bin vardı
Kırıldı mahvoldu gönül şişesi

5 Kimi der kıyamet yarın kopacak
Kimi mürtekiptir bir şey kapacak
Kimi otel kimi mağza yapacak
Babanında koşturdu çift menteşesi

[44]

1 Sepetini alan yalıya koştı
Dediler göründü deryada hamsi
Trabzonun halkı hep çoşdu da çoştı
Çok şükür bu sene ziyade hamsi

Girdi ağa artık gözleri inci
Sepet sepet taşır kocası genci
Ekmeğini kendi yesin furunci
Baksana yetişdi imdada hamsi

Farkımız yok idi bizim şaşkından
Tamam beş senedir yandık aşkından
Baklava yapardık mısır unundan
Görürdük her gece rüyada hamsi

Bu sene mübarek buldu çağını
Yıprattı Azak'ın demir ağını
İsterse satmasın köylü yağını
Küplere girmeğe amade hamsi

5 Kim bakar mısıra dururken hamsi
Bu sene milletin uyandı şansı
Ye bir içli tava tazele dansı
Sed çekdi bu hali berbada hamsi

Açlıktan bahsetme söyleme yalan
Bangerdir bir tek küp hamsisi olan
Bundan sonra olmaz açlıktan solan
Bir şey bulamazsan ye sade hamsi

Çok metettim diye bana taş atma
 Bin batman günde ye lâfı uzatma
 Baklava börek yap sakın tuz katma
 İsa bile yiyor semada hamsi

Bir gözlerine bak bir de kaşına
 Yeni girmiş dersin on dört yaşına
 Günde bir batmancık adam başına
 Çıkmazsa ermesin murada hamsi

9 Ey Salim çok şükür kalmadı derdin
 Hamsi çıktı artık ipe un serdin
 Çiğ olarak günde bir batman yerdin
 Geçseydi eline tenhada hamsi

[45]⁺

Mübarek Hamsi

1 Hemen bayram yapın durman uşaklar
 Çok şükür yetişdi İmdade Hamsi
 Amanın gevşesin belden kuşaklar
 Yiyin bir batmandan ziyade Hamsi ¹⁵

İnerdik yalıya hergün ağlardık
 Ha geldi diyerek ümit bağlardık
 Bir kayık gördük mü coşar çağlardık
 Derdikki göründü deryade Hamsi

¹⁵45-2a hergün: her gün // H.G n.2242

45-2c Bir: Biz // H.G n.2242

Neden sen bu sene, ağlattın bizi
 Betdüa etmekte erkeği kızı
 Tutmazken milletin ayağı dizi
 Aferin set çektin feryade Hamsi

Doyur mideleri sevindir şenlet
 Sensiz istemeyiz Allahtan Cennet
 Kasaplara asla etmeyiz minnet
 İriştirdin bizi murade Hamsi

5 Kalktı üstümüzden züğürtlük dağı
 Geçti Trabzondan fakirlik çağı
 Neyleyim şekerı neyleyim yağı
 Küplere girmeye amade Hamsi

Hamd olsunki gördük gümüş yüzünü
 Ziyaret eyledik mercan gözünü
 Hastalar bilseler senin özünü
 Kalırdı tabipler piyade Hamsi

7 Ey Baba Hamsinin büyük şanı var
 Bütün mahlûkattan başka kanı var
 Billürlerden parlak bir gerdanı var
 Meleklerde yiyor semade Hamsi

45-3b Betdüa: Betdua // H.G n.2242

45-4b Cennet: cennet // H.G n.2242

45-4d murade: murada // H.G n.2242

45-6d tabipler: tabibler // H.G n.2242

45-7b mahlûkattan: mahlûkattan // H.G n.2242

[46]

Aferin hamsi

1 Mübarek hamsiler sözümü tuttu
Ermesin bir zaman zevale hamsi
Biz zannettik zalim bizi unuttu
Az kalsın girmiştik vebale hamsi

Yeme ile doymazdık ne kadar iyi idin
Midyemize hakim koca bir beydin
Baklavada değil başka bir şeydin
Gelmesen dönmüştük kavala hamsi

Kayığın başında mahşer oluyor
Alamıyanların yüzü soluyor
Binlerce sepetler akıp doluyor
Kimi de koyuyor çuvala hamsi

Bak mubarekteki sen berekete
Bir kayığı yeter bir memlekete
İhtiyaç kalmıyor artık hiç ete
Herkes oluyor nevale hamsi

5 Geç göründü deyu etme endişe
Durmayıp o sana götürür neşe
Bir batman çiy yesen olmazsın birşey
Anca erişmiştir kemale hamsi

Büyükler sözünü yabana atma
Yahnisine sakın sarmısak katma
Çorbasına tuzu fazlaca katma
Takar buğazına şelâle hamsi

7 Ey baba hamsiye sen eyle minnet
 Yiyenlerde kalmaz ufak bir illet
 Yerinden oynadı bütün memleket
 Acep sen ne dersin bu hale hamsi

[47]⁺

1 Ey sahil halkının büyük varlığı
 Züğürtlük derdinin ilâcı hamsi
 Sen variken kimse çekmez darlığı
 Lütf eyle bizlere gel acı hamsi¹⁶

İrinlen incenlen et bize akın
 Hep sana âşıkız durma gel yakın
 Zeytinyağı gibi gizlenme sakın
 Bu ne çirkin işdir ne acı hamsi

Piyasaya binbir muhtekir doldu
 Eshabı vicdnın renkleri soldu
 Bak şansa ne büyük bir banger oldu
 Eski bildiğimiz zurnacı hamsi

Yiyemez olmuşuz şekeri yağı
 Yavanlıktan tutmaz dizlerin bağı
 Recep Denizerin şen olsun ağı
 Sensin fukaranın güllacı hamsi

⁺ N.Y

¹⁶47-1d Lütf eyle: Lutfeyle // T.E.H

47-2a İrinlen: irinlen // T.E.H

47-3b Eshabı vicdnın: Ashâbı vicdanın// T.E.H

47-4c Recep Denizerin: Recep Denizer'in // T.E.H

47-4d güllacı: güllâcı// T.E.H

5 Vicdanın çizdiği yoldan sarpanın
 Bu sevimli halka hile yapanın
 Zalim vurguncunun yıldız kapanın
 Çalmalı sırtına kırbacı hamsi

Eğer alamazsak erzak bedeli
 Şaşkına döneriz oluruz deli
 Soğuktan oynarız kep çiftetelli
 Baş edemez bizlen eczacı hamsi

Çok şükür kü sana el uzatan yok
 Yoksa bir günceğiz gezemezdik tok
 Nefes aldırırısın züğüрте çok çok
 Ey muazzez nimet ey haci hamsi

Koca deryalarda yoktur sana eş
 Mideye gıdasın vücade ateş
 İsterse kar yağsın vurmasın güneş
 Seni yiyen görmez hiç sancı hamsi

9 Ey Salim bu sene hamsi çok iri
 Güzel Trabzonun odur Hızır
 İzkarada pişir ye diri diri
 Bir keman da çalsın şakacı hamsi

47-7a şükür kü: şükür ki // T.E.H

47-8b vücade: vücuda// T.E.H

47-9b Hızır: Hızır'ı // T.E.H

47-9c İzkarada: İskarda // T.E.H

[48]⁺

Hamsi

1 Bir yıl görünmezsen artar kederim
 Yetiş imdadıma imanım hamsi
 Yüzünü görünce bayram ederim
 Sen olursun benim kurbanım hamsi¹⁷

Maraza uğrarım hamsi demezsem
 İçerim tutuşur hamsi yemezsem
 Üstüne bir varel su içmezsem
 Çıkar asumana dumanım hamsi

Kuyruğun tutarım merd oğlu merdim
 Olsa da bir batman pişirip yerdim
 Çok yiyip içince artarsa derdim
 Olursun derdime dermanım hamsi

¹⁷48-1b Yetiş: 1b Gel yetiş // B.S.D.K ;1b Yetiş //K.D S.9; 1b Yetiş // H.D S.2; 1b Yetiş// T.M.B

48-1d Sen olursun: 1d Olursun sen // B.S.D.K ;1d Sen olursun //K.D S.9; 1d Sen olursun // H.D S.2; 1d Sen olursun // T.M.B

48-2a uğrarım: 2a kalarım // B.S.D.K ;2a uğrarım //K.D S.9; 2a uğrarım // H.D S.2; 2a uğrarım // T.M.B

48-2b hamsi: 2b bir gün // B.S.D.K ; 2b hamsi //K.D S.9; 2b hamsi // H.D S.2; 2b hamsi// T.M.B

48-2c varel: 2c varil // B.S.D.K ;2c varel //K.D S.9; 2c veral // H.D S.2; 2c varel// T.M.B

48-2c pekmezlemezsem: 2c su içmesem // B.S.D.K ;2c pekmezlemezsem //K.D S.9; 2c pekmezlesem// H.D S.2; 2c bekmezlemezsem// T.M.B

48-3b olsa da bir batman :4b bir batmanda olsa // B.S.D.K ;3b olsa da bir batman //K.D S.9; 3b olsa da bir batman // H.D S.2; 3b olsa da bir batman // T.M.B

48-3c Çok yiyüb içince: 4c seni çok yeyipte // B.S.D.K ; 3c çok yiyip içince //K.D S.9; 3c çok yiyip içince // H.D S.2; 3c çok yiyip içince // T.M.B

Hamsi sen gezersin ulu deryada
 Pişince başlarsın ahu feryada
 Aşkınla yanarım yetiş imdada
 Kurbanın olayım civanım hamsi

5 Ey Salim hamsiyi ye seve seve
 Kamyonet yüklerim yetmezse deve
 Düşürdüm mü seni bir gece eve
 O gece keyfimden şadanım hamsi

[49]

Mübarek Hamsi

1 Tuzladılar ızgaraya dizdiler
 Çatlattılar seni nazardan hamsi
 Beğenmiyenler de işi sezdiler
 Kapakap ettiler pazardan hamsi

Bilenler bahtiyar senin özünü
 En kibar tabaka yapar sözünü
 Haçan ki kayıkta gördüm yüzünü
 Sandım babam çıktı mezardan hamsi

48-4a Hamsi sen: 3a Hamsi sen // B.S.D.K ;4a Hamsisin //K.D S.9; 4a Hamsi sen // H.D S.2; 4a Hamsinin // T.M.B

48-5a (Salim) Hamsi yerim seve seve: 5a Ey Salim Hamsiyi ye seve seve // B.S.D.K ;5a (Salim) Hamsi yerim seve seve //K.D S.9; 5a Ey Salim Hamsiyi ye seve seve // H.D S.2; 5a Hamsi yerim ben seve seve // T.M.B

48-5c Düşürdüm mü: 5c Düşürsem // B.S.D.K ;5c Düşürdüm mü //K.D S.9; 5c Düşürdüm mü // H.D S.2; 5c Düşürdüm mü // T.M.B

Ondan zevkli birşey var mı uşaklar
 Sofraya geldi mi gevşer kuşaklar
 Yüzbin derdin olsa bir anda paklar
 Daha neş'e verir bahardan hamsi

Ona peygamber der Trabzon Maçka
 Yahnisini yiyen tutulur aşka
 Bir yıl yemedim de düştüm kuluçka
 Dize kuvvet verir damardan hamsi

5 Allah yaratmadı böyle bir nimet
 Hele suyunda var bambaşka hikmet
 Hocalar diyor ki, görmesin Cennet
 Gidip dilenmiyen cıvardan hamsi

Bütün her tarafa nâmı yayıldı
 Tavuğun etinden üstün sayıldı
 İstanbul halkı da şimdi ayıldı
 Korkum bu isterler Bayar'dan hamsi

Anlatayım sana dinle arkadaş
 Hamsi yemez isen işin olur yaş
 Derler ki, hıyarla ikisi kardeş
 Bence kıymetlidir hıyardan hamsi.

Trabzonda haçan çıkıyor ince
 O gün iş düşüyor kocaya gence
 Toplanır bütün halk davul kemeççe
 Asılır ocağa gugardan hamsi.

En üstün kimyadır deseler elyek
 Büyütür enseyi şişirir göbek
 Kurut da tozunu burnuna bir çek
 Zevk verir daha çok sigardan hamsi

10 Arkasında bir incecik deri var.
 Vücuda kan veren hem cevheri var
 Oku da bak dört kitapta yeri var
 Abı hayat içti Hızır'dan hamsi

11 Ey Baba hamsiye yazdın bir destan
 Aferinler aldın düşmandan dosttan
 Bir pileki hamsi üç beş de bostan
 Kurtarır bin kişi zarardan hamsi

[50]⁺

Hamsiye Tahassür

1 Bu yıl görünmedin nerede kaldın
 Bizleri hasretle yaktın ey hamsi
 Ne oldun ne derin sulara daldın
 Hangi deryalara aktın ey hamsi¹⁸

Pilâvın böreğin çorban pek hoştur
 Seni görmeyeli millet sarhoştur
 Gel yetiş imdada küpler hep boştur
 Geçmek üzeredir vaktin ey hamsi

Bir daha görmesek böyle bir acı
 Seni gören olur en büyük hacı
 Eczahaneler pahalattı ilacı
 Hem ilâçtın hem de Tiryaktın Hamsi,

Ey mubarek yüzzlü, ey gümüş belli
 Ey billur gerdanlı kuyruğu telli
 Bir tanene feda binbeşyüz elli
 Neden bize yaman bektin ey Hamsi

5 Toplansa güzeller hep bir araya
 Senden başkası vurur karaya
 Sen niçin girmedin müsabakaya
 Bütün güzellerden kıvraktın hamsi

6 Palamut balığı seni aldattı
 Ne uzak yerlere kaldırıp attı
 Kendi midemizde yanına yattı
 Tabii bu işleri çaktın ey hamsi

⁺ H.G 1942

- ¹⁸ 50-2a aldatdı: 6a aldattı // N.Y
 50-2b kaldırdı atdı:6b kaldırıp attı // N.Y
 50-2d çakdın: 6d çaktın // N.Y
 50-3a Pilavın: 2a Pilâvın // N.Y
 50-3a hoşdur: 2a hoştur // N.Y
 50-3b sarhoşdur:2b sarhoştur // N.Y
 50-3c boşdur: 2c boştur // N.Y
 50-4a dahi: 3b daha // N.Y
 50-4c Eczahaneder: 3cEczahane // N.Y
 50-4d ilâcdın: 3d ilâçtın // N.Y
 50-4d tiryakdın: 3d tiryaktın // N.Y
 50-5b billor:5b billûr // N.Y
 50-5c beş yüz:4c beşyüz // N.Y
 50-5d bakdın: 4d baktın // N.Y
 50-6d kıvrakdın:5d kıvraktın // N.Y

Bu yıl görünmezsem artar kederim
 Yetiş imdadıma imanın hamsi
 Yüzünü görünce bayram ederim
 Sen olursun banım kurbanım hamsi

Maraza uğrarım hamsi demezsem
 İçerim tutuşur hamsi yemezsem
 Üstünü bir veral pekmezlemesem
 Çıkar âsumana dumanım hamsi Bu iki dörtlük eksik.

[51]⁺

1 Bir kere göründün aldattın bizi
 Nereye kendini attın ey hamsi
 Ey Karadenizin en güzel kızı
 Derdimize dertler kattın ey hamsi¹⁹

Çıkınca ben ettim millete müjde
 Ne kavurma vardır ne de yağ bizde
 Gezerken gururla karadenizde
 Bir göründün bir de battın ey hamsi

Kiminin elinde koca bir sepet
 Trabzon halkı hep bekliyor nöbet
 Rizeninin başına kondu bu devlet
 Duyduk ki orada yattın ey hamsi

Trabzon çekecek bu sene de yas
 Bir küp lâzım değil olsaydı bir tas
 Benzerki Rizeye geçti bizim şans
 Trabzona göbek attın ey hamsi

5 Üstüne doğrardık taze soğanı
 Biz güzel bilirdik senin havanı
 Bir kere yemeden içli tavanı
 Bizi neden böyle sattın ey hamsi

⁺ N.Y

¹⁹51-1c Karadeniz'in: Karadenizin // G.G.T.Ş

51-2c Karadeniz'de: karadenizde // G.G.T.Ş

51-3c Rizeli'nin: Rizeninin // G.G.T.Ş

6 Hep bana kabahat buluyor millet
 Diyorlar hamsiye ettirdin ricat
 Gel kurtar yakamı eyle bir himmet
 Ne bulaşık işe çattın ey hamsi

[52]

1 Zalimlikten artık kurtardın yaka
 Gösterdin kendini bugün ey hamsi
 Zalim dedik sana yaptık bir şaka
 Hep sana eğeriz boyun ey hamsi

Doymaya başladı milletin gözü
 Halt etmiş yanında dolmuş bir kuzu
 Birine değişmem iki ikizi
 Selviden güzeldir boyun hamsi

Bugünler çok şükür iyi iri çıktın
 Yalıya sabahtan bayrağı diktin
 Vurdun kasapları mahvettin yıktın
 Oynadın borsada bir oyun hamsi

Bazılar geceden yalıya iner
 Kimi kandil yakar kimisi fener
 Tenekeler elde oynayıp döner
 Memleket yapıyor düyün ey hamsi

5 Sana yalvarırız bırakma bizi
 Tutmaya başladı milletin dizi
 Sana duacıdır erkeği kızı
 Kurban olsun sana koyun ey hamsi

51-5d Trabzon'a: Trabzona // G.G.T.Ş

51-6b ric'at: ricat // G.G.T.Ş

6 Dünyada çok büyük bir kıymetin var
 Tavuğun etinden iyi etin var
 Emsalin bulunmaz bir lezzetin var
 Cennettenmi çıktı soyun ey hamsi

[53]⁺

1 Nedir biz seninle kalmışız derde
 Bu yıl da gülmedi yüzümüz hamsi
 Hep ince çıkarsın irin nerede
 Geçmiyor mu sana sözümüz hamsi²⁰

Zamanın geçiyor yakınlaştı yaz
 Doyurmadın bizi, çıkıyorsun az
 Neden bize böyle ediyorsun naz
 Bekliyoruz elde tuzumuz hamsi

Birkaç sene evvel iri çıkardın
 Sana sevgimizi anlar çakardın
 Bir vurmada izkarayı yakardın
 Hem kurbandın hem kuzumuz hamsi

Kasaplar acımaz sen acı bizi
 Yavanlıktan tutmaz fakirin dizi
 Züğürtler seninle bozar perhizi
 Görmez etsizlikten gözümüz hamsi

---

²⁰ 53-3c yakardın: 3c yıkardın // N.Y; 3c yakardın // T.E.H

5 Koca bir memleket hep sana kuldur
 Bir kere göründün, dediler boldur
 İnsaf et, gel artık küpleri doldur
 Ne tarla kaldı ne özümüz hamsi

Bazı seneler denizlerden taşarsın
 Gelelim peşine nerde yaşarsın
 Ne fındık kabuğu ne de sen varsın
 Kimseyi görmüyor güzümüz hamsi

7 Ey Salim dört yüzdür kilosu yağın
 Tatmıyor dizlerin kesildi bağın
 Ey Recep Denizer şenlensin ağın
 Yoksa kalmamıştı tuzumuz hamsi

[54]

1 Ey çok büyük Hatay ey zümrüt vatan
 Ey Ebedî Şef'in büyük eseri
 Sana kavuşmaya atıyorduk can
 Milli Şef yürüttü bizi ileri

Bugün albayrağı göğsüne diktik
 Hep onun azmiyle göklere çıktık
 Bütün düşmanların belini bükdük
 Dönmez büyük Türklük bir adım geri

Bu ne büyük gündür ne büyük bayram
 Ne kutlu varlıktır ne kutlu eyyam
 Kahraman ordumuz sana bin selâm
 Hayrette bıraktın bütün beşeri

53-6c fındık kabuğu: 6c findikkabuğu // N.Y; 6c findikkabuğu // T.E.H

53-6d görmüyor: 6d görmiyor // N.Y; 6d görmiyor // T.E.H

Ey çok şirin Hatay şenlensin bağın
 Coşsun derelerin coşsun ırmağın
 Uyu gölgesinde şanlı bayrağın
 O şanlı bayrak ki göklerdir yeri

5 Coşarak bayram yap Hataylı kardaş
 Akmiyacak artık gözlerinden yaş
 Kavuştun vatana eyleme telâş
 Dünyalara sığmaz Türk'ün hüneri

Ey vatan parçası ne idi derdin
 Turnam yirmi sene ağlar inlerdin
 Kavuştun vatana murada erdin
 Mehmetçik göğsüne kurdu siperi

Artık derelerin çağlasın aksın
 Türk var iken sana kimler yan baksın
 Bilmiş ol ebedî yaşıyacaksın
 Kalınca Türklüğün bir tek neferi

Ey Millî Şefimiz sana bin minnet
 Uğrunda can verir her zaman millet
 Dünyalara sığmaz sendeki kudret
 Kazandırdın bize şanlı zaferi

9 Şanlı Cumhuriyet sen binler yaşa
 Nam verdin dünyaya dağ ile taşla
 Çıkardın Türkleri bugün en başla
 Yaşa ey Türklüğün nurlu rehberi

1 Nur gibi parlasm zümrüt dağların
Kalmasın kederin doğu illeri
Binbir yemiş versin yeşil bağların
Cennettir her yerin doğu illeri

Güldürdü yüzünü sen ağlar iken
Caddeler açtırdı yollar dar iken
Her zaman bayram yap başta var iken
Bay Tahsin Üzer'in doğu illeri

Dönmüştün tamam bir harabezare
Açmıştı istibdad bağrında yare
Buldu Cumhuriyet derdine çare
Büyüktür rehberin doğu illeri

Ey aslan yuvası ey şanlı iller
Edemez olmuştur vasfını diller
Ötecek bağında artık bülbüller
Açacak güllerin doğu illeri

5 Neş'elen, gül, söyle düşünme derin
Mekteple donandı bütün her yerin
Yakında kavuşur şimendiferin
Gezer dilberlerin doğu illeri

Bu ne büyük kudret ne azamettir
Bu gün her tarafın sanki cennettir
Emin ol kaynağı Cumhuriyettir
Bu büyük eserin doğu illeri

Uyaklarken seni kim uyandırdı
 Şöhretin dünyayı yakdı yandırdı
 İmarın her yeri dalgalandırdı
 Parlaktır ilerin doğu illeri

Suların coşarak çağlasın aksın
 Elemsiz, kedersiz yaşıyacaksın
 Bilmiş ol azmile parlayacaksın
 O büyük ellerin doğu illeri

9 Vatanı imardır son hedefimiz
 Binlerce yaşasın Millî Şefimiz
 Duacı olalım ona hepimiz
 Güldürdü bizleri doğu illeri

[56]

1 Bayram yap neşelen Trabzon bugün
 Doğu ellerinin geldi güneşi (*)
 Hüzünler içinde ağlıyordun dün
 Yakmışdı bağrını imar ateşi

Kalmasın kalbinde artık hiç acı
 Giydirdi başına altından tacı
 Güldürdü yüzünü iş yaratıcı
 Bir yaratıcı ki bulunmaz eşi

Dün bir ölü gibi duran şu iller
 Bugün bağlarında öter bülbüller
 Sevindi vaslınla bütün gönüller
 Ey çok büyük insan ey nurlu kişi

(*) Üçüncü Umum Müfettiş Tahsin Uzer'e yazılmıştır.

Uyurken bizleri hep uyandırdın
Doğu illerini dalgalandırdın
Hastaneler yaptın suya kandırdın
Yapamazdı kimse yaptığın işi

5 Ey şarkın ufkunda beliren yıldız
Hasretle gelmeni bekliyorduk biz
Sana duacıdır kadın erkek kız
Afiyetle yaşa yaz ile kışı

Sayende kalmadı bizlerde darlık
Yarattın bizlere yeni bir varlık
Dünyaya nam verdi Asrîmezarlık
Hem bizi şadettin hem de geçmişi

7 Geçmiş ola diyor Trabzon bütün
Matemler içinde bekliyorduk dün
Baba da duacı ömrüne her gün
Türk'ün büyük oğlu öz Müfettişi

[57]

1 Bu gün kalktı başlar yine havaya
Dediler göründü bir devlet kuşu
Belki konar diye bizim yuvaya
Büyük heyecanda yüzlerce işi

Bahtı kara olan her zaman yanar
Felek sakalını saçını yolar
Acap bu kuş kimin başına konar
Bakalım kim görür bu büyük işi

Bir takım isimler çıktı ortaya
 Belki girer belki girmez hartaya
 Kimi de düşecek fena vartaya
 Kimide çalacak utu cümbüşü

Mükedder olma hiç sakın arkadaş
 Gayret et bu yolda sen yine savaş
 Eline girmezse bu sefer kumaş
 Beklersin dört yazı dört dahi kışı

5 Bu yağlı kuyruğa çokları meler
 Niceleri ağlar niceler güler
 Çevirir çarkını durmayıp biler
 Kimi kalemini kimisi dişi

Kimi ah çekiyor gizliden gizli
 Kimi şeffaf kimi solmuş benizli
 Bu sefer de hangi parlak yıldızlı
 Ankara yoluna kesecek fişi

7 Ey Salim ukbada sen kıldın mekâm
 Gülmesin şu zalim felek var iken
 Ne yapsan çıkmana asla yok imkân
 Şu karlı dağları çetin yokuşu

[58]⁺

Devran

1 Bugün kalktı başlar yine havaya
 Dediler uçuyor bir devlet kuşu
 Belki konar deyu bizim yuvaya
 Büyük heyecanda yüzlerce kişi²¹

Bahtı kara olan her zaman yanar
 Felek sakalını saçını yolar
 Acep bu kuş kimin başına konar
 Bakalım kim görür bu büyük işi

Bir takım isimler girdi ortaya
 Belki girer belki girmez hartaya
 Kimi de düşecek fena vartaya
 Kimisi çalacak udi, cümbüşü

Mükedder olma hiç sakın arkadaş
 Gayret et bu yolda sen yine dolaş
 Eline girmezse bu kutlu kumaş
 Beklersin dört yazı dört dahi kışı

5 Bu yağlı kuyruğa çokları meler
 Niceleri ağlar niceleri güler
 Çevirir çarkını durmayıp biler
 Kimi kalemini kimi dişini

Kimi ah çekiyor gizliden gizli
 Kimi şeffaf kimi sönmüş benizli
 Bu sefer de hangi parlak yıldızlı
 Ankara yoluna kesecek fişi

7 Ey baba ukbade kurdun sen mekân
 Gülmesin şu zalim felek var iken
 Ne yapsan çıkmana asla yok imkân
 Şu karlı dağları çetin yokuşu

⁺ H.G 26 II.Kanun 1943 No: 1042

²¹58-2b sakalını saçını: saçını sakalını // G.G.T.Ş

58-3d cümbüşü: cümbüşî // G.G.T.Ş

58-5b niceleri: niceler // G.G.T.Ş

58-6b sönmüş: solmuş // G.G.T.Ş

[59]

Hamsi

1 Hamsinin kilosu düştü yirmiye,
Yetiş al eline durma sepeti.
Eyi dinle sözümü demek niye,
Kaptırma gayrıya aman nöbeti.

Her kimki eve bir sepet düşürür,
Pilekide maydanozla pişirir
İki gün içinde göbek şişirir,
Hiç başka birşeye benzemez eti,

Vücuda gıdadır ruha ateşdir.
Gözüne bakarsın sanki güneşdir.
Kaçırma fırsatı durma peleşdir,
Kırk elli batman al bozma niyeti

Suyundaki hikmet dillerde destan,
Ümitsiz ölüye o vermiş can
Züğürtüm diyerek eyleme figan,
Bir küp hamsi tuzla anna hikmeti,

5 O mübarek gözlü canlara candır,
Gözünü görenler sanar mercandır,
Yüz bin türlü derde üstün dermandır,
Semalarda bile vardır kıymeti,

6 Ey baba borcunu eyledi eda,
Doydu hep hamsiden zengin ve geda.
Anam babam bende yoluna feda,
Odur midelerin bugün zineti.

[60]⁺

Büyük Türk Milletine

1 Kıskanın herşeyden onparanızı
 Cehdedin arttırın millî serveti
 Altınla doldurun kumbaranızı
 Tasarrufla artar yurdun kudreti²²

Vatanı kuvvetli paradır tutan
 Devletin ruhuna neşeler katan
 Parasız yaşamaz sevgili vatan
 Paradır güldüren bir memleketi

Bu yolda çalışın gidin ileri
 Tasarruf ta geçin bütün her yeri
 Büyük Türklüh kalmaz bir şeyden geri
 Yoksuzluk çökertir bir cemiyeti

Varlıklı bir devlet her yerde sesler
 Hudutta milyonla askeri besler
 Varlığı olmıyan milletler esner
 Dünyalar durdukça çeker zahmeti

⁺H.G Salı 15 I.Kanun 1942 No: 1031 Tasarruf haftası münasebetiyle yazılmıştır.

²² 60-1a her şeyden onparanızı: 1a her şeyden on paranızı // N.Y; 1a her şeyden on paranızı // G.G.T.Ş

60-1b Cehdedin: 1b Ceh dedin // N.Y; 1b Cehdedin // G.G.T.Ş

60-1b millî: 1b milli // N.Y; 1b milî // G.G.T.Ş

60-3b Tasarruf ta:3b Tasarufta // N.Y; 3b Tasarrufla // G.G.T.Ş

60-3c Türklüh: 3c Türklük // N.Y; 3c Türklük // G.G.T.Ş

60-4c olmıyan: 4c olmayan // N.Y; 4c olmayan // G.G.T.Ş

5 Bir kitle halinde hep kaynaşalım
 Şef'in etrafında biz toplaşalım
 Hükûmete yardım için koşalım
 Sokmayalım yurda bu felaketi

Bugün istersen en büyük sevap
 Kahraman orduya durma yardım yap
 Bizlerden bekliyor fanile çorap
 Hudutlarda arttı kışın dehşeti

Hükûmete verin kurbanınızı
 Çünkü koruyacak onunla bizi
 Kuvvetli tutacak ordunun dizi
 O ordu ki çoktur şanı şöhreti

Kırmızı Ayada çıkarın payı
 Fakir yurddaşlara verir çorbayı
 O kadar verin ki silkin torbayı
 Bu nurlu teşkilin çoktur kıymeti

60-5a kitle: 5a kütle // N.Y; 5a kitle// G.G.T.Ş

60-5b Şef'in: 5b Şefin // N.Y; 5b şefin // G.G.T.Ş

60-5b biz: 5b hep // N.Y; 5b hep // G.G.T.Ş

60-5c Hükûmete: 5c Hükûmete // N.Y; 5c Hükûmete // G.G.T.Ş

60-6a istersen: 6a ister isân // N.Y; 6a istersen // G.G.T.Ş

60-7d ordu ki: 7d orduki // N.Y; 7d ordu ki // G.G.T.Ş

60-8a Ayada: 8a ayada // N.Y; 8a Aya da // G.G.T.Ş

60-8b yurddaşlara: 8b yurttaşlara // N.Y; 8b yurttaşlara // G.G.T.Ş

60-8b verir: 8b verin // N.Y; 8b verin // G.G.T.Ş

60-8c verin ki: 8c verinki // N.Y; 8c verin ki // G.G.T.Ş

9 Ey baba kahraman Türklük var olsun
 Dünyalar durdukça payıdar olsun
 Ordumuza vatan minnettar olsun
 Cihanı titretti bugün heybeti

[61]⁺

Halkevlerine

1 Ebedî Şefimiz büyük Atadan
 Kutlu armağandır bize Halkevi
 Bu büyük eserle süslendi vatan
 Ne şereftir, şandır bize Halkevi.²³

Bu eve Millî Şef çok revnek verdi
 Vatani yükseltmek hep onun derdi
 Koyu cehaleti yerlere serdi
 Ondan bir nişandır bize Halkevi.

60-9b payıdar: 9b payıdar // N.Y; 9b pâydar // G.G.T.Ş

60-9c minnettar: 9c minnetdar // N.Y; 9c minnettar // G.G.T.Ş

60-9d titretti :9d titretir // N.Y; 9d titretir // G.G.T.Ş

⁺ H.G Çarşamba 27 Şubat 1946 Sene:23 No:3260

¹⁸61-1a Şefimiz:1a Şefimiz //N.Y; 1a şefimiz // İ.D S.37

61-1a Atadan: 1a Atadan //N.Y; 1a atadan // İ.D S.37

61-1b Halkevi: 1b halkevi //N.Y; 1b Halkevi // İ.D S.37

61-1d şereftir: 1d şereftir //N.Y; 1d şereftir // İ.D S.37

61-2a revnek: 2a revnak //N.Y; 2a revnak // İ.D S.37

61-2a Millî Şef: 2a Milli Şef //N.Y; 2a milli şef // İ.D S.37

61-2c cehaleti: 2c cehaleti //N.Y; 2c cihaleti // İ.D S.37

Toplandık bu evde biz kardaş gibi
 Bir fikir, bir vücud, tek bir baş gibi
 Seviştik bin yıllık arkadaş gibi
 Ne kavi imandır bize Halkevi.

Bugün kurulmuştur bu irfan yurdu
 Taassubu yıktı bağrından vurdu
 Bu nurlu hamleden fikirler durdu
 Tatlı heyecandır bize Halkevi.

5 Karanlık sahada geziyorken dün
 Bütün dünyalara bugün saldıık ün
 Bir vücut olarak çalışmak için
 Ne nurlu meydandır bize Halkevi.

Vatanî yollarda hız almak için
 Hür doğup, hür ölüp, hür kalmak için
 Cihaletten kaçıp kurtulmak için
 Bir darülamandır bize Halkevi.

Ey bizim çok büyük Millî Şefimiz
 Bu eve bağlıyız bugün hepimiz
 Vatan için ölmek son hedefimiz
 Bir şanlı inandır bize Halkevi.

61-3a kardaş: 3a kardaş //N.Y; 3a kardeş // İ.D S.37

61-3b Bir fikir, bir vücud, tek bir baş gibi: 3b Bir fikir bir vücut tek bir baş gibi//N.Y; 3b Bir vücut, bir fikir,
 ve bir baş gibi // İ.D S.37

61-4a kurulmuştur: 4a kurulmuşdur //N.Y; 4a kurulmuştur // İ.D S.37

61-4a Bugün: 4a Bugün //N.Y; 4a Bu gün // İ.D S.37

61-6c Cihaletten: 6c Cehaletten //N.Y; 9c Cehaletten // İ.D S.37

61-6d darülamandır:6d darülamandır //N.Y; 9d darulamandır // İ.D S.37

61-7c ölmek son hedefimiz: 7c ölmek son hedefimiz //N.Y; 7c ölmek hedefimiz // İ.D S.37

Ey Türk varlığının bahçesi bağı
 Ey Türk kültürünün nurlu otağı
 Sanatlar yuvası fikir kaynağı
 Menbaı irfandır bize Halkevi.

9 Yıldönümü bugün Halkevlerinin
 Bugünün mânâsı ne kadar derin
 Ey büyük Atatürk göklerdir yerin
 Senden bir ihsandır bize Halkevi

[62]

1 İnsanlık evinin temel taşıdır
 Kutludur serveti sâmandan ahlâk
 Vicdanın kaynağı ilmin başıdır
 Şereflidir bütün cihandan ahlâk

Kıymeti biçilmez o bir cevherdir
 Emin ol hayattan çok muteberdir
 İnsanlığa rehber nuru beşerdir
 Kurtarır insanı şeytandan ahlâk

3 Ey evlât sözüme güzel ver kulak
 Ahlâkı düzelt ki yüzün olsun ak
 Ahlâksızdan olur kâinat ırak
 Koca bir mektebi irfandır ahlâk

61-8c otağı: 8c ocağı //N.Y; 6b ocağı // İ.D S.37

61-9a Yıldönümü:9a Yıl dönümü //N.Y; 8a Yıl dönümü // İ.D S.37

61-9b Bugünün mânâsı: 9b Bugünün mânâsı //N.Y; 8b Bugünü mânâsı // İ.D S.37

61-9c Atatürk: 9c Atatürk //N.Y; 8c ATATÜRK // İ.D S.37

[63]

1 Ne büyük sermaye ne büyük varlık
 Ne büyük şerefdir ne şandır ahlâk
 Temiz ahlâklılar hiç çekmez darlık
 Halikten kullara ihsandır ahlâk

Ahlâksız sarhoşdur düşer ayılmaz
 Ahlâkı olmayan adam sayılmaz
 Ahlâkı güzele kimler bayılmaz
 Sarayı vicdanda mihmandır ahlâk

3 Cehdeyle ayrılma hiç doğru yoldan
 Yoksa ki düşersin ayakdan koldan
 Ne fayda ders alsan yüzbin okuldan
 Mademki özünde noksandır ahlâk

[64]⁺

Babanın Feleğe Arzuhalı

1 Tamam kırk senedir tuttun yakamdan
 Böylemidir sende adalet felek,
 Kurtulmadım gitti elemden gamdan,
 Öldürmek mi fikrin nihayet felek,²⁴

---

²⁴ 64-1b adalet: adâlet // B.S.D.K

64-1d Öldürmek mi: Öldürmekmi // B.S.D.K

Yoksuzluk içinde niçin solalım,
 Kime yalvaralım kimi bulalım;
 Gel seninle muhakeme olalım,
 Sende mi bende mi kabahat felek

Kırılısın kanburun kırılısın belin
 Gel bırak yakamı boş kalmaz elin
 Hedefi olmuşum yağmurun selin
 Sermayen bendenmi ibaret felek

Gürledin başımda şimşekler çaktın
 Cehennemler gibi bağrımı yaktın
 Genç yaşımda birde babalık taktın
 Sende hiç yokmudur nezaket felek

5 Tükenmez derdimi kime açayım
 Bırak artık beni bırak kaçayım
 Başka seyyarede varıp uçayım
 Bulurum belki bir inayet felek

6 Ne bir rütbe verdin ne nişan verdin
 Ne kahve ne dükkân nede han verdin
 Ne fındıklık verdin ne fidan verdin
 Medir bu yaptığın rezalet felek

64-2a Yoksuzluk: Yoksulluk // B.S.D.K

64-3d bendenmi: benden mi // B.S.D.K

64-4a çakdın: çaktın // B.S.D.K

64-4b yakdın: yaktın // B.S.D.K

64-4c birde babalık taktın: bir de Babalık takdın // B.S.D.K

64-5b artık beni bırak: artık bırak beni // B.S.D.K

64-5d Bulurum belki : Belki bulurum // B.S.D.K

[65]

1 İçerden yandığım yetmezmiydi ah
Dışardan da beni yakdın ey felek
Alevler içinde kalmışım eyvah
Neden bana hain bakdın ey felek

Rahmedip yüzüme asla bakmadın
Ben gibi kimseyi nare yakmadın
Topladın dünyada gam bırakmadın
Yaralı sineme çakdın ey felek

Elemden gönlümü etmedin azad
Ağlarım eylerim ah ile feryad
Ateşden zincirler eyledin icad
Getirdin boynuma takdın ey felek

4 Ey Salim eyleme ah ile nale
Fedayi can eyle ruhsarı ale
Zehirli okların ettin havale
Bu yanık bağrıma kaktın ey felek

[66]

Baba Salim Öğüte'nin
Yılbaşı Hediyeleri

1 Ne büyük kıymettir ne büyük varlık
Bizimle olması ne bahtiyarlık,
Sevimli valimiz Salim Gündaya,
Çok ömür görmesin hiç ihtiyarlık,

Medari fehridir o memleketin,
 Emsalini bulmak ne kadar çetin,
 Kıymetli General Naci Altuğa,
 Bir elmaslı kılıç hemde çok metin

Ona halkdan sevgi Beldeden selâm,
 Onu vafsetmeye bulamam kelâm
 Başkanımız Tefik Yunusoğluna,
 Neşelerle dolu nurlu bir akşam,

Sevdirdi kendini o memlekete,
 Hizmetleri çoktur yurda millete
 Halk Parti Başkanı Hatipoğluna,
 Bir deste menekşe koydum pakete,

5 Ona elmas nişan istikametten,
 Ona çok çok sevgi hem memleketten,
 Ceza hakimimiz Rafet Anıla,
 Uzun ömür denen büyük nimetten,

Kendi çok sevimli ahlâkı yüce,
 Yurda hizmetleri nicedir nice,
 Adâletten ona bir zümrüt nişan
 Müddei umumî Sayın Görece,

Mektupçümüze de Babadan selâm,
 Onu metetmeye bulamam kelâm,
 Ahlâkın timsali büyük kıymete,
 Neşelerle dolu gül dolu bir cam

Vali muavinimiz çok halk perverdir,
 Nadide bir güldür bir simüzerdir
 Memleketten ona büyük aferin,
 Hükûmet işinde ehli hünerdir

Parti işlerinden ona aferin
 Başardığı işler ne kadar derin
 Ey olgun fikirli Bay Cevdet Akçay,
 Daha büyük işler görmektir yerin

10 Bay Ali Kalkana bir top Karanfil,
 Çalışkan bir gençtir bunu iyi bil
 Memlekete büyük hizmeti vardır,
 Bol bol neşe sunsun ona yeni yıl

[67]

1 Memleketimize şerefler verdi
 Güzel bir eserdir asri mezarlık
 Kaybetti kalplerin hüznünü derdi
 Bulmaz cevherden asri mezarlık

İçine girince andırır parkı
 Bir gül bahçesinden hiç yoktur farkı
 Çok memnun kalmışdır memleket halkı
 Emsalsiz bir yerdir asrı mezarlık

Bin türlü çiçeği güzel yolları
 Şemsiye kanapa sağı solları
 Unutturdu bize eski halleri
 Yem bir hünerdir asri mezarlık

Cennet köşklerinden bu bir nişane
Her yanı dönmüştür gül gülistane
Kim derki benziyor mezaristana
Ne kadar dilberdir asri mezarlık

5 Pılanla dizilmiş hep ağaçları
Kimi yeşillenmiş kimisi sarı
Gölgesinde saklar hep mezarları
Ruhlara siperdir asrı mezarlık

Sevimli şarbayın himmetleriyle
Yorulmaz azmiyle kudretiyle
Yeniden her yana verdi velvele
Gayet münevverdir asri mezarlık

7 Sayın şarbayımız güldürdü bizi
Vatan işlerinde ağırılmaz dizi
Bırakmıştır işte bu nurlu izi
Bir büyük zaferdir asri mezarlık

[68]

1 Süngünün önünde kimse duramaz
Vermezsin düşmana aman Mehmetcik
Hiç bir ordu sana tuzak kuramaz
Aslanlardan daha yaman Mehmetcik

Seninle savaşmak ne kadar çetin
Bir çelik kaleden göğsün çok metin
Titretir dünyayı namın, şöhretin
Sana sığınmıştır vatan Mehmetcik

Ne kale tanırısın ne dahi siper
 Kılıcı çaldım mı ordular biçer
 Savaşta hücumda seni kim geçer
 Mahvolur önünde düşman Mehmetcik

Ey Çanakkalenin öz kahramanı
 Ey Dumlupınarın şanlı aslanı
 İnönünde sendin yıkan düşmanı
 Zaferden zafere koşan Mehmetcik

5 Göğsüne çarpanlar olur perişan
 Tarihler takmışdır göğsüne nişan
 Dünyanın sulhuna sensin yapışan
 Süngündür gökleri tutan Mehmetcik

Karpat dağlarını sen idin aşan
 Ta Galiçyalarda vermiş idin şan
 Sakaryada coşup İzmirde taşan
 Gıpta eder sana cihan Mehmetcik

Vakarla bakarsın aslanlar gibi
 Güdersin daima sulh piresibi
 Bu gün elindedir dünyanın ipi
 Çekdin mi yıkarsın hemen Mehmetcik

Coşdun mu olursun çok büyük bir sel
 Ateşsin gururla göklere yüksel
 Zümrüt vatanına uzandımı el
 Dünyayı edersin harman Mehmetçik

Denizde yürürsün gökte uçarsın
 Yüz misli düşmana ateş açarsın
 Ordular yıkarsın ölüm saçarsın
 Kurtulmaz elinden kaçan Mehmetcik

10 Kahraman İnönü dururken başta
 Yenilmiyeceksin hiç bir savaşta
 Hışmetsen kâinat kalır telâшта
 Titrer zemin ile zaman Mehmetcik

[69]

1 Nedendir bilmemki deli gönlümün
 Elemsiz kedersiz bir zomanı yok
 Yerinde ot bitmiş gönca gülümün
 Dalları kurumuş bağbanı yok

Kurtulmadım gitti gamın selinden
 Bu sazın anlamaz kimse telinden
 Bir ahu gözlünün yandım elinden
 Kurtuluş yolunun hiç imkânı yok

Deryayı gam oldum ben artık taşdım
 Bu müthiş halime kendim de şaşdım
 Bütün doktorları gezdim dolaşdım
 Dediler bu derdin hiç dermanı yok

Gözlerim çağlıyor sanki bir nehir,
 Ey saki mey sunma ver bana zehir
 Kâretmez derdime yüzbin panzehir
 Bu kara bahtımın hiç amanı yok

5 Kayboldu gönlümün sabah yıldızı
 Görenler sanırdı bir peri kızı
 Söyle aşk yolcusu var mıdır izi
 Gezdiğim yollarda bir nişanı yok

[70]

1 Yalçın kayalardan yalçın dağlardan
 Yıldırımlar gibi aşar büyük Türk
 Yıpratır yol açar demir ağılardan
 Zaferden zafere koşar büyük Türk

Gâhi şimşek olur göklerde çakar
 Gâhi ateş olur dünyayı yakar
 En müthiş düşmanı süngüye takar
 Gâhi de sel olar taşar büyük Türk

Ordular parçalar düşmana dalsa
 Dağları titretir süngüyü çalsa
 Döğüşse çarpışsa bir tane kalsa
 Sanmaki azminden şaşar büyük Türk

Çelikden kavidir bükülmez kolu
 Ezelden o açtı medeni yolu
 Tarihler hep onun namiyle dolu
 Savaşda kaynaşır coşar büyük Türk

5 Çok değil kâinat Türklükden yılsa
 Atatürk yaratır biraz sıkılsa
 Dağlar parçalansa dünya yıkılsa
 Bilmiş ol ebedî yaşar büyük Türk

[71][†]

Züğürtlük

1 Bakmaz oldu kahbe felek yüzüme
 Bize hem dert oldu şimdi züğürtlük
 Merhamet etmedi kıydı özüme
 Bırakmaz yakamı pinti züğürtlük²⁵

Kimlere derdimi etsem ifade
 Ne güzel sevdimde ne içtim bade
 Önü yok, sonu yok, fani dünyada
 Yedirmede bize hindi züğürtlük

Gülmedi yüzümüz geçindik çok dar
 Olmadık cihanda bir gün bahtiyar
 Kimi banger oldu kimisi tüccar
 Sanki gökten bana indi züğürtlük

Elime yapıştı ne yere daldım
 Görenler sandıki zurnayı çaldım
 Yorgun düşdüm ahır bayıldım
 kaldım
 Şu kara bahtımı yendi züğürtlük

5 Hulâsi ömrümü yedi tüketti
 Çektiklerim artık canıma yetti
 Ruhumda ateşi feveran etti
 Sanma bir saniye dindi züğürtlük

---

²⁵ 71-5a Hulâsi ömrümü: Hulâsa emrümü // B.S.D.K

Vücut kale olsa zannetme yıkmaz
 Yakamı tutmaktan usanmaz bıkmaz
 Emin ol bu leke üstümden çıkmaz
 Bir kerre ruhuma sindi züğürtlük

7 Uğraşır dururum çorba tasıyla
 Yanarım böreğin ben sevdasıyım
 Oğlunla, kızınla, akrabasıyla
 Zavallı babayı bindi züğürtlük

[72]

Nedendir elimden hiç kurtulmazsın
 Dönersin her zaman hicrana gönül
 Bi vefa yarından vefa bulmazsın
 Olursun aşk ile divane gönül

Elinden cananın cam almak için
 Badeler nûş edip kâm almak için
 Yetmez miki gamın gam almak için
 Gezersin meyhane meyhane gönül

Hayali gözümde kaşı karanın
 Devâsı var mıdır hiç bu yaranın
 Bir melekşimanın, bir mehparenin
 Yanarsın şem'ine pervane gönül

71-7b sevdasıyım: sevdasıyla // B.S.D.K

71-7c Oğlunla, kızınla, akrabasıyla: Oğluyla, kızıyla, akrabasıyla // B.S.D.K

10 Bir saçı Leylâya olmuşum mecnun
 Gözlerim kan ağlar yüreğim mahzun
 Dünyayı verseler almazsın memnun
 Her an kalmaktasın virane gönül

[73]⁺

Hocamla Hasbi Hal

1 Akşamdan akşama çekerim demi
 Sanma ki bu yoldan şaşarım hocam
 Aldırmam karaya gitse de gemi
 Ben yine çekerim coşarım hocam²⁶

Şu kahbe dünyanın ne kıymeti var
 Bir zevki var ise bin nihmeti var
 Görürsün bintürlü rezaleti var
 Nedersin ben böyle yaşarım hocam

Yaşamak isterim temiz yürekle
 Ünsiyet eylemek yağla börekle
 Bir kırık dümenle bir tek kürekle
 Koca deryaları aşarım hocam

⁺ H.G Cuma 14 Ağustos 1942

⁺ H.G Salı 4 Haziran 1944 No:112

²⁶73-1b Sanma ki bu yoldan: sanmaki yolumdan // N.Y

73-2b nihmeti: mihneti // N.Y

73-2c bintürlü: bin türlü // N.Y

73-2d Nedersin: Ne dersin // N.Y

73-3b Ünsiyet eylemek yağ: Ünsiyet lâzımdır ballı // N.Y

Yemişiz feleğin biz tokatını
 Kırdılar belimin yedi katını
 Kimisi denizde sürer atını
 Ben topal eşekle koşarım hocam

5 Şu zalim felek bir akli kesata
 Milyonlar verir de bindirir ata
 Mikroskoplan baksan bizim sofrada
 Ne zeytin var ne de kaşarım hocam

6 Şu makûs taliin cilvesi hoştur
 Görenler zanneder baba sarhoştur
 Halbuki midenin yarısı boştur
 Öyleyken ben yine taşarım hocam

[74]

1 Aşkınla inlerim gurbet ellerde
 Yarattın ruhumda heyecan Sunam
 Gönlümü kaptırdım dermansız derde
 Yaktın beni ettin perişan Sunam

73-4a tokatını: tokadını // N.Y

73-5a kesata: kesada // N.Y

73-5b Milyonlar verir de bindirir ata: Erdirir binlerce onu murade // N.Y

73-5c Mikroskoplan baksan: Mikroskopla baksa // N.Y

73-5d Ne zeytin: Ne yağım // N.Y

73-6a hoştur: hoşdur // N.Y

73-6b baba: Baba // N.Y

73-6c boştur: boşdur// N.Y

Bağlandım aşkına sana kul oldum
 Sevdan ateşiyle yandım kül oldum
 Gonçesin arayan bir bülbül oldum
 Ağlar bu halime asuman sunam

Merhamet et artık ağlatma yeter
 Bağrımı bürüdü gam ile keder
 Gönül bağlarında baykuşlar öter
 Sana gönül vermek ne yaman Sunam

Görse yanağını renk alır gonca
 Aşkınla yanarım gündüz ve cece
 Döktüğüm göz yaşı gitmesin hiçe
 Mahv etti ruhumu bu hicran Sunam

5 Ah çekerim ismin düşünce yade
 Görürüm her gice seni rüyada
 Ölmeden sevgilim yetiş imdada
 Olurum yolunda ben kurban sunam

Görenler hep acır benim halimi
 Arz ettim sevdiğim arzuhalimi
 Sakın mahv eyleme istikbalimi
 Gel artık benimle nişanlan sunam

7 Sen sardın başıma iş bu sevdayı
 Gel ey semaların güneşi ayı
 Ne olur sevindir dertli babayı
 Sensiz yaşıyamam gel inan sunam

[75]

1 Solumda bir ay var karşımda güneş
Aşkımın mumunu yakdım bu akşam
Feveran eyledi ruhumda ateş
Eridim su gibi aktım bu akşam

Bir güneş, birde ay karşımda deniz
Hangisi bıraktı kalbimde bir iz?
Ay yüzlü sarışın kıvrak saçlı kız
Saçına aşkımı taktım bu akşam..

Güneş gurup etti bir melâl kaldı
Ayı da kaybettik ihtimal kaldı
Zavallı gönlümde ah hayal kaldı
Hüzünler içinde çakdım bu akşam

Ne müthiş hülyaya cönül bağladım
Bilmem neden coştum neden çağladım
Yarimin aşkıyle yandım ağladım
Huzurla geçmedi vaktim bu akşam

5 İnledim yalvardım Ulu Tanrıma
Ne olur kavuştur beni yarıma
Ey Baba kederli yanık bağıma
Ne zehirli bir ok kaktım bu akşam..

[76]

1 Hep bana vermişler dünya gamını
Başımı sevdaya saldım ağlarım
Güzeller elinden aşkın camını
İcip de hicrana daldım ağlarım

Yok mudur bu benim derdimi bilen
 Bu gamlı gözlerin yaşını silen
 Ey siyah saçlı kız olayım kölen
 Elemler içinde kaldım ağlarım

Düşünce gönlüme o güzel melek
 Ahundan sarsılır kubbei felek
 Mecnun gibi sahra sahra gezerek
 Tamburum elimde çaldım ağlarım

4 Salim ayrılınca nazlı yarından
 Cihan hep tutuşdu ahuzarından
 Elemler gurbetin yolcularından
 Yarımdan bir mektup aldım ağlarım

[77]

1 İhtiyar halimde gurbet ellerde.
 Köşeyi vahdette kaldım ağlarım,
 İsmim söylenirken bütün dillerde,
 Eleme kedere daldım ağlarım.

Anlamaz o zalim felek halimden.
 Ümidim kalmadı istikbalimden
 Bir haber çıkmadı arzuhalımdan,
 Gönlümü ateşe saldım ağlarım,

Emin ol ben kara bahtıma şaştım,
 Bu garip başıma ne işler açtın.
 Mecnun gibi sahra sahra dolaştım.
 Tamburum elimde çaldım ağlarım,

Taksim olunurken herkesin payı,
 Kimi altın aldı kimi sevdai.
 Banada ne düştü ey dinle dayı,
 Felekten gam keder aldım ağlarım,

5 Ey baba dünyanın hali yamandır.
 Her dakkasi müthiş bir heyecandır.
 Evveli figandır sonu figandır,
 Başka bir aleme daldım ağlarım.

[78]

1 Âlem gülmesinde herkes neş'ede
 Şu kahbe dünyada bir ben ağlarım
 Gece gündüz gönül hep endişede
 Emin ol ziyade bir ben ağlarım

Eksilmez yürekden bir zaman sızı
 Yüzünde bellidir gözümün izi
 Karşımda parlayan şu güzel kıızı
 Görürüm ruyada bir ben ağlarım

Var mıdır yariyle çiçekler deren
 Feleğin kahrına bağrını geren
 Şirini uğrunda canını veren
 Şu âşık Ferhada bir ben ağlarım

Bir saçı leylâya ben de meftunum
 Hüzünlerle geçti dünüm bu günüm
 Tanburum elimde sanki Mecnunum
 Çalarım sahrada bir ben ağlarım

5 Bir yudum içseydin aşk deryasından
 Gönül kurtulurdu belki yasından
 Elemli gurbetin aşk yolcusundan
 Duyduğum feryada bir ben ağlarım

Taliim yüzüme gülmedi bir gün
 Güzeller bağından olmuşum sürgün
 Dünyada duyduğum elem ve hüznün
 Belki de ukbada bir ben ağlarım

7 Ey Baba ağlama boştur hepisi
 Yalınız bakidir yarın sevgisi
 Dalgalar içinde gönül gemisi
 Bu müthiş deryada bir ben ağlarım

[79]

Ağlarım

1 Sevdiğim hayalin düşünce yade
 Ah çeker halime bakar ağlarım
 Zehrolur her akşam içtiğim bade,
 Eririm su gibi akar ağlarım

Acap nerededir gitsem peşine,
 Çatamam dünyada bir tek eşine
 Zavallı gönlümü aşk ateşine
 Dertli mecnun gibi yakar ağlarım

Kayboldu cananım kaldım bivaye
 Bilinmedi gitti bendeki gaye
 Esir oldu gönül müthiş sevdaye
 Boynuma kementler takar ağlarım

Yüzüme gülmedi kaşı siyahım
 Rahmetmez halime gül yüzlü mahim.
 Parlamadı gitti bahtı siyahım
 Oturur ağlarım kalkar ağlarım

5 Ey Baba içince aşkın camını
 Topladın bağına dünya gamını
 Feleğin bin türlü serencamını
 Görünce başımda çakar ağlarım

[80]

1 Gönül dağlarını duman bürüdü
 Tutar semaları ahile zarım
 Gam askerî hücûm etti yürüdü
 Yıkıldı mahvoldu burcum hisarım

Girip bahçesine deremedim gül
 Ben ona gül idim o bana bülbül
 Nasıl ah etmesin zavallı gönül
 Gurbetele düştü sevgili yarım

Ey yolcu goncamdan var mı bir haber
 Ayrılık canıma eyledi eser
 Aşkile olmuşum Mecnundan beter
 Ne takatım kaldı ne ihtiyarım

Dünyalar durdukca ona kul olsam
 Yanağı üstünde bir kâkül olsam
 Uğrunda mahvolsam yansam kül olsam
 Acap rahmeder mi bivekârım

5 Doldur ki ey saki esiri camım
 Çevrinden cânânın yoktur ârâmım
 Menbai aşkım ben deryayı gamım
 Ne acam bulunur ne de bucağım

Gece gündüz durmaz gözlerim ağlar
 Zavallı kalbimde eridi yağlar
 Sevdiğim gurbetde arada dağlar
 Kavuşdur yarıma Pepverdirgârım

7 Bu benim elemim yürekden yitmez
 Yazarım arzıhal canana gitmez
 Ey Baba feryadın tükenmez bitmez
 Ölse de ağlıyacak senki mezarım

[81]

1 Bir kerre görmekle çıldırttı bizi
 Bunu bir âfet mi yarattın Tanrım
 Diktin karşımıza bu güzel kızı
 Kaşını gözünü karattın Tanrım

Zümrütlerden yaptın ince belini
 Ak inciden dizdin tombul elini
 Siyah ziliflerin her bir telini
 Ne kadar meraklı tarattın Tanrım

Sapladın kalbime müthiş sevdayı
 Ararım gezerim o hilâl ayı
 Çok uzak bir yere attın Havayı
 Âleme bin sene arattın Tanrım

Gönlümün bağında bir leylâk gibi
 Gardanı büllördan bir bardak gibi
 Hazana tutulmuş şen yaprak gibi
 Kıymadan yüzümü sararttın tanrım

5 Bülbüller hayrandı yarin diline
 O varken bakmazdı gonca gülüne
 Düşürdün de onu gurbet iline
 Gidecek yolumu dararttın Tanrım

[82]

1 Beyazlar giyinmiş bir güzel gördüm
 Aklımı başımdan aldıracaktım
 Melek mi, huri mi aslını sordum
 Ne derin hulyaya daldıracaktım

Mahveder gönlümü fitnei zaman
 Kahbenin göz süzüp bakışı yaman
 Öldürür âşıkı hiç vermez aman
 Başımı sevdaya saldıracaktım

Oturduk dilberle bir gün diz dize
 Öpüştük seviştik sürdük yüz yüze
 Gönüller calici yaman hırsıza
 Meyledip gönlümü çaldıracaktım

4 Bir kere sarınca incecik belden
 Bir buse alınca yanağı gülden
 Az kalsın Babalık gidip de elden
 Perdei hicabı kaldıracaktım

İlim

1 İnsanlık evinin temel taşıdır
Halikten kullara ihsandır ilim,
Ahlâkın, vicdanın arkadaşıdır
Yaralı ruhlara dermandır ilim.

İlimle kuruldu bugünkü eser
İlimle bilindi kıymeti beşer
İlmi olmayanlar düzde de düşer
Arife çok vâsi meydandır ilim

Havaî işlerle geçirme çağı,
Oku ki bilesin denizi, dağı,
Ne ucu bulunur, ne de bucağı,
Koca bir deryayı ummandır ilim

İlimdir süsleyen beşeriyeti,
İlimdir toplayan bu cemiyeti
Cahil bir insanın yoktur kıymeti
Bilmiş ol rehberi imandır ilim

5 Ey salim durmadan ilme cahteyle
Yaşın altmış ama, yine ahteyle
Kalbini her zaman ona taht eyle
Emsali bulunmaz sultandır ilim!

[84]

1 Rahmeyle halime gel insaf eyle
 Mahvoldum yolunda nazlı cânanım
 Kusurum sevmekse sen insaf eyle
 Mecnun gibi dağlar olsun meskenim

Seninçin gözlerim daim kan ağlar
 Ahundan yanıp da eridi dağlar
 Haniya o demler geçti o çağlar
 Geçiyor minnetle şimdi zamanım

Ümidim sönüktür gönlüm şikeste
 Ateşi aşkınla olmuşum hasta
 Anarım ismini ben son nefeste
 Sevgili cânanım nazlı sultanım

Sermayem gam oldu metaim cefa
 Sonu yok dünyada sürmedim sefa
 Sevdığım sözünde etmedin vefa
 Haniya seninle ahdü peymanım

5 Mecnunum sahrada şaşırdım yolu
 Salimim yüreğim ateşler dolu
 Elemli gönlümün uçdu bülbülü
 Anınçin ağlarım dide ginyanım

[85]

1 Âlemi ervahda bu matemgâhda
 Daima sizleri anarım beyim (*)
 Geçiyor ömrümüz ah ile vahda
 Bu levha önünde donarım beyim

(*) Trabzon'un eski İran konsolosu Asaf'a yazılmıştır

Bizi bekçi etmiş bu yola kader
 Her zaman duyduğum gam ile keder
 Ruhumu canlattı yazdığın eser
 Teşekkürlerimi sunarım beyim

Bu yerde kaybolur hayatın izi
 Bütün insanların söner yıldızı
 Bu yolun yolcusu hiç duymaz sızı
 Bu yol hak yoludur sanırım beyim

Bu buk'a bekayı darülebeddir
 Ebnayı beşere hem bir mabeddir
 İmanı olana sonu Cennettir
 Ben de bu noktaya kanarım beyim

5 Benim çektiğimi çekemez dağlar
 Her gün gönlüm mahzun ruhum kan ağlar
 Göz yaşım demadem durmayıp çağlar
 Nillerden çok büyük pınarım beyim

Bu mukaddes işden sanma bezerim
 Bu ilâhi işde neler sezerim
 Ruhlarla uçarım ruhla gezerim
 Tubadan Tubaya konarım beyim

7 Takdire şayansın ey büyük üstad
 Ebedî edecek gönlüm seni yad
 Felek bana gamlar eyledi icad
 İçerden dışardan yanarım beyim

[86]

1 Gamımda gam alır gamlı gönüller
 Erbabı gamın ben gamhanesiyim
 Bir gül için nare yanar bülbüller
 Ateşi aşkın ben pervanesiyim

Bivefa cânanım bir sitemkârdır
 Anınçın ettiğim hep ahı zardır
 Sade Mecnunun mu Leylâsı vardır
 Ben de bir Leylânın divanesiyim

Ne güzel benleri zar yanağında
 Sevdiğim goncadır tamam çağında
 Bülbüller gezerken gönül bağğında
 Şimdi baykuşların viranesiyim

Biçilmez kıymeti hiç peymanenin
 Miftahı aşkıdır bir mestanenin
 Kıymetsiz gördüğün bu viranenin
 İçinde bnlunmuş dürdanesiyim

5 Ey Salim frrsatı kaçırma elden
 Mey içip ilham al kâm al güzelden
 Ben aşkın şarabın içdim ezelden
 Ol zamandan beri mestanesiyim

[87]

1 Baykuşlar bürümüş gönül bağını
 Ümitler yıkıldı virane oldum
 Boşuna geçirdin gençlik çağını
 Düşüne düşüne divane odum

Gönlüm o günleri ah çeker anar
 Feleğin vâdına inanır kanar
 Günde yüz bin türlü ateşe yanar
 Aşkın etrafında pervane oldum

Gözümün yaşları bir zaman dinmez
 Deryalara dalsam ateşim sönmez
 Nedendirki gamım bitmez tükenmez
 Meğer gam ehline gamhane oldum

Bir benmiyim böyle nedir günahım
 Rahatsız eyledi âlemi ahım
 Çıkınca elimden kaşı siyahım
 Her akşam sakini meyhane oldum

5 Uçardı gönlümüz yüzbin hülyada
 Yarla görüşürdük bazan rüyada
 Donanırdı meclis içerdik bade
 Şimdi o demlere bigâne oldum

[88]

1 Neler çekmekteyim yarin elinden
 Hasret ateşiyle sarardım soldum
 Sarmadan bir kerre ince belinden
 Hüzüne büründüm gam ile doldum

Felek ağı kattı tatlı aşıma
 Ne garip serencam geçti başıma
 Rahm eden olmuyor bu göz yaşıma
 Bu fani dünyada sanmekî güldüm

Şu kara bahtımdan neler sezerim
 Sevdayı aşkından sanma bezerim
 Hasretiyle sahra sahra gezerim
 Leylâsın arayan bir mecnun oldum

Ben yine zalime gönül bağlarım
 Bu yollarda geçti gençlik çağlarım
 Yarimin aşkıyle durmaz ağlarım
 Zan etme derdime bir derman buldum

5 Ey salim sevdiğin aklımı aldı
 Ruhumu okşadı kalbimi çaldı
 Kirpiğin ok gibi bağrıma saldı
 Görünki ne müthiş yerden vuruldum

[89]

Hayal Kuşu

1 Bir puse alınca alev dudaktan,
 Amanım dostlarım yandım tutuştum
 Sevdim de kokladım pembe yanaktan
 Görün ki ne tatlı anlara düştüm

Ben aşkın uğrunda düşmedim zare
 Bu yolda can verdi nice biçare
 Hiç zahmet çekmeden sevgili yare
 Şu fani dünyada bir ben kavuştum

Yalardı ruhumu kanarya sesi
 Gönlüm olmuş idi onun kafesi
 Okşarken saçını geldi annesi
 Bir puse kondurdum hemen savuştum

Gönlümü çalan bu korkunç hırsızla,
Gördüm ki eş olmuş ayla yıldızla
Saçları kıvırcık kıvrak şen kızla
Kaç kerre seviştim hem de görüşüm

5 Uyandımki gönül yine pürmelal
Ey Baba nerede o kaşı hilal
Meğer gördüklerim hepsi hayal
Bir hayal kuşunun peşinden koştum

[90]

1 Üzerine gelen şu felâketi
Görmemişdi hiç bir zaman Erzincan
Bir anda yok etti bir memleketi
Vermedi felek hiç aman Erzincan

Sanki bir cennetti bahar çağların
Sarsıldı yerinden zümrüt dağların
Viraneye döndü o şen bağların
Sana hep ağladı cihan Erzincan

Kalplerimiz sana ebedî sızlar
Nerede göğsünde salınan kızlar
Gelinler, kocalar, yiğit gürbüzler
Kalmadı birinden nişan Erzincan

Ey Türkün sevimli çok şirin yurdu
O masum sinenden seni kim vurdu
Üstünde baykuşlar yuvalar kurdu
Eder yavruların fiğan Erzincan

5 Açıldı bağrında büyük yaralar
Kaynadı toprağa çok biçareler
Yıkıldı mahvoldu o minareler
Okunmadı kaç gün ezan Erzincan

Böyle bir facia tarih yazmadı
Şu zalim felek hiç böyle azmadı
Canlı canlı yuttu mezar kazmadı
Mahvoldu binlerce insan Erzincan

Kime ne diyelim Tanrının işi
Felâket yarattı bize bu kışı
Şehit oldu gitti binlerce kişi
Kader böyle imiş inan Erzincan

Durmaz artık durmaz göz yaşlarımız
Ecelsiz can verdi kardaşlarımız
Karlarda yatıyor ırkdaşlarımız
Varolsun yardıma koşan Erzincan

Görmesin Türk yurdu böyle bir acı
Olalım Tanrıya biz dep duacı
Parlasın Türklüğün ebedî tacı
Sen de şenlenirsin bir an Erzincan

10 Bu millet yerinde yenisin yapar
Kutlu bir bahara eyle intizar
Sen öldünse ölmez koca Türklük var
Eminol tütecek bacan Erzincan

[91]

1 Ey irfan yurdunun güneşi dağı (*)

Ey menbai ahlâk ey yüce insan
Fazilet şehrinin meyvası bağı
Sen de temerküzdür şeref ile şan

Evlâdı Vatana çoktur hizmetin
Mislini aramak bulmak çok çetin
Nekadar metinsin nekadar metin
Sana insanlıktan elmas bir nişan

Timsali nezahat hem hamıyyetsin
Paha biçilemez sen bir kıymetsin
İlimde irfanda üstün kudredsin
Verdin Trabzona yüce armağan

Okul işlerinde gösterdin varlık
Sende ders görenler çekmez hiç darlık
Zatını tanımak ne bahtiyarlık
Sana sevgi besler bilmiş ol vatan

5 Ey sevimli üstad Faik Dıranaz

Nekadar met etsem emin olki az
Baba Salim seni bir gün unutmaz
Düacıdır sana hergün her zaman

⁺ N.Y

(*) Trabzon Lisesi Müdürü Faik Dıranaz'a yazılmıştır.

Vatan Hasreti

1 Ne kadar müşğülmüş senden ayrılmak

Yakar yüreğimi bu hicran vatan

İki gözüm oldu sanki bir ırmak

Akar göz yaşlarım durmadan vatan

Aklıma düşünce durmaz ağlarım

Sinende geçmişti gençlik çağlarım

Eridi kalbimden bütün yağlarım

Zindan oldu bana bu cihan vatan

Senden ayrılalı gülmedi yüzüm

Hasretinle her an yanıyor özüm

Tutmuyor dizlerim görmüyor gözüm

Gitmiyor kalbimden heyecan vatan

göğsünde her yerim çiçek açardır

Toprağın ruhuma neşe saçardı

Keder gam her zaman benden kaçardı

Aklımdan çıkmazsın ah vatan vatan

5 Kimse vatanından düşmesin cüda

Kanımız canımız hep ona feda

Evlatlık borcunu eylesek eda

Sensiz olur baba peruşan vatan

[93]

1 Kimlere vereyim arzuhalimi
Kimlere şikâyet etsem kaderden
Bilenler olmadı hiç ehvalimi
Kurtulmadım gitti bir gün kederden

Bilmem ki nedendir menbaı gamım
Hüzünlerle geçer bütün eyyamım
Ahır ne olur bu serencamım
Belki ben başkayım beni beşerden

Ateşi aşk içre yanıp pişmişim
Hayat savaşında zebun düşmüşüm
Kırk sene felekle pençeleşmişim
Ümidim kesmezem yine zaferden

Şu kahbe dünyada tutalı mesken
Pazarı mihnette açmışım dükkân
Yüzbin çeşit gamle doldu camekân
Hiç eser görmedim sim ile zerden

5 Boşuna gitmiştir çektiğim emek
Tahammül edemez olsa da melek
Bilmem ki ne ister şu zalim felek
Ey Salim sen gibi bir derbederden

[94]

1 Sakiler dağılmış meclisler sönük
Süzülmez badeler peymanelerden
Bağlar harap olmuş, bülbüller donuk
Baykuş sesi çıkar viranelerden

Ruhumda kalmadı zerrece safa
 Elemi aşkile çekerim cefa
 Gönül bikarardır, cânân bivefa
 Ne farkım var benim divanelerden

Elem illerinin gam diyarında
 Gönül mahpus olmuş bir hisarında
 Ateşe yanmağı aşk pazarında
 Zannetme öğrendim pervanelerden

Neden ağlıyorsun ey gamlı bülbül
 Gel gamı bende gör ağlama sen gül
 Ne hikmet dir bilmem bu deli gönül
 Ayrılmak istemez meyhanelerden

5 Artık aşk ateşi ruhumdan taşıdı
 Bu müthiş ahvale kâinat şaşdı
 Taşdı deryayı gam boyumu aşdı
 Ey Salim çıkma hiç gamhanelerden

[95]

1 Kimse sevinmesin kimse gülmesin
 Bu aşkın yolunda hicran var iken
 Aksın gözyaşlarım artık dinmesin
 O aşkaki yüzbin kurban var iken

Zülfünün teline sen takdın beni
 Kül ettin sevdiğim hem yakdın beni
 Elemler içinde bıraktın beni
 Kulunu azade imkân var iken

Gel beni sevindir kaşı siyahım
 Yoksa semaları titretir ahım
 Neden inliyorum nedir günahım
 Derdime sende bin derman var iken

Ben senin aşkından olmuşum deli
 Yürekden bağıyım sana ezeli
 Verseler istemem yüz bin güzeli
 Gönlümde sen gibi mihman var iken

5 Ey Salim nedendir gamın ziyade
 Daima başlarsın ahu feryada
 Mihneti dünyayı hiç alma yade
 İç bade sev güzel meydan var iken

[96]

1 Bu sene sen oldun balıktan metin
 Okudun hamsiye meydan bildircin
 Kuzunun butundan zevklidir etin
 Yetiştin bizlere derman bildircin

Hamsi kışın varsa sen güzün varsın
 Her sene gelirsın bizlere yarsın
 Kolay tutulursun nede kibarsın
 Gezdirmezsin bize umman bildircin

Erbabı züğürt hep düştü mihnete
 Hasret kalmış idik bir parça ete
 Bu yıl gelmeyeydin sen memlekete
 Olurdu halimiz duman bildircin

Gam değil isterse olmasın param
 Sen varsıya artık savulur yaram
 Dört tane tutarsam yaparım bayram
 O gece okurum roman bıldırcın

5 Seni tutmak için erbabı hüner
 Kimi lüküs yakar kimisi fener
 Koca Boztepeyi dönerde döner
 Ederler dağları harman bıldırcın

Gökden bize yağmur gibi akarsın
 Gözümüzde şimşek gibi çakarsın
 Yalnız kusurun beş on gün varsın
 Züğüрте vermezsın meydan bıldırcın

İşittim var imiş sana tapan
 Bahtiyar olurmuş izkara yapan
 Düşüyor peşine bir fener kapan
 Kedilerde vermez aman bıldırcın

Mağrur olma sakın hamsi var iken
 O bırakmaz bizi yerler kar iken
 En yoksul anlarda kese dar iken
 O dolar küplere hemen bıldırcın

9 Hamsi Trabzona bereket saçar
 Denizin gülüdür rengârenk açar
 Bıldırcın kahbedir bırakır kaçar
 Daha girmez ele şeytan bıldırcın

[97]⁺

1 B lb leri artık  akımaz oldu
 Viraneye döndü bağı dünyanın
 Zevki matem aldı g lleri soldu
 Geçti o neşeli  ağı d nyanın²⁷

Duramaz olmuşdur üstünde beşer
 Avrupası oldu sanki bir mahşer
 Medeniyetinden kalmadı eser
 Dumana büründü dağı dünyanın

3 Bugünkü ahvale dikkatle bakın
 Bitirdi beşeri bu müthiş akın
 Öyle benziyorki  okmesi yakın
 Koptu dizlerinin bağı dünyanın

[98]

1 Güzel Trabzonun temiz çocuğu (*)
 Yükselsin rıfatın artsın izzetin
 Halk seni çok sever büyük k  uğ 
 Mislini aramak bulmak çok  etin

---

²⁷ 97-1a B lb leri: B lb lleri //Y.H n.28

97-2a Duramaz olmuşdur üstünde:  st nde duramaz olmuştur // Y.H n.28

97-2b Avrupası oldu sanki: Güzel Avrupası sanki // Y.H n.28

97-3c benziyorki: benziyor ki // Y.H n.28

(*) Trabzon Milletvekili Ali Rıza Işıl'a yazılmıştır

Çok teiniz ahlâklı bir mücevherdin
 Beldemize kutlu eserler verdin
 Sen idin dermanı bin türlü derdin
 Timsali olmuşsun hem hamiyetin

Koşarsın daima iylik peşinde
 Bir serin rüzgârdın yaz güneşinde
 Memleket işinde fırka işinde
 Nekadar metindin nekadar metin

Eserim tab oldu artık nihayet
 Azimle çalıştın bu işte gayet
 Neşrolmıyacaktı tâbekıyamet
 Yetişmese idi senin himmetin

5 Ali Rıza Işıl yaşa her zaman
 Ey temiz vicdanlı ey yüce insan
 Babadan da sana binlerce şükran
 Memlekette vardır büyük kıymetin

[99]

1 Yeşil yurtda neşe milletde neşe
 Yirminci yıldır Cümhuriyetin
 Kalplerde kalmadı asla endişe
 Büyük bayramıdır şanlı milletin

Atamız bahşetti bize bugünü
 Tarihe mal ettik karanlık dünü
 Dünyayı titretti Türklüğün ünü
 Bugün sahibiyiz biz memleketin

Bugün parlamışdır Türklüğün bahtı
 Vatan kan ağlardı ufuk siyahdı
 İnönünde çöktü sultanın tahtı
 Şanlı kılıcıyle Yavuz İsmetin

Cumhuriyet yaşa sen ta kıyamet
 Çok büyük Atamız verdi işaret
 Seni Türk gencine etti emanet
 Düşünki temelin ne kadar metin

5 Sen Türke Atadan bir yadigârsın
 Mademki Türklük var sen dahi varsın
 Koruyucun gençlik ne bahtiyarsın
 Sana el uzatmak ne kadar çetin

Ey Milli Şefimiz sen binler yaşa
 Türklüğü çıkardın bu gün en başa
 Unümüz dolmuştur dağ ile taşla
 Bize hayat verdi azmın gayretin

7 Dumlupınarlarda düşmana çattın
 İnönünde yendin denize attın
 Sen bize yeniden vatan yarattın
 Örnekdir dünyaya bugün kudretin

[100]

Güzel Trabzon'a

1 İki yıl oturdu sinende düşman
 Yakmıştı bağrını hicran Trabzon
 Yeni hayat verdi bize kuvuşman
 Unutmadık seni bir an Trabzon

Mahzundu senin çin bütün gönüller
 Onurlu sinende solmuştu güller
 Şakımaz olmuştu şakrak bülbüller
 Bağların olmuştu viran Trabzon

Açıldı köksünde müthiş yâreler
 Mateme büründü şen minareler
 Zulume oğradı çok biçareler
 Vermezdi düşmanlar aman Trabzon

Türkten iyilik gören bir çok fecere
 Sermek isterlerdi bayrağı yere
 O gün her tarafın döndü mahşere
 Kopmuştu başına tufan Trabzon

5 Lâkin seni bir şey etti bahtiyar
 Onun çin ferahdın ey kutlu diyar
 Bilirdin ölmeycek, koca Türklük var
 Yetişir imdada hemen Trabzon

Ey arslanlar yurdu ey aziz vatan
 Olamayacaktır hiç sana çatan
 Bütün Türklük verir senin için can
 Savaşta kaynaşıp coşan Trabzon

Sokumun feneri göğsünde nişan
 Piranın Mustafa ona kavuşan
 Binlerce moskofu etti perişan
 Sendedir bu şeref bu şan Trabzon

Gururla yükselsin boztepe dağın
 Çağlasın ırmağın şenlensin bağın
 Uyu gölgesinde şanlı bayrağın
 Mahv olur göğsüne çarpan Trabzon

Neşelen bayram yap düşünme sakın
 Geldi evlatların kurtulman yakın
 İşte soğuk sudan ettiler akın
 Türkün olacaksın inan Trabzon

10 Bin üç yüz otuz dört yirmi dört Şubat
 Kurtuldu Trabzon moskof oldu alt
 Türk yurdunda kimse oynatamaz at
 Buna inanmıştır cihan Trabzon

[101]

Eşsiz Trabzonumuz

1 İlkbahar geldimi neşeler saçar
 Sevilir her yeri şen Trabzonun
 Şenlenir bağları çiçekler açar
 Öter bülbülleri şen Trabzonun

Billûr gibi parlar Boztepe dağı
 Güneş üzerinde kurar otağı
 Cenneti andırır Sonbahar çağı
 Açılır gülleri şen Trabzonun

Başka bir âlemdir şen taksim parkı
 İrem bağlarından hiç yoktur farkı
 Üstün kıymet taşır sevimli halkı
 Eşsizdir dilberi şen Trabzonun

Savaşta daima düşmanı yener
 Kahraman halkında büyüktür hüner
 Etrafa nur saçar bağrında döner
 Sohamun feneri şen Trabzonun

5 Kalbe nevrek verir ayi hulesi
 Sünbülleri renk renk mordur lâlesi
 Yazın ferah verir ruha kalesi
 Yiğittir erleri şen Trabzonun

İllâ Soğuksuyu o yeşil çamlar
 Her çamın dalından neşeler damlar
 Güzel Ataparkda dökülür gamlar
 Çoktur eserleri şen Trabzonun

Şirin hastanesi cihanda tekdir
 Şan veren lisesi medhe elyedir.
 Zefonos göğsünde sanki çiçektir
 Atasu kevseri şen Trabzonun

Yerleri yeşildir gökleri rengin
 Tabii güzellik ne kadar zengin
 Kıymetli valisi Necmeddin Ergin
 Bugünkü rehberi şen Trabzonun

9 Ey Baba valimiz daim varolsun
 Dünyalar durdukça bahtiyar olsun
 Bu eşsiz kıymete yadigâr olsun
 Uslan sevgileri şen Trabzonun

[102]

Güzel Samsun

1 Yaz geldimi türlü çiçekler açar,
Sevilir her anı güzel Samsun'un
Penbe ufukları neş'eler saçar
Cennettir, dört yanı güzel Samsun'un.

Atatürk heykeli o güzel parkı,
İrem dağlarından hiç yoktur farkı,
Cana çok yakındır sevimli halkı,
Üstündür irfanı, güzel Samsun'un

Biricik tütünü her yerde metin,
Emsalini bulmak, ne kadar çetin
Umum vatandaş, yer nânu nimetin
Çapkındır limanı, güzel Samsun'un.

Karpuzu, kavunu sel gibi taşar,
Her türlü meziyyet göğsünde yaşar.
Terakki yolunda dört nalla koşar,
Kavidir insanı, güzel Samsun'un.

5 Eşsiz dilberleri saathanesi,
Ayni İstanbul'un kâğıthanesi,
Görenler bu yerin, hep divanesi,
Çoktur heyecanı, güzel Samsun'un

Karadenizde o, bir altın taçtır,
Bütün sahil halkı ona muhtaçtır,
İktisadi derde mühim ilâçtır,
Geniştir harmanı güzel Samsun'un,

7 Ey Baba güldür, şanlı vatanın.
 İlk bastığı yerdir, Büyük Ata'nın,
 Ona sevgi besle Türk ise kanın,
 Çeviktir civanı, güzel Samsun'un.

[103]

Mizah Burun

1 Sana malik olan ne bahtiyardır
 Ey zekâ menbai ey koca burun
 Bazı burun varki sanki hiyardır
 Bence en alâsı atmaca burun

Burun deyip geçme sakın arkadaş
 Burun var çıkartır yoroza da taş
 Ehli tetkik saydı topuzunu baş
 Ne büyük varlıksın ey yüce burun

Buruna çok vardır olanlar âşık
 Ufak burunlular olurmuş şaşık
 Sofrada çanağna sallarkan kaşık
 Mutlaka girmeli sütlaca burun

O varken kim bakar kaş ile saça
 Mübarek tepesi benziyor taca
 Kanatlarından yap bir kazan paça
 Kahvaltı olmalı kır aca burun

5 Bir burun sahibi ölmüşte mutlak
 Atmışlar üstüne bir hafta toprak
 Örtülmemiş yine sen hikmete bak
 Kalmış dışarıda tabanca burun

Burun var oyulsa koca saz olur
 Burun var vapura da vulbaz olur
 Böyle çok mübarek burun az olur
 Çok gördüm sığmıyor bakraca burun

En az bir karıştan uzun olmalı
 Daha sen neylersin dünyada malı
 Arayıpta böylesini bulmalı
 Hiç kıymet taşımaz ortanca burun

Dilayur kaptanın çokdu neşesi
 Ne tarlası vardı nede neşesi
 Burundan başkada yokdu bişesi
 Duuydumki yanaştı kulaca burun

Yalnız mübarek olmadı bizde
 Ne burunlar vardır kara denizde
 Ararım uşaklar varmıdır sizde
 Tepesi morarmış alaca burun

10 Mesut reisinde burnu yamandı
 Burunlar içinde o pehlivandı
 Duydum tepesinden bir karış yandı.
 Yine bozulmadı o paça burun

11 Ey baba burunu atma yabana
 Burun varki benzer doğru kabana
 Ben bir şey diyemem ona tapana
 Ne kadar kıvraktır karaca burun

[104]

1 Bülbüller çekilmiş aşk illerinden
Bağlar hep mükedder bağıban mahzun
Eser yok gülünden sünbüllerinden
Zavallı gönlümüz her zaman mahzun

Ağlıyor, inliyor, yanıyor beşer
Bu kanlı facia yürekler eşer
Bir anda bin kişi torlara düşer
Küremiz kan ağlar asuman mahzun

Acap ne olacak bu harbin sonu
Bizden uzak etsin halikım onu
Bay Musolininin çöktü balkonu
Peykleri telâşta Alaman mahun

Elektriğinin koptu düğmesi
Okunmaz olmuştur artık künyesi
Duyulmuyor artık o menhus sesi
Oyuyor şimdi bu kahraman mahzun

5 Ey gidi baklava ey gidi börek
İsmi anınca titriyor yürek
Kaymaklı sütlaçla vururduk direk
Bu sene çıkıyor remazan mahzun

İhtiyarım diye eyleme telâş
Git berber Ekreme olunda tıraş
Bir iki dakkada olursun dört kaş
Niçin geziyorsun kocaman mahzun

Belediyemizin çelik kolları
 Aferin ne güzel yaptı yolları
 Başkanı ey bilir bu usulleri
 Olmaz bundan sonra Trabzon mahzun

8 Çok zaif kalmıştı memurun eli
 Züğürtlükten bu yıl olmuşuk deli
 Çok şükür yetişti erzak bedeli
 Sen artık değilsin Babacan mahzun

[105]

1 Ne ettim sanaki ey zâlim felek
 Şu benim bahtımı kare düşürdün
 Bumuydu senden ben ettiğim dilek
 Kül ettin bağrımı nare düşürdün

Figanım yer tuttu ruyu semada
 İçmedim goncamın elinden bade
 Esir ettin beni korkunç cellâde
 Akibet boynumu dare düşürdün

Sevdiğim ok gibi çıktı elimden
 Ey sabah haber versen bülbülümden
 Ayırında beni gonca gülümden
 Zavallı gönlümü hare düşürdün

Şu yaman dünyada gülmedim birgün
 Aktı gözyaşlarını manendiceyhün
 Bir kumral saçlıya ettirdin zebün
 Yaralı kalbimi zare düşürdün

5 Getirdin boynuma takdın sevdayı
 Elemle geçirdim gün ile ayı
 Tuttunda kıymadan dertli Babayı
 Hiç halden anlamaz yare düşürdün

[106]

1 Bu ne büyük bayram ne büyük sevinç
 Nurlara gark oldu Trabzon bütün
 Bugünün emsali bulunur mu hiç
 Olur mu bizlere bundun büyük gün

Göğsünde Trabzon öz kurtarıcı
 Yeşil yurdumuza veren ilâcı
 Göğsünde Türklüğün başının tacı
 Göğsünde en büyük Atası Türkün

Ey güzel Trabzon hatırla dünü
 Sendedir yaratan sana bugünü
 Bayram et çiçek tak donat göğsünü
 Sendedir rehberi bütün milletin

Bu gelendir bize bizi tanıtan
 Bu gelen kurmuştur Türklüğe vatan
 Her bir maniayı çekip kopartan
 Bu gelen salmıştır dünyalara ün

5 Dünya kurulalı yok olan eşi
 Bu gelendir Türkün ayı güneşi
 Bütün düşmanlara saldı ateşi
 Önünde kâinat olmuştu zebun

Bu gelendir bugün en büyük insan
 Büyük yaratıcı arslandan arslan
 Öürken Türklüğe verdi yeni can
 Gururlan Trabzon kabarsın göğsün

8 Hoş geldin ey Türkü kurtaran önder
 Sefalar getirdin ey büyük rehber
 Fikirler durmuştur acizdir beşer
 Önünde sendeki eşsiz kudretin

[107]⁺

1 Ey mini mini Türk necip yavrular
 Gez oyna gül söyle bayramın bugün
 Bugünden çok büyük bayramınız var
 Hudutlarda zafer kazandığın gün²⁸

İstikbâlde size kalacak her iş
 Aziz vatan için kuvvetli yetiş
 Düşmanlardan korkma kavgaya giriş
 Ecdadın vermişti dünyalara ün

Durma Türk çocuğu durma ileri
 Medeni yollarda sen geç heryeri
 Bu küreyi arzın hep milletleri
 Büyük Türke boyun eğmiş idi dün

⁺ H.G Cumartesi 24 Nisan 1948 No: 1905

²⁸ 107-1a mini mini: 1a mini mini //N.Y; 1a minimini // G.G.T.Ş

107-2a kalacak: 2a kaldcak //N.Y; 2a kalacak // G.G.T.Ş

107-2c savaşa: 2c kavgaya //N.Y; 2c kavgaya // G.G.T.Ş

Gazinin işaret ettiği yola
 Yürüyün birlikte vermeyin mola
 İnkılap yolunda verin kolkola
 Bekcisi sizsiniz Cumhuriyetin

5 Ey kahraman Türkün öz çocukları
 Ey aziz vatanın göz bebekleri
 Çalışın her şeyde gidin ileri
 Dağları yıpratın göklerde uçun

Bu yeşil vatanın siz üzerinde
 Daima yaşayın her bir yerinde
 Zümrüt yurdumuzun hudutlarında
 Çelikten çok metin bir kale olun

Ey Türk çocuğu sen Cumhuriyetin
 Varlığı için ol daima metin
 Senin için bir şey deyildir çetin
 Bükülmez pazun var kırılmaz kolun

8 Güzel Trabzonun erkeği kızı
 Kutluluyorlar hep bayramınızı
 Babanız da tebrik ediyor sizi
 Binlerce yaşayın binlerce gülün

107-4a Atanın :4a Gazinin //N.Y; 2c Ata'nın // G.G.T.Ş

107-4c kol kola :4c kolkola //N.Y; 4c kol kola // G.G.T.Ş

107-5b gözbebekleri:5b göz bebekleri //N.Y; 5b gözbebekleri // G.G.T.Ş

107-7c değildir:7c deyildir //N.Y; 7c değildir // G.G.T.Ş

107-7d eğilmez:7d kırılmaz //N.Y; 7d kırılmaz // G.G.T.Ş

107-8d yaşayın her zaman:8d yaşayın binlerce //N.Y; 8d yaşayın her zaman // G.G.T.Ş

[108]

1 Ey muazzam Türklük ey kahraman İrk

En ünlü en kutu bayramın bugün
Hakkındır yükselmek semalara çık
Dünya baştan başa hayranın bugün

Yıkdın istipdadı kökünden attın
Cumhuriyet kurdun yurdu nurlattın
Ulu gazi gibi dâhi yarattın
Cennete dönmüşdür vatanın bugün

Saltanat senindir ey şanlı millet
Senindir bu vatan hem hâkimiyet
Ulu Gazimize binlerce minnet
Sevinçlerle dolu her anın bugün

Tamam kırk senedir ağlar inlerdin
Zindanda ölürdün ağular yerdin
Müjde artık müjde kalmadı derdin
Dermanı sen oldun cihanın bugün

5 Ne eser yarattı bak Cumhuriyet
Fabrikalar ile doldu memleket
Demirle kuşattı vatanı İsmet
Yükseldi şerefin hem şanın bugün

Hışmetsen kâinat rahat yatamaz
Bir olsa bu dünya sana çatamaz
Vatanına kimse el uzatamaz
Var iken rehberi zişanın bugün

Bugün çal, gül, söyle semalara çık
Gururunla yüksel fezaları yık
Büyük Gazi seni kurtardı artık
Düğün yap haykırısın ozanın bugün

Zalim hükûmdarın tahtını yıkdın
Bütün milletlerin fevkine çıkdın
Cumhuriyet kurdun bayrağı dikdin
Zail olmaz artık heyecanın bugün

İstibdat devrinde ey şanlı millet
Avrupalı sana vermezdi kıymet
Neler yaratmışdır bak Cumhuriyet
Dünyayı titretti fermanın bugün

10 Kudretine bugün kâinat şaşdı
Kuvvetin yeniden kabardı taşdı
Milletler hep sana elini açdı
Almak istiyorlar peymanın bugün

Ey ulu Gazimiz yaşa bin kere
Güneş yaradıldın bütün beşere
Yarattığın nurlu kutlu esere
Aklı ermez hiç bir insanın bugün

Bütün milletlere hükümdarlara
Ziyaretgâh oldu bugün Ankara
Milletler seninçin düşer yollara
Dünyaya amandır misakın bugün

Ey Türk göğsün senin çelikden metin
 Bekçisi ol daim cumhuriyetin
 Elinden alınmak gayetle çetin
 Yoluna fedadır bin canın bugün

Ey Türkün babası, Türkün ulusu
 Canından malından çok sevgilisi
 Vatanın Gazisi aydan nurlusu
 Bütün Türk milleti kurbanın bugün

15 Hükûmetimizi döndüren eller
 Yerlerden göklerden büyük İsmetler
 Büyük millet size çok selâm eyler
 Kaynağı sizsiniz irfanın bugün

Vatan için sizler çekdiniz emek
 Kabil miki bunu takdir etmemek
 Yerden göğe kadar hürmet eylemek
 Borcudur milletin vicdanın bugün

17 Türk olduğun için eyle iftihar
 Ey Baba milletin olsun bahtiyar
 Çalış her zahmeti eyle ihtiyar
 Vatana çalışmak ihsanın bugün

[109]

1 Trabzon coşmakda dalgalanmakda
 Sevgili bakana kavuşdu bugün
 Geçdik dünyaları biz uyanmakda
 Azminle yudumuz parladı bütün

Mekdeple donatdın Türk vatanını
 En hücre köyünü her bir yanını
 Arttırdın bir dahi Türkün şanını
 Kurduğun esere Türklük hep meftun

Ey Türk kültürünün nurlu kaynağı
 Kalkdı üstümüzden cehalet dağı
 Medeni yollara dikdik bayrağı
 Zülmetler içinde kıvranırdık dün

Ey büyük Türkoğlu Saffet Arıkan
 Mekdepsizlik idi bizleri yakan
 Veririz dünyaya şimdi imtihan
 Cehdinizle verdik dünyaya biz ün

5 Millet hep ağlardı vatan inlerdi
 Bu feryadımızı kimler dinlerdi
 Bugün Türklüğün hiç kalmadı derdi
 Vatan millet memnun ürkük hep memnun

Trazonun erkek kadını kızı
 Büyükdür sizlere olan sevgisi
 Hoş geldin diyerek selamlar sizi
 Sevinçler içinde hepsi coşkun

7 Büyük Türklük sizi ebedi anar
 Tarihlerden büyük eseriniz var
 Baba da binlerce saygılar sunar
 Dünyada görme hiç elem ve hüzün

[110]

Mektep

1 Devam et fırsatı kaçıрма elden
İnsanlığa büyük nimettir mektep
İlim öğrenmeye çalış tezelden
Bahası biçilmez kıymettir mektep

Devam et okuki olgunlaşasın
Bir derya olasın coşup tasanın
Hayat dağlarını kolay aşasın
Bilmiş ol hayatta cennettir mektep

Tanımak istersen kendi özünü
Dinle öğretmenin cevher sözünü
Tenbelliğin görme karkunç yüzünü
Emin ol üstün bir kudrettir mektep

Onun her köşesi nurla doludur
Fazilet kaynağı hakkın yoludur
Hakikat bağının o senbolüdür
Düşünki ne büyük devlettir mektep

5 Onunla bilindi bu günkü varlık
Ona bağlı olmak ne, bahtiyarlık
Orada çalışan hiç görmez darlık
Hulasi bambaşka hikmettir mektep

Ne büyük şereftir ne büyük şandır
Yurda meyve veren bir direk şandır
Bilgine dosttur o cehle düşmandır
Vatanın göğsünde zinettir mektep

7 Ey Salim ne yazık görmedin mektep
Sende yok kabahat babandadır hep
Yut bakalım şimdi bal yerine şap
Sanırdın ruhlara siklettir mektep

[111]

1 Ne korkunç bir sevda geçti başıma
Dinleyin derdimi dumanlı dağlar
Felek rahmetmiyor gözüm yaşına
Yedi kat semalar benimle ağlar

Neden bilmem böyle sarardım soldum
Eleme büründüm gam ile doldum
Bir siyah gözlünün esiri oldum
Zavallı kalbimden eridi yağlar

meleklerden güzel ay ile eştir
Yüzünü görenler sanır güneştir
Yakar yürekleri o bir ateştir
Böyle bir zalime kim gönül bağlar

Kurban olam goncasına gülüne
Siyah kaşlarına bülbül diline
Yolumuz uğradı yarin iline
Gördüm göç eylemiş kalkmış o tağlar

5 Bilmemki neden ben düştüm bu hale
Gönül meyil eyledi bir nevnihale
Ey salim gözlerin oldu şelale
Coşkun ırmak gibi durmadan çağlar

[112]⁺

Uşaklar

1 Aldanmayın sakın kış güneşine
Feleğin pulanı yaman uşaklar
Nicelerin ot doldurdu leşine
Gayıp etmen tetbiri aman uşaklar²⁹

Boş yere metelik harcaman sakın
Odu, kabuğu yığmaya bakın
Pamuk dede bir kez ettimi akın
İşiniz olmasın duman uşaklar

İktisadi öğren oku kitabı
Kaçırma elinden sakın hesabı
İyice dikkat et yutarsın hapı
Şimdi çok fenadır zaman uşaklar

Namerde gidipde eğme boynunu
Çalış caht eylede doldur koynunu
İşretle terk eyle kumar oynunu
Bize kötü dedi deman uşaklar

5 Hiç görmeyin tenbelliğin yüzünü
Kim isterse kurtarmaya özünü
Dinlesin babanın cevher sözünü
Çalışmayı elden koman uşaklar

---

²⁹ 112-1b pulanı: pılanı // B.S.D.K

112-3c iyice: Eyce // B.S.D.K

112-4d deman: eman // B.S.D.K

112-5a tenbelliğin: tembelliğin //B.S.D.K

[113]⁺

Muhariplere

Hitap

1 Ne elde arşın var nede var kumaş
 Çıktınız pazara ey bezirgânlar
 Ordular çökmeden bitmeden savaş
 Kalkdınız taksime koca insanlar ³⁰

Ağlıyor insanlık ediyor feryat
 Sen yine fikrinde edersin inat
 Feth olur mu yahu koca kâinat
 Hani İskenderler o Süleymanlar

Set çekin önüne bu müthiş halin
 Bu fani dünyada güzelce kalın
 Bakın tarihlere siz ibret alın
 Döküldü boş yere bu kadar kanlar

Verdiniz kürreyi yağmura sele
 Her tarafı döndü volkana çöle
 Hiç bir millet olmaz kimseye köle
 Geçti o zamanlar geçti o anlar

⁺ H.G 29 I.Kanun 1942 No:1034

³⁰113-1a nede: ne de// N.Y

113-1d kalkdınız: kalktınız // N.Y

113-2a feryat: feryad // N.Y

113-2c Feth olur mu: Fetholurmu // N.Y

113-3b kalın: kalın // N.Y

113-3d kadar kanlar: kadarkanlar // N.Y

113-4a kürreyi: küreyi // N.Y

113-4b volkana çöle: sanki bir çöle // N.Y

5 Dünya milletleri bu gün uyandı
 Ayrı yaşamaya herkes inandı
 Fikirler yükseldi arşa dayandı
 Profösör oldu dağda çobanlar

Bu kötü hulyadan gelin vaz geçin
 Sevişin barışın demeyin niçin
 Yeniden cihana sulh donu biçin
 Ağlamanın artık sabi sübyanlar

7 Bu levha önünde fikir donuyor
 Asırlık dedeler sakal yoluyor
 İşte medeniyet bütün sönüyor
 Ey Baba kim dinler bilmem kim anlar

[114]⁺

Dostlar

1 Neyleyim çok müthiş aşka düşmüşüm,
 Ağlarım tutan yok kolumu dostlar
 Meyhaneyi aşkta bade içmişim
 Bilmiyorum sağı solumu dostlar³¹

Şu garip başımın nedir günâhı
 Gülmedim bir nebze çekerim ahı
 Arayıp gezerken kaşı siyahı
 Şaşırdım dağlarda yolumu dostlar

113-7a donuyor: duruyor // N.Y

⁺ H.G Cuma 22 Nisan 1949 No:2257

³¹ 114-2a günâhı: günahı // B.S.Ü.K

Kaptırdım gönlümü kaşı karaya
 Esir etti beni bir mehpareye
 Neler etti neler bu bi çareye
 Yamandır feleğin zulümü dostlar

Ne zamanki gönlüm aşka kul oldu,
 Yandı yüreciğim sanki kül oldu
 Zavallı ruhumuz bir bülbül oldu
 Ararım goncecik gülümü dostlar

5 Benzerdi sevdiğim yaz güneşine,
 Nerede bulurum gitsem peşine,
 Yandırdı Babayı aşk ateşine,
 Savurdu havaya gülümü dostlar.

[115]

1 Züğürtlük tamamen çökdü yakama
 Ne aksuata var ne de bir kâr var
 Cebde yok mangizim bakma çakama
 Bana yaz gelmedi dağımda kar var

Sen ol da bu işe eyleme keder
 Yok bu Trabzonda neşeden eser
 Bul bakalım bir tek eğlenecek yer
 Ne bir sinema var ne de bir bar var

Ol umumhaneye gitme diyorlar
 Zehirdir şerbeti yutma diyorlar
 Limana demiri atma diyorlar
 Torpile çatarsın torpitolar var

114-3a kaşı: gaşı // B.S.Ü.K

114-3c bi çareye // bi 'çareye // B.S.Ü.K

Eğlenmek istersen git meyhaneye
 Buz gibi şarabı dök peymaneye
 Girilmez bu şartla umumhaneye
 Onbeş sermaye var on bin bekâr var

5 Dökül eğlenceye ye, iç varını
 Gün bu gün düşünme Salim yarını
 Kullan git dünyanın rüzigârını
 Hayatın sonunda yahu mezar var

[116]

1 Sefalar getirdin gönlümün gülü
 Gönül seni her an arar Muzaffer
 Ey Türk illerinin çok şen bülbülü
 Seninçin Trabzon yanar Muzaffer

Üç yıldır bizleri öksüz bıraktın
 Bütün zevk ehlini yıkdın ve yakdın
 Süzöldün su gibi kalplere akdın
 Sensiz kılmaz gönül karar Muzaffer

Dalgalanmaktadır namın her yerde
 Şarkını dinleyen kalt naz hiç derde
 Emsalin hiç yokdur belki beşerde
 Dudağından kevser akar Muzaffer

Sahnede bin türlü neşe saçarsın
 Gonca güller gibi renk renk açarsın
 Belkide dünyada bir tek sen varsın
 Ey büyük sanatkâr kibar Muzaffer

5 Görenler sanırlar seni bir peri
 Bülbülün yanında olamaz yeri
 Ey sanat yıldızı sahne dilberi
 Ötüşün sararmı sarar Muzaffer

Ehli zevk hep yandı ateşimi nesin
 Güzeller bağında sen bir goncasın
 Bir kerre çıktımı kanarya sesin
 İhtiyarlar bile koşar Muzaffer

Gül gibi açan kız etrafa gül saç
 Ateşli gönüller hep sana muhtaç
 Yüzünü görenler istemez ilaç
 Bilmiş ol ebedi yaşar Muzaffer

Ne kadar enfessin ne kadar enfes
 Sade ben değilim meddahın herkes
 Kanaryalar dedi huzurunda pes
 Bülbüle okursun meydan Muzaffer

9 Gösterdin sanatta çok büyük hüner
 Sen gibi bir yıldız sanmaki söner
 Biçare Babanın elinde fener
 Gece gündüz seni arar Muzeffar

[117]

1 İlkbaharın açdı gonca gülleri
 Güzeller kolkola seyran ederler
 Nağmeye getirdi hep bülbülleri
 Aşk ehlini şimdi hayran ederler

Çiçekler üstünde hep kelebekler
 Sanırım semadan inmiş melekler
 Her kuş yuvasında eşini bekler
 Ötüşür havada teyran ederler

Kurtuldu matemden gökte yıldızlar
 Kayboldu soğuklar eridi buzlar
 Kırlarda gezinir gelinler kızlar
 Âşık sinesin üryan ederler

Dilberler salınır türlü naz ile
 Meclisler donanır meyle saz ile
 Her âşık oturmuş bir şehbaz ile
 Yıkar gönülleri viran ederler

5 Ey Salim feleğin va'dine kanma
 Güzeli sevmeden bezme usanma
 İçerden dışardan ateşe yanma
 Bir gün gelir seni şadan ederler

[118]⁺

Mukaddes Dinimiz

1 Bu ne büyük dindir ne kutlu yoldur
 İnsanlığa daim hizmeti söyler
 Bahçesi genişir meyvesi boldur
 Merhamet ehline Cenneti söyler³²

İyiye dönderir bet fikirleri
 Temizler kalplerden bütün kirleri
 Rejm eder hırsız muhtekirleri
 Şakiye cehennem şiddeti söyler

Onun kanununda kibir mızırdır
 Zayıfı kavisi indinde birdir
 Yetimin hakkını yemek zehirdir
 Kadına her zaman hürmeti söyler

Ona inananlar heran mesuttur
 İnanmıyanların meskeni ödtür
 Onun kitabında herşey mevcuttur
 Bir ayeti yüzbin hikmeti söyler

5 Ona bağlı olan hiç görmez keder
 Akü olan insan bu yolu güder
 Âlime pirlere hürmet emreder
 Çocuğa yoksula şefkati söyler

Mensuplarını hep eyledi kardeş
 Ne kutlu bir dindir gör ey arkadaş
 Meneder namerde eğdirmez o baş
 Yalanız halika minneti söyler

Bu mukaddes dinde ahlâktır en baş
 Kimsenin peşinden attırmaz o taş
 Emr eder nefis ile yapmaya savaş
 Temizliğe daim dikkati söyler

Halka hile yapan hokkapazlara
 Hakki münkir olan o ganmazlara
 Caniye katile hilebazlara
 Cehennemde olan dehşeti söyler

⁺ B.S.Ü.K

³²118-7c: yapmaya: yapmıya //B.S.D.K

118-8b Hakki: Hakkı //B.S.D.K

9 Halıkı zikr eyle durma her yerde
 Ancak odur deva her türlü derde
 Ey Baba doğruya merde cömerde
 Cenneti âlâda sohbeti söyler

[119]

İlkbahar geldi

1 Donansın meclisler dönsün bâdeler,
 Seçilsin güzeller bahar çağıdır
 Ud, keman, ney çalsın genç hanendeler,
 Okunsun gazeller bahar çağıdır.

Diz kırsın oynasın fettane kızlar,
 Dizilsin etrafa aylar yıldızlar.
 Mest olsun aşıklar, çalınsın sazlar,
 Şakrasın Bülbüller Bahar çağıdır

Bu çağda bambaşka bir âlem başlar
 Yeşile bürünür düzler, yokuşlar
 Uçar kelebekler, ötüşür kuşlar,
 Açılır sümbüller bahar çağıdır.

Feleğin bu güzel çimen sarında,
 Uyusun ehli aşk su kenarında
 Kolkola vererek aşk diyarında
 Salınsın dilberler bahar çağıdır

5 Ey Baba bu anda artar neşeler
 Ruhs cilâ verir mor menekşeler,
 Zambaklar lâleler kalbi eşeler.
 Görünür goncalar bahar çağıdır.

[120]

1 Neden kederlisin ey gamlı gönül
Şu kahbe dünyada gülen var mıdır
Ne güller gülmüştür ne dahi bülbül
Bunun hikmetini bilen var mıdır

Hüzünle elemle, geçti çağlarım
Nerde güzel görsem gönül bağlarım
Yarımın aşkıyle durmaz ağlarım
Acap göz yaşımı silen var mıdır

Gurbetde kalmışdır, ah gonca gülüm
O billûr gerdanlım, şakrak bülbülüm
Gece gündüz dağlar olmuşdur yolum
Sorarım gurbetden gelen var mıdır

Bir tek siyah beni vardı boynunda
Dururdu bir çift nar daim koynunda
Bakın tarihlere aşkın uğrunda
Bencileyin bir tek ölen var mıdır

5 Gönlümü kaptırdım yanağı güle
Ey Baba cihana verdin velvele
Dolmadı mı artık çektiğin çile
Bilmemki daha çok çilen var mıdır

[121]

Baba Salim Ögütçe'nin
Yılbaşı Hediyeleri

1 Vatanî işlerde o emektardır
Heyecanlı günlerde hizmeti vardır
Baro reisimiz bay Ali Rıza
Ne temiz ahlâklı ne de kibardır

Ona bir mebusluk eminol azdır
Fikir âleminde o bir şahbazdır
Sevgili biricik bay Azmimizi
Takdir etmeyenler bilinki azdır

Bir Nösel dedesi Naci Başmana
Bin sandık cam da Murat İşmana
Dişci bay Asıma yüzbin naylon diş
Bir harikadır o çıktı meydana.

Her yerde metindir her yerde şanlı
Ölüyü bir anda yapıyor canlı
Var olsun her zaman Ziver Mesçimiz
Binlerce yaşasın Albay Özcanlı

5 Bay Suat Berkmana gayret nişanı,
Doldurdu Beldeyi şerefi şanı
Bay Adil Sağlama bir demet sümbül
Ekrem Özkana da nurlu bir meydan

⁺ H.G 3 Ocak 1948 (1Ağustos 1947-24 Şubat 1948) No:1795

Mehmet Kazancıya kırkbin top kağıt,
 Otursun bu sene eylesin rahat
 Kemal Çeviğe de müvezzilikten
 Mektup taşımağa kuvvetli bir az.

7 Halk gazetesine de yurttan büketler
 Mürettiplerine de börekler etler
 Şükrü Akına da kavi bir makas
 Kessinde doğrasın bitsin hizmetler.

[122]

Baba Diyor Ki

1 Kıymet taşımayan fâni dünyade
 İnsan olsanda bir, olmasanda bir.
 Kitaplar devretsen, hadden ziyade
 İrfan olsanda bir, olmasanda bir.

Mademki kainat ebedi yoktur.
 Kimisi aç gezer kimisi toktur,
 Demek her dakkası zehirli oktur.
 Bican olsanda bir olmasanda bir.

Heyhatki gözlere çekilmiş perde,
 Kimseler bilmiyor ne var ilerde,
 Derman olsan da hiç bin türlü derde,
 Lokman olsan da bir olmasanda bir.

Acıma halime perişan olsam,
 İmrenme fanide âlişan olsam,
 Bütün dünyalara Süleyman olsam,
 Sultan olsanda bir olmasanda bir,

5 Ne çıkar göklere deyse de başın,
 Veyahut sel gibi aksa da yaşın.
 Hani anan, baban, hani kardeşin?
 Fettan olsanda bir, olmasanda bir.

Yolumuz düşse de gurbet illere,
 Bülbüllük eylesek, gonca güllere.
 Namımız yayılsa bütün dillere,
 Destan olsanda bir, olmasan da bir.

7 Sözümlü ey, dinle uzatma lafı.
 Bırakma elinden sakın insafı,
 Nasihatın baba bu kadar kâfi,
 Ümman olsan da bir, olmasanda bir.

[123]

1 Yeni yılımız da zulmetle dolu
 İnsanlık ağlıyor, cihan ağlıyor
 Gelin terkedelim bu korkunç yolu
 Asuman ağlıyor, zaman ağlıyor

Atılan bombalar evleri deler
 Anneler can verir, yavrular meler
 Küreyi süsleyen o âbideler
 Mahvolup gittikçe vicdan ağlıyor

Yok yere mahvoldu bu kadar insan
 Denizler, karalar dolu kızıl kan
 Olmuşken âdeme en büyük düşman
 Bu günkü ahvale şeytan ağlıyor

Kaybolmaz beşerden artık bu sızı
 Firavun, Neronlar gülüyor bizi
 Onlar bırakmadı bu kötü izi
 Kadınlar ölüyor, sübyan ağlıyor

5 Bu müthiş cidale gel hitam verin
 İnsanlık da yara ne kadar derin
 Hali melâlîne beni beşerin
 Havada kuş, yerde insan ağlıyor

Dünyayı verdiniz bütün ateşe
 Ne medeniyet kaldı, ne dahi bişe (bir şey)
 Mateme bürünmüş baktım güneşe
 Gökte güneş dağda hayvan ağlıyor

Yirminci asırda bu hali berbat
 İlesin mi böyle bütün kâinat
 Duramaz olmuşdur mezarda ecdat
 Şu yerin altında yatan ağlıyor

Nedir bu inilti nedir bu mahşer
 Kıyamet denilen kopmuşdur meğer
 Çöküyor binlerce senelik eser
 Gemiler batıyor, umman ağlıyor

9 Ey Salim bu savaş ne kadar korkunç
 Bilinmez sonunda kim duyar sevinç
 Ne tarihler yazmış, ne yazacak hiç
 Okuyan ağlıyor, yazan ağlıyor

[124]

1 Ebedi Şefimiz büyük Atadan
Bize armağandır otuz Ağustos!
Kurtardı Türklüğü müthiş vartadan
Ne şereftir, şandır otuz Ağustos

2 Maziye terkettik o kara dünü,
Yarattık yerine bu şanlı günü...
Yüzbinlerce yaşa İsmet İnönü,
Senden bir nişandır 30 Ağustos

[125]

Arkadaş

1 Ömrünü geçirme sen kahvelerde
Caht eyle rızkını ara arkadaş
Düşmek itemezsen kedere derde
Kazanmaya çalış para arkadaş

Uğraş tenbellikten kurtulsun özün
Ticaret yolunda açılsın gözün
Eğer paran varsa dinlenir sözün
Asla olmaz yüzün kara arkadaş

Gurbetleri dolan eğer yaz ise
Ördeğe razı ol rızkın kaz ise
Havzelen küçükse aklın az ise
Gitte bir olgunu ara arkadaş

Gayret et yuva kur tttr ocağı
 Genç ikn bunu yap geçirme ağı
 Sonra yırtık kalır Şalvarın ağı
 Yanaşma komara bara arkadaş

5 Bu dünya kimseye deyildir solak
 Lkin bilmelisin yol ile yolak
 Nasihatlarıma iyi ver kulak
 DŐersin her zaman kra arkadaş

[126]⁺

Arkadaş

1 Hava eydir diye aldanma sakın
 Şakası olurmu kışın arkadaş
 Kar dede dağlardan ettimi akın
 Vurur birbirine diŐin arkadaŐ³³

ıkartıp paltoyu arkandan atma
 Sıcak diye bir tek yorganle yatma
 Kendini eyi koru lfı uzatma
 Sonra fena olur işin arkadaş

Kimseye bu dünya deyildir bakı
 Sevilmek istersen düzelt ahlkı
 Parayı dketme iipte rakı
 Kalmasın ortada leŐin arkadaş

³³ 126-3a deyildir bakı:3a değildir baki //B.S.D.K

126-3c dketme: 3c tüketme // B.S.D.K

Eyi bir efendi ol eyi bir bey ol
 Cemiyet içinde çalış birşey ol
 Herkes kötü olsun sen teşke eyi ol
 Sana söyleyeyim peşin arkadaş

5 Sen sakın lüküse, modaya koşma
 Düzenle masrafı bütçeyi aşma
 Kayriya bakıpta yolundan şaşma
 Yama pantoluna meşin arkadaş

[127]⁺

Arkadaş

1 Emsalina bakda uykudan uyan
 Gayret et sende iş başar arkadaş
 Kimsenin malında gözü olmayan
 Bilmiş ol rahatça yaşar arkadaş³⁴

Dostunla, komşunla sen tatlı geçin
 O insan sen insan olduğun için
 Kulak ver süzüme demeki niçin
 Sonra kederlerin taşar arkadaş

126-4c teşke: 4c keşke // B.S.D.K

126-5c Kayriya: 5c Gayriye // B.S.D.K

⁺ B.S.Ü.K

³⁴127-1a Emsalina: Emsaline //B.S.D.K

Gayret kemerini hiç çözme belden
 Sen sakın vicdanı bırakma elden
 Oynama çalıpta her türlü telden
 Emin ol tedbirin şaşar arkadaş

İnsan ol herkese sevdik kendini
 İlim öğrenmeye bul efendini
 Hüner bu dünyada göster efendini
 Her akşam sofranda kaşar arkadaş

5 Evde aç çocuklar, sen oyna kâğıt
 Nasıl olur bilmem kalbinde rahat
 Dikkat et bir iş bul geçmeden saat
 Erkek olan işe coşar arkadaş

[128]

1 Gönlümüz ne çeker aşkın elinden
 Yansam da kül olsam etmem şikâyet
 Kurtulmadık gitti gamın selinden
 Ezelden böyleymiş felekde âdet

Kokular geliyor kutlu bahardan
 Hiç vefa görmedim bivefalardan
 İmkân mı var gönül ayrılısın yardan
 Dünyalar mahvolursa kopsa kıyamet

127-3d Emin: Emim Emsaline //B.S.D.K

127-4c efendini: fendini //B.S.D.K

127-4d sofranda: sofrada //B.S.D.K

Ne kadar yalvarsam zalim inanmaz
 Yiye cefasından bezmez usanmaz
 Bu benim ahıma dağlar dayanmaz
 Sanmaki bahtımız eyler inayet

Gönül bir perinin elinde kuldur
 Aşkımın bağında o bir bülbüldür
 Elimden ne gelir seven gönüldür.
 Söyleyin var mıdır bende kabahat

5 Ey Salim gel uslan altmışdır yaşın
 Yine meftunusun bir siyah kaşın
 Güzeller yolunda ağırdı başın
 Evveli bir hiçdir sonu hayalet

[129]⁺

Kızılaya Yardım

1 Kızıl ayımıza yardıma koşun
 Fakir fukaraya ediyor hizmet
 Bu insanî yolda yürüyün coşun
 Böyle emrediyor size memleket ³⁵

Bu hayırlı işte aş evi en baş
 Yüzlerce bikese yediyor aş
 Ver elden geleni durma vatandaş
 Dünyada şeref var ukbada cennet

⁺ H.G 25 Haziran 1943 No:11

³⁵129-1a Kızıl ayımıza: Kızıl ayımıza // G.G.T.Ş

129-2a aş evi: aşevi // G.G.T.Ş

129-2b bikese: bikese // G.G.T.Ş

129-2c Ver elden: Verelden // G.G.T.Ş

Yaşatmak için bu müesseseyi
 Cümlemiz açalım candan keseyi
 İnsanlığa hizmet her şeyden eyi
 Öyle bir hizmetkî biçilmez kıymet

Hayat evi demek aş evi demek
 Yüzlerce yoksula yedirir yemek
 Bay doktor İbrahim çekiyor emek
 Kıymetli doktora şükran ve minnet

5 Memleket hep birden verse el ele
 Fakir vatandaşlar uğramaz sele
 Günde beş kuruş ver dokunmaz tele
 Bir kaç açî doyur, bir kaç ev şenlet

Vatanda büyük iş görür kızılây
 Verir bokeslere çorba ile çay
 Varlığından ona cık sende bir pay
 Dünyada nam bırak eyle bir himmet

7 Kızılây beldede çok büyük varlık
 Ey baba veren el çekmesin darlık
 Ona yardım etmek ne bahtiyarlık
 Yaralı kalplere içirir şerbet

129-3d hizmetkî: hizmet ki // G.G.T.Ş

129-5a el ele: elele // G.G.T.Ş

129-5d bir kaç: birkaç // G.G.T.Ş

129-6c cık: çık // G.G.T.Ş

[130]

1 Bu ne kutlu bayram ne muazzam gün
Bugün benliğine kavuştu millet
Zincirler içinde kıvrılırken dün
Cennete dönmüştür bu gün memleket

Zindanda ölüdü evlâdı vatan
Olurdu memleket bir şahsa kurban
Denizin dibinde verirlerken can
Bugün rehber oldu bize hürriyet

Daima asıkdı milletin başı
Vatan da ağlardı kan idi yaşı
Matem kaplamışdı dağ ile taşı
Yurdun her yerini sarmışdı zulmet

Menfaya giderdi vatanperverler
Vatandan haricdi hep münevverler
Ehli namus ağlar vatan da inler
Ayyuka çıkmışdı o gün fecaat

5 Hıncını alırdı mel'un istipdat
Bütan vatandaşlar ederdi feryat
Vatan bir harabe her taraf berbat
Kaplamaşdı ufku bir kızıl dehşet

Silâhsız kalmışdı şanlı ordumuz
İstilâ edildi nurlu yurdumuz
Dehşetler içinde her bir ferdimiz
Kalplere dolmuşdu bütün meşakket

İşte bugün doğdu Türk'ün güneşi
 Öyle bir güneşki hiç yokdur eşi
 Büyüklerden büyük emsalsiz kişi
 Ey aziz Atatürk sana bin minnet

Ey büyük banisi Cumhuriyetin
 Ey nurlu Atası şanlı milletin
 Ne kadar büyükdür yurda hizmetin
 Bütün dünyalara gösterdin kudret

Ey bizim ebedî aziz Şefimiz
 Sana duacıyız bugün hepimiz
 Yaşatacak bizi bıraktığın iz
 Sana yüzbin şükran binlerce hürmet

10 Ma'kûs taliini Türklüğün yıkdın
 Bu şanlı savaşda muzaffer çıktın
 Şanlı albayrağı Lozan'a diktin
 Dünyaya nam verdin kahraman İsmet

Unutturdun bize o korkunç dünü
 Yaratdın Türklüğe bu nurlu günü
 Türklük haykırıyor yaşa İnönü
 Tarih de seninle öğünür elbet

Düşmanları yendin vatandan atdın
 Fabrikalar kurdun yurdu nurlatdın
 Vatani çelikle ördün donattın
 Büyükdür millete ettiğin hizmet

13 Türklüğü çok şanlı yoldan yürütdün
 Göz yaşlarımızı artık kuruttun
 Taassübü yıkdın, ezdin, çürüttün
 Yüz binlerce yaşa sen Cumhuriyet

[131]

1 Ufulü ne büyük boşluk bıraktı
Ağlad Trabzon ağladı millet
İftirak ateşin bizleri yaktı
Hüzünlerle doldu bütün memleket

Ey muhterem baba ey aziz peder
Sohbetin şekerdi sözlerin eser
Bu bivefa dünya olsun derbeder
Sana da ahırı etmedi hürmet

Elli sene hizmet ettin vatana
Lâyikdin hürmete şerefe şana
Sevdirdin kendini bütün her yana
Zabıta işinde gösterdin kudret

Gerçi ihtiyardın gönlün pek şendi
Âlimdin bilirdin her türlü fendi
Sözlerin cevherdi yokdu menendi
Her bir sözün dola binlerce hikmet

5 Huriler Cennette zatını bekler
Karşı geldi sana bütün melekler
Tabalar donandı bekliyor Kevser
Ağuşuna aldı ruhunu cenet

6 Gitti aramızdan heyhat kendisi
Çıkmaz artık çıkmaz ebedi sesi
Bin üçyüz elli bir pazarertesi
Babamız bakaya eyledi rihlet

[132]

1 Büyük Türk'ün bugün en büyük günü

Bugün benliğine kavuşdu millet

Maziye bıraktık kapkara dünü

Ağlar iken güldü bütün memleket

Gıpta eylemekte bizlere beşer

Şimendiferlerle donandı her yer

Her yanda fabrika bacası tüter

Bugün Türk gösterdi cihana kudret

Çelikden kaledir bugün Yurdumuz

Dünyayı titretir şanlı Ordumuz

Binlerce yaşasın Atatürk'ümüz

Yüzbinlerce saygı, binlerce hürmet

Bu ne büyük bayram ne şerefli gün

Korkunç zencirlerle bağlanmışdık dün

Saldı bugün Türkler dünyalara ün

Saçdı deryalara, dağlara dehşet

5 Çözdük kolumuzdan zinciri bağı

Kalkdı sırtımızdan cehalet dağı

Yeşil vatan oldu irfan ocağı

Yarattık çok büyük bir medeniyet

Duruyor hışmetsek salar akarken

Türk adın yazıyor şimşek çakarken

Milletler Türklüğe yaman bakarken

Besliyorlar şimdi bize muhabbet

Tırmana tırmana yalçın dağlardan
Zor ile geçerdik düz ovalardan
Bugün kurtulmuşuz korkunç bağlardan
Çekmeyiz artık asla meşakket

Şanlı Cumhuriyet şoseler açdı
Şehire köylere bütün nur saçdı
Çünkü Türk vatani buna muhtaçdı
Geziyoruz şimdi hep rahat rahat

Mamur oldu tamam bugün yurdumuz
Hiç bir şeyden yaktur artık korkumuz
Varolsun çok büyük Atatürk'ümüz
Azmiyle bugün hep bulduk selâmet

10 Ey Salim durma hiç variken fırsat
Çalış vatan için yetince kudret
Yaşasın yurdumuz yaşasın millet
Yaşasın Atatürk tâbekıyamet

[133]⁺

Babanın hediyeleri

1 Büyük valimize bir tabak şeker
Sünbüllerden gülden güzel bir buket
Çetinlikler onun azmiyle çöker
Ne kadar çok sever onu memleket³⁶

⁺ Y.H Cuma 5 11. Teşrin 1943 No:49

³⁶ 133-1b buket: büket // N.Y

133-1d Ne kadar: Nekadar // N.Y

Sayın Genarale bir altın kılıç
 Tonbulce fındıktan bir çanakda iç
 Vatan işlerinde eşi yoktur hiç
 Daima kendine duaci millet

Parti başkanına çok uzun ömür
 Karabük mamulü bir çubuk demir
 Memleket her işde ona güvenir,
 Memleketten ona teşekkür minnet

Belde başkanının çoktur kıymeti
 Azmiyle memleket geçti cenneti
 Nekadar büyüktür onun hizmeti
 Bir demet eyi tütün hakkıdır elbet

5 İşte bir eseri çömlekçi yolu
 Nurlandı beldenin sağı ve solu
 Çok işler başardı azimli kolu
 Borcumuzdur ona eylemek hürmet

133-2a Generale: Generala // N.Y

133-2d Tonbulce fındıktan bir çanakda iç: Tumbulca fındıktan bir çanakta iç // N.Y

133-2c Vatan: Vatani // N.Y

133-2d duaci: duacı // N.Y

133-3c işde: işte // N.Y

133-3d Memleketten ona: Bizlerden de ona // N.Y

133-4b cenneti: Cenneti // N.Y

133-4c Ne kadar: Ne kadar // N.Y

133-5a çömlekçi: Çömlekçi // N.Y

Müddei umumi bir mücevherdir
 Nadide kıymettir o bir eserdir
 Cürmü meşhütlerde o sefer berdir
 Bir salkım eyi üzüm bay sayin Cevdet

Emniyet müdürü bay Tefvik Acar
 Vatanî işlerde bayrağı Açar
 Memlekete nurlu huzurlar saçar
 Bir kilo tereyağ eyledim himmet

Azimle çalışır sayın defterdar
 Daima var olsun böyle namudar
 Trabzonumuza çok hizmeti var
 Portakal suyundan güzel bir şerbet

Bay Mahmut Yonata babadan selâm
 Medhini söylesem yetişmez kelâm
 Bin çuval çimento ver ona tamam
 Büyükdür beldeye ettiği hizmet

10 Lise müdürünü çok severiz biz
 Bırakdı kalplerde heyecanlı iz
 Dorul mahsulünden bir kilo ceviz
 Vardır kendüsünde yüksek meziyet

133-6a Müddei umumi: Müddeiumumi // N.Y

133-6c Cürmü meşhütlerde o sefer berdir: Cürmümeşhütlerde o seferberdir //N.Y

133-6d eyi üzüm bay sayin: iyi üzüm sayın bay // N.Y

133-7b Vatanî işlerde bayrağı Açar: Vatanî işlerde Bayrağı açar // N.Y

133-8b namudar: namıdar // N.Y

133-9a babadan: Babadan // N.Y

133-9b kelâm: kalem //N.Y

133-9d Büyükdür beldeye: Büyüktür bölgeye //N.Y

133-10c Dorul: Torul //N.Y

133-10d kendüsünde yüksek: kendisinde bir çok //N.Y

11 Yan beyi hürmetle anarım burda
 Bir tarih kitabı güzel bir harta
 Bayburt mahsulünden bir çift yumurta
 Çekmesin dünyada asla meşakkat

[134]

25. Yıldönümü Münasebetiyle
 Aziz Cumhuriyetimize

1 O korkunç günleri kaldırdın attın
 Parladı vatanda nıri hürriyet
 Yirmi beş senede neler yarattın
 Yeniden hayata kavuştu millet

Yurттаşın zincirle bağılydı kolu
 Hafiyе doluydu sağıyle solu
 Atamız mahvetti o korkunç yolu
 Ona bin teşekkür, binlerce minnet

Padişah sarayda zevke dalmıştı
 Yurdun her yerini ateş almıştı
 O gün Türk Milleti başsız kalmıştı
 Vatanın ufkunu sarmıştı zülmet

Huduttan saldırdı kahpe düşmanlar
 Zulümla can verdi nice insanlar
 Irmak gibi aktı dökülen kanlar
 Her kalbe dolmuştu büyük bir dehşet

133-11a Yan beyi: Yan beyi // N.Y

133-11c mahsulünden: mahsulünden //N.Y

5 İşte o zamandı gürledi bir ses
 Hayretle bakıştı o sese herkes
 Hain düşmanlara vermedi nefes
 Bir anda vatandan ettirdi ricat

O eşsiz kahraman Mustafa Kemal
 Dünyaya şöylece eyledi mekal
 Türk ölmez kâinat bulsada zeval
 O yaşayacaktır tabe kıyamet

Emretti orduya, geçti en başa
 Azimle başladı kutlu savaşa
 Düşmanları serdi dağa ve taşla
 Bütün kâinata gösterdi kudret

Binlerce Yaşasın Yavuz İnönü
 O bize kazandı bu eşsiz günü
 Tarihe mal etti o korkunç dünü
 Cihana ün saldı kahraman İsmet

9 Seninle süslendi bu yeşil vatan
 Sana helâl olsun akıtılan kan
 Kahraman Gaziden Büyük Atadan
 Bize emanetsin sen Cumhuriyet

[135]

1 Muhtardan işittim askerlik varmış
 Beni de al götür kahraman Mehmet
 Düşünme geride Eminen kalmış
 Ayrılamm senden bir zaman Mehmet

Artık düğünümüz kalsın da geri
 Çiğnemesin düşman doğduğum yeri
 Koşalım birlikte haydi ileri
 Olalım vatana biz kurban Mehmet

Ah Mehmet gözlerim yüzüne bakar
 Bu ayrılık beni ebedi yakar
 Kalır isem köyde güzyaşım akar
 Olurum ben sensiz perişan Mehmet

İhtiyar babanla ihtiyar annen
 Gece gündüz durmaz ağlar Eminen
 Nasıl bekliyeyim gelinceye sen
 İnleyen gönlüme ey derman Mehmet

5 İkimiz düşmanla bir çarpışalım
 Nice sarp kayalar dağlar aşalım
 Ölüm var dönmek yok gel sözleşelim
 Siperde benimle nişanlan Mehmet

Cephede alalım bir birimizi
 Top sesleri kursun düğünümüzü
 Kahraman Türklüğün kadını kızı
 Hiç korkmaz savaştan nevcivan Mehmet

7 Sevgili Mehmedim unutma beni
 Ölürsen yanına al Emineni
 Vatan bugün için büyüttü seni
 Askerlikde çokdur şeref şan Mehmet

[136]

1 İnsanlarda üç şey olmak gerektir
 Ahlâk ile vicdan bir de hamiyet
 İlimi okuyup bulmak gerektir
 Bunlarsız insana verilmez kıymet

Cehaletdir sana en büyük düşman
 Okumayan olur sonunda pişman
 Hayat yollarında tepeyi aşman
 Doğruluğun sana rehberdir elbet

3 Eğriliğin sonu bil ki eyvahdır
 Doğrunun sahibi daim Allah'dır
 Beşere kötülük büyük günahdır
 Bu sözleri güden çekmez meşakkat

[137]

1 Hoş geldin ey yurdun nurlu güneşi
 Safalar getirdin çok büyük İsmet
 Ey Türk Vatanının emsalsiz eşi
 Azminle Vatanın her yeri Cennet

Bin yaşa taliin dünyayı yensin
 Biz senin Türkünüz her şeyimiz sensin
 Güzel vatana sen şanlı güvensin
 Sana yüz bin saygı binlerce hürmet

Türklükde kalmadı ufak bir sızı
 Bu müthiş anlarda yaşattın bizi
 Sana duacıdır erkeği kızı
 Uğrunda can verir bu büyük millet

Ey büyük hâmesi kıymetli yurdun
 Yeniden sen bize bir vatan kurdun
 Koyu cehaleti bağrından vurdun
 Enstitüler açtın gösterdin kudred

5 Misli görülmemiş işler başardın
 Dünkü düşmanların bağrını yardın
 Bu gün de Vatanı demirle sardın
 Fabrikalar ile doldu memleket

Ey bizim çok büyük Milli şefimiz
 İzinde yürümek son hedefimiz
 Sana bağlanmışız bugün hepimiz
 Sayende çekmeyiz asla meşakkat

7 İnönünde hasmı yerlere serdin
 Lozan'da Türklüğe sen hayat verdin
 Türk vatanına sen çelik siperdin
 Sarfettin bu yolda çok büyük gayret

[138]

1 Göbekler kabardı enseler taşı
 Her akşam vururuz sana palamut
 Et yerine nice yürekler pişti
 Gözlerimiz döndü kana palamut

Çok şükür yetiştin imdadımıza
 Derman oldun artık feryadımıza
 Sed çektin bu hali berbadımıza
 Ne kadar yakınsın cana palamut

Züğürt bulamazken bir bardak sütü
 Şimdi zevk yapıyor çalıyor utu
 Haltetmiş yanında tavuğun budu
 Çıkmazsan işimiz fena palamut

Balıklardan üstün hem de dirisin
 Koca deryaların sen hızırısın
 Koşarsın imdada ne de irisin
 Her bir tanen sanki dana palamut

5 Trabzona bu yıl eyledin akın
 Küplerin dolması yakın mı yakın
 Hamsi görünmeden sen çıkma sakın
 Odur esas bize ana palamut

Aldımı malumlar ele kırk beşi
 Onların da elbet düzelir işi
 Ondan sonra artık sen gör cünbüşü
 Düşmesin bir tane bana palamut

Beş yüze satarız sandılar kebab
 Senin çok çıkmanı etmedi hesap
 İstersen al diyen kahraman kasap
 Koydu kılıcını kına palamut

Belediyemizin yetmedi eli
 Maliyemiz verdi erzak bedeli
 Yoksa züğürtlükden olurduk deli
 Belki de çıkardık yana palamut

9 Ey Salim fayda yok olsan da metin
 Palamutsuz bu yıl yaşamak çetin
 İktisaden sönük bir memleketin
 Koydun parmağına kına palamut

[139]

1 Karşında gördüğün Türk illeridir
 Yalçındır dağları geçilmez yolcu
 O yerler aslanlar erler yeridir
 Ölümdür suları içilmez yolcu

Bu iller çok sarpdır değildir balkan
 Türklere cennettir gayriye volkan
 Geriye dönemez bu yola sarkan
 Başka topraklarla ölçülmez yolcu

Aşılmaz dağları yolları dardır
 Bu yolları bekler Mehmetcik vardır
 İlersi cehennem sonu mezardır
 Başağı yilandır bicilmez yolcu

Ejderha doludur dağı meşesi
 Aslan yatağıdır her bir köşesi
 Her gören yolcunun kaçır neşesi
 Yolu karanlıktır seçilmez yolcu

5 Ey yolcu terkeyle bu korkunç yolu
 Ölümler kaynağı sağı ve solu
 Bu yolu koruyan Türklüğün kolu
 Çelikden kavidir bükülmez yolcu

Bu yurdun etrafı çelikden duvar
 Girmek istiyene olacak mezar
 Semasında uçan Türk gençliği var
 Kuş olsan üstünden uçulmaz yolcu

7 Atatürk kurmuştur Türk'e bu yurdu
 Milli şef bu evi çelikle ördü
 Dikkatle bekliyor kahraman ordu
 Kimseye kapısı açılmaz yolcu

[140]

1 Yüz binlerce saygı binlerce selam
 Cihanı titreten kahraman ordu
 Minnettarız sana sabah ve akşam
 Harika yaratan çok yaman ordu

Hücumda sellerden müthiş akarsın
 Savaşta her zaman üste çıkarsın
 Düşmanla çarpışsan yener yıkarsın
 Ey çelik pazulu pehlivan ordu

Hangi düşman sana pusu kuracak
 Hangi kuvvet sana karşı duracak
 Hangi ordu vardır seni yoracak
 Kaplanlardan çevik ey aslan ordu

Bugün heybetinden kâinat titrer
 Seninçin çok deyil kazanmak zafer
 Göğsünü edersin gülleye siper
 Ancak sana lâyük şeref şan ordu

5 Olamıyacaktır hiç sana çatan
 Sana sığınmıştır bu yeşil vatan
 Savaşta gürleyip şimşekler çakan
 Çelik siperleri yıpratın ordu

En müthiş düşmanlar önünden kaçır
 Savaşlarda süngün ateşler saçır
 Tarih sana yeni sahife açır
 Namile tarihler dolduran ordu

Hâmisi sen oldun medeniyetin
 Son ümidi sensin beşeriyetin
 Herşeyden üstündür azmin kudretin
 Bütün kâinatı yıldırın ordu

Askerlikde çıktın bugün en başa
 Nam verdin dünyaya dağ ile taşla
 Dünyalar durdukça sen binler yaşla
 Ölümler yağdıran can alan ordu

9 Ey Salim yenilmez ordumuz inan
 Bütün Türklük buna eyledi iman
 Yüzbinlerce saygı binlerce şükran
 Bütün dünyalarla çarpışın ordu

[141]

1 Tilkile arslanla boy ölçüşmeye
 Cürmüne bakmaz kalkar beyahu
 Gergedanın isterse eyer biçmeye
 Türk süngüsü yaman yakar beyahu

Ey dostum boşuna sen çakma kavi
 Türk bilir işini geldimi tavi
 Türk ordusu yapmak için pilâvı
 Kelleler süngüye takar beyahu

Size kaftan olan bize olur kürk
 Hülya perest olma bir fikir çürük
 Ankarada sonra gürler Atatürk
 Sofyada şimşekler çakar beyahu

Nekadar taştınki almıyor kabın
 Kayarsın eloğlu sürdümü sabun
 Edirneyi almak ise hesabın
 Hesaba ordumuz bakar beyahu

5 Dinle ey gosbudin bu lâkırdımı
 Türklerle savaşa bir kalkıldımı
 Güzel Edirneye yan bakıldımı
 Filibede kanlar akar be yahu

[142]

1 Bu kış bırakmayın bizi zulmette
 Gösterin siz biraz gayret be yahu
 Elektrikleri yapın elbette
 Gözdekiye kaldı millet beyahu

Memleket benziyor harabezare
 Yoldaki çukurlar döndü mezare
 Çekilmek muhaldir yoldan kenara
 Taş yığıntıları dehşet beyahu

Bakın çaresine demeyin niye
 Can verir millet hep su diye diye
 Otomobillerden toz yiye yiye
 Çürüdük hep olduk illet beyahu

Kaçılmaz önünden asla gelirken
 Ne kahve bırakır ne dahi dükkân
 Beş kilometre yapacak iken
 Yüz kilometre surat beyahu

5 Kaldırım üstünde yanar odunlar
 Serilir yerlere gömlek ve donlar
 Dabane cisrinde seyyar kadınlar
 Çamaşır yıkıyor hayret beyahu

Kabuğun çuvalı şimdiden elli
 Yüze çıkacağı bellidir belli
 Soğukdan oynarız hep çifte telli
 Kış dede yaparsa şiddet beyahu

7 Milletın derdine şimdiden bakın
 Bu benim sözüme iyi kulak takın
 İhtikâr üstüne eyleyin akın
 Gösterin siz biraz heybet beyahu

[143]

1 Ümitlerim artık mavhvoldu gitti
 Ermedim murada gönlümün gülü
 Aşkın beni ninni etti uyuttu
 Gel yetiş imdada gönlümün gülü

Tırmana tırmana kalbime çıktın
 Gönlümün bağına çiçekler diktin
 Yıllarca ağlattın yaktın ve yıktın
 Düşürdün feryada gönlümün gülü

Zehirler içirdi felek camından
 Ne gününden güldüm ne akşamından
 Şu zavallı gönlüm yarın gamından
 Deyildir azâde gönlümün gülü

Kumral saçlarım okşarken senin
 Güneşi örtmüşdü siyah benlerin
 Kıymeti kalmazdı ayın zührenin
 Olsaydın semada gönlümün gülü

5 Sevdiğim gam yemem aşkınla yansam
 Alev dudaklardan emsem ve kansam
 Gül gibi yanağın öpsem koklansam
 Ersem de murade gönlümün gülü

Gümüşmüdür tenin yoksa karmıdır
 Koynunda gizlenen bir çif narmıdır
 Bilmemki bir daha eşin var mıdır
 Şu koca dünyada gönlümün gülü

7 Ey Baba akıyor gözümde yaşlar
 Halime ağlıyor dağlar ağaçlar
 Ok gibi kiprikler o siyah kaşlar
 Varmıdır Leylâda gönlümün gülü

[144]

1 Ey bizim ulumuz sanlı Şefimiz
 Hep sana bakarız İsmet İnönü
 Yolunda ölürüz bugün hepimiz
 Ak dersen akarız İsmet İnönü

Çok başka bir tipdir Türklüğün tipi
 Ne fırtına eğler bizi ne tipi
 Dünyayı titreten şimşekler gibi
 Çak desen çıkarız ismet İnönü

3 Yıpratır geçeriz çelikden ağı
 Kaç kere titrettik denizi dağı
 Kürenin üstüne şanlı bayrağı
 Kak desen kakarız İsmet İnönü

[145]

1 İşittim doldurmuş Hamamizade
 Hıdırellez için bin tane kuzu
 Bay Cevdet alacak bin şişe bade
 Celâl Avni kesmiş koca öküzü

Süleyman Mahirle etmişler mekal
 Demişlerki sende beş bin ekmek al
 Elli batman elma, yüzbin portakal
 Böylece diyerek kesmişler sözü

İşittim demişler Kemal Ahmede
 Yüz çuval pirinç al kalma zahmete
 Kırdı tutulursak şayet rahmete
 Acaba alırmı bin çadır bizi

Haber göndermişler Sükûti beye
 Elli varel yağ al yükle deveye
 Tuzluca olmasın uysun mideye
 Kalmasın midede ufak bir sızı

5 Yüz batman turp da Osman Cudi bey
 İki kayık Hamsi gayet ile ey
 Veysel Faik bey de çalacakmış ney
 Çınlatacakmış bayırı düzü

Bin sandık yumurta Cansız zadeye
 İyi meze olur buzlu badeye
 Şekerli kahveyi dökme sadeye
 Unutma zeytini biberi tuzu

Bin çömlek yoğurt ta alacak Kâzım
 Yüz deste çatal da kaşık da lâzım
 Cemal Rıza diyor var benim sazım
 Çalarız zeybeği vururuz dizi

Mesutla Hasan bey çok salatalık
 Alacaklar imiş bin okka balık
 Yüz varel zeytinyağ hem de Ayvalık
 Demişler doyurur bu cümlemizi

Kokunca kırların çiçeği otu
 Kızarıp gelince öküzün butu
 Rifkı Kulaç bey de çalacak utu
 Atarız o zaman meydana kızı

10 Ey Salim sen de al yüz bağ sarımsak
 Aman bu meclisten hiç kalma uzak
 Bırakıp giderler yaparlar duzak
 Ayrılma peşinden bırakma izi

[146]

1 Ufacık bütçenle çok büyük varlık
 Gösterdin bizlere sevgili Şarbay
 Azminle görmez hiç memleket darlık
 Eserinle belde dopdolu Şarbay

2 Yolda çalışmakla geçiyor vaktin
 Köhnelikleri hep dibinden attın
 Yeniden çok büyük eser yarattın
 Yeşilyurt önünde şu yolu Şarbay

Ufacık varlıkla işler aşırdın
 İmara yolları hem ulaşırdın
 Güzel Trabzonu asrileştirdin
 Çok güzel çizmişsin formülü Şarbay

İmar işlerinde gösterdin gayret
 Unutmaz sayını Trabzon elbet
 Çok çok teşekkürler eder memleket
 Hem erkek hem kadın hem dolu Şarbay

5 Köhne dıvarları yıkdın indirdin
 Caddeleri açdın şereflendirdin
 Dar sokaklarımızı genişlendirdin
 Sayende oynarız fitbolu Şarbay

[147]

1 Haini vatana tamam ders verdin
Ey çelik pençeli kahraman alay
Dersim dağlarına bütün ses verdin
Arslanlardan arslan çok yaman alay

Düşman avlamaya kurdun ağları
Yırttın dereleri yıkdın dağları
Parça parça ettin mağaraları
Siperler yıpratın can alan alay

Binlerce yaşasın mert kumandanın
Şanlı evlâtları yeşil vatanın
Göğsün siperidir tankın bonbanın
Şerefler kazanan şan alan alay

On misli düşmanı keser biçersin
Ordular bozarsın yırtar geçersin
Ateşler saçarsın düşman seçersin
Dünyaya okursun sen meydan alay

5 Çelikden kavidir her bir neferin
Açıktan koşarsın yoktur siperin
Senin yerler değil göklerdir yerin
Yurt için her zaman çarpışan alay

Trabzon sizlere çok sevgi besler
Bin yaşa diyerek yükselir sesler
İftiharla sizi buğrında besler
Sizi unutamaz bir zaman alay

7 Söngünüz önünde düşmanlar donar
 Sizinle çarpışan mahvolur yanar
 Şair Babanız da hürmetler sunar
 Gece gündüz size duahan alay

[148]

1 Bu aşk meydanında giymeyen kisbet
 Pehlivan olurmu kuzum Aziz bey
 Kırk sene Babaya etmeyen hizmet
 Aşikan olurmu kuzum Aziz bey

Dokunmaz sineme hergün taşlasan
 Kırk batman lahana alsan haşlasan
 Domates pırasa bamya aşlasan
 Patlıcan olurmu kuzum Aziz bey

Noksanın söylesem belki dallanır
 Sattım cevher diye azgın ballanır
 Kavağa vurunca rüzgâr sallanır
 Direkşan olurmu kuzum Aziz bey

Şair olmaz bu köprüden geçmiyen
 Yanlışını anlamıyan scçmiyen
 Erenler elinden bade içmeyen
 Sarhoşan olurmu kuzum Aziz bey

5 Meydanı boş bulup kabarma taşma
 Nasihatım budur yolundan şaşma
 Yalçın kayalara sakın yanaşma
 Tavuşan olurmu kuzum Aziz bey

Kendini benimle çokdur denenler
 Bukadar kabarmaz olsa yenenler
 Soldan geri diyip geri dönenler
 Perişan olurmu kuzum Aziz bey

7 Akordu bozulmuş bir keman gibi
 Başağı dökülmüş hem sanan gibi
 Kabak ta bağında patlıcan gibi
 Şairan olurmu kuzum Aziz bey

[149]

1 Zavallı gönlümün hep düşüncesi
 Yalnız bir sensin kumral saçlı kız
 Gönül bağlarının taze goncası
 Nekadar da şensin kumral saçlı kız

Bütün güzellere okursun meydan
 Kaşların güzeldir çekilmiş yaydan
 Güneştenmi koştun yoksaki aydan
 Bilmemki nedensin kumral saçlı kız

Nekadar beyazsın ne de tonbulsun
 Gönüllerde uçan şakrak bülbülsün
 Ya gülsün ya zanbak ya da sünbülsün
 Yahut yasemensin kumral saçlı kız

Yolunda mahvoldum gel üzme beni
 Sana bağlılığım değildir yeni
 Ben yandım kül oldum gayriler seni
 İsterse beğensin kumral saçlı kız

5 Eş olamaz sana benzetsem aya
 Yüzünü bir görse su olur kana
 Uğruna can veren dertli Bahaya
 Bir kanlı kefensin kumral saçlı kız

[150]

1 Karşımda patladın bir şahap gibi
 Gözümden kalbime akdın güzel kız
 Sevdan ateşiyle sen rübab gibi
 Elemlı bağrımı yakdın güzel kız

Kaş siyah, göz siyah, memeler tonbul
 Görseydi yanağın renk alırdı gül
 Gönül sultanlara olmaz iken kul
 Boynuma kementler taktın gül kız

Nazar atfetmedin ey kız ahıma
 Sana kim söyledi gir günahıma
 Yıldırım yağdırdın kalbigâhıma
 Başımda şimşekler çakdın güzel kız

Huriler melekler olmaz sana eş
 Dünyayı yakarsın ateşsin ateş
 Gökde değil sandım yerededir güneş
 O günkü pencereden bakdın güzel kız

5 Uçarsın gönlümde kelebek gibi
 Öpsem yanağından bir bebek gibi
 Gel süzül koynuma bir melek gibi
 Bir gün olur geçer vaktin güzel kız

[151]

1 Güneşden koştun bir yıldız gibi
 Zavallı gönlüme akdın çapkın kız
 Çaldın gönlümü bir hırsız gibi
 Ne korkunç ateşe yakdın çapkın kız

O kadar naz etme tükendim yandım
 Rüyamda her yerde ismini andım
 Yerde başka bir güneş var sandım
 O günkü pencereden bakdın çapkın kız

Ne kadar cilveli ne kıvrakdın
 Güzeller içinde bir tek sen vardın
 Kara bulut gibi ruhumu serdin
 Bir şimşek oldun çakdın çapkın kız

Ruhumda uçardın bir kelebekdin
 İnsan deyil idin sen bir melekdin
 Kaşların yay ettin sineme çekdin
 Kirpiğin ok ettin kaktın çapkın kız

5 Ne kadar neşeli ne kıvrakdın
 Taradın kâkülü bir yana sarkdın
 Bütan kâinatı ateşe yakdın
 Beni aşkına takdın çapkın kız

[152]

1 Ayrılmazsın asla istikametten
 Taşırsın çok büyük kıymet hocamız
 Hiç geri kalmazsın yurda hizmetten
 Eyleriz hep sana hürmet hocamız

Memleket işinde coşar taşarsın
 Açarsın başını önden koşarsın
 Kalplerimizde sen ebedî varsın
 Borcumuzdur sana minnet hocamız

Kimsenin yerinde yoktur gözümüz
 Çelikten kavidir bizim sözümüz
 Yurdumuzda güler ancak yüzümüz
 İnsanca yaşarız insan içinde

İçimiz dışımız bunu bilmeli
 Eski hülyaları kalpten silmeli
 Yurda bağlanmaktır yurdun temeli
 Kalmayalım sonra hüsrân içinde

5 Bizden bugün birlik bekliyor vatan
 Haindir aykırı bir fikir tutan
 Bu gayedir bizi rahat yaşatan
 Dünya çırpınırken buhran içinde

Ebedî var olsun Millî Şefimiz
 Ona bağlılıktır son hedefimiz
 Koruyucusu olduk bugün hepimiz
 Yaşayamaz yurdun şeytan içinde

[153]

1 Uçarsak ankalar bizle uamaz
 Bülbüllerle dolu viraneyiz biz
 Kendimiz kocasak gönül kacamaz
 Güzeller aşığı divaneyiz biz

Zannetma bizleri gökten inmeyiz
 Ölsekte güzelden yardan dönmeyiz
 Dünyalar yıkılsa yine sönmeyiz
 Aşkın etrafında pervaneyiz biz

Ben asri babayım ihtiyar sanma
 Gayrinin sözüne inanma kanma
 Mektepler mezunu deyilim amma
 Felekden ders almış bir taneyiz biz

Sakisi biz olduk şarabı aşkın
 Anınçin görünür aşkımız taşkın
 Yok bizce kıymeti sarayın köşkün
 Her akşam sakini meyhaneyiz biz

5 Felek başımızda çevirdi dolap
 Bize de giydirdi tersine çorap
 Gönlümüz harapdır her taraf harap
 Şimdi baykuşlara viraneyiz biz

[154]

1 Güzel Trabzona varlıklar saçtın
 Bin yaşa görme hiç keder valimiz
 İleri yollarda çığırklar açdın
 Memleket teşekkür eder valimiz

Çok dikkat edersin halkın işine
 Koşarsın imarın hergün peşine
 Çetindir bir dahi çatmak eşine
 Hizmetin dünyaya değer valimiz

Ey Cumhuriyetin çalışkan eri
 Yürümektir fikrin daim ileri
 Azminle Trabzon kalmayacak geri
 Kuracaksın büyük eser valimiz

Bizi tenvir ettin hitabetinle
 Fikirler yükselttin kitabetinle
 Memlekete olan muhabbetinle
 Gösterdin çok büyük hüner valimiz

5 Erzurum yolunun ta öbür başı
 Donatıldı heryer parke taşı
 Dinecek milletin gözünün yaşı
 Sen oldun bu işe rehber valimiz

6 Memlekete yeni coşgunluk verdin
 Eseri kalmadı elemin derdin
 Oysallığı yıkdın yüz üstü serdin
 Halkımız seni çok sever valimiz

[155]

1 Kendi kusuruna hiç kulak asmaz
 Böyle bir insana siz ne dersiniz
 Papeller sarfeder yeşilden çıkmaz
 Uyarsa şeytana siz ne dersiniz

Dolaşır iş arar o kapı kapı
 Dostuna düşmana patlatır topı
 Kendi gözündeki kol kadar çöpi
 Görmeyen izana siz ne dersiniz

İki yüz kuruştur bir kilo şeker
 Bununla kırk kişi bir helva çeker
 Bu masrafla sanma bir kimse çöker
 Buna söz katana siz ne dersiniz

Yeşilyurdu bizzat vatan yapıp da
 Üç günde bir yeyip içip atıp da
 Verirken on papel beşte katıp da
 Gayriye çatana siz ne dersiniz

5 Söyleyim burada gelmişken yeri
 Bu nurlu meclisten kalınca geri
 Kesilip te bayın dizinin ferî
 İçerden yanana siz ne dersiniz

Yetişemeyince ete boz kedi
 Düşündü bu günde cumadır dedi
 Hasutların böyle artar illeti
 Sözüme kanana siz ne dersiniz

7 Helvayı yapanlar yaptı iktisat
 Bir kilo şekerle eylenir kırk zat
 Dahleyleyenlere ey baba taş at
 Fikrime uyana siz ne dersiniz

[156]

1 Ateşten halk olduk ateş saçarız
 Zafere zaferler katan Türkleriz
 On misli düşmana ateş açarız
 Savaşta sel gibi taşan Türkleriz

Biz düğün sayarız en büyük harbi
 Cihanı titretir Türklerin darbı
 Hem şarkı titrettik hem dahi garbi
 Dünyayı top gibi atan Türkleriz

Göğsümüzdür bizim son siperimiz
 Savaşta büyüktür harp hünerimiz
 Bin kişi sayılır bir neferimiz
 Bütün dünyalara çatan Türkleriz

Tarihlere baksın bilmeyen bizi
 Garptadır ecdadın ayağı izi
 Kaç kerre titrettik dağı denizi
 Kuş gibi havada uçan Türkleriz

5 Mademki dünya var biz dahi varız
 Kahraman bir ırkız düşene yarız
 Çelikden kaleler çeker yırtarız
 Kavgada ölümler saçan Türkleeiz

Türk adın işiten düşmanlar titrer
 Namımız tutmuştur cihanı yeryer
 Eğliyemez bizi çelikden siper
 Karpat dağlarını aşan Türkleriz

8 Şefimiz çaldımı ileri marşı
 Yürürüz on misli düşmana karşı
 Hem sulhu severiz hem de savaşı
 Dünyanın sulhunu tutan Türkleriz

[157]

Dünya Bilmeli

1 Ünümüz yayıldı bütün cihana
Dünyayı top gibi atan Türkleriz,
Bir zaman her yeri boğmuştuk kana,
Şerefe şerefler katan Türkleriz.

İsmimiz anılsa düşmanlar titrer,
Ateştir aslımız, kendimiz beşer
Ne bomba eyler bizi ne dahi siper
Savaşta ölümler saçan Türkleriz.

Bizim yerler değil, gökler yerimiz
Bin kişi sayılır birtek erimiz
Kavgada göksümüz son siperimiz
Göklerde kuş gibi uçan Türkleriz.

Kaç kerre kopardık çelik ağları,
Kaç kerre yıprattık yalçın dağları
Tarihlere bakın orta çağları
Dehşetler içine koyan Türkleriz

5 Birimiz binlerle geliriz dize
Zevk verir düşmanın çokluğu bize
Kaç kerre hükmettik dağa denize
Bütün dünyalara çatan Türkleriz

Türk geldi dendimi uyurdu dünya
Düşmanlar görürdü çok korkunç rüya.
Hakimdik rüzgara, toprağa, suya
Karpas dağlarını aşan Türkleriz

7 Göklere değiyor Türklüğün başı
 Korede titrettik dağ ile taşı
 Hem sulhu severiz hem de savaşı
 Dünyanın sulhunu tutan Türkleriz

1222. 13 Heceliler

[1]

Farkı yok koncamın hiç akşam güneşinden
 Zavallı gönlüm onun çok koştı peşinden
 Yandı kül oldu gönül aşk ateşinden
 Zavallı gönlüm onun çok koştı peşinden

[2]

Sen ruhuma neşe saçan gonca çiçeksin
 Düşme sakın aşk yoluna çok küçüceksin
 Aşkınla beni bir gün olur mahvedeceksin
 Düşme sakın aşk yoluna çok küçüceksin

[3]

Gurbet elde akşam olur gönül zar eyler
 O zaman çektiğim hasret cana kâr eyler
 Seride yoksun bana kimler bir medar eyler
 Sanmam felek beni bir gün bahtiyar eyler

123. Beşlik Birimiyle Yazılanlar

1231. 14 Heceliler

[1]⁺

1 Neden elemli gönlüm olmaz gamdan azade
Benim feryadı zarım alınmaz oldu yade
Ruhumdan çıkan ateş bir dağ oldu fezade
Doldur peyman saki doldur bana ziyade
İki günlük ömrümüz düşmeden girdi bade³⁷

Bilmemki zevke şade niçin bigâneyim ben
Aklım cananımdadır neden divaneyim ben
Tükenmez bendeki gam öyle gamhaneyim ben
Gam saçan kâinata belki bir daneyim ben
Ehli gama eyledim gamhanemi küşade

⁺ H.G Cuma 15 II.KANUN No:1039

³⁷ 1-1c Ruhumdan: Kalbimden // N.Y

1-1e girdi bade: girdübade // N.Y

1-2a zevke: zevkü // N.Y

1-2b cananımdadır: cânânımdadır // N.Y

1-2d daneyim: taneyim // N.Y

Rahmi yok insafı yok bana kaşı karemin
 Yok kurtulmak imkânı zulmetten kehvaremin
 Ölürsen de gam değil uğruna cananemin
 Bulunmadı ilâcı bu savulmaz yaremin
 Mahzun olan bir benim bütün âlem sefade

Kaşların verdi haber sana kim etmiş nazar
 Okudum ay yüzünde başka manalar yazar
 Rahmeder deyu canan, etmez gönül intizar
 Sevdiğim aşkın senin olurdu bana mezar
 Eğer bir gece seni görmeseydim ruyade

5 Bugün şarabı aşkın meyhanesi ben oldum
 Ah! hicran ateşinin pervanesi ben oldum
 Düşmanlarla gezer yar bigânesi ben oldum
 Bir siyah kâhkülünün divanesi ben oldum
 Çıkartırdım olsa taş Mecnun ile Ferhade

1-3b kehvaremin: gehvaremin // N.Y

1-3d savulmaz: sağılmaz //N.Y

1-4b manalar: bir mana // N.Y

1-4c deyu canan: diye cânân // N.Y

1-5a Bugün: Bu gün // N.Y

1-5c kâhkülünün: kâküllünün // N.Y

1-5e Çıkartırdım olsa taş: Olsaydı taş çıkardım // N.Y

Emin ol ah edeydim semaları yakardım
 Bir yudum su olaydım yar kalbine akardım
 Elimle aşk zincirin boğazıma takardım
 Zavallı mecnun gibi beyabane çıkardım
 Çalarak tanburumu gezer idim sehrada

7 Ey Salim bu aşk içre senden gayri yanan yok
 Ne denlüzar eylesen sözlerine inan yok
 Talihi makûsundan bir dakika aman yok
 Kaşı gözü karede zerre kadar iman yok
 Gönül yolunda yine can vermeye amade

[2]

1 Neden elemli gönlüm olmaz gamdan azade
 Benim feryadı zarım alınmaz oldu yade
 Kalbimden çıkan ateş bir dağ oldu fezade
 Doldur peyman saki doldur bana ziyade
 İki günlük ömrümüz düşmeden girdübade

1-6b olaydım: olsaydım // N.Y

1-6d mecnun: Mecnun // N.Y

1-6e sehrada: sahrada // N.Y

1-7a gayri: başka // N.Y

1-7b denlüzar: kadar zar // N.Y

1-7b sözlerine: sözüne // N.Y

1-7c Talihi: Tali // N.Y

1-7c dakika: dakkacık // N.Y

1-7e vermeye: vermeğe // N.Y

Bilmemki zevkü şade niçin bigâneyim ben
 Aklım cânânımdadır neden divaneyim ben
 Tükenmez bendeki gam öyle gamhaneyim ben
 Gam saçan kâinata belki bir taneyim ben
 Ehli gama eyledim gamhanemi küşada

Rahmi yok insafı yok bana kaşı karemin
 Yok kurtulmak imkânı zulmetten gehvaremin
 Ölürsen de gam değil uğruna cananemin
 Bulunmadı ilâcı bu sağılmaz yaremin
 Mahzun olan bir benim bütün âlem sefade

Kaşların verdi haber sana kim etmiş nazar
 Okudum ay yüzünde başka bir mana yazar
 Rahmeder diye cânân etmez gönül intizar
 Sevdiğim aşkın senin olurdu bana mezar
 Eğer bir gece seni görmeyeydim ruyada

5 Bu gün şarabı aşkın meyhanesi ben oldum
 Ah hicran ateşinin pervanesi ben oldum
 Bir siyah kâküllünün divanesi ben oldum
 Olsaydı taş çıkardım Mecnun ile Ferhada

Emin ol ah edeydim semaları yakardım
 Bir yudum su olsaydım yar kalbine akardım
 Elimle aşk zincirin boğazıma takardım
 Zavallı Mecnun gibi beyabana çıkardım
 Çalarak tanburumu gezer idim sahrada

7 Ey Salim bu aşk içre senden başka yanan yok
 Ne kadar zar eylesen sözüne inanan yok
 Tali makûsundan bir dakkacık aman yok
 Kaşı gözü karede zerre kadar iman yok
 Gönül yolunda yine can vermeğe amade

[3]

1 Felek rahmetmez oldu bu hali pûrmelâle,
 Nedir bu feryadı zar, nedir bu ahu nâle?
 Ateşi aşkım benim yükseldi tâ hilâle,
 Doldur ey sakiigam, doldur bana piyâle,
 İki günlük ömrümüz erişmeden zevâle !...

Neden ben sarhoş oldum, içmeden âbı nâbî ?
 Oku gel ey ehli aşk bende aşkın kitabı,
 Çıktı elden gönlümüz, oldu dildâre tabi..
 Çeker cânan elinden türlü türlü azabı,
 Yine pervane gibi yanar bu nev nihâle !...

Bilin, İsadan evvel ben çıkmışsın semaye,
 Ettim yardım şikâyet Cenabı Kibriyaye..
 Sırlarımı duysalar olurda bir hikâye,
 Ben de bilmem ki nedir gönlümdeki bu gaye?
 Gözyaşlarımdan olur nice yüz bin şelâle!...

Akar bu gözyaşlarım, ırmaklar gibi çağlar..
 Gönlümdeki gamları çöker yüklense dağlar
 Kalbi mahzunum benim neden dermadem ağlar?
 Göçtü kervanı ömrüm, kalktı artık otağlar,
 Uğradı ümidi aşk müthiş bir inhilâle!...

5 Verdin yine ruhlara büyüksek armağanı,
 Münteşir eş'arının tuttu ünü cihanı..
 Kaldır artık ey SALİM bugün âhu figanı,
 Gamhanei aşkın sen oldun pîri muğanı,
 Ruhundaki derilerin olmaz asla izâle!...

[4]

1 Yine bu gamlı gönlüm meyi etti bir civane
 Aklım çıktı başımdan oldum deli divane
 Nedir bu bendeki gam gelmeyeydim cihana
 Bir bulut gibi ahım sel çekse asumane
 Yine bigâne âlem bu ettiğim figâne

Sahrada mecnun gibi kaybeyledim yolumu
 Düştüm girdabı aşka hiç tutan yok kolumu
 Hücuma başladı gam sardı sağı solumu
 Gönlümün bağlarından uçurdum bülbülümü
 Ben nasıl ağlamayım boş kaldı aşiyane

Nedir bu ahuenin nedir bu hali berbat
 Kime gidip yalvarsam kimden olur istimdat
 Bir goncenin aşkından gönül etmede feryat
 Senden ey servi nazım olmazsa bana imdat
 Belki tabekıyamet inlerim yane yane

Ahım bir alev gibi sardı bütün semayı
 Aşkımın ateşinden aldı güneş ziyayı
 Tufanı Nuh zannetme o müthiş macerayı
 Gözümde akan yaşlar verdi sele dünyayı
 Benden başka giren yok bu korkunç imtihane

5 Neden bu derdi elem artık boyumu aştı
 Kabardı gamhanemiz denizler gibi taştı
 Sanmaki zevki âlem bana bir gün yanaştı
 Ruhumdaki keder gam ne kadar ağırlaştı
 Götürmek imkânı yok yüklesem kerubane

Ey aydan şeffaf yüzlü ey güneşlen güzel kız
 Görseydi İskenderler huzurunda çöker diz
 Yaktı aşkın ateşi bıraktı kalbimde iz
 Bunca yıldır felekle döğüşür çarpışırız
 Şu meydanı vegade döndüm bir pehlivane

7 Kurtulmak imkânı yok ne kadar olsam metin
 Şu feleğin elinden yaka kurtarmak çetin
 Kaynağı oldum bugün bin türlü meşakketin
 Emin ol muhitinde bilineydi kıymetin
 Düşermiydin ey Baba bu hali perişana

[5]

1 Neden düştü ruhumuz yine âhu figane?
 Gözümden akan yaşlar döndü âbu revane ..
 Soldu gonca gülleri oldu gönül virane,
 Uçtu bülbülü şeydam, yıkıldı âşiyane ..
 Sevdiğim aşkın beni etti deli divane ...

Sevdayı aşkınla ben gece gündüz ağlarım;
 Hayali vuslatınla geçti gençlik çağlarım ..
 Senden gayri güzele sanma gönül bağlarım,
 İsmine gelince yâde coşar, akar, çağlarım!
 Saçının bir telini deışmem bu cihane...

Nerde arasam bulsam gözleri şehlâ seni?
 Gönül mahvoldu gitti, seviyor hâlâ seni .
 Belki de kıskanırdı görseydi Leylâ seni ,
 Yaratmış her güzelden Halık'ım âlâ seni.
 Hangi melek tapmazdı çıksaydın âsümane ?..

Bir gün kurban edecek beni bahtı siyahım
 Seni sevmek mi bilmem acap benim günahım?
 Gel gönlümün sultanı, gel güzel padişahım,
 Yoksa bütün cihanı yakar ateşi ahım,
 Ey gonca gel nazar kıl bu hali perişane..

5 Kimden şikâyetin var, nedir bu arzuhalın?
 Nedir bu feryadı zar, ne bu hali melâlin?
 Rahmeder deyu sanma sana kaşı hilâlin;
 Bittin, tükendin Baba kalmadı hiç mecalın,
 Tekkei gamhanede dönmüşsün dervişane ...

[6]

1 Gönül, derdi gamından düşmüştür ahü zare
 Saba benden haber ver gidersen semti yare
 Var mıdır bu derdime ölümden başka çare
 Riştei zülfiyle yar çekerse beni dare
 Derim artık gam değil girerisem mezare

Benim hicranıma iman etmezmi zalim
 Nola bir kuş getirse cânâna arzuhalim,
 Hicranımı deyip te arzeyleseydi halim
 Firkatle oldum hasta kalmadı hiç mecalım.
 Gönül pervane gibi dönüp yanmakta nare,

İçsem her an der idim cânân elinden bâde
 Mest olup Mecnun gibi gezsem gûhu sahrade
 Tehayyürde semalar bu ettiğim feryade,
 Zevrakı aşkım benim gezer gamı deryada
 Esip bir badısaba erişmez mi kenare,

Yok bana gamdan felâh bilmem nedir günahım
 Bütün âlem hüzünde titretti dehri ahım
 Âşıkı naşadına merhamet eyle mahım
 Varmı aşkıçre aya senden gayri penâhım
 Pünhan olan sırrımı eyledim aşikâre.

5 Ah eder mahzun gönül ismin gelince yade,
 Hayalinle teselli buluyorum rüyada
 Doldur ey sakii gam bana meyi ziyade,
 Vasılı cânân olup erişirsem mürade
 Minnet elmezem artık güruhu gamnisare,

Gel sevindir ey peri bir şebi yelda beni,
 Öyle bitap etti kim çektiğim sevda beni,
 Baki kaldıkça hicran, öldürür ferda beni
 Eyledin aşk bağına bülbülü şeyda beni,
 Güller vadetmiş iken kondurdun beni hare

7 Yoktur nâre yanmakta benim asla misalim
 Mahşere kalırsa ah cânânımla visalim
 Çektiğin bu mihnetten şikâyet etme Salim
 Acap bu ıztırabım duysa kaşı hilâlim
 Sinei üryanını etmez mi pare pere

[7]

Rahm eyle felek bağrımı hicrana düşürme
 Ağlatma beni gönlümü ah zare düşürme
 Bir gün güleyim kıyma bana fani cihanda
 Gel eyle kerem bahtımızı kare düşürme
 Yanmakta gönül mensuru veş aşk ateşinden

Mahvetme beni boynumu berdare düşürme
 Gam doldu gönül bir güzelin yandım elinden
 Bir kimseyi hiç böyle sitemkâre düşürme
 Dertli Babanın merhamet et haline bir bak
 Hiç bir aşığı yakma zalim yare düşürme

[8]⁺

1 Kâinat baştan başa ahu figane düştü!
 Hüzün gam elem keder bütün cihane düştü!
 Bugünkü tarzı hayat ne kötü âne düştü!
 Mahvoldu neşe ve zevk gönül virane düştü!
 Dağıldı meclisi may elden peymane düştü!³⁸

Bu temaşayı âlem ne hikmettir bilinmez ,
 Bu nasıl yolculuktur gidilir de gelinmez,
 Yine şu ihtirasın kalpden kökü silinmez,
 Şu gördüğün semalar sanma bir gün delinmez,
 Göreceksinki bir gün her şey bir yane düştü!

⁺ İ.D Eylül 1946 Yıl:3 Sayı:25

³⁸8-1a baştan: başdan // N.Y

8-1c tarzı hayat: tarzıhayat // N.Y

8-1e may: mey // N.Y

8-2a temaşayı: tamaşayı // N.Y

8-2c ihtirasın: ihtirazın // N.Y

8-2e yane: yana // N.Y

Gel artık nedamet kıl koyma vicdanı elden.
 Sana insan demişler bilirsinki ezelden ,
 Utan ey gafil artık hüdayilem yezelden ,
 Doğrult istikameti buna çalış tezelden
 Eğri yola sarpanlar bütün hüsrane düştü!

Gördüğün mukavenat bu varlık bir hayaldır,
 Nedir şu tarzı hayat kimse bilmez ne haldır,
 Su hikmeti anlamak emin olki muhaldır.
 Bir lokmadan gayrısı bilmiş olki bükaldır.
 Nice sultanlar çöküp haki pünhane düştü!

5 Ey Baba verdin yine ruhlara armağanı,
 Çalış temiz kalp ile kazan bu imtihanı,
 Bugün meydana aşkın sen oldun pehlevanı,
 Göz yaşlarım akmakda geçti ahu revanı,
 Taliinin yıldızı artık ümmane düştü!

8-3c hüdayilem yezelden: Hudayilem yezelden // N.Y

8-3d Doğrult: Doğrut // N.Y

8-3d çalış: cehtet // N.Y

8-3e hüsrane: husrana // N.Y

8-4a Gördüğün mukavenat: Görürsün mükevvenat // N.Y

8-4b şu tarzı hayat: bu tarzı âlem // N.Y

8-4c Şu hikmeti: Bu hikmeti // N.Y

8-4d olki bükaldır: o kilükaldır // N.Y

8-5c pehlevan: pehlivan // N.Y

8-5d yaşlarım: yaşların // N.Y

8-5d ahu: abu // N.Y

8-5e yıldızı: yıldızı// N.Y

8-5e ümmane: ümmana // N.Y

1232. 16 Heceliler

[9]

1 Ne hikmetler olur mülhem nazar kıl bu divanımdan
 Dökülür cevheri nadideler daim dihanımdan
 Haber var mı saba söyle benim nazlı civanımdan
 Aman Ya Rab ne hikmettir yanar dünya figânımdan
 Mukedder mi acap canan bu hali perişanımdan

Gönül peymanei aşkın olur naş etmeden sarhoş
 Gezer mecnun gibi sahra besahra kâh olur beyhuş
 Bu benim ahü feryadım görünür âleme bir hoş
 Nedendir bağa gönlümden kaçır bülbül öter baykuş
 Nice viraneler peyda olur vaktihazanımdan

Geçer mi sevdiğim vuslat acap birgün hayalimden
 Tükendi gönlüm insaf et geç artık bu mezalimden
 Bilir âlem vefa yoktur bana kaşı hilâlîmden
 Şikâyet eylemem asla bu hali pürmelâlîmden
 Feleğe eylemem minnet usandım tatlı canımdan

Zannetme kevkebi bahtım bana birgün yakınlaştı
 Coşup deryayı gam artık tamamen boyumu aştı
 Fikirler durdu bu hale akıllar hep bütün şaştı
 Yıkıldı aşyanım ak gönül gamhanesi taştı
 Alan yokmu yetişsin bu metaı armağanımdan

5 Ben ol mecruhi aşkım ki senin elinde dermanım
 Yok imkân gülmeme artık geçer gam içre her anım
 Cihanda sen idin ancak benim malı firavanım
 Teselli olmasa sevgin bana servi hıramanım
 Eser kalmaz idi belki bugün namı nişanımdan

Benim bu hali berbadım acap yadeyleyen varı mı
 Dili mahzunumu bir kerrecik şadeyleyen var mı
 Bana nevi kederlerle gam icat eyleyen var mı
 Tutuşdu kalbi naşadım bir imdat eyleyen var mı
 Kaçırdım yavrumu heyhat uçurdum aşıyanımdan

7 Benim bir ok gibi çıkdı bütün dünya nazarımdan
 Ben ol bahtı siyahım ki vefa yok asla yarımından
 Cihan toplansa gam alsa hiç eksilmez pazarımdan
 Ölürsem de Baba bin ah çıkar haki mezarımdan
 Felekden bir medar ummak sudur etmez lisanımdan

124. Maniler

1241. 7 Heceliler

[1]

Korkmayın takdık kanca
 Karnımız doydu anca
 Hamsi suyuda geldi
 Yapın ocakta manca

[2]

Dağların başı kaya
 Aya bakarım aya
 On beş yaşında iken
 Tutulmuşum sevdaya

[3]

Göbekten vurdu sancı
İnlerim acı acı
Hamsi suyun yokmudur
Odur onun ilacı

[4]

Vapur iki bacalı
Yalı giderum yalı
Ömrümde bir kız sevdim
O da çıktı kocalı

[5]

Satarım yorganımı
Veririm her yanıma
Şu hamsiden doymamış
Allah alma canımı

[6]

Ah şu dağın başları
Akar gözüm yaşları
Yaktı kül etti beni
Sevdiğimin kaşları

[7]

Bahçeye ekdim darı
Yağar dağların karı
Tamam yedi senedir
Gyap ettim nazlı yarı

[8]

Hamsi doldurda tası
Dil onu yasi yasi
Benim hoşuma gider
Sarmusaklı çorbası

[9]

O bizi yaktı yıktı
Bükdü belimi bükdü
Üç gün hamsi görmedim
Sandımki canım çıktı

[10]

Bu yıl bizi aldattı
Bir göründü bir battı
Bir avuç hamsi olsun
Çömleğine kim attı

[11]

Bu yıl çok oldu avı
Tamam gelmiştir tavi
Ula Mehmet yedinmi
Bu gün hamsi pilâvı

[12]

Eker ikan buğdayı
Geldi yanıma dayı
Kiz senin parlak yüzün
Utandırıyor ayı

[13]

Ola bırak şakayı
Durma üzdür takayı
Hamsi, burun başında
Şimşek gibi çakayı

[14]

Denizde çok üşürdü
Nasıl küpe düşürdü
Duydukki Dursun Ali
Bu gün hamsi pişirdi

[15]

Sat sırtından gömleği
Durma doldur ömleği
Hamsidir dedi hoca
Cennetin ilk yemeği

[16]

Hiç görmedim Mersini
Gezerim Kiresini
Kızlardan öğrenmiştim
Sevdağın dersini

[17]

Yine geçirdük kişi
Gel yapalım cümbüşü
Doğrusu çekilmiyor
Ha bu sevdalık işi

[18]

Gezersin alık alık
Eyi dinle babalık
Her gecede yenmiyor
Doğrusu hamsi balık

[19]

Kılçığını soymazık
Yemeyle doyamazık
Biz Karadenizliler
Onsuz Yaşayamazık

[20]

Hamsi çıkmadı yazık
O idi bize azık
Ne yapalım uşaklar
Onsuz yaşayamuzuk

[21]

Hergün başına konduk
Donduk Allahım donduk
Bu yıl balık yemeden
Martı kuşuna döndük

[22]

Harçlığını azladım
Korkmaki ayazladım
Geçen çıkan hamsiden
Otuz batman tuzladım

[23]

Dağda kaval dinlerim
Eve gelir inlerim
Ekız senin uğrana
Feda olsun binlerim

[24]

Elimde sarı şamdan
Damdan atların damdan
Gündüz gelme görürler
Bekliyorum akşamdan

[25]

Su akıyor oluktan
Annamam sevdalıktan
Hamsi çıkmadı amma
Bu yıl doyduk balıktan

[26]

Yerim kese dar iken
Dağın başı kar iken
Züğürtlükten korkmamki
Bir küp hamsim var iken

[27]

Bir hal oldu uyurken
Görmüyorum yürürken
Ne için zahmet çeksin
Hamsi suyu dururken

[28]

Kuşlar ediyor akın
Kız gelmiyorsun yakın
Sevdaya tutulalı
Benim halime bakın

[29]

Sebet elde koşarsın
Niçin böyle coşarsın
Ne iri hamsi çıktı
Sende görseñ şaşarsın

[30]

Ola yapmayın oyun.
Verun ona bir koyun
Versin biraz suyundan
Eyi bir kaba koyun

[31]

Hamsi çıktı diyorlar
Tavasını yiyorlar
Şişde kebab yapmayı
Çokları bilmiyorlar

[32]

Haydeyin arkadaşlar
Şimdi fırtına başlar
Gezinde kapı kapı
Görün hamsi kim haşlar

[33]

Baharda sümbül olur
Bağlarda bülbül olur
Seni seveli gönlüm
Yanar yanar kül olur

[34]

Şükür atlattık kışı
Ekiz pırakın işi
Çıkalım Boztepeye
Yiyelim hamsi kuşu

[35]

Hamsi hamsi dersiniz
Gece gündüz yersiniz
O da ne gabyanadır
Gözünü öpersiniz

VEFAT

Trabzonun meşhur Halk şairlerinden hemşehrimiz

BABA SALİM ÖGÜTCEN

Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Cenazesi 30 aralık 1956 pazar günü Kumpasa Camiinde öğle namazını müteakiben icra edilecek dini merasimden sonra Okmeydanındaki aile kabristanına defnedilecektir.

Sayın hemşehrielerimizin alâkalarını rica ederiz.

Trabzon Liselerinden Yetişenler Cemiyeti

***

Dul Bayan Justin Kılıçyan ve kızı Jozefin, Bay ve Bayan Keyörk Şamurat, Bay ve Bayan Garo Akhal, Bay ve Bayan Şaram Vahanyan (Mısır), eşi, babaları ve akrabaları

Bay JOZEF KILIÇYAN'ın

(Sabık) Sokoni Vakum Petrol

ÖZ GEÇMİŞ

Elif Şebnem KOBYA, 06.07.1983 tarihinde Trabzon'da doğdu. İlköğrenimini İskenderpaşa İlkokulu'nda, ortaokul öğrenimini Cumhuriyet Ortaokulu'nda, lise öğrenimini ise Trabzon Lisesi'nde tamamladı.

2001 yılında kazandığı Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden 2005 yılında mezun olarak aynı yıl yüksek lisans programına başlamıştır.

2008 yılında başladığı Eskişehir Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Halkla İlişkiler bölümünde öğrenimi devam etmektedir.